

الْقُرْآنُ الْمَجِيدُ

تعلیم القرآن

تہ کی پہ تہ کی
اور روانہ ترجمہ

مؤلف:- ڈاکٹر محمد دین

قصہ خوانی پشاور
091-2214454
091-2218720

تاج کتب خانہ

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ مَكِّيَّةٌ | بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ | وَهِيَ سَبْعُ آيَاتٍ
 سورة فاتحہ مکی دے | شروع، دالہ پہ نوم سرہ (چہ) لوئے مہربان دیر زیارم کوئے دے | او پہ دے کئے اووہ ایتونہ
 شروع کوم دالہ پہ نوم سرہ چلوئے مہربان دیر زیارم خاوند دے ۔

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ الرَّحْمَنُ

تول تعریفونہ | اللہ لہوئے | کوم چہ | پالوئے دے | د مخلوقاتو ۔ | دیر مہربان
 تول تعریفونہ اللہ دپارہ دی چہ دتو لو مخلوقاتو پالوئے دے | دیر مہربان

الرَّحِيمُ ۝ مَلِكٍ ۝ يَوْمَ الدِّينِ ۝ إِيَّاكَ

دیر بخینوئے | مالک دے | د ورئے | د قیامت | ہم ستا
 نہایت رحم کوئے دے چہ د جزا د ورئے مالک دے ۔ (اے اللہ!) مونہم

نَعْبُدُ ۝ وَإِيَّاكَ ۝ نَسْتَعِينُ ۝ اهْدِنَا

مونہ عبادت کوو | او ہم تانہ | مونہ مدد غوارو | وینسایہ مونہ تہ
 ستا عبادت کوو | او مونہ ہم تانہ مدد غوارو ۔ مونہ تہ

الصِّرَاطَ ۝ الْمُسْتَقِيمَ ۝ صِرَاطَ الَّذِينَ

لا رہہ | نیغہ | لار | دھغو | خلقو
 نیغہ | لا رہہ | وینسایہ | دھغو | خلقو | لا رہہ

أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ۝ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ

دچہ | تا انعام کر دے | پہ ہغوی | نہ دھغوچہ | غضب شوے دے
 پہ کوموچہ تا انعام کر دے دے، نہ دھغو خلقو (لا رہہ) پہ کوموچہ

عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ۝

| پہ ہغوی | اونہ | (لا رہہ) گمراہانو |
 غضب شوے دے اونہ دھغو کوم چہ گمراہ شول ۔

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

سُورَةُ الْبَقَرَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَتَانِ | بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ | وَسَبْعٌ وَثَمَانُونَ آيَةً وَأَرْبَعُونَ رُكُوعًا |
سورة بقرة مدنی ہے اور یہ ۲۰۰ آیتیں (شروع) ۲۸۸ آیتوں اور ۴۰ رکوعوں پر مشتمل ہے۔

شروع کوم دے اللہ یہ نوم سرہ چہ نوئے مہر یان دے یزیاں رحم خاوند ہے۔

الْمَآءِ ۱ ذَلِكِ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ

الْمَآءِ | دا (ہفہ) | کتاب (دے) | (چہ) شک نشہ | یہ دے کئے
الف، لام، میم دا (قرآن) ہفہ کتاب دے چہ یہ دے کئے (ہیجہ) شک نشہ

هُدًى لِلْمُتَّقِينَ ۲ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ

ہدایت کے | پرہیز کارانو دے پارہ - | ہفہ خلق | چہ ایمان لری
پرہیز کارانو دے پارہ ہدایت دے شوک چہ یہ غیب باند ایمان

بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا

یہ غیب باند | او ددروی | مونہ | او دہفہ نہ
لری | او مونہونہ کوی | او حقہ چہ مونہ

رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۳ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ

چہ مونہ ورکری گھنوتہ | خرخر کوی | او ہفہ خلق چہ | ایمان راوڑی
ہغوئی نہ ورکری دی لہ ہفہ نہ خرخر کوی او کوم کتاب (اے محمد!) یہ تاباند

بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ

یہ ہفہ چہ نازل کرے شو | یہ تاباند | او یہ ہفہ چہ | نازل کرے شول
نازل کرے شوے کے او کوم کتابونہ چہ تانہ و ہاند (پیغمبرانو باند) نازل کرے شول

مِنْ قَبْلِكَ ۴ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۵

لہ تانہ و ہاند | او یہ آخرت باند | ہغوئی یقین لری
یہ ہغوئیو تاباند ایمان راوڑی او یہ آخرت باند یقین ساقی -

أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝۵

دعہ خلق | یہ ہدایت پاتیدے | دخیل رب طرف نہ | ادعہ خلق | کامیابی موندونکی دی۔ | بیشک

دعہ خلق دخیل پروردگار د طرف نہ یہ سہ لاس (روان) دی اوہم دوی د عذاب (اود ملامتیا) نہ خلاص دی۔ بیشک

الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ

کوم خلق چہ | کافران شول | برابرہ دہ | پہ دوی | کہ ویرے تہ دوی | یا | نہ | دیروے تہ دوی

ہنہ خلق کوموچہ انکار و کور د ہغوی پہ حق کہے برابرہ دہ کہ تہ ہغوی (عذاب نہ) دیروے یا نہ دیروے

لَا يُؤْمِنُونَ ۝۶ خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ

ایمان نہ راؤنکی دوی | مہر و وھلو | اللہ | پہ زہونو ددوی | او پہ غوبونو ددوی

ہغوی ہیٹ کلامونکی نہ دی۔ اللہ تعالیٰ د ہغوی پہ زہونو او غوبونو باند مہر لگولے دے۔

وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝۷ وَمِنَ النَّاسِ

او پہ سترگو ددوی | پردہ دہ | اودوی دپارہ | عذاب (دے) | لوٹے۔ | اوٹنے خلق

اود ہغوی پہ سترگو پردہ غوبیدے دہ اود ہغوی دپارہ دیر لوٹے عذاب مقرر دے۔ او پہ خلقو کہے

مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَيَا أَيُّهَا الْآخِرُ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ۝۸

ہنہ دے | چہ وائی | مونز اپنا راؤنکی پہ اللہ | او پہ ورس | د آخرت | اونہ دی ہغوی | ایمان راؤنکی

خنے داسے ہم دی چہ وائی چہ مونز پہ اللہ تعالیٰ اود آخرت پہ ورخ ایمان لرو، مگر ہغوی مؤمنان نہ دی۔

يُخٰدِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يُخٰدِعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ

ہغوی دوکہ ورکوی | اللہ (تہ) | اوٹنے خلقوتہ | چہ ایمان لے راؤنکی | اونہ ورکوی دوکہ مکر | حانونو خیلوتہ

ہغوی (پہ خیل خیال کہے) اللہ تعالیٰ او مؤمنانوتہ دوکہ ورکوی حال دادچہ (پہ حقیقت کہے) ہم خیلو حانونوتہ دوکہ ورکوی

وَمَا يَشْعُرُونَ ۝۹ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا

خو ہغوی نہ پوہیبری | د ہغوی پہ زہونو کہے | بیماری (دہ) | پس زیاتہ کرہ ہغوی | اللہ | بیماری

او پہ دے ہم نہ پوہیبری۔ د ہغوی پہ زہونو کہے (دفاق) مرض دے | پس اللہ دداسے خلقو مرض نور ہم زیات کرد

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝۱۰ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ۝۱۱ وَإِذَا قِيلَ

اود ہغوی پارہ | عذاب (دے) | درد ورکونکے | پہ وجہ د ہفہ چہ دروغ بہے وئیل | اوہر کلمہ چہ | وویلیے شی

او ہغوی دپارہ دردناکہ سزا پہ دجرم کہے مقررہ دہ چہ ہمیشہ بہے دروغ وئیل۔ او کلمہ چہ ہغوی تہ وویلیے شی

لَهُمْ لَا تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ ۝۱۲ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ۝۱۳

ہغوی تہ | (چہ) | فساد مہ خوروی | پہ زمکہ کہے | نووائی | چہ مونز خو | اصلاح کوونکی یو

چہ د زمکہ پہ مخ فساد مہ کوئی | نووائی | چہ مونز خو صرف اصلاح کوونکی یو

إِنَّمَا هُمْ الْمُفْسِدُونَ وَلٰكِنْ لَا يَشْعُرُونَ ۝۱۴ وَإِذَا قِيلَ

خبردار! بیشک ہم ہفہ خلق | فساد کوونکی دی | لیکن | ہغوی نہ پوہیبری | اوہر کلمہ چہ وویلیے شی

خبردار! ہم دعہ خلق فساد کوونکی دی | لیکن دوی نہ پوہیبری۔ | اوہر کلمہ چہ ہغوی

لَهُمْ اٰمَنُوا كَمَا اٰمَنَ النَّاسُ قَالُوا اَنُؤْمِنُ

هغوی نہ (چہ) ایمان راویں گے | خٹکے چہ | ایمان راویں گے | نورہ خلقو | (نہ) وائی | آیا مونبر (ہم) ایمان راورد
وویلی شے چہ (رہنمونو) مؤمنانو پہ شان تاسوہم ایمان راویں نووائی چہ آیا مونبر (ہم ہفہ شان) ایمان راورد خٹکے

كَمَا اٰمَنَ السُّفَهَاءُ اِلَّا اَنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلٰكِنْ

لکے خٹکے چہ ایمان راویں گے | بے عقلو | خبردار | بیشک ہم دوی دی | کم عقل | لیکن

چہ (دے) بے وقوفانو ایمان راویں گے | یاساتئی چہ ہم ہغوی پہ خپلہ بے وقوفان دی ، لیکن

لَا يَعْلَمُونَ ۱۲ وَاذَاقُوا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا قَالُوا اٰمَنَّا

هغوی نہ پوہیری | اوہرکے چہ ملاقات کوی | هغو خلقو سسرہ | کو موچہ ایمان راویں گے | نووائی ایمان راورد مونبرہ
هغوی پوہیری نہ - او ہرکے چہ دا خلق مؤمنانو سسرہ ملاویری نووائی چہ مونبرہم ایمان راویں گے

وَاِذَا خَلَوْا اِلٰى شٰطِطِيْنِهِمْ قَالُوا اِنَّا مَعَكُمْ

اوہرکے چہ خانہ شے | د خپلو شیطانانو سسرہ | (نہ) وائی | چہ مونبر (خو) | تاسو سسرہ یو

اوہرکے چہ د خپلو شیطانانو سسرہ خانہ شے ، نووائی چہ مونبر تاسو سسرہ یو

اِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُونَ ۱۳ اَللّٰهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ

بیشک مونبر خو | توتے کوونکی یو | اللہ | توتے کوی | د هغوی سسرہ | او مہلت درکوی
مونبر خو پہ مسلمانانو پورے ملندے کوڈ | اللہ تعالیٰ هغوی نہ دے ملندو سزا درکوی او مہلت درکوی

فِيْ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۱۴ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اشْتَرَوْا الضَّلٰلَةَ

پہ گمراہئی د هغوی کینے | سرگردانہ شوی - | ہم دا هفہ خلقی | کو موچہ | واخستلہ | گمراہی

چہ پہ خپلہ سرتیزی کینے سروہلی بردہلی گرجی - دا هفہ خلق دی کو موچہ د ہدایت پہ بدلہ کینے

بِالْهُدٰى فَمَا رِبْحَتْ تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوْا مُهْتَدِيْنَ ۱۵ مَثَلُهُمْ

د ہدایت پہ بدلہ کینے | پس کتہ ونہ کرہ | د هغوی تجارت | او نہ شول هغوی لامرہ موندونکی - | مثال د هغوی
گمراہی واخستلہ | نو نہ خوئے پہ دے تجارت کینے کتہ وکرہ | اونہ نے (د حق) لار بیا موندہ - د دے خلقو

كَمَثَلِ الَّذِيْ اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا اَضْءَتْ مَا حَوْلَهُ

د هفہ چا پہ شان دے | کوم چہ | بل کدو | اوس | پس ہرکے چہ روپانہ کدو (اوس) | چار چاپیرہ د هفہ
مثال د هفہ چاپہ شان دے چہ اوس نے (پہ تیارہ کینے) بل کدو | نو ہرکے چہ میر چاپیرہ نے رنہا شوقہ نو اللہ تعالیٰ

ذَهَبَ اللّٰهُ بِنُوْرِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِيْ ظُلُمٰتٍ لَا يَبْصُرُوْنَ ۱۶ صُمُّ

نو واخستلہ | اللہ | د هغوی رنہا | او پرے نبودل هغوی | پہ تیارو کینے | (چہ) ہیٹ نہ وینی | کانرہ دی
د هغوی (د سترگو) رنہا لرمے کرہ | او پہ تورو تیارو کینے پرے نبودل | چہ ہیٹ نہ وینی - (هغوی) کانرہ دی

بِكُمْ عُمٰى فَهُمْ لَا يَرْجِعُوْنَ ۱۷ اَوْ كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيْهِ

گوگیان دی | پراندہ دی | پس هغوی | واپس نہ راکرئی | یا پہ شان د دیر باران | د آسمان دے | چہ وی ہفہ کینے
گوگیان دی پراندہ دی نو د خپلے گمراہئی نہ بیرنہ نہ راکرئی - یا دوی مثال د هفہ چا دے چہ پہ شیشو شیبو باران

ظَلُمْتُ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ

تیارے | او گرزار | او بریننا | نو دوی نبیاسی | گوتے چلے | پہ غور و نو خیلو کئے
پرے و ریری چہ پہ کئے تیارے وی او گرزار او بریننا وی نو دا خلق دتندرد گہزار دلاسه چلے گوتے پہ غور و نو

مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٩﴾

دتندرد گہزار دلاسه | دمرک دویرے نہ | او اللہ | راکیر کھی دی | کافران
کئے نبیاسی | دمرک لہ ویرے نہ | او (یاد ساتی چہ) اللہ تعالیٰ کافران (دھروٹ نہ) راکیر کھی دی۔

يَكَادُ الْبَرْقُ يُخْطِفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ

نزد دہ (چہ) | بریننا | و تبتوی | ددوی بینائی | ہر کھ چہ | رنہا وشی | پہ دوی باند
نزد دہ چہ اسمانی بریننا دھغوی بینائی و تبتوی | ہر کھ چہ رنہا وشی پہ دوی | نو دوی

صَمَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ

(نو) روان شی | پہ ہفے کئے | او ہر کھ چہ | تیارے شی | پہ دوی باند | نو دوی باند | او کھ چہ | غوبستلے
پہ کئے روان شی۔ | او ہر کھ چہ پہ دوی باند تیارے خورے شی نو و ریری | او کھ چہ اللہ تعالیٰ

اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

اللہ | نو خواہ مخواہ بے بوتل | غور و نو ددوی | (و مسترک ددوی) | بیشک | اللہ | پہ ہر خیز باند
غوبستلے | نو ددوی د آوے بدلو او کتو قوت بے بے ختم کئے وو، | بیشک اللہ تعالیٰ پہ ہر خبر باند

قَدِيرٌ ﴿١٠﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ

قادر دے | اے | خلقوا | عبادت کوئی | دخیل رب | ہفے چا چہ | پیدا کھی تاسو | او ہفے خلق
قدرت لری | اے | خلقوا | دخیل رب عبادت کوئی کوم چہ تاسو او ہفے قول چہ تاسو نہ وہاں تیر

مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١١﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا

چہ لہ تاسو وہاں دود | دے دپارے تاسو | تقویٰ اختیار کھی | چا چہ | جوہر کپہ | تاسو دپارہ | زمکہ | فرش (غونڈ)
شوی دی | پیدا کھی دی چہ تاسو پرہیز کار جوئی شی۔ | ہفے رب کوم چہ ستاسو پہ خاطر زمکہ فرش او آسمان

وَالسَّمَاءَ بَنَاءً ۖ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ

او آسمان | بخت | او راہنکے کئے | د آسمان نہ | اوہ | بیائے راوے ستلو | دھغے پند
چت غونڈ جوئی کھو | او د آسمان لہ اہفے بے باران وودولو | د کوم پہ ذریعہ چہ بے ستار

مِنَ الشَّجَرِ رِزْقًا لَّكُمْ ۖ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ

د مبیو نہ | رزق | تاسو دپارہ | پس مہ جوہوئی | اللہ دپارہ | شریک
دخوراک دپارہ رنگ پہ رنگ مبیوے پیدا کھے | نو اوس سرہ دپوہے خدائے پاک لہ

وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٢﴾ وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا

او تاسو | پوہی پیری | او کھ چہ | بیٹی تاسو | پہ شک کئے | لہ ہفے ثبوت
شریکان مہ جوہوئی۔ | او کھ چہ تاسو نہ پہ دے (کتاب) کئے کوم چہ مونہ پہ خیل

نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّمَّنْ مِثْلِهِ ۖ وَادْعُوا

چہ نازل کرو مونہ پر | پہ خیل بندہ باند | نور اوہی | یوسورت | دے پہ شان | اور اوہی
بندہ (محمد) باند نازل کرے خہ شک وی نو تاسو ہم دے یوسورت جوہ (کرے) راوہی | او د الله تعالیٰ

شَهِدَاءَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّ كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِنْ

خیل مددگارن | سوا | د الله نہ | کہ چرے | بی تاسو | ربتونی | خوکہ
نہ سوا خیل قول مددگارن ہم راوہی | کہ چرے تاسو پہ خیل دعویٰ کئے (ربتونی بی) بیکہ چرے تاسو

لَمْ تَفْعَلُوا وَلَكِنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ

تاسو ونہ کرے شی | اوہم کلہ بہ ونہ کرے شی | نو دو ویربی | داور نہ | ہفہ | چہ خشاکے | خلق
(دے) ونہ کرے شی | اوہم کلہ بہ ونہ کرے شی | نو دہفہ اور نہ دو ویربی | چہ خشاک بہے (ناخو مانہ) انسانن

وَالْحِجَارَةُ ۖ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا

او کانری دی | تیار کرے شوے | د کا فرانو د پارہ | او زبرے و کرہ | ہغو خلقو | نہ | چہ رہے راوہی
کانری وی (دا اور) کا فرانو د پارہ تیار کرے شوے دے | اور لے بی | ہفہ خلقو نہ کوم چہ ایمان راوہی او

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

او کارونہ کی | بنہ | چہ بیشک دہغوی پارہ | باغونہ دی | بہیری | دہفہ لاند | نہرونہ
نیک عمل و کری | زبرے و کرہ | چہ ہغوی د پارہ بہ دے باغونہ وی | چہ دہفہ لاند بہ نہرونہ بہیری۔

كُلًّا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِّزْقًا ۖ قَالُوا هَذَا الَّذِي

کلہ چہ ہم | در کرے شی ہغوی نہ | دہفہ نہ | خہ میوہ | د خوراک د پارہ | نو وہ وائی | چہ داخو | ہم ہفہ دہ
ہر کلہ چہ بہ ہغوی نہ (دے باغونہ) خہ میوہ خوراک د پارہ در کو لے شی۔ نو وائی بہ داخو مونہ تہ وہاں

رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَتَوَاهِ مِثْلَ هَٰذَا وَلَهُمْ

چہ را کرے شوے وہ مونہ تہ لہ دے وہاں | او دے بہ کرے شی ہغوی نہ | (میوہ) پہ شان دیوبل | او دہغوی د پارہ
ہم را کرے شوے دے۔ او ہغوی تہ بہ (د دنیا د میوہ و سرہ) مشابہ (میوہ) و کرے شی، او پہ دے (باغونہ)

فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ ۖ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥﴾ إِنَّ اللَّهَ

پہ دے (جنتونہ) | بیبیلے (بہ وی) | پاکے | او ہغوی پہ دے (باغونہ) کئے | ہمیشہ (وی) | بیشک الله
کئے بہ دہغوی د پارہ پلکے شی وی، او ہغوی پہ دے (باغونہ) کئے ہمیشہ وی، بیشک الله دے خیرے

لَا يَسْتَحْيٰۤىۤ اَنْ يُّضْرَبَ مِثْلًا مَّا بَعُوْصَةًۖ فَمَّا فَوْقَهَاۚ فَاَمَّا الَّذِيْنَ

نہ شرمیری | چہ بیان کری | خہ مثال | د ماشی | یاد دے نہ زیات (معولی) | پس کو مو خلقو چہ
نہ نہ شرمیری | چہ ہفہ د ماشی یاد دے نہ ہم د زیات (معولی) نیز مثال (د بندگانو د ہولو د پالی) بیان کری | پس کو مو خلقو چہ

آمَنُوا فَيَعْلَمُوْنَ اَنَّهٗ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّهِمْ ۚ وَاَمَّا الَّذِيْنَ

ایمان راوہی | ہغوی خوبہیری | چہ د مثال حق دے | دہغوی د رب د طرف نہ | او کوم خلق چہ
ایمان راوہی | ہغوی بوہیری | چہ د (مثال) دہغوی د رب د طرف نہ برحق دے، لیکن ہفہ خلق کو مو چہ

كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا ۖ يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا

کافران دی | ہغوی وائی | خہ ارادہ دہ | دالہ | ددے مثال نہ | گمراہ کوی | پہ دے سرہ | دیر
انکار و کبر وائی | خہ دالہ ددے (مثال دبیانلو) نہ خہ مقصد دے؟ اللہ دیر خلق (دیکھ مثالونو پہ ذریعہ) گمراہ

وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾

او ہدایت کوی | پہ دے سرہ | دیر و تہ | اونہ | بے لارے کوی | پہ دے سرہ | مگر | فاسقان
کوی او دیر و تہ ددے پہ ذریعہ ہدایت کوی-او پہ دے سرہ ہغے صرف نافرمانہ خلق گمراہ کوی۔

الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ

کوم | ماتی | وعدہ د خدائے | دھغے دیکھو نہ پس | او پریکوی
ہغے خلق | خہ د خدائے پاک سرہ | پہ بنیہ نشان سرہ | پچہ کہے وعدہ بیایا ماتی | او ہغے تعلقات ختمی

مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ

ہغے (تعلق) | خہ حکم و رکرو اللہ | پہ پیوند کہے شی | او فساد خوروی | پہ زمکہ کہے | ہم ہغے خلق دی
دکومود جوہو لو | خہ خدائے پاک حکم کہے دے، او پہ زمکہ کہے فسادونہ جوہوی | ہم دغہ خلق

الْحٰسِرُونَ ﴿٢٧﴾ كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ اَمْوَاتًا

زیان کاران | خنکہ | انکار کوئی تاسو | دالہ | او (حال دا کچہ) تاسو وی | مرہ (غیر موجود)
زیان کاران دی، تاسو د خدائے (د وجود) نہ خہ رنگ انکار کو لے شی حال دا دے | خہ تاسو موجود نہ وی

فَاَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٨﴾

پس ہغے ژوندی کړی تاسو | بیا بہ ہم ہغے تاسو مرہ کړی | بیا بہ ژوندی کړی تاسو | بیا بہ دھغے طرفت | تاسو کړو لے شی۔
ہغے تاسو پیداکړی، بیا بہ تاسو لہ مرگ راولی | بیا بہ موریہ | آخرت کینے ژوندی کړی، بیا بہ دھغے طرفت | اکړو لے شی۔

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ

ہم ہغے د کوم | خہ پیداکړل تاسو د پارہ | خہ پہ زمکہ کہے دی | قول | بیایے ارادہ وکړہ
اللہ ہغے ذات د کوم | خہ تاسو د پارہ د زمکہ قول خیزونہ پیداکړل۔ بیا آسمان طرف تہ

إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّيْنَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ

آسمان طرف تہ | پس سمے کړل ہغے | او دہ | آسمانونہ | او ہغے | پہ ہر چیز باندی
متوجہ شو | او او دہ آسمانونہ نے پیدا کړل۔

عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ جَاعِلٌ فِی الْاَرْضِ

بنیہ پوہہ ک۔ | او اہر کہہ چہ وویل | ستارے | فرشتوتہ | چہ زہ جوہوونکے یم | پہ زمکہ کہے
پوہیزی۔ او (لے نبی! یاد کړہ) کہہ چہ ستارے فرشتوتہ وویل | چہ زہ پہ زمکہ باندی | یونائب جوہول

خَلِیْفَةً ۖ قَالُوْا اَتَجْعَلُ فِیْهَا مَنْ یُّفْسِدُ فِیْهَا وَیَسْفِكُ

(یو) جانشین | وویل ہغوی | ایاجوہوتہ | پہ دے کہے | داسے خوک | چہ فساد بہ کوی | پہ دے کہے | او تو یوی بہ
غواہم۔ فرشتونعرض وکړو (چہ اے اللہ!) | ایاداسے مخلوق پرے | ابادو | چہ فسادونہ بہ کوی | او (یوبل) دینے

الدِّمَاءِ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَتُقَدِّسُ لَكَ ط قَالَ

وینہ | اومونیز | پاک ییانوؤ | ستاد حمد سرہ | اوبزگی بیانوؤ | ستا | دفرمائل (اللہ) بہ تو یوی | حال دادے چہ مونیز (ہر وقت) ستا حمد او ثناء کہے مشغول یو۔ اللہ ورتہ پہ جواب کہے

إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۳۰﴾ وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ

بیشک زہ | بوہیرم | پہ ہفہ خہ چہ نہ پوہیرئی تاسو | او وینودل (اللہ) | آدم تہ | نوموتہ | دوییل چہ زہ پہ ہفہ کارونو بنہ پوہیرم چہ تاسو پک نہ پوہیرئی۔ او اللہ تعالیٰ آدم تہ قول نوموتہ

كُلَّمَا تَمَّ عَرْضُهُمْ عَلَى الْمَلَكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ

دقول (خیزون) | بیائے | ورائد کول ہفہ خیزونہ | فرستوتہ۔ | اووئے فرمائل | ونبائی ماتہ | نومونہ | ونبودل | بیائے ہفہ خیزونہ فرستوتہ ورائد کول۔ | اووئے وویل چہ ماتہ ددے نومونہ ونبائی

هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۳۱﴾ قَالُوا سُبْحَنَكَ لَا عِلْمَ لَنَا

ددے (خیزون) | کہ چرے یئی تاسو | رستوتی۔ | ہفوی وویل | تہ پاک یئے | مونیزتہ (ہم) علم نشہ | کہ | چرے تاسو پہ خیلہ دعویٰ کہے رستوتی یئی (پہ کبانڈ فرستو) وویل اے اللہ! تہ پاک یئے۔ مونیز خود و مرہ

إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿۳۲﴾ قَالَ يٰ آدَمُ

مکرا کوم چہ | تامونیزتہ بنودے | بیشک ہم تہ یئے | دانا | د حکمت غاوند | دفرمائل | اے آدم | بوہیرو خومرہ چہ تامونیزتہ علم راکرے | بیشک چہ تہ پہ ہر خہ باند پوہہ او د حکمتو مالک یئے۔ (اللہ) و فرمائل اے آدم

أَنْبِئُهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَاهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ

ونبایہ دوی تہ | نومونہ ددے | پس ہر کلمہ چہ ہفہ ونبودل ہفوی | د ہفہ نومونہ | نوڈ فرمائل | ایامانہ وویل | تہ دوی تہ ددے نومونہ ونبایہ پس ہر کلمہ چہ آدم | فرستوتہ د ہفہ نومونہ ونبودل نو ارشاد و شو چہ ایامانہ تاسوتہ

لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ

تاسوتہ | چہ ہم زہ پوہیرم | پہ پتو خبرو | د آسمانونو | اودزمک | اوزہ پوہیرم پہ ہفہ چہ تاسوتہ کارہ کوک | نہ وویل | چہ زہ د آسمانونو او د زمک پہ پتو رازونو باند | یرینہ پوہیرم او ستاسو پہ خرگند خبرو او پہ

وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿۳۳﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ

او پہ ہفہ خہ | چہ تاسوئے | پتوی | اوہر کلمہ چہ وویل مونیزہ | فرستوتہ | سجدہ وکری | آدم تہ | پتو خیالاتو باند ہم بنہ پوہہ یم۔ | او (یاد کرہ) کلمہ چہ مونیز فرستوتہ حکم و رکرو | چہ آدم تہ سجدہ وکری

فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَاسْتَكْبَرَ قَدْ كَانَ

پس سجدہ وکری دوی | سوا | د ابلیس نہ | ہفہ انکار وکرو | او تکبرے وکرو | او شو | نو بغیر د ابلیس نہ نوڈتو سجدہ وکری | ہفہ انکار وکرو | اولوی تہ وکری | او د کافرانو پہ توی

مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿۳۴﴾ وَقُلْنَا يٰ آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ

د کافرانو نہ۔ | اومونیز وویل | اے آدم! | و سیرہ تہ | او بی بی ستا | پہ جنت کہے | کئے شیر شو۔ | اومونیز حکم و رکرو چہ اے آدم! | تہ او ستا بی بی پہ جنت کہے و سیرہ۔

وَكُلًّا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمْ وَلَا تَقْرَبُوا هَذِهِ الشَّجَرَةَ

او تھوڑی دھفنہ | فراخہ | کوم کھائے نہ چہ غواہی | اومہ نزد دے کیری | دے اُونے تہ -
او د کوم کھائے نہ موچہ خوشہ وی بیشہ خوہی او (یاد ساتی) دے (خاص) اُونے تہ نزد دے مہ درختی

فَتَكُونُوا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿۳۵﴾ فَأَزَلَّاهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا

پس شئی بہ تاسو | د ظالمانو نہ | پس دوک و مکرہ ہغوی نہ | شیطان | دھفنہ | پس راوے ویستل دواہ
کئی پہ کھان بہ زیاتے وکری - بیا شیطان دواہ و خوہل او دھفنہ کھائے نہ کئے و ویستل

مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ

دھفنہ (جنت) نہ چہ ہفنہ دواہ دواہ پہ ہفنہ کئے | اومونز و ویل | تاسو تول لاند کون شئی | تاسو نہ کئے | د کھنو
کوم کھائے چہ ہفنہ دواہ دو | اومونز حکم و مکر وچہ (بیکتہ زمکے تہ) کون شئی | تاسو بہ دیوہل کونہن

عَدُوٍّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿۳۶﴾

دہنمان (بہ وی) او تاسو پارہ | پہ زمکہ کئے | د استوگنے کئے (د) | او فائدہ | ترخہ مودے پورے -
یہی | او تاسو د پارہ پہ زمکہ باند تریو وختہ پورے استوگنے او گذارہ مقرر کرے شوے دہ -

فَتَلَقَىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ

بیا زدہ کرے | آدم | د چیل رب نہ | خو کئے | پس توجہ و فرمایہل پہ ہفنہ اللہ | بیشک | ہم ہفنہ کئے توبہ قبلو
بیا آدم علیہ السلام د چیل رب نہ (د معافی) یو خو کئے زدہ کرے نوالہ ددہ توبہ قبول کرل بیشک اللہ تعالیٰ معاف کوئے

الرَّحِيمُ ﴿۳۷﴾ قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَمَا يَأْتِيَكُمْ

مہربان | و فرمایہل مونز | بیکتہ لار شئی | د دے کھائے نہ | تول | پس کچھ | راشی تاسوتہ
مہربان دے - مونز ورتہ و ویل چہ د دے کھائے نہ تول پہ یو کھائے کون شئی | بیا چہ تاسوتہ زما د اہر تہ

مِمَّنْ هَدَىٰ فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ

زما د طرفہ | تھہ ہدایت | پس چاچہ پیروی و کرہ | زما د ہدایت | نونہ بہ تھہ ویرہ وی | پہ ہغوی
ہدایت درشتی نو چاچہ زما د (کتاب) ہدایت پیروی و کرہ | ہغوی لہ تہ ہیخ قسم لہ ویرہ شتہ اونہ

وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۳۸﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ

اونہ بہ ہغوی غمزن دی - | او کومو خلقوچہ | انکار و کرد | او دروغ کئے و کھنل | زمونز آیتونہ | ہم ہغوی
بہ پرے خفگان راجی - او چاچہ انکار و کرد | او زما آیتونہ کئے دروغ و کھنل | ہغوی

أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۳۹﴾ يٰبَنِي إِسْرَءِيلَ اذْكُرُوا

دونرخیان | ہغوی بہ | پہ ہفنہ کئے | ہمیشہ وی | اے بنی اسرائیلو | یاد کری
دونرخیان دی | او پہ دونرخیان کئے بہ تل ترتلہ پراتہ وی | اے دیعقوب اولادہ | زما ہفنہ

نِعْمَتِي الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ

زما نعمتونہ | کوم چہ | ماکری دی | پہ تاسو | او پورہ کری | وعدہ زما | چہ پورہ کر
احسانات را یاد کری کوم چہ مایہ تاسو کری دی | اوما (سرہ کرے) وعدہ پورہ کری چہ زہ ہم تاسو

بِعَهْدِكُمْ وَآيَايَ فَارْهَبُون ۝۵۰ وَأَمِنُوا بِمَا أُنزِلَتْ

ستاسو عهد | اوهم له مانه | ويريدی | ادايمان راڊری | هغه (کتاب) باند | چه مانازل کرو
شوع و عذ پوره کوم او صرف هم زمانه | ويريدی | اوپه هغه کتاب باند ايمان راڊری کوم چه ماستاسود

مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ

چه تصديق کوي | دهغه څه چه | تاسو سره دي | اومه جوهريدی (هم تاسو) | ورومبني انکاريان د دے
کتابونو په تصديق کي نازل کړي دے | او د ټولو نه وړاندې هم تاسو د دے منکر مه جوهريدی

وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَتِي ثَمَنًا قَلِيلًا ۝۵۱ وَآيَايَ فَاتَّقُون ۝۵۲ وَلَا تَلْسُوا

اومه اخلي | زما په آيتونو | قيمت لږ | اوهم له مانه | ويريدی | اومه مگدوی
او زما د آيتونو په بدل کي لږه (دنياوي) معاوضه مه اخلي | او صرف له مانه | ويريدی | اوربنتيا

الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ ۝۵۳ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝۵۴ وَأَقِيمُوا

حق | د دروغو سره | اومه (مه) پټوي | رښتوني خبره | او تاسو ښه پوهيږئ | او د دروي
په دروغو کي مه مگدوی | او رښتيا مه پټوي | په دے حال کي چه تاسو په حقيقت باندې پوهيږئ او مونځ

الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ۝۵۵ أَيَا مَرْوَن

مونځ | اودروکوي | زکوٰۃ | اودروکوي | د رکوع کوڅي | د رکوع کوڅو سره - | آيا حکم کوي تاسو
کوي | اود زکوٰۃ ادا کوي | او د عاجزي کوڅو سره (په شريکه الله ته) عاجزي کوي | آيا تاسو نورو مخلوقه خو

النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ

خلقو (ته) | د نيکي | ادهيروئ تاسو | ځانونه خپل | او تاسو | تلاوت کوئ | د کتاب
د نيکي حکم وروکوي | او خپل ځانونه درنه هيردي | حال دادے چه تاسو د الله کتاب لولي -

أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝۵۶ وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ ۝۵۷ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ

نو آيا تاسو عقل نه لرئ؟ | او مدد غواړئ | په صبر | او مونځ (سره) | او يقيناً هغه | ځانځي دروند دے
آيا تاسو نه پوهيږئ؟ | پکاردی چه په صبر کولو او مونځ ادا کولو سره د الله نه مدد غواړئ | بيشکه چه مونځ گران

إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ۝۵۸ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقَوْنَ رَبَّهُمْ

مگر | په عاجزي کوونکو (نه) | کوم چه يقين لري | چه هغوی | ملاقات کوونکي دي | خپل رب سره
کار کي، مگر هغه چاته (اسان کي) چه د الله نه ويريدی، چه د اکسري چه هغوی د خپل رب سره ملاوين ونکي دي -

وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ۝۵۹ يٰبَنِي إِسْرَءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِي

او چه هغوی | دهغه طرفته | ورگرځيدونکي دي | اے بني اسرائيلو! | ياد کړئ | زما نعمت
او دوی به دهغه طرف ته ورگرځي - | اے د يعقوب اولاده! | زما هغه احسانات ياد کړئ

الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ۝۶۰

هغه چه | ما کړي وو | په تاسو | اودا چه ما | فضيلت درکړي وو تاسو | په ټولو عالمونو -
کوم چه ما په تاسو کړي دي | اودا چه ما تاسو ته په ټول اهل جهان باندې فضيلت درکړي وو

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يَقْبَلَ

او دوویریری | دهغه وځې نه | چه په کار به نه رانی | یوکس | د بل کس | په څه څیز کېږي | او نه به شی قبلو له
او ځان دهغه ورځې (د عذاب) نه بچ و ساتی چه هیڅوک به د بل چا هېڅ په کار نه رانی | او نه به د چا سفارش

مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٥٨﴾

دهغه نه | (څه) سفارش | او نه | به اخسته شی | دهغه نه | (څه) معاوضه | او نه به دهغوی څه مدد کولې شی
قبلو له شی - | او نه به د چا نه څه معاوضه اخسته شی | او نه به دهغوی مدد کولې شی -

وَإِذْ نَجَّيْنَكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ

او کله چه خلاصه درکړو مونږ تاسو | قوم د فرعون نه | چه د هر کولو به هغوی تاسو ته | سخت عذاب
او (یاد کړئ) کله چه مونږ تاسو ته د فرعون د قوم نه خلاصه درکړو چه تاسو ته به ئې سخت عذاب رسولو

يَذْبَحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ

چه ذبح کول به ئې | ستاسو ځامن | او ژوند ئې به ئې پریښودلې | ستاسو ښځې | او په دې کې ستاسو
ستاسو ځامن به ئې ذبح کول | او ستاسو جینکې به ئې (د وینې ټوب د پاره) ژوند ئې ساتلې - او په دې کې

بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٥٩﴾ وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ

ازمېښت وړ | ستاسو د رب د طرف نه | ډیر لوڼې - | او کله چه | وشلولو مونږ | تاسو د پاره | سمندر
ستاسو د پور د کار د طرف نه ډیر لوڼې (ازمېښت وړ) - او هغه وخت (یاد کړئ) چه مونږ تاسو د پاره سمندر وشلولو

فَأَنجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٦٠﴾ وَإِذْ

پس خلاصه درکړو مونږ تاسو | او مونږ غرق کړو | قوم د فرعون | او تاسو | ورته کتل | او هر کله چه
نو تاسو مو خلاص کړئ | او ستاسو په وړاندې مو د فرعون قوم ډوب کړو - او بیا مونږ موسی سره

وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعَجَلُ مِنْ بَعْدِهِ

وعدده واخستله مونږ | موسی ته | د څلویښتو | شپو | بیا | جوړ کړو تاسو | څخه (معبود) | دهغه نه پس
(د تورا د ورکولو د پاره) د څلویښتو شپو وعدده وکړه نو تاسو دهغه نه پس (د سامر په وینا) څخه (په خدا ئې) ونيولو (د شان)

وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٦١﴾ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّن بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ

او تاسو | ظالمان وئې | بیا معاف کړئ مونږ | تاسو | پس له دې نه | چه تاسو
تاسو په خپل ځان باندې ظلم وکړو - بیا مونږ تاسو د دې (لوڼې جرم) نه پس هم معاف کړئ چه تاسو

تَشْكُرُونَ ﴿٦٢﴾ وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ

شکر وکړئ - | او هر کله چه مونږ ورکړو | موسی ته | کتاب | او فیصله کن قانون | چه تاسو
شکر و بائې - او (یاد کړئ) کله چه مونږ موسی ته کتاب او فیصله کن قانون ورکړو

تَهْتَدُونَ ﴿٦٣﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يُقَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ

لار په بیا مومئ - | او هر کله چه | د وئیل | موسی | خپل قوم ته | (له زما قومه) | بیشکه تاسو | ظلم وکړو
لار بیا مومئ - او (هغه وخت هم یاد کړئ) کله چه موسی خپل قوم ته د وئیل چه له زما قومه! بیشکه تاسو

منزل ۱

الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا

ہفوظا لمانو | (ریوہ بلہ) کلہ | پہ جائے دھف | خہ چہ ویلے شوی دوا | ہفوی تہ | پس مونہ نازل کرد
بنوئے شوے لفظ پہ بل لفظ بدل کرد (اداستغفار نہ تے توفہ جوہرہ کرہ) نو مونہ پہ ظلم کوونکو باند د

عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿۵۹﴾

پہ ہفوظا لمانو | عذاب داسمان نہ | پہ وجہ دہفوی دنا فرمانی
اسمان تہ عذاب راو لیدرو | خکہ چہ ہفوی نافرمانہ شوے دو -

وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ

اوکلہ چہ | اوبہ و غوبتے | موسیٰ | دخیل قوم دپارہ | نومونہ دوئیل | ووهہ | پہ خیلہ ہمس | کانہ
او (یاد کردی) کلہ چہ موسیٰ دخیل قوم دپارہ اوبہ و غوبتے نومونہ ورتہ دوئیل چہ دغہ کتہ پہ خیلہ ہمس ووهہ

فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَكَهُمْ

پس روانے شوے | دھف نہ | دولس | چینے | وپیژندو | ہر قوم | خیل دختلوئے
نو دھف نہ دولس چینے راوختکیدے | ہرے قیلے خیل خیل سبیل جدا جدا وپیژندو -

كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِّزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿۶۰﴾

خوری | او خنبی | دالله ذررق تہ | اومہ گرخی | پہ مزکہ کتے | فساد کوونکی
اومونہ حکم ورا کرد چہ | دالله ذور کرے شوی ذررق تہ خوئے خنبی | اوپہ مزکہ کتے فساد مہ کوئی -

وَإِذْ قُلْتُمْ يٰمُوسَىٰ لَنْ نَّصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ

اوہر کلہ چہ تاسو دوئیل | اے موسیٰ | مونہ بہ ہرگز صبر نہ کوو | پہ خوراک باند | ہم دیو (قسم) | پس دعا کرد
او (یاد کردی) کلہ چہ تاسو دوئیل چہ اے موسیٰ | مونہ ہرگز دیو قسم پہ خوراک باند صبر نہ شو کوئے پس دخیل

لَنَا رَبِّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا

مونہ پلا دخیل ربہ | چہ پیداکری | زمونہ دپارہ | کوم خیزونہ چہ راٹوکوی | مزکہ | (لکہ) ساکی
رب مونہ دپارہ دعا کرد چہ مونہ دپارہ مزکہ تہ راٹوکیدونکی خیزونہ مشرک

وَقَتَائِبَهَا وَقَوْمِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصِلَهَا قَالِ اتَّسْتَبِدُّونَ

او باد رنگ | او غنم | او مسوس | او پیاز | (موسیٰ) دوئیل | ایا تاسو اخستل غواہی
باد رنگ | غنم | مسوس | او پیاز پیداکری - (موسیٰ) دوئیل | ایا تاسو دیو غواہی خیز

الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَهْبَطُوا مَصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ

ہفہ | کوم چہ معمولی دلا پہ بدلہ دھف کتے | کوم چہ غورہ دہ | لای شئی | یونہارتہ | ہلتہ پہ و تاسو پارہ
پہ بدلہ کتے یو معمولی خیز اخستل غواہی ؟ | پس لای شئی یونہارتہ داخل شئی | خہ چہ تاسو

فَسَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبِ

کوم چہ تاسو غواہی | او واپوئے شو | پہ دوی باند | ذلت | او محتاجی | او ہفوی اہتہ شول | پہ غضب کتے
غوبتی د تاسو تہ بہ ملا شئی او ہفوی باند ذلت او محتاجی مسلط کرے شول | او ہفوی دالله د غضب

مَنْ اللَّهُ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ

دَ اَللّٰہ | ۱ | بہ دے وچہ ہفوی | انکار کو | دَ اَللّٰہ دَ آیتو | او قتل بہ ۱

او دوی پہ یہ

النَّبِيِّنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ط ذَلِكِ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٥١﴾

نیان | پہ ناحقہ | ۱۰ | پہ دے وجہ چہ ہغوی نافرمانی و کڑہ | اوحد نہ بہ زیاتیدل -

او دایہ دے وجہ چہ ہفتی بہ گناہ کولہ اولہ حد نہ بہ وتل

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالْبَنِيَّ وَالصَّبِيَّ

بیشکه کو موخلقوچه | ایمان را ورو | او هغه چه یهودیان شول | اولفوانیا (عیسای) شول | او صایا شول

بیشکه کوم خلق چه مؤمنان دی
او هغه چه یهودیان، نصاریان او صابان شه

مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا قُلْ أَتُحِبُّهُ

هغه چاهه ایا دا د پدې الله | اویه ورځ د آخرت | او عمل ته د کړو | شک | نه هغه، نه یار | نه هغه، نه یار

دَدوی نه چه کوم په الله تعالی اویه ورځ د آخرت ایمان راوړی اونسک عمل مومي

عَنْدَرِبَهُمْ^{۷۲} وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ^(۷۲) وَإِنْ أَنْزَلْنَا

هَنوئِ دَرِب سِرِه | اَوَنَهْ يَهْ شَهْ وِبرَهْ وِی | یَهْ هَنوئِ | اَوَنَهْ یَهْ هَنوئِ | غَشْتَهْ وِی | اَوَمَکَلَهْ اَزِی مَرِی

ز سِرہ اِجِردے او نہ یہ پہ ہغوی قُتُ ویرہ وی او تہ نہ ہغوی غُتُ ن وی او ہر نہ چہ و اِستہ موی

مِثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمْ الطُّرُقَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ

کرم (هدايت) من، کرم داتا	(چه) وُ نسيم	کوه طوی	تاسود ياسه	او اوچت کرموندر	ملکه وید تاسو
--------------------------	--------------	---------	------------	-----------------	---------------

اسو و عد و خسته او ستا سودا سه موکوه طو اوجت کړو و دړولو (او حکم و د کړه) که مه د ايت نامه من و تاسه

وَأَذْكُرُ مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ تَعْلَمُونَ

تاسو چي بهر ځمکي | چه تاسو | بهر ځا (د زموږ) شم | سا | تاسو مخ وړانده

[illegible]

سُبُّنُ عُدْ ذَالِكُ فَلَا فِضَاً اِلَّاهُ عَلَيْكَ وَمَسِيَّتُهُ الْكُتُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

س | لہ دے نہ | پس لہ چرنہ و | فصل | د اللہ | پہ ناسو | اودھعہ مہرائی | نوتوی بدوی

پس کہ پھرے ذالہ تعالیٰ فضل ادمہربانی پہ تاسونہ وے

١٤٠
نُحَسِرِينَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ عَلِمَ الْإِذِينَ أَصْدَوْا مِنْكُمْ

مود نقصان موند و نکونه - او بیشک پوهه یی تاسو | په هغه کسانو | چه ریاتے ۛے وکړو | له تاسو نه

سان موندے وُو۔ اویقینا تاسوتہ دھغو خلقو حال هم معلوم شوے دے کو موچہ دتاسونه دخالی دَوَرِ

السَّيِّئَاتِ فَقُلْنَا لَهُمْ لَبُّوا فِرْدَوْسَ حِطِّينَ ﴿٦٥﴾ وَجَعَلْنَاهَا

بیت یہ بارگاہِ پسر و وئیل مونہ | ہفتوی تہ | چہ جوہ شی | بیز و کان | ذلیکہ | پس و کر کو مونہ داتھ

نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَ

عبرت | دهنود پاره | چه هغه وخت (موجو) دو | او کوم چه وروستو راتلونکی دؤ | او
د دے زمانے د پاره او دے نه پس راتلونکو خلقو د پاره | عبرت ذریعہ او د الله د عذاب نه ویریدونکو

مَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿۶۷﴾ وَاذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ

نصیحت | د پر هیو کارانو د پاره | او کله چه ووئیل | موسیٰ ۴ | خپل قوم ته | چه بیشکه الله | حکم درکوی تاسو ته
د پاره نصیحت جوړ کړو - او ریا د کړه | کله چه | موسیٰ خپل قوم ته ووئیل چه الله تاسو ته حکم درکوی

أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً ۖ قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُؤًا ۖ قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ

چه ذبح کړی | یوه غوا | هغوی ووئیل | آیاتہ مونږ پورے توتے کوم | ووئیل | زه پناه غواړم | د الله
چه یوه غوا ذبح کړی | هغوی ووئیل آیاتہ مونږ پورے توتے کوم (موسیٰ) ووئیل | الله | د د خبر

أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿۶۸﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ

له دے نه چه زه شم | د جاهلانو نه | هغوی ووئیل | د دعا و کړه | مونږ د پاره | د خپل رب نه
نه | په پناه کښه وساتي چه په ناپوهه خلقو کښه شمیرتم - هغوی ووئیل (که دا سه وی نو) خپل رب ته وایه چه مونږ ته

يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ ۖ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ ۖ لَا فَارِضٌ

چه بیان کړه | مونږ ته | څنگه ده هغه (غوا) ووئیل | هغه | فرمائی | چه هغه | یوه غوا ده | نه بوجی وی
په واضحه وواپی چه دا غوا به څنگه وی - (موسیٰ) ووئیل چه الله فرمائی | چه دا غوا به دا سه وی چه نه بوجی وی

وَلَا يَكُرُّ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ ۖ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ﴿۶۹﴾ قَالُوا ادْعُ

اونه چیرې وړه | خوانه (ده) | په مینغ د کده | پس و کړی | هغه کوم چه درته حکم کیږی | هغوی ووئیل | دعا و کړه
اونه وړه | د درمیانی عمر پورې پس تاسو چه کوم حکم درکړه شو کله په هغه عمل و کړی - هغوی ووئیل چه خپل رب ته

لَنَا رَبُّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْهَا ۖ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا

مونږ د پاره | د خپل رب نه | چه بیان کړه | مونږ ته | چه څه ده رڼک دهغه | ووئیل | بیشکه هغه | فرمائی | چه هغه
ووايه چه مونږ ته (دا هم) وښائی چه دهغه رڼک به څنگه وی؟ (موسیٰ) ووئیل چه الله فرمائی | چه دا یوه

بَقَرَةٌ صَفْرَاءٌ فَاقَةٌ لَّوْنُهَا تَسُرُّ النُّظُرِينَ ﴿۷۰﴾ قَالُوا ادْعُ

یوه غوا ده | زبیره | ښه زبیره ده | رڼک دهغه | خوشحالوی | لیدونکی | هغوی ووئیل | دعا و کړه
غوا ده | تکه زبیره | چه په کتو د خلقو زهونه خوشحالیږی - هغوی ووئیل | خپل رب ته

لَنَا رَبُّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ ۖ إِنَّ الْبَقَرَ تَشْبَهُ

مونږ د پاره | د خپل رب نه | چه بیان کړی | مونږ ته | چه څه قسم دهغه | یقیناً | هغه غوا | مشتبه شوی ده
ووايه چه هغه مونږ ته صفا صفا وواپی چه هغه غوا به څنگه وی؟ بیشکه دهغه غوا پیژندل مونږ د پاره گران

عَلَيْنَا ۖ وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿۷۱﴾ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا

په مونږ | او بیشکه مونږ | که چرې وغواړی الله | لار موندونکی یو - | ووئیل | بیشکه هغه | فرمائی | چه هغه
شوی دی او که چرې الله وغواړی نو (اوس) به مونږ ضرور صحیح پته وگورو (موسیٰ) ووئیل الله فرمائی چه هغه

بَقَرَةٌ لِّأَذْلُوتٍ تُشِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ

بوه غوا ده | جوق نه ده | چه اودی | مزكه | اونه اوبه وركوی | فصل ته | بالكل سالمه ده
بوه غوا ده | چه نه خو په رابوه كنه جوق شوی وی اونه فصل ته اوبه وركوی | صمیم سالمه

لَا شَيْءَ فِيهَا قَالُوا الْاِنَّ جِئْتُ بِالْحَقِّ فَذَبْحُوهَا

نشته ك (هیڅ) داغ | په هغه كنه | هغوی وویل | اوس | تا راوړه | سمه خبره | پس هغوی هغه ذبح كړله
اوبه داغ به وی هغوی وویل چه اوس تاسو ټپك خبره وكړه - نو هغوی هغه غوا ذبح كړله

وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ۝۱۱ وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا قَادَرْتُمْ فِيهَا

او نو دوی ډكه نږدې | چه (داسه) نه كړې | او هغه وخت چه ووژلو تاسو | یوسې | نو تاسو جگړه وكړه | په هغه كنه
اگر چه هغوی (داسه) كولو ته تیار نه وو - او (یاد كړئ) كله چه تاسو یوسې ووژلو او په یو بل باند موالزام وكولو

وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ۝۱۲ فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ

او الله | ښكاره كوونكې وو | كوم چه تاسو پټولو | بیا مونږ وویل | دوهی دا (مقتول)
او الله پاك څرگندولو كوم څیز چه تاسو پټولو - نو مونږ حكم وركړو چه دا (مقتول) د ذبح شو

بَعْضُهَا ۝ كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَىٰ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ

ډك (ذبح) په بوه حصه | دغه شان | ژوندي كوی الله | مړی | او ښایي تاسو | خپله ځنه | چه تاسو
غوا په یوه بوتی ووهی | الله تعالی دغه شان مړی ژوندي كوی او تاسو ته د خپلو قدرتونو څه ښایي چه تاسو

تَعْقِلُونَ ۝۱۳ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُم مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ

پوهه شئ | بیا سخت شول | ستاسو زړونه | پس | د دے نه | نو هغه | په شان د كانیږی
د عقل نه كار واخلي - بیا د دے واقع نه پس (هم) ستاسو زړونه سخت شول نو دا زړه نه د (سخت) كی لكه كانیږی

أَوْ أَشَدَّ قَسْوَةً ۝ وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ

یا د هغه نه هم زیات سخت | او په كانیږی څو څو (داسه هم) دی | چه رابهیږی | د هغه نه | ولے
یا د كانیږی نه هم زیات سخت دی او بیشكه په كانیږی څو څو (داسه كانیږی هم) دی چه د هغه نه د اوبو لولے ولے رابهیږی

وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقُّ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ ۝ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا

او په هغه كنه څو څو | هغه هم دی | چه وچوی | پس راووی | د هغه نه اوبه | او په هغه كنه څو څو | هغه هم دی
او په هغه كنه یقیناً داسه كانیږی هم دی چه چوی او د هغه نه اوبه بهرنه راووی | او څو داسه هم دی چه د

يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ ۝ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝۱۴ أَفَتَطْمَعُونَ

چه راوړغی | د الله د ویرے نه | اونه د الله | په خبره | د هغه نه كوم چه تاسو كوی | اییا تاسو امید كوی
الله د ویرے نه ښكته راوړغی - او (یاد ساتئ) چه الله تعالی ستاسو د عملونو نه غافل نه د (مسلمانانو) اییا

أَنْ يُّؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ

چه هغوی به ایمان راوړی | ستاسو وینا | او بیشكه | یوے ډلے | د هغوی نه | چه اورید به ئے | كلام
هم تاسو امید كچه دا (اهل كتاب) به ستاسو خبره ومني حال دا د كچه په دك كنه یو ټوله داسو چه د الله كلام به ئے اوریدو

اللَّهُ ثُمَّ يَحْكُمُ بِهِ مِنْ بَعْدِ مَا يُعْلَمُونَ ۖ وَآذًا

دَالله | بيا به | بدلولو هغه | پس په | د پوهيدنه | او هغوی پوهيدل | او هرکله | او هرکله چې
اوچې بشه به | پرې ځان پوهه کړو نو بيا به | په کښه سره د علمه او سره پوهه کي زيات کولو - او هرکله چې

لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا ۖ وَإِذَا خَلَا

هغوی يو ځای شئ | هغو خلکو سره | کومو چې ايمان راوړې | نو وائې | مونږ هم ايمان راوړې | او هرکله چې ځان له شې
دوی مؤمنانو سره مخامخ شئ | نو وائې | مونږ څو ايمان راوړې | او هرکله چې په

بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ

د يو بل سره | نو وائې | ايا خبرو سره کوئ تاسو دوی | د هغه څه چې پرانستلی د الله | په تاسو باند
خپل مينځ کښه ځان له شې | نو وائې | چې ايا تاسو مسلمانانو ته هغه خبره نښايئ کوم چې الله تاسو ته ښکاره کړی

لِيَحْجُوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۚ

چې مناظره وکړي د تاسو سره | په هغه | په نزد د رب ستاسو | پس ايا تاسو نه پوهيږئ | ايا هغوی نه پوهيږي |
دی چې ستاسو د هغه په مخکې پرې تاسو سره جگړه کوي | ايا تاسو د عقل نه کارنه اخلي - ايا هغوی ته معلومه نه ده

أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ۚ وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ

چې الله | پيژني | هغه څه چې پټوي د دوی | او هغه څه چې ښکاره کوي د دوی | او ځنله د دوی | ايمان دی
چې الله تعالی ته د هغوی ټول پټې او څرگندې خبرې ښکاره او معلومې دي او په هغوی کښه ځنله خلق امياندی

لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِي ۚ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ۚ

چې نه پوهيږي | په کتاب | سوا د دروغو اوازو وکانو | اونه دی دوی | مگر | ځان کوونکي -
کومو ته چې د دروغو دارمانو نه سوا د کتاب الله علم نشته او هغوی صرف گمانونه چلولی

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ۖ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا

پس څراڼې ده | هغو د پاره | چې ليکي | کتاب | په خپلو لاسونو | بيا وائې | (چې) دا
پس افسوس د | د هغه چا په حال چې اول په خپلو لاسونو کتاب وليکي | بيا وائې | چې دا کتاب د

مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۖ فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ

د الله د طرف نه ده | د پاره د | د هغه په بدل کښه قيمت لږ | پس څراڼې ده | دوی د پاره | په سبب | د ليکو
خدائې د طرف نه د | د پاره د | چې د | په بدل کښه لږ قيمت واخلي - پس د دوی لاسونو چې څه وليکل هغه د دوی

أَيْدِيهِمْ ۖ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ۚ

د لاسونو د دوی | او څراڼې ده | دوی د پاره | په سبب د هغه | چې هغوی گټلو | او هغوی وائې
د پاره د بربادې (باعث) دي | او کوم څه چې دوی (څه شان) گټي | هغه به هم دوی د پاره د افسوس سامانوي - او دوی وائې

لَنْ تَمْسَسَا النَّارَ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَةً ۖ قُلْ أَتُخَذُكُمْ

هرگز به نه رسي مونږ ته | اور | مگر پوځو ورځې | د شمير | دوايه | ايا اخسته ده تاسو | له خدائې نه
مونږ ته به د شمير د څو ورځو نه سوا د دوزخ او هرگز نه رانژد کيږي | ووايه چې تاسو د الله نه دا سره څه وعدې

عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ ۖ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا

ختمہ وعدہ | چہ ہیتم کلمہ بہ خلاف نہ کوی | اللہ | ذخیلہ وعدے | یا وایئی | یہ اللہ باندہ | ہفتہ چہ
اختہ دہ | چہ اللہ تعالیٰ بہ ذخیلہ وعدے خلاف نہ کوی | یا تاسو دہم داسے | اللہ سرہ ہفتہ خبرے تری

لَا تَعْلَمُونَ ﴿۸۰﴾ بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ

تاسو پر نہ پوہیڑی | ولے نہ | چاہہ وکرہ | رختہ گناہ | اور اکیر کرد | ہفتہ | ذہفہ گناہ
کوہ چہ تاسو معلوم نہ دی۔ البتہ چاہہ ختمہ بدی وکرہ | اوہفہ ذہفہ گناہو نہ ذہر طرف نہ راکیر کرد

فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۸۱﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا

پس ہفوی دی | اوسید وکی ددورخ | چہ ہفوی بہ ہفے کئے | ہمیشہ وی | اوہفہ خلق | چہ ایمانوی
نوہم داسے خلق دوزخیان دی | اوہفوی بہ یہ دے کئے ہمیشہ وی۔ اوہفہ خلق چہ ایمانوی راوی

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۖ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۸۲﴾

اوہفونے وکرل | نیک | ہفتہ خلق دی | جنتیان | چہ ہفوی بہ یہ ہفے کئے | ہمیشہ وی۔
او نیک عملونہ نے وکرل | ہفتہ خلق جنتیان دی | اوہفوی بہ ہمیشہ یہ دے کئے وی۔

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ

اوہفہ ذہفہ | چہ واخستہ مونہ کلکہ وعدہ | بنی اسرائیلونہ | چہ عبادت بہ نہ کوئی | مکر صرف | ذہ اللہ
او (یاد ساتی) کلہ چہ مونہ ذہ بنی اسرائیلونہ کلکہ وعدہ واخستہ چہ ذہ اللہ تعالیٰ نہ سوا ذہ نور چہ عبادت مہ کوئی

وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا

او مور پلار سرہ بہ | بنیکرہ کوئی | او خیلوانو | او یتیمانو | او مسکینانوسرہ | او دایئی
او ذہ مور پلار سرہ نیکی کوئی | او ذخیلوانو | او یتیمانو | او مسکینانوسرہ (بہ ہم نیکی کوئی) | او خلقوسرہ

لِلنَّاسِ حُسْنًا ۚ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا

خلقوتہ | بنے خبرے | او ددروئی | مونہ | او ور کوئی | زکوۃ | بیا واویریدتی تاسو مکر
پہ خوبہ خلقہ خبرے کوئی | او مونہ ادا کوئی | او زکوۃ ور کوئی | بیا ذہو خوکسانو سوا تاسو

فَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿۸۳﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ

لہ تاسونہ | او تاسویئی | مخ کرخوونکی | اوہفہ ختمہ | اوہفہ مونہ کلکہ وعدہ تاسو | چہ مہ توہیوی
تول (دکھتہ نہ) واویریدتی او تاسو مخ کرخوونکی یئی۔ او (یاد کوئی) کلہ چہ مونہ تاسونہ وعدہ اختہ وہ چہ پہ خیل

دِمَاءَكُمْ وَلَا تَخْرُجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ

وینہ دیوبل | او مہ وُباسی | قوم خیل | ذکور و تو خیلونہ | بیا | تاسو اقرار وکرہ
مینہ کئے مہ توہیوی | او مہ خیل خیلوان ذکور کلی نہ شرئی | بیا تاسو دے لوط کلک اقرار کرے و د

وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿۸۴﴾ ثُمَّ أَنْتُمْ هَٰؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتَخْرُجُونَ

او تاسو گواہ یئی | بیا | تاسو ہفتہ چلہ یئی | چہ وژنی | خیل خلق | او بہرہ وُباسی
او تاسو ذہ گواہی ہم وکر کوئی | او بیا تاسو ہفتہ خلق یئی | چہ خیل خیلوان وژنی | او یو تو لے ذہفوی

فَرِيقًا مِّنكُمْ مِّن دِيَارِهِمْ تَظْهَرُونَ عَلَيْهِم بِالْآثِمِ وَالْعُدُوِّ وَإِنْ

یہ تو ہے | اذیل قوم نہ | ددوی دکورونونہ | مدد کوئی | ددوی خلاف | پہ گناہ سرہ | او ظلم سرہ
د کورونونہ وہ ویا سنی | او د ہغوی خلاف | پہ گناہ اوزیاتی کو لو کہنے دیو بل امداد کوئی

وَإِنْ يَأْتَوْكُمْ أَسْرَى تَفْدُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ

او کہ راشی تاسوتہ | قیدیان | (نو) فدیہ ور کوئی پہ (بدل) دہغوی کہنے | او حال داد کچہ حرام د | پہ تاسو بلان
او کہ ہغہ خلق قیدیان شی او تاسوتہ راشی نو دہغوی دخلاصی دپارہ فدیہ ور کوئی حال داد کچہ ہغوی دکورونونہ

إِخْرَاجَهُمْ أَفْتَوْهُمْ يُبْعَثُ الْكِتَابُ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضِ

وُنیکل ددوی | نو آیا تاسومنی | خنے (حکم) | د کتاب | او انکار کوئی | د خنے
نہ ویستل د سرہ پہ تاسو حرام و، آیا تاسو د الله د کتاب خنے حصہ منی | او د خنونه انکار کوئی

فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِّنكُمْ الْآخِرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

پس خہ سزادہ | د ہغہ چہ وکری | داسے | لہ تاسونہ | سوا د رسوائی نہ | د دنیا پہ ژوند کہنے
پس پہ تاسو کہنے چہ کوم سرہ داسے وکری د ہغہ سزا د دنیا پہ ژوند کہنے د ذلت اور سوائی نہ سوا نو شہ کیے شی

وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا

او پہ ورخ د قیامت | بہ و اچولے شی | دیر سخت عذاب کہنے | او نہ دے الله بے خبرہ | د ہغہ نہ
او د قیامت پہ ورخ بہ داسے خلق پہ دیر سخت عذاب کہنے اچولے شی او خدا نے پاک ستاسو د علونونہ

تَعْمَلُونَ ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ

چہ تاسو نے کوئی | دا | ہغہ (خلق) دی | چاچہ واخستلو | ژوند | د دنیا | پہ بدلہ د آخرت کہنے
بے خبرہ نہ دے - دا ہغہ خلق دی کوموچہ د آخرت پہ بدل کہنے د دنیا (یو تھو ورخ) ژوندون غورہ کہنے

فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ

پس نہ نہ شی سپکولے | لہ دوی نہ | عذاب | او نہ یہ دوی تہ مدد ورکولے شی | او بیشکہ مونہ ورکرو | موسیٰ تہ
پس ددوی پہ عذاب کہنے بہ کہ نہ شی کولے او نہ یہ تہ ہیچ قسم امداد کیے شی | او مونہ موسیٰ لہ کتاب

الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ

کتاب | او پرلہ پسے راویلہرل مونہ | و دوستو ددے نہ | پیغمبران | او ورکھے مونہ | عیسیٰ خو د مریم تہ
ورکرو | او د ہغہ نہ پس مونہ پیغمبران پرلہ پسے راویلہرل | او حضرت عیسیٰ خو د مریم لہ مونہ کارہ او شہ گندہ

الْبَيْتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ

بنکارہ معجزے | او توں ورکرو مونہ ہغہ تہ | یہ روح القدس سرہ | ایہرل (چہ) | را بہ ورو تاسوتہ | یو پیغمبر
معجزے ورکھے او د روح القدس (جبرائیل) پہ ذریعہ مود ہغہ مدد وکرو (دا ستاسو عادت شو د چہ) کلمہ ہم تاسوتہ یو پیغمبر ستاسو

بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا

ہغہ ہم | چہ نہ تہ خو بیوی | نفسونہ ستاسو | نو تاسو غرہ وکرو | پس یوہ دلہ | تاسو دروغ نہ کہلہ | او یوہ دلہ
د مرضی خلاف خہ حکم راؤی و راغلو نو تاسو سرکشی وکرو | بیاض پیغمبران تاسو دروغ نہ کہلہ او خہ تاسو

تَقْتُلُونَ ﴿۸۷﴾ وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۚ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ

موقتلوله | او هغوی وائی | ز موبزه زه نه | په پرده کینه دی | نه | بکه لعنت کړه | د پېه دوا | الله | د دوی د کفر په وجه
و وژل او | (یهو) وائی | چه ز موبزه په زه نه | نو باند پرده پترده | بلکه الله د دوی د کفر په وجه | په دوی لعنت کړه د

فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿۸۸﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ

پس لږ | ایمان راوې دوی | او هر کله چه | راغی دوی ته | کتاب | د الله د طرف نه
نوچ یو لږ کسان په کینه ایمان راوې | او هر کله چه دوی ته د الله تعالی د طرف نه | هغه کتاب راغلو چه د

مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ ۚ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ

تصدیق کوونکي | د هغه څه چه | دوی سره ده | او د دوی د دے نه وړاند | چه کامیابی ته غوښتله
هغه (کتابونه) تصدیق کوی کوم چه دوی سره موجود دی او (د کوم په امید چه) د خلقو د دے (د نزول) نه وړاند

عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ

په کفارو باند | پس هر کله چه | راغی دوی ته | هغه چه پیژندلو دوی | نو د هغه نه نه انکار وکړه
د کافرانو په مقابل کینه د فتح دعا کانه غوښتله | پس هر کله چه دوی ته هغه (هدایت) راوړسید کوم چه دوا پیژندو نو د هغه

فَلَعَنَهُ اللَّهُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿۸۹﴾ بِسْمَا أَشْتَرُوا بِهِ أَنْفُسَهُمْ

پس لعنت د الله دے | په کافرانو باند | بد دے هغه څیز | چه خرڅ کړل هغوی د کوم په بدل کینه | خپل ځانونه
نه نه انکار وکړو نو په داسه انکار وکړو نو باند تل د خدا لعنت وریږي | دیر بد دے هغه څیز چه دوی پر دے خپل ځانونه خرڅ کړی

أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَغْيًا أَنْ يَنْزِلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ

چه انکار کوی | د هغه | چه نازل کړو | الله | په سبغ سد کولو | چه نازلوی | الله | خپل رحمت | په چا باند
(او هغه) دا چه د خدا د کتاب نه د بعض په وجه انکار کوی چه (و له) خدا د پاک خپل فضل په هغه چا کوی څوک چه

يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَاءُو بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ

چه غواړي | څه خپلو بندگانو نه | پس اخته شول دوی | په غضب د پاسه د بل غضب | او کافرانو د پاره | عذاب د
په خپلو بندگانو کینه د هغه خوښ وی | پس دوی په لاند باند غضب کینه اخته شول | او کافرانو د پاره د ذلت عذاب

مُهِينٌ ﴿۹۰﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُوْمِنُ

د ذلت | او هر کله چه ووئیل شي | دوی | چه ایمان راوې | په هغه | چه نازل کړل الله | (نو) وائی | موبزه مڼو
مقرر دے | او هر کله چه دوی ته وئیل شي چه کوم څه الله نازل کړی دی | په هغه ایمان راوې نو وائی کوم چه په موبزه نازل

بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ ۚ وَهُوَ الْحَقُّ

هغه | چه نازل شوی دی | په موبزه | او انکار کوی دوی | د هغه نه | کوم چه د هغه نه سیوا دی | حال دا چه هغه (قران) حق دے
کې شول په هغه خو به ایمان راوې او د کینه سوا چه خدا دی د هغه نه انکار وکړو | حال دا دے چه دا (قران) رښتونه دے

مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ

تصدیق کوی | د هغه څه | چه د دوی سره دی | دوا | پس و له | وژل تاسو | نبیان | د الله | د دے نه وړاند
او کوم چه (په پخواني اسماني علم) د دوی سره د هغه تصدیق کوی (دوی) تپوس وکړی د کینه نه وړاند تاسو نبیان و له وژل کړه

إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝۹۱ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمْ

کہ چرے وی تاسو مؤمنان۔ | او بیشکے راغے دوتاسو تے موسیٰ | یہ روینانہ نینوسرہ | بیتاسو جوہی کرو
چرے تاسو مؤمنان بیٹی۔ | او بیشکے موسیٰ تاسو تے بنکارا نینے راغے بیتاسو دے نہ

الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ۝۹۲ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا

شخ (معبود) | پس لہ دے نہ | او تاسو وی | ظالمان | او ہرکے چہ واخستہ مونہ | کلکے دے تاسو | او وچت کرو مونہ
پس د خنی عبادت شروع کرو او تاسو ظلم کووالا بیٹی۔ | او (یاد کرو) کلہ چہ مونہ تاسو نہ پختہ وعدہ اختہ وہ او

فَوْقَكُمْ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمِعُوا قَالُوا سَمِعْنَا

تاسو د پاسہ | طور | وینسی | ہخہ خہ چہ مونہ در کرل تاسو | یہ قوت سرہ | او داؤری | دوی وویل | مونہ داؤریل
کوہ طور مو تاسو پاسہ اوچت کرے وو (ادھم مو در کرے وو) چہ مونہ کوم (کتاب) در کرے ہخہ مضبوط وینسی | او نہ | او ری ہوی وویل

وَعَصَيْنَا وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ ۖ قُلْ بِسْمِ

او ونہ منل مونہ | او وختیوے شوہ | ددوی پہ زہی ونکینے | مینہ د خنی | ددوی د کفر پہ وجہ | دواہ | بدہ ہخہ خبرہ
مونہ داؤریل لیکن مونہ نہ او ددوی د کفر پہ وجہ | ددوی زہی ونہ د خنی پہ مینہ خروپ شوہ (اے نبی!) وواہ چہ

يَا مُرْكُم بِهِ إِيْمَانُكُمْ ۖ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝۹۳ قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ

د کوچہ حکم در کوی تاسو تہ | ایمان ستاسو | کہ چرے | تاسو بی | مؤمنان | دواہ | کہ چرے وی | تاسو د پارہ
ستاسو دا (ناقص) ایمان خوناسو تہ دیر خراب تعلیم در کوی کہ چرے واقعی تاسو مؤمنان بیٹی۔ ورتہ وواہ چہ کہ چرے د آخرت

الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا

کوہ | د آخرت | د اللہ پہ نزد | خصوصیت سرہ | سوا | د نور و خلقونہ | نو تاسو آرزو کری
کوہ د اللہ سرہ د نور وہ پہ ملے تاسو د پارہ | مخصوص وی نو لہ | د مرگ آرزو خو و کوی

الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝۹۴ وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا

د مرگ | کہ چرے تاسو بی | رشتونی؟ | او ہیٹ کلہ بہ آرزو نہ کری دودک | ہیٹہ | پہ سبک | ہخہ
کہ تاسو (پہ خیلہ دعویٰ کینے) رشتونی بیٹی۔ | او (یاد ساتی) دوی د خیلو ہغو (بدو) عملونہ پہ وجہ کوم چہ

قَدَّامَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ۝۹۵ وَلَتَجِدَنَّهُمْ

چہ وہاند لیبرلی | ددوی لاسو تو | او اللہ | بنہ پوہہ دے | یہ ظالمانو۔ | او خواہخواہ یہ بیاموے نہ دوی
ددوی د لاسہ شوی دی | ہیٹ کلہ بہ دے آرزو نہ کوی او اللہ ظالمان خلق دیر نہ پیرتی۔ | او نہ بہ دوی پہ ژوندون

أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَىٰ حَيٰوةٍ ۖ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا

زیات لالچیان | د خلقونہ | پہ ژوند | اولہ ہغو خلقونہ | کوم چہ مشرکان |
پسے د قولو خلقونہ زیات حرصناک بیاموے | نزد دے چہ د مشرکانو نہ ہم زیات حرصناک۔

يُودُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرَ أَلْفَ سَنَةٍ ۖ وَمَا هُوَ بِمُزَحِّزٍ

خواہی ہر یولہ دوی نہ | چہ کاش عمر و کرکشی دہ تہ | زر کالہ | او نہ دے خلا صوونکے ددہ
یہ دوی کینے ہر یوتن دا خواہی چہ کاش ددہ عمر زر کالہ شی | خواہ دا دے کہ چرے دوی او د عمر ہم بیاموی

مَعَالِمُهُ ۚ

۱۱۱

مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿۹۶﴾ قُلْ مَنْ كَانَ

د عذاب نہ | چہ (اوید) عمرو کرکشی | او اللہ | موری | کوم چہ دوی کوی | ددایہ | کوم چہ دوی
نو ہم د عذاب نہ نہ شی خلاصیدے او اللہ تعالیٰ د دوی کارونہ دیرینہ وینی گوے۔ (لے بی! تہ) وویہ چہ

عَدُوًّا لِّجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ

دُنبین | د جبرائیل | بیشک چہ ہم هغه | نازل کرے (قران) | ستاپہ زہا | یہ حکم د خدائے
ہر شوک د جبرائیل دُنبین دے (وی دی) بیشک هغه د اللہ تعالیٰ پہ حکم سرہ ستاپہ زہا د کتاب نازل کرے د

مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿۹۷﴾

چہ تصدیق کوی | د هغه (کتابونو) | چہ د دے نہ وہاند و | او ہدایت | اوزیرے دے | مؤمنانو د پارہ
چہ د هغه کتابونو کوم چہ دے نہ وہاند و تصدیق کوی | او د ایمان والو د پارہ ہدایت اوزیرے دے۔

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ

شوک چہ وی | دُنبین | د اللہ | او د هغه د فرستو | او د هغه د رسولانو | او د جبرائیل | او میکائیل
شوک چہ د اللہ او د هغه د فرستو او د هغه د رسولانو او د جبرائیل او میکائیل دُنبین وی

فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿۹۸﴾ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ

پس بیشک اللہ | دُنبین دے | د کافرانو۔ | او مونہ نازل کوی دی | ستا طرف تہ | آیتونہ
نو یقیناً اللہ تعالیٰ ہم د دے کافرانو دُنبین دے۔ او (لے پیغمبر!) مونہ پہ تاباند خرگند حکونہ نازل

بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿۹۹﴾ أَوَكَلَّمَا عَاهَدُوا

بنکارہ | اونہ کوی انکار د دے | مکر | بدکاران۔ | آیا هر خطے چہ | وکرلہ دوی
کری دی | او د فاسقانو نہ سوابل شوک د دے نہ انکار نہ کوی۔ آیا (د اربتیانہ دی) چہ کله ہم دوی خہ

عَهْدًا نَّبَذَهُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُ دَوَىٰ نَه ﴿۱۰۰﴾

خہ وعدہ | نو و غور زولہ هغه | یوے دے | لہ دوی نہ | بلکہ | اکثر د دوی نہ | ایمان نہ لری
لوظ نامہ وکرہ نو هغه د دوی نہ یوے نیم دے شاتہ و غور زولہ؟ بلکہ اکثر د دوی نہ ایمان نہ راوہی۔

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا

او هر کله چہ | راغ د دوی تہ | یو رسول | د اللہ د طرف نہ | (چہ) تصدیق کوونکے د هغه خہ
او هر کله چہ دوی تہ د اللہ تعالیٰ د طرف نہ یو پیغمبر راغلو چہ د هغه کتابونو کوم چہ د وہاند نہ د دوی

مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ ۖ كَتَبَ اللَّهُ

چہ دوی سرہ دے | نو و غور زولو | یوے دے | د هغو خلقونہ | کومونہ چہ وکرے شو و کتاب | د اللہ کتاب
سرہ و تصدیق کوی نو د دے اهل کتابو نہ یو قوی د اللہ کتاب دے شاتہ و غور زولو

وَرَأَوْا ظُهُورَهُمْ لَكَاظِمًا لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۰۱﴾ وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا

دروستو | د شاگانو خیلونہ | لکه چہ دوی | نہ پوھی پری۔ | او پیروی وکرہ دوی | د هغه خہ چہ ووستلو
لکه چہ دوی هلو د سرہ و نہ بیژندو۔ | او دوی هغه (جادو) پس روان شول کوم چہ

الشَّيْطَانُ عَلَىٰ مُلْكٍ سَلِيمٍ ۖ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمٌ وَلَكِنَّ الشَّيْطَانَ

شیطانو | یہ بادشاہی دسلیمان کے | اوکفر نہ ووکریے سلیمان | لیکن (ہم) شیطانانو
بہ دسلیمان* یہ بادشاہی کے شیطانانو لوستلواد سلیمان* ہیتم کلمہ کفر نہ وواختیار کرے، کفر خو بہ شیطانانو کولو چہ

كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ

کفر کرے وو | بنودلو بہ دوی | خلقوتہ | جادو | ادھغہ چہ نازل شو وو | یہ دو فرستو | یہ بابل کے
(ناپوہہ اوسادہ) خلقوتہ بہ نے جادو بنودلو | اوپہ هغہ سے روان شول چہ یہ دو فرستو ہاروت اوماروت

هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَنِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا حُنُّ

ہاروت | اوماروت باند | اودوی بہ نہ بنودلو | ہیتم یوکس تہ | تردے چہ وئیل بہ دکی | چہ مونبر خو
باند یہ بابل (بتار) کے نازل شوے وواوہغوی دواوہ بہ ترهغہ ہیچا تہ تعلیم نہ ورکولو چہ اول بہ نے ورتہ وئیل

فِتْنَةٍ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ

ازمبیت (دیارہ) یو | پس مہ کافر کی دی | پس دوی بہ زدہ کولو | دے دواوہ نہ | هغہ (دم) چہ جدائی بہ راوستلہ دوکپہ هغہ نہ
چہ کوہ مونبر ازمبیت (لہ راغلی) یو پس تاسو کافر کی دی مہ۔ (دے باوجو) دے خلقو بہ ددوی نہ هغہ خبرے زدہ کوے د

بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ

پہ مینح دسری | اود هغہ دینح | اودوی نہ وو | ضرر رسوونکی | پہ دسری | ہیتم کس تہ | بغیر | د حکم
کومو بہ ذریعہ چہ بہ نے دواوند او بنے ترصینہ جدائی راوستلہ، اودوی د اللہ د حکم نہ بغیر ہیچا تہ ہم ضرر نہ شو

اللَّهُ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ

د اللہ نہ | اودوی بہ زدہ کولو | هغہ خہ چہ ضرر بہ رسوودوئی | اوفائدہ بہ نہ رسولہ دوئی | اویشکہ دوی پوہہ وو | چہ چا
رسولے او د خلقو هغہ خبر زدہ کرے چہ بہ خیلہ دوی پارہ مفرک و اودوی بہ نے ہیتم فائدہ نہ رسولہ اویقیناً دوی تہ معلوم وہ

اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ ثُمَّ وَلَيْسَ مَا

واخستو هغہ (جادو) نشہ د هغہ دیارہ | پہ آخرت کے | خہ حصہ | او دیر بد دے | هغہ خیز
چہ کومو خلقو دا (جادو) اختیار کرو د هغوی دیارہ بہ پہ آخرت کے ہیتم حصہ نہ وی۔ اویقیناً بد د هغہ خیز یعنی

شَرَّوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ

د کوم پہ بد کہنے چہ خرخ کلدی | خیل خانو نہ | کاش! | چہ دوی پوہید لے | اوکہ چرے دوی | ایمان راوہ و
کفر) د کوم پہ بد کہنے چہ دوی خیل خانو نہ خرخ کری دی کاش دوی تہ علم و۔ اوکہ چرے دوی ایمان راوہ و اوخان

وَاتَّقُوا لِمَتُوبَةٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾

اوپر ہیر کاری کے دے | اتو ثواب | لہ طرفہ د خدائے نہ | دیر غورہ وو | کاش! | چہ دوی پوہید لے۔
نے (د جادو نہ) بیچ ساتلے وے نو د خدائے د طرف نہ ثواب دیر غورہ وو، کاش! کہ دوی پوہید لے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا إِنظُرْنَا وَاسْمَعُوا

اے مؤمنانو! | مہ وایبی | "راعنا" | اودایبی | انظرنا | اوینہ واورئی
اے مسلمانانو! تاسو ہیچے "راعنا" لفظ مہ وایبی او (د دے پہ هائے) انظرنا وایبی اوخیرے نہ بنہ غورہ نیسی۔

وَالْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۰۳﴾ مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ

او کافرانو د پاره | عذاب دے | دردناک - نه غواړي | هغه (خلق) | کوم چه کافران دي | د اهل کتابو نه

او کافرانو د پاره دردناک عذاب مقرر دے - نه د اهل کتابو نه هغه خلق کومو چه کفر اختیار کړو دا خبره خوښوي اونه

وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ

اونه مشرکان | چه نازل کړي شي | په تاسو باندې | څه ښه خبره | ستاسو د رب د طرف نه

مشرکان چه ستاسو د رب د طرف نه د په تاسو باندې څه خیر نازل شي -

وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿۱۰۴﴾

او الله | خاص کوي | په خپل رحمت سره | چالره چه وغواړي | او الله | خاوند د لوڼې فضل دے -

او خداي خپل رحمتونه خاص هغه چاله ورکوي چه چاله رضاشي | او الله د لوڼې فضل خاوند دے -

مَا نُنَزِّلُ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا

کوم چه منسوخ کړو مونږ | څه آيت | يا هغه هېر کړو | نومونږ راوړو | د هغه نه ښه | يا په شان د هغه

مونږ چه کوم حکم (يا شريعت) منسوخ کوو، يا ئې (ستاد زموږ نه) هېر وړو نو د ښه غوره يا د ښه په شان (بل حکم) را ليردو

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۰۵﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ

آيا ته نه پوهيږي | چه الله تعالى | په هر څيز قادر دے - | آيا ته نه پوهيږي

آيا تاته معلومه نه ده | چه الله تعالى په هر څيز باندې قدرت لري - | آيا تاته معلومه نه ده

أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ

چه الله د پاره ده | بادشاهي | د اسمانونو | او د زمک | اونشته | تاسو د پاره | سوا | د الله نه

چه د اسمانونو او د زمک بادشاهت هم د الله د پاره دے - او د الله تعالى نه سوا ستاسو نه څوک

مِنْ وَرَىٰ وَلَا نَصِيرٌ ﴿۱۰۶﴾ أَمْ تَرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا

څوک دوست | او نه مددگار | آيا تاسو غواړئ | چه سوال وکړئ | د خپل رسول نه لکه چه

دوست کيد شي او نه څوک مددگار - (د مسلمانانو) آيا ستاسو اراده ده چه تاسو هم د خپل رسول نه هغه سوالونه

سُئِلَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ

سوال شو و د موسي نه | له دے نه وړاندې | او څوک چه | بدل کړي | کفر | په ايمان

وکړئ څنگه چه د ښه نه وړاندې موسي نه شوي وو - او چا چه کفر په ايمان بدل کړو

فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿۱۰۷﴾ وَكَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ

نو هغه مگراه شو | د ښيغ لار دے نه | غواړي | اکثر خلق | د اهل کتابو نه

نوبيشکه چه هغه سمه لار ورکه کړله | اکثر اهل کتاب د خپل ذاتي حسد په وجه

لَوِيْرُدُونَكُمْ مِّنْ بَعْدِ إِيْمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ

چه کاش را وگرځوي تاسو | ستاسو د ايمان راوي ونه پس | کفر ته | د حسد په وجه | کوم چه د دوي په زړه ونوښه

دا غواړي چه په څه شان تاسو د ايمان راوي ونه پس بيا کفر طرف ته پستنه کړي

مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ

پس له هغه نه | چه داغنه شو | په دوی باند | حق | پس معاف کړئ | او مخ وارهوئ | تر هغه پورې | راوړئ
د ځنې پس (هم) | چه حق په دوی ظاهر شو | دے پس تاسو (دوی) معاف کړئ او مخ ترے وارهوئ | تر دے چه

اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۱۰۹ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ

الله | خپل حکم | بیشکه الله | په هر څیز باند | قادر دے - | او د دروئ | مونځ
د الله حکم راشی | بیشکه چه الله تعالیٰ په هر څه پوره پوره قدرت لری | او مونځونه کوئ

وَاتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ

او ورکوئ | زکوٰۃ | او هغه څه چه | وړاند لیرئ | د خپلو ځانو د پاره | د نیکئ نه | بیا به مومئ تاسو ه
او زکوٰۃ ورکوئ | او تاسو چه ځان له وړاند هر څه نیکئ ولیرئ نو هغه به الله سره (موجود) بیا مومئ

عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝۱۱۰ وَقَالُوا لَن يَدْخُلَ

د الله سره | بیشکه | الله | هغه څه چه | تاسو کوئ | کوری وینی - | او دوی وویل | هیڅ کله به داخل نشی
بیشکه چه الله ستاسو کارونه وینی کوری - | او (اهل کتاب) وائی چه هیڅ کله به

الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا

جنت ته | سوا د هغه نه چه وی | یهودی یا نصاری | دا د دوی باطله اړنۍ گانې دي | دوايه | راوړئ
یهود یا نصاری نه سوا بل څوک جنت ښه نه داخلیری - دا صرف د دوی اړنۍ گانې دي ته دوايه چه

بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝۱۱۱ بَلَىٰ مَن أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ

خپل دلیل | که چرې یئ تاسو | رښتونی ؟ | (نه) بلکه | چا چه تهیت کړو | خپل مخ | الله ته
که چرې تاسو رښتونی یئ نو (د څخه) دلیل پیش کړئ ؟ هن ! څوک چه خپل ځان الله تعالی ته وسپاری

وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ ۖ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ

او هغه نیک کوونکې وی | نو د هغه د پاره | اجر د هغه دی | د هغه د رب سره | او نه به وی څه ویره | په هغوی
او نیک کارونه وکړی | نو د هغه جزا د خپل رب سره مقرر ده | او په داسه خلق به نه هیڅ قسم ویره

وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝۱۱۲ وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ

اونه به هغوی | غمزن وی | او وائی | یهود چه | نه دی نصاری (عیسایان) | په څه لاس
راځئ اونه هیڅ قسم خفگان - او یهودیان وائی چه د نصاری دین هیڅ دین نه دے

وَقَالَتِ النَّصَارَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ ۖ وَهُمْ يَتْلُونَ

او وائی | نصاری | نه دی | یهود | په څه لاس | او هغوی (تول) لوی
او نصاری وائی چه د یهودو مذهب هیڅ مذهب نه دے، حال دا که چه هغوی دواړه (آسمانی)

الْكِتَابُ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ

کتاب | دغه شان | وائی | هغه خلق | چه علم نه لری | په شان د څخه د هغوی | پس الله به فیصله وکړی
کتابونه لوی - دغه شان خبره هغه خلق هم کوی کوم چه نه پوهیږی (یعنی مشرکان) نو د قیامت به ورځ به

بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۱۱۳﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ

دَدوی پہ مینے کئے | پہ در د قیامت | پہ کومہ خبرہ کئے | چہ ہغوی اختلاف کولو | او شوک د | زیات ظالم
اللہ تعالیٰ د دوی د اختلافاتو پہ حقلہ پہ خیلہ فیصلہ کوی ۔ اود ہغہ چانہ لوئے ظالم بل

مَنْ مَّنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَنْ يُدْخِلَ فِيهَا اسْمَهُ وَسِعِيَ

د ہغہ نہ | چہ منع کوی | د اللہ د جہاتونہ | چہ ذکر کرے شی پہ ہغہ کئے | د ہغہ نوم | او کوشش و کوی
شوک کیدے شی چہ جہاتوتہ د دے خبرہ نہ بندوی چہ پہ ہغہ کئے د اللہ نوم داخستہ شی اود ہغہ د

فِي خُرَابِهِمْ أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ

د ہغہ پہ ورا نو کئے | د داسے خلقو حق نہ دے | چہ داخل شی ہغہ (جہاتونہ) کئے | مگر ویریدونکی
شاہد و لو کوشش کوی ، ہغہ خلقو د پارہ خوماسب دو چہ دے جہاتونہ تہ پہ ویرہ ویرہ درتوتے (یاد ساتی)

لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ

د ہغوی د پارہ | پہ دُنیا کئے | رسوائی دے | او ہم ہغوی د پارہ دے | پہ آخرت کئے | عذاب
ہغوی د پارہ پہ دُنیا کئے | خواری اور رسوائی دے | او پہ آخرت کئے ویر لوئے عذاب مقرر

عَظِيمٌ ﴿۱۱۴﴾ وَبِلِلَّهِ الْمُشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ

دیر لوئے | او ہم د اللہ دے | مشرق | او مغرب | پس ہر طرف تہ | چہ مخ کرئی | ہم ہغہ ملے کئے دے
دے ۔ او مشرق دے کہ مغرب قول اہ خونہ د اللہ دی نو چہ کوم اہخ تہ مخ و گر ہوئی ہغہ اہخ تہ

وَجْهَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿۱۱۵﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا

مخ د اللہ | بیشک اللہ | خاوند د فراخی | او دانا دے | او ہغوی وائی | جوہ کرے د اللہ | خوئے
خدائے شستہ ، اللہ د وسعتونو خاوند دے او بیہ پوہہ دے ۔ او یہود او نصاریٰ وائی چہ خدائے پاک خوئے لری

سُبْحَنَهُ ۖ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ كُلٌّ لَّهِ

ہغہ خو پاک دے | بلکہ | د ہغہ دی | کوم چہ | پہ آسمانونو | او زمکہ کئے دی | قول | د ہغہ
(حال دا کچہ) ہغہ (د داسے خبرونہ) پاک دے بلکہ غہ چہ پہ آسمانونو او زمکہ کئے دی ہم د ہغہ دے | قول د ہغہ

فَتَتَوَنُّونَ ۖ بِدِيَعِ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا

فرمانبرداری | پیدا کوونکے | د آسمانونو | او زمکہ دے | او ہر کچہ ہغہ ارادہ و کوی | دیوکار
حکم منونکی دی ، اللہ د آسمانونو او د زمکہ پیدا کوونکے دے | او ہغہ چہ دیوکار فیصلہ و کوی

فَأَنبَأَ يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿۱۱۶﴾ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

نو بیشک چہ وائی | ہغہ نہ | چہ شہ | نو ہغہ شی | او وائی | ہغہ (خلق) | کوم چہ نہ بپوہیری
نوں چہ شہ ” نو ہغہ کار (خوئا) و شی | او بپوہہ خلق وائی چہ اللہ تعالیٰ مونبر سرہ پہ

لَوْلَا يَكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَنَزَّلُ عَلَيْنَا ۖ لَأُنَبِّئَنَّكَ كَذٰلِكَ قَالِ

ولے خبرہ نہ کوی مونبر سرہ اللہ | یا ولے نہ راخی مونبر تہ | (خہ) نخبہ | دغہ شان | وئی دو
خیلہ ولے خبرہ نہ کوی یا ولے مونبر تہ (ستاد صداقت) نخبہ نہ را لیری ؟ دغہ د ہغوی نہ ورا بند

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مَثَلُ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ

هغه خلقو | چه ددوی نه وړاندو | په شان ددوی د وئیلو | یو شان دی | د هغوی زېونه | بیشکه خلقوهم | ددوی په شان خبره کړې ده | ددوی او د هغوی زېونه (په کفر کینې) یو رنگ شوی دی - مونږ

بَيْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٨﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ

بیان کړی د مونږه | نجبه | د پاره د هغه قوم | چه یقین کوی | بیشکه مونږ رالیرلے ته | په رښتینی دین سره یقین لرو سکو ته نجبه نښانه په ښه شان څرگند کړی دی - (اے نبی!) بیشکه مونږ ته په رښتینی دین سره

بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۚ وَلَا تَسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١١٩﴾

زیر وړکوونک | او دیرونک | او تپوس به نه شی کولے تانه | د دوزخیانو په حقله زیر وړکوونک او ویره وړکوونک جوړ کړے لیرلے یی اوتانه به د دوزخیانو په حقله هیڅ تپوس پوښتنه نه شی کیدے -

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ

او هیڅ کله به راضی نه شی له تانه | یهودیان | اونه | نصاری | تردے چه | ته پیروی ونه کړے او یهود او نصاری تانه هیڅ کله نه رضا کیږی ترڅو چه ته ددوی په مذهب

مِلَّتَهُمْ قُلْ إِن هُدَىٰ اللَّهُ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ

د هغوی د دین | دوايه | بیشکه چه هدایت | هم د الله | اصل هدایت ده | او که چرے پیروی وکړه تا روان نه شے | ته ورته دوايه چه الله ماته کومه لار ښودکده هم هغه سمه لار ده | او که د دے کامل علم

أَهْوَأَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۚ مَا لَكَ

د هغو آرزوگانو | پس د هغه نه | چه راغله تاته | علم | اونه به وی تا د پاره نه پس هم ته ددوی په خوا هشتا تو پس روان شوے | نو د خداے نه د بچ ساتلو د

مِنَ اللَّهِ مِنْ وَيْلٍ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٢٠﴾ الَّذِينَ اتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ

الله سره | څوک دوست | اونه څوک مددگار | هغه خلق (چاته چه) | ورکړو مونږ | کتاب | چه هغوی د تلاوت کوی پاره به هیڅوک ستادوست یا مددگار پیدا نه شی - چاته چه مونږ کتاب (تورث) ورکړے ده | هغوی دادا سے

حَقٍّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۚ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ

په حق | تلاوت د کسره | هم هغه خلق | ایمان راوړی | په هغه باند | او څوک چه | د هغه نه انکار کوی لوی لکه څنکه چه د دے د لوستو حق ده | هغوی په دے کتاب (قرآن) هم ایمان راوړی | او څوک چه د دے نه انکار کوی

فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿١٢١﴾ يٰبَنِي إِسْرَٰءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي

پس هغه خلق دی | زیان کاران | اے بنی اسرائیلو! | یاد کړئ | زما نعمتونه | هغه چه هغوی یوازے خپل تاوان کوی - اے د یعقوب (علیه السلام) اولاده! | زما هغه نعمتونه را یاد کړئ کوم چه ما

أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٢٢﴾ وَاتَّقُوا

کړی دوما | به تاسو باند | اودا چه فضیلت درکړه دوما تاسو | په جهانو باند | او ویر یږئ | په تاسو کړی وو | اودا چه ما تاسوله په قول جهان والو باند فضیلت درکړه | او د هغه ورځ

يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ
 ذہف وگرنہ | چہ پہ کار بہ رائہ شی | یوکس د بیل کس | یہ ہیٹ خیر کینے | او قبول یہ نہ شی | ذہف نہ | خہ بدل
 نہ و دیر بیری | چہ یو بندہ بہ د بیل بندہ ہیٹ یہ کار نہ راخی ۔
 او نہ یہ ذہف نہ خہ بدلہ قبولے شی

وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿۱۲۲﴾ وَإِذْ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
 او نفہ بہ ورنہ کری ہفہ تہ | سفارش | او نہ یہ ذہف ی مدد و کرے شی ۔ | او ہر کلمہ و آزمائیلو | ابراہیم
 او نہ یہ ہفہ تہ سفارش فائدہ رسولے شی او نہ بہ ذہف ہیٹ قسم امدا دیکھ شی ۔ | او (یاد کرہ) ہر کلمہ چہ ذابراہیم

رَبُّهُ بِكَلِمَتٍ فَأَتَمَّهُنَّ ط قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ
 رب چیل | یہ شو خبر و سرہ | پس پورہ کرے دہ ہفہ | نو و فرمائیل | بیشک زہ | بہ جوہ کرم تا | د تو لو خلقو
 خدائے پہ بو شو خبر و کینے ذہف از مینست و کبر و نو ہفہ قول حکم پورہ کرل ۔ نوالہ و فرمائیل چہ زہ تا د تو لو خلقو امام

إِمَامًا ط قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ط قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿۱۲۳﴾
 پیشوا | دے و بیل | او زما د اولاد نہ (ہم) ؟ | و فرمائیل | نہ بہ رسی | زما وعدہ | ظالمانو تہ ۔
 جوہ و ونکے یم (ابراہیم) و و بیل او زما اولاد ہم ؟ (اللہ) و فرمائیل (بندہ نہ خو) ظالمان زما یہ عہد کینے داخل نہ دی ۔

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا ط وَاتَّخِذُوا
 او ہر کلمہ چہ جوہ کرم مونز | کعبہ | حائے د عبادت | د خلق و پارہ | او (د) امن (حائے) | چہ جوہ کرہ
 او (یاد کرہ) ہر کلمہ چہ مونز خانہ کعبہ خلق و پارہ د عبادت مرکز او د امن حائے جوہ کرہ او (حکم مودر کرہ) چہ

مِّنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ
 مقام د ابراہیم | د مونز حائے | او مونز حکم و کرہ | ابراہیم تہ | او اسماعیل تہ
 مقام ابراہیم د مونز حائے جوہ کرہ او مونز ابراہیم او اسماعیل نہ عہد واخستو چہ تا سو زما کوہ د

أَنَّ طَهْرًا بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿۱۲۴﴾
 چہ تا سو پاک ساتی | زما کوہ | د پارہ د طواف کوونکو | او د اعتکاف کوونکو | او د رکوع او سجود کوونکو
 طواف کوونکو | او اعتکاف کوونکو | او رکوع او سجود کوونکو د پارہ پاک او صفا ساتی ۔

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ
 او ہر کلمہ چہ و بیل | ابراہیم | اے زما ربہ | جوہ کرہ | دانبار | امن والا | او روزی و کرہ
 ہر کلمہ چہ ابراہیم و و بیل اے زما ربہ ! | دانبار د امن حائے و کرخوہ او پہ دے کینے د او سید و نکو

أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَن آمَنَ مِنْهُمْ بِاللهِ وَالْيَوْمِ
 دے او سید نکو تہ | د مبود نہ | شوک چہ | ایمان راوی | ذہف ی نہ | یہ اللہ | او پہ ورخ
 نہ کوم چہ یہ اللہ او پہ ورخ د آخرت ایمان راوی ہف ی ذہف ی تہ د خوراک د پارہ میوے

الْآخِرِ ط قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ
 د آخرت | اوے فرمائیل | او کوم چہ انکار و کری | نو فائدہ بہ و کریم ہفہ تہ | لبرہ | بیابہ | و شرم ہفہ پہ ذلت سرہ
 و کرہ ۔ (اللہ) و فرمائیل او شوک چہ کافر شی ہفہ لہ بہ ہم خہ مودہ فائدہ و کریم ۔ بیابہ ہفہ د جہنم

إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَيُنْسِ الْمَصِيرُ ﴿١٢٦﴾ وَادْخُلْهُمْ الْفُجُورَ

د دوزخ عذاب تہ | اوھنہ بد | ھاٹے دے | اوھر کلہ چہ اوچتول | ابراھیم | بنیادونہ
عذاب تہ ورسوم | اوھنہ د استونکے | بیر خراب ھاٹے دے - او یاد کرہ ھر کلہ چہ ابراھیم او اسماعیل علیہم السلام

مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ

د کہے | او اسماعیل | اے زمونہ رب! | قبول کرہ | لہ مونہ | بیشک ہم تہ یے | لوئے او ریدہ نک
د بیت اللہ د دیوالونو بنیادونہ وچتول (اوڈ ھاٹے غوبنٹلہ چہ) | اے زمونہ ربہ! | ھمونہ دا خدمت قبول کرہ بیشک تہ

الْعَلِيمُ ﴿١٢٧﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا

دانا - | اے زمونہ ربہ! | اوگر ھوہ مونہ | فرمانبردار | ستا | او زمونہ اولاد نہ (ھم)
او ریدہ نک او پوھ یے - زمونہ ربہ! | مونہ دوارہ خیل تابعدار او فرمانبردار اوگر ھوہ | او زمونہ پہ اولاد کہے ھم یونہ

أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ

یوہ دلہ | فرمانبردارہ | ستا | اوڈ بنیایہ مونہ | زمونہ د حج طریقہ | او توبہ قبولہ کرہ زمونہ | بیشک ہم تہ یے
خیل فرمانبردار کرہ | او مونہ تہ زمونہ د عبادت طریقہ و بنیایہ او زمونہ توبہ قبولہ کرہ بیشک نہ توبہ

التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٨﴾ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُوا

توبہ قبولہ نک | مہربان | اے زمونہ ربہ! | اوڈ لیڈہ | پہ دوی کہے | یورسول | لہ دوی نہ | چہ تلاوت کوی
قبولہ نک اور ھم کوونکے یے | اے زمونہ ربہ! | پہ دوی کہے لہ دوی نہ | یورسول اوڈ لیڈہ چہ دوی تہ ستا

عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ

دوی تہ | ستا یتونہ | اوڈ دہ کوی دوی | کتاب | اودانائی | او پاک کوی دوی | بیشک ہم تہ یے
ھکونہ او دوی | اوڈ کتاب (قرآن مجید) | اوڈ ھو بنیایہ تعلیم و رکوی اوڈ گناھونہ نک پاکوی | بیشک تہ غالب

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٢٩﴾ وَمَنْ يَّرْغَبْ عَنِ مِّلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ

غالب | دھکت خاوند | او ھوک د | چہ مخ واردی | ملت د ابراھیم نہ | سوا دھنہ | چہ احمق کوی خیل خان
او دھکت خاوند یے - او د ملت ابراھیمی نہ ھوک مخ اھو لے شی سوا دھنہ چہ خیل خان لے کم عقل

وَلَقَدْ أَصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٣٠﴾

او بیشک | مونہ غورہ کر دھنہ | پہ دُنیا کہے | او بیشک ھنہ | پہ آخرت کہے (ھم) | بہ لہ صالحان ونہ وی
کرے وی او مونہ (ابراھیم) پہ دُنیا کہے (ھم) | غورہ کرے وواو پہ آخرت کہے بہ ھم دُنیا کوڈ قوی نہ شمیر وی -

إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ ۖ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣١﴾

ھر کلہ چہ وڈیل | ھنہ نہ | دھنہ رب | فرمانبردارشہ | نووئے وڈیل | زہ فرمانبرداریم | د جھان د پروں دکار
یاد کرہ کلہ چہ (ابراھیم تہ) | دھنہ رب وڈیل چہ (زما حکم تہ) | غارہ کیر دہ ھنہ وڈیل چہ ماد قول جھاربتہ غارہ ایسہ دہ -

وَوَصَّىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ ۖ يٰبَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ

او وصیت وکرہ | دہ خبر | ابراھیم | خیل و ھامونہ | او یعقوب ھم | چہ | اے زما خاصو! | بیشک اللہ | غورہ کرہ
او بیاد د خبر وصیت ابراھیم او (دھنہ نوسی) | یعقوب خیل اولاد تہ ھم کرے وچہ اے خاصو! | بیشک اللہ تاسو د بارہ

لَكُمْ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۱۳۷﴾

تاسو ڌياره | دا دين | پس تاسو مٽي | مگر (په هغه حال ۾ ڇه) تاسو | مسلمانان يئي -
دين (د اسلام) غوره ڪري ڏي | پس تاسو تر مرگه پورے مسلمانان وسيري -

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ

آيا وئي تاسو حاضر | ڪله ڇه حاضر شو | يعقوب ته | مرگي - | ڪله ڇه وويل هغه | خپلو ڄاڻو ته
بيا آيا تاسو هغه وخت موجود وئي ڪله ڇه د يعقوب اُخري وخت راغ (او) ڪله ڇه هغه د خپلو ڄاڻو ته

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ

ڇه ڇا عبادت به ڪوي؟ | زمانه پس | هغوي وويل | مون به عبادت ڪوڍ | د معبود ستا
تيوس و ڪرو ڇه زمانه پس به تاسو ڇا عبادت ڪوي؟ هغوي وويل ڇه مون به هم د هغه يو خداي عبادت ڪوڍ

وَاللهِ آبَاكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًا وَاحِدًا ۖ

او د معبود ڏيلاڻيڪه ستا | (ڇه) ابراهيم | او اسماعيل | او اسحاق (ڏو) | ڇه معبود ڏي | يو -
د ڪوم عبادت ڇه تا او ستا بزرگانو ابراهيم او اسماعيل او اسحاق (عليهم السلام) ڪولو -

وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿۱۳۸﴾ تِلْكَ أُمَمٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا

او مون به | هم د هغه | فرمانبردار يو | دايوه ڇله وه | ڇه تيره شوي ده | هغوي ڌياره ڏي | ڪوم به
او مون به هم د هغه الله فرمانبردار يو - دايو اُمت و ڇه تير شو د هغوي عملونه به

كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَيْتُمْ وَلَا تَسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۳۹﴾

و ڪول هغوي | او تاسو ڌياره ڏي | ڪوم ڇه تاسو و ڪول | اوله تاسو نه به تيوس شي ڪول | د هغه ڇه | ڇه ڪول به هغوي -
د هغوي په ڪار رائي او ستا سو عملونه به ستا سو په ڪار رائي او ستا سو نه به د هغوي د عملونو په حقله تيوس نه ڪيري -

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ

او هغوي وائي | ڇه شي تاسو | يهود يا نصاري | (ڇه) تاسو لاس بيا مومي | ووايه | (ڏا) يڪه | (مون به غوي) په ملت ابراهيم (يو)
او هغوي وائي ڇه يهوديان يا نصاري شي ڇه سمه لاس بيا مومي - ته ووايه ڇه ملت ابراهيم په پيروئي ڪنه هدايت

حَنِيفًا ۖ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۴۰﴾ قُولُوا آمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا

ڇه ديو خداي مون ڪوڍ | او نه وو | له مشرڪانو نه | وايئي تاسو | ايمان راو ڏي مون به الله او په هغه
ڏي | ڇه ديو الله بنده وو | او ستا سو په شان مشرڪ نه وو - ووايه ڇه مون به الله باندي ايمان لرو او په هغه ڪتاب

أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا إِلَّا بِإِذْنِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ

ڇه نازل شول | په مون به | او ڇه ڇه نازل شول | ابراهيم | او اسماعيل | او اسحاق | او يعقوب
ڇه مون به ته رالبي شو ڏي | او په هغه (ڪتابونو) هم ڇه حضرت ابراهيم | اسحاق او يعقوب عليهم السلام ته او ڏوي

وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ ۚ

او (د هغه) اولاد باندي | او ڇه ڇه و ڪري شو | او موسي او عيسي ته | او ڇه ڇه و ڪري شو | او نور و نبيانو ته | د هغوي رب طرفه
اولاد ته رالبي شو ڏي | او په هغه ڪتابونو باندي ڪوم ڇه موسي | عيسي او نولو پيغمبرانو عليهم السلام ته د خپل رب طرفه و ڪري شو و

لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿۱۳۷﴾ فَإِنْ آمَنُوا

مونبر فرق نہ کو | پہ میں دھپا کے | لہ هغوی کے | او مونبر خو | ہم دھغ | فرمانبردار یو | پس کہ چکر ایما راوی هغوی
مونبر پہ دوی کے | دچا پہ میں کے | ہیٹ فرق نہ کو | او مونبر خو ہم دھغ | فرمانبردار یو - پس کہ پھرے داخل هغے

بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَاهُمْ

خٹک چ | تا سو ایمان راوی دے | یہ دے (کتاب) | نو هغوی ہم لاس بیا مونڈ | او کہ چکر هغوی مخ و اردو | پس بیشک هغوی
ایمان راوی خٹک چ | تا سو خلقو پہ | کتاب ایمان راوی دے | نوبینا هغوی هدایت بیا مونڈ | او کہ هغوی شاکرہ نوبیا د | د هغوی

فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۳۸﴾

پہ مخالفت کے دی | پس کافی دے | تا د پاره الله د هغوی پہ مقابلہ کے | او هغے | آؤریدونکے | دیرنبہ پوہہ -
بے حایہ ضد دے | اے پیغبرہ ددوی دشمنہ د بیچ سائلو د پاره تالہ الله کافی دے | او هغے آؤریدونکے | او پوہہ دے -

صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً ۖ وَنَحْنُ لَهُ عِيدُونَ ﴿۱۳۹﴾

دالله رنگ ! | او خوک | غورہ دے | دالله نہ | پہ رنگ و رکو کے | او مونبر خو دھغ | عبادت کو -
مونبر دالله رنگ قبول کرے | او دالله د رنگ نہ نور د چارنگ غورہ کیدے شی او مونبر خو یوازے دالله عبادت کو دیکو یو

قُلْ اتَّحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَالُنَا

دواہ | ایاتاسو جگہ کوئی مونبر سر | دالله پہ نسبت | او هغے زمونبر دے | اورب ستاسو | او مونبر د پاره | زمونبر عملونہ دی
دواہ چ | ایاتاسو مونبر سر دالله پہ بارہ کے جگہ کوئی حال دا دچہ ہم هغے زمونبر دے | او ستاسو (ہم) | مونبر د پاره زمونبر عملونہ

وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿۱۴۰﴾ أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ

او تا سو پاره | ستاسو عملونہ | او مونبر | ہم دھغ | پہ اخلاص سر عبادت کوو | یا تا سو وائی | چہ بیشک ابراہیم
دی او تا سو پاره ستاسو عملونہ او مونبر ہم دھغ مخلص (بندگان) یو - 'ایا تا سو دا وائی | چہ ابراہیم ،

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ

او اسماعیل | او اسحاق | او یعقوب (علیہم السلام) | او دھغے | اولاد د | یہودیان یا عیسایان | دواہ
اسماعیل ، اسحاق ، یعقوب علیہم السلام | او دھغے | اولاد | یہودیان یا عیسایان | ورتہ دواہ

ءَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ ۚ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ

ایا تا سو | زیات پوہی | یا الله | او خوک زیات ظالم د | دھغے نہ | چہ پتہ کری | گواہی | چہ هغے سرہ وی
چہ تا سو نبیہ خبری | او کہ الله - او دھغے چانہ لوئے ظالم بہ خوک وی ؟ چہ د خدائے شہادت و سرہ پروت وی او هغے

مِنَ اللَّهِ ۖ وَمَا لِلَّهِ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۴۱﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا

دالله د طرفہ | اونہ دے الله | بے خبرہ | دھغے نہ چہ تا سو کوئی | هغے یوتولے و | چہ تیر شو | دھغے پاری
ٹے پتوی | او خدائے ستاسو د کارونہ ناخبرہ نہ دے | هغے یوتولے و | چہ تیر شو | دھغے عملونہ بہ

مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۴۲﴾

دھغے عملونہ | او تا سو د پاره دی | ستاسو عملونہ | او پوہنتنہ بہ نہ کیبری لہ تا سو | دھغے نہ چہ | هغے بہ کول -
دھغے پہ کار راخی او ستاسو عملونہ ستاسو کار راخی او تا سونہ بہ دھغے د عملونہ یہ حقلہ ہیٹ تپوس نہ کیبری

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّاهُمْ عَنْ قِبْلَتِهِمُ الَّتِي

زردہ چہ وُبیہ وائی | بے عقلہ | | لہ خلقونہ | چہ کوم خیز و کھول دوی | لہ ہن قیل ددوی نہ | چہ
اوس خوبہ دایہ و خوف خلق ضرور وائی | چہ مسلمانان کوم خیز د خیل ہن قیل (بیت المقدس) نہ و کھول چہ

كَانُوا عَلَيْهَا قُلٌ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ

دو دوی پہ ہن باند | دواہ | اللہ د پارہ | مشرق | او مغرب | | لارہ بنائی | ہن چاتہ
تراوسہ بہ ورتہ مخ | کولو (اے پیغمبر!) وواہ چہ مشرق او مغرب قول یوازے د خدائے دی او چہ د چاہہ عقلہ

يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝۱۲۲ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا أُمَّةً

چہ و خواہی | نیغ لارے طرف نہ - | او ہم دغہ شان | مونہ جوہ کھڑی تاسو | یواہمت
لے رضاشی نو ہن چہ سمہ لارے روان کھڑی - او دغہ شان (اے مسلمانان!) مونہ تاسو یو غورہ قو لے

وَسَطًا لِّتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ

معتدل | د پارہ د چہ تاسو شی | گواہان | | بہ خلقو باند | او شی | رسول
و کھولئی | چہ تاسو پہ نور و خلقو باند گواہان شی | او (د اللہ) رسول پہ تاسو باند

عَلَيْكُمْ شَهِيدًا ۝ وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا

پہ تاسو باند | گواہ | | اونہ وہ مقرر کھڑے مونہ | قبلہ | ہن چہ | تہ وے بہ ہن باند
گواہ شی | او مونہ ہن قبلہ چہ تا بہ ورتہ (پہ مکہ کینے) مونہ کولو پہ دے غرض بیا

إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ

مگر | د پارہ د چہ مونہ معلوم کھوئوک | چہ پیروی کوی | د رسول | | لہ ہن کس نہ | چہ بیرتہ را کھڑی
مقرر کھہ چہ معلومہ کھو | چہ خوک د پیغمبر پیروی کوی | او خوک پہ اہل و پوند و بیرتہ

عَلَى عَقْبَيْهِ ۝ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى

پہ خیل و وار و پوند و | او بیشکہ دا خبرہ د رتہ دہ | مگر | | بہ ہن خلقونہ | چاتہ چہ ہت و کھو
مگر | او یقینا دا خبرہ (د بیرہ) گرانہ دہ مگر ہن خلقو د پارہ (ہن گرانہ) نہ دہ چلتہ چہ

اللَّهُ ۝ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ إِيْمَانَكُمْ ۝ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ

اللہ | | او اللہ نہ ضائع کوی | | ایمان سناسو | بیشک اللہ | | بہ خلقو
اللہ ہدایت کھڑے وی او (بیاد ساتی) اللہ داسے نہ دے چہ متاسو ایمان (او عملونہ) ضائع کوی بیشک اللہ پہ خلقو

لِرَعْوَفٍ رَّحِيمٍ ۝۱۲۳ قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ

خاٹھا مہربان | | بخشونکے دے | بیشکہ | مونہ وینو | مگر جیدل | د مخ ستا | | د آسمان طرف نہ
باند دیر مہربانہ رحم کوونکے دے - (اے پیغمبر!) مونہ وینو چہ تہ بیا بیا آسمان طرف تہ کھڑے نو مونہ

فَلَنُؤَلِّبَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا ۝ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ

پس ضرور بہ و کھو و مونہ تا | ہن قیل نہ | کومہ چہ ستا خوبہ دہ | پس و کھو | مخ خیل | | پہ طرف
بہ تا ضرور | ہن قیل نہ و کھو و چہ کومہ ستا خوبہ دہ | نو خیل مخ د مسجد حرام (کعبہ) پہ

سبقول ۲
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ

مسجد الحرام و حیت
 د مسجد حرام | او هر خائے کئے چه | بیئی تاسو | پس و کړوځی | مخونه خپل | د هغه طرفته
 هر خائے کئے چه تاسو بیئی نو د مسجد حرام (کعبه) طرفته مخ کوئی
 لوس و کړوځه - او (اے مسلمانانو!)

وَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لِيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ

[illegible]

وَمَا لِلَّهِ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾ وَلَئِنْ أَتَيْتَ الَّذِينَ هَعُوا قَوْمًا مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِ اعْبُدُونِي لَنُفَصِّلَنَّ لَهُمُ آيَاتِنَا وَلَكِن لَّا يُفْقَهُوْنَ

اونہ دے اللہ | بے خبرہ | لہ ہفت خہ نہ چہ دوئی کوئی | اوکھ چکر | راوہا مے تہ | ہقوی تہ
بالکل برحق دی او اللہ دھت خہ نہ بے خبر نہ کوم چہ دوئی کوئی۔ اوکھ چکر تہ ہفتہ خلقوتہ چاتہ چہ کتاب

اَوْتُوا الْكِتٰبَ بِكُلِّ اٰیَةٍ مَّا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا اَنْتَ بِتَابِعٍ

اور اس کے جواب میں فرمایا کہ: **اَوَلَمْ يَكُنْ لَهُ الْاِلهُ الَّذِي يَدْعُوْهُ يَوْمَ يَعْلَمُ** اور نہ تھے پیروی کوونکے لئے جاتے چور کپڑے؟ کتاب | ہر قسم دلیل | (وہم) یہ ہنوی نہ متی | قبلہ ستا | اور نہ تھے پیروی کوونکے لئے دے کرے شوے دے قول دیلونہ راوی ے نوہم بہ ہنوی ستا قبلہ و نہ متی اور نہ تھے د ہنوی قبلہ

قَبِلْتَهُمْ ۖ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قَبِيلَةَ بَعْضٍ ۚ وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ

دَقِيلَ دَهْوَى | اَوْنَهْ دِي خُتْ لَهْ هَوَى نَهْ | پِیروی کوونکی | دَقِيلَ دَخْطْ نورد | اوکھ پُجَرے | پِیروی وُکْرَهْ تَا
قِلوے شے | او هَوَى پَهْ خِیل مِیْنَهْ کَنے هَمْ دِیو بِل دَقِيلَ مَنلَوْتَهْ تِیَارَهْ دِی اوکھ پُجَرے تَهْ دَدے

اَهُوَاءَهُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ اِنَّكَ اِذَا
 دهنوی دخواستو | دے نہ پس چه | داغی تا ته | علم | تو بیشک ته هم | دخواست

دھوی دخواستو | دے نہ پس چہ | راغلے تاتہ | علم | تو بیشک تہم | دغوغت
واضع علم راتلو نہ پس ہم | ددوی پہ خواہشانو پسے لایمے | تو یہ ظالمانو کتہ

لَمِنَ الظَّالِمِينَ ۝۵۰ الَّذِينَ اتَّيْنَهُمُ الْكِتَابُ يَعْرِفُونَهُ كَمَا

(بہ) دظالمانونہ (شے) | ہفہ خلق | چاۓ چہ ودرکے وومونہ | کتاب | ہفوی دا (رسول) پیترنی | لکہ چہ بہ شمیر شے۔
چاۓ چہ مونہ کتاب ودرکے دے ہفوی دا (نئی) دا سم ہفوی اک شہر۔

یَعْرِفُونَ أُنْبَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ

ہفتوی پیڑنی | خیل حامن | اوبیشک | حق خلق | دھونی نہ | ضرور پتوی | حق خبرہ | او ہفوی
چہ ہفوی خیل حامن پیڑنی | اوبیا ہم پہ دوئی کنے بو تو لے سدا دل

يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٣٠﴾ وَلِكُلِّ

بو هیروی | دا حق دے | ستاد رب د طرف نه | پس مه کیده ته | د شک کوونکو نه | (دهریو د پاره)

وَجْهَةٌ هُوَ مَوْلَاهَا فَأَسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُ يَأْتِ

یَا بَنِي إِسْرَٰءِیْلَ فَاسْتَضِیْعُوا الْخَیْرَتَ اِیْنَ مَا تَکُوْنُوْنَ ۙ

بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۴۸﴾ وَمِنْ حَيْثُ
 تاسو | الله | قول | بیشک | الله | به هر چیز بایست | قادر دے | او د کوم حالت نه چه
 الله به موبیا یوحائے کری | بیشک الله | به هر کار قدرت لری - او د کوم حالت نه چه ته

خَرَجْتَ قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ
 ته ووتے | پس واده | مخ خپل | به طرف | د مسجد حرام | او بیشک دا
 (به سفر) و تلے یئ! د هغه حالت نه مسجد حرام طرف ته (به مونځ کښه) مخ کوه | هکله چه داستاد

لِلْحَقِّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۴۹﴾ وَمِنْ حَيْثُ
 ضرور حق د | له طرفه د رب ستا | او نه د الله | به خبره | د هغه نه چه تاسو کوئ | او کوم حالت نه چه
 پاک رب له طرفه برحقه فیصله ده او خدا ته پاک ستاسو د عملونو به خبره نه دے - او (له نبی!) هرگاه

خَرَجْتَ قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا
 ته ووتے | نوا ده | خپل مخ | طرف | د مسجد حرام ته | او هرگاه کښه چه
 ته چه ته لاهي ته د هغه حالت نه په مونځ کښه) مسجد حرام طرف ته مخ کوه - او (له مسلمانو!) به هرگاه

كُنْتُمْ قَوْمًا وَجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لَّئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ
 بی تاسو | نو واده | مخونه خپل | د هغه طرف نه | د پاره د کچه نه وی | خلقو د پاره | به تاسو
 کښه چه تاسو بی | نو هغه طرف ته برابر مخ کوئ (د قیل د بدولو حکم هکله ورکولے شی) چه په تاسو باند سوا د هغو خلقو

حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي
 (حق) الزام | سوا | د هغو خلقو نه چه ظالمان دی | له دوئی نه | پس مه ویریرئ د هغوی نه | او ویریرئ له مانه
 نه کوم چه به دوی کښه به انصافه دی د چاغه اعتراض پاتے نه شی پس تاسو د دوئی نه (هیڅ کلمه) ویریرئ او هر مانه

وَلَا تَمْنَعِيْكُمْ عَلَيْهِمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿۵۰﴾ كَمَا أَرْسَلْنَا
 او چه زه پوره کړم | خپل نعمت | به تاسو | او د پاره د کچه تاسو | لاهه بیا مومئ | لکه څنگه چه | مونږ را و لیدلو
 ویریرئ او د پاره د کچه زه په تاسو باند خپل نعمتونه پوره کړم او د پاره چه تاسو هدایت بیا مومئ - (د اقل بد لیدل

فِيكُمْ رَسُولًا مِّنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ
 په تاسو کښه | یو رسول | هم له تاسو نه | چه تلاوت کوی | به تاسو | زمونږ آیتونه | او پاکوی تاسو
 هم یو داسه نعمت د څنگه چه هغه رسول کوم چه مونږ هم تاسو نه ستاسو طرف ته لیر د کچه تاسو زمونږ حکم او وړئ تاسو

وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا
 او زده کوی تاسو | کتاب | او حکمت | او زده کوی تاسو نه | هغه څه چه تاسو نه
 پاکوی او قرآن او حکمت درته ښائی ، او د داسه خبرو تعلیم درکوی چه تاسو نه معلوم

تَعْلَمُونَ ﴿۵۱﴾ فَادْكُرُونِي أذكُرْكُمْ واشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿۵۲﴾
 پوهیدئ - | پس یاد کړئ ما | چه یاد کړم زه تاسو | او شکر وکړئ زما | او ناشکری ونه کړئ زما -
 هم نه وے | نو تاسو ما یادوئ زه به تاسو یاد لرم | او زما شکر دا کوئ او ناشکری مه کوئ -

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ

اے | ادا ایمان خاوندانوا | تاسومدد اخلی | پہ صبر | اومونخ سره | بیشک | الله

مَعَ الصَّابِرِينَ ۱۵۳ وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتَ

سره | صبر کوونکو | اومه وائی | هغه چاته | چه شهیدان شی | د الله په لاسه کینے | مرگه | خلقو ملگرے دے -

بَلْ أحيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ۱۵۴ وَلَنبَلِّغَنَّكُمْ أَشْيَاءَ مِّنَ الْخُوفِ

بلکه هغوی ژوندی دي | لیکن | تاسونه پوهیږئ | اومونږ به ضرر و آزماینا سو | په خه خیز | له ویرے نه

هغوی (په حقیقت کینے) ژوندی دي خو تاسو پکښه پوهیږئ | اومونږ به ضرر | په ویره | او

وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ

اوله لویږے نه | اوله نقصان د مالونو نه | او د ځانونو نه | او د میوو نه | او زیرے وړکړه

الصَّابِرِينَ ۱۵۵ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ

صبر کوونکو ته | هغه چاته چه | هرکله ورسپړی هغوی ته | (خه) مصیبت | نو وائی | بیشک مونږ | د الله یو

صبر کوونکو ته زیر وړکړه - دا هغه خلق دی چه خه مصیبت پرې راشي نو (د ژباړه فریاد په ځای) وائی چه مونږ ټول

وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ۱۵۶ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ

او بیشک مونږ به د هغه طرف ته بیرته ورکړو | دا هغه خلق دی | په کومو چه | مهربانې دے | د هغوی د رب طرف ته

د الله مال یو اومونږ ټول به هغه ته واپس کړو - هم دا هغه خلق دی په کومو چه به دخپل رب د طرف نه مهربانې

وَرَحْمَةً قَدْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ۱۵۷ إِنَّ الصَّافَا وَالْمَرْوَةَ

او رحمت | او هم دوی دی | هدایت موندونکي | بیشک | صفا | او مروه

اور حمتونه وریږي او هم صرف دا خلق په سمه لاره باند دی - بیشک صفا او مروه د الله (د عباد)

مَنْ شَعَرَ بِاللَّهِ فَمَنْ حَبَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ

د الله تعالی د نخبونه دی | پس څوک چه | حج د خانه کچه کوی | یا عمره کوی | نو نشته جناح

په نخبو کینے شامل دی | پس څوک چه د خانه کچه حج ادا کوی یا عمره کوی | نو په هغه خه گناه

عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ

په هغه باند | چه طواف وکړی | به هغود وار وکړی | او څوک چه | په خوشحالی سره وکړی نیکی | نو بیشک | الله

نشته چه هغه د دواړو ځایونو په مینه کینے سعی وکړی او څوک چه په خپله مینه د نیکی کار وکړی نو الله یقیناً قبول وکړی

شَاكِرٌ عَلِيمٌ ۱۵۸ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا

دیرندان | پوهه دے | بیشک | هغه خلق چه | پټوي | هغه خه چه | نازل کړل مونږ

او په هرڅه پټه پوهه دي څوک چه زمونږ نازل کړی ښکاره ایتونه او د هدایت تعلیم

مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ

له بنکاره دلیلو | او هدايت ته | پس له هغه نه چه | مونږ بيان کړی د هغه | د خلقو د پاره
پتوی د هغه ته پس چه مونږ د خلقو د (فائدے د) پاره په خپل کتاب کې په ښه شاسره

فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعْنُونَ ۝۱۵۹

په کتاب کې | هم دا (هغه خلق) دی | په لعنت کوی په هغوی باند الله | او لعنت کوی په هغوی باند | لعنت کوونکی
واضع کړی دی ، نو په هغوی باند الله هم لعنت وروی او ټول لعنت کوونکی پرې هم لعنت وای -

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّوْا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ

مگر | هغه خلق | چه توبه ته وکړه | او خپل عمل ته سم کړه | او ظاهره کړه (خو) | پس هم داخل دی | چه زه توبه قبولم | د هغوی
لیکن بیشکه شوک چه توبه و یاسی او خپل عمل سم کړی (او کوم تعلیم چه ته پتولو هغه) | څرگند کړی نوزه به هغوی

وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۝۱۶۰ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ

اوزه یم | توبه قبولونکي | مهربانه | یقیناً | کوم خلق چه | انکار کوی | او مړه شول | په حال کې
معاف کړم | اوزه توبه قبولونکي مهربان یم - بیشکه کومو خلقو چه انکار وکړو | او د انکار په حالت

كُفَّارًا أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمُ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ

چه هغوی کافران و | دا (هغه خلق) دی | په کومو چه | لعنت دی | د الله | او د فرشتو | او د خلقو
کې مړه شول | نو په هغوی د الله تعالی او د فرشتو او د ټولو بنیادمو لعنتونه

أَجْمَعِينَ ۝۱۶۱ خُلِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ

ټولو | همیشه به وی هغوی | په دغه لعنت کې | سپک به نه کړ شي | له هغوی نه | عذاب
و یلې شي ، هغوی به په دغه لعنت کې همیشه وی ، نه به د هغوی نه عذاب مکو له شي -

وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ۝۱۶۲ وَاللَّهُمَّ إِلَهُ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

اونه به هغوی ته | مهلت ورکولې شي | او معبود ستاسو | خداي يودے | نشته هېڅ معبود | د هغه نه
اونه به هغوی ته (خه قدر) مهلت ورکولې شي - (او له خلقو) ستاسو معبود هم یو معبود د هغه نه سوا بل شوک

الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ۝۱۶۳ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

بخښونکي | مهربان دے | بیشکه | په پیدا کولو کې | د اسمانونو | او زمکې
معبود نشته ، ډیر بخښونکي مهربان دی - بیشکه د اسمانونو او د زمکې په پیدا کولو کې

وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ

او په تلو راتلو | د شپې | او ورځ کې | او په هغه کشتی کې | چه روانه وی | په دریا بکې
او د شپې او د ورځې په پوله پسه تک راتک (اولونید وریدو) کې ، او په هغه کشتیو کې چه په دریا بونو کې د خلقو

بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ

په هغه خیرونو سر | چه نفع ورکوی | خلقوته | او په هغه کې | چه نازل کړے | الله | له اسمان نه | اوبه
د فائدے سامانونه اوږی راوړی ، او په هغه اوبو کې چه الله تعالی د پورته نه راوړی

فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَتْ فِيهَا مِنْ كُلِّ

بیازوندگان کرم | په هغه سره | زمکه | پس د مرک (وچید) د هغه نه | او خوراک ته کول | په دیکه | د هر قسم خنادر
او د دے په ذریعې مړه (یعنی اوچه) زمکه ژوندی کړه | او په دے کې ته هر قسم خنادر

دَابَّةٍ ۖ وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ

خنادر | او په چرخولو | د هوا کولو کې | او په دریځو کې | چه په قابو کې دی | په مینه د آسمان
خوراک کول او د سیلو بادونو په چورولو کې او په هغه دریځو کې چه د زمکه او آسمان په مینه کې زوړند

وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝۶۳ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ

او زمکه کې | خامخا څښه دی | هغه خلقو د پاره | چه عقل لری | او له خلقو نه | هغه څوک دی | چه جوړوی
ولاهه وی په دے کولو کې د هغه خلقو د پاره څښه دی کوم چه عقل مند دی | او په خلقو کې څه داسه هم کی چه د الله نه

مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ

به له خدا نه | شریکان | محبت کوی هغوی سره | په شان د محبت د الله | او هغه خلق به
سوا نور څیزونه هغه سره په برابری نیسی او د هغوی سره داسه محبت ساتی څنگه چه د الله سره محبت کول پکار دی او

أَمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا

ایمان والا دی | هغوی خود ټولو نه زیات محبت الله سر لری | او کاش چه کتل | هغه خلقو | چه ظالمان دی
کوم خلق چه په الله ایمان لری هغوی ته هم د الله محبت د ټولو نه زیات وی او کاش چه ظالمانو ته د دے حالت اندازه کید

إذِيرُونَ الْعَذَابَ ۖ إِنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ۖ وَأَنَّ اللَّهَ

هرکله چه به وگوری | عذاب | چه قوت الله د پاره دے ټول | او داچه | الله
هرکله چه هغوی عذاب وویښی او وومنی چه ټول قوت او طاقت صرف هم الله ته حاصل کی او داچه الله تعالی

شَدِيدُ الْعَذَابِ ۝۶۴ إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ

سخت | عذاب ورکوونکے دے | هرکله چه ویزاره شی | هغه خلق | د کومو چه پیروی شووه | د هغو خلقو نه
په عذاب ورکولو کې هم ډیر سخت کی | هغه وقت (لږ بیا د کړی) هرکله چه هغه خلق د چاپیریو کې چه شووه د خپلو

اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ۝۶۵

چاچه پیروی کړه وه | او هغوی به وویښی | عذاب | او غوڅ به شی | د هغوی | تعلقات
پیروی کوونکو نه د ویزاری اظهار وکړی او هرکله چه هغوی عذاب په خپلو سترگو وویښی او د هغوی ټول رسته او وسیلې

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّنَا كَرَّةٌ فَتَبَرَّأْنَا مِنْهُمْ

او وېه والی | هغه څوک چه پیروی ته کړه وه | چه کاش مونږ له | دوباره (تک و) | پس چه ویزاره شو مونږ | د هغوی نه
پرېکړه شی او چاچه په دنیا کې د هغوی پیروی کوله وېه والی | کاش | که مونږ ته د واپس تلویو د موقع راکړه شو

كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ

څنگه چه | ویزاره شول هغوی | له مونږ نه | دغه شان | وېه نیایي هغوی ته | الله | علونه د هغوی | پښیمانتیا
نو مونږ به هم تر دے د ویزاره شوکه چه مونږ نه ویزاره شوی کی څه شان به الله دوی ته د دوی کاره علونه د حسرت او

عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ۝ يَأَيُّهَا النَّاسُ

یہ ہنوی | اونہ دی ہنوی | بھرتہ وتونکی | دے دورخ نہ | اے خلقوا |
دینیا نئی دبارہ وھاند کوی۔ او پہ ہیٹ چل بہ دے اور نہ بھرو تے نہ شی۔ اے خلقوا!

كُلُوا مِنَّمَا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوتَ

خوری | لہ ہفہ خہ نہ | چہ پہ زمکہ کنے دی | حلال پاکیزہ | او پیروی مہ کوئی | دے قدمو نہ
دے کے پہ سرچہ کوم حلال او پاکیزہ خیزونہ موجود دی ہفہ خوری او دے شیطان پہ جوہہ کرے لاشہ پے

الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ۝ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ

دے شیطان | بیشکہ ہفہ | ستاسو | بشکارہ دُشن دے | بیشکہ چہ ہفہ حکم کوی تاسوتہ
مہ خئی | بیشکہ ہفہ ستاسو خرگند دشن دے۔ ہفہ خو بہ تاسوتہ دے بدی او

بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا

دے بدکاری | او دے بیہیائی | او داچہ | (لہ حانہ) وائی | پہ اللہ باند | ہفہ خیرہ
دے بیہیائی دے کارونو حکم دے کوی او دابہ درتہ نہائی | چہ دے اللہ پہ نوم دے (دروغ) خبر جوہہ کرئی چہ دے ہفہ

لَا تَعْلَمُونَ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ

چہ تاسو پکرتہ پوہیری | او ہر کلمہ چہ وویٹے شی | ہنوی تہ | چہ پیروی وکری دے ہفہ خہ | چہ نازل کری دی | اللہ
نہ تاسو پہ خیلہم خبر نہ بی۔ او ہر کلمہ چہ ہنوی تہ وویٹے شی چہ اللہ خہ نازل کری دی دے ہفہ پیروی وکری

قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ

نوو ویل ہنوی | بلکہ مونہ خوبہ پیروی کو دے ہفہ خہ | چہ موت دی کامونہ پہ ہفہ | خیل پلار نیکہ | ایا اگر کہہ وی
نوائی چہ مونہ خوبہ پہ ہفہ لارچلی پرو پہ کومہ چہ مونہ خیل مشران روان موت دی دی اگر کہہ دے ہنوی

آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ۝ وَمَثَلُ

دے ہنوی پلار نیکہ | چہ نہ پوہیدل | پہ ہیٹ خیز | اونہ بہ تے سمہ لار موتلہ | او مثال
پلار نیکہ پہ ہیٹ خیز نہ پوہیری اوسمہ لارے موتلے نہ وی (نوبیا بہ ہم دے ہنوی پہ لار روان وی) او دے کافرانو

الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ

دے ہنوی چہ | کافران دی | پہ شان | دے ہفہ چادے | چہ اواز کوی | ہفہ خیز تہ | چہ نہ اوری
مثال دے ہفہ چا پہ شان دے چہ یو دے خیز پے چہ وہی چہ سوا دے بلے او اوانہ

الادِّعَاءِ ۖ وَبَدَآءُ صُمْ بَكُمْ عَمِي فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ۝

مکر بلنہ | او چفہ | کانہ دی | کونکیان دی | راندہ دی | پس ہنوی | پہ ہیٹ نہ پوہیری
نہ نور ہیٹ نہ 'اوری' دا خلق کانہہ، کونکیان او راندہ دی' تو دوی پہ ہیٹ نہ پوہیری۔

يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ

اے | دے ایمان خاوندانو! | خوری | دے پاکیزہ خیزونہ | چہ درکری دی مونہ تاسوتہ
اے ایماندارو! | مونہ درکری پاکیزہ (حلالہ) رونی خوری۔

وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿۱۴۳﴾ إِنَّمَا

اوشکر کوئی | دَالله | کہ چرے تاسو | ہم دھغہ | عبادت کوئی | بیشک
او دَالله شکر کوئی کہ تاسو پہ رشتیا بوازے دھغہ عبادت کوئی۔ بیشک الله

حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخَنِزِيرِ وَمَا

هغہ خوہرامہ کپے دپہ تاسو | مردارہ | اودینہ | اوعوبنہ | دخنزیر | اودھغہ خناور
پہ تاسو باند مردارہ ، ویتہ ، دخنزیر غوبنہ اوداسے حلالہ چہ دَالله نہ بغیر

أَهْلًا بِهِ لَغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ

پہ کوم چہ دُونیلے شی (نوم) | دَغیر الله | پس خوک چہ | مجبورہ شی | نہ سرکشی کوئکے | اوندہ دحدہ تیریدنے
د بل چانوم پرے اختہ شومے دی حرام کپی دی پس خوک چہ نافرمانی کوئکے اودحد نہ تیریدنے نہ دی

فَلَا آثَمَ عَلَيْهِ إِنْ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۴۴﴾ إِنْ

پس نشتہ گناہ | پہ هغہ | بیشک الله | بخبونک | مہربان دے | یقیناً
(پہ حالت د مجبورۂ کپے کہ چرے دے استمال وکری) نوپہ هغہ گناہ نشتہ بیشک الله بخبونک مہربان دے۔ کوم خلق چہ

الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ

کوم خلق چہ | پتھوی | هغہ چہ | نازل کپی دی | الله | لہ کتاب نہ | او اخلی
هغہ حکموتہ کوم چہ الله تعالیٰ پہ خپل کتاب کپے نازل کپی دی، پتھوی او ددے پہ بدلہ کپے

بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ

پہ بدلہ دھغہ کپے قیمت | لہ | دغہ خلق | نہ خوری | پہ خپتو خپلو کپے
د دُنیا معمولی قائدے حاصلوی ، هغوی پہ حقیقت کپے نور خہ نہ کوی خو خپلہ کپے

إِلَّا النَّارَ وَلَا يَكْلَهُمْ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ ۖ

مکراوس | اوندہ بہ کوی خبر دھغوی سرہ | الله | پہ ورخ | د قیامت | اوندہ بہ پاک کپی هغوی
پہ اور چکوی او الله تعالیٰ بہ درسرہ د قیامت پہ ورخ د قہر نہ خبر نہ کوی اوندہ بدے د گناہ نہ پاک

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۴۵﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلٰةَ

اود هغوی د پارہ | عذاب دے | دردناک | ہم دا هغہ (خلق) دی | کومو چہ | واخستلہ | مکرہی
کپی اود هغوی د پارہ بہ دردناک عذاب وی۔ دا هغہ خلق دی چاچہ دھدایت پہ بدل کپے مکرہی

بِالْهُدٰى وَالْعَذَابِ بِالْمَغْفِرَةِ ۖ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿۱۴۶﴾

پہ بدلہ دھدایت کپے | اوعذاب | پہ بدلہ د بخبینہ کپے | پس غومرہ | لوئے صبر د هغوی تہ | پہ دوزخ
او د بخبینہ پہ بدل کپے عذاب پہ بیعہ اختہ دے نوخہ عجیبہ حوصلہ لری چہ د دوزخ پہ اوس باند راضی دی

ذٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ

دا | دے د پارہ چہ الله | نازل کرو | کتاب | پہ رشتیا و سرہ | اوبیشک | کومو (خلق) چہ
دا حکہ چہ الله تعالیٰ خپل کتاب پہ حقہ رالیر لے دے او کومو خلقو چہ د (الله د) کتاب پہ

۲۴۵

اٰخْتَلَفُوْا فِی الْكِتٰبِ لَفِی شِقَاقٍۙ۱۴۹۱۵۰ لَیْسَ الْبِرُّ اَنْ تُوَلُّوْۤا

اختلاف و کرو | پہ کتاب کئے | خامخا پر یوتل پہ ضد کئے | دیر لرے | نہ دہ | نیکی | ادھتا سو و گروئی
مسئلہ کئے اختلاف و کرو ہفوی پہ جگہ و کئے تر دیر لرے لالہل - نیکی دے نہ نہ شئی و ٹیلے چہ تاسو

وَجُوْهَكُمْۙ قَبْلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلٰكِنَّ الْبِرَّۙ مَنْ اٰمَنَ

خپل مخونہ | مشرق او مغرب طرف تہ | لیکن نیکی (خودادہ) | چہ ایمان راوی
خپل مخونہ مشرق نہ و گروئی کھ مغرب تہ بلکہ نیکی دے تہ و ٹیلے شئی چہ بندہ پہ

بِاِلٰهِۙ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِۙ وَالْمَلٰٓئِكَةِۙ وَالْكِتٰبِۙ وَالنَّبِیِّۙ۱۵۱

پہ اللہ | او پہ ورخ | د قیامت | او پہ فرشتو | او پہ کتابونو | او پہ پیغمبرانو ،
اللہ تعالیٰ ، پہ ورخ د آخرت ، پہ فرشتو ، پہ کتابونو او پہ پیغمبرانو باند یوخی یقین و ساقی

وَآتٰی الْمَالَ عَلٰی حُبِّهِۙ ذَوٰی الْقُرْبٰی وَالْیَتٰمٰیۙ وَالْمَسٰكِیۙ۱۵۲

او ورکوی | مال | دھغہ پہ محبت کئے | خپلو خپلانو تہ | او یتیمانو تہ | او مسکینانو تہ
او چہ خپل مال د اللہ تعالیٰ پہ محبت کئے پہ خپلو نزد رشتہ دارانو، یتیمانو، مسکینانو

وَابْنَ السَّبِیْلِۙ وَالسَّآئِلِیۙۙ وَفِی الرِّقَابِۙ۱۵۳ وَاَقَامَ الصَّلٰوةَۙ

او مسافرو تہ | او سوال کوونکو تہ | او پہ (خلاصولو) ستونو کئے | او و دروی | مونخ
مسافرو، سوال کوونکو او د غلامانو پہ آزادولو کئے خرخر کرو ، او چہ د مونخ پابندی کوی

وَآتٰی الزَّكٰوةَۙ وَالْمُؤَفُّوْنَۙ بِعَهْدِهِمْۙ اِذَا عٰهَدُوْۤاۙ وَالصَّٰبِرِیۙۙ۱۵۴

او ورکوی | زکوٰۃ | او چہ پورہ کوونکی | د خپلو وعدو | ہر کله چہ ہفوی تہ وعدہ و کړی | او صبر کوونکی دی
او زکوٰۃ و کوی او کوم (خلق) چہ وعدہ و کړی نو هغه پہ بندہ شان سرہ پورہ کوی او پہ تنگ دستی او

فِی الْبَآْسَاءِۙ وَالصَّرَآءِۙ وَحِیۙنَ الْبَآْسِۙۙ اُولٰٓئِکَ الَّذِیۙنَ صَدَقُوْۤاۙ۱۵۵

پہ تنگ دستی | او پہ سختی کئے | او پہ وخت د جنگ کئے | ہم داخل دی | رہنتونی
تکلیف کئے او (د حق او باطل) پہ جنگ کئے صابرہ و سیری ہم داخل رہنتونی (نیکان) دی -

وَاُولٰٓئِکَ هُمُ الْمُتَّقُوْنَۙ۱۵۶ یٰۤاَيُّهَا الَّذِیۙنَ اٰمَنُوْا کُتِبَ عَلَیْکُمْ

او ہم دا دی | پرہیز کاران - | اے | مؤمنانو ! | فرض شوے | پہ تاسو باندی
او ہم داخل پرہیز کارہ دی - اے مؤمنانو ! تاسو د پارہ د وژنی شوو کسانو

الْقِصَاصُۙ فِی الْقَتْلِۙ الْحَرِّۙ بِالْحَرِّۙ وَالْعَبْدُۙ بِالْعَبْدِۙ۱۵۷

قصاص | پہ وژلو شوو کئے | آزاد | پہ بدلہ د آزاد کئے | او غلام | پہ بدلہ د غلام کئے
پہ حقلہ د قصاص حکم لیکل شوے دے داسے چہ د آزاد پہ بدلہ کئے آزاد، د غلام پہ بدلہ کئے (یوقتل) غلام

وَالْاُنْتٰیۙ بِالْاُنْتٰیۙۙ فَمَنْ عَفٰیۙ لَہٗۙ مِنْ اَخِیْہِۙ شَیْۢءٌۙ۱۵۸

او بئحہ | پہ بدلہ د بئحہ کئے | پس چا تہ چہ معافی و کړے شئی | دھغہ د ورور د طرف نہ | د خہ خیز
او د (یک) شئی پہ بدلہ کئے (یوقتل) بئحہ، بیا کجہر قاتل تہ د دہ (مقتول) ورو (د وارثانو) د طرف نہ خہ قدر معافی

فَاتَّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَّاءُ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ

نومطالیہ کول (پکاردی) | د دستور مطابق | اودا کول ہم پکار دھنہ | بہ نیکی سرہ | ۱۵ | کمی ۵۵
وکرے شوہ نوڈ (خون بہا) فیصلہ پہ مناسب طریقہ پکار دہ او پہ راستی باند (رقم) ادا کول پکاردی | د استاسوڈ رب د طرف

مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ مِّنْ اَعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلهٗ

ستاسوڈ رب د طرف نہ | او مہربانی | پس شوک چہ | زیاتہ کوی | پس لہ دے نہ | ہفہ د پارہ دے
نہ یو قسم لہ اسانی اور رحمت دے نو شوک چہ دے نہ پس ہم د خیل حد نہ دہاند تیرشی | نو ہفہ لہ دردناک

عَذَابٍ اَلِيْمٌ ۝۱۴۸ وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ يَّٰۤاُولِيَ الْاَلْبَابِ

عذاب | دردناک | او تاسوڈ پارہ | پہ قصاص کئے | ژوندون کے | اے عقل خاوندانوا!
عذاب مقرر دے | او اے عقلمندوا! تاسوڈ پارہ پہ قصاص اخستلو کئے ژوندون دے ۔

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ۝۱۴۹ كُتِبَ عَلَيْكُمْ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ

چہ تاسو | بیج شئی | فرض کرے شوہ | پہ تاسو | چہ ہر کلہ | راشی | چاتہ پہ تاسو کئے | مرگ
چہ تاسو (دینے تو یولو نہ) منع شئی ۔ ہر کلہ چہ پہ تاسو کئے د چاد مرگ وخت راشی ۔ او ہفہ (پہ وراثت کئے)

اِنْ تَرَكَ خَيْرًا ۖ الْوَصِيَّةُ لِلْوَٰلِدَيْنِ وَالْاَقْرَبَيْنِ بِالْمَعْرُوفِ ۖ

کہ چہ ہفہ پر بیج مال | نو وصیت د کوی | د پلار اور مورڈ پارہ | او د خیلوانوڈ پارہ | پہ بنہ طریقہ سرہ
خفہ مال دولت پر بیج دی | نو | د پلار او مور او د نزد سے خیلو خیلوانو پہ حق کئے | منصفانہ وصیت کوی

حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِيْنَ ۝۱۵۰ فَمَنْ يَدَّلْهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَاِنَّمَا اِثْمُهُ

لازم شو | پہ پرہیز گارانو باند | پس شوک چہ | بدل کوی ہفہ | پس لہ ہفہ نہ چہ | اوڈے ورید | نو بیشک | د ہفہ گناہ
د پرہیز گارانو د پارہ د سے وصیت کول ضروری دی ۔ پس شوک | چہ د وصیت اور بیڈ نہ پس پہ دے کئے خفہ بد لون و کری نوڈ

عَلَى الَّذِيْنَ يُبَدِّلُوْنَہٗ ۖ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۝۱۵۱ فَمَنْ خَافَ

ہم پہ ہفوی دہ | کوم چہ ہفہ بدلوی | بیشک | اللہ | اوڈے ورنے | پوہہ دے | پس شوک چہ ویریری
دے گناہ پہ ہفہ خلقو باند دہ کوموچہ پہ دے کئے بد لون و کړو | بیشک اللہ ہفہ اوڈے ہفہ پوہہ دے | البتہ کہ شوک چہ

مِنْ مَّوَصٍ جَنَفًا اَوْ اِثْمًا فَاصْلَحْ بَيْنَهُمْ فَلَا اِثْمَ عَلَيْهِ

لہ وصیت کوونکی نہ | د طرفدارئی | یا د گناہ | پس صلح و راولی | د ہفوی پہ مینم کئے | نو نشہ گناہ | پہ ہفہ
د دے خبر د ویک نہ چہ | وصیت کوونکی خفہ غلط یا گناہ کرے دہ او ہفہ پہ وارثانو کئے صلح و کری نو پہ ہفہ خفہ گناہ

اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝۱۵۲ يَّٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُتِبَ عَلَيْكُمُ

بیشک اللہ | مہربان دے | اے دایمان خاوندانوا! | فرض کرے شوہ | پہ تاسو
نشہ بیشک اللہ | مہربان دے | اے دایمان خاوندانوا! | پہ تاسو باند روثرے د سے فرض

الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ۝۱۵۳

روثرے | لکہ چہ فرض شوہ وے | پہ ہفہ خلقو باند | کوم چہ تاسو ورنڈ و | چہ تاسو | پرہیز گار جوہ شئی
کرے شوی دی | لکہ چہ تاسو نہ ورنڈ خلقو باند فرض کرے شوہ وے | چہ تاسو د بدیو نہ بیج شئی ۔

أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ

خوورٹے | د شمیر | پس شوک چه وی | په تاسو کینے | بیمار | یا | په سفر باند
روژے د شمیر یو خوورٹے دی ، نو که په تاسو کینے شوک بیمار وی | یا په سفر (وتلے) وی

فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ

نوشمیر (پوره کړی) | د دروغو | نورونه | او په هغه خلقو | چه په تکلیف سره روژه نیسی | فدیة ده
نوهغه د په نورو روژو کینے غه شمیر پوره کړی | او شوک چه د پر په تکلیف سره روژه نیسی (لکه بوداگان) نوهغه د فدیة

طَعَامٌ مِّسْكِينَ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ

خوماک | د یو مسکین | بیا شوک چه | په خوشحالی کو | نیکی | نوهغه غوره ده | د هغه د پاره
ورکوی (د یو روژے په بدل کینے) د یو مسکین (په مړه کیدو) خوراک، او شوک چه په خپله خوښه زیات خیرات ورکړی نوهغه د هغه

وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۸۴﴾ شَهْرُ رَمَضَانَ

او چه | روژه وسانئ | غوره ده | تاسو پاره | که چرې تاسو پوهیږئ ؟ | میاشت د رمضان
د پاره غوره ده | او روژه ساتل تاسو د پاره د غوره دی | په شرط د که که تاسو پوهیږئ - رمضان هغه (مبارک) میاشت ده

الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى

هغه ده چه نازل کړ شو په هغه کینے | قرآن | چه هدایت د | د خلقو د پاره | او خبرې روښانه | له هدایت نه
چه په کینے قرآن نازل کړ شو کوم چه د خلقو د پاره رهنمای ، هدایت او په حق او باطل کینے د فرق کولو

وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ

او فرق کونکے د | پس هر هغه کس چه | بیا موم | په تاسو کینے | د میاشت | نو د دے روژې د ساق | او شوک چه وی
ذریعه ده - پس شوک چه د مبارک میاشت بیا موم هغه بکار کچه هغه د دے روژے و نیسی - او شوک چه

مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ

بیمار | یا په سفر کینے | نوشمیر (پوره کړی) | له نورو روژو نه | غواړی | الله
ناروغه وی | یا په سفر کینے وی نوهغه د په نورو روژو کینے (پوره کړی) - الله تاسو سره نرمی کول

بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ

په تاسو | آسانی | او نه غواړی | په تاسو | تنگی | او د پاره چه پوره کړی | شمیر
غواړی ، او سختی کول نه غواړی (او دا چل درته هکله ښایي) چه تاسو دروژو شمیر پوره کړی

وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۱۸۵﴾ وَإِذَا

او په لویئ یاد کړی | الله | په د کچه هدایت و کړ هغه تاسو | او چه تاسو | شکر و کړی | او هر کله چه
او په دے هدایت باند د الله لوی بیانوی او چه د هغه شکر ادا کوئ - (او له پیغمبره) هر کله

سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ

سوال و کړی تانه | بندگان زما | زما په حقله | پس بیشکه زه | نزدایم | قبولم | دعا | د دعا کوونکي
چه زما بندگان زما په حقله تانه نیوس و کړی (نورته ووايه چه) زه (هغوئ ته) دیر نزدایم یو غوښتونکے چه غه وخت ماته

إِذَا دَعَاكَ فَلْيَسْتَجِيبُوا إِلَىٰ وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾

کوم ختہ ہفتہ ماہ آواز کوئی | نو پکاری چہ حکم و منی زما | ادیمان راوری پہ ما | چہ ہفتی | لار بیا موی ۔

خواست و کوی زہ ہفتہ قبلوم نو پکاری چہ ہفتی زما حکم قبول کوی او ما باندیقین و کوی چہ ہفتی سمہ لار بیا موی

أَجَلٌ لَّكُمْ لَيْلَةُ الصِّيَامِ الرَّفَتْ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ

حلال کمر شو | تاسو پاره | پہ شپہ | دروژہ کنے | کوروالے | دخیلو بنحو سہ | ہفتی پردہ دہ

تاسوتہ پہ روژہ کنے د شپہ خیلو بنحو تہ نزدیکت مباح کرے شوے دہ ہفتی سناسو پردہ دی

لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ

تاسو پاره | او تاسو | پردہ یئی | دہفتی د پاره | اللہ تہ معلومہ دہ | چہ تاسو | کولو خیانت

او تاسو د ہفتی پردہ یئی ۔ اللہ تہ معلومہ دہ چہ تاسو دخیلو خانو سہ (پتہ پتہ)

أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْآنَ بَاشِرُوهُنَّ

دخیلو خانو سہ | پس توبہ قبول کرہ | ستاسو | او معاف کوی | تاسو | نو ادس | کوروالے کوئی دہفتی سہ

خیانت کولو نو ہفتہ ستاسو توبہ قبول کرہ او تاسو نے معاف کوی نو ادس و سہ (پہ روژہ کنے د شپہ) کوروا کولے

وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ

او غواہی | خہ چہ لیکلی دی | اللہ | تاسو د پاره | او خوری | او خینی | تردے چہ

شی او کوم (اولاد) چہ اللہ تاسو پاره مقرر کرے دہ خہ خواہشمند و سیری (دکنہ علاوہ) د شپہ خوراک او خیناک م

يَتَبَيَّنَ لَكُمْ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ

صفا ظاہر شی | تاسو د پاره | تار | سپین | لہ تار تور نہ | د صبا

کوئی تردے چہ د صبا سپین تار درتہ د شپہ د تور تار نہ راہکارہ شی او صبارا و خیری ۔

ثُمَّ أَتَمُّوا الصِّيَامَ إِلَى الْيَلِّ وَلَا تَبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ

بیا | پورہ کوی | روژہ | تر شپہ پورے | اومہ ورنز د کیری بنحو تہ | ہر کلمہ چہ تاسو معتکف یئی

نو بیا تر ماہنامہ روژہ کوئی او (بلہ داچہ) بنحو تہ مہ ورنز دے کیری کلمہ چہ تاسو پہ جماتو نو کنے

فِي الْمَسْجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ

پہ جماتو نو کنے | دا | حدود نہ دی د اللہ | پس مہ ورنز د کیری ہفتہ | دغہ شان | بیانوی

معتکف یئی ۔ دا د اللہ مقرر کوی حدود نہ دی دے تہ نزد مہ مہ ورنز د اللہ دغہ شان پہ وضاحت

اللَّهُ أَيْتَهُ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٨٧﴾ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ

اللہ | خیل ایتنہ | خلقو د پاره | چہ ہفتی | پرہیز کارہ شی | اومہ خوری | خیل مالونہ | پہ خیل مینہ کنے

سہ خیل ایتنہ خلقو د پاره بیانوی چہ ہفتی غلط کارو نو نہ بیج شی ۔ او پہ خیل مینہ کنے پہ ناحقہ دیوبل

بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا

پہ ناحقہ | اومہ رسوی | ہفتہ (مالونہ) | حاکمانوتہ | د پاره د دے چہ و خوری | خہ حصہ

مال مہ خوری اومہ مال حاکمانوتہ پہ دے نیت رسوی چہ د خلقو د مال نہ خہ حصہ پہ ناجائز

۲۳
ع
۲

مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۸۸﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ

د خلقو د مالونو | په ظلم سره | حال دادے چه تاسو پوه یئ | پتوس کوی دکوله تانه | دمیاشتو باره کنه
طریقو سره و خوری | حال دادے چه تاسو پوه یئ | خلق تانه د سپورمئی (د لوئید دیرید)

قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا

دوایه | دا | اندازے دکا وخت | د خلقو د پاره | او د حج د پاره | اونه ده | نیکی | (دا) چه راشی تاسو
په حلقه پتوس کوی ورته دوایه چه دا د خلقو د پاره تاریخ پیرند لراود حج د وخت معلوموونخه | او دا حقه نیکی نه ده چه تاسو

الْبُيُوتِ مِنَ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَى وَأَتُوا الْبُيُوتَ

کوردونو ته | د هغه د شا کاندو د طرف نه | لیکن نیکی (خودا) ده | څوک چه پر هیزگاری دکوی | اورا ځی تاسو | کوردونو ته
خیلو کوردونو ته د شا د طرف نه ورنو ځی | بلکه نیکی دا ده چه بنده ځان د حرامو بیج کړی نو تاسو کوردونو ته نیغ په

مِنْ آبْوَابِهَا سَوَاقِطُوا اللَّهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۱۸۹﴾ وَقَاتِلُوا

د هغه د دروازو نه | او دیریرئ | د الله نه | د پاره د چه تاسو | خلاصه بیامومئ | او جنگ دکړئ
دروازو ورنو ځی | او د خدا نه دیرک کوی چه کامیاب شی | او د الله په لاره

فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ

د الله په لاره کنه | د هغو خلقو سره | چه جنگ کوی تاسو سره | او زیاته مه کوی | بیشکه الله | نه خوبسوی
کنه هغو خلقو سره جنگ کوی څوک چه تاسو سره جنگ کوی | خوریا ته مه کوی | زیاتی کوردنکی خلق د الله

الْمُعْتَدِينَ ﴿۱۹۰﴾ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ

زیاته کورنکی | او قتل کړئ هغوی | کوم ځای چه | بیامومئ هغوی | او د باسئ هغوی | کوم ځای نه
خوبس نه وی - او د ښه نان کوم ځای چه بیامومئ ورنئ ئی - او بهرئ د باسئ د کومو ځایو

أَخْرِجُوكُمْ وَ الْفِتْنَةَ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَقْتُلُوهُمْ

چه ویستلئ د هغوی تاسو | او فتنه | زیاته سخت ده د قتل نه | او جنگ مه کوی د هغوی سره
نه چه لئ تاسو ویستلئ یئ | او د کفر فتنه د قتل نه زیاته سخت ده | او د مسجد حرام (کعبه) په خوا کنه د سره

عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقْتَلُوا فِيهِ فَإِنْ قَتَلْتُمْ

نزدے مسجد حرام نه | تر دے چه | جنگ کوی هغوی تاسو | په هغه کنه | پس که چرک | جنگ کوی هغوی تاسو
تر هغه جنگ مه کوی | تر څو چه هغوی د سره جنگ نه کوی او که چرک هغوی (په حرم کنه) هم تاسو

فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿۱۹۱﴾ فَإِنْ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ

پس و ورنئ هغوی | هم دغه شان | سزا ده | د کافرانو | پس که چرک هغوی منع شول | نو بیشکه | الله
سره جنگ کړی نو تاسو هم ورنئ | د منکرانو هم دغه سزا ده | بیا که هغوی (د جنگ نه) لاس په سر شی نو الله

غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۹۲﴾ وَاقْتُلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ

بخښونک | مهربان دے | او جنگ کوی هغوی سره | نزد چه | پاته نه شی | فتنه | او شی (قائم)
بخښونک مهربان دے - او تاسو ورسره تر هغه پورے جنگ کړئ چه فتنه پاته نه شی | او د الله تعالی دین

الَّذِينَ لِلَّهِ فَإِنْ أَنْتَهُوا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩١﴾

دین | دَاللہ | پس کہ چکر | ہغوی منع شول | نو نشته سختی | مکر | پہ ظالماتو -
قائم شی | پس کہ چرے ہغوی منع شی | نو د ظالماتو نہ سوا | پہ بل | چا سختی مہ کوئی -

الشَّهْرَ الْحَرَامِ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتِ قَصَاصٌ

میاشت | حرامہ | پہ بدلہ دمیاشتہ | حرامے کئے دہ | او پہ تو لو حرمتونو کئے | قصاص دے -
د حرامے (یا حرمت) میاشتہ بدل حرامہ میاشتہ دہ | او د تو لو محترمونو لحاظ بہ برابر سالتے شی -

فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى

بیاخوک چہ | زیاتے وکری | پہ تاسو | تاسو ہم زیاتے وکری | پہ ہفہ | پہ شان | د زیاتی کو لو د ہفہ
نو خوک چہ | پہ تاسو باند زیاتے وکری | تاسو ہم د ہفہ | د زیاتی جواب د وکری | خنک چہ ہفہ | پہ تاسو زیاتے

عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٩٢﴾

پہ تاسو باند | او د ویر بری | دَاللہ نہ | او پوہہ شی | چہ اللہ | د پرهیزکارانو سرہ دے -
وکرہ - او (پہ ہر حال کئے) دَاللہ نہ ویر بری | او یقین ساتی چہ اللہ | د پرهیزکارانو سرہ دے -

وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ

او خرچہ کوئی | دَاللہ پہ لارہ کئے | او مہ غور زوی (خانوں) | دخیلہ لاسہ | پہ ہلاکت کئے
او دَاللہ پہ لارہ کئے (مال) خرچہ کری | او پہ خیلو لاسو نہ خان ہلاکت نہ مہ غور زوی -

وَأَحْسِنُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٣﴾ وَاتَّبِعُوا الْحَجَّ

او نیکی کوئی | بیشک | اللہ | دوست لری | نیکی کوونکی | او پورہ کوی | حج
او نیکی کوئی | یقیناً اللہ تعالیٰ ہفہ خلق خوشی کوم چہ نیکی کار دی | او حج او عمرہ دَاللہ درضا

وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ ۚ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ

او عمرہ | اللہ د پارہ | پس کہ چکر | رامنہ کرے شی تاسو | نو لازم دے ہفہ چیز چہ اسوی | لہ قربانی نہ
د پارہ پورہ کوئی | او کہ چرے (پہ لارہ کئے) حصار کرے شی | نو ہر خہ قربانی چہ موندے شی ہفہ و وکری

وَلَا تَحْلِفُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحِلَّهُ

او مہ خرایٹی | خیل سرو نہ | تردے چہ | ورسیری | قربانی | خیل ملے نہ
او خیل سرو نہ تر ہفہ مہ خرایٹی | تر خہ چہ قربانی خیل ملے نہ و نہ رسی -

فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّن رَّأْسِهِ فَفِدْيَةٌ

بیاخوک چہ وی | لہ تاسو نہ | بیمار | یا ہفہ نہ خہ تکلیف وی | دسر | نو فدیہ د و وکری
پس تاسو کئے کہ چرے خوک بیمار وی | یا د ہفہ پہ سر کئے خہ تکلیف وی (او سر خریل غواہی) نو د

مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ ۚ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمِن تَمَتُّعٍ

د روٹرو نہ | یا | صدقے نہ | یا قربانی نہ | بیا چہ ہر کہ تاسو پہ امن شی | پس خوک چہ فائدہ و غلی
فدیہ پہ طور د روٹرے و نیسی یا د خیرات و وکری یا قربانی و وکری | بیا چہ کہ پہ امن شی | نو خوک | چہ عمرہ د

بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ

عمرے نہ | حج پورے | پس لازم کہ ہفہ خبز چہ اسان وی | لہ قربانی نہ | بیا خوک چہ | بیانہ موی (قربانی)
حج سرہ بومائے کبری (وفائده حاصل و غواہی) نو دخیل وس مطابق قربانی د و کبری او چا نہ چہ (د قربانی خناور)

فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ

پس روڑے د و نیسی | درے | د حج پہ ورخو کنے | او اوکا ورے | کوم دخت چہ را و گر خئی تاسو | دا
ملاؤ نہ شی نو ہفہ د حج پہ ورخو کنے د و روڑ د نیسی او اوکا روڑے د پہ واپسی و نیسی | دا پورہ

عَشْرَةٍ كَامِلَةٍ ذَلِكَ لِئِنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي

لش | پورہ شوے | دا (حکم) | د ہفہ چا د پارہ د | چہ نہ وی | کورنی د ہفہ | خوا د شا
لس (روڑے) شوے | دا حکم ہفہ چا د پارہ دے د کوم کورنی چہ د مسجد حرام پہ خوا د شا

الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ

د مسجد حرام | او د ویر بری د الله نہ | او پوہہ شی | چہ بیشک الله | سخت
کنے نہ و سیری۔ | او د الله نہ و ویر بری او بنہ پوہہ شی چہ الله تعالی پہ عذاب و کولو کنے

الْعِقَابِ ۱۹۰ الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٍ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ

عذاب و کولو کنے د | د حج | یو غومیا شتے دی | معلومے | پس چا چہ | لازم کہ وہ مان بات د | پہ د ميا شتو کنے
دیر سخت دے۔ د حج ميا شتے (قولو تہ) معلومے دی۔ پس خوک چہ پہ دے ميا شتو کنے د

الْحَجَّ فَلَارَفَتْ وَلَا فُسُوقٌ وَلَا جِدَالٌ فِي الْحَجِّ وَمَاتَفَعَلُوا

حج | نو نہ د چائز کورو آستوسر | او نہ گناہ کول | او نہ جنک جگرے (د حج) پہ ورخو کنے | او خہ چہ کوئی تاسو
حج ارادہ و کبری نو (ہفہ د خبر شی چہ) د حج پہ ورخو کنے کور و آ، گناہونہ او جگرے (خاص طور سرہ) منع دی او ہر خہ نیک کار

مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى

لہ لیکن نہ | نو پوہہ د چہ ہفہ باند الله | او تو بنہ د غاسر و اخلی | پس بیشک غورہ | فائده د تو بنے | پرہیز کاری دہ -
چہ تاسو کوئی ہفہ الله تہ معلوم دے | او خان سرہ تو بنہ اخلی بیشک چہ د قولو نہ بنہ تو بنہ تقوی دہ -

وَاتَّقُوا يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا

او و ویر بری لہ مانہ | اے د عقل خاوندانو! نشتہ دے | پہ تاسو | خہ گناہ | چہ و لہ توئی
او اے عقلمندو! صرف ہم مانہ و ویر بری | پہ د خبرہ کنے پہ تاسو گناہ نشتہ کہ (د حج پہ ورخو کنے) د الله فضل

فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ فَإِذَا أَفْضَيْتُمْ مِّنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللَّهَ

فضل | دخیل رب | پس ہر کہ چہ و خئی تاسو | د عرفات نہ | نو یاد کری | الله
(یعنی مال او دت پہ ذریعہ د تجارت) غواہی نو ہر کہ چہ د عرفات نہ را و گر خئی نو د مشعر حرام (مزدلف) سرہ

عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَيْتُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ

پہ نزد | د مشعر حرام | او یاد کری ہفہ | لکہ چہ ہفہ ہدایت د کرو تاسو | او اگر چہ وی تاسو
نزد دے د الله ذکر کوئی۔ او پہ ہفہ شان د الله ذکر کوئی خٹکے تہ چہ درتہ چل بنودے دے او د دے نہ و پانہ

مَنْ قَبْلَهُ لِمَنِ الصَّالِّينَ ۝ ثُمَّ أَفِيضُوا

له دے نہ دہاند | له هیرونکو نه | بیا | واپس شی | تاسو خلق یقیناً بے خبرہ وی ۔

مَنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ ۖ إِنَّ

کوم خائے نہ چہ | واپس شول | خلق | او بخشنه غواہی | دالله نہ | بیشک | خلق راگرچی تاسو ہم (اے قریشو) ہم دھفہ خائے نہ واپس شی او دالله نہ بخشنه غواہی بیشک

اللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ فَإِذَا قُضِيَتْ مَنَاسِكُكُمْ

الله | بخشنوگے | مہربان دے | پس ہر کلمہ چہ | تاسو ادا کرچی | ارکان ذبح خیل | بخشنوگے مہربان دے ۔ بیا چہ ذبح کارونہ پیورہ کرچی

فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا

نو یاد کرچی | الله | لکہ چہ تاسو یہ یاد دل | خیل پلار نیکہ | بلکہ نہ کہ نہ پیر زیات یاد دل | نو خنکہ چہ خیل پلار نیکہ یاد وی نو دغہ رنگ الله ہم (پہ منی کئے) یاد وی بلکہ دا ذکر دکنہ ہم زیات (جد بے سرہ)

فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا

بیا د خلقونہ | ہفہ شوک دی چہ وائی | اے زمونہ ربہ! | راگرہ مونہ نہ | یہ دنیا کئے | دوی ۔ بیا کئے خلق وائی چہ اے زمونہ ربہ! مونہ نہ ہم یہ دنیا کئے راگرہ (خہ چہ راگوے)

وَمَالَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ ۝ وَمِنْهُمْ مَّنْ

اونشتہ دھفہ دپارہ | یہ آخرت کئے | خہ برخہ | او یہ دوی کئے دغہ ہنہ | داسے بندہ دپارہ یہ آخرت کئے ہیہ برخہ نشتہ | او کئے ہفہ دی چہ

يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ

چہ وائی | اے زمونہ ربہ! | راگرہ مونہ نہ | یہ دنیا کئے | بشیکرہ | او یہ آخرت کئے | وائی اے زمونہ ربہ! مونہ نہ یہ دنیا کئے ہم نبہ ژوند راگرہ او یہ آخرت کئے ہم نبہ

حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۝ أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ

دھم) بشیکرہ | او بچ کرہ مونہ نہ | د دوزخ د عذابہ | ہم دادی | کومو دپارہ چہ | برخہ دہ | اجر راگرہ | او مونہ د دوزخ عذاب نہ وساتہ ۔ دغہ خلق یہ د خیلو عملونو یہ وجہ یہ دواہہ

مِمَّا كَسَبُوا ۖ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝ وَاذْكُرُوا

دھفہ نہ | کومہ چہ وکئلہ دوی | او الله | زیر حساب اخستونکے دے | او ذکر کوئی | جہان کئے) برخہ واخلی ۔ او الله دیر زیر حساب اخستونکے دے | او د شمیر یہ

اللَّهُ فِي آيَاتِهِ مَعْدُودَاتٍ ۖ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ

دالله | پہ خورخو | شمیرے شوو کئے | پس شوک چہ تندی وکری | پہ دوو ورخو کئے | دغہ ورخو کئے الله | یاد وی | نو شوک چہ پہ دوہ ورخو کئے وراشد واپس شی

فَلَا اِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَاَخَّرَ فَلَا اِثْمَ عَلَيْهِ

پس نشتہ کنایہ | یہ ہفتہ | اوٹوک چہ | وروستویاتے شی | پس نشتہ کنایہ | یہ ہفتہ | نوپہ ہفتہ ہیچ گناہ نشتہ | اوٹوک چہ (یوہ ورخ) زیاتہ و لگوی یہ ہفتہ ہم گناہ نشتہ

لِمَنْ اتَّقَى وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ اِلَيْهِ

کوم چہ ویریری (دالہ نہ) | او ویریری | دالہ نہ | او پوہہ شی | چہ تاسو | دہفتہ طرفتہ | داہفتہ سی دپارہ چہ دالہ نہ تا فرمانی نہ ویریری او ہم دالہ نہ ویریری او یقین ساتی چہ تاسو ہم دہفتہ

تُحْشَرُونَ ﴿۲۳﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجْبِكُ قَوْلَهُ

بہ جمع کوئے شی۔ | اوٹنے لہ خلقونہ | ہفتہ ٹوک دی | چہ خوشحالی تا | خبرہ دہفتہ | سرہ جمع کیدل دی۔ | اوٹنے خلق داسے دی چہ دکتیاپہ حقلہ دہفتہ خبرے پہ تاسو بنے او

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ

د دُنیا پہ ژوند کئے | اوگواہ کوی | اللہ | یہ ہفتہ خہ چہ | دہفتہ پہ زہا کئے دی | خورے لگی | او ہفتہ پہ خیلہ نیک نیتی باند بیابیا اللہ گواہ نیسی ، خو

وَهُوَ الَّذِي خَصَّامٌ ﴿۲۴﴾ وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الْأَرْضِ

حال دادے چہ ہفتہ سخت جکرمارک | اوہرکچہ واپس شی | نومندے دھی | یہ زمکہ کئے | یہ حقیقت کئے ہفتہ پہ جکرہ کئے دیر سخت دہرکچہ چہ مرتبہ بیاموی نوپہ وطن کئے دیکے کوشش کوی

لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثُ وَالنَّسْلُ وَاللَّهُ

چہ تباہی راوی | یہ دے کئے | او تباہ کری | فصل | او جاندار | او اللہ | چہ فساد خور کری ، | او فصلونہ کوئمال کری او د بنیاد مونسل ہلاک کری | او اللہ

لِيُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿۲۵﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ

نہ خوشبوی | فساد | اوہرکچہ دوٹیلے شی | ہفتہ تہ | چہ ویریری | دالہ نہ | نو تیاروی ہفتہ | فساد (خوروونکی) ہیچ نہ خوشبوی اوہرکچہ ورتہ وویٹیلے شی چہ دالہ نہ ویریری نوپہ غور کئے

الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَبِئْسَ الْهَادِ

غروس | یہ گناہ باند | پس ہفتہ دپارہ کافی د | دوزخ | او خاما ہفتہ بد | ٹائے دے۔ | راشی انورہ گناہ کوی نو داسے کس لہ دوزخ بس دے۔ | او ہفتہ دیر خراب ٹائے دے۔

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ

اولہ خلقونہ ٹنے | ہفتہ ٹوک دی | چہ خرٹوی | خیل مانونہ | دپارہ د حاصلو د رضامندی | دالہ نہ | اوٹنے ہفتہ خلق ہم دی چہ دالہ نہ رضا د حاصلو د پارہ خیل سرو نہ در کوی ، او

وَاللَّهُ رَعُوفٌ ﴿۲۶﴾ بِالْعِبَادِ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ

او اللہ | دیر مہربان د | یہ بندگانو خیلو | اے ایمان والو ! | داخل شی | یہ اسلام کئے | اللہ پہ خیلو د نیکو بندگانو دیر مہربان دے۔ | اے مؤمنانو ! یہ اسلام کئے پورہ پورہ

كَافَّةً ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿۲۸﴾

توّل پورہ | او پیروی مہ کوی | دَ قَدَمونو | دَ شیطان | بیشک ہفہ ستاسو | بنکارہ دُ بنمن دے |
درنوخئی - او دَ شیطان پہ جوہہ کرے لاس مہ | حئی، ہفہ یقیئاً ستاسو | خُرنکند دُ بنمن دے

فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَأَعْلَمُوا

پس کہ چہرے | وُخویدلئی | پس لہ ہفہ نہ | چہ راغلل تاسوتہ | دلائل بنکارہ | پس پوہہ شی
نو کہ چہرے دَدے بنکارہ دلیلونو دَ راتلونہ پس ہم تاسو وُخوئیدی | نو یا د لری چہ اللہ

أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۲۹﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمْ

چہ اللہ | غالب | دانا دے | ایا | ہغوی انتظار کوی | صرف | دَدے | چہ راشی ہغوی تہ
پہ ہرچا باند غالب او دیر دانا دے - (کہ دوئی اوس مہ نہ منی) نو یا د دوی پہ دے انتظار کنے

اللَّهُ فِي ظُلُلٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ

اللہ | پہ | خپرونو | دَ وریخو کنے | او (راشی) فرشتے | ادا انجام نہ وُرسے شی
تاست دی چہ اللہ ورتہ پہ خیلہ دَ وریخے دَ خپر لاند دَ فرشتو پہ مینم کنے راشی او قولہ خبرہ

الْأَمْرُ ۖ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿۳۰﴾ سَلْ بَنِي إِسْرَءِيلَ

کار | او ہم اللہ طرف تہ | بیرتہ کرھوے شی | (توّل) کارونہ | پوشتہ وکرہ | دَ بنی اسرائیلونہ
خلاصہ شی - او (آخریہ) توّلے معاملے ہسے ہم ہفہ تہ پیش کیبری - دَ بنی اسرائیلونہ تیوس وکرہ چہ مونہ

كَمْ آتَيْنَهُمْ مِنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ ۖ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ

چہ خومرہ درکرے مونہ ہغواتہ | نخبے | روبنانہ | او شوک چہ | بدل کری | نعمت | دَ اللہ
ہغوی تہ خومرہ خُرنکندے نخبے رالیرلی دی - او شوک چہ دَ اللہ نعمت دَ صلاویدو

مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿۳۱﴾ زُيِّنَ

پس لہ ہفہ نہ | چہ راغے دہ تہ | پس بیشک اللہ | سخت | عذاب درکوونکے دَ | بنائستہ کرھوے
نہ پس دا بدل کری نو (یا دسانئی) چہ اللہ سخت عذاب درکوونکے دے - او کافرانو تہ

لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا

کافرانو تہ | ژوند | دَ دُنیا | او توفے کوی | ہغو خلقو پورے | کو موچہ اپارادہ
دَ دُنیا ژوند بنائستہ بنکاری | او بن ورخ ہغوی مؤمنانو پورے توفے کوی -

وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۖ وَاللَّهُ يَرْزُقُ

او ہفہ خلق چہ | پرہیز گاردی | دَ پاسہ دَ ہغوی بہ وی | دَ قیامت پہ ورخ | او اللہ | روزی درکوی
او دَ قیامت پہ ورخ بہ دغہ پرہیز گاران دَ ہغوی دَ پاسہ وی | او (پہ دنیا کنے خو) اللہ چہ چالہ

مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿۳۲﴾ كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً ۖ

چاہتہ چہ | غواہی | بے حسابہ - | وُو | توّل خلق | پہ یو دین باند
غواہی نو بے حسابہ روزی درکوی (دَ مون او کافر فرق نہ کوی) اول اول خلق پہ یو دین باند وُورساہ کلہ چہ

فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۖ وَأَنْزَلَ

پس راؤ لیل (شو) نوا لله تعالی نبیان راؤ لیل چہ (نیکانوتہ) زیرے ور کوونکی او (بدانوتہ) ویرونکی دو۔ او نہازلے کرد

مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا

دوی سرہ | کتاب | برحق | چہ فیصلہ وکری | یہ خلقو کئے | یہ خبرہ کئے
لے برحق کتابوتہ نازل کول ، چہ ذ اختلافاتو یہ حقلہ ذ خلقو ترمینہ فیصلہ

اُخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ

بہ کومہ کئے چہ بہ ہغوی اختلاف کول او اختلاف نے و نہ کرد | یہ دے کئے | مکرہفہ خلقو | چاتہ چہ ورکے شوے دوہم کتاب
او دا اختلاف کوونکی صرف ہم ہفہ خلق دو چاتہ چہ (کتاب) ورکے شوے دو

مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى

پس دہفہ نہ چہ | راغلی و و ہغوی تہ | (روبانہ) دلیلونہ | یہ خیل مینم کئے د صندیہ چہ | بیاہدایت وکے
او د خرگندو دلیلونہ راستو نہ پس (حکم) نے شروع کرے دو چہ ضد بازی نے کول ، نو چاہہ ایمان راؤ

اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِآذِنِهِ

اللہ | ہغو خلقوتہ | چہ ایمان داردی | دہفہ (حق خبرے) | یہ کوم کئے چہ ہغوی اختلاف کول | یہ خیل مک
دو ہغوی تہ اللہ تعالی یہ خیل اذن سرہ یہ اختلافی خبرو کئے سمہ لاس دینودلہ او دہرچا

وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝٢١٣

او اللہ | ہدایت کوی | ہفہ چاتہ چہ و غوری | د سیم لاسے | ایاتاسو خیال کوی
یہ حقلہ چہ د خدائے رضاشی نو ہغوی یہ سمہ لاس روان کوی ، ستاسو مینی دا خیال دے

أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا

چہ | داخل بہ شئی | جنت تہ | او حال دا چہ نہ دے راغلی تاسوتہ | حالت دہفہ کسانو | چہ تیرشوی دی
چہ (ہیم بے ہیم) بہ جنت تہ داخل شئی؟ او ہفہ شان سختہ دربانہ تیرے شوی نہ دی لکھ

مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمْ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَزُلْزَلُوا حَتَّى

لہ تاسو نہ ورائد | رسیدے وہ ہغوی تہ | تنگی | او سختی | او جرتو لے شوی دو | ترد چہ
یہ پخوانو خلقو چہ تیرے شوے وے یہ ہغوی دومرہ سختی او داسے مصیبتوتہ راغلل او دومرہ و جرتو لے

يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ

دوئیل | رسول | او کومو خلقو چہ | ایٹ راؤ ہی دو | دہفہ سرہ چہ کلہ بہ وی | مدد | د اللہ
شول چہ د (ہفہ دخت) پیغمبر او دہفہ ایماندارو ملگرو چغے کرے چہ د خدائے امداد بہ کلہ راجی؟ (ہغوی)

إِنَّا نَنْصُرُ اللَّهَ قَرِيبٌ ۝٢١٤ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ

واؤری | بیشک | امداد | د اللہ | نزد دے | پوشتنہ کوی دوی لہ تانہ | چہ خہ خرش وکری
تسلی ورکے شوے چہ خبر شئی د خدائے امداد نزد دے دے (لے پیغمبر!) تانہ خلقو تپوس کوی چہ خہ خیرات کوی

قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ

دوايه | خه خيزه خه خره کوی | د مال نه | (هغه) د مور پلار | او خپلو خپلوانو
وژ دوايه هر هغه چه (د توفیق مطابق) په خیرات کبه وړ کوی نو مور پلار ، خپلو خپلوانو

وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ

ادیتانو | اومسکینانو | او د مسافرو (حق) د | ادغه چه کوی تاسو | له نیکی نه
یتیمانو ، مسکینانو او مسافرونه د وړ کوی او تاسو چه د نیکی په خاطر هر هغه وړ کوی

فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢١٥﴾ كِتَابٌ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ

پس بشکه | الله | په هغه | ښه | یوهه د | فرض کړه شو د | په تاسو باند | جهاد | اد هغه کران د تاسو نه
نو هغه الله نه معلوم دی - تاسو نه د جهاد حکم در کړه شو د دے او هغه ستاسو ناخوښه د

وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَنْ تُحِبُّوا

او ممکنه ده | چه ناخوښه به کړئ تاسو یو خیز | اد هغه غوره وی | تاسو د پاره | او ممکنه ده چه خوښوی به تاسو
او کله به یو خیز ستاسو ناخوښه وی خو هغه به تاسو د پاره غوره وی او کله به یو خیز ستاسو خوښ

شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٦﴾

یو خیز | اد هغه | بد وی | تاسو د پاره | او هم الله یو هیږی | او تاسو نه یو هیږی -
دی خو هغه به تاسو د پاره بد وی - او د هغه خبر حقیق علم الله نه د او تاسو نه هیڅ علم نشته -

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ

پتوس کوی دوی له تانه | په میاشت عزتمنده کبه | د جنگ په حله | دوايه | جنگ کول | په دے کبه
(له رسول!) تانه خلق پتوس کوی چه د حرمت په میاشتو کبه جنگ کول څنکه دی؟ وژ دوايه چه په دے میاشتو کبه جنگ

كَبِيرٌ وَصَدُّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكَفَرٌ بِهِ وَالسُّجْدُ الْحَرَامِ

لوږه (گناه) د | او منع کول | د الله د لارے نه | او د دے نه انکار کول | او مسجد حرام نه (منع کول)
کول دیر غټ جرم د خود خدای د لارے نه خلق منع کول او د خدای نه انکار کول او د مسجد حرام (کبه) لار بندول او د

وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ

او ویستل د دے اوسیدونکی | د دے نه | د دے نه زیاته (گناه) ده | د الله په نزد | او فتنه (پوړ کول)
هغه خلای خلق (د ملک نه) شړل د خدای په نزد د جنگ نه هم دیر لوئے جرم د او فتنه د

أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ قَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ

د قتل نه هم لوئے جرم د | اد هغوی همیشه | به جنگ کوی تاسو سره | تر دے چه وړ وی تاسو
قتل نه لوئے جرم دے او دوی خو به در سره برابر تر هغه دقت پوړه جنگیږی چه که ورسه برشی نو چه د

عَنْ دِينِكُمْ إِنْ اسْتَطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ

ستاسو د دین نه | که چرے د دوی دس وشي | او څوک چه واپس وکړی | له تاسو نه | د خپل دین نه
(اسلام د) دین نه مو یستنه د کړه وی او یاد ساتی چه په تاسو کبه څوک د خپل دین نه وکړی ،

فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا

بیا مرشی | او هغه کافر دی | پس هم دا هغه خلق کی | چه ضائع شول | دهغوی عملونه | په دنیا کینے
او بیا کافر مرشی ، نو دهغوی عملونه په دنیا او آخرت دواړو کینے عبث

وَالْآخِرَةِ ۚ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۴۱﴾

او په آخرت کینے | او هم هغه دی | اوسیدونکی د دوزخ | چه هم په دے کینے به همیشه وی -
لازل - او هم دغه خلق دوزخیان دی ، او تل به په دوزخ کینے پراته وی -

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجِهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

بیشکه کومو خلقو چه | ایمان راوړه | او کومو چه | هجرت وکړو | او جهاد ته وکړد | د الله په لاره کینے
بیشکه چه ایمان راوړه دے او چه د الله په لاره کینے کله وطن پر سینه وکړه او جهاد ته کړه دے -

أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۴۲﴾

هم هغه دی | امیدوار | د الله د رحمت | او الله | بخښونکې | مهربان دے -
هم هغوی د الله د رحمت امیدوار دی او الله بخښونکې مهربان دے (په هغوی به رحمتونه وروی)

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ

تپوس کوی دکله تانه | د شرابو | او جوارۍ (په حقله) دوايه | په دگدارو کینے | کناه ده | لویه
(په پیغمبره!) دوی تانه د شرابو او د جوارۍ په حقله تپوس کوی وژ دوايه چه به دے دواړو کینے دیرے خرابۍ دی

وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِن نَّفْعِهِمَا

او فائدے دی | خلقو د پاره | او کناه د دے دواړو | دیرے لویه ده | د دے د فائدے نه
او خلقو د پاره فائدے هم دی ، خود د دے دواړو نقصانونه د فائدے نه د پیر زیات دی -

وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَٰلِكَ

او تپوس کوی دوی له تانه | چه خه خرڅ کړی (د الله په لاره کینے) | دوايه | کوم چه ورنه زیات وی | هم دغه شان
او خلق تانه تپوس کوی چه د الله په لاره کینے خه خرڅ کړی ، دوايه چه (خومره ستاسو) د ضرورتونو نه زیات وی ،

يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿۴۳﴾

بیانوی | الله | تاسو د پاره | آیتونه | د پاره د چه تاسو | فکر وکړی -
دغه شان الله تاسو ته صفا صفا حکونه اورو ، چه تاسو د غور او فکر نه کار واخلي

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۚ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ قُلْ

د دنیا او د آخرت په باره کینے | او تپوس کوی دکله تانه | د یتیمانو په حقله | دوايه
د دنیا او د آخرت دواړو په معاملو کینے غور او فکر وکړی - او خلق تانه د یتیمانو په حقله تپوس کوی ، دوايه

إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ ۚ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ

دهغوی اصلاح کول | غوره دی | او که چیرے | شریک کیږی | دهغوی سره | نو هغوی ستاسو وروڼه دی
چه دهغوی سره ښکی کول غوره دی او که تاسو دهغوی خرڅ شریک وساتئ نو (خیر دے) هغوی ستاسو وروڼه دی

وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ

او اللہ پیرزنی | تباہ کار | داصلاح کوونکی نہ | اوکے چرے | اللہ غوبنتے
او اللہ نہ معلوم دی چه خوک خرابی پیدا کوی او خوک اصلاح کوونکی دی اوکے چرے اللہ غوبنتے

لَاَعْنَتُكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۲۰ وَلَا تَتَّبِعُوا الشُّرُكَاتِ

نوبہ تکلیف کیے بے اپولئ تاسو بیشک اللہ | غالب | د حکمت خاوند کے | اومہ | اخلق پہ نکاح | مشرک نے بنے
نوتاسو بے دامعاملہ سختہ کرے وہ بیشک اللہ د اختیار او حکمت خاوند دے او مشرکو بنجو سرہ تر هغه نکاح مہ کوئی

حَتَّى يَوْمٍ مِنْ ۲۱ وَلَا مَنَّةٌ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ

ترکے | چه ایمان راوہی | او خامخا دینجہ | مؤمنہ | دیرہ بنہ دہ | د مشرکے بنجہ نہ
ترخو چه ایمان رانہ وری او مؤمنہ دینجہ بنہ دہ د مشرکے نہ اگر کہ هغه د مال یاد مال

وَلَوْ أَجَبْتُمْ ۲۲ وَلَا تَتَّبِعُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّى يَوْمٍ مِنْ ۲۳

اگر کہ هغه خو بنے وی ستاسو | او پہ نکاح مہ ورکوی (بنجہ) | مشرکانو سرو تہ | تر دے چه هغوی ایمان راوہی
پہ وجہ ستاسو خو بنہ وی او مؤمنانے بنجہ د مشرکانو سرو پہ نکاح کجہ مہ ورکوی ترخو چه هغوی ایمان رانہ وری

وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ

او خامخا مؤمن غلام | غور کا دے | لہ مشرک نہ | اگر چه | هغه تاسو تہ بنہ بکار | داخل | بلنہ ورکوی
او یاد ساتی چه یو غلام مؤمن د آزاد مشرک نہ دیر غور دے اگر چه پہ هغه وجہ ستاسو خو بنے وی د (مشرکان) خو

إِلَى النَّارِ ۲۴ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ

دونخ طرف تہ | او اللہ | بلنہ ورکوی | جنت | او بخجنے طرف تہ | پہ خیل حکم سرہ
دورخ طرف تہ بلنہ ورکوی - او اللہ پہ خیل حکم سرہ جنت او مغفرت طرف تہ بلنہ کوی

وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۲۵ وَيَسْأَلُونَكَ

اوبیانوی | آیتونہ | د خلقو د بارہ | چه هغوی | نصیحت حاصل کوی | او تیوس کوی دولہ تہ
او هغه خلقو تہ حکمونہ حکمہ بنائی چه هغوی ترے نہ سبق داخل - او راء بنی خلق تانہ تیوس

عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَىٰ فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ ۲۶

د حیض پہ هقلہ | وواہ | داپلیتی دہ | پس د حکمتہ شی | لہ بنجونه | پہ حالت د حیض کجہ
کوی چه د حیض پہ هقلہ حکم دہ ورتہ وواہ چه داپلیتی دہ | پہ دے ورخو کجہ د بنجونه بیل وستی

وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ

اومہ نزد کیری هغوی نہ | تر دے چه هغوی پاکہ شی | بیا چه کله هغوی پاکہ شی | پس نزد کیری هغوی
او هغوی تہ نزد مہ هغوی تر دے چه هغوی پاکہ شی نو هر کله چه بنے پاکہ شی نو بیادرتہ هغه شان

مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ ۲۷ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ

د کوم حائے نہ چه | حکم درکے دے تاسو تہ اللہ | بیشک | اللہ | خوشبوی
نزد بکت کوی لکہ حکم چه اللہ تاسو تہ حکم درکے دے - بیشک اللہ هغه خلق خوشبوی

التَّوَابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٢٢٣﴾ نَسَاؤُكُمْ

توبہ کوونکی | او خوشبوی | خان پاک لرونکی | ستاسو بنجی
چہ توبہ کوونکی | او پاک پاکیزہ اوسیدونکی وی - ستاسو بنجی

حَرَّتْ لَكُمْ فَاتُوا حَرَّتَكُمْ اَنِي شِئْتُمْ وَقَدِمُوا

ستاسو پتی دی | پس راہی تاسو | خپلو پتو ته | څنگه چہ | غواہی تاسو | او واند وليدی
ستاسو پتی دی | نو خپلو پتو ته چہ څنگه غواہی هغه ورته شئ | او دخپل خان دپاره

لَا نَفْسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلْقَوَةٌ وَبَشِّرِ

دخپلو خانو دپاره | او ويريدي | دالله ته | او پوهه شئ | چہ بيشکه تاسو | دهغه سره ملاقات کوونکی یی | او زير وکړه
توښه وړاند وليدي | او دالله نه ويره ساتی او ياد لرئ چہ هغه ته به خامخا پيش کيږي | او (لے نبی !)

الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢٤﴾ وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِإِيمَانِكُمْ

مؤمنانو ته | ادمه جوړوي | الله | نخښه | دخپلو سوگندونو
مؤمنانو ته (دجنت) زير وکړه - او د خدای نوم دخپلو قسمونو دپاره بهانه مه کړنوي

أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ

چہ نيکي د وکړي | او پر هېڅ کارى دينکاره کړي | او اصلاح د وکړي | دخلقو په مينه کې | او الله
چہ د نيکي ، تقوى او دخلقو تر مينه د روغ راوستلو نه پرته ځان منع کړي | او الله

سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٥﴾ لَا يُوَاحِدُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ

اوريدونکى | دانا دے | نه نيسي تاسو | الله | په لغوه سره | په سوگندونو ستاسو کيښه
هرڅه اوږى او په هرڅه پوه کې - الله تاسو په لغوه (بے ارادے) قسمونو باند نه نيسي -

وَلَكِنْ يُوَاحِدُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ

ليکن | نيسي تاسو | په هغه څه چہ اراده کړى وي هغه ته | زړونو ستاسو | او الله | بخښونکى
ليکن ستاسو په هغو قسمونو به موضوع نيسي چہ ستاسو د زړه د ارادے نه وي او الله ډير معاف کوونکى

حَلِيمٌ ﴿٢٢٦﴾ لِّلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصُ

بردار دے | هغو دپاره | کوم چہ قسم خورى | دخپلو ښځو ته | مهلت ددے
بردار دے | کوم خلق چہ | خپلو ښځو ته د تلونو قسم وخورى ، هغوى ته دخلور

أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢٧﴾

دخلور و مياشتو | بيا که چرے | هغوى رجوع وکړي | نو بيشکه | الله | بخښونکى | مهربان دے -
مياشتو مهلت دے - که (په دے مينه کېښه) رجوع وکړي نو الله معاف کوونکى مهربان دے -

وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٨﴾

او که چرے | هغوى پخمارا لا وکړه | د طلاق | نو بيشکه | الله | اوريدونکى | دانا دے
او که چرے هغوى د طلاق وړ کوونچي اراده وکړي نو بيشکه الله هرڅه اوږى او په هرڅه پوه دے -

وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ

او طلاق شوئے بیخه | به انتظار کوی | په ټانوو خپلو | د دريو | حیضو | اونه دی روا
او هغه بیخه کومونه چه طلاق شوئے وی هغوی د دره حیضه (یادری طهر پورے) انتظار کوی او هغوی له داجان

لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ

د هغوی پاره | چه پټ کړی | کوم چه پیداکړی د الله | د هغوی په کېدو کې | که چرې هغوی
نه دی چه هغوی هغه څیز کوم چه الله د هغوی په کېدو کې پیداکړی دے، پټ کړی که هغوی په

يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبَعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ

ایمان راوړی | په الله | او په ورځ | د آخرت | او د هغوی خاوندان | زیات حقداری | په بیتراو ستودو
الله او په ورځ د آخرت باند ایمان لری او په دے ميعاد (عدت) کې د ننه د ننه د هغوی خاوندان د واپس

فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي

په دے موده کې | که چرې اراده لره دوی | د اصلاح | او بشو لره حقونه د | په شان | د هغه چه
اخستلو زیات حق لری که دوی خپل کور روغ جوړ ساتل غواړی، او د بشو هم د دستوره مطابق هغه حقونه دی

عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ

په دے بشو دی | په بشه طریقہ | او سروله دے | په دوی باند | او چټوالی | او الله
لکه چه د سرو په هغوی باند حقونه دی البته سرو ته په بشو باند لږ فضیلت حاصل دے - او الله

عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ ٢٢٨ الطَّلَاقُ مَرَّتَيْنِ ۝ فَاْمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ

غالب | او حکمت خاوند دے | طلاق (رجعی) دوه کړته دے | بیا ځان سره ساتل دی | په بشه خوئ سره
غالب او حکمت خاوند دے - طلاق دوه ځله دی - بیا یا خو په روغ زپه ساتل دی او یا

أَوْ تَسْرِيٍّ ۝ بِإِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا

په پریښودل دی | په ښیکړه سره | او حلال نه دی | تاسو د پاره | چه داخل تاسو | د هغه څه نه
په بشه طریقہ رخصتول دی - او تاسو له روانه دی چه څه (مهر وغیره) مو هغوی ته ورکړی وی د

اتِّمَمْتُمْهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا

کوم چه ورکړی تاسو هغوی ته | څه شی | مکر (په دصوت کې) | چه دواړه ویریری | چه قائم به ونه ساتل شی
هغه نه څه برخه واپس واخلي، هو (یو صوت دے) که دواړه په دے ویریری چه د الله په مقر کې

حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ

د الله حدونه | بیا که چرې | تاسو ته ویریر دی | چه هغه دواړه به قائم ونه ساتل شی | حدونه | د الله
حدونو به قائم پاتې نه شی، نو که تاسو سره دا ویریر پیداشی چه هغه دواړه (بشخه خاوند) به د الله په حدونو

فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ ۝ تِلْكَ حُدُودُ

نوشته (څه) گناه | په هغه دواړو | په هغه کې | چه بشخه معاوضه ورکړی (او ځان خلاص کړی) | د حدونه دی
قائم پاتې نه شی نو په کې کې هېڅ خرج نشته که بشخه څه عوضونه ورکړی (او ځان خلاص کړی) دا د الله مقدر

اللَّهُ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ
دَالِلُ اللَّهِ | پس بھر وُنہ حَتّٰی لہ دے نہ | اوٹوک چہ بھر ووتلو | د حدونو دَالِلُ اللَّهِ نہ | پس ہم دغہ دی

کری حدونہ دی پس دے نہ بھر مہ حَتّٰی اوٹوک چہ د خدائے د حدونوہ ورا ند تیرشی | نوہم دغہ

هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۲۳۹﴾ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ
ظالمان | پس کہ چکر دریم، طلاق وکر دے نہ | نوہم بہ حلالہ وی | دغہ دپارہ | دغہ نہ پس

کسان ظالمان دی - نوکہ چکر خاوندینہ لہ (دریم)، طلاق م وکر و نو بیا دغہ بنجہ هغه نہ نہ حلالیدی - ترخوچہ

حَتّٰی تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا
ترخوچہ هغه نکاح د (نہ) کری | بل خاوند سرہ | بیا کہ چکر هغه م د لہ طلاق وکر | نو نشته گناہ | بہ هغه دوارہ

د بل خاوند سرہ نکاح د (نہ) کری - بیا کہ هغه (دویم خاوند م)، ولہ طلاق وکر | نو هجہ پاک نشته

أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ
چہ بہ خیل مینہ کجے رجوع وکر | کہ هغوی تہ یقین وی | چہ هغوی دوارہ بہ قائم و ساتے شی | حدونہ | دَالِلُ اللَّهِ

کہ دوارہ (دویم مینہ خاوند) بیا بوجہ شی کہ د دوارہ د امکان وی چہ د خدائے بہ مقرر وکر حدونو بہ اوس

وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۲۴۰﴾
او د | حدونہ دی | دَالِلُ اللَّهِ | هغه بیانوی دا | دغہ خلق دپارہ | چہ بوجہیری

قائم پاتے شی او د د خدائے مقرر وکر حدونہ دی چہ د پوہ خاوندانو تہ صفا صفا بتی -

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ
اوہر کہ چہ | طلاق وکر کری تاسو | بنجوتہ | بیا هغوی ورس | خیل عدت تہ | نو اوساتنی هغوی

اوہر کہ چہ تاسو بنجوتہ طلاق وکر کری او هغوی خیل بیتہ د عدت تہ نزدے شی، نو هغوی بہ عزت

بِمَعْرُوفٍ أَوْ سِرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضَرَارًا
بہ نیکی سرہ | یا پریددی هغوی | د دستور مطابق | او مہ حصار وی هغوی | د تکلیف رسو پور

سره حصارے کری او یائے بہ بنجہ طریقہ رخصتہ کری | او د تنکو نو بہ خاطرے مہ حصار وی

لِتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا
چہ تاسو سختی وکر | اوٹوک چہ | وکر | داسے | نو بیشک هغه ظلم وکر | بہ خیل حان | او مہ نیستی تاسو

د ازیاتے دے | اوٹوک چہ داسے کار وکر | هغه بہ بہ خیل حان ظلم کوی | او دَالِلُ اللَّهِ د

آيَاتِ اللَّهِ هُزُوا ۚ وَادْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا
ایتونه | دَالِلُ اللَّهِ | بہ توقو | او یاد کری | نعمت دَالِلُ اللَّهِ | بہ خیل حان و نو | او هغه هغه

ایتونہ لو بے مہ جوہوی | او دَالِلُ اللَّهِ نعمتونه یاد ساتی کوم چہ هغه بہ تاسو کری دی - او د (ہم یاد

أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ
چہ نازلے کھل پہ تاسو | لہ کتاب نہ | اولہ علم نہ | چہ نصیحت وکر | تاسو تہ | بہ هغه

لری | چہ هغه ستاسو د نصیحت د بارہ کتاب او حکمت لانا نازل کرے دے

۲۹
۳۰
۳۱

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۳۱﴾

او ڈویریں ڈاٹھ نہ | او پوہہ شئی | چہ | اللہ | پہ ہر خیز یاند | نبہ پوہیہی۔
او د خداے نہ ویرہ کوئی او خبر شئی چہ اللہ تعالیٰ پہ ہر حقہ ڈیر نبہ پوہہ دے۔

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَا تَعْصِلُوهُنَّ

او ہر کلہ چہ طلاق ورکری تاسو | نبھوتہ | او ہغوی ڈرسیہی | خپلے نیٹے (عت) تہ | پس مہ منہ کوئی ہغوی
او ہر کلہ چہ تاسو نبھولہ طلاق ورکری او ہغوی خپل عدت پورہ کری نو ڈ خیلو خاندانو

أَنْ يَنْكِحَنَّ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۚ ذَٰلِكَ

ڈ نکاح کوونہ | خیلو (کیدونکو) خاندانوسرہ | کلہ چہ راضی شئی ہغوی | پہ خپل مینم کینے | پہ نبہ طریقہ | پہ ڈسرہ
سرہ ڈ بیا نکاح تہ لو نہ ئے مہ منع کوئی کہ چرے ہغوی ڈ دستور مطابق پہ خپل مینم کینے راضی شئی

يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

نصیحت کوئے شئی | ہغہ چاتہ | کوم چہ دی | پہ تاسو کینے | ایمان لرونکی | پہ اللہ | او پہ ورخ ڈ آخرت
پہ دے خبرو تاسو نہ ہغہ چاتہ نصیحت کوئے شئی چہ ہغہ پہ اللہ او پہ آخرت باند ایمان لری

ذَٰلِكُمْ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَأَظْهَرُ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۳۲﴾

ڈا تاسو ڈ پاردہ پاکیزگی دہ | او صیاقی | او اللہ | پوہیہی | او تاسو | نہ پوہیہی۔
ڈا تاسو ڈ پاردہ ڈیرہ غورہ او پاکیزہ طریقہ دہ، او اللہ پہ ہر حقہ نبہ پوہیہی او تاسو نہ پوہیہی۔

وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ

او میندے | پکار دی چہ پی و رکری | خپل اولاد تہ | دوہ کالہ | پورہ | دا حکم ہغہ چالہ ڈ
او (ملائے شوے) میندے ڈ خپل اولاد تہ پورہ دوہ کالہ تے ورکوی۔ کوم (پلارن)

أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ ۖ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ

چہ غواری | پورہ کول | ڈ پیو (ڈ خینولو) مودہ | او پہ پلار باند دہ | ڈ ہغوی خوراک
چہ د (اولاد ڈ) قی مودہ پورہ کول غواری او ڈ ماشوم پہ پلار باند ڈ دے نبھو

وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۖ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا

او جامہ ڈ ہغوی | پہ نبہ طریقہ | تکلیف نہ شئی دس کوئے | چاتہ | مکر | ڈ ہغہ ڈ دوس مطابق
ڈوڈی او جامہ ڈ رواج مطابق مقرر دی، ہیچالہ ڈ ڈ خپل وس نہ زیات تکلیف نہ شئی ورکولے

لَا تُضَارُّ وَالِدَةُ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ

تکلیف نہ شئی ورکولے | مور تہ | ڈ ہغہ ڈ پیجی پہ وجہ | او نہ پلار تہ | ڈ ہغہ ڈ پیجی پہ وجہ
نہ ڈ مور تہ ضرر رسو شئی چہ داستا ہوڈے (اونہ ئے ساتہ) اونہ پلار تہ چہ داستا ہوڈے (اونہ ئے ذمہ دار نیے)

وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَٰلِكَ ۚ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا

او پہ وارث باند (ہم) | پہ شان ڈ ڈ (نان نفقہ) ڈ بیا کہ چر | او غواری مور او پلار | قی نہ خلاص | ڈ دواہ وہ رضامندی
او ہم دا حکمونہ ڈ ماشومانو پہ وارثانو باند ہم عائد کیہی بیا کہ چرے پہ خپل مینم کینے پہ رضامندی او

وَتَشَاوِرْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَزِعُوا

اد پہ مشورہ سرہ | نو (خہ) گناہ نشتہ | پہ ہفود وارہ | او کہ چرے غوارئ تاسو | چہ دائی د و نیسی
او مشورہ سرہ (د وقت نہ ورنہ) د تی نہ خلاصول غوارئ نو ہیج حرج نشتہ او کہ تاسو خیل اولاد لہ بلہ دائی

أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ

د خیل اولاد د پارہ | پس نشتہ د ہیج گناہ | پہ تاسو | ہر کلمہ چہ | و سپاری تاسو | ہفہ خہ چہ و کول فقرہ کرئ ی س
(مرضعہ) نیول غوارئ | نو پہ دے کئے ہم خہ گناہ نشتہ شرط دادے چہ تاسو خہ و کول فقرہ کرئ ی ہفہ

بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ

د دستور مطابق | او د پیری | د الله نہ | او پوہ شئی | چہ | الله ہفہ خہ تہ چہ تاسو کوئی
د دستور مطابق ہفوی لہ و کوئی او د الله نہ ویرہ ساتی او خبر شئی چہ الله ستاسو کارونہ وین

بَصِيرٌ ۝ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا

نبہ گوری | او کوم خلق چہ | مرہ شئی | لہ تاسونہ | او پیری دی | شئی
گوری - او پہ تاسو کئے چہ شوک مرہ شئی ، او شئی ترے نہ پاتے شئی

يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ

یکاردی چہ انتظار د کرئ | خیلو خانو نو تہ | خلور | میاشتہ | اولس ورے | بیا ہر کلمہ چہ | و رسیبری
ہفوی د خلور میاشتہ اولس ورے انتظار کوی - نو ہر کلمہ چہ نیستہ

أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ

خیل نیستہ | نو (خہ) گناہ نشتہ | پہ تاسو | پہ ہفہ خہ کئے چہ و کول ہفوی | پہ خیل حق کئے
پورہ کوی ، نو پہ تاسو ہیج ذمہ واری نشتہ کہ ہفوی د خیلو خانو نو پہ حقہ پہ مناسب شرعی

بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ

د دستور مطابق | او الله | د ہفہ خہ نہ | چہ تاسو کوئی | نبہ خبردار | او نشتہ گناہ | پہ تاسو
طریقہ خہ و کول ، او الله ستاسو د ہر کار نہ خبر دے - او پہ دے کئے ہم پہ تاسو خہ گناہ

فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ

پہ ہفہ کئے | چہ اشارہ و کبر تاسو پہ ہفہ سرہ | د نکاح | د ہفوی نہ | یا بیتہ کرئ تاسو ہفہ
نشتہ کہ چرے تاسو (د عدت دنہ) داسے نبیوتہ اشارہ د نکاح خیال ظاہر کرئ ، یا پہ خیل زہد

فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلَكِنْ

پہ خیلو زہد نو کئے | الله تہ علم دے | چہ تاسو | بہ ضرور ذکر کوئی د ہفہ | لیکن
کئے (د نکاح خواہش) بیتہ و ساستی | الله تہ معلومہ دہ چہ تاسوتہ بہ د ہفوی خیال ضرور رائی

لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَعْزَمُوا

مہ کوئی وعدہ (د نکاح) د ہفوی سہ بیتہ | مکر | دا چہ و کرئ | خبرہ | غورہ | او ارادہ مہ کوئی
لیکن بیتہ وعدے و سرہ مہ کوئی ، کہ خہ خبرہ و سرہ کوئی نو پہ سمہ طریقہ کولے شئی او تر ہفہ د نکاح

عُقْدَةُ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ

دَعَقْد | د نکاح | نرہنچہ | ورسیدی | عدت | مقررہ وخت پورا | او پوہہ شی | چہ

تَرَوْا ارَادَةُ مَوْ كَوِي ، نَرَحُو چہ عدت پورا شوے نہ دی ، او پوہہ شی | چہ

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ

اللہ | پوہیری | پہ ہفتہ چہ ستا پہ زہونہ کی دی | نو دہفتہ نہ ویری | او پوہہ شی | چہ اللہ

اللَّهُ سَتَأْسُو ذَهَوْنِيَه حَال خَبَر دے ، نو دہفتہ نہ ویرا کوئی - او خبر شی | چہ اللہ

غَفُورٌ حَلِيمٌ ۲۳۵ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا

مُخْبِتُونَ | بُر دبار دے | نشہ (خہ) گناہ | پہ تاسو | کہ چرے تاسو طلاق و رکری | نبھوتہ | ہر کہ پہ

لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً ۲۳۶ وَمَتَّعُوهُنَّ

تاسو ہنوی تہ لاس م نہ وی لکولے | او (نہ) مومق کرے وی | دہنوی پارہ | خہ مہر | او ہنوی تہ خہ سامان و رکری

يَا دَ هَنُو مہر مقررولو نہ وہاند | طلاق و رکری | پہ داسے مو کر کے خہ ناخہ مال متاع و رکری

عَلَى الْمَوْسِعِ قَدَرُهُ وَعَلَى الْمُقْتَرِ قَدَرُهُ مَتَاعًا

پہ مالدار باند | دخیل طاقت مطابق | او پہ تنگ دستہ باند | دخیل حیثیت مطابق | خہ سامان

مَالِدَارٍ دَ دخیل حیثیت مطابق و رکری | او غریب دَ دخیل حیثیت مطابق | پہ مناسب طریقہ

بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ ۲۳۷ وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ

دستور مطابق | لازم دی | پہ نیکان باند | او کہ چرے | طلاق و رکری تاسو ہنوی تہ

مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ

وہاند لہ دے نہ | پہ لاس وراوے وی تاسو ہنوی | او مقرر کرے وی تاسو | ہنوی پارہ | مہر | نو نیمہ

مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ

دہفتہ چہ مقرر کرے وی تاسو | مکر | دا چہ و بخشنی شی | یا معاف کری | ہفتہ سرے چہ | پہ لاس دہفتہ نہ

عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَلَا تَنْسُوا

عقد | د نکاح دے | او چہ بخشنہ و رکری تاسو | نوزیات نزد دہ | پرہیز کاری تہ | او مہ ہیری

الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۲۳۸ حِفْظُوا

احسان کول | پہ خیل مینہ | بیشک | اللہ | ہفتہ تہ | چہ تاسو کوئی | بشک | کوئی | حفاظت کوئی

احسان کول مہ ہیری ، بیشک اللہ ستاسو ہر کار وینی کوئی - د موخونو

عَلَى الصَّلَاةِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقَوْمُوا لِلَّهِ قَتَيْنِ ۝۲۳۸

د توبو مونخونو | او د مینحنی مونخ | او د دریدی | الله ته | په عاجزی سره .
حفاظت او پابندی کوی | او خصوصاً د مینحنی مونخ | او الله ته په ډیر ادب ودریدی .

فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمْنْتُمْ فَادْكُرُوا اللَّهَ

بیا که چیرې | او دریدی لږ | پس مونخ وکړی پیاده | یا سوار | بیا په کله | په امن شی | نو یاد کړی | الله
بیا که چیرې تاسو (د دښمن) ویرې وی (نومونځ وکړی) پیاده وی که په سورلی . بیا هر کله چه تاسو امن حاصل شی نو

كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ۝۲۳۹ وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ

لکه څنگه چه | بنودلی دی تاسو | هغه څه چه | تاسو پرې پوه نه وئ | او هغه خلق چه | مړه شی
الله یاد کړی څنگه لې چه تاسو ته چل شو دې په کوم چه تاسو مخکې نه پوهیدئ . او کوم خلق چه له تاسو مړه

مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا

له تاسو نه | او پریردی | ښځې | (دهغوی د) وصیت کوی | خپلو ښځو د پاره | (د) خرڅ
کیرې او ښځې ترسې نه (کنده) پاتې کیرې | نو د خپلو ښځو په حق له د وصیت وکړی چه یو کال د ورته خرڅ

إِلَى الْحَوْلِ غَيْرِ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ

یو کال پورې | بغير (کورنه د) ویستلو | بیا که چیرې هغوی خپله وئ | نو نشته گناه | په تاسو
اخراج وړ کیدې شی او د کور نه شی ویستل . که هغوی په خپله بهر وئ نو د خپل ځان په حق له هغوی

فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوفٍ وَاللَّهُ

په هغه کښه | چه هغوی وکړی | په خپل حق کښه | په مناسبه طریقه | او الله
په سمه شرعی طریقه هر څه کوی د هغه ذمه واری . او الله د اختیار خاوند د

عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝۲۴۰ وَلِلْمُطَلَّقاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا

غالب | خاوند د حکمت دے | او طلاق شوو ښځو ته | خرڅ (ورکول پکاري) | د دستور مطابق | (د) حق د
او په هر حکم کښه حکمت لری . او طلاق شوو ښځو له په خپل مناسب څه ناڅه ورکول په ښکاري باند

عَلَى الْمُتَّقِينَ ۝۲۴۱ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ

په پرهیزکارانو | دغه شان | بیانوی | الله | تاسو د پاره | ایتونه خپل | چه تاسو
مقرر شو دے . دغه شان الله تعالی تاسو ته خپل حکونه صفا صفا بیانوی امید دے چه تاسو به د

تَعْقِلُونَ ۝۲۴۲ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ

پوهه شی | ایا نه دی کتلی تا | هغو خلقو ته | چه وتلی وو | د خپلو کورونو نه
عقل فکرنه کاراخلي . (په پیغمبره) تا د هغه خلقو په حال غور فکر کړ دے چه د زهرگونو په تعداد کښه د خپلو

وَهُمُ الْوُفَّاءُ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا فَتُتَمِّم

او هغوی په زهرگونو وو | د مړې له ویرې نه | پس وویل | هغوی ته | الله | مړه شی ؟ | بیا
کورونو نه د وتل ځکه چه د مړې نه ویریدل . نو خدا ئې هغوی ته حکم وکړ چه مړه شی (نو هغوی مړه شول)

أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ

نے راژوندی کرل | بیشک | اللہ | ذ فضل خاوند دے | یہ خلق | اولیکن | اکثر
نوبیائے ژوندی کرل ، بیشک اللہ یہ خلق چیر مہربان دے ، ولے اکثر خلق

النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ۚ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلِمُوا

خلق | شکر نہ کوی | اوجہاد وکری | د اللہ پہ لاسہ کئے | او پوہہ شی
د ہفہ شکر نہ ادا کوی ۔ او (اے مسلمانو!) تاسو د اللہ پہ لاسہ کئے جہاد کوئی اودا یاد لری چہ

أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۚ مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا

چہ | اللہ | اؤریدونکے | پوہہ دے | خوک دے | ہفہ کس چہ | قرض وکری اللہ تہ | قرض | بنہ
اللہ ہر خہ اؤری اوپہ ہر خہ پوہہ دے | خوک دی چہ اللہ | لہ قرض حسنہ وکری ،

فِي ضِعْفٍ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً ۚ وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ ۚ وَإِلَيْهِ

چہ زیات کری اللہ ہفہ ہفہ تہ | پہ غبرگونو | چہ بروسرہ | او اللہ (روز) تنکوی | او فراخوی | اود ہفہ طرف تہ
اللہ بہ ورلہ پہ خوخو چنڈہ د ہفہ بن لہ واپس وکری ۔ او اللہ د چاروتری مکوی اود چار یاتوی اود ہفہ تہ بہ

تُرْجَعُونَ ۚ أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى

بہ وگرخو لے شی | ایاتانہ دی کتلی | یو تہولی تہ | لہ بنی اسرائیلونہ | پس لہ موسیٰ نہ
تاسو خا نما واپس کو لے شی ۔ اوتا پہ ہفہ واقعہ غور فکر کرکے چہ د موسیٰ نہ پس د بنی اسرائیل یو تہولی پینہ شوہ

إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّنَا أَلَمْ نَقْتُلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

ہر کلہ چہ ہغوی وویل | خیل پیغبر تہ | چہ مقرر کرہ | مونز د پارہ | یو بادشاہ چہ جنگ وکرو | پہ لاسہ د اللہ کئے
ہر کلہ چہ ہغوی خیل نبی تہ وویل چہ مونز لہ یو بادشاہ مقرر کرہ چہ د اللہ پہ لاسہ کئے جہاد وکرو

قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا

و فرمایں | ایہ | نزدے یئی تاسو | کہ تہ چہ کہ چہ فرض کرشی پہ تاسو باند | جنگ | نو جنگ بہ و نہ کری | وویل ہغوی
نبی و وویل چرتہ داسے و نہ شی چہ جہاد در باند فرض شی او بیا تاسو لے و نہ کرے شی ہغوی وویل

وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا

خہ شوی د پہ مونز | چہ جنگ بہ و نہ کرد | د اللہ پہ لاسہ کئے | حال داد چہ | مونز ویستے شوی یو | د خیلو کورونو نہ
داختکہ کیہ شی چہ مونز بہ د اللہ پہ لاسہ کئے جہاد نہ کووسر د کہ چہ مونز د خیلو کورونو نہ ویستے شو اود اولاد

وَأَبْنَائِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَكَّلُوا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ

اود خیلو مانو نہ | بیا ہر کلہ چہ فرض کرشی پہ ہغوی باند | جہاد | تو تو لومخ وادولو | سواد لبر وکسانو | د ہغوی نہ
نہ جد اکرے شو ، خو چہ جہاد پرے فرض کرے شو نو د یو خوکسانو نہ سوا لبر و تو تو ورت شاکرہ او تنبیل

وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ۚ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ

او اللہ | بنہ پوہہ دے | پہ ظالمانو | او وویل | ہغوی نہ | د ہغوی نبی | بیشک اللہ | مقرر کرے د | تاسو پارہ
او اللہ ہم نادرمانہ بنہ پیژنی ۔ او ہغوی نہ د ہغوی نبی وویل ، چہ اللہ طاوت ستاسو بادشاہ

طَلُوتٌ مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ

طالوت | بادشاہ، ہغوی و دویل | خنکہ کیکہ شی | د دہ | بادشاہی | پہ مونبرہ | اومونبر | زیہ حقداریو
مقرر کرے دے، دوی دوکے (ہئی داخہ وائے؟) ہفہ کلہ پہ مونبر بادشاہی کو لے شی؟ دہفہ نہ خومونبریات

بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُوتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ

د بادشاہی | لہ دہ نہ | اونہ دہ و دکرے شو دتہ | فراخی | لہ مال نہ | د فرمائیل | بیشکہ اللہ | غورہ کرے دے
د بادشاہی حقداریو | اوہفہ خو خہ | دیر مالدارہ سرے ہم نہ دے | پیغمبروتہ و فرمائیل | ہفہ ستاسو پہ

عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ

پہ تاسو باند | اوزیاتہ و دکرے دہ تہ | فراخی | پہ علم کینے | او پہ بدن کینے | او اللہ | و رکوی | خیلہ بادشاہی
مقابلہ کینے غورہ کرے دے | او پہ علم او بدن دواہو کینے لے بر کرے دے | او د اللہ اختیار دے | پہ خیل حکومت

مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ

چاہتہ | پہ غواہی | او اللہ | خاوند د فراخہ فضل دے | پوہہ دے | او وویل | دوی تہ | پیغمبر د دوی | بیشکہ
چاہتہ غواہی ہفہ تہ لے سپاری ہفہ دوسعتو مالک او پوہہ دے | او د ہغوی پیغمبر ہغوی تہ وویل | پہ د (طالوت) ی

آيَةً مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ

نخبہ | دہفہ د حکومت | دادہ | پہ راہہ شی تاسو | ہفہ صندوق | پہ پہ ہفہ کینے | تسلی دہ | ستاسو د رتبہ طرف نہ
حکومت نخبہ دادہ | پہ ہفہ صندوق بہ درتہ (واپس) راشی | پہ پہ ہفہ کینے د اللہ | لہ طرفہ ستاسو د اطمینان سامان

وَبَقِيَّةٍ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ

او باقی پاتے شو خیر و | پہ ہفہ کینے | کوم پہ پرینو و | د موسیٰ اولاد | او د ہارون اولاد | پہ راہورتہ کوی بہ ہفہ
بروت دے | او پہ کینے د موسیٰ او ہارون علیہما السلام د اولاد باقی شوی تبرکات پرانہ دی، | پہ راہورتہ

الْمَلِكَةِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ فَلَمَّا

فرشتہ | بیشکہ | پہ دے کینے | (کافی) نخبہ دہ تاسو پارہ | کہ چرے یئی تاسو | باور کوونکی | پس ہر کہ پہ
یہ لے فرشتہ | د ستاسو د پارہ (د طالوت د بادشاہی) | یوہ خرگندہ نخبہ دہ کہ تاسو پہ رستیا مؤمنان یئی، | ہا ہر کہ پہ

فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ ۚ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ

جد اشو | طالوت | د لنبکرو سرہ | دنو وویل | بیشکہ | اللہ | آزمینبت کوونکے د پہ تاسو | پہ یو دریاب سوہ
پہ طالوت د لنبکرو سرہ روان شو، | نو اعلان لے وکرو پہ اللہ د یو دریاب پہ ذریعہ ستاسو آزمینبت کول غواہی

فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي ۚ وَمَنْ لَّمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي

پس کوم سرے پہ وٹھنی | لہ دے نہ | پس ہفہ نہ د لہ مانہ | او خوک پہ | و نہ خکی ہفہ | پس بیشکہ ہفہ لہ مانہ
خوک پہ دہفہ دریاب نہ او بہ وٹھنی ہفہ زما ملکرے نہ دے | او خوک پہ دغہ او بہ و نہ خکی نو ہفہ زما ملکرے دے

إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرَبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا

مکر | خوک پہ | راواخلی | یو چوٹک | پہ خیل لاس | پس وٹھنی ہغوی | لہ ہفہ نہ | مکر | لبرو کسانو
او کہ یو چوٹک او بہ پہ لاس کینے راواخلی (او وٹھنی نو خیر دے) | نو د یو خوک کسانو نہ بغیر نورو تو لو ترے نہ او بہ

مَنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ

له هغوی نه | بیا هر کله چه | تیر شول هغه دریابنه | هغه (طالوت) | او مؤمنان | دهغه سره
و شعیل ، بیا هر کله چه طالوت او دهغه ایماندار ملگری د دریاب نه تیر شول ، نو هغوی

قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ

نو وویل هغوی | نشته د | طاقت | زموږ | نن ورځ | د مقابل د جالوت | او دهغه د لښکرو | دوویل هغو خلقو
و وویل نن خوموږ کښه د جالوت او دهغه د لښکرو سره د مقابل کولو طاقت نشته خو څوک چه په خبره

يُظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقُوا لِلَّهِ كَرَّمَنَ فِتْنَةً قَلِيلَةً غَلَبَتْ فِتْنَةُ كَثِيرَةٍ

د کومو چه خیال وده | چه بیشکه هغوی | ملاقات کوونکي د الله سره | چه دیر غل واره | غلب شوی دی | په لویو قووا باند
پوهه وده چه خدا ئه سره به مخامخ کید و هغوی و وویل چه دیر غل وړه | له د الله په حکم سره به لویه

يَا ذِينَ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝ وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ

په حکم د الله | او الله | سره د | د صابرانو | او هر کله چه | هغوی مخامخ شول | جالوت | او دهغوی لښکرو
له باند غالبه شو د الله د صابرانو ملگری د | او هر کله چه هغوی د جالوت او دهغه د لښکرو مقابل ته

قَالُوا رَبَّنَا أَفِرْغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا

نو وویل | زموږ رب | واچوه | زموږ په زړو نو کښه | صبر | او محکم کړه | قدمونه زموږ | او غلبه راکړه | زموږ ته
او وویل نو دعا ئه و غوښتله چه زموږ رب | موږ ته | دیر صبر راکړه | او زموږ ښیې کلک کړه | او د کافرانو په مقابل

عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝ فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ تَبَّ وَقَتْلَ

په | قوم | د کافرانو | | بیا شکست ورکړ و هغوی کافرانو ته | په حکم د الله | او قتل کړو
کښه زموږ امداد وکړه - نو هغوی د الله په حکم سره هغوی ته شکست ورکړ و او داود علیه السلام

دَاوُدُ جَالُوتَ وَاتَّهَ اللَّهُ الْمُلْكُ وَالْحِكْمَةُ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ

داود | جالوت لره | او ورکړه هغه ته الله | بادشاهی | او دانائی | او وېدل هغه ته | له هغه نه | چه هغه غوښتل
جالوت لره قتل کړ و او الله داود علیه السلام له بادشاهی او حکمت ورکړ و او هغه چه ئه مناسب گڼل هغه و نه ښودل

وَكَوْلَادَ فَعَزَّ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضُهُمْ بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ

او که چیرته و د فخر کول د الله | د خلقو | د یو بل نه | نو خامخا به تیا شو و | زمکه | بیکن
او که الله خلق د یو بل په لاس نه منع کول ، نو د زمکه انتظام به خراب شو و و لیکن

اللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ۝ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ

الله | فضل کوونکي د | په عالمو باند | دا | آیتونه دی | د الله
الله په قول مخلوق دیر مهربان د (چه د امن انتظام ورله کوی) دا د الله آیتونه دی چه موږ

نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝

چه تلاوت کوو موږ به | تاته | په رښتیا | او بیشکه ته | له رسولانو نه یی -
ئ تاته په حق سره بیان وده | او بیشکه ته د رسولانو نه یی -

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ

۱ | (قول) رسولان | فضیلت و رکھے و موبز | خنوتہ لہ ہغوی نہ | یہ خنوبانید | خنہ لہ ہغوی نہ
دا پیغبران داسے دی | چہ موبز ہغوی لہ یو ذبل نہ اوچتے مرتبے و رکھے دی | یہ ہغوی کہے اللہ

مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا

ہغہ شوکی چاسرہ خبرے کرے و اللہ | او اوجت کہل اللہ | خنہ دہغوی | یہ درجو کہنے | او و رکھے موبزہ
چاسرہ خبرے کری دی | او چالے (یہ بل شان) اوچتے مرتبے و رکری دی | او عیسیٰ خنہ دمریم

عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ

عیسیٰ خنہ د مریمہ تہ | معجزے | او مدد و کرے موبزہ خنہ | یہ روح القدس سرہ | او کہے چہ غوثی اللہ
تہ موبزہ | او کہے خنہ گندے خنہ و رکھے | او د جبرائیل یہ ذریعہ موہغہ مضبوط کرد - او کہے اللہ تہ منظور دے

مَا قَتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ

نو یہ خیل میں کہنے بہ نہ جنگیدل ہغہ خلق | چہ دہغوی نہ پس و | پس لہ ہغہ نہ چہ | راغلل بہ ہغوی تہ
نود ہغوی نہ پس خلقو بہ دداسے خنہ گند و خنہ د راتلو نہ پس پہ کور کہنے جنگونہ نہ کول (خواللہ بہ چا

الْبَيِّنَاتِ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فِيهِمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ

(روبانہ) دلیلونہ | لیکن | اختلاف و کرے و ہغوی | پس خنہ لہ ہغوی نہ ہغہ خلق و چہ | ایمانے راوہ | او خنہ لہ ہغوی نہ ہغہ کسادی | چہ کفر و کرے
جبر نہ کوی | نو ہغوی جدا جدا شول | یہ ہغوی کہنے خنہ خوہ ایمان قائم پاتے شول | او خنہ کفر اختیار کرد

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا قَتَلُوا قَتْلًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ

او کہے چہ غوثی اللہ | اللہ | نو یہ خیل میں کہنے بہ نہ جنگیدل | لیکن | اللہ | کوی | خنہ چہ غواہی -
او کہے چہ اللہ غوثی نو (دا خلق بہ) دیوبل سرہ نہ جنگیدل مگر اللہ چہ خنہ کول غواہی ہغہ کوی -

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ

اے مؤمنانو ! | خرچہ کری (اللہ پہ لارہ کہنے) | دہغہ مال نہ چہ | و رکھے موبزہ تاسنو | وہاند دہغہ نہ
اے مؤمنانو ! | موبزہ چہ کوم مال متاع و رکریدے دہغہ نہ خیراتونہ و رکری وہاند دے

أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَابِيعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ

چہ راشی | دہغہ | و رخ | چہ نہ بہ خرشول او اہستل وی | یہ ہغہ کہنے | اونہ دوستی | اونہ سفارش
نہ چہ ہغہ و رخ راشی چہ نہ بہ پہ کہنے د مال بیعہ کیری | نہ بہ دوستی پالے کیری اونہ بہ سفارش چلیبری -

وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝۵۸ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ

ام کافران | ہم دوی | ظالمان دی | اللہ | نشہ دے ہیثم معبود | مگر ہم ہغہ دے | ژوند دے
او ظالمان ہم ہغہ خلق دی چہ کفرے غورہ کرے دے - (لے خلقو) اللہ ہغہ ذات دے دکم نہ سوا چہ بل معبود نشہ

الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سَنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ

دے تولو قیوم دے | نہ نیسی ہغہ | پرکالی | اونہ | خوب | ہم دہغہ دے | خنہ چہ | یہ اسمانونو کہنے دی
ہغہ تل و بند او قائم پاتے کید دے نہ یہ ہغہ پرکالی راہی | اونہ خوب - د اسمانونو او د زمکے تول خیزونہ

وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ

اوڦه ڇه په زمڪه ڪي دى | ڦوڪ ڏي | هغه ڇه | سفارش ڏڪري | هغه ته | مڪر | ڏهغه په اجازت
ڏهغه (ملڪيت) ڏي ، ڦوڪ ڏي ؟ ڇه ڏهغه په دلبار ڪي به بے اجازتہ (ڏڇا) سفارش ڏڪري ،

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ

هغه پوهيڙي | په هغه ڦه ڏهغه ڏوڍاندي ڏي | اوڦه ڇه ڏهغه ڦوڙوڙوڙي | اوڦه ڦي احاطه نه شي ڪوئي | ڏهغه ڦيڙ
پوهه ڏي په هغه خبرو ڇه ڏهغه ڏوڍاندي ڏي او په هغه ڇه ڏهغه ڦي (ڦه ڏهغه ڦي ڦه ڏهغه ڦي معلوم ٿوڻه په هغه

مَنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

ڏهغه ڏعلم نه | مڪرڻه ڇه هغه | ڦوڙي | راڳيڙي ڏي | ڪرسي ڏهغه | آسمانونه | او زمڪه
ڦيڙباندي احاطه نه شي ڪوئي مڪر په هغه ڇه الله ڦوڙي ، ڏهغه حڪومت په آسمانونه او زمڪه باند خوس ڏي

وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۝ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ قَدْ

اونه ستره ڪوي هغه | حفاظت ڏي ڏوڍو | او هغه ڏي | ڏوڇي ڏي ڦه ڦه ڦه | ڏيڙوئي | نشته ڏي زبردستي | په دين ڪي
اوڏ ڏي ڏوڍو په سائنه هغه هغه ڪله نه ستره ڪيڙي او هغه اوڇت اولوئي ذات ڏي په دين (قبولو) ڪي هغه قسم له

قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ

بيشڪ ڏيکاره شو ڏي | هدايت | ڏي گراهي نه | نوڦوڪ ڇه | ونه مني | ڏي شيطان | او ايمان راڦي
زور زيات نشته ، سڄي ڏي غلطو نه ڇو ڏي ڏي ڏي نوڦوڪ ڇه ڏي شيطان نه منكر شي او په الله ايمان

بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ

په الله | نو بيشڪ | هغه نيول ڏي | ڪري | مضبوطه | ڇه نشته ڏي مائيدل ڏهغه | او الله
راڦي ، نو هغه په حقيقت ڪي يو داسي مضبوطه ڪري ته لاس واڇو ڇه هغه ڪله ڏهغه مائيدل نشته او الله

سَيَبْعَ ۝ عَلَيْهِمُ اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ

اڏريڙوئي | پوهه ڏي | الله | دوست ڏي | ڏهغه ڦه ڦه | ايمان راڦي | راو باسي هغوي | ڏي تيارونه
هڙه اڏري او په هغه پوهه ڏي . الله ڏي مؤمنانو ملڪه ڏي ڏي ڏي (ڪفر) تيارونه ڏي (ايمان) رنڊا

إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم

رنڊا ته | او ڪوم ڇه | ڪافران ڏي | ڏهغه دوستان | شيطانان ڏي | هغه هغوي راو باسي
ته راو باسي ، او ڏي ڪافرانو دوستان هغه شيطانان ڏي ڇه ڏي (ايمان) رنڊا نه ڏي (ڪفر)

مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا

ڏي رنڊا نه | تيارو طرف ته | هم داخل ٿي | اوسيدونكي | ڏي ڏي | هم هغوي | په ڏي ڏي
تيارو ته ڏي باسي ، هم دغه خلق ڏي ڏي ڏي ، او تل به په دوزخ ڪي

خَالِدُونَ ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ

هميشه ڏي | ايانه ڏي ڪٿي تا | هغه کس ته ڪوم ڇه | جگره ڪريوه | ابراهيم سره | ڏهغه ڏي رب په حقله
پراته ڏي . (اے پيغمبره!) تا ڏهغه ڇا په قصه غور نه ڪري ڇه ڏي ابراهيم سره ڏي ڏي په حقله بحث ڪري ڏي

أَنَّ اتَّهَ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَ

حُكَّ چہ و رکھ و و هغه ته الله | حُکومت | هرکله چہ و وئیل | ابراهیم | زمارب | هغه دے چہ | ژوندی کوی | او
حُک چہ الله هغه | له بادشاهی و رکھ و و هه هرکله چہ حضرت ابراهیم ورت و وئیل چہ زمارب دے چہ ژوندی

يُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ

مړه کوی | نو هغه و وئیل | زه هم ژوندی کوم | او مړه کوم | و فرمايیل | ابراهیم | پس بيشکه | الله
کول او مړه کول کوی | هغه و وئیل چہ ژوندی کول او مړه کول خوزه هم کوم ، ابراهیم ورت و وئیل چہ الله هغه ذات

يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ

راخيژوی | نور | د مشرق نه | پس راوخيژوه هغه | د مغرب نه | نو حيران شو
دے چہ نور د مشرق د طرف نه راخيژوی نو (بښه ده) ته دے د مغرب د طرف نه راوخيژوه نو (په ځنگل)

الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٨﴾ أَوَلَمْ يَكُنْ لَكَ

هغه کافر | او الله | لاس نه تهاى | هغه خلقوته | (چہ) ظالمان دی | یا لکه هغه سرچہ | تیرشو
هغه کافر حيران پلته شو | او الله ظالمانو ته د سې لاس هدايت نه کوی . یا (تاد هغه سرچې په واقع غورته د)

عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنِيَ يُحْيِي هَذِهِ

په يوکلی باند | او هغه پريوتې وؤ | په چتونو خپلو | هغه و وئیل | څنگه به ژوند کړی | دا
کړه | چہ په يورتيا شو | کلی باند تیرشو چہ چتونو ته پرتې را پريوتې وؤ نو دے وئیل چہ الله تعالى به د کتيا شوی

اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ

الله | پس له مړ کيدلو د کنډ | بيا هغه له مړک وړکړو الله | شل کاله | بيا دوباره د ژوند د کړهغه
کلی (مړی) د دوی د مړک نه پس بيا څنگه ژوندی کړی پس الله تعالى هغه له شلو کالو د پاره مړک وړکړو ، بيا د ژوند د کړه .

قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ

و وئیل الله | څومره موده تیره کړتا؟ | هغه و وئیل | موده تیره کړه | يوه ورځ | يا څه حصه | د ورځې | و فرمايیل الله | بلکه
ورته و وئیل چہ څومره موده په حالت کې؟ | و وئیل يوه ورځ قدر به پروت وؤ يا د دے نه څه قدر کم . الله ورته و فرمايیل

لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ

تا موده تیره کړه | سل | کاله | پس وگوره | خپل خوراک ته | او خپلو څښلو ته | چہ نه دې شخاشی
(چہ نا) بلکه ته سل کاله پروت وؤ . اوس د خپل خوراک څښاک سامان ته وگوره | چہ شخاشی شو دے

وَانْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ

او وگوره | خپل خرتنه | او چہ مونږ جوړه کړوتا | نڅښه | خلقود پاره | او وگوره
او خپل (د سولې) خرتنه وگوره | (چہ څنگه خاوري شو دے) او چہ مونږه تاد خلقود پاره نڅښه وگړه وؤ او د خړد هډوکو ته

إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا

هډوکو ته | څنگه | يوځای کړو هغه | بيا | اغوند ووهغه ته | غوښه | پس هرکله چہ
وگوره ، | چہ څنگه دے يوځای کړو | (او) بيا څنگه ورته غوښه اغوند وؤ نو هرکله چہ تړل

تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۷۹﴾

واضحہ شہود! حق تعالیٰ نے انوکھے دھڑیل اور ہرچیز پر قادر ہے۔
حقیقت ورتہ بنکارہ شو، نوٹے وٹیل زہا اوس دیرینہ پوہہ شوم چہ اللہ پہ ہر شے قدرت لری

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ قَدْ أَفْلَحَ

اوهہ کہ چہ وٹیل | ابراہیم | اے زماربہ | دُنبایہ ماتہ | چہ شکہ بہ ژوندی کوئے تہ | مری | دُوٹیل (اللہ)
او (عقد واقعہ م یادہ کرہ) چہ ابراہیم وٹیل اے زماربہ! ماتہ دُنبایہ چہ تہ مری شکہ ژوندی کوئے، اللہ و فرمایل

أَوَلَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قُلُوبِي قَالَ فَخُذْ

ایا ستایقین نشستہ؟ | دُوٹیل | ولے نہ! | لیکن | دپارہ ددچہ زما دزہ تسلی وشی | و فرمایل | نو دُنیسہ
ولے ستا باور نشستہ؟ | ہفہ و وٹیل باورم شستہ | خود زہا اطمینان غواہم - اللہ ورتہ و فرمایل (سبہ دہ) نو

أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ

خلور | لہ مارغانو نہ | پس ہلد کرہ ہغوی | دخان سرہ | بیا کیردہ | پہ ہر غرباند
خلور، مارغان راو نیسہ او دخان سرہ لے ہلد کرہ بیا (ہفہ ذبح کرہ او) دھغوی یوہ یوہ تو تہ پہ ہر

مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِيَنَّكَ سَعْيًا وَاعْلَمُ أَنَّ

دھغوی نہ | یوہ برخہ | بیا | ادا دکرہ ہغوی | نورابہ شی ہغوی تاتہ | پہ منہہ | او پوہہ شہ | چہ
عرباند کیردہ ، بیا لے خان تہ راو بلہ نو پہ منہہ بہ درلہ راشی، او پوہہ شہ چہ اللہ

اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۸۰﴾ مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ

اللہ | غالب | دحکمت خاوند دے | مثال | دھغو خلقو | کوم چہ خرش کوئی | مالونہ خیل | پہ لارہ کئے
اختیار او دحکمت خاوند دے - دھغو خلقو مثال چہ خیل مالونہ داللہ پہ لارہ کئے خیرات

اللَّهُ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنُثِتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ

داللہ | (داسے دے) لکھ چہ | یوہ دانہ | زرغون کری | اووٹا | وبری | پہ ہر وبری کئے
کوی، دھغ دانے پہ شان دے چہ اووٹا وبری زرغون کری، پہ ہر وبری کئے سئل

مِائَةِ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضْعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿۸۱﴾

مثال | دانے دی | او اللہ | زیاتوی | چا دپارہ چہ غواہی | او اللہ | فراخی والا | دانا دے
دانے دی - دغے اللہ چہ چالہ غواہی نولہ عمل ورتہ پہ خوشو چندہ کوی او اللہ دسقتونو والا اولوئے علم والا

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتَّبَعُونَ

کوم خلق چہ | لکوی | خیل مالونہ | پہ لارہ کئے | داللہ | بیا | نہ رسوی (تکلیف)
دے - خوک چہ خیل مالونہ داللہ پہ لارہ کئے خیرات کوی، بیا پہ خیلہ نفقہ پسے یادگیر نہ

مَا أَنْفَقُوا مِّنَّا وَلَا آذَىٰ لَهُمْ أَجْرُهُمْ

د لکولو (نہ پس) | پہ احسان کولو | او نہ ضرر (رسوی) | دھغوی دپارہ دے | دھغوی ثواب
نہ کوی او نہ ازار رسوی، دھغوی اجر خیل خدا لے سرہ

عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۷۲﴾ قَوْلٌ

دَہغوی دَرب سرہ | او نہ بہ شہ ویرہ وی | پہ ہغوی | او نہ بہ | ہغوی | غزن وی | خبرہ
مقرر دے | او نہ ہغوی لہ خہ خطرہ شتہ | او نہ بہ چرے غزن وی۔ (فقیرتہ) خوبہ

مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذًى ۖ وَاللَّهُ

نرمہ کول | او معافی کول | نیہ دی | دہغہ خیرات نہ | چہ دہغہ نہ پس وی | خہ کول | او اللہ
خبرہ کول (او بہ نامناسبہ خبرہ) معاف کول دہغہ صدقہ نہ نیہ دی چہ ورپسے (دیا دگیرتہ) ازادی او اللہ

غَنِيٌّ حَلِيمٌ ﴿۷۳﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَتَكُمْ

بے نیازہ | بُرد بار دے | اے | مؤمنانو ! | مہ ضائع کوئی | خپلہ صدقہ
بہ حاجتہ او صابرہ دے۔ اے | مؤمنانو ! | تاسو خپلہ صدقہ پہ زیاتولو او تکلیف رسولو

بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ

پہ یادگیرتہ | او تکلیف رسولو باند | پہ شان دہغہ چا | چہ خرچہ کوئی | مال خپل | دَ پارہ دَ بندولو | خلقوتہ
باند مہ خرابوئی۔ لکہ دہغہ چا پہ شان چہ خپل مالونہ دَ نوم دَ پارہ لکری۔

وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَثُلَّ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ

او ایمان نہ لری | پہ اللہ | او پہ ورخ | دَاخرت | پس دہغہ مثال (داسے) لکہ چہ | صفا کانرہ
او نہ پہ خدا اے ایمان لری او نہ پہ ورخ دَاخرت۔ دہغہ (دخیرات) مثال دہغہ ہوار گتہ دے۔

عَلَيْهِ تَرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا ۖ

چہ پہ ہغہ باند پرتہ وی | خاورہ | بیا ووریدی پہ ہغہ باند | تیز باران | پس پریزدی ہغہ | بالکل صفا
چہ دَ پاسہ پرے خاورہ پرتہ وی، دَ تیز باران شیبہ پرے راشی، او ہوار صفا پریزدی۔

لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا ۖ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

نہ شئی حاصل لے ہغہ | خہ (ثواب) | دہغہ خہ | چہ ہغہ وکرو | او اللہ | ہدایت نہ کوئی | قوم
(دغہ شان) ہغوی بہ دہغوی دگتہ نہ ہیٹ پہ لاس نہ ورخی، او اللہ ناشکری کوونکو تہ ہدایت

الْكَافِرِينَ ﴿۷۴﴾ وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ

دَ کافرانو تہ | او مثال | دہغو خلقو چہ | خرچہ کوئی | خپل مالونہ | دَ پارہ دَ طلب | دَ رضامندی
نہ کوئی۔ او دہغو خلقو مثال چہ خپل مالونہ دَ اللہ دَ رضا حاصلولو او زمہ ونوتہ

اللَّهِ وَتَثْبِيْتًا مِّنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا

دَ اللہ | او دَ پارہ دَ پخولو | دَ خپلو زمہ ونو | داسے) لکہ چہ | بو باغ (دک) | پہ اوچتہ زمکہ | چہ ورسید ہغہ تہ
دَ تقویت رسولو دَ پارہ خرچہ کوئی، دہغہ باغ پہ شان دَ چہ پہ یوہ یوہ زمکہ لکیدے وی

وَابِلٌ فَأَنْتَ أَكْلَهَا ضَعْفَيْنِ فَإِنْ لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ

تیز باران | پس وئے نیوے میوے | غیرے | پس کچرے | وئے رسید و ہغہ تہ | تیز باران
دَ شیبو باران پرے وُشی نودوہ چندہ میوہ ورکری اوکہ چرے دَ شیبو باران پرے وُشے

فَطَلَّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ أَيَوَدُّ أَحَدُكُمْ

نویونہ (کافی؟) | اواللہ | حقہ | کوئی تاسو | موری | آیا | خوسوی | پہ تاسو کئے شو |
نوکم نہ کم پرنبہ خو پیک پرنبوئی اواللہ سناسو کارونہ وینی موری -

أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّحِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

داچہ وی | دھغہ | یوباغ | د قجورو | اودانگورو | چہ | دھغہ | لاند نہ لاند
چہ دھغہ یوباغ وی | د قجورو | اودانگورو | چہ | دھغہ | لاند نہرونہ

الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ

نہرونہ | دھغہ پاره وی پہ ہغہ کئے | ہرقسم | میوے | اور سیددی ہغہ نہ | بوجہ اولے | اودھغہ اولادی
بھیری ، اوہر قسم میوے لے نیولی دی ، اودے پخیلہ بوجہ دی اودارہ وافرماشو

ضَعْفَاءٌ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ

مکڑورے | پس ورسیدہ ہغہ تہ | سلیٹی | چہ پہ ہغہ کئے | اور | پس ہغہ و سوزی | دغہ شان | بیانیوی
حامن لے وی | بیا (ناخا بہ) تیزہ ہوا و چلیبری چہ پہ ہغہ کئے اور وی اور (دھغہ) باغ و سوزی بیرہ شی دغہ شان

اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ۝ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

اللہ | تاسو دپارہ | ایتونہ | دپارہ ددے چہ تاسو | فکر و کړی | اے | مؤمنانوا |
اللہ تاسو تہ خیل قدر تو نہ بنائی چہ تاسو پہ کئے فکر و کړی -

أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ

خرخہ کړی | د پاکیزہ خیزونونہ | چہ گتلی دی تاسو | اودھغہ نہ چہ | راویستی د مونہ | تاسو دپارہ
د اللہ پہ (لاہ) کئے | د خیلہ حلالے ہتہ نہ او دھغہ (حلالو) خیزونونہ کوم چہ مونہ تاسو دپارہ د زمکے نہ

مِّنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ

لہ زمکے نہ | او ارادہ مہ کوئی | د ردی خیز | (چہ) دھغہ نہ | خرخہ کړی | اونہ یئی تاسو
پیدا کړی دی خرخہ کړی او داسے مہ کوئی چہ د ناکارہ مال نہ خیراتی پرخہ و یاسی حالانکہ تاسو پخیلہ

بِأَخْذِهِ إِلَّا أَنْ تُغْنُوا فِيهِ ۖ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ

اخشونکی دھغہ | مکر | داچہ | تاسو سترکے پتہ کړی | پہ ہغہ کئے | او پوہہ شی | چہ | اللہ | بے نیازہ
دھغہ اخستونہ تیار نہ یئی مکرہلہ چہ سترکے پرے پتہ کړی او پوہہ شی چہ اللہ بے نیازہ او پوہہ

حَمِيدٌ ۝ الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ

د تعریف لائق د | شیطان | وعدہ کوی تاسو سرہ | د لاسخ تنکسیا | او حکم کوی تاسو | د بے حیائی
صفت ستائیلہ شو د | شیطان تاسو د نیستی نہ ویروی | او د ناکارہ کارونو حکم درتہ کوی

وَاللَّهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا ۚ وَاللَّهُ وَاسِعٌ

اواللہ | وعدہ کوی تاسو سرہ | د خیلہ بخشنے | او د فضل | او اللہ | د فراخی خاوند
او اللہ درسرہ د بخشنے او مہربانی وعدہ کوی ، او ہغہ د فراخی مالک دے

عَلِيمٌ ۞ يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ

پوهه دے | درکوی | پوهه | چاته چه و غواړی | او چاته چه | ورکړه شی | دانای
او پوهه ک، چاته چه غواړی نو هغه ته حکمت ورکوی ، او چاته چه حکمت ورکړه شی

فَقَدْ أَوْتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا ۖ وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ۞

بیشکه ورکړه شو هغه ته | خیر | دیر | او نصیحت نه قبولی | مکر | عقلمنه خلق

نو هغه ته دیر لوسته خیر ورکړه شو - او فقط د عقل خاوندان د دے خبرونه سبق اخلي -

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهَا

او هغه څه چې ورکړئ تاسو له څه خبرات نه | یا و منئ تاسو | څه نذر | نو بیشکه | الله | پوهه دے په هغه
او هر څه خبرات چه تاسو کوئ | یا هر څه منځته چه تاسو کوئ | نو هغه الله نه معلومه ده -

وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ۞ إِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ

اونشته دے د ظالمانو | څوک مددگار | که چیر تاسو په ښکاره ورکوی | خبرات | نو دهم | ښه خبره ده
او د ظالمانو هېڅک مددگار نشته ، که تاسو خپله صدقه څرگندې ورکوی نو دا هم ښه خبره ده

وَأِنْ تَخْفَوْهَا وَتُوْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ

او که چیر تاسو هغه پټوئ | او ورکوی ئ | فقیرانو ته | نو هغه | غوره دے تاسو د پاره | اولرے به کړی | تاسو
او که پټ په پرده کې ئ فقیرانو ته ورکوی ، نو در له بهتره ده | او الله به ستاسو دیر

مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۞ لَيْسَ عَلَيْكَ

څه گناهونه ستاسو | او الله | د هغه نه چه تاسو کوئ | ښه خبردار دے | نشته که | ستا په ذمه
گناهونه معاف کړی | او الله ستاسو په عملونو ښه پوهه دے - خلقو ته د هدایت ورکوي

هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا

د هغوی په لاره راوستل | لیکن | الله | هدایت کوی | چاته چه و غواړی | او هغه څه چه | ورکوی ئ تاسو
ذمه داری په تانه ده ، بلکه الله چه چاته غواړی هغه ته هدایت کوی - او تاسو هر څه چه خیرات

مِنْ خَيْرٍ فَلَا تُنْفِقُوا إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ ۚ

د مال نه | د هغه | هم د خپل ځان د پاره (کوئ) | او نه څرڅه کوئ | تاسو | مکر | د غوښتلو د پاره | د الله رضا
کوئ ، نو د خپله ښیکړه د پاره ئ کوئ - او دا خبراتونه خو تاسو ځکه کوئ چه الله تعالی درنه راضی شی

وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُّوفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ۞

او څه چه | تاسو څرڅه کوئ | د مال نه | پوهه به درکړه شی | تاسو ته | او په تاسو باند ظلم ونه کړه شی -
او څه چه تاسو خیرات کوئ هغه به د تیر (په دنیا او اخرت کې) پوه پوه واپس درکړه شی | او په تاسو به ظلم نه شی کوي

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أَحْصَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

(دا خبراتونه) د هغه فقیرانو د پاره د کوم چه | بند کړه شوی دی | په لاره کې | د الله
(دا خبراتونه) د هغه فقیرانو حق دے چه د الله تعالی به لاره کې کړ شوی دی

لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسِبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءُ

طاقت نہ لری | د سفر کولو | پہ زمکہ کنے | گمان کوی پہ هغوی باند | ناواقف | مالدار
(د کار و بار د پارہ) چرند تلے راتلے نہ شی۔ ناخبرہ پرے د سوال نہ کولو پہ وجہ د مالدارو

مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ

د سوال نہ د بچ کید پہ وجہ | نہ پیژندے شے هغوی | د هغوی د مخونو | هغوی سوال نہ کوی | د خلقو نہ
گمان کوی ، تہ د دوی د بشرے نہ اصلی حال معلوم لے شے د خلقو نہ پہ رانستلو سر سوالو نہ

الْحَافِئَ وَمَا تَنْفَقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ۝۷۳

پہ نبتسوہ | او حقہ چہ در کوئی تاسو | د مال نہ | پس بیشک الله | پہ هغ باند | پوہہ دے | هغه خلق چہ
نہ کوی ، او تاسو چہ هر حقہ مال خیرات کوی نو الله پہ هغ باند بنہ خبر دے۔

يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ

خرش کوی | خپل مالونہ | د شپے | او ورځے | پہ پتہ | او پہ سنکاره | پس هغوی د پارہ
خپل مالونہ د شپے او ورځے پتہ او خرکند خیرات کوی ، نو د هغوی

أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝۷۴

د هغوی اجر دے | د هغوی د رب سره | اولشته د ویره | پہ هغوی باند | اونہ به هغوی غنن شی۔
اجر د هغوی د رب سره مقر دے اونہ به پیکچرے ویره راځی اونہ به غنن کیری۔

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقْوَمُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي

هغه خلق چہ | خوری | سود | هغوی به راپانہ شی | مکر | لکه شک | چہ راپاشی | هغه کس
خوک چہ سود خوری هغوی به نه پاسی خو د هغه چا په شان چہ شیطان په

يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا

چہ لیځه کړی دی هغه شیطان | لاس لکولو سره | دا | په دے وجہ چہ | دوئیل هغوی | بیشک چہ
لاس لکولو سره لیونف کړی دی۔ دا ځکه چہ هغوی وائی چہ بیعه (خوهم) د

الْبَيْعِ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا ۝۷۵

سود اگری | په شان د سود | او حالانکه حلاله کړه | الله | سود اگری | او حرام کړی دی | سود
سود په شان ده او دا عجیبه ده چہ الله بیعه حلاله کړی ده او سود حرام کړی دے

فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِّنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا

بیا چاته چہ ورسیدو | نصیحت | د خپل رب د طرف نه | پس هغه منع شو | نو هغه د پارہ دی | کوم چہ
نو چاته چہ د خپل رب د طرف نه نصیحت راغلو او هغه (د سود اخستلو نه) لاس واخستو نو یخولے

سَلَفٌ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ ۝۷۶ وَمَنْ عَادَ فَأُولَٰئِكَ

تیر شول | او د هغه معامله | سپارے شو د الله نه | او خوک چہ | بیا (سود واخلي) | نو هم هغه دی
(سو) ورته معاف شو | او د هغه معامله الله نه وسپارے شو | او چا په بیا سو دی لین دین شروع کړو نو هم هغه

أَصْحَابِ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۲۵﴾ يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُزِيلُ

دورخیاں | چہ ہفتے پہ ہمیشہ دی | بربادی اللہ | سودلہ | اوچیری |
دورخیاں دی | چہ ہمیشہ پہ پہ کتے پیراتہ دی | اللہ | سود | بربادی | اوصدقہ

الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿۲۶﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا

صدقہ | او اللہ | نہ خونبوی | ہر ناشکرہ | گناہکار | بیشک | ہوا خلقو چہ ایمانے راہرو
زیاتوی | او اللہ | ہیٹ ناشکرہ او بد عمل بتدہ نہ خونبوی | ہفہ خلق چہ ایمان راہری

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَتُوا الزَّكَاةَ لَهُمْ

او عملونے دکرل | نیک | او قائم نے کرو | مونخ | او ورے کرو | زکوۃ | دھوی دپارہ
اونیک کارونہ کوی ، او د مونخ پابندی ساقی ، او زکوۃ ورکوی ، نو دھوی

أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۲۷﴾

دھوی اجر | دھوی درب سرہ | اونشتہ دے | ویرہ پہ ہوی | اونہ پہ ہوی غمزن شی -
اجر بیشک خیل رب سرہ پروت دے ، نہ پہ پہ ہوی ہیٹ قسم لہ ویرہ راچی اونہ بہ غمزن وی

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُّوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن

اے دایمان خاوندانوا ! | او بریری د اللہ نہ | او بریری خہ پہ باقی پاتے دی | دسود نہ کہ چرے
اے مؤمنانوا ! | د اللہ نہ ویریری | او باقی پاتے سودونہ بریری ، کہ چرے

كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۲۸﴾ فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ

تاسو بی | مؤمنان | بیا کہ چرے | د نہ کرو تاسو داکار | نو تیار شی | جگرے تہ | د اللہ
تاسو پہ ربتیا مؤمنان بی ۔ او کہ داسے موونہ کھل نوخبر شی چہ د اللہ او دھفہ د رسول داہر نہ

وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ

او دھفہ د رسول سرہ | او کہ چرے تاسو توبہ دکرے | نو تاسو پارہ دی | اصل | مالونہ ستاسو | نہ پہ ظلم کوئی تاسو
تاسو دجنگ اعلان وشو ۔ او کہ چرے تاسو متع شی او توبہ دباسی نو خیل صلی رقم ستاسو حق د مہ ظلم کوئی

وَلَا تَظْلِمُونَ ﴿۲۹﴾ وَإِنْ كَانَ دُوعُسْرَةٌ فَنُظْرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ

اونہ پہ ظلم کیری پہ تاسو | او کہ چرے | دی ہفہ | تنکد ستہ | نو مہلت دکرل پکاری | ترغنی کید وپورے
اومہ ظلم زغمی ۔ او کہ د قرض دار لاس تنگ دی ، نو د لاس ارتید وپورے ورنہ وکوری

وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۳۰﴾ وَاتَّقُوا

او کہ چرے صدقہ دکرے | غورہ دہ | تاسولہ | کہ چرے | بی تاسو | پوہید وکی | او ویریری
او کہ چرے قرضہ معاف کھی نو د تاسو دپارہ غورہ دہ | کہ تاسو پوہیری ۔ او دھفہ ورے نہ

يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ فَتُؤْتَىٰ كُلُّ نَفْسٍ

دھفہ ورے | چہ بیرتہ وگر خوشی | پہ ہفہ کئے | اللہ طرف تہ | بیا | بہ پورہ دکرے شی | ہریوکس تہ
ویرہ دکرے چہ اللہ نہ بہ واپس (مخامخ) کیری ۔ بیا بہ ہر چاہ تہ د خیل خیل کار

مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۲۸۱﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَيْتُمْ

چہ حقہ ہفتہ کری وی | او پہ ہفتہ ہی بہ | ظلم نہ شے کو لے | اے دایمان خاوندانوا! ہر کلمہ چہ معاملہ کو دیوبل سر
(بدلہ) پورہ پورہ در کو لے شے او ہیتر زیاتے بہ پک نہ کیری۔ اے مؤمنانوا! ہر کلمہ چہ تاسو تریوے مقررے

بَدِيْنٍ اِلَىٰ اَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوْهُ وَلْيَكْتُب بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ

دَ قَرْض | تر نینتے | مقررے پورے | نو و لیکنی ہفتہ | او پکار دی چہ و لیکنی | ستا سو پہ مینے | لیکنے
نینتے پورے | دَ قرض لین دین کوئی ، نو ہفتہ لیکنی ۔ اوستا سو پہ مینے | کتے دیو لیکنی | ہر انصاف

بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ اَنْ يَّكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللّٰهُ فَلْيَكْتُبْ

بہ انصاف سرہ | او انکار نہ کوئی | کاتب | د لیکنے | لکھ ختکہ چہ | بنو دہ ہفتہ | پس پکار دی چہ دیکل و
سرہ لیکن و کیری | او لیکنے | د لیکنے | انکار نہ کوئی | لکھ ختکہ چہ | اللہ ورتہ بنو دہ کرے | ہفتے | د لیکنی

وَلْيُمْلِلِ الَّذِیْ عَلَیْهِ الْحَقُّ وَلِیَّتِقِ اللّٰهُ رَبَّهٗ

او املا د کوئی | ہفتہ بندہ | پہ کوم چہ | قرض دے | او ویری دی | د | د اللہ نہ | چہ دہفتہ رب د
او عبارت | ورتہ ہفتہ | د قرضدار | وائی | د چاہہ ذمہ چہ قرض (حق) | د او ہفتہ | د اللہ نہ ویرہ | د کیری چہ دہفتہ رب د

وَلَا يَخْسُ مِنْهُ شَيْْءًا فَاِنْ كَانَ الَّذِیْ عَلَیْهِ الْحَقُّ

اونہ | د کوئی | دہفتہ نہ ختہ خیر | بیا کہ چرے وی | ہفتہ شوک | چہ پرے | قرض دے
او پہ معاملہ کتے | د ہیتر کے نہ کوئی ، ہن | کہ چرے ہفتہ شوک | د چاہہ ذمہ چہ حق (قرض) دے

سَفِيْهَاۗ اَوْ ضَعِيْفًاۙ اَوْ لَا یَسْتَطِیْعُ اَنْ یُّمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ

بے عقلہ | یا کمزورے | یا طاقت نہ لری | د املا و لیلو | پس املا و وائی
نادان یا کمزورے (ماشوم یا بوجہ) وی یا لیکنی | تہ پہ خیلہ سم عبارت نہ شے ویلے ، نو دہفتہ | او کد ارد ورتہ

وَلِیْهِ بِالْعَدْلِۙ وَاسْتَشْهِدُوْا شَهِیْدَیْنِ مِنْ رِّجَالِكُمْ

او کدارہ دہفتہ | بہ انصاف سرہ | او گواہان و نیسی | دوہ گواہان | لہ خیلو سرہ
بہ انصاف سرہ بنو دہ و کیری۔ او پہ خیلو سرہ کتے پرے دوہ تہ (عادل) گواہان و نیسی

فَاِنْ لَّمْ یَكُوْنَا رَجُلَیْنِ فَرَجُلٌ وَّامْرَاَتْنِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ

بیا کہ چرے نہ وی | دوہ سری | نو یوسرے | او دوہ شیخ | لہ ہفتہ | کاسو پرہ مند
او کہ دوہ تہ سری نہ وی ، نو یوسرے | او دوہ شیخ | د شے کوم چہ د گواہی د پارہ ستا سو

مِنَ الشَّهَدَاءِ اَنْ تَضِلَّ اِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرْ اِحْدَهُمَا

لہ گواہان نہ | د پارہ د کہ چرے ہیرہ کیری | یوہ پہ ہفتہ کتے | نو یاد بہ کیری | یوہ دہفتہ نہ
خوبی وی ، ختکہ چہ کہ دیوے بنے نہ (گواہی) ہیرہ شے ، نو یوہ بہ لے بلے تہ

الْاُخْرٰی وَلَا یَأْبَ الشُّهَدَاءُ اِذَا مَا دُعُوْا وَلَا تَسْءَلُوْا

دو بیس تہ | اونہ | د انکار کوئی | گواہان | پہ کوم دخت کتے چہ را و بیلے شے | او سستی مہ کوئی
را یا دیوی۔ او گواہان نہ پکار دی چہ (د گواہی پارہ) را و بیلے شے | انکار نہ کوئی ، او معاملہ کہ ورتہ

أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ۚ ذَٰلِكُمْ

چہ ولیکئی هغه | (معاملہ) ویرہ دی | یا نویہ | دے ميعاد پورے | ستاسودا کار
دی یا نویہ دے مقرر وخت پورے لیکو کئے سستی مہ کوئی ، دا طریقہ

أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ

دیر د انصاف کے | یہ نزدِ خدا | اویسہ درست ساتوئے کے | شہادت لہ | او دیر نزد دے
دالہ پہ نزد بنہ د انصاف طریقہ دہ او شہادت د پاره ہم دیرہ مناسبہ دہ او دشک شہ پہ بیج

إِلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا

کہتہ چہ نہ شئی تاسو شک کئے مکر | دا چہ | دی | تجارت | لاس پہ لاس | چہ اخلی راخلی تاسو هغه
کیدو تہ زیاتہ نزد دہ ، خو کہ لین دین پہ خیل مینہ کئے لاس پہ لاس

بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا ۚ وَأَشْهَدُوا

پہ خیل مینہ کئے | نو نشہ | پہ تاسو | خہ گناہ | چہ ونہ لیکئی تاسو هغه | او گواہان و نیسی
کوئی ، نو دے پہ نہ لیکو کئے پہ تاسو خہ الزام نشہ ، او بیع پہ وخت

إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ ۚ وَإِنْ تَفْعَلُوا

کلہ چہ تاسو سودا کوئی | اونی دشی و رکولے تکلیف | لیکوئی تہ | اونی گواہ تہ | او کہ چکر تاسو داسے و کری
کئے خوک ناخوک گواہ نیسی ۔ اونی د لیکوئی تہ اونی گواہ تہ تکلیف درکولے شئی ۔ او کہ داسے کوئی نو

فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ وَيَعْلَمُ اللَّهُ

نوبیشکہ دا | گناہ دہ | پہ تاسو باند | او دیریدی | دالہ نہ | او دہ کوی تاسوتہ | الله
دا بہ ستاسو نا فرمانی گنہ لے شئی ۔ او دالہ نہ ویرہ کوئی او الله تاسوتہ (پہ خیل مینہ کئے د معاملہ تو

وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝۲۸۲ وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ

او الله | بہ ہر خیز باند | پوہہ دے | او کہ چرے | تاسو بیٹی | پہ سفر باند
د درستگی | تعلیم درکوی او الله پہ ہر خہ باند بنہ پوہہ دے ۔ او کہ چرے تاسو بھر پہ سفر بیٹی ، او

وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهْنَ مَقْبُوضَةً ۚ فَإِنْ أَصَحَّ بِكُمُ

اونی بیا موہی | لیکوئے | نو د کانہ خیز | پہ قبضہ کئے درکری | نو ہر کہ چہ اعتبار و کری | پہ تاسو خوک
لیکوئے موندے نہ شئی نو د قبضہ سرہ پہ کانہ (باند معاملہ) کوئی ، کہ چرے تاسو کئے خوک پہ بل باند

بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي اؤْتِمِنَ أَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ

پہ بل باند | نو پکار د چہ ادا کری | هغه چا سر چہ | امانت اینو د شو دے | خیل امانت | او د ویریدی
اعتبار و کری (اولین دین و کری) نو پہ چا چہ اعتبار شو دی هغه لہ پکار دی چہ هغه خیل امانت پورا ادا کوئی او الله نہ

اللَّهُ رَبَّهُ ۚ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ ۚ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ

دالہ نہ | چہ د هغه رب کے | اومہ پتوئی تاسو | گواہی | او خوک چہ | پتہ کری دا | نو بیشکہ
دیرہ کوی چہ د هغه رب کے | او گواہی ہجرے مہ پتوئی ۔ او چا چہ گواہی پتہ کرہ (نو پوہہ نشہ چہ)

اٰثِمٌ قَلْبُهُ ۖ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ عَلِيْمٌ ۝۷۸۶

گناہگار کی ذہانت دھندلی | او اللہ | یہ ہفتہ ختم ہے | تاسو کوئی | بیشہ پوہہ دے | ہم ذاللہ کا | ختم ہے
دھندلی ذہانت گناہگار کی | او اللہ ستاسو پہ کارونو بیشہ پوہہ دے - | یہ اسمانونو او پہ زمکہ

فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۚ وَاِنْ تُبْدُوْا مَا فِيْ اَنْفُسِكُمْ

یہ اسمانونو کتبے دی | او ختم ہے | یہ زمکہ کتبے دی | او کہہ بنکارہ کوئی تاسو | ختم ہے ستاسو پہ زہونو کتبے دی
کتبے ہر ختم ہے دی قول ذاللہ مال دے - | او کہہ تاسو ذہانت خبرے بنکارہ کری یائے پتے

اَوْ تَخْفَوْهُ يُّحَاسِبُكُمْ بِهٖ ۚ اللّٰهُ ۖ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ

یا پت ساتی ہفتہ | حسابہ کوئی تاسو | یہ ہفتہ باند | اللہ | پس معاف بہ کری | ہفتہ شوک | چہ و غواری
و مساتئی اللہ بہ ضرور دوسرہ دھندلی حساب کوئی - | نو ذہانت ہفتہ لے چہ خوشہ شی ہفتہ بہ و بخشی

وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَاللّٰهُ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝۷۸۷

او عذاب بہ در کری | چاہتہ چہ و غواری | او | اللہ | یہ ہر چیز باند | قادر دے -
او ذہانت ہفتہ چہ و غواری نو عذاب بہ در کری او اللہ تعالیٰ یہ ہر ختم باند قدرت لری -

اٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَا اُنْزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَّبِّهٖ

ایمان راؤرو | رسول | یہ ہفتہ ختم ہے | نازل کرے شو | ہفتہ تہ | دھندلی در ب طرف نہ
پیغمبر یہ ہفتہ کتاب باند ایمان راوہے دے چہ ہفتہ تہ ذہانت پروردگار د طرف نہ راغے دے

وَالْمُؤْمِنُوْنَ ۚ كُلٌّ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ

او قولو مؤمنانو ہم | ہر یو | ایمان راؤرو | یہ اللہ | او دھندلی پہ فرشتو | او دھندلی پہ کتابو
او مؤمنانو ہم - | دے قولو یہ اللہ | دھندلی پہ فرشتو | کتابو او پیغمبرانو باند ایمان

وَرُسُلِهٖ ۚ لَا يَفْرِقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهٖ ۚ وَقَالُوْا

او دھندلی پہ رسولانو | مونہ فرق نہ کوو | یہ یو کتبے ہم | دھندلی پہ رسولانو کتبے | او وویل ہوی
راؤرو دے (او ہوی وویل چہ) مونہ خود اللہ پہ رسولانو کتبے شوک یو ذہانت نہ جہانہ گنرو - او ہوی وویل

سَبْعًا ۚ وَاَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا ۖ وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ ۝۷۸۸

او وریل مونہ | او و منہ مونہ | بخشنہ غوارو لہ تانہ | اے زمونہ ربہ | او ستا طرفتہ | بیرونہ در تمل دی
چہ مونہ (ذاللہ حکمتہ) او وریل او قبولو کرل - اے زمونہ ربہ! مونہ تانہ بخشنہ غوارو او تانہ یہ (آخر) در خو -

لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا ۙ اِلَّا وُسْعَهَا ۚ لَهَا

نہ | در کوئی تکلیف | اللہ | ہیچ کس نہ | مکر | دھندلی د طاقت مطابق | ہفتہ د پارہ دی
اللہ تعالیٰ ہیچ نہ دھندلی دوس نہ زیات تکلیف نہ در کوئی | چاہہ ختم نیکی

مَا كَسَبَتْ ۖ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ۚ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا

ختم نیکی عمل لے چہ و کرد | او ہم پہ ہفتہ باند | ختم خراب عمل لے چہ و کرد | اے زمونہ ربہ! | ہمہ نیسہ مونہ
و کردہ دھندلی ثواب بہ بیا موی او چاہہ بدی و کردہ دھندلی سزا بہ و خوری - (ایمان والاہم داوائی) اے زمونہ ربہ! کہہ

إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا

کہ چکر ہیر کر و مونیر | یا خطا و کمر و مونیر | اے زہونیر ربہ! | اومہ بددہ | پہ مونیر | بار دروند
مونیر نہ ہیر شی یا مونیر خطا شو نو پہ کوموہ نیسہ ک زہونیر ربہ! پہ مونیر دومرہ دروند بارمہ اچوہ

كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا

خنکہ چہ | ایسودے دوتا | پہ هغو خلقو باند | چہ مونیر نہ وړاندو | ک زہونیر ربہ! | اومہ بددہ پہ سر زہونیر
لکہ زہونیر نہ وړاند چہ د پہ نور و خلقو اچوے وړ، اے زہونیر ربہ! داسے دروند بار

مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا

هغه تہ چہ نشتہ ک طاقت | زہونیر | د هغو | اوچتو | او عفوہ و کمرہ | مونیر تہ | او بخینہ و کمرہ | مونیر تہ
راتہ پہ سرمہ بددہ چہ مونیر تہ د اوچتو لو طاقت نہ لرو او زہونیر کنا هغو معاکرہ او مونیر تہ بخینہ و کمرہ

وَارْحَمْنَا إِنَّكَ أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿۷۸﴾

اور حم و کمرہ پہ مونیر | ہم تہ یے | مالک زہونیر | پس مدد و کمرہ زہونیر | پہ قوم د کافرانو
او پہ مونیر حم و کمرہ | تہ زہونیر مالک یے نو د کافرانو پہ مقابلہ کینے مونیر لہ غلبہ راکرہ

سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ مَدَنِيٌّ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورۃ آل عمران مدنی د او پہ د (شروع) د الله پہ نامہ چہ نوے مہربان زیات رحم کوونکے دے | کینے دوسو ایونہ او شل روم کا دی
شروع کوں پہ نامہ د الله چہ پیر مہربان دیر زیات رحم کوونکے دے

الْحَمْدُ لِلَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۝ نَزَّلَ

الحم | ہم الله دے | نشتہ کبل معبود | سوا | د هغه نہ | هغه ہمیشہ ژوند | د تو تو قائم ساتونکے دے | نازل کمرہ
اے خلقو! الله هغه (ذات) دے چہ د هغه نہ سوا بل معبود نشتہ تل ژوند دے ک تو لو مخلوق سنبال ساقی هغه

عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

پہ تا باند | کتاب | پہ حق سرہ | تصدیق کوونکے دے | د هغه (کتا بونر) | چہ وړاند ددہ نہ وړ
پہ تا د کتاب پہ حقہ نازل کمرہ دے چہ د هغه تو لو کتابونو تصدیق کوی چہ د کینے وړاند راغلی دی

وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ۝ مَنْ قَبْلُ هُدًى لِلنَّاسِ

او نازل کمرہ دے | تورات | او انجیل | دے نہ وړاند | ہدایت (دے) | خلقو د پیرہ
او هغه ددے نہ وړاند تورات او انجیل د خلقو د ہدایت د پیرہ نازل کمرہ دی

وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ

او نازل کمرہ | د پہ حق او باطل کینے فرق کوونکے | بیشک | کوم خلق چہ | منکر دی | د الله د آیاتونو
او حق او باطل بیلونکے کتاب (قران) نے رالیرے دے نو بیشک شوک چہ (اوس ہم) د الله د حکمونو منلو نہ انکار

لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۝ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ۝ إِنَّ اللَّهَ

هغو د پیرہ | عذاب دے | سخت | او الله | ازبردست دے | بدلہ اخستونکے | بیشک | الله دے
کوی | هغوی تہ بہ سخت عذاب وړکولے شی | او الله د اختیار خاوند دے او د بدلہ کارونو بدلہ وړکوی | بیشک | الله

لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ⑤

(چہ) پتہ نہ دے دھفہ نہ | ہیہ خیز | پہ زمکہ کنے | اونہ | پہ اسمان کنے

نہ دے زمکہ | او د اسمان | ہیہ خیز | ہم پتہ نہ دے

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ

ہم ہفہ | کوم چہ | صورت جو روی ستاسو | پہ رحمونو کنے | شکہ چہ غواری

اللہ ہفہ ذات دے | چہ ستاسو تصویر نہ د میندو پہ کیلہ وکنے ہفہ جو روی | شکہ لے چہ خوبوی

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑥ هُوَ الَّذِي

نشہ دے بل معبود | سواد ہفہ نہ | (چہ) غالب | د حکمت خاوند دے | ہم ہفہ د کوم چہ

بے د ہفہ نہ بل معبود نشہ | یہ ہر چا غالب دے د حکمت خاوند دے | ہفہ خدائے دے چہ

أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ

نازل کرو | پہ تاباند | (دا) کتاب | د کوم چہ ہفہ آیتونہ | محکم دی | ہفہ | اصل د کتاب دی

اوس لے پہ تا د کتاب نازل کروے دے چہ | پکنے (دوہ قسمہ آیتونہ دی) | ہفہ د کتاب بنیادی آیتونہ

وَأُخَرُ مُتَشَبِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ

او ہفہ نور | متشابہات دی | پس ہفہ خلق چہ | پہ زہونو د ہفوی کنے | کوہ دل دے

دی اونور متشابہات دی | نو د چا پہ زہونو کنے چہ کبر لچ دی | نو ہفوی

فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ

ہفوی خو پیروی کوی | د ہفوی چہ متشابہ دی | لہ کنہ | د پارہ د لہولو د فتنہ | ارد پارہ د لہولو

د فتنہ جوہولو پہ کوشش کنے پہ متشابہ آیتونو پس لہون کوی | او ہفہ نہ د معنوا خستلو

تَأْوِيلَهُ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّسُخُونَ

د مراد د ہفہ | اونہ پوہیری | پہ مراد د ہفہ | مگر | اللہ | او کوم چہ پاخہ دی

کوشش کوی | او د ہفہ پہ سم مطلب خو یوازے اللہ پوہیری | او شوک چہ پاخہ

فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا

پہ علم کنے | ہفوی وائی | مونبر یا راوے دے پہ ہفہ | دا قول | زمونبر د رب د طرف نہ دے

عالمہ دی | نو ہفوی وائی چہ مونبر پرے ایمان راوے دے | دا قول زمونبر د رب د طرف نہ دی

وَمَا يَذْكُرُ إِلَّا أُولَ الْأَلْبَابِ ⑦ رَبَّنَا لَا تُزِغْ

اونصیعت نہ قبلوی | مگر | خاوندات د عقل | اے ربہ زمونبر | کارہ مد کہے

او (دے) خبرے نہ خو | بس ہو بنیا رخلق سبق اخلی | (او د اسوال کوی چہ) | اے زمونبر ربہ | زمونبر نہ دے

قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِن لَّدُنكَ

زہونہ زمونبرہ | پس لہ ہفہ نہ | چہ لارہ د وینودلہ مونبرہ | اوراکرہ مونبرہ | لہ طرف خیل نہ

د ہدایت مونبرہ | پس پہ کبر لچ مد اختہ کوک | او مونبرہ تہ د خیل طرف نہ رحمتونہ

رَحْمَةً ۚ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ۝ رَبَّنَا إِنَّكَ

رحمت | بیشک ہم تہ یے | دیر عطا کوونکے | اے زمونیرہ ربہ! | بیشک تہ
وَبخشنہ | بیشک تہ | دیر خہ در کوونکے یے - اے زمونیرہ ربہ! بیشک تہ پہ ہفہ ورخ

جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ

جمع کوونکے د خلقو یے | پہ ہفہ ورخ | چہ ہیخ شک نشتہ د | پہ ہفہ یے | بیشک | اللہ | نہ ماتوی
د توو خلقو رابوخلے کوونکے یے | چہ د ہفہ پہ راستو کئے ہیخ شک نشتہ - اللہ تعالیٰ ہچیرے د وعدے

الْبَيْعَادِ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنُغْنِي عَنْهُمْ

(خیلہ) وعدہ | یقیناً ہفہ خلق کوم چہ | کافران دی | ہیخ کلمہ یہ پہ کارانہ شی | د هغوی | مالونہ د هغوی
خلاف نہ کری - چا چہ کفر غورہ کرے دے | هغوی تہ بہ د اللہ تعالیٰ پہ مقابلہ کئے نہ

وَلَا أَوْلَادُهُمْ ۚ مِنَ اللَّهِ شَيْءٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ السَّارِقُونَ ۝

اونہ اولاد د هغوی | د اللہ پہ ویراند | ہیخ دم | اوہم هغوی دی | خشاک | (د) دوزخ
مال خہ فائدہ در کری اونہ اولاد | ہم دغہ خلق بہ د دوزخ خشاک کیری -

كَذَّابٌ ۚ أَلِ فِرْعَوْنَ ۖ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا

لکہ پہ محاملہ وہ | د فرعون د قوم | او د هغو خلقو | چہ د هغوی نہ ویراند دو | هغوی دروغ و کتول
د هغوی انجام بہ) د فرعون د ملکر او د هغوی نہ ہم د یخو اونو نافرمانو خلقو پہ شان (شی) چہ زمونیرہ

بِآيَاتِنَا ۖ فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ ۚ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

زمونیرہ آیتونہ | نوو تیول هغوی | اللہ | پہ وجہ د گناہونو د هغوی | او اللہ | سخت | عذاب و رکونکے د
آیتونہ نے دروغ و کتول | نو اللہ تعالیٰ پہ خیلو گناہونو کئے راو تیول او اللہ تعالیٰ پہ عذاب و رکونکے د سخت د

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ

دوایہ | هغو خلقو تہ چہ | کافران دی | چہ مغلوب بہ کرے شی تاسو | اورایوخلے بہ کرے شی تاسو
چا چہ (تانه) انکار کرے دے هغوی تہ دوایہ چہ تاسو بہ دیر نر مغلوبہ شی او دوزخ تہ یہ راغونہ

إِلَىٰ جَهَنَّمَ ۚ وَيَبُسُ الْمِهَادُ ۝ قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ

دوزخ طرف تہ | او هغید | خائے دے | بیشک دہ | تاسو د پیرہ | نخشنہ
کرے شی - او هفہ دیر خراب خائے دے - تاسو د پیرہ پہ هفہ دوو توو کئے د عبرت

فِي فِتْنَتَيْنِ ۖ التَّقَاتُ فِتَّةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

پہ ہفہ دوو د لوکئے | چہ سرہ مخامخ شو د | یوے دے | جنگ کولو | پہ لارہ کئے | د اللہ
سامان پیروت و چہ یہ بد رکئے | یوبل سر جنگید لی دوو | بو تووی خود اللہ تعالیٰ پہ لارہ کئے جنگ کولو او بل

وَأُخْرَىٰ ۚ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِّثْلِهِمْ رَأَىٰ الْعَيْنُ

اوبلہ (د) لہ | (د) کافرانو دہ | چہ لیلہ مسلمانو د کافرانو د چہ د خیل ٹان نہ | پہ لیدلو | د سترگو سرہ
توے د کافرانو دوو | مسلمانو بہ پہ سترگو لیدل چہ کافر د هغوی نہ یو پہ دوا دوو (خود کئے نہ

وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصَرِهِ مَن يَشَاءُ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً

اوالله | قوت درکوی | په خپل مدد سره | هغه چاته چه وغواړی | بیشکه | په دے کښه | عبرت دے
ثابته شوه چه | الله تعالی د چا په خپله غواړی نو په خپل امداد سره د هغه تائید کوی ، په دے واقع کښه د سترگو

لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ۝ زَيْنٌ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ

د کتونکو | د پاره - | بناسته کړے شوے | خلقونه | محبت | دد ، نفسانی خواهشاتو
خاوندانو له د عبرت سامان پر دے - خلقونه نفسانی خواهشونه بنائسته کړے شوی دی

مِنَ النَّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ

لکه ښځه | او ځامن | او څرانه | جمع شوے | دد ، سرو زرو
لکه ښځه | او ځامن (شول) | د سرو او سپینو ډیری (شول)

وَالْفُضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ۚ ذَٰلِكَ

اوسپینوزرو | اواسونه | نخبه لکيدے شوی | او څاروی | اوفصل | دا دځو
چونډ شوی | اسونه (شول) | څاروی او پوله پتی (شول) | دا د دنیا د

مَتَاعِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۚ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَاٰبِ ۝ قُلْ

سامان دد | د ژوند | د دنیا | او الله | سره دے | ښه ځله د واپس ورتلو | ووايه
ژوند سازو سامان دے - او د آخرت | ډیر ښه ژوند خو هم د الله تعالی سره د (لے سمېدو)

أَوْ نَبِّئُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذَٰلِكُمْ ۖ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا

ایا خبر درکړم زه تاسو | چه | ډیر ښه دد | له دے نه | د هغو خلقو د پاره کوم چه | پر هیڅ کار دی
ددی نه ووايه چه ایازه تاسو ته دد (مال اواسې) نه ښه څیزونه وښایم ؟ څوک چه پر هیڅ کار دی هغوی د

عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

د هغوی د رب سره | دغه | باغونه دی | چه بهیږی | لاند د هغه نه | نهرونه | همیشه اوسیدونکی به و | په هغه
پاره د خپل رب سره د باغونه تیار که چه د هغه لاند و له بهیږی ، هغوی به په دے کښه همیشه اوسېږی

وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ بَصِيرٌ

او ښځه ددی | پاکیزه | اورضامندی | د الله | اوالله | ښه کوری
او پاکیزه بیبیان به د ملکر د وی او الله تعالی به ترے نه راضی وی او الله تعالی د خپلو بندیانو

بِالْعِبَادَةِ ۝ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّا أَمَّا

بند گانو دد | هغه خلق کوم چه | وای | اے زموږه رب | بیشکه مونږ | ایمان راوړ دد
عمل وینی کوی - دا هغه خلق دی چه وای | اے زموږه پاکه رب | مونږ په تا ایمان راوړ دے دے

فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۝ الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ

پس معاف کړه مونږ | گناهو زموږه | او وساته مونږ | له عذاب داور نه | چه صبر کوونکی | او رښتیا ویونکی
نومونږ ته زموږه گناهو وبخښه او د اور د عذاب نه مو په ایمان وساته ، دوی صابره دی ، رښتینی دی

وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ ۝۱۵

او فرمانبردار | او خسر کوونکی | او معافی غوینتونکی دی | پہ وختونود سحر کئے فرمانبردار دی ، خیر خیرات کوی | او د شپہ پہ وروستی پارونکے د بخشنے دعا غواہی ۔

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۖ وَالْمَلِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ

گواہی و سرگرمی اللہ | چہ | نشہ دیکل معبود | سوا د هغه نه | او فرشتو | او علم والو (هم) اللہ پہ د خبرہ گواہ دے چہ بغیر د هغه نه بل خدا ئے نشہ او فرشتے او عالمان هم پہ د خبرہ گواہی دی ۔

قَائِمًا بِالْقِسْطِ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝۱۸

(هغه) قائم (دے) | پہ انصاف باند | نشہ بل معبود | سوا د هغه نه | (چہ) زبردست | د حکمت خاوند (دے) (هم هغه د کوم چہ) پہ حق و انصاف سرہ کائنات سنبال کړی دی ، بل د خدا ئے بل معبود نشہ د اختیار او د حکمت خاوند دے ۔

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ ۚ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ

بیشک دین (خو) | پہ نزد د الله | اسلام دے | او اختلاف و نه کړو | هغو خلقو بیشک د الله په نزد (مقبول) دین یوازے اسلام دے ۔ او اهل کتابو چہ د علم رارسیدلو

أَوْتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مَنْ بَعْدَ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۚ

کومو ته چہ ورکړ شو وکتا | مگر | پس له هغه نه چہ | دا غو هغوی ته | علم | د ضد نه | په مینو د هغوی نه پس کوم اختلاف کړے دے د هغه وجه صرف دا وه چہ په خپل مینو کبے ئے ضد بازی وه ،

وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝۱۹

او څوک چہ | انکار و کړی | د الله د آیتونو نه | پس بیشک الله | زړ حساب (اختونکے دے) او څوک چہ د الله د حکمونو نه انکار و کړی (نو هغه ته یاد وی چہ) الله ډیر زړ حساب اختونکے دے ۔

فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ

پس کپچر | جگړه کوی هغوی تاسو | نو ووايه | سپارے دے ما | خپل مخ | الله ته | او هغه چا چہ نوکړ اوس هم دوی تاسو جگړه کوی نو ورسره دوايه چہ ما ورسره پیر و کارو د الله حکم ته غاښه

اتَّبَعْنِ ۖ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ عَاسَلِمْتُمْ

پیروی ئے وکړه زما | او ووايه | هغو خلقو ته (چاته چہ) | ورکړے شو کتاب | او نالوستونکو ته | ایا اسلام راوړ دے یا نه ؟ ایښه ده ۔ او د اهل کتابو او د امیانو (مشرکانو) نه پیوس وکړه چہ ایا تاسو هم د هغه حکمونو ته غاښه ایښه ده ؟

فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا ۖ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا

پس کپچر | اسلام راوړ د هغوی | نو بیشک | بیامونده هغوی سمه لار | او که چرے | هغوی مخ و اړولو | پس بیشک نوکړ غاښه ئے کیښوده نو سمه لار ئے بیامونده ده ۔ او که چرے نافرماني ئے وکړه (نو هغوی پرید د خدا حکم ته)

عَلَيْكَ الْبَلَاءُ ۖ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِالْعِبَادِ ۝۲۰ إِنَّ الَّذِينَ

چہ لازم دی په تا | پیغام رسول | او الله | بشه موری | بندگانو ته | بیشک هغه خلق (کوم چہ) په ناباند صرف (د حکمونو) رسول فرض دی او الله د بندگانو کارونه ویني کوسری ۔ یقیناً کوم خلق چہ

يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ بِغَيْرِ حَقٍّ ۚ وَيَقْتُلُونَ

انکار کوی | دَاللہ دَایتونو | او ورنی | پیغمبران | پنه ناحقہ | او ورنی | دَاللہ دَحکوتونہ انکار کوی | او پنه ناحقہ پیغمبران ورنی |

الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشَّرَهُمْ

ہفہ خلق چہ | حکم کوی | دَالصاف کولو | لہ خلقونہ | پس زیرے و سرکہ ہفونی | ورنی چہ دَالخلقوترمینحہ | دَالعدل او انصاف کولو حکم و سرکوی | نو دغہ کسانو نہ دادرناک |

بِعَذَابِ إِلِيمٍ ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا

دَعذاب | دردناک | ہم دا | ہفہ خلق دی | چہ ضائع شول | علونہ ددوی | پنه دُنیا | عذاب زیرے و سرکہ | دا ہفہ رید بخت | کسان دی چہ پنه دُنیا او آخرت دواہو کئے لے علونہ |

وَالْآخِرَةِ ۚ وَمَالَهُمْ مِّنْ نَّصِيرٍ ۚ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ

او آخرت کئے | اونہ یہ وی ددوی | خوک مددکار | ایانہ دی کتلی تا | ہغو خلقوتہ چہ | عیث لاهل | او دَالہغوی مددکاران ہیخوک ہم نشستہ | (اے پیغمبر) ایاتا ددَالہغو خلقوتہ حالہ |

أَوْتُوا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ

ورکھ شو دَالہغوی | یوہ برخہ | لہ کتاب نہ | ہغوی دابلے شی | دَاللہ دَالکتاب طری نہ | غور نہ دے کرے چاتہ چہ دَالکتاب (دَعلم) قہ حصہ و کرکے شو دَالہرکہ چہ ہغوی دَاللہ کتاب نہ یہ دَعرض |

لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ۚ

چہ فیصلہ و کرکے ہفونی | پنا | مخ کرکوی | یوہ دَالہ | لہ ہغوی نہ | او ہغوی | مخ کرکوی و نکوی | دابلے شی چہ دَالہغوی ترمینحہ دَالکر و فیصلہ و کرکے نو دَالہغوی یوہ دَالہ تَرَنہ شک و کرکے او ہغوی ہییشہ دحق نہ مخ |

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَن تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ ۚ

دا | خُکے چہ ہغوی | وائی | ہیخ کلمہ نہ نہ رسیری موبتہ | اور | مگر | خورکے | دَالشمیر | مگر خولے دَالہرکے چہ دَالہغوی داخیال دَالچہ بغیر دَالشیر دیوخو و رکھونہ موبتہ نہ ہیخک دَالدورخ اور نہ راند کیری |

وَعَرَّهٖمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۚ فَكَيْفَ إِذَا

او دوکہ و کرکے ہغوی | دَالہغوی پہ دین کئے | دَالہغوی لہ حانہ جوہو شو و خبرو | پس خہ (حال بہ دَالہرکے چہ | او دالین پہ معاملہ کئے ہغوی دَالہغوی خبرو پہ دوکہ کئے اچولی دی کومے چہ ہغوی دَالحانہ جوہو وی | (غور و کرکے) دَالہغوی |

جَمَعَهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ ۚ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ

موبتہ جمع کرکے ہغوی | پہ ہفہ ورنی | چہ ہیخ شک نشستہ | پہ ہفہ کئے | او پورہ پہ ورنی کئے شی | ہر یوکس نہ | بہ خہ حال وی چہ موبتہ ہغوی دَالقیامت پہ ورنی راجع کرکے کوم پہ راتلو کئے چہ ہیخ شک نشستہ | اوہر یوتن نہ بہ دَالخپل عمل |

مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۚ قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمُلْكِ

کوم چہ ہفہ عمل و کرکے | او (پہ) ہغوی | نہ ظلم و نہ کرکے شی | و دایہ | اے اللہ | اے مالک دَالبادشاہی | پورہ یوہ بدلہ ورنی کئے شی | او پہ ہغوی بہ بالکل ظلم نہ کیری (اے پیغمبر) تہ و دایہ چہ اے اللہ | دَالبادشاہی و کرکے |

تَوْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتُزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ

تہ درکوے | حکومت | چاہتہ چہ غواہے | او واپس اخلے | حکومت | د چاہنہ چہ | غواہے
چالہ چہ غواہے حکومت وراکوے | او د چاہنہ چہ غواہے حکومت | اخلے ،

وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ

او عزت وراکوے | چاہتہ چہ غواہے | او ذلت وراکوے | چاہتہ چہ غواہے | ستاپہ لاس کئے (دے)
او چالہ چہ وُغواہے نو عزت وراکریے او خوک چہ وُغواہے نو ذلیل کریے ، اول خیر ستا یہ

الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۲۶ تُولِجُ اللَّيْلَ

خیر | بیشک تہ یے | بہ قول و غیزونو | قادر | تہ داخلے | شپہ
لاس کئے کہ بیشک چہ تہ پہ ہر خہ قدرت لرے ۔ تہ شپہ پہ ورخ کئے

فِي النَّهَارِ وَتُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ

پہ ورخ کئے | او داخلے | ورخ | پہ شپہ کئے | او بہرہ راؤ باسے | ژوندے
ننباہے ، او ورخ پہ شپہ کئے تنباہے ، او د مری نہ ژوندے

مِنَ امْطِيتٍ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرَزُقُ مَنْ تَشَاءُ

لہ مری نہ | او راؤ باسے | مرے | د ژوندی نہ | او تہ رزق وراکوے | چاہتہ چہ غواہے
راؤ باسے ، او د ژوندی نہ مرے راؤ باسے ، او چالہ چہ وُغواہے بے حساب

بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝۲۷ لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ

بے حسابہ | پکار د چہ وُ نہ نیسی | مسلمانان | کافرانو لڑے | دوستان
روہری وراکوے ۔ مؤمنان د کافران ہچرے خیل خان لہ نہ دوستان کوی

مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ

بغیر لہ مؤمنانو نہ | او خوک چہ وُ کوی | داسے | پس نہ دے | د اللہ (د طرف نہ)
بغیر لہ مؤمنانو نہ ۔ او (یاد ساتی) چاہہ داسے وُ کول دھفہ د اللہ سرہ ہیہ تعلق

فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَةً ۚ وَيُحَذِّرُكُمْ

پہ ہیہ خیز کئے | مکر | د بہ ک صوت کئے | چہ تاسولہ پکیدل د دھفہ | د خہ ویکرہ | او ویروی تاسو
نشستہ ، مکر پہ ک صوت کئے (ظاہری تعلق ساتے شے) چہ تاسوتہ دھفہ طرف نہ خہ ویروی او (یاد ساتی)

اللَّهُ نَفْسَهُ ۚ وَالِىَ اللَّهُ الْمَصِيرُ ۝۲۸ قُلْ إِنْ تُخَفُوا

اللہ | د خیل ذات نہ | او خاص اللہ طرف نہ | واپس تلل دی | دواہیہ | کہ چہ تاسو پتہ ساتی
چہ اللہ تاسو خیل ذات (د عظمت) نہ ویروی او (آخر) ہم اللہ طرف نہ واپس تلل دی (پہ غیور) ورنہ دواہیہ چہ کہ تاسو

مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يُعْلِمَهُ اللَّهُ ۚ وَيَعْلَمُ مَا

خہ چہ | ستاسو پہ سینو کئے (دی) | یا ہفہ تاسو بشکارہ کری | پوہہ د پہ ہفہ اللہ | او ہفہ پوہہ د | پہ ہفہ نہ
د خیل زہیہ خبرے پتہ د ساتی او کہ خرکندے لے کری ہو ہفہ خدائے تہ معلوم دی ۔ او پہ اسمانو نو کئے

فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

چہ پہ آسمانوں کی (دی) | او حقہ چہ | پہ زمکہ کی (دی) | او اللہ | پہ ہولو خیزو نو
او پہ زمکہ کی ہر حقہ چہ دی قول اللہ نہ بنکارہ دی - او اللہ پہ ہر حقہ باند پورہ پورہ

قَدِيرٌ ۲۹ يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ

قادر دے | ہفہ ورخ چہ | بیایہ موی | ہریوکس | خہ چہ | وکول ہفہ | لہ نیکی نہ
قدرت لری ہفہ ورخ (زیادہ) لری | کلہ چہ بہ ہریو نفس د خیلو نیکی کارونو نتیجہ موجود

مُحْضَرًا ۳۰ وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ

حاضر خیل ورائد | او ہفہ حقہ چہ کری دی ہفہ | لہ بدئی نہ | خوبنوی بہ ہفہ | چہ کاش (دی)
بیاموی - او د خیلو بدو کارونو نتیجہ ہم - ارزو بہ کوی چہ کاش!

أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا ۳۱ وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ

د ہفہ (بدی) | او د ہفہ ترمینہ | فاصلہ | او بردہ | او ویروی تاسو | اللہ | لہ خیل خان نہ
د ہفہ او د دے ورخ ترمینہ یو او بندہ مودہ دے - او اللہ تاسو د خیل خان نہ ویروی -

وَاللَّهُ رَعُوفٌ ۳۲ بِالْعِبَادِ ۳۳ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ

او اللہ | دیر مہربان (دی) | پہ بندگانو | وواہ | کہ چرے تاسو | محبت ساتی | د اللہ سرہ
او اللہ د خیلو بندیانو دیر زیات خیر خواہ دی - (آیہ غفرہ!) وواہ کہ چرے تاسو پہ ربتیا د اللہ سرہ مینہ لری

فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۳۴ وَاللَّهُ غَفُورٌ

نوزما پیروی وکری | محبت بہ وکری تاسو سرہ اللہ | او معاف بہ کری تاسو | ستاسو گناہونہ | او اللہ | بخشنو کہ
نوزما پیروی وکری | اللہ بہ تاسو سرہ مینہ وکری او ستاسو گناہونہ بہ و بخشنی ، او اللہ بخشنو کہ

رَحِيمٌ ۳۵ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ ۳۶ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ

مہربان دے | وواہ | حکم و منی | د اللہ | او د رسول | پس کہ چرے | صخ واروی | پس بیشک
مہربان دے - (دوی تہ) وواہ چہ د اللہ او د ہفہ د رسول حکونہ منی - نو کہ دوی ترے نہ پہ شکستہ

اللَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ۳۷ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا

اللہ | نہ خوبنوی | کافران | بیشک اللہ | غورہ کرل | آدم | او نوح
نو اللہ د نافرمانو خلقو سرہ ہم کہ مینہ نہ کوی - اللہ حضرت آدم او حضرت نوح او د

وَالْإِسْرَافِيلَ ۳۸ وَالْعِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ ۳۹ وَآلَ عِمْرَانَ ۴۰ عَلَى الْعَالَمِينَ ۴۱ ذُرِّيَّةً

او خاندان د ابراہیم | او کورنی د عمران | پہ عالمونو باند | (چہ) اولاد (دو)
حضرت ابراہیم اولاد | او د عمران صاحب اولاد د نورو تولو خلقونہ غوریز کری دی - دادیوے

بَعْضًا مِّنْ بَعْضٍ ۴۲ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۴۳ إِذْ قَالَتِ

د یو بل | او اللہ | اوسیدونکے | پوہہ دے | ہر کہ چہ وویل
سلیے خلق دی او د یو بل د کورنی دی او اللہ ہر حقہ اوسری پہ ہر حقہ پوہہ دے - (ہفہ اوسیدل) کرم

أَمْرَاتِ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي

بُحْبُوحَةَ عِمْرَانَ | اے زماربہ! بیشکے ما نذر و منلو | ناتہ | خہ چہ زما یہ کیدہ کئے دی
وخت چہ د عمران بُحْبُوحَةُ وَوَيْلٌ چہ زماربہ! زہ (دھفے ماشوم) ستا یہ نامہ منبیتہ کوم چہ زما یہ کیدہ کئے پرو دے

مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۳۵﴾

ازاد کرے شوے | پس قبول کرے | لہ مانہ | بیشکے تہ یئے | اؤرید و نکے | پوہہ
ہفہ بہ (ستا کرتہ) ازاد وی نوزما منبیتہ قبولہ کرے، تہ ہرقہ اؤرے (ازما یہ نیت) بنہ پوہہ یئے -

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ

بِسْمِهَا | دُزیرولہ دھفہ | نو و ویل ہفہ | اے زماربہ! بیشکے ما و زیدولہ دا | جینی | او اللہ | پوہہ دے
نوہر کلہ چہ دھفہ جینی دُزیریدلہ نو وے ویل اے زماربہ! داخوم نو و شوہ - او اللہ تہ بنہ معلومہ دہ

بِمَا وَضَعْتُ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ

بہ ہفہ خہ چہ دُزیریدلو | اونہ دے | ہلک | پشان د جینی | اوما دھفہ نوم کینودو | مریم
چہ دھفہ خہ شوی دو (ہلک کہ جینی) او نارینہ د زنانہ پہ شان نہ وی، اوما یہ دے بانڈ مریم نوم کینودو

وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذَرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿۳۶﴾

و بیشکے زہ | پہ پناہ کئے و رکوم دا | ستا | او د دے اولاد دھم | لہ شیطان | مردود نہ
او زہ دا جینی او د دے اولاد د لعنتی شیطان د حصہ نہ ستا یہ پناہ کئے درکوم -

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا

پس قبولہ کرے دا | رب د دے | پہ قبولو | بنوسرہ | اوزر غونہ نے کرے دا | پہ زر غونلو | بنوسرہ -
نو اللہ ہفہ جینی پہ بنہ شان سرہ قبولہ کرے، او دیرہ نیکہ نے لویہ کرے -

وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ

او پہ حوالہ نے کرے دا | زکریا تہ | ہر کلہ چہ بہ | داخلیدو | ہفہ تہ | زکریا | پہ مجرہ کئے
او زکریا علیہ السلام نے دھفہ سر پرست کرو - ہر کلہ چہ بہ زکریا علیہ السلام دھفہ (مریم) کو ٹکٹی تہ ورنموتو

وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَمْرِئُمُ آتَىٰ لَكَ هَذَا

نوموندلہ بہ دہ | دھفہ سرہ | روزی | و ویل دہ | اے مریم! لکوم خائے نہ دہ تالہ | دا (روزی)
نوہلتہ بہ نے دھفہ سرہ د خوراک خبزو نہ موندلہ دھفہ نہ نے پیوس و کرو چہ اے مریم! دا دہ سرہ د کوم خائے نہ

قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ

دو ویل دے | دا | لہ طرفہ د اللہ نہ دہ | بیشکے اللہ | روزی و رکوی | چاتہ چہ د غواری
راغلی دی؟ ہفہ جواب و رکرو چہ دا د اللہ د طرفہ نہ راغلی دی بیشکے اللہ چہ چالہ و غواری نو بے حسابہ روزی

بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿۳۷﴾ هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ

بے حسابہ | دغہ وخت | دعو کرے | زکریا | دخیل رب نہ | و ویل دہ | اے زماربہ!
ورکوی - یہ دغہ وخت کئے حضرت زکریا دخیل رب نہ سوال و کرو وے ویل چہ اے زماربہ!

هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿۸۵﴾
 راکھو ماتہ | دخیل طرف نہ | اولاد | پاک | بیشک تہیئے | اوریدونکے | ددعا

مالہ دخیل دُر نہ پاکیزہ اولاد راکرہ ، بیشک تہ دھرچا دُعا کھلے اُسرے ۔
 فَنَادَتْهُ الْمَلَكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ
 پس اواز دُکرو ہفتہ | فرشتو | او ہفتہ | اولاد | مونہ کولو | پہ محراب کہنے | چہ بیشک | اللہ

دُیہ پہ جواب کہنے فرشتو سہ تہ وُوئیل او ہفتہ پہ محراب کہنے پہ مونہ باند ولاہود ، چہ اللہ تالہ دُختر
 يُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ مُّصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا
 زیرے درکوی تاتہ | دُیچی | چہ تصدیق بہ کوی | دُیوے کلمے (عیسیٰ) | دُاللہ | اوسردار (بہ دی)

یچی (دُپیدا کیدو) زیرے درکوی چہ ہفتہ بہ دُخلائے دُیوے کلمے (حضرت عیسیٰ) تصدیق کوی اوسردار بہ وی
 وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿۸۶﴾ قَالَ رَبِّ
 اور نفس) منع کوونکے | اونبی | دُنیکا نونہ | عرض تہ دُکرو | اے زمار بہ!

اوخیل نفس بہ پہ قابو کہنے ساقی پیغیر بہ وی اودُنیکا نو پہ توی کہنے بہ شامل وی۔ (زکریا) وُوئیل ، اے اللہ
 اَتَى يَكُونُ لِي عِلْمٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ
 ختنہ بہ وی | زما | ہلک | اور سیدلے دُماتہ | بُوچا والے | اوزما بنجہ | شنہ دہ

ماکرہ بہ ہلک ختنہ پیدا شی؟ زہ خو بُوچا شوے یم ، او بنجہ یم شنہ دہ

قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿۸۷﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ
 دُئے فرمائیل | ہم دغہ شان | اللہ | کوی | خہ چہ غواہی | وُوئیل | اے زمار بہ! | مقرر کرہ

(فرشتے وُوئیل چہ ہم دغے بہ کیری) اللہ چہ خہ غواہی ہفتہ کیری۔ زکریا وُوئیل اے زمار بہ! مالہ یوہ

لِي آيَةٌ قَالَ آتَيْنَاكَ الْآنَ الْكَلِمَ النَّاسِ ثَلَاثَةٌ
 ماد پارہ | خہ | نخنبہ | دُئے فرمائیل | نخنبہ ستاداد | چہ خبرے بہ نہ شہ کولے تہ | دُخلقو سدرہ | دسرے

نخنبہ مقررہ کرہ (فرشتے) وُوئیل چہ تا د پارہ دا نخنبہ شوہ چہ درے ورہے بہ د اشارے نہ بغیر چاسرہ

أَيَّامٍ إِلَّا رَمَزًا وَادْكُرْ رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ
 دسرے | مکر بہ اشارہ | او یاد دہ | رب خیل | دیر | او تسبیح وایہ | ماہنام

خبرے نہ شہ کولے (اوپہ شکریہ کہنے) اللہ دیدیر یاد دہ ، او سحر ماہنام دہفتہ تسبیح

وَالْإِبْكَارِ ﴿۸۸﴾ قَالَتِ الْمَلَكَةُ يَمْرُؤُا إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ
 او صبا | ادھلکہ چہ | وُوئیل | فرشتو | اے مریم! | بیشک اللہ | غورہ کرے تہ

بیانوہ ۔ (اودا ہم یاد کرہ) ہر کہ چہ فرشتو وُوئیل اے مریم! اللہ تہ غورہ کرے تہ اوتہ

وَطَهَّرَكِ وَأَصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ﴿۸۹﴾ يَمْرُؤُا اقْنُتِي
 او پاکہ تہ کرے تہ | او غورہ تہ کرے تہ | پہ بنجہ | اے مریم | فرمانبرداری کوہ

پاکہ پاکیزہ ساتلے تہ اوتہ دُنیایا پہ تویو بنجہ باند غورہ کرے تہ ۔ اے مریم! دخیل رب

لِرَبِّكَ وَاسْجُدْ وَارْكَعْ مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿۴۳﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ

د خپل رب | او سجده کوه | اورکوع کوه | رکوع کوونکوسره | دا | خبرونه دی
اطاعت کوه ، هغه ته سجده لکوه او شوک چه الله ته عاجزی کوی هغوی سر ته هم عاجزی کوه . (ا پیغمبره) دا د غیبو

الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُونَ

د غیب | کوم چه مونږ د وحی کوو | ستا طرف ته | اوت ته نه وے | د هغوی سره | هرکله چه هغوی غور زدل
خبرونه دی چه مونږ ته تاته په وحی درکوه اوت ته هغه وخت حاضر نه وے چه (د هیکل) هغه (خادمانو) خپل خپل

أَقْلَامَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ

خپل قلمونه | چه شوک به د هغوی | سر پرست دی | د مريم | اوت ته نه وے | د هغوی سره
قلمونه به د غرض غور زدل چه شوک به د مريم سر پرست شی اوت ته ورسره هغه وخت موجود وے چه هغوی

إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿۴۴﴾ قَالَتِ الْمَلِكَةُ يَمْرُؤُا إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ

هغه وخت چه هغوی جگړه کوله | هرکله چه وویل | فرستو | اے مريم | بیشکه الله | زیره درکوی تاته
په خپل منځ کښه جگړه کوله ، هغه وخت چه فرستو ورته وویل ، اے مريم ! الله تاله د خپل فرمان

بِكَلِمَةٍ مِنْهَا ۖ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِهًا

د خپل یوحنا | چه نوم د هغه | مسیح | عیسی | خو ته د مريم د | د مرتبه خاوند به وې
زیره درکوی ، د هغه نوم به مسیح عیسی ابن مريم دی په دنیا او اخرت

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿۴۵﴾ وَيُكَلِّمُ النَّاسَ

په دنیا او اخرت کښه | اوله نزدې شوونه به وی الله | او هغه به خبره کوی | د خلقو سره
دواړو کښه به عزتمند وی او الله ته به په نزدې خلقو کښه شیروی او خلقو سره به په زانگو کښه

فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا ۖ وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿۴۶﴾ قَالَتْ رَبِّ

په زانگو کښه | او په پوخ عمر کښه | او | وی به له نیکانو نه | هغه وویل | اے زما ربه !
هم خبره کوی او په زده والی کښه هم او د نیکو کارو نه به وی . حضرت مريم وویل اے زما ربه !

أَنِّي يَكُونُ لِي وَلَدٌ ۖ وَلَمْ يَمَسَّ سِنِي بِشَرٍّ قَالَ

هنگه | به وی | زما | خو ته | او | نه دے رارسولے ماته لاس | چا بنیادم | و فرمائیل
زما به لا هنگه خو ته کیدری ماته خو چا نارینه لاس (قدر له) هم راوړه نه دے - فرستو وویل

كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۖ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ

هم دغه شان | الله | پیداکوی | هغه چه وغواړی | هرکله چه فیصله کوئ | (د یو) کار | پس بیشکه چه | وائی
دغس به کیدری الله چه هغه غواړی هغه پیداکوی ، هغه چه د یو کار فیصله وکړی نور ته ووائی چه

لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿۴۷﴾ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ

هغه کار ته چه شه | پس هغه شی | او هغه به زده کوی هغه ته | کتاب | او پوهه | او تورات
و شه یو هغه کار و شی - او هغه ته به الله د کتاب ، د حکمت د تورات او انجیل

وَالْإِنْجِيلَ ۝ وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ ۚ أَنِّي

او انجیل - | اور جو پہلے کبریٰ (ہفت) رسول | دے بنی اسرائیل کو طرف تہ | | چہ ما |
علم دے کبریٰ - | او دے بنی اسرائیل کو پارہ بہ نے رسول مقرر کبریٰ (چہ ورتہ بہ وائی) | ما دے اللہ دے

قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ ۚ أَنِّي أَخْلَقُ لَكُمْ

راوہے دے تاسوتہ | نخبہ | ستاسو دے طرف نہ | چہ زہ | جوہوم | تاسولہ
طرف نہ تاسوتہ یوہ غتہ نخبہ راوہے دے ، | چہ زہ ستاسو پہ وہاند دے ختہ نہ دے

مِّنَ الطَّيْرِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا

لہ ختہ نہ | پہ شان دے شکل دے مارغہ | بیا پوکے کوم زہ | پہ ہفت کینے | نوشی بہ ہفتہ | مارغہ
مارغہ پہ شان یوہ شکل جوہوم ، بیا | پکینے پوکے ویر کوم ، نوہفتہ بہ دے خداے پہ حکم

بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُجِي الْمَوْتَىٰ

پہ حکم دے اللہ | اور غومہ زہ | پیدا کشتی روند | او برگ | اوڑوندی کوم | مری
مارغہ شئی ، او پیدا کشتی روند او برگ غوم ، | او دے اللہ پہ حکم مری

بِإِذْنِ اللَّهِ وَأَنْبِئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخُرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ

دے اللہ پہ حکم سرہ | او خبر دے کوم تاسوتہ | ختہ چہ | تاسو خوری | او ختہ چہ تاسو ذخیرہ کوئی | پہ خپلو کورونو کینے
ژوندی کوم | او دے دے بنو دے شہ چہ تاسو ختہ خوری دی | او ختہ مو پہ کورونو کینے ذخیرہ کبری دی

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ۝

بیشک | پہ دے کینے | نخبہ دے | تاسو دے پارہ | کد چرے | یثی تاسو | ایمان راوہونکی -
یقیناً | پہ دے کینے تاسو دے پارہ غتہ دلیل موجود دے | کد تاسو پرے | یقین کوئی -

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلِإِحْلَ لَكُمْ

او تصدیق کوونکے | دے ہفتہ چہ | زمانہ وہاند دی | | لہ توہات نہ | او چہ زہ حلال کرم | تاسو دے پارہ
او (حکد راغلے یم چہ) دے توہات تصدیق وکرم چہ زمانہ وہاند (نازل شوے) دے - او دے دے پارہ چہ ختہ ہفتہ

بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ

ختہ ہفتہ (خیزونہ) کوم چہ | حرام کرے شوی دے | پہ تاسو | او ماراوی دے دے تاسوتہ | نخبہ
خیزونہ چہ تاسو باند حرام کرے شوی دے | حلال کرم | او ما تاسوتہ ستاسو دے طرف نہ نخبہ

مِّن رَّبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝ إِنَّ اللَّهَ رَبِّي

ستاسو دے طرف نہ | پس دویرین دے اللہ نہ | او زما حکم و منی | بیشک | اللہ | زما رب
راوہے دے ، نو دے اللہ نہ دویرین دے او زما پیروی وکبری - | اللہ زما ہم رب دے

وَرَبِّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ ۚ هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ۝ فَلَمَّا أَحَسَّ

اوستا سورب دے | نو عبادت وکبری دے ہفتہ | ہم دادہ | لارہ | سمہ | پس ہرکہ چہ محسوس کرد
اوستا سورب دے | نو دے ہفتہ عبادت کوئی ، ہم دا | نیغہ | لارہ دے - نو ہرکہ چہ عیسیٰ علیہ السلام

عِيسَىٰ مِنْهُمْ الْكَفَرُ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ

عِيسَىٰ | دَ هغوی نہ | انکار | رتو | وویل | خوک دی زما مدد کاران | د الله د پاره | د وویل
محسوسہ کرہ چه بنی اسرائیل (زمانہ) انکار کوی نو هغه وویل چه د الله په لار کینه خوک زما امداد کوی ؟ حواریانو درنه

الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ أَمَّا بِاللَّهِ وَاشْهَدْ بِأَنَّا

حواریانو | مونږ یو | مدد کاران د الله | مونږ ایا راوړو | په الله | او گواه شته ته | په دے چه مونږه
جواب ورکړو چه مونږ د الله (په لار کینه ستا) مدد کار یو، مونږ په الله ایمان راوړی دے او ته په د خبره گواه اوسه چه

مُسْلِمُونَ ﴿٥٧﴾ رَبَّنَا أَمَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا

فرمانت برداره یو | اے زموږ رب | مونږه ایا راوړو | په هغه څه چه | نازل کړوتا | او مونږ پیروی وکړه
مونږ د الله حکمونه غاړه ایښه ده - اے الله څه چه تا نازل کړی دی زموږ په هغه ایمان دے او مونږ د رسول پیروی

الرَّسُولَ فَاکْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٨﴾ وَمَكْرُؤًا

د رسول | پس ولیکه مونږه | د گواهانو سره | او هغوی پټ تدبیر وکړو | او الله هم پټ تدبیر وکړو
کړی ده نو مونږ هم د گواهانو په فهرست کینه ځان سره ولیکه - او بنی اسرائیلو (د عیسیٰ خلاف) پټ تدبیر وکړل او

وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِيْنَ ﴿٥٩﴾ إِذْ قَالَ اللَّهُ لِعِيسَىٰ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ

او الله | بهتر دے | له ټولو تدبیر کوونکو نه | هر که چه وویل | الله | اے عیسیٰ | بیشکه زه ستا پوره پوره اختونکې
الله (د هغوی مخالف) تدبیر اختیار کړو او الله ډیر ښه تدبیر کوونکې دے (هغه واقعہ یاد کړه) کله چه الله وفرمایل اے عیسیٰ زه به تا

وَرَافِعُكَ إِلَىٰ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ

او ستا اوچتونکې یم | خپل طرف ته | او پاکوونکې یم ستا | له هغه کسانو نه | چه کافر شول | او جوړوم به
واپس واخلم او خپل طرف ته به راوخیژوم او د کافرانو د د تهمت) نه به ډپاک کړم ، او ستا پیروی

الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ

هغه خلق (چه) | ستا پیروی کوی | غالب | په هغو باند | چه کافر شول | د قیامت تر ورځه پورے
کوونکې خلق به تر قیامت پورے د منکرانو د پاسه کړم ، بیا ستاسو

ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ

بیا | زما طرف ته | ستاسو واپس راتلل دی | بیا به زه فیصله وکړم | ستاسو په مینم کینه | په هغه څه کینه چه ستاسو په هغه کینه
(د ټولو) زما طرف ته واپس راتلل دی ، بیا به ستاسو په مینم کینه د هغه خبرے فیصله وکړم په کومه کینه چه

تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٩﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعَذِّبُهُمْ

اختلاف کولو | پس | هغه خلق چه | کافر دی | هغوی له به عذاب وکړم | عذاب سخت
تاسو ډیویدل سره اختلاف کولو - نو چا چه کفر غوسه کړی دے ، هغوی له به په دنیا او اخرت دواړو کینه

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ ﴿٦٠﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ

په دنیا کینه | او اخرت (کینه) | او نشته د هغوی | خوک مدد کار | لیکن | کوم خلق چه
سختی سزا ورکړم ، او هغویک به د هغوی امداد نه کوی - او چا چه ایمان

أَمِنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَاللَّهُ

ایمان راوهی | او عملونه و کمال نیک | پس پور به و رکری (الله) هفتی | د هفتی اجرده | او د الله

لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ۵۹ ذَٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ

دوست نه لری | ظالمان | دا | مونږ تلاوت کوو | په تاباندی | چه ایتنه دی

وَالذِّكْرُ الْحَكِيمُ ۶۰ إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ

او ذکر دے | حکمت والا | بیشکه | مثال | د عیسیٰ | د الله په نزد | په شان د مال د آدم د

خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۶۱

پیدائے کړو هغه | له خاږونه | بیائے | وویل | هغه ته | (چه) شه | پس هغه شو -

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ۶۲ فَمَنْ

دا (امین) حق د | ستاد رب د طرف نه | پس مه کیده ته | له شک کوونکو نه | پس څوک چه

حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ

جگړه کوی تاسره | په هغه کینه | پس له هغه نه چه | راغلوتا ته | علم | نو دوايه

تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ

راشئ | چه مونږ راوبلو | خپل ځامن | اوستاسو ځامن | او خپل ښځې | او ستاسو ښځې

وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ۶۳ ثُمَّ نَبْتَهِلُ فَنَجْعَلُ لَعْنَتَ اللَّهِ

او خپل ځانونه | اوستاسو ځانونه | بیا به په زاری د عاږدو | پس و به کړو مونږ | لعنت | د الله

عَلَى الْكَذِبِينَ ۶۴ إِنَّ هَٰذَا لَهُو الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ

په دروغزنو باندې | بیشکه | هم دا دے | بیان | رښتونه | او نشته دے بل څوک معبود

إِلَّا اللَّهُ ۶۵ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۶۶ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ

سوا د الله نه | او بیشکه الله د | غالب | خاوند د حکمت | پس که چه هفتی مخ وړدو | نو بیشکه | الله

مَعْبُودٌ ۶۷ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۶۸

عَلِيمٌ ۚ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿۶۳﴾ قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ

نبی پوهه | په تباکارو باند | دوايه | اے اهل کتابو! راشی | د یوے خبره طرف ته
الله ته فسادیان خلق دیرنبه معلوم دی - (اے پیغمبره! دوی ته) دوايه چه اے اهل کتابو! راشی چه په یوه خبره

سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ

چه برابر ده | په مینه زموږ کښه | او په مینه ستاسو کښه | چه عبادت به نه کوو | سوا | د الله نه

(متفق شو) چه زموږ د اوستاسو تر مینه برابر ده | دا چه موږ د الله نه سوا د بل چا عبادت ته کوو، نه

وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ

او شریک به نه جوړوو | دهغه | هېڅ څیز | او نه به جوړوی | مخه زموږ نه | نور مخه | پروردگار | سوا د الله نه

دهغه څوک شریک جوړکړو ، او به له خدايه به په خپل مینه کښه یو بل ته رب نه وایو

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿۶۴﴾ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ

پس که چرخه مخه وړو | نو دوايه | گواهان اوسئ | په دې چه موږ مسلمانان یو | اے اهل کتابو!

نو که هغوی تره نه مخه وړو نو تاسو ورته ووايئ چه تاسو گواه وئ چه موږ خو فرمانبردار یو - ۴ اهل کتابو!

لَمْ تَحَاجُّوْنَ فِيْ اِبْرٰهِيْمَ وَمَا اَنْزَلَتْ التَّوْرَةُ وَالْاِنْجِيْلُ

دے جگړه کوئ تاسو | د ابراهيم په حقله | او نه د نازل شوے | تورات | او انجيل

تاسو و له د ابراهيم په حقله (موږ سره) جگړه کوئ؟ او تورات او انجيل دواړه خو دهغه نه پس نازل شوي

إِلَّا مِنْ بَعْدِهِۦٓ أَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿۶۵﴾ هَآنَتُمْ هَٰؤُلَاءِ حَاجَّتُمْ فِيمَا

مگر | دهغه نه پس | ایا نه پوهیږئ تاسو | هغه! تاسو خو | هغه خلق یئ | چه جگړه وکړه تاسو | په هغه خبره

دی ، ایا تاسو (د دوسره هم) نه پوهیږئ؟ په هغه مسئلو کښه خو تاسو به جگړه وکړه په

لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّوْنَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ

د کو په تاسو علم وو | پس و له جگړه کوئ تاسو | په هغه کښه | چه نشته د تاسو ته | په هغه | پوهه

کو مو چه تاسو (لږ خبر) پوهیږئ، نو اوس به هغو مسئلو کښه و له بحثو ته کوئ چه تاسو تره نه هېڅه خبره یئ، او

وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۶۶﴾ مَا كَانَ اِبْرٰهِيْمُ يَهُودِيًّا

او الله پوهیږی | او تاسو | نه پوهیږئ | نه د | ابراهيم | نه خو يهودی

الله دیرنبه پوهه دے او تاسو نه پوهیږئ - ابراهيم عليه السلام نه خو يهودی وو،

وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَٰكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ

او نه نصرانی | لیکن (هغه) دواړه | په نیغه لاره | هم د الله حکم منونک | او نه د

او نه نصرانی دواړه بلکه هغه حق پرست او فرمانبرداره بنده وو او هغه د

مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿۶۷﴾ اِنَّ اَوَّلِي النَّاسِ بِاِبْرٰهِيْمَ لَلَّذِيْنَ

له شرک کوونکو نه | بیشکه | د ټولو خلقونه دیرنژدې | ابراهيم ته | هغه خلق وو

مشرکانو نه نه وو - بیشکه ابراهيم عليه السلام ته د ټولو نه نژدې هغه خلق دی چا چه

اتَّبِعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ

چاہے دھغہ پیروی کرے وہ | اودا بنی (محمدؐ) | او کو موچہ ایمان راہی | او اللہ تعالیٰ

دھغہ پیروی وکرے، اودا پیغمبر اوتول مؤمنان ورنہ نردے دی -
وَلِلْمُؤْمِنِينَ ۶۸ وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ

دوست دے دے مؤمنانو | غواہی | خنے خلق | لہ اہل کتابونہ | چہ کاش ہغوی تاسو پلا کرے
دے مؤمنانو ملکرے کہ اہل کتابو یوقولے غواہی چہ دپہ خنے چل | تاسو گمراہ کروی (حال دادے چہ

وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ۶۹ يَأْهَلُ الْكِتَابِ

اونہ | بے لاپہ کوی ہغوی | مگر | خیل حانونہ | او ہغوی نہ پوہیبری | اے اہل کتابو!
ہغوی (دغہ شان) صرف خیل حانونہ گمراہ کوی او پہ دے ہم نہ پوہیبری -

لَمْ تَكْفُرُوا بِاللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ۷۰ يَأْهَلُ الْكِتَابِ

ولے انکار کوئی تاسو | دے اللہ دے ایتونوہ | او تاسو | گواہ یئی | اے اہل کتابو!
تاسو ولے دے اللہ دے ایتونوہ انکار کوئی سلا دے چہ تاسو دے چہ صداقت باند | گواہ یئی | اے اہل کتابو!

لَمْ تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۷۱

ولے گمراہ کوئی | حق | دے باطل سرے | او پتھوئی | حق | او تاسو پوہے یئی -
تاسو حق او باطل پہ خیل مینہ کئے ولے گمراہ کوئی اوسرے دے علمہ حق پتھوئی -

وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمَنُوا بِالَّذِي أُنْزِلَ

او وویل | یوے ولے | دے اہل کتابونہ | (چہ) ایمان راہی | پہ ہغہ خنے چہ | نازل شوی دی
او دے اہل کتابو یوقولے وویل ، چہ یہ مسلمانانو باند کوم (کلام) نازل

عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجْهَ النَّهَارِ وَكَفَرُوا ۚ أَخْرَهُ لَعَلَّهُمْ

پہ مسلمانانو | یہ اول دے ورخ کئے | او انکار وکرے | پہ اخر دے ورخ کئے | چہ ہغوی
شوے دے ، یہ ہغے باند دے سر وخت کئے ایمان راہی او ماینام ترے نہ بیا انکار وکرے | ممکنہ دے چہ

يَرْجِعُونَ ۷۲ وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا بِمَن تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ

راؤ کرے | او مہ | یقین کوئی | مگر | دھغہ چاہے | پیروی کوی | ستاسو دین | دواہ
(دھغہ مسلمان ستاسو پہ کچال سلا دھیل دین نہ) راؤری او صرف دھغہ خیرہ منی چہ ستاسو دین پیروی کوئے دی اتہ

إِنَّ الْهُدَى هُدَى اللَّهِ أَنْ يُؤْتَى أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيتُمْ

بیشک | ہدایت (خو) | دے اللہ ہدایت دے | اچہ وکرے شی | چاہے | بہ شان | دھغہ خنے چہ در کرے شوئے کماؤ
دواہ چہ اصل ہدایت خود اللہ ہدایت دے | دے انکار تاسو یہود دے حسد پہ وکرے کوئی | چہ بل چاہے ہم ہغے دین

أَوْ يُحَاجُّوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ

با ہغوی جگرے وکرے تاسو | ستاسو دے رب پہ نزد | دواہ | بیشک | بزمی | دے اللہ پہ لاس کئے دے
ور کوئے شی خٹکے چہ تاسو دے در کرے وویا اچہ دے مسلمان | پہ تاسو اللہ پہ | ولاند غالب راشی | اچہ فضل خود اللہ

يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٤٣﴾ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ

درکوی هغه | چاته چه و غواړی | او الله | دیر دسعت والا | علم والا | مخصوص کوی | په خپل رحمت سوه
په لاس کېږي، چاله چه غواړی درکوی، او الله لوڅی دسعت اولوڅی علم والا | هغه چه دچا په حقله د غواړی نو

مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٤٤﴾ وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ

څوک چه و غواړی | او الله | دلوڅی فضل خاوند دے | او د اهل کتابونه (څښه)

خپل رحمت ورپور خاص کړی او د الله فضل دیر لوڅی دے - او په اهل کتابو کې داسے (امانت کرهم)

مَنْ إِنْ تَأَمَّنْهُ بِقَنْطَارٍ يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ

دکس دچه که چیر امانت کرکړه هغه | په خزانه | نو ادا به کړی هغه | تاته | او څښه له هغوی نه

شته که ته ورسره د مال یو دیر امانت کیږد نوهم به ئی درته پور پوره در کړی او څوک پکې د اړه اعتبار

مَنْ إِنْ تَأَمَّنْهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ إِلَّا

هغه کس دچه که چیر امانت کرکړه نه هغه | په یو دینار | نو هغه به ادا نه کړی | تاته | مکرر داچه

دی چه که د یوے اشرافی اعتبار پرکړی نو تر هغه به ئی نه درکوی ترڅو چه هروخت ورته

مَادُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكْ يَأْتِيهِمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا

ته بے (د) هغه (په سر) باند | ولاي | دا | ځکه چه هغوی | وائی | نشته دے | په مونږ باند

د سر د پاسه ولاي نه یی - دا ځکه چه د هغوی دا خیال دچه دامیانو (د عربو مشرکانو) په حقله به

فِي الْأُمِّينَ سَبِيلٌ ۚ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ

د امیانو په حقله (څښه) مکنه | او وائی هغوی | په الله باند | دروغ | او هغوی

زمونږ نه هیڅ تپوس پوښتنه نه کیږی، او دپه داسے ویلو هغوی په الله باند غټ دروغ وائی او بے

يَعْلَمُونَ ﴿٤٥﴾ بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ

پوهه دی | هښه! | څوک چه | پوره کوی | خپله وعده | او پر هیزگار کوی | نو بیشکه | الله

پرے پوهیږی - هښه! هر څوک چه خپله وعده پوره کوی او د الله نه ویریږی نو یقین ساتی چه الله

يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ

خوښوی | پر هیزگاران | بیشکه | هغه خلق چه | اخلو | د الله په وعده | او د خپلو قسمونو بدله کېږي

داسے پر هیزگاران خوښ وی - بیشکه څوک چه د الله سره کړی د عک او خپل قسمونه په لږو پیسو

ثَمًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ

قیمت | لږ | هم دا خلق دی | د کومو چه به څه برخه نه وی | په اخرت کېږي | او نه به خبر کوی هغو کومو

خبره کړی، نو د هغوی دپاره په اخرت کېږي هیڅ برخه نشته، او الله تعالیٰ به

اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ

الله | او نه به وگوري | هغوی ته | په ورځ د قیامت | او نه به پاک کړی هغوی | او هغوی دپاره د

د قیامت په ورځ ورسره خبره نه کوی او نه به ورنه گوري او نه به ئی د گناهونو پاک کړی او د هغوی

عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُونُ أَلْسِنَتَهُمُ

عذاب | دردناک | او بیشک | دھوی نہ | یوتوے دے | چہ تاووی | خپلے ژبے
دپارہ دردناک عذاب دے | او پہ دوی بے یوہ | دلہ دلے | ہشتہ چہ د کتاب لوستلو پہ وخت بے پرے ژبہ

بِالْكِتَابِ لِيَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ

د کتاب (پہ لوستلو) | چہ تاسو وگنری دھوی وینا | لہ کتاب نہ | او نہ دہ | ہفہ (حصہ) | د کتاب
تاو راتا وکری | چہ تاسو گمان وکری چہ مئی کتاب وائی | او ہفہ د کتاب خبرہ نہ وی

وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ

او وائی | (چہ) دا د الله د طرف نہ دے | او نہ دے ہفہ | د الله د طرف نہ | او وائی
او ہفوی وائی چہ (موند خہ وایو) | ہفہ د الله د طرف نہ راغے خبرہ دہ | او (پہ حقیقت بے) | د الله د طرف نہ راغے نہ وی او

عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ

پہ الله باند | دروغ | او ہفوی | پوہیری | نشہ (حق) | دیو بشر | چہ وکری ہفہ نہ | الله
ہفوی پہ الله باند سرہ د علمہ دروغ نہی | د ہیغ بنیادم داکار نہ دے | چہ الله خورلہ روغ

الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا

کتاب | او حکم | او پیغمبری | بیا ہفہ وائی | خلقوتہ | (چہ) شی
کتاب | خپل حکمتہ | او پیغمبری دس کری | او بیا ہفہ د خلقوتہ وائی چہ تاسو د الله پہ ملے

عِبَادًا إِلَيَّ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ

زما بند گمان | سوا د الله نہ | لیکن (ہفہ خوبہ وائی) | شی تاسو خدائی خلق | پہ سبب ہفہ | چہ تاسو زده کو خلقوتہ
زما بند کان شی | بلکہ ہفہ خوبہ دا وائی چہ قول پہ ریتیا خدائی خلق شی لکہ شنگہ چہ د کتاب بنائی کوم

الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ۝ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا

کتاب | او پہ سبب د لوستلو ستاسو د ہفہ | او نہ بہ ہفہ تاسو نہ حکم د کوی | چہ جوی کوی
چہ تاسو نوہ خلقوتہ ہم بنائی او پہ خپلے لے ہم لولئ | او ہفہ بہ پھرے تاسو نہ دانہ وائی چہ فرستے

الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّنَ أَرْبَابًا ۝ أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۝

فرستے | اونبیان | پروردگار | ای حکم بہ کوی تاسو | د کفر | پس دھنے نہ | چہ تاسو تسوی بی مسلمانان
او پیغمبران پہ خدائی و نیسے | داکہ کیک شی | چہ یو پیغمبر د تاسو نہ د اسلام راوہ لونه پس د کفر کو لو حکم

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّنَ لَمَا آتَيْنَاكُمْ مِنْ كِتَابٍ

ادھ | کہ چہ وافتلہ الله | پیغہ وعدہ | د نبیانو نہ | خہ چہ مادر کول تاسو نہ | لہ کتاب نہ
د کوی | او یاد کوی | چہ الله د پیغمبرانو نہ وعدہ | آستہ دہ | چہ اوس ما تاسو نہ کتاب او حکمت دس کوی

وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ

او حکمت نہ | بیا راشی تاسو نہ | شوک رسول | چہ تصدیق وکری | د ہفہ (کتاب) | کوم چہ تاسو سرہ د
نہ | چہ بیا یو بل پیغمبر راشی | چہ ستاسو د تعلیم تصدیق کوی | نو تاسو

لَتُؤْمِنَنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ ۖ قَالَ ءَاَقْرَرْتُمْ وَاَخَذْتُمْ

نوحا مخابه (بنا را و پی پی هغه باند) او خا مخابه دهغه مذکوی (و فرمائیل) ایانا سوا اقرار کرے دے؟ | او قبولہ کرے تاسو به خامخا به هغه ایمان را و پی او خامخا به دهغه امداد کوئی (بیا) الله تعالی و فرمائیل ایانا سوا اقرار کوئی او زما

عَلَىٰ ذٰلِكُمْ رَاصِرٌ ۖ قَالُوا ءَاَقْرَرْنَا ۙ قَالَ فَاشْهَدُوا ۚ وَاَنَا مَعَكُمْ

په دے باند | زما وعدہ | هغوی دوئیل | مونږ اقرار و کرو | وئے فرمائیل | نو اوس گواه اوسئ | او زما بخپله تاسو را وعدہ قبولئ؟ | هغوی دوئیل مونږ اقرار کوئی الله تعالی و فرمائیل تاسو (قول دیو بل) گواه اوسئ او

مِّنَ الشَّاهِدِينَ ۝۸۱ ۚ فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ۝۸۲

په گواهانو کینے یم | بیا څوک چه | مخ وارهوی | ددے نه پس | پس هم داخلئ | نافرمانه دی۔

زکه هم تاسو سره په گواهانو کینے یم۔ بیا څوک چه ددے نه پس هم مخ وارهوی نو هم داسه خلق نافرمانه دی

اَفْغَيِّرْ دِيْنَ اللّٰهِ يَبْغُوْنَ ۚ وَلَهٗ اَسْلَمَ ۚ مَنۢ فِي السَّمٰوٰتِ

بیا ایانا الله ددین نه سوا (بل دین) | دوئی غواری | او دهغه فرمانبردار دی | څه چه په اسمانونو

نوا یا د الله تعالی ددین نه سوا دوی څه بله لاس غواری | حال دادے چه د اسمانونو او د مرکو قول مخلوق

وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَّكَرْهًا ۚ وَاِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ۝۸۳ ۚ قُلْ اَمَّا

او زمکه کینے دی | په خوښه | او نا خوښه | او دهغه طرف ته به | هغه قول وړکړو څی | ووايه | مونږ ایا را وړو په خوښی یا په زور دهغه تابع دی | او قول به اخر هغه نه وړکړو څی۔ (په پیغمبره) | ووايه چه مونږ خو

بِاللّٰهِ وَمَا اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا اُنْزِلَ عَلٰى اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْمٰعِيْلَ

په الله | او په هغه څه | چه نازل شوئ | په مونږ | او په هغه باند چه نازل شوئ | په ابراهيم | او اسماعیل

په الله ایمان را وړه ځکه او کوم چه په مونږ نازل کړے شول په هغه باند او څه چه په ابراهيم | اسماعیل

وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطَ وَمَا اُوْتِيَ مُوسٰى وَعِيسٰى

او اسحاق | او یعقوب | او دهغه په اولاد باند | او په هغه باند چه وړکړ شول | موسی | او عیسی

اسحاق | یعقوب | او دهغه په اولاد باند نازل شول او څه چه موسی | عیسی او

وَالنَّبِيِّۦنَ مِّنْ رَّبِّهِمْ ۚ لَّا تَفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ ۚ وَتَحٰنُ

او تقو لو پیغمبرانو ته | دهغوی درب طرف ته | فرق نه کوو مونږ | په مینه دهیم یوکس کینے | له هغوی نه | او مونږ

نورو پیغمبرانو ته دهغوی درب طرف نه وړکړے شول (مونږ په قول یا ساتو) مونږ په هغوی کینے یو د بل نه جدا نه کنړو

لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ۝۸۴ ۚ وَمَنْ يَّبْتَغِ غَيْرَ الْاِسْلَامِ دِيْنًا فَلَنْ يُّقْبَلَ

هم دهغه حکم منونکی یو | او څوک چه غواری | سوا د اسلام نه | بل دین | پس هغه کله به قبول نه کړو څی

او د الله هر حکم ته مو غاړه ایښه ځکه او څوک چه د اسلام نه سوا بل دین اختیاروی نو دهغه دغه دین به

مِنْهُ ۚ وَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ۝۸۵ ۚ كَيْفَ يَهْدِي اللّٰهُ

دهغه نه | او هغه به | په اخرت کینے | نقصان موندونکو نه (وی) | څنگه به | هدایت کوی | الله

هیچ به قبول نه کړے څی او هغه به په اخرت کینے تاوان پاتے څی۔ دا څنگه کیدے څی چه الله تعالی به هغو خلقو

قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ

داسے خلقوتہ | چہ کافران شول | پس ہغوی دایما را ورونہ | او ہغوی گواہی وکرہ | چہ | (۱۵) رسول | برحق دے
تہ ہدایت وکری چاہہ دایما را ورونہ پس بیکفر اختیار کردہ او کو مو چہ اقرار کرے دو چہ رسول برحق دے

وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۸۶﴾

اور اعلیٰ دی دوی تہ | واضح دلیلوں | او اللہ | ہدایت نہ کوی | قوم | دظالماتو تہ
او شرکند دلیلوں ورتہ ہم را غلل | او اللہ تعالیٰ ظالماتو خلقوتہ ہدایت نہ کوی

أُولَٰئِكَ جَزَاءُ وَّهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿۸۷﴾

ہم دے داسے خلقوتہ سزا دادہ | چہ یہ ہغوی دوی | لعنت | داللہ | او دفرشتو | او دتولو خلقوتہ
داسے خلقوتہ سزا ہم دادہ چہ یہ ہغوی باند داللہ، فرشتو او دتولو خلقوتہ لعنت دی

خَلِيدِينَ فِيهَا لَا يَخْفَىٰ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿۸۸﴾

ہمیشہ دی ہغوی | یہ ہغے کئے | نہ بہ شے سیکوے | لہ ہغوی نہ | عذاب | او نہ بہ ہغوی تہ مہلت وکرے شے
ہم یہ دے کئے یہ ہغوی ہمیشہ وی او د ہغوی پہ عذاب کئے یہ ہیٹھ کے نہ دی او نہ بہ ورتہ مہلت وکرے شے

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ

مگر | کو مو چہ | توبہ وکرہ | پس لہ دے نہ | او نیک کارونہ ئے وکرل | نویشکہ
ہے! کو مو خلقوتہ دے نہ پس توبہ وکرہ | او دخیل محان اصلاح ئے وکرہ نو اللہ

اللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۸۹﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ

اللہ | معافی کوونکے | مہربان دے | بیشکہ | ہغے خلق چہ | کافر شول | پس دخیل ایمان را ورونہ
بخشونکے مہربان دے - چاہہ دایمان را ورونہ پس کفر خویش کردہ | بیا یہ کفر

ثُمَّ أَرَادُوا كُفْرًا تَن تَقْبَلُ تَوْبَهُمْ وَأُولَٰئِكَ

ہا | زیات شول ہغوی | یہ کفر کئے | ہیٹھ کلہ بہ قبول نہ کرے شے | توبہ دہغوی | ہم ہغے دی
کئے مگر یہ وہاند لاہل | نو دہغوی توبہ بہ ہیٹھ کلہ نہ قبلیری - او ہم دغہ

هُمْ الصَّالُّونَ ﴿۹۰﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ

کمرہان | بیشکہ | کو مخلق چہ | کافر شول | او مرہ شول | او ہغے | ہم کافران دو
کسان کمرہان دی | یقیناً چاہہ کفر اختیار کردہ او دکفر پہ حالت کئے مرہ شول

فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِلُّ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ افْتَدَىٰ

تو ہیٹھ کلہ بہ قبول نہ کرے شے | لہ ہیٹھ یو کس ہغوی نہ | یہ مقدار دے کولی دزمکے | سہ زر | او اگرچہ | یہ فدیہ کئے وکول وکول
نو کہ یہ ہغوی کئے یروتن تولہ زمکہ دسر ورونہ دہ ککری او دقدیئے پہ طورے پیش ککری نو ہم بہ قبولہ

بِهِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ ﴿۹۱﴾

ہغے | ہم داخل دی | دو کو مو دیارہ | چہ بہ عذاب | دردناک دی | او نہ بہ دی دہغوی | شوک مددگار
نہ شے | دہغوی دیارہ دردناک عذاب مقرر دے | او ہیٹھ شوک بہ ئے امداد نہ کوی -

مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ
خوک چه | طاقت لری | ددے طرفتہ | دتلو دلارے | اوخوک چه | انکار دکری | نو بیشک | اللہ | بے پرواہ |
خوک چه | دلارے | توفیق لری - اوخوک چه | انکار و کری | نو دھفہ | نہ | معلومہ وی | چه | اللہ

عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿۹۷﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ
لہ عالمونہ | ودایہ | اے اہل کتابو! | ولے انکار کوئی | دایتونو
دخلقونہ بے نیازہ | (لے پیغمبرہ!) | ودایہ | چه | اے اہل کتابو! | تاسو ولے | داللہ | دحکمونہ | نہ | انکار

اللَّهُ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَى مَا تَعْمَلُونَ ﴿۹۸﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ
داللہ | او اللہ | گوہری | خہ | چه | تاسو کوئی - | ودایہ | اے | اہل کتابو!
کوئی | سر | د | چه | اللہ | ستاسو | پہ | تولو | کارونو | گواہ | دے | چه | تاسو | کوئی - | نہ | ورتہ | ودایہ | چه | اہل کتابو

لِمَ تَصَدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ تَبْغُوهَا
ولے منع کوئی | تاسو | داللہ | دلارے | نہ | ہفہ | خوک | چه | ایمان | لے | راوہو | تاسو | غواہی | ہفہ
تاسو ولے | دایمان | خاوندان | داللہ | لہ | لارے | نہ | منع | کوئی | کبر | لیچونہ | پہ | کئے | راو | باسٹی | سرہ | ددے

عَوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۹۹﴾
کبرول | او | تاسو | گواہ | یئی | اونہ | د | اللہ | بے خبرہ | دہفہ | نہ | چه | تاسو | کوئی
چه | تاسو | بخیلہ | (دہفہ | دحق | کیدو) | گواہان | یئی - | او | اللہ | ستاسو | د | کارونو | نہ | غافلہ | نہ | دے

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
اے | دایمان | خاوندانو! | کبر | خبرہ | ومنتی | تاسو | دیوتولی | دہفو | خلقونہ | (چاتہ | چه) | دکر | شوکتاب
اے | مسلمانانو! | کہ | تاسو | ددے | کتابیانو | دیو | قوی | خبرہ | ومنہ | نو | دایمان | راوہو

يُرُدُّكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كُفْرِينَ ۚ وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ
نوہفہ | بے | تابیا | واپس | کری | ستاسو | دایمان | راوہو | نہ | پس | کفرتہ | اوخوک | تاسو | انکار | کری
نہ | پس | بہ | مو | بیرتہ | کفر | نہ | یوئی - | اوس | بہ | تاسو | کفر | خنکہ | خوش | کرے | شیء؟ | اوس

وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ
اوستاسو | حال | دا | چه | پوستلشی | پہ | تاسو | ایتونہ | داللہ | اوستاسو | پہ | مینم | کئے | دہفہ | رسول
خو | تاسو | نہ | داللہ | تعالیٰ | ایتونہ | اوسولے | شیء | ، | او | دہفہ | پیغمبر | ستاسو | پہ | مینم | کئے | موجودہ -

وَمَنْ يَعْصِمْ بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۱۰۰﴾
اوخوک | چه | مضبوطی | سو | ونیسی | اللہ | پس | بیشک | ہدایت | وکرے | شوہفہ | نہ | پہ | طرف | دلارے | سمہ -
او | چا | چه | داللہ | تعالیٰ | پہ | دین | منک | ولکولے | نوہفہ | سمہ | لار | بسا | موندہ -

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ
اے | مؤمنانو! | دو | بیرینی | داللہ | نہ | (دک | چه | حق | د) | دہفہ | نہ | دو | بیرینی | او | تاسو | مرئی
اے | مؤمنانو! | داللہ | نہ | داسے | ویرہ | کوئی | خنکہ | چه | دو | بیرینی | لو | حق | د | او | چه | مرک | درلہ | راشی

إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۱۰۲﴾ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا

مکر | چہ یئی مسلمانان | او (مضبوطہ) ونیسی | رسی | دَاللہ | قول
خوپہ داسے حالت کینے چہ تاسو مسلمانان یئی۔ اد قول پہ شریکہ دَاللہ رسی پہ مضبوطی سرہ ونیسی۔

وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً

اومہ | جد اجد کیری | او یاد کړی | نعمت | دَاللہ | (چہ هغه) پہ تاسو (وکر) | هر کلمه تاسوئی | دیننلاوتریل
او دے دے مہ کیری، او دَاللہ چہ پہ تاسو کوم انعامات دی هغه یاد کړی کله چہ تاسو دیوبل دیننلاوتری

فَأَلَفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا

بیاهغه محبت واپور | پہ مینم دَرمی ونوستاسو کینے | پس شوئی تاسو | د هغه پہ مہربانی سرہ | ورونہ دیوبل
بیاهغه ستاسو پہ زہی ونو کینے محبت واپور او د هغه پہ مہربانی تاسو ورونہ ورونہ جری شوئی

وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ

او وئی تاسو | پہ غارہ | دکنده | داور | بیائے بیچ کړی تاسو | له هغه نه | دغه شان
او تاسو داور دکنده پہ غارہ ولاہی وئی، نو الله ترے نه خلاص کړی دغه شان الله

يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿۱۰۳﴾ وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ

بیانوی | الله | تاسو پاره | چل ایتونه | دیارہ د دچہ تاسو لارہ بیاموئی | او پکارده چہ وئی له تاسو | یوہ دله
تاسو ته خپلے مخنے نینلے بنائی، چہ تاسو پہ سمد لار باند پاتے شی۔ پہ تاسو کینے خامخا یو توله داسے

يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ

چہ بلی | دنیکی طرف ته | او حکم کوی | د بنو کارونو | او منع کوی | له بدو کارونو نه
پکارده چہ خلق نیکی طرف ته رابی او ورته د بنو کارونو حکم کوی او د بدو کارونو نه منع کوی

وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۱۰۴﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا

او هم هغه دی | کامیاب | او مہ کیری | پہ شان د هغو خلقو | چہ فرقہ فرقہ شول
او هم داسے خلق به کامیاب وی۔ او د هغو خلقو پہ شان مہ کیری چہ په خپل مینم کینے دے شول

وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ

او اختلاف لے وکر دیوبل سرہ | پس له دکنه (چہ) | راغلل هغوی ته | (روبیانه) دیلونہ | او هم دا خلق دی | کو موته چہ
او د خرقندو دیلونو را تلونہ پس په اختلافونو کینے اخته شول او هم د داسے خلقو د پاره ډیر

عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۱۰۵﴾ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ

(به) عذاب (وی) | ډیر لوئے | په کومه ورځ چہ | به سپین وی | خه مخونه | او تور به وی | خه مخونه
لوئے عذاب مقرر دے، په کومه ورځ چہ به خه مخونه رویتانه وی او خه به تک تور شی نو د

فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيْمَانِكُمْ

لیکن هغه خلق | د کومه چہ به تور شی | مخونه د هغوی | ایا تاسو انکار وکر | پس له ایمانو خپلونه
هغو خلقو د کومه مخونه چہ به تک نور شی (هغوی به وویلے شی) ایا تاسو ایمان را وړونه پس بیا کفر اختیار کړه

فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۱۰۳﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ

پس وښکئى | عذاب | په بدله دهغه کيڼه چه تاسو به کفر کولو | ليکن هغه خلق چه روښانه به وى
دو، اوس د خپل کفر په سزا کيڼه د عذاب خوندي وځکئى - او هغه خلق د کومو مخونه چه به روښانه

وَجُوهُهُمْ فِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۱۰۴﴾ تِلْكَ آيَاتُ

مخونه دهغوى | پس دهغوى د الله رحمت کيڼه به وى | چه هغوى به په د کيڼه هميشه وى | دا | آيتونه
وى هغوى به د الله د رحمت په سيورى کيڼه وى او په دے کيڼه به هميشه وى د الله حکمونه دى

اللَّهُ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۖ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ ﴿۱۰۵﴾

د الله دى | چه تلاوت کوو مونږ دهغه | په تاباندي | په حق سره | او الله نه غواړي | ظلم کول | په خلقو
چه مونږ ته تاته ټيک ټيک اور وړ - او الله په مخلوقاتو باند ظلم کول نه غواړي -

وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿۱۰۶﴾

او الله د پاره دى | هغه چه په اسمانونو کيڼه دى | او هغه چه په زمکه کيڼه دى | او د الله طرف ته به | بيرته گرځولى شي ټول کارونه
او هر چه په اسمانونو او په زمکه کيڼه دى هغه ټول د الله دى - او ټول معاملې به اخر الله ته پيش کيږي -

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ

بيى تاسو بهترين امت | چه بهر ته راويستل شوى بيى | د خلقو پاره | تاسو حکم کوئى | د نیکو کارونو | او منع کوئى
(د مسلمانانو) تاسو بهترين ټولے بيى کوم چه د خلقو (د هدايت) د پاره پيل اکړے شو د تاسو خلقونه د نيکي حکم کوئى

عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا

د بدو کارونو نه | او ايمان راوړئ | په الله | او که پيچ | ايمان راوړئ | اهل کتاب (د هم) | خامخا به ډيره بهتره
او د بدو کارونو نه منع کوئى او په الله باند يقين لرئ | او که اهل کتاب د هم ايمان راوړئ نو د هغوى د پاره به ډيره

لَهُمْ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَكَثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿۱۰۷﴾ لَنْ يَضُرَّكُمْ

هغوى پاره | څه نه هغوى نه | مسلمانان دى | او اکثر په هغوى کيڼه | نافرمانه دى | هيڅ کله به زيا ونه رسو هغوى ته
غوره وه، په هغوى کيڼه څه خوايېماندار دى خواکثر په کيڼه فاسقان دى - هغوى تاسو هيڅ ضرر نه شي

إِلَّا أَدَّى ۖ وَإِنْ يُقَاتِلُوكُمْ يُؤَلُّوكُمْ ۖ الْأُدْبَارُ

مکړه لږ غفلان | او که پيچ هغوى تاسو سره جنګ وکړئ | نو و به مړ ځوئى تاسو ته | شا ځانې
رسو فقط تنګول کوئ - او که تاسو سره جنګ شروع کړئ نو زړ به درته شا ځانې وښائى - او بيا به

ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ ﴿۱۰۸﴾ ضَرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةُ أَيْنَ مَا تَقِفُوا ۖ إِلَّا

بيا به هغوى ته مدد ور نه کړئ شي | وغورځولې شو | په هغوى باند | ذلت | هر ځائے کيڼه چه هغوى بيا موند شي | مګر
هېڅوک د هغوى امداد ونه کړئ - په د خلقو باند هر ځائے کيڼه چه بيا مومئى ذلت مسلط وى، هېڅوک

يَحْبِلُ مِنَ اللَّهِ ۖ وَحَبِلَ مِنَ النَّاسِ وَبَاءُ وَبَغْضٍ مِنَ اللَّهِ

په ذمه وارئ کيڼه | د الله د طرف نه | او په ذمه وارئ کيڼه | د خلقو د طرف نه | او هغوى راغلل په غضب کيڼه | د الله
چه د الله په پناه کيڼه | او د خلقو په پناه کيڼه وى | او هغوى د الله په غضب کيڼه کيږ شي دى -

وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذَلِكِ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ

دوہلے شوہ | پہ ہغوی باند | محتاجی | دا | یکد پارہ چہ ہغوی | انکار کولو
او محتاجی پرے راغویہید لے دہ - دا پہ دے وجہ چہ ہغوی ذالہ تقالی د حکمونو نہ

بَايَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ ذَلِكِ بِمَا عَصَوْا

دایتو ذالہ | او وژل بہ ہغوی | پیغبران | پہ ناحقہ | دا پہ دے وجہ | چہ ہغوی نافرمانی دکر
انکار کولو | او پیغبران علیہم السلام بہ لے پہ ناحقہ وژل دے وجہ دا وہ چہ ہغوی نافرمانی

وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١٣﴾ لَيْسُوا سَوَاءً ۚ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ

او د حد نہ بہ تیریدل | ہغوی قول برابر نہ دی | د اہل کتابونہ | یوہ دلہ دہ ولایہ
کے وہ او د حد نہ ورنہ تیرشوی دوا ہو قول اہل کتاب ہم برابر نہ دی پہ ہغوی کہے یو تو لے پہ حق (مضبوط) والہ

يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ أَنْاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ﴿١٤﴾ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ

لوی | ذالہ ایتنوہ | د شبے پہ وختو کہے | او ہغوی | سجدے کوی | ہغوی ایمان راوری | پہ اللہ
د شبے پہ وخت کہے ہم ذالہ ایتنوہ لوی | او ہغوی تہ سجدہ کوی - پہ اللہ تقالی او پہ آخرت

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ

او پہ و سحر | د آخرت | او حکم کوی | د نیکو کارونہ | او منع کوی | د بد و کارونہ
باند یقین لری | او خلقو تہ د نیکو حکم کوی | او د بد و کارونہ نہ لے منع کوی

وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَٰئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٥﴾ وَمَا يَفْعَلُوا

او تندہ کوی | پہ نیکو کارونہ کہے | او ہم د (خلق) دی | د نیکانو نہ | او ہغوی تہ چہ کوی
او پہ نیکو کارونہ کہے دیو بل نہ وہاند کیری او دغہ کسان د نیکانو پہ توی کہے شیردی - او د (خلق) چہ

مِنْ خَيْرٍ ۚ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿١٦﴾ إِنَّ

د نیکو نہ | ہیکلہ بہ محروم نہ کرے شے دے (د اجرانہ) | او اللہ | بنہ پوہ دے | پہ پرہیز کارانو | بیشک
ہے یوہ نیکی وکری نو دے ناقدری بہ ہچرے نہ کیری او اللہ پرہیز کاران خلق بنہ پیژنی - بیشک چاہے

الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ

کوم خلق چہ | کافران د | ہیٹک لہ بہ کارونہ کوی ہغوی تہ | د ہغوی مال | اونہ | د ہغوی اولاد | ذالہ سرہ
کفر غور کرے ذالہ د عذاب پہ مقابلہ کہے بہ نہ د ہغوی مالونہ اونہ د ہغوی اولاد غہ پہ کار

شَيْئًا ۚ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ مَثَلُ مَا

ہیٹک ہم | او ہم د (خلق) دی | دوزخیان | ہم ہغوی بہ پہ دے کہے | ہمیشہ وی | مثال د ہغ کوم چہ
راشی | او دا دوزخیان دی | پہ دے کہے بہ ہمیشہ پراتہ وی - کوم مالونہ چہ دوئی

يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ

ہغوی خرخ کوی | د دے دنیا پہ ژوند کہے | ایشان د ہغ | ہوا | پہ پہ ہغے کہے / سختہ بختی د | چہ د رسید و
(د اسلام برخلا) د دنیا پہ ک ژوند کہے لکوی د ہغ مثال د ہغ باد پہ شان د کہے پکے سختہ بختی دی او د ہغ جہا بہ

حَرَّتْ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكْتَهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ

فضل تہ | دیکو قوم | چاہے ظلم کرے دو | پہ خیلو مانو | بیائے ہفہ برباد کرو | اونہ ظلم کرے پہ ہفوی | اللہ

فصلو نو پریوئی چہ پہ خان نے ظلم کرے وی نو فصل و رلہ تباہ کوی ۔ او اللہ پہ ہفوی ہیتر ظلم نہ

وَلَكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٤﴾

لیکن | ہفوی پہ خیلو مانو | (پخیلہ) ظلم کو نو | اے د ایمان خادندانو! | مہ جو روئی

دے کرے بلکہ ہفوی پخیلہ پہ خیل خان زیاتے کرے ۔ اے مؤمنانو! | د مسلمانانو نہ علاوہ

بِطَانَةٍ مِّنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ

رازدار (خوک) | سوا د خیلو نہ | ہفوی کے نہ کوی تاسو | نقصاً (رسول) کینے | ہفوی غوا | چہ تاسو تکلیف دی

نور خلق خیل رازدار کوئی مہ، ہفوی ستا سو پہ برباد ولو کینے ہیتر کوتا ہی نہ کوی، ہفوی ہفہ خبرہ خوشی پہ

قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تَخَفَى صُدُورُهُمْ

بیشکہ ہنکارہ شوہ | دُسنمی | د ہفوی لہ خلونہ | اوخہ چہ | پتہ دی | د ہفوی سینو کینے

کومہ چہ تاسو تکلیف رسی (وس) خوئے بغض د خلونہ ہم ہنکارہ شوہ اوکوم چہ نے پہ زہ و نو کینے پتہ پروت دے

أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ

(ہفہ دکنہ ہم) زیات د | بیشکہ بیان کری د مونہ تاسو تہ | ایونہ | کہ چرے تاسو

ہفہ خلاد کنہ ہم دیر زیات دے، مونہ تاسو تہ نجبنے بنے خرگندے کرے، کہ چرے تاسو د غور او فکر

تَعْقِلُونَ ﴿١١٥﴾ هَآأَنْتُمْ أَوْلَاءُ يُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ

عقل لری | داؤری تاسو خو | ہفہ بی (چہ) | د ہفوی محبت کوئی | او محبت نہ کوی ہفوی تاسو سہ | او تاسو منی

نہ کاروا خلئی ۔ تاسو لکیائی ہفوی سرہ مینہ محبت ساتی ولے د ہفوی تاسو خوش نہ یئی سرہ د دے

بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا

تول کتابونہ | اولہ چہ | ہفوی ملاقات کوی تاسو سہ | (نو) وائی | مونہ (ہم) ایمان راؤپے دے

چہ تاسو تول اسما فی کتابونہ منی اولہ چہ تاسو سرہ یوہائے شئی نو وائی چہ مونہ ایمان راؤپے دے

وَإِذَا خَلَوْا عَصَوْا عَنْكُمْ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ

اوہر کہ چہ خان لہ شی | نو چچی ہفوی | پہ تاسو باند | (خیل) کو تے | لہ غصہ نہ | وایہ

او چہ خان لہ یوازے شی نو د دیرہ قہرہ درپسے خیلے کو تے پہ غابونو چچی، ورتہ وایہ

مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١١٦﴾

مرہ شئی | پہ وجہ د خیل غصہ | بیشکہ | اللہ | پوہہ دے | د زہونو پہ راز | کہ چرے

چہ د خیل قہر د لاسہ مرہ شئی، بیشکہ اللہ تہ ستا سو د زہونو حال معلوم دے ۔ کہ چرے

تَسْسِكُمْ حَسَنَةً تَنْوَهُهُمْ وَإِنْ تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ

ورسیری تاسو تہ | نعمت | (نو) بد لگی پہ ہفوی | او کہ چرے ورسیری تاسو تہ | (خہ) تکلیف

تاسو تہ فائدہ رسی نو دا خبرہ پہ ہفوی بد لگی او کہ چرے ورتہ خہ تکلیف ورسیری نو ہفوی

يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرَّكُمْ

نہ خوشحالہ شی | یہ ہفت | ادا کہ چہ | تاسو صبر و کړئ | او پرہیز کاری و کړئ زیان بہ ونہ رسوی تاسو ته
یہ دے خوشحالیزی۔ ادا کہ تاسو صبر و کړئ ادا کہ الله نہ ویرہ کوئی نو د هغوی مکرو قریب تاسو ته

كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ۝۱۳۰

مکرو هغوی | هیئت | بیشک | الله | یہ هفت ۱۳۰ | کوی هغوی | احاطہ کوونکے | ادا کہ چہ | تہ بہ خت و صباراد
هیئت خور نہ شی در رسوے، الله د هغوی د هر کار نہ را چا پیرہ دے۔ اور یاد کړہ پیغمبره! کوم وخت

مَنْ أَهْلِكَ تَبَوَّئِ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ

د خیل کور نہ | چہ تاکنیزول | مسلمانان | (پہ) مورچو (کنے) | د پاره جنگ | او الله
تہ سحر کورہ بهر ووتلے او (د اُحد پہ میدان کنے) مسلمانان د خائے پہ ملے پہ مورچو کنے د جنگ د پاره مقرول او الله

سَمِيعٌ ۝۱۳۱ اِذْ هَبَّتْ طَائِفَتٌ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلُوا وَاللَّهُ

اوریدونکے | پوهه دے | هر کله چہ ارادہ و کړه | دوو چلو | له تاسو نه | چہ همت بائیلی هغوی | او الله
هر څه اوږای او په هر څه پوهه د هر کله چہ ستاسو د ملکرونه دوو تولو د نامردی ارادہ و کړه۔ حال دا چہ الله

وَلِيَهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝۱۳۲ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ

د هغوی دست (دو) | او په الله باند | پکار د چہ توکل و کړی | مسلمانان | او بیشک ختم در کړے د تاسو
د دواړو مدد کار و و۔ او مؤمنانو له خو همیشه په الله باند توکل پکار دے۔ او (د دکنه وړاند) الله د یدر په میدان

اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝۱۳۳

الله | په بدر کنے | او تاسو کمزوری وئ | پس و ویریدی | د الله نه | د پاره د دے چہ | شکر و کړئ۔
کنے ستاسو امداد کړے و وکوم خت چہ تاسو چیرکزوی وئ، پس د الله نه ویریدی چہ (د هغه په نعمتون) شکر و کړے شی۔

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ

هغه خت چہ وویل تا | مؤمنانو ته | ایا کافی به نه وی تاسو پاره | چہ | مدد و کړی ستاسو
(هم د بدر هغه واقعہ یادہ کړه) کله چہ تا مسلمانانو ته وویل، ایا تاسو د پاره دومره کافی نه ده چہ الله تعالی

رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنَزَّلِينَ ۝۱۳۴ بَلَىٰ

رب ستاسو | په درے | زره | فرشتو سره | چہ (د بره نه) نازلے وی | ولے نه
درے زره فرشتے را کونړے کړی، او ستاسو امداد و کړی۔ ولے نه (کافی

إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فُورِهِمْ هَذَا يُمْدِدْكُمْ

که چہ تاسو صبر و کړئ | او پرہیز کاری و کړئ | اور (په) تاسو له و کړی | فوراً | نو امداد به و کړی ستاسو
د (که) چرے تاسو صبر و کړئ ادا کہ الله نه ویرہ کوئی او بیا که چرے هغه (د ښمن) په د جوش کنے په

رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ۝۱۳۵

رب ستاسو | په پنځو | زرو | فرشتو سره | (چہ) خاص نخبه به لری
تاسو حمله و کړی نو الله به پنځو زرو فرشتو سره ستاسو امداد و کړی چہ خاص نخبه به ور سره وی۔

عَرْضَهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٣﴾ الَّذِينَ

چہ پلنوالے دھڻ | دَاسمانو | اود زمڪے برابر | تيار ڪرے شوڪے | پرھيز ڪارانو دَپارہ | ڪوم خلق چہ
چہ دَھڻ پلنوالے دَاسمانو اود زمڪے برابر دے اودھڻ پرھيز ڪارانو دَپارہ تيار ڪرے شوڪے چہ چہ

يُفْقُونَ فِي السَّرائِ وَالضَّرَائِ وَالْكُطَيِّبِ الْغَيْظِ وَالْعَافِينَ

خرڇ ڪوي | پہ آرام ڪينے | اود سختي (ڪينے) | اود زُغبي | غصہ | اود معاف ڪوي
خوشحالي اود بدحالي دواھو ڪينے خپل مالونہ خيرات ڪوي | اود غصہ پہ قابو ڪينے ساق | اود خلقو

عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٤﴾ وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا

خلق | اواللہ | دوست لري | نيڪان | اودھڻ خلق | ھر ڪم چہ وڪري
تصورونہ معاف ڪوي اوداسے نيڪان خلق دَاللہ تعاليٰ ديريخونہ وي اودھڻ خلق چہ خہ خراب ڪار

فَاحْشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا

خہ بدڪار | يا ظلم وڪري | پہ خپلو ڪانونو | نو يادوي | اللہ | بيا بخڻينہ غواړي
وڪري | يا پہ خپل ڪان خہ زياتے وڪري | نو (نوڙا) اللہ تعاليٰ يادوي | بيا دَھڻ خہ دَخپلو

لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا

دَخپلو ڪناھونو | اودھوڪ | بخڻيل شي | ڪناھونہ | سوا | دَاللہ نہ | اود ضد نہ ڪوي
ڪناھونو معاف غواړي اود دَاللہ تعاليٰ نہ سوا ھوڪ ڪناھونہ بخڻيل شي | اود ڪوم ڪناھونہ ٿے چہ

عَلَى مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٣٥﴾ أُولَئِكَ جَزَاءُ هُمْ مَغْفِرَةٌ

پہ ھڻ ڪناھ چہ وٺے ڪري | اودھڻ پوھه وي | دغہ خلق دي | چہ بدلہ ددوي | بخڻينہ دہ
ڪري وي پہ ھڻ ضد نہ ڪوي اودھڻ پوھيري | اود داسے خلق بدلہ دادہ چہ اللہ تعاليٰ بہ ورته

مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّتْ تَجْرِي مِّن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ

ددوي دَرَب دَطرفتہ | اوباغونہ دَ | چہ بهيري بہ | لاند دَھڻ نہ | نہرونہ | ھميشہ بہ وي (ھڻي)
بخڻينہ وڪري اوداسے باغونہ بہ وڪري چہ دَھڻ لاند بہ نہرونہ بهيري | چہ پہ ھڻ ڪينے بہ ھڻي

فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمَلِينَ ﴿٣٦﴾ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ

پہ ھڻ ڪينے | اوبشہ دہ | بدلہ | دَعمل ڪونڪو | بيشڪ تيرشوي دي | تاسونہ وھاندي | واقعات
ھميشہ وسيري اود نيڪ عمل ڪونڪو دَپارہ دَپريشہ اجر دَ | بيشڪ تاسونہ وھاندي ديرواقعات تيرشوي دي

فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾

پس وڪرھئي | پہ زمڪہ ڪينے | بيا وڪورھئي | ڇنڪہ | شو | انجام | دَ دروغ ڪنھونڪو
نو تاسود زمڪہ پہ منڇ وڪرھئي اود وڪورھئي چہ چا دَاللہ ڪمھونہ دروغ ڪنھونڪو دَھڻي ھڻي انجام شو ؟

هَذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَنُورٌ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٨﴾

دا (قرآن) | بيان دَ | دَخلقو دَپارہ | اود | ھدايت | اود نصيحت | پرھيز ڪارانو دَپارہ
دا (قرآن) دَٿولو خلقو دَپارہ بويان اود پرھيز ڪارانو دَپارہ ھدايت اود نصيحت دے

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۳۹﴾

اومہ سستیروی | اومہ غمژن کیدی | اوتاسو | به غالب یئی | که چرے یئی تاسو ریتینی مومنان
اوتاسو همت مه بائیلی اومہ غم کوئی اوهم تاسو به غالب راخئی که چرے تاسو خیل دنه ایمان لری

إِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ

که چرے ورسیدی تاسو | رقه زخم | نور سیدله (د) | قوم رد کافرانو ته | زخم | به شان ده
که (زن) تاسو ته (به دے جنگ کینے) زخم لگیدله دے نو دے قوم رد کافرانو ته هم داسے زخم لگیدله

وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ

اودا | ردفتم اومله | ورخ | اهورا ارمون | دخلقو به مینم کینے | اودا پارده هم چه جد اکری | الله
اودا خو حالات دی کوم چه مونده (وار په وار) په خلقو کینے بدلو ورا بدلوو - اوهکه هم که چه الله په تاسو کینے

الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ

مؤمنان | او جوړ کړی | ځنې په تاسو کینے | شهیدان | او الله | دوست نه لری
هغه خلق و زمانه کوم چه مؤمنان دی او په تاسو کینے هغو ته د شهادت دجه نصیب کړی اود الله ظالمان

الظَّالِمِينَ ﴿۱۴۰﴾ وَلِيَمَحَّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ

ظالمان | اودا پارده د که به نه پاک کړی | الله | مسلمانان | او ختم کړی
خوین نه دی او په دے وجه هم چه الله ایما خاوند (د گنا هونو نه) پاک صفا کړی او کافران

الْكَافِرِينَ ﴿۱۴۱﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخِلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ

کافران | ایما | گمان کوئی تاسو | چه داخل به شی تاسو | جنت کینے | حال د چه (اوبو) | نه دی معلوم
تباہ کړی - ایما تاسو گنړی چه جنت ته به (اوچ په اوچه) داخل شی حال د دے چه الله په

اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ﴿۱۴۲﴾

الله | هغه خلق | (کوموچه) جهاد وکړو | په تاسو کینے | او نه دی معلوم کړی | صبر کوونکی
تاسو کینے لا جهاد کوونکی نه دی آزمایلی او نه ئے صبر کوونکی آزمایلی دی -

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَتُّونَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُلْقَوْهُ

او بیشکه | تاسو | ارنه وکوله | د مرګ | وړاند د دے ته چه | تاسو ملاقات وکړه مرګ
او تاسو خو به د مرګ ارزو مکانه کوله (خو هغه وخت) چه مرګ مولیدله نه دو

فَقَدْ رَأَيْتُمْوَهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿۱۴۳﴾ وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ

پس ولیدو تاسو هغه | او تاسو کتل (په خپلو سترګو) | او نه دے محمد | مکر | یو رسول
نو اوس درته مرګ مخامخ راغی او تاسو ولیدلو - او محمد (صلی الله علیه وسلم) نورغه نه دی خو بس یو پیغمبر دے

قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ

بیشکه تیر شوی دی | دهغه ته وړاند | پیغمبران | ایما که چرے | دے وفات شی | یا قتل کړه شی
دده نه وړاند نور پیغمبران هم تیر شوی دی ، نو که دے وفات شی یا ووژله شی

انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ

نو بیرتہ بہ کرخئی تاسو | پہ پوند وخیلو | او خوک چہ | بیرتہ وگرخی | پہ پوند وخیلو
نوایا تاسو بہ پہ اہولو بپیو (د اسلام نہ) بیرتہ کرخی؟ او (یاد ساقی) خوک چہ کف تہ واپس وگرخی

فَلَنْ يَصُرَ اللَّهُ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٣﴾

ہغہ بہ ہیغہ کد زیان ونہ رسوشی | اللہ تہ | ہیغہ (ہم) | او دیرز بدلہ درکری | اللہ | شکر گزاروتہ
نوہغہ اللہ تہ ہیغہ نقصان رسولے نہ شی - او اللہ بہ دیرزی شکر گزار بندگانو تہ بدلہ وراکری

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ كِتَابًا مُّوجَّلًا

اد دا ممکنہ نہ دہ | یونفس لہ | چہ مرشی | مگر د اللہ پہ حکم | لیکل شوکے | پہ نیتہ سرہ
او ہیغہ یوژوندے د اللہ د حکم نہ بغیر مرکیدے نہ شی، مرگی خو پہ نیتہ لیکل شوکے دے

وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا ۖ وَمَنْ

او خوک چہ | غواہی | ثواب | د دنیا | مونز درکو دہغہ تہ | د دے نہ | او خوک چہ
او خوک چہ دینیوی ثواب غواہی مونز بہ درلہ پہ دنیا کتے ثواب ورکرو او خوک چہ د

يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا ۖ وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾

غواہی | ثواب | د آخرت | مونز درکو دہغہ تہ | دہغہ نہ | او مونز بہ دیرزی بدلہ درکرو | شکر گزاروتہ
آخرت د ثواب د پاره کارکوی نوہغہ لہ بہ پہ آخرت کتے ثواب ورکرو او مونز بہ دیرزی شکر گزار بدلہ درکرو

وَالَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ قَتَلُوا نَفْسَ نَبِيِّهِمْ ذَاكَ

او غومرہ (تیرشول) | لہ پیغمبرانو تہ | چہ جہاد وکرو | دہغوی پہ ملکرتیا کتے | خدائی خلقو | د یرو | بیانہ (خو)
او (د دے نہ ورا ند) | دیر پیغمبران وو چہ دہغوی پہ ملکرتیا کتے | د یرو خدائی خلقو جہاد وکرو - نو د اللہ پہ

وَهُنَا لَمَّا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا

دہغوی ہمت یا نیلو | پہ سبغہ ہفہ مصیبت چہ ورسید ہغوی | د اللہ پہ لارہ کتے | اونہ کمزوری شول
لارہ کتے چہ کوم مصیبتونہ ورتہ رسید لی وو، پہ ہغہ باند دہغوی زہونہ پریوق نہ وو، نہ کمزوری شوی وو

وَمَا اسْتَكَانُوا ۚ وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٥﴾ وَمَا كَانَ

اونہ | نہکتہ شول | او اللہ دوست لری | صابران | اونہ وہ
اونہ تہ باطل تہ سر تہیتا کرے وو او د اللہ صابرو خلق خوش وی - دہغوی خوبس دا

قَوْلَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا

خبرہ دہغوی | سو | (د دگنہ) چہ | دہغوی بہ ویل | اے ربہ زمونز | و بخشنہ | مونز د پاره | کما ہونہ زمونز
دعا وہ چہ اے زمونزہ ربہ | زمونز کما ہونہ او زمونز د لاسہ

وَأَسْرَفْنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبَّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا

او زمونز زیاتے | زمونز پہ کارکتے | او کلک کرہ | زمونز قدمونہ | اومد دراکرہ مونز
شوبے زیاتے راتہ و بخشنہ | او زمونز نیپہ کلک کرہ | او د کافرانو پہ

عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿۱۴۷﴾ فَآتَاهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ

پہ قوم | د کافرانو | پس د کرد هغوی | الله | ثواب | د دنیا | او نبه
مقابلہ کنے موندرله فتم راکره - نو الله تعالى هغوی له د دنیا ثواب هم ورکړو ، او د آخرت

ثَوَابِ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۴۸﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

ثواب | د آخرت | او الله | دوست لری | نیکان | اے | مؤمنانو!
نبه ثواب ته هم ورکړو او نیکان خلق د الله تعالى خوښ دی - اے مؤمنانو!

إِنْ تُطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا

که چکه تاسو خبره منی | د کافرانو | نو هغوی به بیرته وگرځی تاسو | په پوند و ستاسو | پس و به وگرځی تاسو
که تاسو د کافرانو خبره منی نو په اړولو ښیو به مو (کفر ته) واپس کړی ، بیا به په سخت

خَسِرِينَ ﴿۱۴۹﴾ بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿۱۵۰﴾

زیان کاره | بلکه | (هم) الله | ستاسو مالک دی | او هغه | ډیر ښه | مدد کار ده -
نقصان کښه پریوځی (د دوی خبره مه اورئ) بلکه الله ستاسو ملکره دی او هغه ډیر ښه مدد کار ده

سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ

اوس به مونږ د غورزو | په زهونو کښه | د هغو خلقو په | کافرانو دی | رعب
مونږ به ډیر زړه د کافرانو په زهونو کښه (ستاسو) رعب د غورزو ،

بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانٌ

په سببه هغه چه شرک کړی د هغوی | د الله سره | هغه څیز | چه نه دے نازل کړی | د هغه | (الله څه) دلیل
ځکه چه دوی د الله سره داسه څیزونه شریک کړی د چه د هغه په حقله الله هیڅ دلیل نه د نازل کړی

وَمَا لَهُمُ النَّارُ وَيُسْ مَثْوًى الظَّالِمِينَ ﴿۱۵۱﴾ وَلَقَدْ

او ځان د هغوی | د ونځ دے | او خراب دے | ځان د اوسیدو | د ظالمانو | او بیشکه
او د دوی تیا ونځه د ونځ دے ، او د ظالمانو تیا ونځه ډیره بده ده - او الله تعالى تاسو

صَدَقَكُمْ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحْسُونَهُمْ بِأَذْنِهِ حَتَّىٰ إِذَا

رښتیا کړه تاسو سره | الله | خپله وعده | هغه وچه تاسو وژل هغوی | د هغه په حکم | تر دے چه | هر کله
سره خپله وعده رښتیا کړه څه وخت چه (د جنگ په اول کښه) تاسو هغوی د الله تعالى په حکم سره په دریځه

فَسَلَّمْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا

تاسو کړی وښودله | او تاسو جگړه شروع کړه | په خپل کار کښه | او نافرمانی وکړه تاسو | پس له دے نه چه
وژل خو چه تاسو به زه شری او په خپل کار کښه مو جگړه شروع کړه او (د پیغمبر) د حکم نافرمانی مو وکړه پس هغه نه

أَرَاكُمْ مَّا تَحِبُّونَ مِنْكُم مَّن يَّرِيدُ الدُّنْيَا

و نه ښودلو تاسو | هغه څیز | چه تاسو خوښیولو | (څه) په تاسو کښه | هغه (د) کوم چه غواړی | دنیا
الله درته ستاسو د خوښه څیز (مال غنیمت) وښودلو ، په تاسو کښه څه خلق د دنیا طلب کار وو

وَمِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ

اور کچھ لوگوں کو چاہے آخرت | بیا | اے | اور کچھ لوگوں کو | لہ ہفتی نہ | دپارہ | دچہ | دازمانی | تاسو
اور کچھ | دآخرت | خواہشمند | و | تاسو | دکا فرانو | دتعاقب | و | کچھ لوگوں | چہ ستاسو امتحان | داخل

وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۵۲﴾

اور بیشک | ہفتہ معاف کرئی | تاسو | اور اللہ | لوئے | دفضل | خاوند | یہ | مؤمنان | باند

اور (اوس اللہ) تاسو نے معاف کر دیا | اور اللہ | یہ | مؤمنان | باند | مہربان | دے

إِذْ تَصْعَدُونَ وَلَا تَلَوْنِ عَلَى أَحَدٍ وَالرَّسُولُ

ہر کھ چہ | تاسو | لے | تلی | پہ | تینہ | کئے | اور | کچھ لوگوں | تاسو | دچا طرف | تہ | اور | پیغمبر

(ہفتہ وخت | یاد کرئی) | کھ چہ | تاسو | لے | وتلی | وئی | اور | ہیچا تہ | موپستہ | نہ | کتل | اور | پیغمبر

يَدْعُوَكُمْ فِيْ أَخْرِكُمْ فَاتَّابِكُمْ عَمَّا بَعْثُمْ لَكُمْ لَا تَحْزَنُوا

راہ | تلی | تاسو | ستاسو | وروستونہ | بیا | دے | ورسو | تاسو | دغم | پہ | بدلہ | کئے | غم | دپارہ | دچہ | غم | نہ | شئی

درتہ | د | وروستونہ | اوزونہ | کول | پس | اللہ | ستاسو | تربیت | دپارہ | غم | دپاسہ | غم | درکرو | دپارہ | دے | چہ | کوم | خیر

عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ وَاللَّهُ خَبِيرٌ

پہ | ہفتہ | خہ | چہ | لاہ | شئی | ستاسو | لاش | اونہ | پہ | ہفتہ | خہ | چہ | ورسیری | تاسو | مصیبت | اور اللہ | باخبرہ | دے

ستاسو | لاس | نہ | ووی | یا | درتہ | تکلیف | ورسی | نوچہ | پہ | ہفتہ | غم | نہ | شئی | اور اللہ | تعالیٰ | ستاسو | د

بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۱۵۳﴾ ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ بَعْدِ الْغَمِّ

پہ | ہفتہ | خہ | چہ | کوئی | تاسو | بیا | راوی | لرو | پہ | تاسو | باند | پس | لہ | غم | نہ

کارونہ | خبر | دے | بیا | دے | (لوئے) | غم | نہ | پس | لے | ستاسو | پہ | زہ | ونو | کئے | اطمینان

أَمَنَةً نُّعَاسًا يَّغْشَى طَآئِفَةً مِّنْكُمْ وَطَآئِفَةٌ

امن | (یعنی) | پرکالی | چہ | پتولہ | یوہ | دلہ | لہ | تاسو | اوہوہ | دلہ | (ہفتہ)

پیدا کرو | چہ | یوہ | قوی | لہ | خوب | جوتہ | ورا کوئے | اوہوہ | دلہ | (دعا فقیو)

قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ

(چہ) | ہفتی | سرہ | فکرو | دخیلو | خانو | ہفتی | لمان | کو | پہ | اللہ | باند | ناحق | لمان

تہ | ہفتہ | وخت | ہم | دخیلو | خانو | فکرو | اور اللہ | تعالیٰ | پہ | حق | لے | پہ | ناحقہ | دجاہلانہ | پہ | شان

الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَّنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ

دجاہلیت | ہفتی | بہ | وئیل | ایا | مونہ | دپارہ | لہ | دے | کارنہ | خہ | خیر | (شتہ)

بدگمانیہ | کوئے | وئیل | بہ | لے | چہ | پہ | دے | کار | کئے | مونہ | تہ | خہ | اختیار | شتہ

قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِيْ أَنْفُسِهِمْ

دواہ | بیشک | کار | تول | داللہ | دے | ہفتی | بہ | پتولہ | پہ | خیلو | زہ | ونو | کئے

دواہ | (اے نبی!) | یقیناً | تو | لے | خبر | ہم | داللہ | یہ | اختیار | کئے | دی | خلق | پہ | زہ | ونو | کئے | ہفتہ | خبر | سبکی

مَا لَا يَبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ

چه نه به نه بکاره کولو | تاته | وئیل به نه | که چرے دے | مونبر د پاره | له دے کارنه
کومے چه ستا په وړاند نه څرگندوی، دوی (په خپل مینه کینه) وائی که څه اختیار زموږ په لاس کینه دے نوموږ

شَيْءٍ مَا قَاتِلْنَا هَهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ

څه څیز | نونه به د وختل شو موږ | دلته | دوايه | که چرے | دوی تاسو | په خپلو کورونو کینه
به دلته نه وو وژلے شوی - ورته دوايه چه که تاسو په خپلو کورونو کینه هم ناست دے

لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى

ځامغايه بهر راوتلی وو | هغه خلق چه | (په تقدیر کینه) لیکلی وو | په هغوی باند | د ژلي کیدل | په طرف
نو د چا په نصیبه کینه چه مرگ لیکل شو دے وو، هغوی به د خپل مرگ ځایونو

مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ

د ځایونو د وژلے کیدلو خپلو | اود پاړه د څچه د آزمایي | الله | هغه څه چه | ستاسو په سینو کینه دی
ته راوتلی وو - او دا (معامله) ځکه وشوه چه الله ستاسو د سینو پټ رازونه د آزمایي، او

وَلِيَمْحَسَّ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

اود پاړه د څچه پاک کړی | څه چه | ستاسو په زړه وټو کینه | او الله | ښه پیژنی | راز | د سینو
ستاسو د زړونو درغلټیا صفا کړی، او الله ته د زړونو راز دیر ښه معلوم دے

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ

بیشکه | هغه خلق چه | مخه وگرځولو | له تاسو نه | په هغه ورځ | په بویل ته مخامخ شول | دواړه ډلے -
په تاسو کینه چه کومو خلقو (د احد د جنک په ورځ) د جنک نه مخه اړولے دو هرکله چه دواړه ډلے بویل ته مخامخ

إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ

بیشکه چه | وښوول هغوی | شیطان | په سبب څه هغو علونو | کوم چه هغوی کړی وو | او بیشکه
شول، نو دا ځکه چه شیطان د هغوی د ځنوعلونو په وجه د هغوی قد مونه خړبولی وو، الله د

عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ

معاف کړل | الله | هغوی لره | بیشکه | الله | بخښونکي | د زغم خاوند دے
د هغو خلقو گناه معاف کړه | او الله یقیناً | بخښونکي | د زغم خاوند دے

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا

اے | د ایسان خاوندانو! | مه کیږئ | په شان د هغو خلقو | چه کافر شول | اود د وئیل
اے مؤمنانو! | د کافرانو په شان خبره مه کوئ چه د

لَاخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُرًى

خپلو وروڼو ته | هرکله چه هغو سفر وکړه | په زمکه کینه | یا هغوی وو | په جهاد کینه | که چرے هغوی
هغوی خپل خپلوان چرته په سفر ووځي | یا عزاله لاسی شي (اومره شي) نو هغوی وائی که چرے

عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةً

مونڙ سره | نونه به مړه کيدل | اونه به وژل کيدل | چه وگړخوی | الله | دا | خبره | | ارمان

دوی دلته مونږ سره پاته وک نومره شو او وژل شو که به نه دوا داسه خبره الله د هغوی په زه و نوکې د حسرت

فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يَخِي وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

د هغوی په زه و نوکې | او الله | ژوندي کوی | او مړه کوی | او الله | هغه هغه ته چه تاسو کوی

پیدا کولو سبب وگړخوی | او الله ژوندي کول او وژل کوی ، او الله تعالی ستاسو کارونه

بَصِيرٌ ۝ وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مِتُّمْ لَمَغْفِرَةٍ

کوری | او که چرې | تاسو وژل شئ | د الله په لاره کې | یا مړه شئ | خامخا بخښنه

دیني کوری - او که تاسو د الله په لاره کې وژل شئ | یا مړه شئ | نو د الله د طرف نه

مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةً خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ۝ وَلَئِنْ مِتُّمْ أَوْ

د الله د طرف نه | او (د هغه) رحمت | ډیر ښه ده | له هغه هغه نه | چه هغوی جمع کوی | او که چرې مړه شوی | یا

مغفرت او رحمت د هغه ټول مال نه ډیر ښه ده کوم چه داخل راغونډوی - او که تاسو مړه شئ | یا

قُتِلْتُمْ إِلَّا إِلَى اللَّهِ نُحْشَرُونَ ۝ فِيمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ

و وژل شوی | نو خامخا به د الله طرف ته | را جمع کړې شئ | پس په سبب د مهرباني سره | له طرفه د الله نه

و وژل شئ | نو په هر حال الله ته به راپورته کیدی - (له پیغمبره!) دا د الله تعالی مهرباني ده

لَئِنْ لَّهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا

نرم شوې ته | د هغوی پاره | او که چرې | وې ته | سخت خوږه | د سخت زړه خاوند | نو هغوی (ټول) به پاشیږي

چه ته د خلقتو ډیر زیات نرمی او که ته تیز خوږه سگدله وې نو ټول خلق به ستاد خواشانه

مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ

ستاد خواشانه | پس معاف کړه ته | هغوی | او بخښنه وغواړه | هغوی پاره | او مشوره کوه هغوی سره

تنبیږی وو ، نو د دوی قصورونه معاف کړه او د دوی په حقله د بخښنه دعا وغواړه او په معاملو کې

فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ

(په اهمه) معامله کښه | بیا هر که چه | ته پخه اراده وکړه | نو توکل وکړه | په الله باند | بې شکه | الله

د دوی سره هم مشوره کوه خو هر کله چه د خه خبره پخه اراده وکړه نو بیا په الله توکل کوه - یقیناً توکل کوونکی کس

يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ۝ إِنَّ يَنْصُرْكُمْ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ

دوست لری | توکل کوونکی | که چه مدد درکړی تاسو | الله | پس نشته د هغوی غالب کیدونکې

د الله تعالی ډیر خوښ وی - که الله تعالی ستاسو مدد کوی نو هیڅ طاقت په تاسو غالب

لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ

په تاسو | او که چرې | هغه پریددی تاسو | پس څوک د هغه چه | مدد به درکړی تاسو | پس له ده نه

نه شئ راتلې او که الله تعالی مو یوازې پریددی نو بیا بل داسه څوک کیدل شئ چه د هغه نه پس به تاسو له مړ درکړی

وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۱۶۰﴾ وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ

اوپہ اللہ باند | پس توکل د وکری | مؤمنان | اونہ دہ (مکتہ) | نبی د پارہ
اوپکار دی چہ مؤمنان | پہ اللہ تعالیٰ باند توکل کوی - او د ہیٹ یو نبی دا کار نہ دے

أَنْ يَغْلِبَ وَمَنْ يَغْلِبْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ

چہ خیانت د وکری | او خوک چہ خیانت وکری | نو ہفہ بہ رادی | ہفہ غیز چہ خیانت دے | پہ ورخ د قیامت
چہ ہفہ د خیانت وکری او خوک چہ خیانت وکری نو ہفہ خیز بہ د قیامت پہ ورخ خان سرہ راوی

ثُمَّ تَوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۱۶۱﴾

بیا | یہ پورہ ورکری شی | ہر نفس تہ | کوم چہ ہفہ کری وی | اوپہ ہفوی | بہ ظلم نہ شی کولے
بیا بہ ہر چاتہ د خیل عمل پورہ پورہ بدلہ ورکولے شی اوپہ ہیچا بہ ہیٹ زیاتہ نہ کیری

أَفَمَنْ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطِ مِنَ اللَّهِ

نوا یا چا چہ | پیروی د کرہ | د اللہ د رضا | ہفہ رہی (پہ شاد ہفہ چا راغلو) پہ غضب کئے | د اللہ
نوا یا خوک | چہ د اللہ پہ رضا چلیری د ہفہ چا پہ شان کیدہ شی پہ چا چہ د اللہ غضب شوے وی

وَمَا أُولَٰئِكَ جَهَنَّمَ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿۱۶۲﴾ هُمْ دَرَجَتٌ عِنْدَ اللَّهِ

او خائے د ہفہ | دوزخ دے | او ہفہ (دیر) بد دے | خائے (واپس) ورتلو | د ہفہ (تو) درج دی | اللہ سرہ
اودوزخ د ہفہ تیکا و نہ وی ؟ او ہفہ دیر خراب خائے دے | اللہ سرہ د خلقو جدا جدا درجے دی

وَاللَّهُ بِصِيرٍ ۖ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿۱۶۳﴾ لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ

او اللہ | گوری | ہفہ خہ چہ ہفوی لے کوی | بیشک | احسان و کرو | اللہ
او اللہ تعالیٰ د ہفوی کارونہ دینے | گوری - اللہ تعالیٰ واقعی پہ مؤمنانو باند دیر لوئے

عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ

پہ مسلمانانو | ہر کلمہ چہ راوئے لیرو | پہ ہفوی کئے | یو پیغمبر | ہم نہ ہفوی نہ
احسان کرے دے | چہ پہ دوی کئے لے ددوی (د خیل قوم) نہ یو پیغمبر را لیرو لے دے

يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ

چہ تلاوت کوی | پہ ہفوی | د ہفہ آیتونہ | او پاکوی ہفوی | او زدہ کوی ہفوی تہ | کتاب
چہ ہفہ دس تہ د اللہ تعالیٰ آیتونہ اوسوی او ددوی (زہونہ) پاکوی او دوی تہ د کتاب او حکمت

وَالْحِكْمَةَ ۚ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۱۶۴﴾ أَوَلَمْ

او علم | او بیشک ہفوی وو | ددے نہ و ہاند | پہ ہنکارہ گمراہی کئے | ایا ہر کلمہ چہ
تعلیم و رکوی ، او ددے نہ و ہاند خو دا خلق پہ خرگندہ گمراہی کئے پراتہ وو - او کلمہ چہ (د اہل) پہ

أَصَابَتْكُمْ مُّصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلِهَا قُلْتُمْ أَلَا

دورسید و تاسوتہ | مصیبت | چہ رسولے دے تاسو | د ہفہ نہ دوچند | نو ددیل تاسو | چہ کوم کائن
جنگی کئے | پہ تاسو باند مصیبت (راغلو داسے مصیبت چہ دے نہ دوچند تاسو پہ ہفوی باند) (دیں پہ جنگ کئے) غور و غور و تاسو و تاسو

هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

در اعلو دا؟ | دوايه | هغه | خپله ستاسو د طرف نه راغلو | بيشكه | الله | په هر څيز باندې
دا د كوم څه نه راغی، دوايه | په داتاسو پخپله په ځان راوسته ده ، بيشكه الله تعالى په هر څه

قَدِيرٌ ۝ وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ التَّتِي الْجَمْعِينَ

قادر ده | او كوم چه | ورسيد و تاسو ته مصيبت | په هغه ورځ چه | يو بل ته مخامخ شو | دوايه ده |
قدرت لري - او كوم مصيبت چه په تاسو باندې په هغه ورځ راغی هر څه چه دوايه ده | په اڅکي | يو بل ته مخامخ شو

فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَلِيَعْلَمَ

پس په حکم د الله سره | او د پاره د څه معلوم کړي | مؤمنان | او د پاره د څه معلوم کړي
نودا هم د الله په حکم سره دو چه الله مؤمنان ښکاره کړي - او منافقان هم بيل

الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

هغه خلق چه | منافقان شول | او وويل شو | هغوی ته | راشي | او جنګ کړئ | په لاره کې د الله
کړي (هغه منافقان) چه ورته وويل شو چه راشي د الله تعالى په لار کې جنګ وکړئ

أَوْادْفَعُوا قَالُوا لَوْلَا نُوْعَلِمُ قِتَالًا لَا اتَّبَعْنَكُمْ هُمْ لِلْكَفَرِ

يا دفع کړئ کافران | هغوی وويل | که چر مونږ پوهيږئ | په جنګ کولو | نو ځا به پيروي کړو؟ مونږ ستاسو | هغوی خوکفر ته
يا (دښمن) دفع کړئ | نو هغوی وويل که مونږ ته معلوم وي چه (نن) جنګ د مونږ نه ځانغا درې درغلي وو - د دے وينا

يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ

په دغه ورځ | ډير نژدې شول | په نسبت (د څه دى) هغوی ايمان ته (نژدې) | هغوی وايي | په خپلو ځلو
په وخت هم هغوی د ايمان په نسبت کفر ته زيات نژدې وو - دوى په ځله هغه خبره کوي ، چه په

مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ ۖ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ۝

هغه څه چه نه دى | د هغوی په زېمې نوکې | او الله | زيات پوهه کي | په هغه کوم چه | هغوی پټوي
نرو نوکې نه هغه نه دى | او کوم خبره دوى پټوي هغه الله ته ډير ښه معلومه دى -

الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا

دا هغه خلق دي کومو چه | وويل | خپلو وروڼو ته | او په خپله ناست دوله جنګ نه | که چر هغوی زمونږ ته
دا هغه خلق دي چه پخپله خو ناست پاتې شول او د خپلو وروڼو پخپله نه وويل چه که زمونږ خبره نه منل

مَا قَاتَلُوا قُلْ فَادْرَءُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ ۖ إِنَّ كُنْتُمْ

نونه به دو قتل شوي | دوايه | دفع کړئ تاسو | له خپله ځانه | مرګ | که چر | يني تاسو
د نو وژل شوي به نه وو - ورته دوايه | که چر تاسو په دې وينا کې رښتوني يني نو د خپل ځان نه مرګ

صِدْقِينَ ۝ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا

رښتوني | او ګمان مه کوئ | په هغو خلقو چه | ووژل شول | د الله په لاره کې | د مړو
دفع کړئ - او څوک چه د الله په لار کې وژل شوي دي ، هغوی هېڅکله مړي نه کېږي

بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿۱۶۹﴾ فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ

بلکہ ژوندی کی | دخیل رب سرہ | ہغوی تہ روزی و رکوشی | خوشحالہ دی | پہ ہغہ تہ چہ و رکوشی ہغوی اللہ
بلکہ ہغوی خپل رب سرہ ژوندی دکارزق ورنہ و رکوشی - (۱۶۹) اللہ تعالیٰ چہ دخیل فضل نہ ہغوی تہ تہ و رکوشی

مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ

لہ خپل فضل نہ | او ہغوی خوشحالیدی | دہغو خلقو پہ نسبت | خوشحالی کوی چہ لا وروستو پہ دنیا کئے | دہغوی سرہ
دی پہ ہغہ خوشحالہ کی - او دہغو خلقو پہ نسبت خوشحالی کوی چہ لا وروستو پہ دنیا کئے | دہغوی

مِّنْ خَلْفِهِمْ ۖ إِلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۱۷۰﴾

لہ ہغوی نہ وروستو | چہ نشہ دے | (ہیغ) خوف | پہ ہغوی | او نہ ہغوی | بہ غزن شی
سرہ (پہ برنخ کئے) ملاؤنہ دی | ہغوی لہ نہ تہ ویرہ شتہ ، او نہ بہ خفہ کیری

يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ اللَّهِ وَفَضْلٍ ۚ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ

ہغوی خوشحالیدی | دہغو اللہ پہ انعام | او فضل | او پہ دے خبرہ چہ اللہ تعالیٰ دؤمنانو
ہغوی دہغو اللہ تعالیٰ پہ نعمت او فضل دیر خوشحالہ دی - او پہ دے خبرہ چہ اللہ تعالیٰ دؤمنانو

أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۷۱﴾ الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ

اجر | دؤمنانو | کو موخلقو چہ | حکم و منلو | داللہ | او د رسول
اجر نہ ضائم کوی - چاہہ د زخم خوړلو نہ پس ہم داللہ او رسول

مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ ۚ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ

پس لہ ہغہ نہ چہ | ورسید لو ہغوی تہ | زخم | دہغو (قو) دپارہ چاہہ | نیکی و کرہ | دہغوی نہ
پہ 'اواز باند ھان حاضر کړو ، پہ ہغوی کئے چہ کوم نیکان او پرہیزگاران

وَاتَّقُوا ۚ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿۱۷۲﴾ الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ

او پرہیزگاری و کرہ | اجر دے | دیرلوئے | ہغہ خلق چہ | وویل ہغوی تہ | خلقو | چہ بیشک | (مخالفو) خلقو
دی ہغوی لہ لوئے اجر مقرر دے ، داہغہ (ؤمنان) دی چاہتہ چہ خلقو وویل چہ گورئی ددکے کاڈو

قَدْ جَعَلُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فزَادَهُمُ إِيمَانًا ۖ وَقَالُوا

جمع کړے دے (لنکر) | دپارہ ستاسو | پس ویریری دہغوی | نو ہغوی نور زیات شول | پہ ایمان کئے | او ہغوی وویل
ستاسو پہ مقابلہ کئے فوج جمع کړے دے دہغوی نہ ویریری نو دہغو خبر دہغوی ایمان نور زیات کړو او وویل

حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿۱۷۳﴾ فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ اللَّهِ وَفَضْلٍ

کافی دموئز دپارہ | اللہ | او ہغہ دیرنبہ کار ساز دے | بیا ہغوی واپس شول | داللہ پہ احسان | او فضل سرہ
چہ مونز لہ اللہ یوازے پس دہم ہغہ بہترین کار ساز دے - پس ہغوی داللہ پہ نعمت او دہغو پہ فضل سرہ کامیاب

لَمْ يَمَسَّ سِمْسَرَهُمْ سُوءٌ ۖ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ

و نہ رسید لو ہغوی تہ | (تہ) تکلیف | او پیروی و کرہ ہغوی | درضا مندئ داللہ | او اللہ
واپس شول ، ہغوی تہ تہ تکلیف م ونہ رسید و او داللہ درضا کارئے ہم و کرہ -

ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿۴۴﴾ إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ

خاوند دَ لوئے فضل دے | بیشک چہ | دا (خبر د کوئے) | شیطان دے | چہ ویروی | دوستان خیل
دیڑ لوئے فضل خاوند دے | یقین و کوی دا ہم شیطان دے چہ تاسو د خیلو دوستانو نہ ویروی -

فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۴۵﴾ وَلَا يَحْزَنُكَ

پس مہ ویر یی تاسو د هغوی | او ویر یی لہ مانہ | کہ چہ یی تاسو | مؤمنان | او غمزن نہ کوی تا
تو تاسو د هغوی ہرگز مہ ویر یی او (صوف) ہم مانہ ویرہ کوئی کہ چہ تاسو واقعی مؤمنان یی۔ او (اے نبی!) تہ د هغو

الَّذِينَ يَسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا

هغه خلق کوم چہ | زغلی | پہ کفر کینے | بیشک هغوی بہ | ہیچ کله نقصان نہ رسوشی | اللہ تہ | ہیچ ہم
خلقو پہ کار و نومہ غمزن کیرہ شوک چہ د کفر پہ اختیار لو کینے تلوار کوی دوئی ہیچ کله د اللہ ہیچ تاوان نہ شی کوئے۔

يُرِيدُ اللَّهُ إِلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ

اللہ غواہی | چہ نہ | جوہڑ | هغوی د پارہ | (خہ) برخہ | پہ آخرت کینے | او هغوی پارہ
اللہ دا غواہی چہ پہ آخرت کینے ورنہ ہیچ برخہ ورنہ کوی - او هغوی لہ

عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۴۶﴾ إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ

عذاب دے | دیڑ لوئے | بیشک | کو مو خلقو چہ | واخستو | کفر | پہ بدلہ د ایمان کینے
لوئے عذاب مقرر دے۔ چاہہ د ایمان پہ بدلہ کینے کفر پہ بیعہ اخستے دے۔

لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۴۷﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ

هغوی ہیچ کله زیان نہ رسوشی | اللہ تہ | ہیچ | او هغوی د پارہ | عذاب دے | دردناک | او خیال نہ کوی
هغوی یقیناً د اللہ تاوان نہ شی کوئے، او هغوی لہ دردناک عذاب مقرر دے۔ او کافران د دا

الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُبِلُّ لَهُمْ خَيْرٌ لَّأَنفُسِهِمْ

هغه خلق چہ | کافران دی | چہ زموہر مہلت و رکول | هغوی تہ | بہتر دی | د هغوی د مانو د پارہ
خیال نہ کوی چہ مہنتی موند دوئی لہ د ہیکرے د پارہ مہلت و رکول

إِنَّمَا نُبِلُّ لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿۴۸﴾

بیشک موند خومہلت و رکول هغوی | چہ هغوی نور زیٹ و کوی | گناہونہ | او هغوی پارہ | عذاب دے | سپکوونکے
د ا مہلت خو موند ککے و رکول چہ هغوی پہ گناہونکے نور زیات شی او هغوی لہ سپکوونکے عذاب مقرر دے

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ

اللہ بہ ہیچ کله پرے نہردی | مؤمنان | پہ هغه (حال) | چہ تاسو یی پہ هغه باند | ترک چہ
دانہ شی کیدے چہ اللہ تعالیٰ مؤمنان پہ داسے حالت کینے پر یزدی کوم چہ (دن صبا) ستاسو دے بلکہ

يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ

جدا کوی | ناپاک | لہ پاک نہ | او اللہ (ہیچکله) نہ دے چہ | خبر د رکوی تاسو تہ
هغه بہ پاک او ہلیت خلق جدا کوی - او د هغه د ا طریقہ ہم نہ دے چہ تاسو قول د غصو پہ خبرو

عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِيْ مِنْ رُّسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ

پہ غیب باند | اولیکن | اللہ | غورہ کوی | لہ خپلو رسولانوں | خوک چہ و غوری خبر کری ، دے دپارہ اللہ پہ خپلو پیغمبرانو کینے چہ خوک غوری ہفہ غورہ کوی

فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ وَإِنْ تَوَمَّنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ

پس ایمان راوہی | پہ اللہ | او دہفہ پہ پیغمبرانو | اوکے چرے | ایمان راوہی تاسو | او پرہیزکاری و کر تاسو | نو تاسو پارہ مونا موپہ اللہ او پہ پیغمبرانو باند ایمان راوہی اوکے ایمان او پرہیزکاری پہ لاروان دسییدی نو دیر لوے اجر بہ

أَجْرٌ عَظِيمٌ ۝ وَلَا يَحْسِبَنَّ الَّذِينَ يَخْلُونَ بِمَا أَنَّهُمْ اللَّهُ

ثواب دے دیر لوے | او ہرگز خیال نہ کوی | ہفہ خلق چہ | شومتیا کوی | پہ ہفہ خہ چہ و کرل ہفوی اللہ بیا مومئی ۔ او پہ چا پہ اللہ د مال فضل کرے دے او ہفوی | یکنے شومتیا کوی

مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرٌ أَلَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ

لہ خپل فضل نہ | پہ ہفہ بنہ دی | دہفوی پارہ | بلکہ | ہفہ (خو) | بدہ دی | ہفوی دپارہ | زربہ طوق واغوند و ش ہفوی نو دا خیال نہ کوی چہ شومتیا و رہ بہترہ دہ | بلکہ دا دوی پہ حقلہ نقصان دے ، دغہ د شومتیا مال

مَا يَخْلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ وَاللَّهُ مِيرَاثُ

دہفہ خہ | پہ کوم کینے چہ ہفوی شومتیا کرکے | پہ ورج | د قیامت | او ہم د اللہ دپارہ د | میراث بہ ورتہ د قیامت پہ ورج د غارے تیزندئی کرے شی ۔ او د اسمانوا و زمکو قول میراث

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝ لَقَدْ

د اسمانوا | او د زمک | او اللہ | دہفہ خہ نہ | چہ تاسو کوئی | (بنہ) خبردار | یقیناً یوازے د اللہ تعالیٰ دے ۔ او اللہ ستاسو پہ کارونو بنہ خبر دے ، بیشک

سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ

اؤر بیدے دہ اللہ | خبرہ | دہفہ خلقو چہ | دے وئیل | بیشک اللہ | محتاج دے | او مونزہ اللہ دہفہ خلقو خبرہ و اور بیکہ | چہ دے وئیل چہ اللہ محتاج دے او مونزہ غنیان

أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ

غنیان یو | زرا دہ چہ مونزہ بہ و لیکو | ہفہ خہ چہ | ہفوی و وئیل | او قتلول دہفوی | پیغمبرانو لہ | پہ ناحقہ یو مونزہ بہ د دوی دا خبرہ ہم و لیکو او (داموم بیکو) چہ دوی بہ پہ ناحقہ پیغمبران و زل ۔

وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ

او مونزہ بہ و دایو | و خکی | عذاب | سوز و ونک | دا (بدلہ) دہ | دہفہ خہ | چہ و باند و لیکو اور چہ وخت راشی نو | ورتہ بہ و دایو چہ اوس د اور د عذاب خوند و خکی ۔ دا ستاسو د خپلو لاسونو د لیکو

أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ۝ الَّذِينَ قَالُوا

ستاسو لاسونو | او چہ | اللہ (خو) | نہ دے | ظلم کونکے | پہ بندگانو | کو مو خلقو چہ | و وئیل گتہ دہ | او اللہ د بندیانو پہ حقلہ یو ذرہ ظالم نہ دے ۔ خوک چہ دا وائی چہ اللہ

إِنَّ اللَّهَ عَهِدَ إِلَيْنَا أَلاَّ نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِيَنَا

چہ اللہ (خو) | مونہ نہ وعدہ اختہ دے | چہ مونہ ایمان نہ ورو | پہ چار رسول بانہ | ترہفہ وختہ پوسہ | راہی مونہ نہ
مونہ نہ ویلی دی | چہ پہ ہیچ یو پیغبر د | ترہفہ ایمان نہ | راہی و چہ (اول) | ہفہ زمونہ پہ وراہد

بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّن قَبْلِي

قربانی | چہ وغوری ہفہ | اور | دواہ | بیشک راہی کوے تاسوتہ | پیغبران | لہ مانہ وراہد
داسے قربانی و نہ کری | چہ (غیبو) | اور راشی | اوہفہ و خوری | و دواہ | چہ زمانہ وراہد | پیغبران | تاسوتہ | خیرکندے | نیتہ

بِالْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ

معجزے | اوہفہ | خہ چہ | دواہیل | تاسو | پس وے | دوزل | تاسو | ہفوی | کہ چرے | بی تاسو
راہی و اوہفہ | خہ نہ | ہم راہی وے | چہ تاسوے | غواہی | نوہفوی | مووے | وزل | کہ تاسو | رشتینی

صِدْقِينَ ۱۸۳ فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ

رہتیا و یونکی | پس کہ چرے | ہفوی | تادروغٹن | و گنری | نو دروغٹن | کنہے | شو | پیغبران | وراہد | تانہ
بی | کہ | اس دوی | تادروغٹن | گنری | نو تانہ | ورو | ہم | ویر پیغبران | دروغٹن | کنہے | شوی

جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ۱۸۴ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ

راہی و و ہفوی | روہانہ | دلیلونہ | او | صحیفہ | او کتاب | روہانہ | ہر یونفس | خکو و کھ د
دی | چہ | ہفوی | ہکارہ | خہ | او | صحیفہ | او روہانہ | کتاب | راہی وے | دو | ہر | ژوندے | بہ | یوکل

الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۱۸۵ فَمَن

مرک دے | او بیشک | چہ | پورہ | بہ | درکے | شتی | تاسو | اجر ونہ | ستاسو | پہ | ورخ | دقیامت | پس | شوک | چہ
مری | او تاسو | تہ | بہ | خیل | پورہ | اجر | دقیامت | پہ | ورخ | درکے | شتی | نو شوک | چہ

زُحِرَاحٌ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ

بہ لے | وساتلے | شتی | لہ | اور نہ | او داخل | بہ | کرے | شتی | پہ | جنت | پس | بیشک | ہفہ | کامیاب | شو | اونہ | و | ژوند
د دوزخ | اور نہ | بیچ | شتی | او جنت | تہ | داخل | شتی | ہفہ | کامیاب | شو | او د دنیا | ژوند | نورخ نہ

الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ۱۸۶ لَتَبْلُوَنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ

د دنیا | مگر | سامان | د دوکے | تاسو | بہ | خامخا | از مایلے | شتی | پہ | خیلو | مالونو | کینے
دی | خو | خیرکندہ | دوکہ | دے | (مسلمانانوا) | ستاسو | د مالونو | او ستاسو | د سرونو

وَأَنفُسِكُمْ قَفَّ وَلَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

او پہ | خیلو | حانونو | کینے | او خامخا | بہ | داوری | د هغو | خلقونہ | چہ | درکے | شو | د هفوی | کتاب
انہیست | بہ | خامخا | کیری | او تاسو | بہ | د هغو | خلقونہ | چہ | بخوا | و نہ | کتاب | درکے | شو | دے

مِّن قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذَىٰ كَثِيرًا ۱۸۷ وَإِنْ

لہ | تانہ | وراہد | اولہ | ہفہ | خلقونہ | چہ | مشرکان | دی | داذیت | خبرے | دیرے | اوکے | چرے
او د مشرکانو | د خلے | نہ | دیرے | تکلیف | رسوونکے | خبرے | اوراہی | اوکے

تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿۱۸۷﴾ وَإِذْ

تاسو صبر و کړئ | او پر هیڅ کارۍ و کړئ | او بېشکه | دا | د لوی همت | کار دے | او هر کله چه
تاسو صابره پلټئ شئ | او ځان بېچ و ساتئ | نو دا دیر د اچتے حوصله دے - او (یاد کړه) هر کله

أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ

واخستو | الله | اقرار | هغو خلقونه چه | ورکړه شوو | کتاب | چه خامخا بیانوی هغه | خلقونه
چه الله د هغو خلقونه کوم چه اهل کتاب دی دا و عده اخستې وه چه تاسو د دے (کتاب تعلیمات) په خلق

وَلَا تَكْتُمُونَهُ، فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا

ادمه | پټوی هغه | نو وغورځولې هغه | د خپلو شاګانو نه وروستو | او واخستلې هغوی
باندې واضح کول دی او پټې به نه ساتئ | هغو دی دا و عده شاته وغورځولې | او د الله کتاب په

بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبُئْسَ مَا يَشْتَرُونَ ﴿۱۸۸﴾ لَا تَحْسَبَنَّ

د دې په بدله کښه قیمت | لږ | پس د دین بد دے | هغه چه | هغوی اخلي | ته هیڅ کله خیال مه کړه
لږ قیمت خرڅ کړو ، او دیر خرابه سودا ته وکړه - څوک چه په خپلو (بدو)

الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا

په هغو خلقو | چه خوشحالیږی | په هغه هغه چه | هغوی کوی | او خوشبوی | چه د هغوی تعریف دوشی
کارونو خوشحالیږی | او دا غواړی چه په داسه کارونو د هغوی مدح و ویل شي

بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ

په هغه هغه چه | هغوی نه دے کړے | پس ښکاري مه کړه په هغوی باندې | په خلاصی کښه | له عذاب نه
کوم چه هغوی کړی نه وی ، نو ته دا خیال مه کړه چه هغوی ښه د عذاب نه خلاص شول ،

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۸۹﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

او هغوی له | عذاب دے | دردناک | او الله د پاره | بادشاهی | د اسمانونو | او زمک
هغوی د پاره خود دردناک عذاب مقرر دے - او د اسمانونو او زمک مالک یوازے الله دے

وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۹۰﴾ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ

او الله | هر څیز باندې | قادر دے | بېشکه | په پیدا کولو کښه | د اسمانونو
او الله په هر څه قدرت لری - د اسمانونو او د زمک په پیدا کیدو

وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿۱۹۱﴾

او زمک | او په اختلاف | د شپې | او ورځ کښه | خامخا څښه دی | د عقلمندو د پاره
کښه ، او د شپې ورځې پرله پسې په تلو د تلو کښه هغه عقلمندو د پاره دیر څښه دی

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ

هغه خلق چه | یادوی | الله | په ولاهه | او په ناسته | او په خپلو اړخونو
چه په ولاهه ، په ناسته | او په اړخ (هر حال کښه) الله تعالی | یادوی

وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا

او فکر کوی | پہ پیدا و بنیت کینے | د آسمانوں | او د زمک | اے زمونږ به
او د آسمانوں او د زمک پہ پیدا و بنیت کینے فکر کوی ، (او دا وائی) چه اے زمونږ به

مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۝۱۹۱

نہ دی پیدا کری تا | دا | عبث | پاک یئے نہ | پس وساتہ مونږ | له عذاب | د آسره -
د اجمیعہ خیزونہ تا بے فائدے نہ دی پیدا کری تہ (دھر عیب نہ) پاک یئے پس مونږ د اور د عذاب نہ بچ کرہ -

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تَدْخِلُ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَمَا

اے زمونږ به | بیشک تا | چه څوک | داخل کړل | اوسره | پس بیشک رسوا کړل تا هغوی | او نشته د
ا زمونږ به | تا چه څوک په دوترخ کینے و اچولو نو هغه تا ډیر و شرمولو - او د (داسے)

لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ۝۱۹۲ رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا

د ظالمانو | څوک مددگار | اے زمونږ به | یقیناً | مونږ و ادریدلو | یواواز کوونکے
ظالمانو د پاره څوک مددگار نشته - اے زمونږ به | مونږ د یواواز کوونکي اواز و ادریدو چاچه

يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ اٰمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا رَبَّنَا

چه بلنه کوی | ایمان طرف ته | چه | ایمان را وړی | په خپل رب باند | بیا مونږ ایمان را وړی | ا زمونږ به
د ایمان طرف ته بلنه کوله ، چه په خپل رب باند ایمان را وړی | پس مونږ ایمان را وړو ، ا زمونږ به

فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا

پس معاف کره | مونږ ته | زمونږ گناهونه | اولرے کره | مونږ ته | بدی زمونږه | او وفات کره مونږ
زمونږ گناهونه د بخښنه ، او زمونږ بدی یانے زمونږ نه لرے کره ، او د نیکانو د هغوی

مَعَ الْأَبْرَارِ ۝۱۹۳ رَبَّنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ

د نیکانو سره | اے زمونږ به | او را کره مونږ ته | دغه چه | تا وعده کره | د خپلو رسولانو په ژبه باند
سره مو خاڅه و کره - اے به زمونږ | کوے وعدے چه تا مونږ سره د سپیڅلانو په ژبه کړی | هغه راسره پوځ کره

وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ۝۱۹۴

اومہ رسوا کوه مونږ | په ورځ | د قیامت | بیشک ته | خلاف نه کوے | د خپلے وعدے | پس قبوله کره دعا
او د قیامت په ورځ مو شرم پرده وساتنه ، بیشک چه نه د خپلے وعدے خلاف نه کوے ، نو الله تعالی د

لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنَّىٰ لَا أَضِیْعُ عَمَلٍ عَامِلٍ مِّنْكُمْ

د هغوی | د هغوی رب | چه زه | نه | ضائع کووم | عمل | د هیڅ عمل کوونکي | له تاسو نه
هغوی دعا قبوله کره (او ورته د وویل) چه زه په تاسو کینے د هیچا عمل نه ضائع کووم

مِّنْ ذَّكْرِ أَوْ أَنشَىٰ بَعْضُكُم مِّنْ بَعْضٍ فَالَّذِينَ

سره دی | یا | بښه | څه نه تاسوله جنس د څو نه دی | بیا هغو خلقو چاچه
که نارینه وی او که زنانه ، تاسو ټول د یو بل جزه یئ - نو هغه خلق کو مړه

هَاجِرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي

هجرت وکړد | او د وېستل شول | د خپلو کورونو نه | او تکليف ورکړه شو هغوی | په لاسه زما کې
هېت وکړو | او د خپلو کورونو نه وېستل شوی دی | او زما په لاسه کې نه | تکليفونه او پت کړي

وَقْتَلُوا وَقَتَّلُوا لَأَكْفَرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ

او هغوی چنگ وکړد | او وژل شول | زه به خامخا نه | د هغوی نه | گناهونه د هغوی | او خامخا به داخل کړم هغوی
او کوموچه چنگ وکړد او وژل شول، زه به خامخا د هغوی گناهونه معاف کړم | او داسه باغونو ته به نه

جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِمَّنْ عِنْدَ اللَّهِ

په جنتونو کې | بهیږي به | د هغه نه لاند | نهرونه | بدل ده | له طرفه د الله نه
ور داخل کړم چه د هغه لاند نهرونه بهیږي ، الله سره د هغوی ثواب مقرر ده .

وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ۝ (۱۹۵) لَا يَغُرُّكَ

او هم الله سره د | نېغه | ثواب | او دوکه کې د دونه غورزوي | تا | اگر خپل راگرځيدل
او نېغه ثواب هم د الله سره پروت ده . د هغو خلقو کوموچه د کفر لاسه اختيار کړه ده په ملکونو

الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ۝ (۱۹۶) مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَا لَهُمْ

د کافرانو | په ښارونو کې | دا فائده ده لږه | بيا | څه د هغوی د
کې (په عيش و عشرت سره) راگرځيدل راگرځيدل تا په دوکه کې دونه غورزوي | دا د يو شوو وړو مزه د بيا د هغو تېکانو

جَهَنَّمَ وَيَسُ الْيَمَادُ ۝ (۱۹۷) لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ

دونځ | او خراب د هغه | څه | ليکن | هغه خلق چه | د ويريدل | د خپل رب نه | د هغو پاره
دونځ ده ، او هغه ډيره خرابه تېکانو نه ده . ليکن څوک چه د الله نه ويرېږي ، هغوی له داسه باغونه

جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خُلْدِينَ فِيهَا نَزَلَ

جنتونه دي | چه روان دي | د هغه لاند | نهرونه | هغوی به هميشه دي | په هغه کې | ميلستيا
تیار دي | چه د هغه لاند به نهرونه بهیږي ، هغوی به هميشه پکې اوسېږي . دا د الله

مِمَّنْ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْآبَرَارِ ۝ (۱۹۸) وَإِنْ

له طرفه د الله نه | او څه چه | د الله سره دي | د هغه ډير ښه دي | د نیکانو د پاره | او بيشکه
د طرف نه ميلستيا ده ، او د الله تعالى سره چه څه دي هغه د نیکانو د پاره ډير ښه دي . او په

مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ

د اهل کتابو نه | خو هغه هم دي | چه ايمان راوړي | په الله | او په هغه څه چه نازل کړه شو
اهل کتابو کې يقيناً داسه خلق هم دي کوم چه په الله تعالى باند او په هغه کتاب باند کوم چه په تا

إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خُشْعِينَ ۝ (۱۹۹) اللَّهُ

ستا سورت ته | او په هغه څه چه نازل کړ شول | د هغوی طرف ته | عاجزي کوونکي | الله نه
نازل شو چه او په هغه کتابونو کوم چه (له تانه وړاند) نازل شوی دی ايمان لري داسه چه الله تعالى نه عاجزي کوي

لَا يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ

نہ اخلی | یہ بدلہ دے دیتے ہیں | قیمت | لبر | ہم دے دھوی | پارہ | ثواب دھوی
دے دے | ایتوں (د دنیا) | یہ لبر قیمت نہ خرچوی ، دے دھوی خلقو | پارہ دے دھوی | درب سرہ

عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝۹۹

دے دھوی | درب سرہ | بیشک | اللہ | زر حساب | خستوں کے دے | اے ایمان خاوندان! | صبر و کثرت
اجر دے ، یقین و ساتی | چہ اللہ تعالیٰ | دیر زر حساب | خستوں کے دے | اے مؤمنان! | صبر کوئی | یوبل | یہ

وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا قُوا ۚ وَاللَّهُ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ۝۱۰۰

او محنت و کثرت | یہ صبر | او د جہاد | پارہ تیار | اوستی | او د ویر | پیری | د اللہ نہ | پارہ دے دے | تاسو | کامیاب شئی
صبر | مادہ کوئی | او خیل | خان د جہاد | پارہ تیار | ساتی | او د اللہ تعالیٰ | د ویر | پیری | چہ تاسو نہ کامیابی حاصل شئی ۔

سُورَةُ النَّاسِ مَدَّ وَهِيَ مَائَةٌ وَبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبْعُونَ آيَةً وَارْبَعَةٌ وَعِشْرُونَ
سورہ نسا | یہ مد | شے نازل | شوا پکن | (شروع) | کوم | یہ نامہ | د اللہ | کوئے | مہربا | زیات | رحم | کوئے | دے | یوسل | شہر | آوا | ایتوں | ۲۴ | رکہ | کئی | دے
شروع | کوم | د اللہ | یہ نوم | چہ | دیر | مہربان | دے | دیر | زیات | رحم | خاوند | دے ۔

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ

اے خلقو! | او ویر | پیری | د خیل | رب نہ | چاہے | پیدا | کئی | تاسو | لہ | یو | کس نہ
اے خلقو! | د خیل | رب نہ | او ویر | پیری | چہ | تاسو | تولدے | دیوتن | (ادم علیہ السلام) | نہ | پیدا | کئی

وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ

او پیدا | کئے | کئے | دہفہ نہ | دہفہ نہ | او خوار | کئے | کئے | دہفہ | وارث | سری | دیر | او نہ
اوم | دہفہ نہ | دہفہ نہ | جوہرہ | (بی بی حوا) | پیدا | کئے | او بیا | دے | دے | وارث | کئے | دیر | سری | او نہ | دے | دے | خوار | کئے

وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ ۚ إِنَّ اللَّهَ

او او ویر | پیری | د اللہ نہ | چہ سوال | کوئی | تاسو | یوبل نہ | دہفہ نہ | نوم | او درشتوں نہ | بیشک | اللہ
او د اللہ نہ | او ویر | پیری | چہ دہفہ نہ | نوم | تاسو | یوبل نہ | خیل | حقونہ | غواہی | او د خیل | لوی | د تعلقا تو | (شولو) | نہ | بیشک | اللہ

كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ۝۱۰۱ وَأَتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا

دے | پہ | تاسو | نگران | او در کئی | یتیمانوں نہ | دھوی مالونہ | اومہ | بدلوی
پہ | تاسو | تولو | باند | نگران | دے | او د یتیمانوں | مالونہ | دھوی نہ | واپس | کوئی | او نہ | خیز | پہ | خیل

الْخَبِيثَاتِ بِالطَّيِّبَاتِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ

نا پاکہ | پہ | پاکو | اومہ | خورٹی | مالونہ | دھوی | یو خائے شے | د خیل | مالونہ
خراب | خیز | مہ | بدلوی | او د دھوی | مالونہ | د خیل | مالونہ | سرہ | (شریک) | مہ | خورٹی

إِنَّهُ كَانَ حَوبًا كَبِيرًا ۝۱۰۲ وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا

بیشک | دے | دے | گناہ | لویہ | او کئے | چہ | تاسو | سرہ | دیرہ | وی | چہ | تاسو | بہ | انصاف | نہ | کئی
دے | دیرہ | لویہ | گناہ | دے | او کئے | تاسو | سرہ | دیرہ | وی | چہ | دے | تہانوں | جینکو | پہ | حقہ | بہ | انصاف

فِي الْيَتَامَىٰ فَانْكَحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِّنَ النِّسَاءِ

دیتیمانوجیمینکوپہ حق کئے | نوپہ نکاح کرئی ہفہ | کوئے چہ | خوینے و ستاسو | له نوروشخوونہ
و نہ کرے شی ، نو کوئے نورے شیچہ مو خوینے وی ہفوی دوه دوه

مَتْنِي وَثَلْتُ وَرُبِعٌ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا

دوه دوه | اودرے درے | اوخلورخلور | بیاکہ چہ | تاسوسرہ ویرہ وی | چہ تاسو انصاف نہ کرے شی
درے درے | اوخلورخلور پہ نکاح داخلئ ، نو کہ دا ویرہ درسرہ وی چہ (دہفوی پہ میمنہ کئے

فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا

نویوئے شی | یاردینے سرہ | چہ | مالک وی پرے | نبی لاسونہ ستاسو | دا | زیات نزدیک (دنتہ) | چہ
(بہ) انصاف و نہ کرے شی نو یو (شیخہ درلہ بس دہ) یا داسے وینے چہ ستاسو ملکیت وی دے انصاف نہ دیو کئے

تَعُولُوا ۝ وَآتُوا النِّسَاءَ صَدُقَتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طُبِنَ

ظلم کوئی تاسو | اودر کوئی | شیخوونہ | دہفوی مہر | پہ خوشحالی سرہ | بیاکہ چہ | ہفہ راضی
دپارہ دا کارزیاتنبہ دہ | او بنخوونہ دہفوی مہرونہ پہ خوشحالی ادا کوئی ، بیاکہ چہ ہفوی پخیلہ

لَكُمْ عَنِ شَيْءٍ مِّنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ

تاسو (پہ پرینودو) | خہ خیز | دہفہ (مہر) نہ | دخیل (زہہ) نہ | نو خورئی ہفہ
رضامندی تاسوونہ پہ ہفہ کئے خہ پریردی ، نو ہفہ نبہ پہ مزہ

هٰذَا مَرِيًّا ۝ وَلَا تَوْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ

پہ شوق سرہ | چہ خان پریشہ موہکری | اومہ و رکوی | بے عقلونہ | خیل مالونہ | کوم چہ | جوہکری دہ اللہ
بے ضررہ خورے شی ، او ناپوہہ کسانونہ خیل مالونہ مہ حوالہ کوئی کوم چہ اللہ تعالیٰ ستاسو

لَكُمْ قِيَمًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ

(سبب) | ودرید ستاسو | اودرزی و رکئی ہفوی | لہ ہفہ نہ | اوداغوند وئی ہفوی تہ | اودایئی | ہفوی تہ
دگنران پنگہ کرھولی دی او ہفوی لہ پکئے چوہی او جامہ و رکوی ، او ہفوی سرہ پہ نرمی

قَوْلًا مَّعْرُوفًا ۝ وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ

خبرہ | نبہ | اودا آزمایئی | یتیمان | تردے چہ | ہرکہ ہفوی ورسی | دہ نکاح (عمر) تہ
خبرے کوئی - اود یتیمان ازمینست کوئی تردے چہ دہ نکاح عمر تہ ورسی

فَإِنْ انْسَلَمَ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ

بیاکہ چہ | معلومہ شو تاسو | لہ ہفوی نہ | ہوشیار تیا | نورسوئی | ہفوی تہ | مالونہ دہفوی
نو کہ تاسو پکئے لہ دیر عزیز بیا موندو ، نو دہفوی مالونہ ہفوی تہ ہوالہ کوئی

وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ

اومہ خورئی ہفہ | پہ فضول خرچی | او پہ تلوار سرہ | دہ (دکھنہ) چہ ہفوی پہ لوٹشی | اوٹوٹ
او دہ ہفوی دہ لویدو دہ ویرے نہ مال پہ فضول خرچی او پہ تلوار مہ خورئی اوٹوٹ

كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ

دی | مالدار | نوپکاردی | چه هان و ساقی | او خوک چه دی | محتاج | نوپکاردی | و خوری | یہ نبہ طریقہ دولت مند کی ہفتہ لہ پکار کی ہفتہ دیتیم دمالن | ما و ساقی | او خوک چه محتاج کی ہفتہ لہ پکار کی ہفتہ یہ قدر ضرورت

وَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَى بِاللَّهِ

پس ہر کلمہ | و رکڑی تاسو | ہفتی تہ | د ہفتی مالونہ | نوگواہ نیسی | یہ ہفتی | او کافی | اللہ و خوری | بیا ہر کلمہ | بیجا توتہ خیل مالونہ حوالہ کوئی | نوگواہان پرے نیسی | او سم | حساب اختوتلہ خور دیوازے

حَسِبًا ۖ لِلرَّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ

حساب | اختوتک | سر و دیارہ | برخہ دہ | لہ ہفتہ نہ | چه پرینبودہ | پلاس او مور | او خیلوانہ اللہ بس | د ناریتو ہم یہ ہفتہ مال کئے برخہ مقرر دہ | چه مور او پلاس او خیلوانہ پرینبودے دی

وَاللِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ

او بنحو دیارہ | ہم | برخہ دہ | لہ ہفتہ نہ | چه پرینبودہ | پلاس او مور | او خیلوانہ او د زانوا ہم یہ ہفتہ مال کئے برخہ دہ | چه مور او پلاس او خیلوانہ پرینبودے دی

مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرُ ۖ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ۖ وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ

ہفتہ لبروی د ہفتہ | یا دیر | برخہ | مقرر دہ | او ہر کلمہ | حاضرشی | یہ تقسیم باند کہ لبروی ہفتہ مال او کد لبروی | دابرغہ | د اللہ د طرف نہ | مقررے کی | او چه د تقسیم وخت لہ

أُولَئِكَ الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ فَأَرْزُقُوهُمْ مِنْهُ

خیلوان | او یتیمان | او مسکینان | پس و رکڑی ہفتی تہ | د ہفتہ خیل خیلوان | یتیمان | غریبان را حاضرشی | نو ہفتی لہ ہم | یکنے خہ ناخہ و رکڑی

وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ۖ وَلِيُخَشِ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا

او وائی | ہفتی تہ | خبرہ | نبہ | او ویریدل پکاری | اللہ تہ | ہفتہ خلقولہ | کہ چہ ہفتی پریبی | او ہفتی سرہ | یہ نرمی سرہ خبرے کوئی | او ہفتہ خلقولہ پکاری | چه ہفتی د خبرے نہ و ویریدی کہ چہ

مَنْ خَلْفَهُمْ ذُرِّيَّةٌ ضِعْفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ

لہ خیل مان نہ وروستو | اولاد | کمزورے | چه و ویریدی | یہ ہفتی باند | پس ہفتی ویریدل پکاری | اللہ نہ ہفتی د خیل مان نہ وروستو | ہم داسے | کمزورے او بے وسہ اولاد پریبی | نو ہفتی بہ د ہفتی یہ حقلہ شکہ فکر و پس

وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۖ إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ

او دئیل پکاری | خبرہ | محکمہ | بیشک | ہفتہ خلق | چه | خوری | مالونہ | د یتیمانہ ہفتی لہ پکاری | چه ہفتی د اللہ نہ | ویریدی | اوسمہ پتہ خبرہ کوئی | خوک | چه د یتیمان مالونہ | یہ نا حقہ خوری ہفتی

ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا ۖ وَسَيَصْلُونَ سَعِيرًا ۖ

یہ ظلم سرہ | بیشک | چه | ہفتی خوری | یہ خیلو خیتو کئے | اور | او زردہ | چه ہفتی داخلشی | دوزخ تہ نور خہ نہ کوئی | خو خیل خیتو داور نہ | کوئی | او د دوزخ بل اور تہ بہ زس و اچولے شی

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِي

حکم کوی تاسو | الله | ستاسو اولاد په حق کې | چه د سړي برخه | برابر ده | د برخې | د دوو زامنو | برابر ده ، ستاسو اولاد په حقه د الله تعالی حکم کوی ، چه د یونارینه برخه د دوو زامنو برابر ده ،

فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ

بیا که چیرې | دی | صرف جینکې | د دوو نه زیاتې | نو د هغوی د پاره د | د برخې په دریو کې | د ترک نه نو که چیرې د مری وارثانې دوه یا د دوو نه زیاتې زانانې وی نو هغوی له دې په دریو کې دوه برخې ورکړې شي

وَأِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ

او که چیرې | هغه (ښځه) وی | هم یو | نو د هغ د پاره ده | نیمه | او د هغه مور پلار پالا او که یوه زانانې (وارثه) وی ، نو هغه له د نیم مال ورکړې شي ، او که د مری اولاد

لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ

په دواړو کې هر یوه ته | شپږمه برخه | د ترکې | که چیرې | دی | د هغه | د ترک اولاد وی نو د هغه په مور او پلار دواړو کې هر یو له د شپږمه برخه ورکړې شي ،

فَإِنْ لَّمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ

بیا که چیرې | نه وی | د هغه | د ترک اولاد | او د د وارثان وی | د د مور پلار | نو د هغه د مور د پاره او که چیرې اولاد نه وي او مور پلار نه وارثان شي نو د مور د دریمه

الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ

دریمه برخه ده | بیا که چیرې | دی | د هغه | وروړ | نو د هغه د مور د پاره | شپږمه برخه ده برخه مقوله ده ، او که چیرې وروړه خویندې نه پاتې وي نو د مور د بیا شپږمه برخه کیږي

مَنْ بَعْدَ وَصِيَّيْهَا أَوْ دَيْنٌ أَوْ كُفْرٌ وَابْنَاؤُكُمْ

پس (د ادا کولو) | د وصیت نه | چه وصیت کړې د امر د هغه | یا د قرض | ستاسو پلاران | او ستاسو ځامن د ابر په هله ویتل شي چه اول د امر د وصیت پوره کړ شي یا که قرض (پس د هغه) به اول ادا کړ شي . ستاسو میند پلاران

لَا تَدْرُونَ إِلَيْهِمْ أَقْرَبَ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةً

تاسو نه پوهیږئ چه | څوک په هغوی کې | زیات نزدیکی | تاسو ته | په نفع (رسوون) کې | (د ابر په) مقرر دی او ستاسو ځامن لونه چه دی نو تاسو نه پوهیږئ چه څوک درته په فائده رسوونو کې نزدیکی ، د ابر په

مَنْ اللَّهُ إِنْ اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَلَكُمْ

د الله د طرف نه | بیشکه | الله | د دے | پوهه | خاوند د حکمت | او تاسو د پاره ده الله مقرر کړی دی ، بیشکه الله په هر څه پوهه او هر مصلحت ته واقف دے . او چه ستاسو

نِصْفُ مَا تَرَكَ أَرْوَاجُكُمْ إِنْ لَّمْ يَكُنْ لَّهِنَّ وَلَدٌ

نیمه | د هغه (مال) کوم چه پریښود | ستاسو ښځو | که چیرې | نه | وی | د هغوی | د ترک اولاد ښځې کوم مال پریښودی ، په هغه کې ستاسو نیمه کیږي ، که چیرې د هغوی اولاد نه وي

فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ

بیاکہ پھر | وی | دہغوی | خہ اولاد | پس ستاسو دہ | خلو مہ برخہ | دہغہ چہ | ہغہ پرییدی
او کہ اولاد نے پاتے وی نو (بیا) دہغوی پہ ترکہ کئے ستاسو خلو مہ برخہ رسی

مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِيْنَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ

پس (داد اکو) | دوصیت نہ | چہ وصیت کرے وی | دہغہ | یا (پس داد اکو) | دقرضہ | او دہغوی دہ
داہلہ چہ اول دہغوی وصیت پورہ کرے شی یا قرض نے ادا کرے شی ، او ستاسو پہ پلے

الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَّمْ يَكُنْ لَّكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ

خلو مہ برخہ | دہغہ چہ | تاسو پرییدی | کہ پھر | نہ وی | ستاسو | دہغہ | اولاد | بیاکہ پھر | وی
مال کئے دہغوی خلو مہ برخہ دہ ، کہ چرے ستاسو اولاد نہ وی ، او کہ ستاسو اولاد

لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الشُّنْ مِمَّا تَرَكَتُمْ

ستاسو | دہغہ | اولاد | نو دہغوی دپارہ دہ | آتہ برخہ | لہ ہغہ خہ نہ چہ | تاسو پرییدی
پاتے وی ، نو بیا ستاسو پہ ترکہ کئے دہغوی آتہ برخہ کیری

مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ

پس (داد اکو) | دوصیت نہ | چہ تاسو وصیت کرے وی | دہغہ | یا دقرض نہ | او کہ پھر | وی | دہغہ | سرے
ہلہ چہ ستاسو وصیت اول پورہ کرے شی یا قرضہ (کہ پاتے وی) ادا کرے شی ۔ او کہ چرے یو سرے یا

يُورَثُ كَلَّةٌ أَوْ امْرَأَةٌَوَلَةٌ أَوْ أَخٌ أَوْ أُخْتُ

دکوم میراث چہ | کلہ | یا دہغہ | داسے | او دہغہ | ورور | یا | خور وی
یوہ بنجہ مرہ شی چہ نہ نے مور پلاس پاتے وی او نہ اولاد او یو ورور یا یوہ خور نے پاتے شی

فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ

نو دپارہ دہ یو | لہ ہغوی نہ | شپیر مہ برخہ دہ | پس کہ پھر | وی دہغوی | زیات | لہ دے نہ
نوہر یو نہ بہ شپیر مہ برخہ ورکے شی ، او کہ ورونہ خونیدے نے دیونہ زیات وی

فَهُمْ شَرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِيْ بِهَا أَوْ

پس دہغوی شریک دی | پہ دریمہ برخہ کئے | پس (داد اکو) | وصیت نہ | چہ وصیت کرے شو دہغہ | یا
نو دہغوی قول بہ پہ دریمہ برخہ کئے شریک کنرے شی داہلہ چہ وصیت اول پورہ کرے شی یا قرضہ ادا کرے

دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ

(پس د) قرض نہ | (پہ شرط دچہ پہ وصیت کئے) دچانفانہ | حکم دے | د اللہ | او اللہ
شی خوچہ ددغہ وصیت یا قرضہ) دضرر دپارہ نہ وی ، دا داللہ حکم دے او اللہ پہ ہرغہ پوہ

عَلِيمٌ حَلِيمٌ ۝ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ

پوہ | دزغم خاوند دے | دا | حدونہ دی | داللہ | او شوک چہ | حکم منی | داللہ
او حلیم دے - دا داللہ (مقرر کری) حدونہ دی ، او شوک چہ داللہ او دہغہ د

وَرَسُولُهُ يُدْخِلُهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ

اودھقہ د رسول | ہفہ بہ داخل کری | پہ جنتوں کے | بہیری بہ | دھفہ لاند | نہرونہ | ہفوی بہ ہیشہ
رسول حکمونہ پہ حائے کوی | ہفوی بہ اللہ | اسے باغونوہ داخل کری | دھقہ (اودھقہ) لاند بہ نہرونہ بہیری

فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝۱۳ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

پہ ہفہ کہے | اودادہ | کامیابی | دیرہ لویہ | اوٹوک چہ | نافرمانی کوی | داللہ | اودھقہ د رسول
ہیشہ بہ کہے وسیری او ہم دا دیرہ لویہ کامیابی دہ - اوٹوک چہ داللہ او د رسول حکمونہ ونہ منی

وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلُهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا

اوتیرشی | دھقہ د حدونونہ | ہفہ بہ داخل کری | اورتہ | (چہ) ہمیشہ بہ وی | پہ ہفہ کہے
و داللہ د مقرر کردہ حدونونہ و راند تیرشی | اللہ بہ ہفہ پہ دوزخ کہے داخل کری | ہمیشہ بہ پہ کہے وی

وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝۱۴ وَالَّتِي يَأْتِيَنَّ الْفَاحِشَةَ

اودھقہ تہ بہ | عذاب وی | سپکونکے | او کومے بنے چہ | کوی | بدکاری
اودھقہ د پارہ رسوا کونکے عذاب مقرر دے - اوستاسویہ زنانو کہے چہ ٹوک بدکاری (ذنا)

مِنْ نِّسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةٌ مِّنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا

لہ بنحو ستاسونہ | نوکواہان راوغواہی | پہ ہفوی باند خلورسری | لہ خیلونہ | بیاکہ چہ ہفوی کواہی دہ
دکری ، نو پہ ہفوی باند د خیلوسرونہ خلورتنہ کواہات نیسی | نوکہ خلورتنہ پہ کواہی دہری

فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ

نوبندے کوی ہفوی | پہ خیلو کورونکے ترہفہ چہ | اوچتے کری ہفوی | مرگ | یاجوہہ کری
نوداسے بنے پہ کورونکے ترہفہ بندے کری چہ مرگے فنا کری ، یا اللہ درلہ

اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ۝۱۵ وَالَّذِينَ يَأْتِيَنَّاهُمْ مِّنْكُمْ فَادُّوهُنَّ

اللہ | ہفوی لہ | خہ لار | اودوم دودہ (بنجہ سہ) چہ | اسے کارو کری | لہ تاسونہ | نو تکلیف د رسول ہفوی
خہ سبلہ لار راوباسی - او پہ تاسو کہے کوم دودہ کسان چہ بدکاری دہری نو تکلیفونہ درلہ درکری

فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا

نو کہ چہ | ہفوی توبہ دہری | اواصلاح دہری | نومخ واروی | دہفوی نہ | بیشک | اللہ | دے | لوئے توبہ قبول دے
نو کہ توبہ دباسی او خیل حانونہ سم کری نوبیا ہفوی پریزدی ، بیشک اللہ توبہ قبول دے

رَحِيمًا ۝۱۶ إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ

دیر رحم کونکے | بیشک | توبہ (قبول تو) | پہ اللہ باند | دہو خلقو دپا ددی چہ | کوی
مہربانہ دے - یقیناً اللہ تعالیٰ توبہ دہو خلقو قبولی چہ بدکار پہ ناپوہی

السُّوءَ بِمِجَاهَالٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ

بدکارونہ | پہ ناپوہی سرہ | بیا | توبہ دہری | زر | پس ہم داخل دی | چہ توبہ قبولی اللہ
سرہ دہری ، اوبیا دیر زر توبہ دباسی ، ہم داسے خلق دی د کومو توبہ چہ اللہ

عَلَيْهِمْ ۖ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧﴾ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ

دَهْنوی | اودے | اللہ | پوہہ | دَحکت خاوند | اولنشتہ دے | توبہ
تبلوی ۔ او اللہ پہ ہر شے پوہہ اودہر مصلحت نہ واقف دے ۔ اودہو خلق تو توبہ (شے توبہ) نہ دے

لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمْ

ہو خلقولہ کوم چہ | کوی | ید کارونہ | تردے چہ | حاضرشی | یوکس تہ پہ ہنوی
چہ لکھا دی گناہونہ کوی ۔ تردے چہ پہ ہنوی کہنے دے چا د مرگ دخت

الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْغَنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ

مرگ | (نو) ہفہ دوائی | چہ بیشکما | توبہ وکریہ | اوس | اونہ ہفہ خلق و پارہ | چہ مرہ شے
راشی نو دوائی (یاربہ) زہ اوس توبہ کوم ، اونہ (توبہ) دہفہ چا د پارہ دہ چہ

وَهُمْ كُفَّارٌ ۖ أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٨﴾

او ہنوی | کافران وی | ہم دادی | چہ تیار کرے دے مونہ | ہنوی لہ | عذاب | دردناک
کافران مرہ شے دا ہفہ خلق دی کومو د پارہ چہ مونہ دردناک عذاب تیار کرے دے

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا

اے دایمان خاوندانو! | حلال نہ دی | تاسو پارہ | چہ | وارثان شے تاسو | دے بنحو | جبراً
اے مؤمنانو! تاسولہ روانہ دی چہ پہ زبردستی خان دے بنحو وارثان کری

وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا

او | مہ منع کوئی تاسو ہنوی | د پارہ دے چہ واخلئی تاسو | شے پہ ہفہ کہنے | کوم چہ | درکرل تاسو ہنوی تہ | مگر
اونہ ہنوی پہ دے خیال منع کوئی چہ شے تاسو ہنوی لہ (یوخل) درکری وی دہفہ شے برخہ واخلئی سواد

أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ

چہ | ہنوی وکری | بدکاری | بنکارہ | اوژوند نیروی ہنوی سہ | پہ بنہ طریقہ بیکارہ
دے صورت نہ چہ ہنوی بنکارہ بدکاری وکری ، او بنحو سرہ پہ بنہ طریقہ گذران کوئی ۔ کہ ہنوی

كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ

تاسو نہ خوینوی ہنوی | نو (شے) کرہ دہ | چہ نہ بہ خوینوی تاسو | یوخیز | او پیدا بہ کری | اللہ | پہ ہفہ کہنے
ستاسو خوینے نہ وی نو دا کیدے شے چہ یوخیز ستاسو خوش نہ وی ، او اللہ تعالیٰ تاسولہ پہ ہفہ کہنے دیرہ

خَيْرًا كَثِيرًا ۖ وَإِنْ أَردْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ

خیر | دیر | ادا کہ چرے | تاسو عواہی | بدلون | بنعہ | پہ خلے ذیلہ بنحو
قائدہ اینبی وی او کہ تاسو پہ بنہ طریقہ گذران نہ شے کو لے او دے بنعہ پہ بنہ طریقہ بدلون عواہی

وَأَنْتُمْ إِحْدَهُنَّ قَنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا

او تاسو ورکرے وی | یوے تہ لہ ہنوی | دیری مالوتہ | نومہ | واپس اخلئی | لہ ہفہ نہ | شے خیز
او تاسو ہفہ یوے لہ دولت دیرے ہم ورکرے وی نو ہم ترے نہ ہیتر خیز واپس مہ اخلئی

أَتَاخَذُونَهُ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ۚ وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ

ایا تاسوا خلیٰ ہفہ | یہ بہتان ترو | او پہ گناہ بیکارہ سرہ | او شکہ | تاسوا خستہ شئی ہفہ
ایا تاسو دا غواہی چہ پہ بہتان ترو | او پہ بیکارہ ظلم کو لو باند ہفہ مال و خلیٰ - او تاسو دا شکہ واپس اخستہ

وَقَدْ أَفْضَىٰ بَعْضُكُمُ إِلَىٰ بَعْضٍ وَأَخَذَانِ مِنْكُمْ مِّيثَاقًا غَلِيظًا ۖ

او حال دا چہ | رسید لی دی | خنے نہ تاسو نہ خنوتہ | او ہفوی اخستہ | لہ تاسو نہ | اقرار | سخت
شئی، ہر کلمہ چہ تاسو یو بل سرہ (د بیکہ خاوند) لیدہ کا تہ کبریٰ کی او ہفوی لہ تاسو نہ (د نکاح) پوخ قول او اقرار اخستہ

وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ

او مہ نکاح کوئی کو موسرہ چہ نکاح کرے | ستاسو پلارانو | لہ بنحو نہ | مکر ہفہ خستہ چہ | ورنہ تیرشول
او ہفہ بنحو سرہ ہیچے نکاح مہ کوئی کو موسرہ چہ ستاسو پلارانو نکاح کرے | کا دے (ہم) نہ ورنہ چہ خستہ و شوہر

إِنَّهُ كَانَ فَلْحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا ۚ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ

بیشکہ داخو | دیرہ بے حیائی | او دے غضب (خبر دہ) | او بدہ | طریقہ دہ | حرام کرے شوے | پہ تاسو
دا دیرہ دے شرمی، د نفرت خبرہ او دیر خراب دستور دے - پہ تاسو یا بد ہرے دی

أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ

ستاسو میندے | او ستاسو لونہ | او ستاسو خویندے | او ستاسو پلارانو خویندے | او ستاسو میندے خویندے | او وریرے
ستاسو میندے لونہ، خویندے، د پلارانو خویندے، د میندے خویندے، وریرے

وَبَنَاتُ الْأَخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُمُ مِنَ الرَّضَاعَةِ

او خورزے | او ستاسو میندے | ہفہ چہ تے تے در کرے | او ستاسو | او خویندے ستاسو | چہ لہ فی رونوہ وی
خورزے، او ہفہ میندے چہ تے تے در کرے دی | او د قی خویندے

وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَائِبُكُمُ اللَّاتِي فِي جُحُورِكُمْ مِّنْ نِّسَائِكُمُ اللَّاتِي

او میندے | د بنحو ستاسو | او ستاسو د بنحو لونہ | چہ او (پالا کرے) ستا چہ غیر کینے | چہ ستاسو د ہفہ بنحو نہ پیدوی
او خواہنیانے، او پر کنتی چہ ستاسو پہ پرورش کینے او سیری | د ہفو بنحو نہ چہ تاسو

دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمُ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ

چہ محبت کرے تاسو | د ہفوی سرہ | پس کہ چہ | نہ وی کرے | تاسو د ہفوی سرہ محبت | نو خہ گناہ نشہ | پہ تاسو
در سرہ کور والے کرے وی، نو کہ کور والے موور سرہ نہ وی کرے، نویا (پر کنتی) سرہ پہ نکاح کو کینے) ہیچہ گناہ

وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا

او بنیکہ | د حامنو ستاسو | ہفہ حامن چہ | لہ شا کا نو ستاسو نہ دی | او دے | چہ | تاسو چہ کوئی نکاح
او ستاسو د خیلو حقیقی حامنو بنیکہ (ہفہ پہ تاسو حرامے دی او دا ہم چہ پہ بودخت کینے) د کو خویندے

بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ۖ

پہ مینے د دو خویندو | مکر کوم چہ | دے نہ ورنہ تیرشول | بیشکہ اللہ | دے | بنحو نہ | مہبان
بوخائے (پہ نکاح) کرے او چہ خستہ تیرشو ہفہ تیرشو، بیشکہ اللہ، بنحو نہ مہبان دے

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كَتَبَ اللَّهُ

او محبتدارے | بنجے | مکر ہفہ وینجے چہ ستاسو پہ ملکیت کینے دی | حکم دی | د الله
د هغه بنجے (هم په تاسو حراے دی) چہ دنور په نکاح کینے د سواد هغو بنجونه چہ ستاسو وینجے وی داد الله قانون د چہ

عَلَيْكُمْ وَأَحِلَّ لَكُمْ مَّا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ

په تاسو | او حلال کپه شو | تاسو پاره کوم چہ علاوه | د دے نه دی | چہ تاسو طلب وکړی | په مالونو خپلوسره
چہ تاسولمے جوړ کړے دی | د دے نه سوا خومره بنجے چہ دی هغه تاسوله حلاله دی چہ مال خرڅه کړی او په نکاح کینے

مُحْصِنِينَ غَيْرُ مُسْفِحِينَ ۖ مَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ

د نکاح کولو د پاره | نه چہ د شهوت پوره کولو د پاره | بیا د کوم نه چہ تاسو فائدہ واخستله | له هغه بنجونه | پس ورکړی هغوی ته
راولئ | دا نه چہ تش شهوت پر دے دفعه کړی | بیا د کومو بنجونه چہ تاسو هغه فائدہ او چته کړی نو د دے په بدل کپه

أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً ۖ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ

د هغوی مهر | مقرر کړے شوے | ادنشته گناه | په تاسو | په هغه کپه چہ راخی شوی تاسو بول سر په هغه باند | پس
د هغوی مقرر مهر هغوی له ورکړی | او د مهر مقررولو نه پس که تاسو په هغه (کې زیاتی) باند پخپل منیم کپه رضا شوی

الْفَرِيضَةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝۴۳ وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ

د مقرر مهره | بیشکه | الله | دے | یوه | د حکمت خاوند | او څوک چہ | نه لری
نوپه د کپه هغه گناه نشته | بیشکه الله تعالی یوه او د حکمت خاوند دے | او په تاسو کپه چہ څوک د اتوفیق

مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتُ الْمُؤْمِنَاتِ

له تاسو نه | طاقت | چہ | په نکاح کړی | ازادے مؤمنانے | بنجے
نه لری | چہ ازادے مسلمانانے بنجے په نکاح واخلي | نو هغه

فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۖ مَنِ اتَّبَعْتُمْ الْمُؤْمِنَاتِ ۖ وَاللَّهُ

نو (هغوی د نکاح وکړی) هغو روینجو | سره د کومو چہ تاسو مالکان یی | له ستاسو مؤمنانو وینجو نه | او الله
مسلمانانو وینجو سره د نکاح وکړی | چہ ستاسو لاس ته راغلی وی | او الله نه ستاسو د

أَعْلَمُ بِأَيْمَانِكُمْ ۖ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ ۖ فَانْكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ

بنج یوه دی | په ایمان ستاسو | هغه ستاسوله جنسه د هغو نه دی | پس نکاح وکړی هغوی سره | په اجازت | د مالکانو د هغوی
د ایمان حال د پېژنه معلوم دی (د انساکید و په لحاظ سره) تاسو بول د جنس نه یی | نو هغوی سره د مالکانو په اجازت

وَأَتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۖ مُحْصَنَاتٌ غَيْرُ مُسْفِحَاتٍ وَلَا

او ورکړی هغوی ته | مهر د هغوی | د دستور مطابق | چہ پاکدامنه وی | نه زنا کوونکې دی | او نه
نکاح وکړی او د رواج مطابق ورته مهر نه ادا کړی | په دے صورت کپه چہ هغه پاکدامنه وی | بدکاره نه دی

مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ ۖ فَإِذَا أُحْصِنَ ۖ فَإِنَّهُنَّ بِفَاحِشَةٍ ۖ فَاعْلَيْهِنَّ

په پته اشنايان نیوونکې وی | بیا که پچر هغوی نکاح وکړی نو که پچر هغوی وکړی | بدکاری | نو په هغوی ده
اونه پته پته اشنايان نیسی | نو هر کله چہ دا (د وینجې) بنج په نکاح کپه راشی | نو که بیانے بدکاری وکړه نو هغوی له

نُصِفْ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ

نیمہ سزا | دھنچہ | پہ ازاو بشعورہ | سزا | دا | دھنچہ چاڈ پارہ ڈچہ ویریری
د ازاو بشعورہ نسبت نیمہ سزا مقرر دہ ، دا اسانی ہنچہ چاتہ ورکری شوع دہ

الْعَنَتِ مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۶۵﴾

لہ گناہ نہ | لہ تاسونہ | اوکے صبر و کروی | نوچریشہ ک | تاسولہ | او اللہ | بخشنوکے | مہربان دے
چہ د زنا اندیشہ نہ ورسرہ وی اوکے تاسو خان قابو کروی نو دادرلہ غورہ دہ او اللہ بخشنوکے مہربان دے

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ

غواہی | اللہ | چہ بیان کروی | تاسو پارہ | او دنیائی تاسوتہ | لارے | دھنچہ کسانو | چہ لہ تاسو وراوند
اللہ دا غواہی چہ تاسوتہ خیل حکمونہ واضحہ کروی او پہ ہنچہ لارہ مو بوئی چہ تاسونہ وراوند (نیکان خلق) پرتی دو

وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۶۶﴾ وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ

او رحم و کروی | پہ تاسو | او اللہ | بوہہ | د حکمت خاوند ک | او اللہ | غواہی | چہ رحم و کروی
او پہ تاسو باند رحم و کروی او اللہ پہ ہر حقہ پوہہ او ہر حکمت نہ خبر ک | او اللہ خو غواہی چہ تاسو باند رحم

عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مِيلًا

پہ تاسو | او غواہی | ہنچہ خلق | چہ پیروی کوی | د شہوتونو | چہ تاسو داوری (دقت نہ) | او بیدل
و کروی ، او شوک چہ پہ خیل خواہشاتو پسے کروی ہنچہ دا غواہی چہ تاسو (د سے لارہ نہ) ویرلے

عَظِيمًا ﴿۶۷﴾ يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ

د حد نہ زیات - | غواہی | اللہ | چہ ہنچہ کم کروی | لہ تاسوتہ (پیتے) | او پیدا کرے شوع ک | انسان
پریوختی - اللہ تعالیٰ غواہی چہ پہ تاسو باند پابندی کے کروی ، حکم چہ انسان کمزور ہے پیدا

ضَعِيفًا ﴿۶۸﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ

کمزورے | اے | د ایمان خاوندانو | مہ خودی | خیل مالونہ | پہ خیل میں کئے
شوع دے - اے مؤمنانو! پہ خیل میں کئے دیوبل مالونہ پہ ناحقہ مہ

بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ

پہ ناحقہ | مکر | چہ | وی | تجارت | پہ رضامندی سرہ | ستاسو میں کئے
خوری ، مکر چہ لین دین پہ رضامندی سرہ وشی (نوخیر دے)

وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿۶۹﴾

اومہ ورنی | خیل خانونہ | بیشک | اللہ | دے | پہ تاسو | ویر رحم کوونکے
او (پہ خیل میں کئے) یوبل مہ ورنی - بیشک اللہ تعالیٰ پہ تاسو ویر مہربان دے -

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ

او شوک | چہ و کروی | داسے | پہ سرکشی | او ظلم سرہ | پس زردہ چہ مونہ بہ داخل کرفہ
او شوک چہ پہ ظلم زیاتی داسے کارونہ کوی ، نو مونہ بہ لے د دوترخ اوہ نہ

نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝۳۰ إِن تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ

اور ته ، | اودی | دا | الله ته | اسان | کچک | تاسو ٺھان وسائی | له لویو ٺھان وٺو نه
وغور و و او دا کار الله ته هیچ گران نه دے . که تاسو د هغو لویو لویو ٺھان وٺو نه پر هیز

مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلَكُمْ

د کومونه چه تاسو منع کولے شی | نو مو بزرگړه کړو | له تاسو نه | ستاسو واده گناهونه | او مو بزرگړه د اخل کړو تا
و کړی د کومونه چه منع کړے شوی یی نو مو بزرگړه ضرور ستاسو (وړے وړ) غلطیاو معاف کړو ، او د عزت

مَدْخَلًا كَرِيمًا ۝۳۱ وَلَا تَتَمَتَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضُكُمْ

خائے | د عزت ته | او تمنا مه کړی تاسو | دهغه ته | چه فضیلت وکړے الله په هغه سره ، له تاته خو ته
خائے ته به مو تنبا سو . او الله تعالی چه په تاسو کښه یو له بل باند کوم فضیلت ورکړے د هغه په

عَلَى بَعْضٍ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ

په ختو باند | سر و له | حصه ده | له هغه ته | چه هغوی وگټله | او ښځو د پاره (هم)
خفله ارزو وگټنه مه کوی . سر و چه په خپل عمل خه گټلی دی هغه د هغوی برخه ده او ښځو چه په خپل کوش

نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ

حصه ده | له هغه ته | چه هغوی وگټله | او غواړی | له الله نه | د هغه فضل | بیشکه | الله
خه گټلی دی ، هغه د هغوی نصیب ده ، او د الله نه د هغه د فضل وکړم سوال کوی . بیشکه الله تعالی

كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝۳۲ وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَالِي

دے | په قولو خیز وټو باند | پوهه | او د هر خیز د پاره | مقرر کړی دی موټر | وارثان
په هر خه پوهه دے . او کوم مال چه مور پلاس او (نور) خپلوان پریږدی

مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ ۚ وَلِلَّذِينَ عَقَدْتَ أَيْمَانُكُمْ

د هغه مال چه پریښود | مور پلاس | او نزدے خپلوانو | د هغه خلق (کومول) | تهری دی | سوگند وټو تا
نو موټر هر یو له وارثان مقرر کړی دی ، او چا سره چه تاسو لوظونه کړی دی

فَأَتَوْهُمْ نَصِيبُهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ۝۳۳

پس ورکړی هغوی ته | د هغوی حصه | بیشکه الله | دے | په هر خیز باند | چواکه
نو هغوی له هم خپله خپله برخه ورکړی ، بیشکه الله تعالی په هره خبره باند چواکه دے

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ

سړی | نگرانان دی | په ښځو باند | په سبب هغه چه فضیلت ورکړو | الله | خوله
سړی په ښځو باند نگرانان دی ، ځکه چه الله تعالی یو ټولی له په بل باند فضیلت

عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ ۚ فَالْصَّالِحَاتُ

په ختو باند | او په سبب هغه | چه هغوی خرڅه کړی | له خپلو مالونو نه | پس نیکه شیخ
ورکړے دے او ځکه چه سړو (په ښځو باند) خپل مالونه خرڅه کړی دی ، نو کوم نیکه شیخ چه نیکانه

قِنِيتٌ حِفْظٌ لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَالَّتِي

دی فرمانبردارے | حفاظت کوونکے | پس شادپشی مثلاً | دے اللہ پہ حفاظت سرے | او ہنغے بنو
دی ہنغی حکونہ منی او دے خاوند پہ غیر حاضری کہنے دے خیر و نوحفاظت کوی کوم چہ اللہ محفوظ کری

تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ

چہ تاسو ویرہ وی | دے ہنغی دے نافرمانی | نو نصیحت و کری ہنغی | او جد اگری ہنغی | پہ بسترو کہنے
دی او دے کومو بنو دے سرکشی چہ اندیشہ درسہ پیدا شی نو اول ورثہ نصیحت و کری اوبیلے خان پہ جد

وَاضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا

او دے ہنغی ہنغی | پس کہ چہ ہنغی فرمانبرداری و کری تاسو | نو مے تلاش کوئی | پہ ہنغی باند | خہ لہ
بسترو تملوئی او دے بیاہم نہ منی نو | ہنغی و دے ہنغی او کہ چہ و منی نو بیا دے ہنغی خلاف سختی مے کوئی

إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا ۝ وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ

بیشک | اللہ | دے | دیر اوچت | دے لوئے شان خاوند | او کہ چہ | تاسو سر و پڑوی | دے مخالفت
او دے یقین لری چہ اللہ تعالیٰ دیر اوچت او دیر لوئے ذات دے | او کہ چہ دے اندیشہ مو پیدا شی چہ دے

بَيْنَهُمَا فَاِغْتَبَا حَكْمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكْمًا

دے ہنغی دے (بنو خاوند) پہ مینہ کہنے | نو تاسو مقرر کری | یوم نصف | لہ خیلوانو دے ہنغے نہ | او یوم نصف
بنو خاوند ترمینہ بے اتفاق دے | نو یو ثالث دے خاوند دے کورنی نہ | او یو دے بنو دے کورنی نہ

مِّنْ أَهْلِهَا ۚ إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُّوفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا

لہ خیلوانو دے ہنغے نہ | کہ چہ ہنغی دواہ غواہی | اصلاح کول نو موافقت بہ راوی | اللہ | پہ دواہ وچہ
مقرر کری | کہ ہنغی دواہ جوہشت غواہی | نو اللہ بہ درلہ دے موافقت لاس راوی باسی

إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا ۝ وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا

بیشک | اللہ | دے | پوہہ | خبردار | او عبادت کوئی | دے اللہ | او شریک مے جوہ
بیشک اللہ تعالیٰ بنو پوہہ او پہ ہر حق خبر دے | او یوازے دے اللہ تعالیٰ عبادت کوئی او ہنغے ورسرہ

بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ

ہنغے سرے خہ خیر | او دے پلاسرا و مورسره | نیکی کوئی | او دے خیلوانو سرہ | او دے یتیمانو سرہ
شریک مے جوہی او دے پکار دے | چہ تاسو مور پلاسره | خیلوانو سرہ | او دے یتیمانو

وَالسَّكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ

او دے مسکینانو سرہ | او دے گواند یا نو سرہ چہ خیلوانو | او دے ہنغے گواند یا نو سرہ چہ پردی دی
او مسکینانو سرہ | او گواند یا نو سرہ کہ خیلوانو دی او کہ پردی دی

وَالصَّاحِبِ بِالْجَنُبِ وَابْنِ السَّبِيلِ ۚ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ

او ملگروسرہ چہ پہ دے کہنے درسہ ناستوی | او دے مسافر سرہ | او غلامانو سرہ دے کومو چہ تاسو مالکان ی
او دے ناستے یا ستے ملگری سری | او مسافر سرہ او دے (ہنغے و بنو او مر یا نو سرہ) چہ ستاسو پہ قبضہ کہنے دی

إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ۝ (۳۶) الَّذِينَ

بیشک | اللہ | نہ خوبنوی | ہفتہ شوک | دی | کبرزن | فخر کوئے | ہفتہ خلق | ہفتہ
نیکی و کبریٰ بیشک کبرزن لاپو بندہ | اللہ تعالیٰ خویش نہ وی - ہفتہ خلق | ہفتہ

يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا

شومتیا کوی | اد حکم کوی | خلقوتہ | دشومتیا | او پنتوی | ہفتہ | ہفتہ
شومان وی | او نوروتہ | دشومتیا تعلیم ورکوی | او اللہ تعالیٰ | ہفتہ ورثہ | ہفتہ

أَتَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۖ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا

درکری و ہفتوی | اللہ | لہ خیل فضل نہ | او تیار کرے | کامونہ | کافرانو | دیارہ | عذاب
خیل فضل و کرم | اللہ (مال) درکری | ہفتہ پنتوی | او مونہ | کافرانو | لہ سپکوونکے | عذاب تیار

مُهِينًا ۝ (۳۷) وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَ

سپکوونکے - | او ہفتہ خلق | ہفتہ | خرش کوی | خیل مالونہ | دینودنے | دیارہ | خلقوتہ | او
کرے دے - | او ہفتہ خلق | ہم | اللہ تعالیٰ خویش نہ وی | ہفتہ خیل مالونہ | دینوم ناموس | دیارہ | لکوی | او

لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ

ایمان نہ وی | یہ اللہ باند | اونہ | یہ ورثہ | دآخرت | او ہفتہ شوک | ہفتہ وی | شیطان
یہ اللہ تعالیٰ او یہ ورثہ | دآخرت | ایمان نہ لری | او رشتیا خبرہ | دادہ | ہفتہ شیطان

لَهُ قَرِينًا ۖ فَسَاءَ قَرِينًا ۝ (۳۸) وَمَا ذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ

دہفتہ | ملکرے | پس ہفتہ بد | ملکرے | او شہ زیان بہ | وہی | کھفتوی | ایمان راوی | یہ اللہ
دچا ملکرے شی نو ہفتہ | دیر خراب ملکرے | او دہفتوی | بہ شہ تاوان شوے | وکرے | یہ اللہ تعالیٰ | او

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ

او (یہ) ورثہ | دآخرت | او خرش کوئے ہفتی | لہ ہفتہ نہ | ہفتہ درکری دی ہفتی نہ | اللہ
یہ ورثہ | دآخرت | ایمان راوی | وہی | او شہ | اللہ تعالیٰ | درکری دی دہفتہ نہ | (اللہ پہ لارکینے) | خرش کوئے

وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ۝ (۳۹) إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ

او دے | اللہ | یہ ہفتی باند | پوہہ - | بیشک | اللہ | ظلم نہ کوی | برابر | دذہرے
او اللہ تعالیٰ نہ دہفتی مال | دیربتہ معلوم | بیشک اللہ تعالیٰ | ہفتہ چا | دذہرے | ہومرہ ظلم | ہم | نہ کوی -

وَأَنَّ تَكْ حَسَنَةً يَّضْعِفُهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا

او کچھ | دی | نیکی | (نو) | دوچند بہ کوی ہفتہ | او در بہ کوی | لہ خیل طرف نہ | اجر
او کچھ نیکی | دکری نو ہفتہ | ولہ | ہفتہ چاند | زیاتہ کوی | او دخیل طرف نہ | ولہ | دیر لوئے

عَظِيمًا ۝ (۴۰) فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا

دیر لوئے - | یہ شہ (حال) | بہ وی | ہر کچھ | راوی | لہ ہر امت نہ | یو گواہ | او راوی | مونہ
اجر ورکری - نو ہفتہ وخت بہ دوی | شہ کوی | ہفتہ مونہ | دہر امت نہ | یو گواہ | راوی | او دے خلق

بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ۖ يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا

تا | یہ دے (امت) | گواہ - | یہ دغہ ورخ بہ | غواہی | ہفہ خلق | کو موچہ کفر و کبر |
د پاسہ بہ تا گواہ | کبری | یہ ہفہ وخت کئے چا چہ کفر کرے وی ۔

وَعَصُوا الرَّسُولَ كَوْ تَسْوَى بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ

اونا فرمائی کے و کبرہ | د رسول | کاش چہ ہوارہ کرے شی | بہ ہفوی باند | زمکہ | او نہ بہ شی پتھوے
او د رسول نافرمانی کے کبری وی ہفوی بہ یہ ہفہ ورخ متا کوی چہ کاش دوی بہ خاڈرہ کئے یوماً کرے شی ادھلتہ بہ

اللَّهُ حَدِيثًا ۖ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ

د اللہ نہ | خہ خبرہ ، | اے د ایمان خاوندانوا | مہ نزدے کبری | مونخ نہ
د اللہ نہ ہیٹوہ خبرہ پتہ نہ کرے شی ، اے مؤمنانوا | چہ یہ نشہ کئے یئی نو مونخ نہ مہ نزدے

وَأَنْتُمْ سُكَارَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا

بہ گحال کئے چہ یئی تاسو | یہ نشہ کئے | نزدے چہ | تاسو پوہیری | بہ ہفہ خہ | چہ تاسو وایی | او نہ
کیری ، ترخو چہ تاسو نہ معلومہ نہ وی چہ تاسو (پہ مونخ کئے) خہ وایی او د غنا

جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّى تَغْتَسِلُوا ۚ وَإِنْ كُنْتُمْ

د جنابت بہ حالت کئے | مگر | چہ | مسافر یئی | ترخو چہ | تاسو غسل د نہ | کری | او کہ پھر تاسو یئی
د جنابت بہ حالت کئے (موغمہ کوئی) ترخو چہ موعسل نہ وی کرے سوا د سفر د حالت نہ ، او کہ چرے تاسو بیمار

مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنكُم مِّنَ الْغَايَةِ

بیمار | یا | (یئی) | بہ سفر | یا راشی | یوکس | لہ تاسو نہ | د ضرورت د خائے نہ
یئی | یا بہ سفر یئی | یا بہ تاسو کئے خوک د اودس ماقی نہ واپس راشی یا تاسو

أَوَلَسْتُمْ النَّسَاءَ فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا

یا مباشرت د کری | د بتخوسرہ | بیانہ | مومئی تاسو | اوبہ | نو قصد تيمم | د کری | د خاوسہ
د بتخوسرہ نزدیک د کری | او اوبہ د نہ مومئی نو پاکہ خاوسہ | باند تيمم

طَيِّبًا فَاَمْسَحُوا بوجوهكم وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ

پاکہ | پس مسح د کری | د خپلو مخونو | او د خپلو لاسونو | بیشک | اللہ | دے
د کری | او یہ خپلو مخونو او لاسونو مسح د کری | بیشک | اللہ تعالیٰ نری

عَفُوًّا غَفُورًا ۖ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا

معاف کوونکے | بخبونکے | ایانہ دی کتلی تا | ہفو خلقو نہ کومو | چہ ور کرے شوہ | یوہ حصہ
کوونکے | بخبونکے دے - ایانہ تا د ہفو خلقو حالت نہ دے لیدے ، چہ د کتاب د علم

مِّنَ الْكِتَابِ يَشْتَرُونَ الصَّلَاةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضَلُّوا

لہ کتاب نہ | ہفوی اخی | کراہی | او ہفوی غواہی | چہ تاسو ہم بے لاشی
نہ ورتہ یوہ غتہ برخہ ور کرے شوہ وہ اویا ہم د کراہی خریداران دی او د غواہی چہ تاسو ہم د خلاق

السَّبِيلِ ۴۴) وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ ۖ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا ۖ

د حق لارے تہ | او اللہ | بنہ یوہہ | ستاسو یہ د بنمانو | او کافی دے | اللہ | دوست

بے لارے شئی | او اللہ ستاسو د بنمان دیر بنہ پیڑنی | او ہم | اللہ تعالیٰ ملگرتیا او

وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا ۴۵) مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ

او بس دے | اللہ | مدد و رکونکے | حے دھغری نہ | چہ یہودی | بدلوی | کلام

مدد تاسو لہ کافی دے - شوک چہ یہودی ان شوی دی یہ ہغوی کتے حے خلق لفظونہ د خیلو

عَنْ مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمِعْ غَيْرَ مَسْمُوعٍ

د ہغے د خایونونہ | او دانی ہغوی | مونبر و اوریدل | او مونبر و نہ منل | او داورہ | تہ دھیت و او نہ رے

مناسبو مایونونہ اروی راہی | او (چہ ستا ملاقات لہ راشی نو) دانی مونبر و اوریدل | او مونبر نہ منو او او (لے نبی)

وَرَاعِنَا لِيَّا ۖ بِالسِّنِّتِهِمْ وَطَعْنَا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ

او (دانی) راعنا | تا و دی خبرہ | یہ خیلو ژبو | او توس کوی | یہ دین کتے | او کہ چرے ہغوی

اللہ دتر و او نہ روی او راعنا ژبے پرک تا و راتاو کری او د دین خلاف توسو و کری او کہ د دے (خرا برتو) یہ

قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاسْمِعْ وَانْظُرْنَا لَكَ خَيْرًا

و بیلے | چہ د اوریدل مونبر | او و منل مونبر | او داورہ | او نظر و کرہ مونبرہ | نو دیرہ بنہ بہ وہ

خائے دوئی و بیلے چہ سمعنا د اطلعنا او اسمع و انظرنا نو دابہ و رلہ بہترہ وہ ۴۶ او

لَهُمْ وَأَقْوَمَ ۖ وَلَكِنْ لَّعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ

ہغوی لہ | او زیاتہ درستہ | لیکن | لعنت کرے د یہ ہغوی | اللہ | د ہغوی د کفر یہ وجہ

د موقع مطابق خبرہ بہ وہ، لیکن (حقیقت داک) چہ د ہغوی د (پرلہ پسے) کفر یہ وجہ اللہ تعالیٰ یہ ہغوی لعنت

فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۴۷) يَأْتِيهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ آمِنُوا

پس ہغوی ایمان نہ راوری | مگر لب | اے اہل کتابو! | ایمان راوری

و کرو! پس دیوبز تعداد نہ سوا بہ دا خلق ایمان نہ راوری، اے اہل کتابو! ز مونبر دا نازل کرے

بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ

یہ ہغے حے چہ | نازل کرے د مونبر | تصدیق کوونکے | د ہغے حے چہ | تاسو سرہ دے | و راند د دے تہ | چہ

کتاب و منی کوم چہ ستاسو د کتاب تصدیق کوی، د دے نہ و راند چہ مونبر

نَطَّيَسَ وَجُوهًا فَنَرَدُّهَا عَلَىٰ أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ

مونبر و ران کرو | مخونہ | بیا د کر مو و ہغے | د ہغوی د شاکا نو طرف تہ | یا | مونبر لعنت و کرو یہ منو

مخونہ یہ بلہ گونہ کرو، او شا غارے تہ ئے و کر خود، یا برے داسے لعنت و ورو

كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ ۖ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ۴۸)

لکہ چہ | لعنت کرے د مونبر | یہ خاوندانو د خالی د و راندے | او دے | حکم د اللہ | پورا شوے

لکہ د سبت یہ خاوندانو چہ مو و رولے و و، او د اللہ تعالیٰ حکم خامضا یہ خائے کیری

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ

بیشک | الله | نہ معاف کوی | چه شریک دُونیسی | ذہفہ سرہ | او معاف کوی | ہفہ چہ | سوا

الله خوبس یو شرک نہ معاف کوی او دے نہ علاوہ ہر قومہ گناہونہ چہ چاہتہ غواہی نو

ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ

لہ دے نہ دی | ہفہ چاہتہ چہ وغواہی | او شوک چہ | شریک دُونیسی | ذہفہ سرہ | بیشک و تہل ہفہ | (پہ الله باندی)

معاف کوی ، او چاہہ الله سرہ شریک جوہر کردہ نو ہفہ دیر غتہ دروغ جوہر کرل او لویہ گناہ

إِنَّمَا عَظِيمًا ۴۸ أَلَم تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْكُونَ أَنْفُسَهُمْ

دروغ | دیر لوئے | ایانہ دی کتلی تا | ہفہ خلقوتہ | چہ پاک کمزری | خیل حانونہ

تے وکرہ - ایانہ تا ذہفہ خلقوتہ حالت نہ دے کتے چہ ذخیلہ پاکدامنی پخیلہ تعریف کوی

بَلِ اللَّهِ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ۴۹ أَنْظِرْ

بلکہ الله | پاکوی | ہفہ شوک چہ وغواہی | او پہ ہفوی بہ ظلم نہ شی کوئے | دتار (برابر) | وگور نہ

بلکہ الله چہ دچاہہ حقہ وغواہی نو پاک دامن تے کری ، او پہ ہفوی بہ دیو تے قدرے زیاتہ نہ کیری وگور

كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَىٰ ۵۰ إِنَّمَا صَبَّأَتْ

چہ شتہ | ہفوی تری | پہ الله باندی | دروغ | او بس دہ | دا گناہ | بنکارہ -

داخلتہ شتہ پہ الله تعالیٰ باندی دروغ تری - او دوی د بنکارہ مجرمیتا پہ حقہ دایوہ گناہ کافی دہ

أَلَم تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ

ایانہ دی کتلی تا | ہفہ خلقوتہ | چہ ورکے شتہ ہفوی حصہ | لہ کتاب نہ | ہفوی ایمان راوری

ایانہ تا ہفہ خلقوتہ طرف تہ نہ دی کتلی کوموتہ چہ ذہفہ کتاب نہ د علم) حقہ حصہ ورکے شتہ دے (دے باوجود)

بِالْحَبِطِ وَالطَّاعُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ

پہ بتانہ | او شیطان باندی | او وائی | ہفہ خلقوتہ | چہ کافران دی | چہ داخلتہ

ہفوی پہ بتانہ او شیطانا نو ایمان راوری ، او د کافرانو پہ حقہ وائی چہ داخلتہ د مسلمانانو

أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا ۵۱ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ

زیات درست دی | د مؤمنانو پہ نسبت | د لارے (پہ لحاظ سے) | ہم دا | ہفہ خلق دی چہ

پہ نسبت پہ دیرہ شتہ لارہ روایت دی - ہم داخلتہ دی پہ کومو چہ الله تعالیٰ لعنت

لَعَنَهُمُ اللَّهُ ۵۲ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ۵۳

لعنت کرے دے دی | الله | او پہ چاہہ | لعنت وکری الله | پس ہفہ کلمہ بہ تہ بیانہ موئے | ہفہ دیارہ | مدد کارہ

دروغے دے ، او پہ چاہہ الله تعالیٰ لعنت ووروی نو ہی شوک بہ ذہفہ مدد کار بیانہ موئے

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذَا الْيُوتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ۵۴

ایا ہفوی لہ شتہ | حقہ حصہ | لہ بادشاہی نہ | پس ہفہ ختہ بہ ورنہ کری ہفوی | خلقوتہ | پوتے ہم

ایا د ہفوی (ذہفہ) پہ بادشاہت کہنے حقہ حصہ شتہ ؟ (کہہ دے) نو ہفوی بہ خلقوتہ ذرے برابر ختہ ہم نہ دوتہ

أَمْرٍ يُحْسِدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۚ

ایا ہغوی حسد کوئی | خلقو سرہ | یہ ہفہ خہ چہ | ورکری دہغوی اللہ | لہ خیل فضل نہ
یا اللہ تعالیٰ چہ یہ خیل فضل سرہ خلقونہ خہ ورکری دی یہ دے باند ہغوی حسد کوئی -

فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَهُمْ مُلْكًا

پس بیشک | ورکری دہمونز | آل ذابراہیم نہ | کتاب | او پوہہ | او ورکری دہمونز ہغوی | بادشاہی
مونز ذابراہیم علیہ السلام خاندان نہ کتاب او حکمت ورکری دہ او لویہ بادشاہی موورنہ ہم بخیل

عَظِيمًا ۝ فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ

لویہ | پس یہ ہغوی کینے | چا خواہیمان راؤرو یہ ہفہ | او یہ ہغوی کینے | خوک منع شو | لہ ہفہ نہ
وہ - نو بیا یہ ہغوی کینے چا خواہیمان راؤرو | او چاترے نہ مخ و کھرو -

وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا

او کافی دے | دوزخ | بلیدونکے اور | بیشک | کو مو خلقوچہ | انکار و کرو | زمونز دایتونہ
او د دوزخ کرم اور ورلہ کافی دے - بیشک چاچہ زمونز دایتونہ منلو نہ انکار کری دے

سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلًّا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ

زردہ چہ | مونز بہ و غورزو ہغوی | دوزخ کینے | ہر کلہ چہ | دوسوزی | خرمنے دہغوی
دیرز بہ مونز ہغوی د دوزخ اور نہ و غورزو، ہر کلہ چہ دہغوی خرمنے و سوزی، نو مونز بہ

بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ ۚ إِنَّ اللَّهَ

نو مونز بہ بد کر دہغوی | خرمنے | نور لہ ہفہ نہ | دہ پارہ چہ ہغوی و خکی | عذاب | بیشک | اللہ
ور نہ نورے خرمنے درواغونند و، چہ ہغوی د عذاب خوند و خکی، بیشک اللہ تعالیٰ دیر

كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

دے | زبردست | د حکمت خاوند | او ہغو خلقوچہ ایمان لے راؤرو | او و کرل عملونہ | نیک
غالب او د حکمتونو خاوند دے - او ہفہ خلق چہ ایمان لے راؤرو او ہغوی نیک عمل ہم و کرو

سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا

مونز بہ ہغوی داخل کرو | چہ جنتونو کینے | چہ بہیری | د ہفہ لاند | نہرونہ | ہمیشہ بہ وی ہغوی یہ ہفہ کینے
مونز بہ دیرز ہغوی داسے باغونہ داخل کروچہ دہفہ لاند یہ نہرونہ بہیری کوم مائے چہ بہ ہغوی

لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا ظِلٌّ ۝

ہغوی لہ دی | یہ ہفہ کینے | بیبیانے | پاکے | او مونز بہ داخل کرو ہغوی | د راحت سیوری نہ
ہمیشہ وی، هلنہ بہ ہغوی د پارہ پاکے بیبیانے وی او مونز بہ دیر کمنز سیوری کینے ہغوی لہ ملے ورکری

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَوَدُّوا الْأَمْنَتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا

بیشک | اللہ | حکم درکوی تاسوتہ | چہ ادا کری تاسو | اماشونہ | د ہفہ مالکانوتہ
(مسلمانانوا) اللہ تعالیٰ تاسوتہ حکم درکوی چہ اماشونہ خیلو مالکانوتہ واپس ادا کوئی

وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ

او هر کله چه فیصله کوی تاسو | به مینم | د خلقو کین | نو فیصله کوئ | په انصاف سره | بیشکه
او هر کله چه د خلقو تر مینځه فیصله کوئ | نو په عدل او انصاف سره | په فیصله کوئ | یقیناً

اللَّهُ نِعَمًا يُعْظِمُ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا

الله | ډیر ښه | نصیحت کوی تاسو ته | په کسره | بیشکه | الله | دے | او ږیدونکې
الله تعالی تاسو ته ډیر ښکلې نصیحت کوی - بیشکه الله تعالی هر څه | اوری او هر څه

بَصِيرًا ۵۸ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اطِيعُوا اللَّهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُوْلَ

لیدونکې - | اے | د ایمان خاوندانو! | حکم منی | د الله | او حکم منی | د هغه | د رسول
ویني کوری - | اے | مؤمنانو! | د الله تعالی حکم منی | او د رسول حکم منی |

وَأُولِی الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ

او د حاکمانو | له تاسو نه | پس که چرې | تاسو جگړه وکړئ | په څه خبره
او د خپلو (مسلمانانو) حاکمانو | نو که ستاسو تر مینځه په څه خبره کښه جگړه راوچته شی

فَرُدُّوْهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُوْلَ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُوْنَ بِاللَّهِ

نویږته وگرځوی هغه | الله طرف ته | او د هغه | د رسول (طرف ته) | که چرې تاسو | ایمان لرئ | به الله
نو الله تعالی او د هغه | د رسول طرف ته رجوع وکړئ | که تاسو په رښتیا په الله تعالی او په

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ۵۹ أَلَمْ تَرَ

او په ورځ | د آخرت | دا | غوره دے | او ډیر ښه دے | په اعتبار د انجام سره | آیاتانه د کلي
آخرت یقین لرئ | دا خبره ښه دے او د دے انجام ډیر ښه آسته دے | آیاتانه د هغه

إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ

هغو خلقو ته | چه کمان کوی هغوی | چه هغوی | ایمان راوړئ | په هغه څه چه | نازل شو | ستا طرف ته (قرآن)
خلقو په حالت باند غور نه دے کپه چه دا دعوی کوی چه هغوی په هغه (کلام) باند ایمان لری کوم چه

وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَكَّمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ

او په هغه څه | چه نازل شول | له تانه وړاند | هغوی غواړی | چه فیصله یوسی | شیطانونو طرف ته
په تانازل شو او په هغو باند هم چه له تانه وړاند نازل شول (لیکن) غواړی دا چه خپله جگړه شیطانونو ته وړاند

وَقَدْ أُصْرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ

حال دے چه هغوی ته حکم شو دے | چه مته منی | هغه | او غواړی | شيطان | چه به لارے کړی هغوی
کړی حال دا دے چه هغوی ته حکم شو دے چه هغوی هغه نه انکار وکړی او شيطان خود غواړی چه هغوی په ډیره لارے

ضَلَالًا بَعِيدًا ۶۰ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ

په گمراهی لارے سره | او هر کله چه دوئیلے شی | هغوی ته | راشی تاسو | هغه طرف ته | چه نازل کړل | الله
گمراهی کښه وغورزوی - او هر کله چه هغوی ته دوئیلے شی | هغه راشی هغه څیز طرف ته کوم چه الله تعالی نازل کړ دے

وَالِى الرُّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنْفِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ

او د رسول طرف نه | نو ته گورے | منافقان | (چه) هغوی ایساریزی | له تاته
او د رسول طرف ته راشی، نو ته به منافقانو ته وگورے چه هغوی له تاته لږ لږ

صُدُّوْا ۶۱) فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ مِّمَّا

دیر وایسارید و سره | پس څه حال ده | هر کله چه | ورسیری هغوی ته | څه مصیبت | په سبب هغه
مکړی، بیا هغه وخت به څه حال وی؟ چه د خپله لاسه پرې یو افت

قَدَّمَتْ أَيْدِيَهُمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ ۶۲) بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا

چه وړاندې لیرې کا | لاسونو د هغوی | بیا راشی هغوی تاته | چه قسم خوري | په الله | چه نه وه اراده زمونږ
راپریوزی، نو تاته راځی او په الله تعالی باندې قسمونه خوري چه زمونږ غرض خوتو

إِلَّا أَحْسَانًا وَتَوْفِيقًا ۶۳) أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ

سوا د نیکۍ | او موافقت نه | هم دا هغه خلق دی | یوهیرې الله | په هغه څه چه د هغوی په زړونو کې
نه ووفق بشپړه لتول او اتفاق راوستل وو. د ځو خلقو په زړو کې څه رپټ پراته؟ هغه الله ته د پرېنه معلوم دی

فَاعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ

پس مخ واړوه | له هغوی نه | او نصیحت وکړه هغوی ته | او ووايه | هغوی ته | د هغوی په زړونو کې
نو ته د هغوی د خبرې پروا مه کوه هغوی پوهوه او داسه اثری نصیحتونه ورته کوه، چه په زړو کې نه

قَوْلًا بَلِيغًا ۶۴) وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِبُطْءٍ

خبره اثر کوونکې - | او نه د لیرې موند | هیڅ رسول | مکر | د پلا د ځو هغه اکا دوشی
ځانې نیسی، او داسه پیغمبره! موند چه هر یو پیغمبر الیه د نوقف د پاره مورالیرې څه د الله په حکم

بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ

په حکم د الله | او که چر هغه خلق | هر کله چه هغوی ظلم کړه وو | په خپلو ځانونو | راغله تاته
د هغه خبره ورسره شې که هغوی داسه کار کړه وے چه کوم وخت ته په ځانونو زیات وکړو نوچه تاله راغله وے

فَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوْجَدُوا اللَّهَ

بیا بخښنه غوښتله و هغوی | د الله نه | او بخښنه غوښتله و | هغوی پاره | رسول (هم) | نو ځا به هغوی موندو | الله
الله نه ته بخښنه غوښتله وے، او رسول هم ورله معافی غوښتله وے، نو الله تعالی به ته یقیناً

تَوَابًا ۶۵) فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ

لوی توبه قبول وکړه | مهربانه - | پس قسم د درې ستا | چه ایمان به رانه وپي هغوی | تر دے چه
بخښونکې مهربانه موندلے وے - ستا په رب م د قسم وی چه داخلې به تر هغه ایمان نه راوړی

يُحْكَمُوا فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا

حاکم کړی نا | په هغه معامله کې | چه واقع شوه | د هغوی په مینه کې | بیا | هغوی بیا نه مومي
تر څو چه په خپلو جگړو کې نه حکم کړه منی، او بیا چه نه فیصله وکړه نو چه

فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيَسْلُبُوكَ تَسْلِيمًا ۝۵

پہ خپل زہرہ کئے | تنگی | لہ ہفتہ نہ چہ | فیصلہ وکریہ نہ | او و منی | ہفتہ پہ پورہ منلرسہ
دوئی پہ خپلو زہرہ تو کئے پہ ہفتہ فیصلہ ہیج تنکسیانہ بیاموی او (ہفتہ) پورہ و منی

وَلَوْ أَنَّ كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوُ اخْرَجُوا

اوکہ چہرہ مونہ | لیک وے | پہ ہفتوی باند | چہ | قتل کری | خپل خانو نہ | یا ووختی
اوکہ مونہ دوئی تہ دا حکم ورکری وے چہ خپل خانو نہ وڈر نہی یا د خپلو کورو تو نہ بہر و وختی نو

مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا

د خپلو کورو تو نہ | تو نہ پہ وکری ہفتہ دا کار | مکر لبرو | د ہفتوی نہ | اوکہ چہرہ ہفتوی | کرے وے
پہ دوئی کئے کو خلقو بہ پہ دے حکم عمل کرے وو | اوکہ چہرہ دوئی پہ دے نصیحت

مَا يُوعِظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَشَدَّ تَثِيْبًا ۝۶

دکم چہ ہفتہ نصیحت کوشتی | نوہ بہ | غورہ | ہفتوی لہ | اوزیات مضبوط ساتونکے (ایمان لال) | ادھ وخت
عمل کرے وے | نوہ بہ ورلہ چیرہ متہ وے او دایمان د مضبوطیا سبب بہ وے | اوچہ دے

لَا تَنْبَهُهُمْ مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ۝۷ وَلَهْدَيْنَهُمْ

مونہ بہ ورکو ہفتوی تہ | لہ خپل طرف نہ | ثواب | دیر لوئے | ادغامغابہ بنو دے مونہ ہفتوی
کے وے نو مونہ بہ ورلہ د خپل طرف نہ دیر لوئے اجر ورکری وے | او پہ سمہ لار

صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۝۸ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ

لارہ | سمہ | اوخوک چہ حکم و منی | د اللہ | او د رسول | پس ہفتہ خلق بہ وی
بہ مو بوتلے وے | اوخوک چہ د اللہ او د رسول حکم نہ منی نو ہفتوی بہ د

مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ

د ہفتو کسا نوسرہ | چہ انعام کرے د | اللہ | پہ ہفتوی باند | لہ پیغمبران | او صدیقانو
ہفتہ خلقو سرہ ملگری وی چہ اللہ پرے نعمتو نہ ورولی دی چہ پیغمبران ، صدیقات

وَالشَّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ۝۹ ذَٰلِكَ

او شہیدانو | او صالحانو نہ | او دیر بنہ دی | دا خلق | پہ ملگری کئے | دادے
شہیدان | او نیکان دی | او دغہ خلق دیر بنہ ملگری دی | دافضل

الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عَلِيمًا ۝۱۰ يَٰ أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

فضل | د اللہ | او کافی دے | اللہ | پوہہ | اے ایمان خاوندانو!
د کہ د اللہ د طرف نہ کیڑی او د کہ پہ حقیقت یوازے د اللہ علم بس دے | اے مؤمنانو!

خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوا ثُبَاتٍ أَوِ انفِرُوا جَمِيعًا ۝۱۱

داخلی | و سلہ خیل | بیاروان شئی | اتولی تولی | یاروان شئی | تول پہ جمع
پہ خپل حفاظت اوتیاری کئے لکیا و سیرئی بیلا چہ وخت راشی نو د موقع مطابق دے | اے مؤمنانو! یا تول پہ یوحائے وختی

وَإِنْ مِنْكُمْ لَمَنْ لَيُبَطِّئَنَّ فَإِنْ أَصَابَتْكُمْ

اوبیشک | غنے له تاسونه | هغه شوک دی | چه دروستو پاتے کیری | بیا که چرے | ورسیری تاسوته
او (یاد ساتی) په تاسو کینے به د خلق هم وی چه (په د موقع) ضرور به سستی کوی، بیا که چرے تاسوته تکلیف ورسیری

مُصِيبَةٍ قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ

خه مصیبت | نو داتی | انعام وکړو | الله | په ما باند | چه په غ وخت کینے نه وم زه | هغوی سره
نو داسے منافق به داتی چه الله تعالی په ما دیر احسان وکړو ، چه زه د هغو خلقو سره تلے

شَهِيدًا ۴۲ وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَن

حاضر - | او که چرے | ورسیری تاسوته | فضل | له طرفه د الله نه | نو هغه به ضرور داتی | گویا چه
نه وم - | او که په تاسو الله تعالی فضل وکړی ، نو بیا داتی او داسے لگیادی

لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يُلَيْتَنِي كُنْتُ

نه وه | ستاسو او د هغه تر مینه | (خه) دوستی | کاش! چه زه | دے
لکه چه ستاسو او د هغوی تر مینه همدومینه محبت نه وو ، اے کاش! که زه هم ورسره تلے

مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ۴۳ فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

د هغوی سره | چه حاصله کړے و | کامیابی | لویه | پس پکار ده چه جنگ وکړی | د الله په لاره کینے
وے نو غنت کار به م شوی و - (دوی ته د معلومه دی چه) د الله تعالی په لاره کینے هغه کسانو

الَّذِينَ يَشْرُونَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ

هغه خلق | چه خرڅوی | ژوند | د دنیا | په بدله د آخرت کینے | او شوک چه | جنگ کوی
له جنگیدل پکاردی چه د د دنیا ژوند د آخرت د ژوند په بدله کینے خرڅوی ، او شوک چه د الله تعالی

فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا

په لاره کینے | د الله | بیا هغه ووزلے شی | یا غالب راشی | پس زړه ده چه ور به کړو مونږ هغه ته | اجر
په لاره کینے و جنگیری بیا که ووزلے شی یا غلبه بیا مومی | نو مونږ به ور له دیر لوئے اجر

عَظِيمًا ۴۴ وَمَالَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ

لوئے | او خه (عذر) تاسو پاره | چه تاسو جنگ نه کوی | په لاره کینے | د الله | او
ورکړو - او په تاسو باند خه شوی دی چه تاسو د الله تعالی په لاره کینے او د هغه

الْمُسْتَضْعِفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانَ الَّذِينَ

د کمزورو | کمزورو | سره | او ښځو | او د ماشومانو (په خاطر) | کوم چه
کمزور و - او په تاسو باند خه شوی دی چه تاسو د الله تعالی په لاره کینے او د هغه

يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ

داتی | اے زموږ رب! | اوباسه مونږه | له دے کلی نه | چه ظالمان دی
فریادونه کوی، چه اے زموږ رب! مونږ د دے کلی (مکه) نه وباسه چه خلق د ظالمان

أَهْلُهَا ۖ وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ۖ وَاجْعَلْ لَنَا

دے اوسیدنگی | او جوہرکہ | مونہ دپارہ | له خپل طرف نه | خوګ دوست | او جوہرکہ | مونہ دپارہ

دی - او د خپل طرف نه زموږ خوګ ملګرے جوہرکہ | او د خپل طرف نه

مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا ۝ الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ

له خپل طرف نه | مددګار | کوم خلق چه | مؤمنان دی | هغوی جنگ کوی | په لاسه ګڼه | خوګ زموږ مددګار جوہرکہ - د چا چه ایمان نصیب شوے د هغوی د الله په لاس ګڼه

اللَّهِ ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ

د الله | او کوم خلق چه | کافران دی | هغوی جنگ کوی | په لاسه ګڼه | د شیطان | د شیطان

فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ

پس تاسو جنگ وکړئ | د دوستانو سره | د شیطان | بیشکه | چال | د شیطان

نُودَ الشَّيْطَانِ دَمَكْرُو خِلَافِ جَنك كُوِي ، بيشكه د شيطان چالونه دیر

كَانَ ضَعِيفًا ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ

مزدورے وی | ایا نه د کتلی تا | هغه خلقو ته | چه وویل شو | هغوی ته | چه منع کړئ | خپل لاسونه | مزدورے وی - ایا تا هغو خلقو ته کتلی دی چه ورته وویل شوی و او چه خپل لاسونه (د جنگ نه) ونیسي

وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ

او قائم کړئ | مونږ | او ورکړئ | زکوٰۃ | پس هر که چه | فرض کړے شو | په هغوی باند | جهاد | او مونږونه کوئ | او زکوٰۃ ورکوئ ، نو اوس چه هغوی ته د جنگ حکم ورکړے شو

إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ

(نو) یوه ډله | له هغوی نه | چه ویریدي | له خلقو نه | په شان د ویریدلو | د الله نه | نو د یو ټولې پکښه دا حال دے چه د خلقو نه داسے ویریدي لکه څنگه چه د الله نه دیر کول پکار دی

أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً ۖ وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كُتِبَ عَلَيْنَا الْقِتَالُ

یا د هغه نه هم زیات ویریدل | او وویل | اے زموږ رب! | ولے فرض کړوتا | په مونږ باند | جهاد | بلکې د دے نه هم زیاته ویره ، او دای چه اے زموږ رب! په مونږ د جهاد ولے فرض کړو؟

لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ ۗ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا

ولے مهلت رانه کړوتا مونږ ته | لږے موده پوره | دوايه | چه فائده | د دنیا | ولے د مونږ ته لږ نوس مهلت رانه کړو ؟ (لے پیغمبره!) ورته دوايه چه د دنیا فائده

قَلِيلٌ ۖ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا يُظْلَمُونَ

لږه ده | او آخرت | بهتر دے | هغه چا دپالا | چه پر هیز کاري | اونه | به ظلم کولے شی په تاسو | دیرے لږے دی | او خوګ چه د الله تعالی نه ویریدي هغه له آخرت غوره دے ، او په تاسو به پورته قدر هم

فَتِيْلًا ۝ اَيْنَ مَا تَكُوْنُوْا يَدْرِكْكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ

ذره هم | کوم حائے چه هم تاسویئ | بیایه موی تاسو | مرگ | اوکے چہ تاسویئ
ظلم نہ شی کوئے - هر حائے کئے چه تاسویئ مرگ به دروړسی ، اگرکه تاسویه مضبوطو

فِي بُرُوجٍ مُّشِيْدَةٍ ۖ وَاِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُوْلُوْا هٰذِهِ

په فلاکانو | مضبوطو کئے | اوکے چرے ورسیدی هغوی (خه) نیکی | نووائی | دا
قلاکانو کئے یئ - اوهرکه چه هغوی ته فائده ورسیدی نو وائی چه دادالله

مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُوْلُوْا هٰذِهِ

د الله د طرف نه | اوکے چرے | ورسیدی هغوی (خه) مصیبت | (نو) هغوی وائی | دا
د طرف نه مقرر وه ، او چه نقصان ورته ورسیدی ، نو وائی چه داستا د طرف

مِنْ عِنْدِكَ ۖ قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۚ فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ

ستاله طرف نه دے | دوايه | قول | له طرفه د الله نه دی | پس خه (حال) دے | د هغو خلقو
نه دے ، ورته دوايه چه هر خه د الله د طرفه دی ، اخر په دے قوم خه شوی

لَا يَكَادُوْنَ يَفْقَهُوْنَ حَدِيْثًا ۝ مَا اَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ

چه نه دی نزد هغوی | چه پوهه شی | په خبره | او هغه خه چه | ورسیدل تاته | له نعمت نه
دی چه په هیڅ خبره نه پوهیږی (اے انسان) تاته چه هر هه فائده رسی نو هغه د

فَمِنْ اللّٰهِ وَمَا اَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَّفْسِكَ ۚ

نوهغه د الله د طرفه دی | او هغه خه چه ورسیدل تاته | له بدی نه | نوهغه ستا د نفس له طرفه دی
الله د طرفه نه ده ، او کوم تاوان چه در رسی ، نو د خپل عمل د کبله در رسی -

وَاَرْسَلْنَا لِلنّٰاسِ رَسُوْلًا ۖ وَكَفٰی بِاللّٰهِ شَهِیْدًا ۝۲۹

او ولیرله مونږ ته | د خلقو د پاره | پیغمبر | او کافی دے | الله | کواړه
(او پیغمبره!) ته خو مونږ ټولو خلقو ته رسول لیږله یئ او په ځنډه یوازې د الله کواړی کافی ده -

مَنْ يُّطِيعِ الرَّسُوْلَ فَقَدْ اطَاعَ اللّٰهَ ۚ وَمَنْ تَوَلٰی فَمَا اَرْسَلْنَاكَ

غوک چه حکم منی | د پیغمبر | پس بيشکه هغه حکم ومنلو | د الله | او غوک چه مخ واړی | نو نه لیږله مونږ ته
چا چه د رسول خبره ومنله نو هغه د الله حکونه ومنل ، او غوک چه ترس نه مخ گرغوی نو ته خو مونږ په هغوی

عَلَيْهِمْ حَفِيْظًا ۝ وَيَقُوْلُوْنَ طَاعَةٌ ۚ فَاِذَا بَرَزُوْا مِنْ عِنْدِكَ

په هغوی باند | نگران | او هغوی وائی | د ووم منلو | بیا هر کله چه بهر وویئ | ستاله طرف نه
خه نگران نه یئ مقرر کړی ، او (د خلق په ظاهره خو) وائی چه مونږ منو ، خو چه ستا د مجلس) نه پاڅی نویوتل

بَيَّتَ طَآئِفَةً مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِيْ تَقُوْلُ ۖ وَاللّٰهُ

نود شپه مشوره کوی | یوه ډله | له هغوی نه | خلاف دهغه نه | چه ته فرملئ | او الله
په کئے داسه شته چه د شپه مجلس جوړ کړی او ستا د خبرو خلاف مشوره کوی - او الله تعالی

يَكْتَبُ مَا يَبَيِّتُونَ ۚ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

لیکی | کوئے چہ ہفتی مشورہ کوی | پس مخ وارده | لہ ہفتی نہ | او توکل کوہ | پہ اللہ باند |
دہفتی توئے پتہ مشورہ لیکی | نو دہ دوی پردامہ کوہ | او پہ اللہ تعالیٰ باند توکل سادہ

وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝۸۱ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنُ وَلَوْ كَانَ

اوبس دے | اللہ | کافی | پس ایانہ | کوی غور ہفتی | پہ قرآن کتبہ | او کہ چرے داوہ |
او اللہ تعالیٰ کافی کار ساز دے | ایاد دوی قرآن تہ فکر نہ کوی | کہ دالکتاب قرآن

مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوْ جَدُّوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ۝۸۲ وَإِذَا

لہ طرفہ دے ماسوا د اللہ نہ | نو خافیا بہ موندلے دو ہفتی | پہ کتبہ | اختلاف | دیر | او ہر کہ |
د اللہ تعالیٰ نہ سوا د بل چا د طرفہ دے | نو پہ دے کتبہ بہ خلقو دیر اختلاف موندلے دو | او

جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ

راخی ہفتی نہ | خہ خبرہ | د امن | یاد ویرے | نو ہفتی مشورہ |
دوی چہ د امن یا د ویرے | نو خبر داوری | نو ہفتہ فوراً پہ خلقو کتبہ خور کری

وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ

او کہ چرے | رسول | د رسول | او د حکم والو طرفہ تہ | لہ خیلونہ | تو معلوم کہ بہ ہفتہ |
او کہ دوی داسے خبرونہ | پیغمبر تہ او د خیل (مسلمان) جماعت مشرانو تہ سپارے نو شک

الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ

ہفتہ خلقو چہ | تحقیق کوئے شی | لہ ہفتی نہ | او کہ چرے دے | فضل د اللہ | پہ تاسو باند |
چہ د خبر کہل تہ رسیدل ہفتی بہ پرسم پوہیدل | او کہ پہ تاسو د اللہ تعالیٰ مہربانی او

وَرَحْمَتُهُ لَا تَبْعَتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ۝۸۳ فَقَاتِلْ

او د ہفتہ رحمت | نو خافیا بہ پیرو کہ کوہ تاسو | د شیطان | سوا د لبر و خلقونہ | پس تہ جہاد و کہ |
رحمت نہ دے | نو تاسو دو مکر و کز و دے | دیو خونتونہ بغیر نور ہول بہ پہ شیطان پسے روئ شوئی | نو کپیغہ

فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضْ

پہ لارہ کتبہ | د اللہ | نشستہ ذمہ واری پہ تا | مکر د خیل خان | او رغبت و کہ |
د اللہ تعالیٰ پہ لارہ کتبہ جنگ کوہ | تہ د خیل خان نہ بغیر د بل چا ذمہ وار نہ بیٹے | او مؤمنان د جنگ

الْمُؤْمِنِينَ ۚ عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَكْفِيَ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا

مؤمنانو تہ (د جہاد) | نزد دہ چہ | اللہ | بند کری | جنگ | د کافرانو |
د پارہ تیار و کہ | دیر زہر بہ اللہ تعالیٰ د کافرانو زور مات کری | او

وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنكِيلًا ۝۸۴ مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً

او اللہ | دیر سخت دے | پہ جنگ کتبہ | او دیر سخت دے | پہ عذاب و کوئو کتبہ | شوک چہ سفارش و کری | سفارش |
د اللہ تعالیٰ زور د توونہ غلبہ دے | او ہفتہ پہ سزا و کوئو کتبہ دیر چاہہ زینت د شوک چہ دے | نیکی سفارش

حَسَنَةً يَّكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِّنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً

نیک | دی به | هغه له | حصه | د هغه نه | او څوک چه | سفارش وکړی | سفارش کوی ، هغه به د نیکۍ برخه اخلي ، او څوک چه د بدۍ سفارش

سَيِّئَةً يَّكُنْ لَهُ كَفْلٌ مِّنْهَا وَكَانَ اللَّهُ

بد | دی به | هغه له (هم) | حصه | د هغه نه | او دے | الله | کوی ، هغه به د بدۍ برخه اخلي ، او الله تعالی په هر

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيبٌ ۝۸۵ وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ

په هر څیز باند | قارس | او هر کله چه | والی در کړۍ شي تاسو | د سلام | څیز باند قدرت لری ، او هر کله چه په تاسو سلام واچولے شي نو

فَحَيُّوْا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوْهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

نودالی وړ کړی | ښه | د هغه نه | یا واپس کړه هم هغه کله | بشکه | الله | دے | د هر څیز | (اچوونکی نه) د هغه نه ښه جواب ورکوی یا کم نه کم هغه جواب ورکوی ، یقیناً الله تعالی د هرے خبره

حَسِيْبًا ۝۸۶ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَ بَيْنَهُم

حساب کوونکې - هم الله دے | نشته | بل څوک معبود | سوا | د هغه نه | خامخا به جمع کړی تاسو | حساب اخستونکې - الله هغه دے چه د هغه نه بغير بل څوک معبود نشته ، تاسو ټول به خامخا د قیامت

إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ۝۸۷

په ورځ | د قیامت | نشته د هغه شک | په هغه کې | او څوک دے | زیات رښتونه | د الله نه | په خبره کې | په ورځ | راجع کوی چه د هغه په راتلونکې هغه شک نشته ، د الله تعالی نه زیات رښتینې خبره لا د بل چا کیدۍ شي؟

فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَرْكَمُهُمْ

پس په تاسو څه وشو | چه د منافقینو په حقله | دوه د لے شوی | او الله | اړوته کړل هغوی | داپه تاسو څه چل شو دے چه د منافقانو په حقله دوه د لے شوی یی حال دا چه هغوی الله د ځپل بدل په وجه

بِمَا كَسَبُوا أَتَرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَنْ

په وجه د هغوی د علونو | ایا تاسو غواړئ | چه لاره د ښایي تاسو | هغه چاته چه | لکراه کړی د هغوی الله | او چاره چه | (د هغوی عقلونه) اړوته کړی ایا تاسو غواړئ چه داسه خلقونه لاس و ښایي کوم چه الله تعالی لکراه کړی دی ،

يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَكُمْ أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَنْ

لکراه کړی | الله | نو هغه کله به بیا نه مړه | هغه د پاره | (دغه) لاس | هغوی غواړی | چه تاسو هم کافران شي | او څوک چه الله تعالی په لکراهی کېنه و غورزوی هغه د پاره به ته هغه لاس بیا نه مړه - هغوی خود غواړی لکه څنگه چه

كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ

لکه څنگه چه | هغوی کافران شول | بیا تاسو شي | برابر | پس مه نیسئ تاسو | د هغوی نه | دوستان | په خپله کافران دی د غصه تاسو هم کافران شي بیا ټول برابر شي ، نو هېڅوک ترے نه ځان له لکراهی کوی مه

حَتَّىٰ يَهَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ

ترجمہ | ہنوی ہجرت وکری | دَ اللہ پہ لارہ کئے | بیا کہ چرے | ہنوی مخ وارولو | نو قید کری ہنوی
ترخوچہ ہنوی دَ اللہ تعالیٰ پہ لارہ کئے ہجرت و نہ کری | بیا کہ چرے ہنوی (تاسو نہ) انکار و کری نوچہ

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا

او دوڑنی ہنوی | کوم خائے چہ | بیامومی تاسو ہنوی | ادمہ جو روئی تاسو | لہ ہنوی نہ | دوست
کوم خائے پہ لاس درمی | ہلتہ نے نیستی اوڑنی نے | او ہیچرے ترخہ نہ ہی شوک خیل خان لہ

وَلَا نَصِيرًا ۝۸۹ إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ

اونہ مدد کار | مگر ہفہ خلق کوم چہ | یو خائے کیری | ہغو خلقو سرہ
ملگرے یا مدد کار مہ جو روئی - سوا دَ ہغو خلقو نہ | چہ یو داسے قوم سرہ یو خائے شی چہ تاسو

بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيثَاقٌ أَوْ جَاءُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ

چہ ستاسو او دَ ہنوی پہ مینہ کئے | معاہدہ دہ | یا ہنوی راشی تاسو نہ | چہ تنکے شوئی | دَ ہنوی سینہ
کئے او پہ ہنوی کئے معاہدہ وی | یا پہ داسے حالت کئے تاسو لہ راشی چہ پہ جنگ ستوما

أَنْ يُقَاتِلُوكُمْ أَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ

چہ جنگ وکری ہنوی تاسو | یا جنگ وکری | دَ خیل قوم سرہ | او کہ | غوینتہ دَ اللہ | نو غالب کری نہ دو ہنوی
وی ، نہ تاسو سرہ جنگ کوی اونہ دَ خیل قوم سرہ ، او کہ دَ اللہ تعالیٰ مرضی دے نو ہنوی بہ نے

عَلَيْكُمْ فَلَقَاتِلُوكُمْ فَإِنْ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَالْقَوَّةُ

پہ تاسو باند | بیا بہ ہنوی جنگیل تاسو | بیا کہ چرے | ہنوی پیری دَ تاسو | پس جنگ نہ کوی تاسو | اور غورزی
پہ تاسو غالب کری و نو جنگو نہ بہ در سرہ کول نو کہ چرے ہنوی تاسو پیری دی او تاسو سرہ جنگ نہ کوی او دَ صلہ

إِلَيْكُمْ السَّلَامُ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ۝۹۰

تاسو نہ | پیغام دَ صلہ | نو نہ دہ جوہ کرے | اللہ | تاسو لہ | پہ ہنوی باند | لاس
لاس درتہ را و باند کری نو بیا اللہ تعالیٰ تاسو لہ دَ ہفہ پہ مقابلہ کئے دَ جنگید و ہیغ حق نہ دے در کرے -

سَتَجِدُونَ أَخْرَبِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا

زرد چہ بیا بہ مومی تاسو | (خفہ) نور خلق | کوم چہ غواری | چہ پہ امن شی ہنوی لہ تاسو | او پہ امن شی
یو بل قسم منافقان یہ ہم بیامومی چہ (جنگ نہ خوشی) دا غواری چہ ستاسو لہ اہر نہ ہم پہ امن وی

قَوْمَهُمْ كُلًّا رُدُّوْا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكِسُوا فِيهَا فَإِنْ

لہ خیل قوم نہ | ہر کله چہ | اکر خولے شی ہنوی | فساد طرف نہ | نو اور غورزی شی ہنوی پہ ہفہ کئے | بیا کہ چرے
او دَ خیل قوم دَ طرف نہ ہم پہ امن وی ، خو ہر کله چہ دَ شرمو ق بیامومی نو پہ ہفہ کئے وردا کی ، نو کہ داسے خلق

لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَامَ وَيَكْفُرُوا أَيْدِيَهُمْ

دَ نہ شی ہنوی تاسو نہ | او نہ ہنوی پیش کری تاسو نہ | صلہ | او نہ ہنوی منع کری | خیل لاسو نہ
ستاسو دَ مقابلہ نہ تنک نہ شول او صلح نے درتہ و باند نہ کرے ، او لاسو نہ نے ونہ نیول

فَخَذَوْهُمْ وَأَقْتَلَوْهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا

نوحوی و نیسی | اودے وژنی | کوم خلے چه | بیامومی هغوی | ادهم دا اگه فخلق | جو کومون
نوکم خلے چه بیامومی هلتے رانیسی | اود وژنی | هم په دے | خلقو باند مونز تاسوله

لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُّبِينًا ۹۱ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقتُلَ

تاسوله | په هغوی باند | قوت | ینکاره | اونه دی مناسب | یومسلمان له | چه د وژنی

د لاس او چتولو څرگند اختیار درکړه دے - او د یو مسلمان دا کار نه دے چه بل مسلمان د

مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاءً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطًا فَتَحْرِيرُ

یومسلمان | لیکن | په خطا | او څوک چه | اود وژنی | یومسلمان | له غلطی نه | نوا زاد د کړی

و وژنی | مکر په غلطی سره ، او چا چه یو مؤمن مسلمان په غلطی سره مکر و نو کفار ه د اده چه

رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهَا إِلَّا أَنْ يَصَّدَّقُوا

خت | د مسلمان غلام | او خون بها | د ادا کړی | دهغه وارثانوته | مکر | دا چه معاف نه کړی هغوی

یو مؤمن غلام د آزاد کړی او د مری وارثانوته د خون بها ورکړی ، مکر ه هغوی خون بها د بخښی

فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ

پس که پور | دی هغه | دهغه قوم نه | چه ستاسو د ښمن وی | او هغه مسلمان دی | نوا زاد د کړی | خت

(نور وادی) او که پور غه مؤمن بنده د دے قوم نه وو چه ستاسو ورسره د ښمن وه ، نو یو مسلمان غلام د آزاد

مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ فَرِيَةٌ

د مسلمان غلام ، او که پور | دی هغه | له داسه قوم نه | چه ستاسو او هغوی تر مینه | معاهده وی | نوم خون بها د

کړی - او که د داسه قوم بنده د دے چه ستاسو ورسره معاهده وه نو دهغه وارثانو

مُسَلَّمَةٍ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ

ادا کړی | دهغه وارثانوته | او آزاد د کړی | خت | د مسلمان غلام | پس څوک چه غلام بیانه موی

ته د خون بها هم ورکړی او یو مسلمان غلام د هم آزاد کړی ، او څوک چه غلام موندله

فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ

نور وژ د نیسی | دوه میاشته | پرله پسے | دا توبه ده | له طرفه د الله نه | او الله دے

نه شی ، نو پرله پسے دوه میاشته روژ دے د و نیسی ، په طور د توبه چه د الله د طرف نه مقرر دے او الله په

عَلِيمًا حَكِيمًا ۹۲ وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ

پوهه | خاوند د حکمت ، او څوک چه | د وژنی | یو مسلمان | قصدًا | نو دهغه سزا ده

هرغه پوهه او د حکمت فاوند دے - او څوک چه یو مؤمن قصدًا مکر کړی ، نو دهغه سزا

جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَ

دوزخ | همیشه به وی | په هغه کینه | او غضب و شو | د الله | په هغه باند | او لعنت کړ د په هغه او

دوزخ کې چه همیشه به | بکنه پروت وی | او د الله تعالی قهر او لعنت به پرې وریدی او

وَالْمُحْصَنَاتُ ۝
أَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿٩٣﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ

اعلٰیٰ لہ عذاب | لوئے - | اے مؤمنانو ! | ہر کلمہ | سفر کوئی تاسو
تیار کرئے | اہل عذاب | اے مؤمنانو ! | تاسو چہ ذالہ پہ لارائے (دجہاد)
داسے (قاتل) لہ اللہ | دیرہ لویہ سزا مقرر کرے دے۔ | آقاؐ

داسے (قاتل) لہ اللہ چیرہ لویہ سزا مقرر ہے۔

فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْفَىٰ إِلَيْكُمْ

جو لوے دھن | جو حالتہ حہ | اسوئے

دَاللّٰهُ يَه لَارَه كَنِي | نَو تَحْقِيق كُوئِي | اَوْمُهُ | وَايِي | هَفَه چَا تَه چِه | اِچُو لَه دَهْفَه | تَا سَوْتَه
پَارَه) لَاه شَيْ نَو (دَهْرَه خَبْرَه) شَبَه تَحْقِيق كُوئِي، اَوْ حَوَك چِه دَر بَا نِد سَلَام وَاِچُو نَو هَفَه تَه دَا مَه

السَّلَامُ لَسْتُ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

سلام | چه نه بیته | مؤمن | تاسو غواړئ | سامان | د ژوند د دنیا
وايه چه نه مؤمن نه بیته ، (که) تاسو د دنیا مال اسباب غواړئ نو د الله تعالی

فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ

پس الله سره دی | غنیمتونه | ډیر ، هم دغه شان | وئی تاسو | وړاند له دغه | پر حسانو ډیر | الله
سره ډیر غنیمتونه پراته دی ، وړاند خو تاسو هم داسه (د اسلام نه ناواقف) وئی بیا په

عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٩٢﴾

پہ تاسو باند | پس تحقیق و کړئ | بیشک | الله | دے | په هغه څه چہ | تاسو ئے کوئی | خیردار
تاسو باند الله احسا و کړو، نو تاسو ښه تحقیق کوئ. الله تعالیٰ یقیناً ستاسو د عملونو نه باخبره دے۔

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ

نہ دی برابر | کینیاستونکی | له مسلمانانو نه | کومونه چه خه عذر نشته
هغه مؤمنان کوم چه (جسمانی لحاظ سره) معذوره نه وی او په کور کینے پتی وی | دهغه مؤمنانو برابر کیکنه شی

وَالْجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ

او جہاد کو دیکھ کر | دَا اللہ پہ لارہ کہنے | پہ خیلو مالونوسرہ | او پہ خیلو حاتونوسرہ | فضیلت و رزق
کوم چہ پہ سرو مال سرہ دَا اللہ تعالیٰ پہ لارہ کہنے جہاد کو دیکھ کر دی - اللہ تعالیٰ پہ

اللهُ الْجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَعِيدِينَ

الله | جهاد کو دلوئے | پہ خیلو مالو نو سره | او پہ خیلو هانو نو سره | پہ کسینا ستونکو باندی
سرو مال سره جهاد کو دلوئے پہ کو، کینے دناستو خلقو پہ نسبت دیرہ غنہ درجہ

دَرَجَةٌ ۖ وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ ۖ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ

پہ درجہ کہے | اوہیوسر | وعدہ کر دے اللہ | دینکم | انفضات کر دے محمد

پہ درجہ ہے | اوہا پوسہ | وعدہ کر دے اللہ | دنیکی | افضلیت ور کرے اللہ | جہاد کو نکتہ
ور کرے دہا کر کے دہر یوسرے دے دجنت وعدہ کرے دہا | خوا اللہ تعالیٰ مجاہدینوہ پہ ناستو خلقو
عَلَى الْقَدَرِ أَوَّلًا ۖ لَئِذَا دُعِيَ إِلَى الْقِيَامِ أَتَدْرِكُونَ

علی القعیدین اجراً عظیماً ﴿۹۵﴾ درجتِ منہ و مغفرۃ
 پہ کھینا ستونکو باند | یہ اجر | ہوئے کنے | (دعہ) |

باند دَ چیر لوئے اجر پہ | لوئے بے | درجے دی | دَھغہ لہ طرف نہ | او بختینہ

۱۴۹

وَرَحْمَةً ۖ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۙ (۹۶) الَّذِينَ

اور رحمت | اودے | اللہ | بخشنوکے | مہربان | بیشک | ہفتہ خلق
دہ اور رحمت دے اور اللہ تعالیٰ | بخشنوکے | مہربان دے - ہفتہ خلق کو موچہ ہجرت و نہ کرو

تَوَفَّيْنَاهُمْ الْمَلَائِكَةَ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ

دکو مور دچہ قبض کوی | فرشتے | (پہ داسے حال کینے) چہ ہفتی ظلم کولو | پہ خیلو حانونو باند
پہ خیلو حانونو ظلم کولو فرشتے دہفتی دروح قبض کولو پہ وخت دہفتی نہ تیوس کوی چہ تاسو پہ

قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ

نو وائی (ہفتی فرشتے) | تاسو پہ کوم حال کینے وئی؟ | ہفتی وویل | مونہ دے | کمزوری
خہ حال کینے وئی؟ ہفتی جواب درکرو چہ مونہ پہ دنیا کینے بے وسہ اور کمزوری

فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا

پہ زمکہ کینے | دوویل ہفتی | ایانہ وہ | زمکہ | داللہ | فراخہ | چہ تاسو ہجرت کرے دے
دو ، فرشتہ دورتہ دوویل چہ ایاد اللہ تعالیٰ زمکہ وسیم اور فراخہ نہ وہ چہ تاسو پکینے ہجرت کرے

فِيهَا فَأُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۙ (۹۷)

پہ ہفت کینے | پس ہم داخل کی | دکو موٹائے چہ | دوزخ دے | اور ابدائے دے | دواپس کیدو
وے ، داہتہ خلق دی چہ دوزخ نے تیکاونہ دے ، اور دوزخ دیرہ خرابہ تیکاونہ دے -

إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ

مکر | ہفتہ کمزوری | سری | او سبے | او ماشومان | چہ نہ شے کولے
البتہ کوم سری ، زنانہ او ماشومان چہ (پہ رشتیا) کمزوری دی او (دبھرتلو) ہیٹ ذریعہ

حِيلَةً ۖ وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ۙ فَأُولَٰئِكَ عَسَىٰ

(خہ) | حیلہ | او نہ بیاموی ہفتی | (خہ) لار | پس ہم داسے خلقوتہ | اُمید دے
نہ لری او لار نہ مومی ، نو اُمید دے چہ اللہ تعالیٰ

اللَّهُ أَنْ يَغْفُو عَنْهُمْ ۖ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا ۙ (۹۸) وَمَنْ

چہ اللہ | بہ معاف کری | ہفتی | اودے | اللہ | معاف کوونکے | بخشنوکے | اوٹوکچہ
ہفتہ خلقوتہ معافی دُکری ، اور اللہ تعالیٰ دیر بخشنوکے مہربان دے - اوٹوکچہ

يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرْعًا ۙ كَثِيرًا

ہجرت دُکری | داللہ | پہ لارہ کینے | بیابہ مومی ہفتہ | پہ زمکہ کینے | داسیدائے | دیر
داللہ تعالیٰ پہ لارہ کینے ہجرت دُکری ، ہفتی بہ پہ زمکہ باند داستونکے دیر حایونہ اوہرقسم

وَسَعَةً ۖ وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ

اور فرائی | اوٹوکچہ بہرہ دُکری | لہ خیل کورنہ | ہجرت کوونکے | اللہ او دہفتہ دُرسول طرفتہ
فرائی بیاموی ، اوٹوکچہ دخیل کورنہ داللہ او دُرسول پہ لارہ کینے دہجرت بہ نیت بہرہ دُکری ،

ثُمَّ يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا

بیاراشی هغه له | مرګ | نو بېشکه | ثابت شو | دهغه اجر | په الله | اودے | الله | بخښونک
او په لاس کې ورله مرګ راشی نو دهغه اجر په الله تعالی باند نشته شو | او الله تعالی ډیر بخښونک

رَحِيمًا ۱۰۰ وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ

مهربان | او هر کله چه تاسو سفر کوئ | په زمکه کې | نو نشته د | په تاسو باند | گناه | گناه
مهربان دے او کله چه تاسو په سفر روان شئ | نو په تاسو باند هغه گناه نشته که

أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ

چه کم کړئ | په مونږ کې قصر وکړئ | له مونږ نه | که چرې ډیر ږغی تاسو | چه | تاسو به پریشانه کړی
په مونږ کې قصر کوئ | که دا اندېښنه درسره وی چه کافران

الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا ۱۰۱

کافران | بېشکه | کافران (خو) | دی ستاسو | دښمنان | بېکاره
به مو پریشانه کړی ، یقیناً کافران ستاسو بېکاره دښمنان دی -

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ

او کله چه | یې ته | په هغوی کې | اوقائم کړې | هغوی دپاره | مونږ | نو پکار ده ډډرېږی
(او لے پیغمبر!) هر کله چه ته د مسلمانو په ټولې کې موجود یئ او د جنگ په وخت کې ورته مونږ ورکړے نو د دوی

طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ مَّعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا

یوه ډله | له هغوی نه | تاسره | او پکار ده چه هغوی داخل | خپله وسله | بیا هر کله هغوی سجد وکړی
یو ټولے د تاسره ډډرېږی ، او خپله وسله داخست (تیاره) لری ، نو هر کله چه سجد وکړی

فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا

نو هغوی دشی | وروستو ستاسو | او را دشی | ډله | دویمه | کومو چه لا مونږ نه د کړے
نو وروستو د لاسی شی ، او بل ټولے چه مونږ نه لانه وی کړے هغه د را وړاند شی

فَلْيَصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَذَّ

بیا د هغوی مونږ وکړی | تاسره | او را واخلی | سامان د ساتن خپل | او خپله وسله | غواړی
او تاسره د په مونږ کې شریک شی ، او د خپل حفاظت خیال ډولری او وسلے د تیارے ساق ، کافران

الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ

هغه خلق چه | کافران دی | کاش! چه تاسو غافل شئ | د خپل وسلے | او د خپل سامان نه
خو هم دا غواړی چه تاسو د خپلو وسلو او د (جنگ د) سامان نه غافل شئ ،

فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَّيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ

چه حمله وکړی هغی | په تاسو باند | حمله | په یو ځل | او نشته د گناه | په تاسو باند | که چرې وی
او هغوی ناڅاپه تاسو باند حمله وکړی | او په دے خبره کې په تاسو باند هغه گناه نشته چه تاسو

يَكُمُ أَذَىٰ مِّن مَّطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَّرْضَىٰ أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ

تاسوتہ | خہ تکلیف | لہ باران نہ | یا بی تاسو | ناروغہ | چہ کیبردی | خپلے وسلے
پہ داسے حالت کینے خپلے وسلہ کیبردی چہ تاسوتہ د باران پہ وجہ خہ تکلیف دی یا تاسو بیمار بی

وَحُذُّوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا

اور ادا خلی | د خپلے ساتے سامان | بیشک | الله | تیار کرے دے | کافرانو د پاره | عذاب
خو (پہ ہر حال کینے) د خپل حفاظت خیال ساتی، بیشک الله تعالیٰ کافرانو لہ سپکوونکے عذاب مقرر

مُهِينًا ۱۰۲ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا

رُسوا کوونکے | بیا ہر کلمہ چہ | ادا کرئی تاسو | مونخ | نو یاد کرئی | الله | پہ ولاہہ | اوپہ ناستہ
کرے دے، بیا چہ د مونخ نہ فارغ شئی نو پہ ولاہہ پہ ناستہ اوپہ ملاستہ پہ ہر حال

وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ۚ إِنَّ

اوپہ | د د و خپلو | بیا ہر کلمہ چہ | تاسوتہ اطمینان وشی | نو و دردی | مونخ | بیشک
کینے الله تعالیٰ یاد دئی او کلمہ چہ تاسو (د د بنمن نہ) بے غمہ شئی نو رپورہ) مونخ ادا کوئی۔ بیشک

الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا ۱۰۳ وَلَا تَهْنُوا

مونخ | دے | پہ مسلمانانو | فرض | مقرر (دختونو کینے) | اوستی مد کوئی
مونخ پہ مؤمنانو باندی پہ مقررہ وختونو کینے فرض کرے شوے دے، اود (دینن) قوم پہ لہو

فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ ۖ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ

پہ لہولو د قوم د کافرانو کینے | کہ چرے درد مند کیبردی تاسو | نو هغوی ہم | درد مند کیبردی
کینے سستی مد کوئی، کہ تاسو (پہ جنگ کینے) درد رسی، نو ستاسو پہ شان هغوی نہ ہم

كَمَا تَأْلَمُونَ ۚ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ

لکہ خٹکے چہ | تاسو درد مند کیبردی | او تاسو امید لری | د الله نہ | چہ هغوی نہ لری | او دے | الله
درد رسی، او تاسو د الله تعالیٰ نہ د داسے اجرا امید لری چہ هغوی نہ لری، او الله تعالیٰ بنے

عَلِيمًا حَكِيمًا ۱۰۴ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ

پوہہ | خاوند د حکمت | بیشک مونخ نازل کرو | تاتہ | کتاب | پہ حق سرہ
پوہہ اود حکمت خاوند دے۔ مونخ د کتاب تاتہ پہ حقہ رالیزے دے، چہ

لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ ۖ وَلَا تَكُنْ

چہ نہ فیصلہ و کرے | د خلقو مینہ کینے | پہ هغه خہ سرہ | چہ بنودی د تاتہ الله | او نہ مد کبیرہ
الله تعالیٰ تاتہ خہ بنودی دی د هغه مطابق نہ پہ خلقو کینے فیصلہ و کرے اود خیانت کرو

لِلْخَائِبِينَ ۱۰۵ وَاسْتَغْفِرِ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ

د پاره د خیا کوونکو | جگرہ کوونکے | او بخشنہ غواہ د الله نہ | بیشک | الله | دے
ملکرتیا مد کوہ، اود الله تعالیٰ نہ بخشنہ غواہ، بیشک الله تعالیٰ

غَفُورًا رَحِيمًا ۱۰۶ وَلَا تَجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ

بخونکے | مہربان | او تہ جگرہ مہ کوہ | دہغو خلقو د طرف نہ | چہ خیانت کوی |
بخونکے مہربان دے | او شوک چہ د خپلو خانو نو سرہ (ہم) خیانت کوی تہ دہغو د طرف نہ جگرہ

أَنفُسُهُمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَانًا أَثِيمًا ۱۰۷

خپلو خانو نو سرہ | بیشک | الله | نہ خوینوی | هغه شوک چہ وی | خیانت کوونکے | گناہکار
مہ کوہ ، بیشک خیانت کر گناہکار کسان د الله تعالی خوین نہ وی

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُمْ مَعَهُمْ

هغوی پتوی | له خلقونه | او نہ پتوی | له الله نه | او هغه د هغوی سرہ
د خلق (خپل گناہونه) د خلقونه خو پتولے شی خو د الله تعالی نه لے پتولے نہ شی، الله تعالی خو هغه

إِذْ يَبِيتُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ ۖ وَكَانَ اللَّهُ

هرکله چہ هغوی شپه مشور کوی | د هغه | د کوم نہ چہ (الله) را می نه دے | او | دے | الله
وخت هم د سر کوی چہ دوی د شپه په پته د هغه د مرضی خلاف مشور کوی او الله تعالی د دوی

بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ۱۰۸ هَآنَتُمْ هَآؤُلَآءِ جَادَلْتُمْ عَنْهُمْ

په هغه | چہ هغوی کوی | احاطه کوونکے | دا وړی تاسو | هغه خلق بی | چہ جگرہ کوئی تاسو | د هغو د طرف نه
په ټولو عملونو احاطه کرے دے - ښه ! په دے دنیا کې غو تاسو د دوی د طرف نه جگرہ وکړه

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ فَمَنْ يُجَادِلِ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ

د دنیا په ژوند کې | پس شوک به جگرہ کوی | الله سره | د هغوی د طرف نه | په ورځ د قیامت
نو د قیامت په ورځ به وړ له د الله تعالی په محکمن شوک جگرہ کوی، او اخر

أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۱۰۹ وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ

با شوک به وی | د هغوی | کار ساز ؟ | او شوک چہ | وکړی | بد کار | یا وکړی ظلم
هلته به شوک د دوی وکالت کوی ؟ او شوک چہ بد کار وکړی یا په خپل خان

نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا ۱۱۰ وَمَنْ

په خپل مټ باند | بیا | هغه بخښنه وغواړی | د الله نه | نوبیا به مومی الله | بخښونکے | مہربان | او شوک چہ
زیات وکړی بیا د الله تعالی نه بخښنه وغواړی نو الله تعالی به ډیر بخښونکے زیات مہربان پیاموی او شوک

يَكْسِبُ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ ۖ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا

وکړی | گناه | پس بیشک چہ | کوی لے هغه | په خپل مټ باند | او دے | الله | ډیر پوهه
چہ گناه کوی نو هغه هم په خپل مټ باند ظلم کوی ، او الله تعالی په هر شے پوه د

حَكِيمًا ۱۱۱ وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ

د حکمت خاوند | او شوک چہ | کوی | خطا | یا د گناه (کار) | بیا تهمت لکوی | د هغه
حکمت خاوند دے، او چا چہ خطا کار وکړو | یا لے گناه وکړه ، بیا لے د هغه الزام به یو بې گناه

بَرِيًّا فَقَدْ اَحْتَمَلَ بُهْتَانًا وَاِثْمًا مُّبِينًا ﴿١١٢﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ

په بے گناه باند | نو بيشكه همدچت كوي بهيل ماباند | بهتان | اوكتاه | بشكاره | او كچه ديه | فضل
بند و لکولو نو چيرلوي بهتان ۽ و تراشلو او بشكاره گناه ۽ وکړه او (په پيغمبره!) که په تاذ الله تعالى

اللّٰهُ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ اَنْ يُضْلُوْكَ

د الله | په تاياندي | او د هغه رحمت | نو خامخارا د کړه | يو د ډله | له هغوی نه | چه بشاره کړي تا
فضل او مهرباني نه دے نو د دوی يو د ډله خود اقصي کړے وو چه (د مجرم په پنځ کولو کي) تايه غلطه لاس وکوي

وَمَا يُضْلُوْنَ اِلَّا اَنْفُسُهُمْ وَمَا يَضُرُّوْكَ مِنْ شَيْءٍ

او هغوی نه شي بې لاسه کولے | مگر خپل ځانونه | او هغوی نقصانه شي در رسو تاته | هيڅ هم
حال دا چه دوی د خپل ځان نه بغير بل څوک غلطولے نه شي او تاته هيڅ قسم له ضرر در رسولے نه شي

وَاَنْزَلَ اللّٰهُ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ

او نازل كړو | الله | په تاياندي | كتاب | او حكمت | او ښودلې ۽ تاته | هغه څه چه ستازده نه وو
او الله تعالى په تاياندي كتاب او حكمت نازل كړے د او هغه څه په درته ښودلې چه تاته معلوم نه و

وَكَانَ فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ عَظِيْمًا ﴿١١٣﴾ لَّا خَيْرَ فِيْ كَثِيْرٍ مِّنْ نُّجُوْهُمْ

او دے | فضل د الله | په تاياندي | چيرلوي | نشته دڅه خوبي | د هغوی په اکثر و مشورو کي
او الله تعالى په تاياندي چيرلوي فضل کړے دے، د دوی په اکثر و پتو مشورم کي هيڅ خيره نه وي

اِلَّا مِّنْ اَمْرٍ بِصَدَقَةٍ اَوْ مَعْرُوْفٍ اَوْ اِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ

سوا د هغه نه چه | حکم وکړي | د صدقه | يا د نیک کار | يا د اصلاح | د خلق په مينځ کي
سوا د هغه چا نه چه پټ په پټه د صدقې ورکولو يا د نیک کار کولو او د خلق تر مينځه د جوخت راوستلو د پاره مشوره

وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ ابْتَغَاءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ فَسَوْفَ نُوْتِيْهِ اَجْرًا

او څوک چه وکړي | داسه کار | د پاره د طلب د رضا د الله | نوزده چه | مونږ به ورکړه هغه | اجر
وکړي (نو دا ښه خبره ده) او څوک چه د الله تعالى د رضامندي د پاره داسه کار وکړي نو زده چه مونږ به هغه له ډير

عَظِيْمًا ﴿١١٤﴾ وَمَنْ يُّشَاقِقِ الرَّسُوْلَ مِنْۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ

چيرلوي | او څوک چه مخالفت کوي | د رسول | پس له هغه نه چه | بشکاره شوه | هغه نه
لوي اجر ورکړو، او څوک چه د هدايت واضحه کيدو نه پس هم د پيغمبر په مخالفت کي ملاوتري او د

الْهُدٰى وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيْلِ الْمُؤْمِنِيْنَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلٰى

لاس د هدايت | او پيروی وکړي | دڅه بله طريقه | د مسلمانانو (د طريقه نه سوا) | مونږ به ولرو څه | کوم څه همداري
مؤمنانو د لاس نه بغير په بله لاره روان شي نو مونږ به ۽ هم هغه خواته وگرځوو چه پخپله وژگرځيد

وَنُصَلِّهِ جَهَنَّمَ وَاَسَءَتْ مَصِيْرًا ﴿١١٥﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ

او مونږ به و غورزو هغه | دوزخ ته | او بد دے | ځاي د واپس کيدو | بيشكه | الله | نه بخښي
د او دوزخ ته به ۽ ارتاو کړو او دوزخ ډير خرابه ټيکا ونړه ده - يقين ساتي چه الله تعالى دا خبره

أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرَ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ

داچہ شرک و کرے شی | ددہ سرہ | او بخنی | کومہ گناہ | چہ | ددے نہ سوادہ | ہنہ چاہے چہ | نہ | بخنی چہ | دہنہ سرہ شوک شریک و نیولے شی | او ددے نہ سوا | حقہ چہ | چاہے | دغواہی | دہ |

يَشَاءُ ۖ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٦﴾

وغواہی | اد شوک چہ | شریک و نیسی | اللہ سرہ | ہنہ بے لایہ شو | دحقہ لایہ | دیر لے | بخنی | او چاہے اللہ تعالیٰ نہ شریک جو کرے ، نو ہنہ یہ بکراہتی کئے دیر لے پریوتلو |

إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنثَاءً وَإِنْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا

ہنوی نہ رابی | ددہ اللہ نہ سوا | مکر | بنی (معوذ) | او ہنوی نہ رابی | مکر | شیطن | ہنوی اللہ پرینے دے | او دیو خوزنا نہ خیزو نو عبادت کوی ، او صرف دہنہ نافرمان شیطان |

مَرِيدًا ۖ لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَا اتَّخَذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا

سرکش | لعنت کرے دے | باند اللہ | او ہنہ دوئل | ازہ یہ ضرور اخلم | ستالہ بند کانونہ | دیوہ حصہ | عبادت کوی ، یہ کوم چہ اللہ لعنت کرے دے ، او شیطان و وئیل چہ ازہ یہ ستا د بند کانونہ نہ ضرور یو مقررہ |

مَفْرُوضًا ۖ وَلَا ضَلٰلَتَهُمْ وَلَا مَنِيَّتَهُمْ وَلَا مَرْثَتَهُمْ

مقررہ | ازہ یہ خامعا گمراہ کرم ہنوی | او خامعا بے یہ باطلوار زدگانہ کئے و اچم | ازہ یہ حکم و کرم ہنوی | حصہ اخلم ، او ہنوی بہ خامعا بے لایہ کوم او ہنوی بہ باطلوار زدگانہ کئے اچوم ازہ یہ ہنوی تہ تعلیم و رکوع |

فَلْيُبَيِّنْكُمْ اِذَا نَالِ الْاَنْعَامِ وَلَا مَرْثَتَهُمْ فَلْيَغْيِرَنَّ خَلْقَ اللَّهِ

نو ہنوی بہ و خبری | غور و نہ | د خارو | ازہ یہ حکم و کرم ہنوی | نو ہنوی بہ بد کوی | پیدا کرے (صور) د اللہ | چہ ہنوی (د غیر اللہ پہ نوم) د خارو غور و خبری کوی او ہنوی بہ حکم و کرم چہ د اللہ جو ہنوی صور تو کئے م (ناجا و) |

وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطٰنَ وَلِيًّا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ

او شوک چہ و نیسی | شیطان | دوست | د اللہ نہ سوا | نو ہنہ نقصان کئے پریوتو | بدلون د کوی او شوک چہ د اللہ تعالیٰ پہ خائے شیطان دوست جو کرے ، نو ہنہ یہ ہنکارہ |

خُسْرًا مَّبِينًا ۖ يَعِدُهُمْ وَيُمِيتُهُمْ وَمَا يَعِدُهُمْ

نقصان | ہنکارہ سرہ | ہنہ وعدہ کوی ہنوی سہ | او پہ ارزو کئے اچوی ہنوی | اونہ | ورکوی وعدہ ہنوی | تاوان کئے پریوتلو | شیطان د ہنوی وعدہ کوی او د دروغوار زدگانہ ورکوی ، نو شیطان د ہنوی |

الشَّيْطٰنُ اِلَّا غُرُورًا ۖ اُولٰٓئِكَ مَا لَهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُجَدُّونَ

شیطان | مکر | دو کہ (ورکوی) | ہم دا ہنہ فتنہ | چہ ما د ہنوی | دوزخ دے | اونہ | یہ ہنوی بیاموی | سرہ د فریب نہ دے وعدے کوی ، ہم دا خلق دی د کوموتیکا و نہ چہ دوزخ دے | او ددے نہ یہ د |

عَنْهَا مُحِیصًا ۖ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ سَنُدْخِلُهُمْ

دہنہ | خلاصے | او ہنہ خلق چہ | ایمانے راوہو | او علونے و کرل | نیک | زردہ چہ مونہ بہ ہنوی داخل | خلاصی خائے بیا نہ موی - او چاہے ایمان راوہے دے او نیک کارونہ کئے کوی دی ، ہنوی بہ داسے باغونہ |

جَنَّتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعَدَّ اللَّهُ

په باغونو کېنې | چه بهیري | د هغه لاند | نهرونه | همیشه به وی | په هغه کېنې | تل | د عده ده د الله

کېنې داخل کړی ، چه د هغه لاند به نهرونه بهیري او هغوی به هغه کېنې تل ترله وی ، دا د الله تعالی رښتینه

حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ۱۲۲ لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ

رښتینې | او څوک د | زیات رښتیا دیونکې | د الله نه | په خبره کېنې | دا نه | ستاسو په ارزوگانو (د اېډه) د

د عده ده ، او د الله تعالی نه زیاته رښتینه خبره لا د بل چا کیدې شي . نه ستاسو په ارزوگانو کار کیری

وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزِيهِ وَلَا يُجِدْ

اونه په ارزوگانو | د اهل کتابو | او څوک چه وکړي | کار بد | د هغه جزا به ورکړې شي | اونه به بیا موی

اونه د اهل کتابو په ارزوگانو (قانون د) چه چا بد کار وکړي ، د هغه سزا به ورکولې شي ، او د الله تعالی

لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۱۲۳ وَمَنْ يَعْمَلْ

ځان د پاره | د الله نه سوا | (څوک) دوست | اونه | (څوک) مددگار | او څوک | چه کوی

په مقابله کېنې به هیڅوک د ځان ملګرې او مددگار بیا نه مومي . او څوک چه نیک کارونه کوی

مِنَ الصَّالِحَاتِ مَنْ ذَكَرْ أَوْ أَنْتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ

نیک کار | سره وی | یا ښځه | او هغه مؤمن وی | نو داسه خلق به | داخلیری

برابره خبره ده که نارینه وی او که زنانه وی خو چه ایماندار وی ، نو دغه خلق به جنت ته

الْجَنَّةَ وَ لَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ۱۲۴ وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ

په جنت کېنې | او ظلم به وکړې شي په هغوی باند | ذره هم | او څوک د | ډیر ښه | په دین کېنې | له هغه نه

ننوتی | او پورته قدرې حق تلفی به نه کیری . او د هغه چانه ښائسته دین به د چا وی

أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ

کوم چه تبت کړو | خپل سر | د الله مخکې | او هغه نیکو کاروی | او پیروي وکړهغه | د ملت | د ابراهیم

چه د الله حکم ته سر تبت کړی ، او په اخلاص نیک کارونه کوی ، او یو مخیز د ابراهیم علیه السلام

حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ۱۲۵ وَلِلَّهِ مَا

چه یو مخیز دود | او جوړ کړو | الله | ابراهیم | (مخلص) دوست | او د الله دی | څه چه

په ملت روان شي ، او الله تعالی ابراهیم علیه السلام خپل دوست جوړ کړی دود ، او هم د الله تعالی

فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ

په اسمانونو کېنې دی | او څه چه | په زمکه کېنې دی | او د الله | په هر څیز باند

دې څه چه په اسمانونو او زمکه کېنې دی . او الله تعالی په هر څیز باند راجا پیره

مُحِيطًا ۱۲۶ وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ ۱۲۷ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ

راچاپیره | او تپوسونه کوی له تانه | د ښځو په حقله | ته دوايه | الله | حکم درکوی تاسو ته

دے . او خلق تانه د ښځو په حقله تپوسونه کوی ، درته دوايه چه الله تعالی تاسو ته د هغوی

فِيهِنَّ ۖ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتِمَّى النِّسَاءِ

دھنوی حقلہ | اوٹھ چہ لوستلے شی | یہ تاسو باند | یہ کتاب کہنے | (ہفتہ ڈھنہ) یتیمانو جینکو پہ حقلہ (دی) |
یہ حقلہ حکم درکوی او ہفتہ حکمونہ (دور رابا دی) چہ د پخوانہ تاسو پہ کتاب کہنے اور لے شی د یتیمانو جینکو پہ حقلہ چہ تاسو

الَّتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ

چہ نہ ورکوی تاسو ہفتوی نہ | ہفتہ چہ مقرر شوی | ہفتوی پارہ | او تاسو غواہی | چہ نکاح وکری ہفتوی
د ہفتوی حقونہ نہ ادا کوئی | اود نکاح رغبت در سرہ کوئی |

وَالْمُسْتَضْعِفِينَ مِنَ الْوِلْدَانِ ۖ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ بِالْقِسْطِ

او د مکزور | ماشومانو د پہ بارہ کہنے | او پہ د حقلہ چہ قائم اوسی | یتیمانو د پارہ | پہ انصاف باند |
او ہفتہ حکمونہ چہ د بے وسہ ماشومانو پہ حقلہ شوی دی اودا خبرہ چہ د یتیمانو کار و روزگار پہ انصاف سرہ کوئی

وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ۖ وَإِنْ أَمْرًا

اوٹھ چہ | تاسو کوئی | د نیکی نہ | نوبیشک | اللہ | دے | یہ ہفتہ باند | بنہ پوہ | اوکے چرے | یوے بنہ نہ
او ہرہ نیکی چہ تاسو کوئی | نو ہفتہ اللہ تعالیٰ نہ چیرہ بنہ معلومہ دہ | اوکے یوے بنہ سرہ

خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُورًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا

ویرہ وی | لہ خیل خاوند نہ | د سختی | یا د مخاہولو | نو نشہ د خہ گناہ | پہ ہفتہ دواہد
د خاوند د بدسلوکی یا د بے پروائی اندیشہ وی | نو پہ دواہد باند خہ گناہ نشہ

أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ

چہ ہفتوی وکری | پہ خیل مینہ کہنے | صلح | او صلح | بنہ دہ | او حاضر کرے شوی | نفسونہ
چہ د پہ خہ خبرہ باند | پہ خیل مینہ کہنے صلح وکری او صلح بنہ خیز دے | او شومتیا او لایم خو ہر یو نفس کہنے

الشَّحْ ۖ وَإِنْ تَحْسَبُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ

شومتیا نہ | اوکے چرے | تاسو بنہ کار و کوئی | او پر خیز لای کوئی | نوبیشک | اللہ | دے | یہ ہفتہ چہ | تاسو کوئی
موجود دے | اوکے تاسو خلق سرہ بنہ سلوک کوئی او د اللہ نہ ویریری نو اللہ تعالیٰ ستاسو د کارونو نہ بے خبرہ نہ

خَيْرًا ۖ وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ

خبر داس | او ہیٹ کلہ | یہ ستاسو قاعدہ شی | چہ عدل وکری | د بنہو پہ مینہ کہنے | اگر کہ تاسو حرص وکری
دے | اود بنہو تر مینہ پورا پورا انصاف کول ستاسو د وس خبرہ ہرگز نہ دہ | اگر کہ تاسو چیر و غواہی

فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ ۚ وَإِنْ

پس مہ کیری | پہ پورہ کیری سرہ | چہ تاسو پیری د ہیٹ ہفتہ | پہ شان د زور ہندے شوے | اوکے چرے
نو د دومرہ قدر بس دہ چہ | یوے بنہ نہ دومرہ مہ مانلہ کیری چہ بلہ پہ شان د او باند پیری دہ | اوکے

تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۖ

تاسو اصلاح وکری | او پر خیز لای وکری | نوبیشک | اللہ | دے | بنہو نہ | مہربانہ
تاسو بنہ سلوک ساتی او د اللہ تعالیٰ نہ ویریری | نو اللہ تعالیٰ بنہو نہ | مہربانہ دے

وَأِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِّنْ سَعَتِهِ ۖ وَكَانَ

او کہ چہرے ہر دو راہ جدا شی | نو بے پروا بہ کرے اللہ | ہر یو | لہ خیل فراخی نہ | او دے
او کہ (نہ خاوند) دواہ دیو بل نہ جدا شی نو اللہ تعالیٰ بہ خیل فضل سرہ دواہ بے پروا کہی

اللَّهُ ۖ وَاسِعًا حَكِيمًا ۝۱۳۰ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا

اللہ | د فراخی خاوند | د حکمت خاوند | او د اللہ دی | خہ چہ پہ | اسمانوں کے دی | او خہ چہ
او اللہ تعالیٰ فراخی راوستونکے د حکمتوں خاوند دے - او ہر خہ چہ پہ اسمانوں او پہ زمکہ کے دی قول د

فِي الْأَرْضِ ۖ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ

پہ زمکہ کے دی | او بیشک | مونہ حکم د کر کے وو | ہر خلقوتہ | چہ د کر کے وو | کتاب | لہ تانہ وراستہ
اللہ تعالیٰ دی - او تاسو نہ وراستہ چہ چاہتہ کتاب و کر کے شوے وو، مونہ ہفوی تہ ہم ہدایت کرے وو او

وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ ۖ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا

او تاسو تہ | چہ | دیریری | د اللہ نہ | او کہ چہ | تاسو انکار کوئی | نو بیشک د اللہ دی | خہ چہ
تاسو تہ ہم ہدایت کوو چہ د اللہ تعالیٰ نہ ویرہ کوئی، او کہ تاسو نہ منی (منہ منی) ہر خہ چہ پہ اسمانوں

فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ۝۱۳۱

پہ اسمانوں کے دی | او خہ چہ | پہ زمکہ کے دی | او دے | اللہ | بے نیازہ | ستائیلے شوے
او پہ زمکہ کے دی قول د اللہ تعالیٰ دی - او اللہ تعالیٰ غنی دے د ہر تعریف لائق دے -

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ

او د اللہ دی | خہ چہ پہ اسمانوں کے | او خہ چہ پہ زمکہ کے دی | او کافی دے | اللہ
او د اسمانوں او د زمکہ ہر خہ د اللہ تعالیٰ دی ، او اللہ تعالیٰ یوازے کار ساز

وَكَيْلًا ۝۱۳۲ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ

کار ساز | کہ چہ ہر د غواہی | نولرے بہ کرے تاسو | اے خلقوا! | او را بہ والی | نور خلق
بس دے - کہ اللہ تعالیٰ د غواہی نو اے خلقوا! تاسو بہ فنا کرے ، او نور خلق بہ راولی

وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكِ قَدِيرًا ۝۱۳۳ مَنْ كَانَ يَرْيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا

او دے | اللہ | پہ د (خبرہ) یاند | قادر | خوک چہ وی غوشتونکے | د ثواب | د دنیا
او اللہ تعالیٰ پہ ہر کار باند قدرت لری - خوک چہ موف د دنیا اجر غواہی نو (ہفتہ تہ

فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۖ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ۝۱۳۴

نو اللہ سرہ دے | ثواب | د دنیا | او د آخرت | او دے اللہ | او ریدونکے | لیدونکے
د معلومہ وی چہ) اللہ تعالیٰ سرہ د دنیا او آخرت دواہ و ثواب شتہ، اللہ تعالیٰ ہر خہ اوہری ہر خہ وینی -

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ

اے د ایمان خاوندانوا! | شئی تاسو | قاسم | پہ انصاف | گواہ جوہشی | اللہ دیارہ
اے د مؤمنانوا! | پہ انصاف قائم | اوسیری | او د اللہ تعالیٰ دیارہ گواہی کوئی

وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ ۚ إِنَّ يَكُنْ غَنِيًّا

واکرکه (هغه کوهی) خلائی پیلہ ستاد آ | یا د پلاس اوموس | او د خیلوانو | کوهیچر | هغه دی | ادولتند

اگرکه (دا کوهی) د خیلوانو، یا د موریلار، یا د خیلوانو برخلاف دی که هغه مالدار وی

أَوْ فَقِيرًا ۚ فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا ۖ فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ

یا فقیر | نو الله | د پرمهر یا د پیه هغوی باند | پس پیروی مه کوئ | د (خپل) خواهنش | چه مخ واړوله عدل کولونه

وَأَنْ تَعْدِلُوا ۚ

یا غریب وی | په هر حال کښه الله تعالی تاسو ته زیات د هغوی خیرخواه د نو د خپل نفس په پیروی کښه د عدل لاس

وَأَنْ تَعْدِلُوا ۚ

او که چیر | تاسو غلط بیانی وکړئ | یا مخ واړوئ | نو بیشکه | الله | د | په هغه | چه کوئ | تاسو | ښه واقف

وَأَنْ تَعْدِلُوا ۚ

وَأَنْ تَعْدِلُوا ۚ

وَأَنْ تَعْدِلُوا ۚ

وَأَنْ تَعْدِلُوا ۚ

وَأَنْ تَعْدِلُوا ۚ

وَأَنْ تَعْدِلُوا ۚ

وَأَنْ تَعْدِلُوا ۚ

وَأَنْ تَعْدِلُوا ۚ

وَأَنْ تَعْدِلُوا ۚ

وَأَنْ تَعْدِلُوا ۚ

وَأَنْ تَعْدِلُوا ۚ

وَأَنْ تَعْدِلُوا ۚ

وَأَنْ تَعْدِلُوا ۚ

وَأَنْ تَعْدِلُوا ۚ

وَأَنْ تَعْدِلُوا ۚ

وَأَنْ تَعْدِلُوا ۚ

وَأَنْ تَعْدِلُوا ۚ

وَأَنْ تَعْدِلُوا ۚ

اَيَّبَتُّوْنَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيعًا ﴿١٣٩﴾

آيا هغوی غواړی | دهغوی سره | عزت | پس بیشکه | عزت (نو) | هم الله دپاره | قول
آيا دوی عزت د کافرانو نه غواړی ؟ نو بیشکه هر قسم عزت خود الله تعالی په لاس کې دے .

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتَ اللَّهِ يَكْفِرُ بِهَا

او بیشکه هغه نازل کړی | په تاسو باند | په کتاب کې | داچه کله | داوړی تاسو | چه د آیتونو د الله | انکار کول شي
او تاسو ته په کتاب (قرآن) کې د احکم راغله دے ، چه کوم خاڼے داوړی چه د الله تعالی د آیتونو نه انکار کړی

وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا

او توفه کول شي | دهغه سره | پس مه | کښینی تاسو | دهغوی سره | تردے چه | هغوی مشغول شي
او خدا لمانه ورپور کړی ، نو هغوی سره مه کښینی ترڅو چه هغوی په بله

فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذًا مِّثْلَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ

په خه بله خبره کې | منی تاسو به (م) | دغه وخت دهغوی پشاي | بیشکه | الله | یوځای کوونکے د
خبره کې مشغول نه شي ، که تاسو داسے وکړل نو دهغوی په شان به شي ، یقین وکړی چه الله تعالی به

الْمُتَفِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿١٤٠﴾ الَّذِينَ

منافقان | او کافرانو له | په دوزخ کې دے | په جمع سره | هغه منافقان
منافقان او کافران په دوزخ کې دایوځای کړی دوی ستاسو په

يَتَرَبَّصُّونَ بِكُمْ ۚ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فِتْنَةٌ مِّنَ اللَّهِ قَالُوا

چه انتظار کوی | ستاسو | که چیرے | تاسو ته حاصله وی | فتنه | د الله د طرف نه | (نو) دای
حقله د حالاتو انتظار کوی - نو که الله تعالی تاسو ته کنه درکړی ، نو و به دای چه ولے

أَلَمْ تَكُنْ مَّعَكُمْ ۚ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا

ایا نه د وومونږ | تاسو سره | او که چیرے | وی | کافرانو دپاره | خه حصه یا ناڼا | نو دای
مونږ تاسو سره ملگری نه دے او که کافرانو ته خه حصه ملاؤ شي ، خودوی به (کافرانو ته)

أَلَمْ نَسْتَحِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُمْ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ وَاللَّهُ

ایا نه د ووغالب شو مونږ | په تاسو باند | او مونږ نه دوی پچ کړی تاسو | د مسلمانانو نه | پس هم الله به
د دای چه ایا مونږ په تاسو غالب کیدونکی نه وو ؟ خو سره د دے مونږ تاسو د مسلمانانو نه پچ کړی - پس الله تعالی

يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۖ وَلَنُجْزِلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ

فیصله وکړی | ستاسو په مینم کې | په ورځ د قیامت | او هیڅ کله به ورنه کړی | الله | کافرانو ته
به د قیامت په ورځ ستاسو تر مینم فیصله وکړی ، او هیچرے به الله تعالی د مسلمانانو په مقابل کې

عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ۚ إِنَّ الْمُتَفِقِينَ يَخْدَعُونَ اللَّهَ ۚ وَهُوَ

په مسلمانانو باند | د غلبه لاره | بیشکه | منافقان | دوکه ورکوی | الله ته | او هغه (الله)
کافرانو له غلبه ورنه کړی - منافقان (په خپل خیال کې) الله تعالی ته دوکه ورکوی حال دا چه الله

خَادِعُهُمْ ۖ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالًا

کنکھ ورکوئیک دھغوی ۖ او هر کله چه هغوی ودریدی | مونخ دپاره | نو ودریدی | په سستی سره
دوی په دوکه کښه غور زولی دی او کوم وخت چه مونخ نه ودریدی نو په زهه ماتی ودریدی او خلقو

يُرَآءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ مَذْبَدِبِينَ

هغوی ښای (عبادت) | خلقونه | اونه یادوی هغوی | الله | مکر لږ | هغوی مترددی
ته ځانونه ښای ، او الله تعالی ډیر کم یادوی ، د کفر او اسلام ترمنځ

بَيْنَ ذَلِكَ ۖ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ

په مینځ کښه | نه دے خوا (دی) | اونه | اخوا دی | او څوک چه بے لارے کړی الله
مذبذب دی ، نه د مسلمانانو طرف ته دی او نه د کافرانو طرف ته دی او څوک چه الله تعالی بے لاره

فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا

ته به هرگز بیا نه موی | هغه | څه لار | اے ایمان خاوندانو! | مه جوړوی
کړی هغه له به هېڅ کله (سمه) لار بیا نه موی | اے مؤمنانو! | د مسلمانانو بهیر

الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۖ أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا

کافرانو لره | دوستان | سوا | د مؤمنانو | ایا غواړئ تاسو | چه جوړ کړئ
کافرانو سره دوستانه مه نیسئ - ایا تاسو دا غواړئ چه دخپل

بِاللَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ۝ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ

الله دپاره | په خپل ځان باند | دلیل | ښکاره | بیشکه | منافقان به | په ډیره ښکته طبقه کښه
ځان برخلاف د الله څرگند حجت قائم کړئ - یقین وړئ چه منافقان به د دوزخ په لاندینی دره

مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ۝ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا

د اور | اونه به هېڅ کله بیا نه موی | هغه | څه مدکار | مکر | کوم خلق چه | توبه وکړی | او اصلاح وکړی
کښه پراته دی او ته به هېڅوک د دوی مدد کار بیا نه موی - البته څوک چه توبه وپاسی او خپل کارونه سم کړی

وَأَعْتَصِمُوا بِاللهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ

او مضبوطئ سره ونیسئ | الله | او خالص کړی | خپل دین | الله دپاره | نو هم داخلئ دی | مسلمانانو سره
او د الله تعالی احکام په مضبوطئ سره ونیسئ او خپل دین خالص د الله دپاره کړی نو داخلئ به مؤمنانو سره ملګری و

وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ۝ مَا يَفْعَلُ اللَّهُ

او د به | ورکړی | الله | مؤمنانو ته | اجر | لوی | څه به کوی | الله
او ډیر به الله تعالی مؤمنانو ته لوی اجر وړکړی - الله تعالی څه کوی چه تاسو له

بِعَذَابِكُمْ ۖ إِنَّ شِكْرَكُمْ وَآمَنْتُمْ ۖ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ۝

تاسو په عذاب درکولو | که تاسو شکر وکړئ | او ایمان راوړئ | اودے | الله | قدر دان | پوهه
په عذاب درکوی که تاسو شکر وپاسئ او د ایمان په لار قائم یئ او الله تعالی ډیر قدر دان به هر څه پوهه د

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ

نہ خوبصورتی | اللہ | پہ زور دینا | پہ بدہ | خبرہ | مکر | پہ چاہہ | ظلم و شو
اللہ تعالیٰ نہ خوبصورتی چہ شوک د پہ بدہ وینا | خلعہ پرانیٹی | مکر پہ چاہہ زیاتے شوے وی

وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ۝١٤٨ إِن تَبَدُّوا خَيْرًا أَوْ تَخْفَوْهُ أَوْ تَعْفُوا

اودے اللہ | اؤریدونکے | پوہہ | کہ تاسو شکارہ کوئی | نیکی | یائے پتوی | یا تاسو معاف کری
اواللہ تعالیٰ ہر شے اوسری پہ ہر شے پوہہ دے | کہ تاسو شرگند نہ کوئی اوکے پت | یکے (دخلقو) بدی

عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفْوًا قَدِيرًا ۝١٤٩ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ

بدی | نو بیشک | اللہ | دے | معاف کوونکے | قدرت خاوند | بیشک | ہفہ خلق کوم چہ | انکار کوئی
معاف کوئی ، نو اللہ تعالیٰ معافی کوونکے دے پہ ہر شے قدرت لری ۔ یقیناً کوم خلق چہ د اللہ تعالیٰ اودھفہ

بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ

د اللہ | اودھفہ د رسول | اودوی غواہی | چہ جدائی د کری | پہ مینہ | د اللہ | اودھفہ د رسول
د رسولانو انکار کوئی | او غواہی چہ د اللہ تعالیٰ اودھفہ د رسولانو تر مینہ جدائی راوی

وَيَقُولُونَ نُوْمِنُ بِبَعْضٍ وَنُكْفِرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ

اودائی | مونبر ایمان راوی | پہ غنوباند | اوانکار کوئی | دخنو | اودوی غواہی
اودائی چہ مونبر غنہ منو | او غنہ نہ منو | اودا غواہی چہ د

أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۝١٥٠ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا

چہ ونیسی | ددے پہ مینہ کہنے | لاسہ | ہم داخل دی | کافران | اصلی
کفر اوا ایمان تر مینہ (بلہ) لاس راؤ باسی ۔ ہم دغہ خلق پاخہ کافران دی

وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ۝١٥١ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ

اومونبر تیار کرے د | کافران د پارہ | عذاب | رسوا کوونکے | او کوم خلق چہ ایمان راوی | پہ اللہ
اومونبر کافرانو لہ سپکوونکے عذاب تیار کرے دے | او شوک چہ پہ اللہ تعالیٰ اودھفہ پہ پیغبرانو

وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ

اودھفہ پہ رسولانو | او جدائے نہ کوو | یو ہم لہ دوی نہ | ہم دادی ہفہ خلق | چہ زہرہ
ایمان راوی ، اودھفوی پہ مینہ کہنے فرق نہ راوی ، ہفوی تہ پہ اللہ تعالیٰ خیل

يُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمُ ۖ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ۝١٥٢ يَسْأَلُكَ

درکری دوی تہ | ددوی اجر | اودے | اللہ | غنبنوکے | مہربان | سوال کوئی لہ تانہ
بدے (پوسہ پوسہ) و رکری ، او اللہ تعالیٰ غنبنوکے مہربانہ دے ، اہل کتاب (نن)

أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنِزَلَ عَلَيْهِمْ كِتَابٌ مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا

اہل کتاب | چہ تہ نازل کرہ | پہ دوی باند | کتاب | لہ آسمان نہ | پس سوال کرے دودوی
تانہ دامطالبہ کوئی چہ تہ پہ دوی باند د آسمان نہ یو کتاب را کوئ کرہ ، نو دوی د موسیٰ نہ د

مُوسَىٰ أَكْبَرُ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرَنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ

له موسى نه | د دے نه هم زيات | پس وويل دي | په وينا به مونږ ته الله | په ښکاره | بيا ونيول دوی
د دے نه هم غټه مطالبه کړې وه ، ورته ئې وويلی وو چه مونږ ته الله په ښکاره و ښايي ، نو د دے سرکشی

الصُّعِقَةُ يَطْلِبُهُمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا

تندر | د دوی د ظلم په وجه | بيا ونيول د دوی | تخي (معبود) | پس له دے نه چه

په وجه پرې تندر راپريوتلو | بيا د دوی د تخي عبادت هم ، وکړو د دے نه پس هم چه دوی ته

جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ وَأَتَيْنَا مُوسَىٰ

راغلي و د دوی | (واضح) دليلونه بيا معاف کړل مونږ | دا هم | او ورکړه مونږ | موسی ته
خوځمندی غټې راغلې وې ، نو مونږ ورته د اجر هم و ښخولو ، او مونږ موسی ته ښکاره

سُلْطَانًا مُّبِينًا ۝ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ

غلبه | ښکاره | او اوچت کړو مونږ | د پاسه د دوی | طور غر | دوی نه د اقرار او استوچار
غلبه ورکړه - او مونږ د دوی نه د وخت اخستو د پاره د دوی د پاسه کړه طور پورته کړو

وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا

او وويل مونږ | دوی ته | چه داخل شئ | په دروازه کې | په سجده کولو | او وويل مونږ | دوی ته | د حد نه تيريږئ
او حکم مو ورکړو چه (د ښار) دروازې ته (په عاجزي سره) د سجده په حالت کې ننوځئ او دا حکم مو ورکړو چه د سبت

فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ۝ فِيمَا

په ورځ دخالي کې | او واخسته مونږ | د دوی نه | وعده | مضبوطه | پس په دے وجه
په ورځ د حد نه تجاوز نه کوي ، او د دوی نه مو ښه پخه وعده واخستله ، اخر د دوی د

نَقَضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكَفَرَهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ

ماته کړه دوی | وعده خپله | او په وجه د انکار د دوی | د الله د آيتونو | او په وجه د وژلو د دوی | پيغمبرانو
بې لوستي په وجه ، او د الله تعالی د آيتونو نه د انکار کولو په وجه ، او بيا حقه د پيغمبرانو وژلو په

يَغْيُرِحِقُّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا

په ناخه | او په وجه د وينا د دوی | چه زمونږ زړه | په پرده کې | بلکه | مهر لگولې دي | الله | په دوی باند
وجه او د دے وينا په وجه چه زمونږ زړونه په غلافونو کې نغښتي دي ، (نا) بلکه د دوی د کفر په وجه پرې الله مهر

بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ وَيَكْفُرُهُمْ وَقَوْلِهِمْ

د دوی د کفر په وجه | پس دوی ايمان نه راوړی | مکر | لږ | او په وجه د کفر د دوی | او د وينا د دوی
و لگولو ، نو د يو څو کسانو نه سوا باقي خلکو ايمان رانه وړو - او بيا د دوی په کفر کې وړاندې لامل او په

عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا ۝ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا

په مريم باند | د بهتان | لوی | او په وجه د وويلو د دوی | چه بيشکه | مونږ قتل کړو
(د بي) مريم ئې لوی بهتان و لگولو | او پخپله ئې وويل چه مونږ مسيح د مريم نه

الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ

مسیح | عیسیٰ | حوئے | دمیریہ | رسول | دالہ | او نہ دے وڑے دوی ہفہ
عیسیٰ چہ دالہ تعالیٰ رسول دے وڑے دے ، حال دا چہ نہ تے وڑے وو او

وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ

اونہ پہ دار کر دے دوی ہفہ | لیکن | مشتبہ شول | پہ دوی باند | اویقیناً | کو مو خلقو چہ | اختلاف و کرو | ددہ پہ حقلہ
نہ تے پہ سولئ کرے وو بلکہ پہ شک کینے پریوقی دو | او کو مو خلقو چہ پہ دے حقلہ اختلاف و کرو

لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَالَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظُّلُمِ

خامخا پہ شک کینے گا | ددہ پہ نسبت | نشہ ددوی | دھفہ | خہ علم | سوا | دپیروئ | دگمان
ہفوی یقیناً پہ شک کینے دو ددوی پہ اصل معاملہ ہیٹ علم نشہ ، تش پہ گمان پسے روان دی

وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ۝۱۵۵ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ

اودوی نہ دے قتل کرے ہفہ | یقیناً | بلکہ اوچت کرے دھفہ | اللہ | خیل طرف نہ | او دے | اللہ
اودوی عیسیٰ یقیناً وڑے نہ دے ، بلکہ اللہ تعالیٰ حان نہ راخیز وڑے دے | او اللہ تعالیٰ پہ ہرچا

عَزِيزًا حَكِيمًا ۝۱۵۶ وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ

زبردست | دحکمت خاوند | اونشہ (شوگ) | داهل کتابونہ | مکر | خامغابہ ایمان راوری
غالب دانا دے - او پہ اهل کتابو کینے بہ ہیٹوک پاتے نہ شہی ، مکر دھفہ دمرگ نہ وہاند

بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ ۚ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ۝۱۵۷

پہ دہ باند | دھفہ دمرگ نہ وہاند | او پہ ورخ د قیامت | ہفہ بہ دی | پہ دوی باند | گواہ
بہ پیرے ایمان راوری ، او د قیامت پہ ورخ بہ پیرے ہفہ گواہی درکوی -

فَيُظْلَمُ مِنْ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ

پس پہ وجہ دظلم | لہ ہفو خلقونہ | چہ یہودیان کا | مونز حرام کروی دی | پہ دوی باند | رقتہ | پاکیزہ خیزونہ
بیا د یہودیانو دظلم پہ وجہ مونز پہ دوی باند | دیر پاک خیزونہ ہم حرام کرل چہ (وہاند)

أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ۝۱۵۸

چہ حلال وو | ددوی دپارہ | او پہ وجہ دمنع کولو ددوی | دالہ دلاسے نہ | دیر خلق
ددوی دپارہ حلال دو ، او پہ دے وجہ ہم چہ دوی بہ دیر خلق دالہ تعالیٰ دلاسے نہ منع کول

وَأَخْذِهِمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ

او پہ وجہ داختلوددوی | سود | احوال داووچہ دکو منع کرسٹو دو | الہ ہفہ نہ | اوغوبل برے | مالونہ | دخلقو
او پہ دے وجہ چہ دوی سود اخلی ، سرہ ددچہ دوی دسود اخستونہ منع کروی شوی کا او پہ دے وجہ چہ دخلقو

بِالْبَاطِلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝۱۵۹

پہ ناحقہ | او تیار کرے دمونز | کافرانو دپارہ | لہ دوی نہ | عذاب | دردناک
مالونہ ہناحقہ خورک او مونز پہ دوی کینے د کافرانو دپارہ دردناک عذاب تیار کرے دے

لَكِنِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ

لیکن (چہ) پاختہ (دی) | پہ علم کئے | ددوی نہ | او مسلمانان | (ددوی خوی) ایمان رؤیہی
مکریہ دوی کئے چہ خوک پہ علم کئے پاختہ شوی دی او ایماندار دی هغوی دا کتاب هم منی چہ تانہ

بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ

پہ هغه چہ نازل شو | پہ تا | او پہ هغه چہ نازل شو | له تانہ ورائند | او قاشم ساق
راغله دے او هغه (کتابونہ) هم منی چہ تانہ ورائند راغلی دی ، او مونحنونہ

الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

مونخ | او ورکوی | زکوٰۃ | او ایمان لری | پہ الله | او پہ ورخ دآخرت
کوی ، او زکوٰۃ ورکوی ، او پہ الله تعالی او پہ آخرت باند یقین لری

أُولَئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ۝ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ

هم داخل دی | ذریہ ورکرو مونزدوی تہ | اجر | دیرلوی | بیشک مونزدوی وکری | تانہ
دا هغه خلق دی کوموتہ بہ چہ مونزدوی زس دیرلوی اجر ورکرو۔ (اے پیغمبره!) مونزدوی تانہ هغوی

كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ ۚ وَ

لکه ختنک چہ | مونزدوی کرے وه | نوح تہ | او نورو پیغمبرانوتہ | پس له دے نہ | او
رالیبرے دکه لکه چہ نوح علیہ السلام تہ او د هغه نہ پس نورو پیغمبرانوتہ مورالیبرے دہ ، او

أَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ

مونزدوی کرے وه | ابراهیم علیہ السلام | او اسماعیل علیہ السلام | او اسحق علیہ السلام | او یعقوب علیہ السلام
مونزدوی رالیبرے وه | ابراهیم | اسماعیل | اسحق | یعقوب (علیہم السلام)

وَالْأَسْبَاطَ ۚ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَ

او د هغه اولاد | اد عیسیٰ | او ایوب | او یونس | او هارون | او سلیمان (علیہم السلام)
او د هغه اولاد تہ | اد عیسیٰ | ایوب | یونس | هارون او سلیمان علیہم السلام تہ

وَاتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ۚ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ

او مونزدوی کرے دواو دتہ | زبور | او پیغمبران | چہ قصہ بیان کری دی مونزدوی | تانہ
او داوود تہ مونزدوی (نورے کتاب) درکری وه۔ او خومره رسولان (مونزدوی لی دی) د کو مو ذکر چہ مونزدوی تانہ

مِنْ قَبْلُ ۚ وَرُسُلًا لَّمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ۚ وَكَلَّمَ اللَّهُ

وہاند له کنہ | او پیغمبرات | چہ نہ دی بیان کری مونزدوی قصہ ددی | تانہ | او خبرے کرے و | الله
وہاند کرے دے او خومره رسولان داسے دی د کو مو ذکر چہ (لا تراوسه) مونزدوی تانہ نہ دے کرے او الله تعالی د

مُوسَىٰ تَكَلَّمَ ۚ رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ

موسی سرہ | پہ خبرو کو سرہ | (رالیبرے مونزدوی) پیغمبران | زیرے ورکونی | او ویرونی | دبارہ دد چہ نہ دی
موسی سرہ کلام وکرو، دا نول پیغمبران (نیکا نوتہ) زیرے ورکونی او (دبدان) ویرونی رالیبرے شوی دوا چہ

لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ مَبْعَدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا

خلق و پاره | پہ اللہ باند | خہ حجت | پس | در سولانو | ار دے | اللہ | ویرز بردست
پیغبرانو در اتونہ پس خلق و سرہ د اللہ تعالیٰ پہ مقابلہ کئے ہیئت عذریاتے نہ شی او اللہ تعالیٰ غالب او دانہ

حَكِيمًا ۱۶۵ لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ

خاوند حکمت | لیکن | اللہ | گواہی در کوی | د هغه خہ | چہ نازلے کرو | ستا طرف نہ | چہ هغه نازل کړے د
دے - لیکن د کہ دوشی نہ منی نو خہ و شو | اللہ تعالیٰ پہ دے خبرہ گواہ کچہ تاتہ لے خہ (حکومت) رالیری دی

بِعِلْمِهِ ۱۶۶ وَالْمَلَكُ يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ۱۶۷

پہ چیل علم سرہ | او فرشتے (ہم) | گواہی در کوی | او کافی دے | اللہ | گواہ
هغه لے پخیل کامل علم سرہ رالیری د او فرشتے ہم پہ گواہ دی، او یوازے د اللہ تعالیٰ گواہ کیدل بس دی -

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا

بیشک | کو مو خلق و چہ | انکار و کرو | او منع لے کرل خلق | د اللہ د لارے نہ | بیشک | گمراہ شول
بیشک چا چہ انکار کړے دے | او د اللہ تعالیٰ د لارے نہ خلق منع کوی ، هغوی د سے لارے نہ ویر

ضَلَالًا بَعِيدًا ۱۶۸ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ

پہ گمراہی لر سوسہ (لہ حق نہ) | بیشک | کو مو چہ | انکار و کرو | او ظلم لے و کرو | نہ د د کچہ | اللہ
لرے پریوقی دی - (د دغہ شان) چا چہ انکار کړے دے او ظلم لے و کرو | اللہ تعالیٰ بہ ہیچرے

لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا يَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ۱۶۹ إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ

بہ و بختی | دوی | اوندہ بہ و بنائی دوی تہ | (نیغہ) لار | مکر | لار | (د) د و ر خ
هغوی و نہ بختی ، او هغوی تہ بہ ہیئت لار و نہ بنائی بغیر د د و ر خ د لارے نہ

خُلْدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۱۷۰

همیشہ بہ وی | پہ هغه کئے | ہمیشہ | او دے | او کار | پہ اللہ باند | اسان
چہ پہ کئے بہ هغوی ہمیشہ و سیری ، او دا (سزا و رکول) د اللہ تعالیٰ د پاره اسان دی -

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ

اے | خلق و ! | راعلے دے تاسو تہ | (دا) رسول | پہ حق سرہ | استا در ب لہ طرف نہ
اے | خلق و ! | تاسو تہ پیغبر د اللہ تعالیٰ د طرف نہ (د) حق (تعلیم) راوړے دے نو یقین پیرے

فَآمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ

نوا بمان راوړی | چہ غور دئی | تاسو د پاره | او کہ چرے | تاسو انکار و کرو | نو بیشک د اللہ دی | هغه خہ چہ
و کړی خلک چہ پہ د کئے مو بشیکرہ دے - او کہ انکار کوئی ، نو هر خہ چہ پہ اسمانونو او پہ زمکه کئے دی

فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۱۷۱

پہ اسمانونو کئے | او پہ زمکه بختی دی - | او دے | اللہ | پوهہ | د حکمت خاوند
هغه قول د اللہ تعالیٰ دی - او اللہ تعالیٰ پہ هر خہ پوهہ او د حکمت خاوند دے

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ

اے اہل کتابو! | لہ حد نہ مہ تیریری | یہ خیل دین کئے | اومہ دایٹی | یہ اللہ باند
اے اہل کتابو! | یہ خیل دین کئے | حد نہ بہر مہ وختی ، | اوللہ تعالیٰ تہ بغیر حق خبرے نہ بل

إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ

مگر | حق | بیشک | مسیح | عیسیٰ | ہوئے | دمریم | رسول دے | دللہ
نسبت مہ کوئی ، | حقیقت دادے | چہ عیسیٰ دمریم ہوئے سواد دے نہ ہیغ نہ وو چہ دللہ پیرو

وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ فَامْنُوا

اودھغہ کلام دے | چہ وراچوئے ووهغہ | مریم طرف نہ | اویوروح دے | دھغہ لطف نہ | پس ایمان راوری
اودھغہ ہغہ کلہ دہ کوم چہ ہغہ مریم طرف تہ دلیرلہ اوداللہ دطرف نہ یوروح وو ، نوپہ اللہ تعالیٰ او

بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ إِنْ تَهُمُوا خَيْرًا

یہ اللہ | اودھغہ پہ رسولانو | اومہ دایٹی | (چہ خدا یان) دے دی | منع شی (لہ دکنہ) | (دا) غولای
دھغہ پہ رسولانو ایمان راوری | اودامہ دایٹی چہ (خدا یان) دے دی ، منع شی ہم پہ دے کئے ستاسو

لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ

تاسولہ | بیشک | اللہ | معبود دے | یوازے | پاک دے ہغہ | (لہ دکنہ) چہ | دی | دھغہ
بشیگرہ دہ ، اللہ تعالیٰ خوبس یوازے یو خدا ئے دے - ہغہ ددے خبرے نہ پاک دے چہ شوک ددھغہ

وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى

(حق) اولاد | ہم دھغہ دی | حق چہ | پہ اسمانونو کئے دی | او حق چہ پہ زمک کئے دی | او کافی دے
ہوئے دی ، پہ اسمانونو او زمک کئے چہ حق دی ، ہم دھغہ دی ، اوددے تولود سالتو

بِاللَّهِ وَكِيلًا ۱۴۱ لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ

اللہ | کارساز | ہیغ کلہ بہ شرم نہ کوی | مسیح * | (لہ دکنہ) چہ وی ہغہ
پہ حقلہ اللہ تعالیٰ یوازے بس دے ، مسیح (عیسیٰ) ہیجرے داشرم نہ کنری چہ دللہ تعالیٰ بندہ

عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ

بندہ | دللہ | اود نہ فرشتے | چہ مقربے دی | او شوک چہ شرم کوی | دھغہ لہ بند کوی
درتہ وویٹے شی اود نہ مقربے فرشتے (پہ دے کئے حق عار کنری) او شوک چہ دللہ تعالیٰ عبادت شرم وکنری

وَيَسْتَكْبِرُ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا ۱۴۲ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا

اوتکبر کوی | پس ہغہ بہ راہر کوی دوی خیل مانتہ | قول | پس ہغہ | کوموچہ | ایمان راورد
اوعروس وکری نواللہ بہ قول خلق خیل مان تہ (دقیامت پہ ورخ) جم کوی - نوچا چہ ایمان راوردے وی او

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ

اودعملے وکرو | نیک | پس یورہ وکری دوتہ | ددوی اجر نہ | اوزیٹہ وکری دوتی | لہ خیل فضل نہ
نیک کارونہ کوی وی ، نواللہ تعالیٰ بہ ہغوی تہ بورہ بورہ اجر وکری اود خیل فضل نہ بہ زیات ہم وکری

وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَبِعَذَابِهِمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝

لیکن | کو موخلفوچہ | شرم و کبر | او غرورے و کبر | پس ہفہ بہ عذاب و رکڑ دوتی | عذاب | دردناک | او چاہے (دالہ بندگی) عار گزے وی : اوٹانے لوٹے شمرے وی ، نو ہفوی لہ بہ دردناک عذاب و رکڑی

وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝

اوبیا بہ نہ مومی دوی | اٹان دپارہ | سوا دالہ نہ | (خوک) دوست | اونہ | (خوک) مددگار | او دالہ تعالیٰ نہ سوا بل ہیٹوک بہ خیل ملکرے یا مددگار بیا نہ مومی

يَأَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنزَلْنَا

اے خلقو! | راغلے دے تاسوتہ | دلیل | لہ طرفہ درب ستاسو | او مونبر تازل کرد | اے خلقو! تاسوتہ دالہ تعالیٰ د طرف نہ روپانہ دلیل راغلے دے | او سمہ صفا لارہنوتہ

إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا ۝ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا

تاسوتہ | نور | بنکارہ | لیکن | کو موخلفوچہ | ایمان راوہو | بہ اللہ | او مضبوطے و نیولو | رنہا مو در لیبرے دہ - نو ہفہ خلق چہ بہ اللہ تعالیٰ بانہ ایمان راوہی او (اسلام) بہ

بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَىٰ

ہفہ | پس زہ بہ ہفہ داخل کری دوی | بہ خیل رحمت کئے | او بہ فضل کئے | او بہ بنائی دوتی | خیل طرفہ | مضبوطی سر و نیولو ، نو اللہ تعالیٰ بہ ہفوی دیر زہ بہ خیل فضل او رحمت کئے داخل کری او ہفوی تہ بہ خیل طرفہ

صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۝ يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ

لامرہ | نیغہ | دوی لہ تانہ د حکم تپوس کوی | وواہ | اللہ | تاسوتہ حکم در کوی | اتہ رسید لو د پار سمہ لارہو بنائی لہے نبی اتانہ خلق (د کلالہ پہ حقلہ) تپوس کوی ، ورتہ وواہ چہ اللہ تعالیٰ درتہ د کلالہ

فِي الْكَلَّةِ ۝ إِنَّ امْرَأًا هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتُ

د کلالہ پہ حقلہ | کہ چرے یوکس | مرہشی | چہ نہ وی دہفہ | اولاد | او وی دہفہ | یو خور | حکم بنائی ، کہ چرے خوک - مرہشی چہ دہفہ تہ اولاد نہ وی (اونہ پلار نیکی وی) او دہفہ خور وی

فَلَهَا نِصْفٌ مِّمَّا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَّمْ يَكُنْ

پس دہ | نیمہ | لہ ہفہ تہ نہ چہ پرینے دہ | او ہفہ (فیلہ) | دہفہ (خور) بہ واروی | کہ چرے نہ وی | نومرہ چہ پرینے دہ | دہفہ نیمہ بہ دہ (خور) دپاروی او (کہ خور مرہشی) او دہفہ اولاد نہ وی نو وور بہ د

لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثُ مِمَّا

دہفہ | اولاد بیا کہ چرے | ہفہ خویند | دہ وی | نو ہفود واولہ دی | دہہ برغہ بہ دیو کئے | لہ ہفہ تہ | ہفہ دتول مال وارث وی - بیا کہ چرے خویند دہ دہ وی (یا زیاتہ وی) نو ہفوی بہ دتولے ترک نہ بہ دیو کئے

تَرَكَ ۝ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِّجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ

چہ پرینے دہفہ | لہ چرے | وی | (دیر) خویند ویندہ | سری | او بنی | نوسری لہ دی | برابرے | برغہ | دہہ برغہ اعلیٰ - او کہ خوتنہ ورونہہ خویندے وارثان موی ، نو د یو سری برغہ د دوزنانو برابر

الْأُنثَيْنِ ط يَبِّينُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضَلُّوا ۖ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝

د دوؤ بنحو | بیانوی | الله | تاسو پاره | چه تاسو به لاسنه شئ | او الله | به هر خیز باند | به به ده
د ۵ ، الله تعالی تاسو ته خپل حکمونه (حکم) واضح کوی چه د لاس ته به لاس نه شئ او الله تعالی به هر څه وېرینه پوه ده

سُورَةُ الْمَائِدَةِ وَهِيَ مَائَةٌ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَعَشْرُونَ آيَةً وَسِتَّةٌ عَشْرُونَ

سوره مائده مدنی ۵ او په ۵۰ کتنه | شروع | کوم په نامه د الله چه لوته مهر بازيارم کوونکي ۵ | ۱۲۰ آيتونه او ۱۶ رکوع کاني
شروع کوم د الله په نوم چه ډير مهربان ده | یرزيات رحم غاوند ده -

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ ۖ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ

اے د ايمان غاوندانو! | پوره کوي | د عدې | حلال کړې شوي دي | تاسو پاره | چارپايان
اے مؤمنانو! | خپله وعدې پوره کوي ، تاسو د پاره څاروي ځناور حلال کړې

الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ

څاروي | سوا دهغونه چه | اورولې به شئ | تاسو ته | مکر حلال مه گنځي | بنکار
شوي دي | مکر د کوموبيان چه ځمکنۍ راتلونکې ده | خوشکار ځان له حلال مه گنځي | هر کله چه د احرام په

وَأَنْتُمْ حُرْمٌ ۖ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

چه بي تاسو د احرام په حالت | بيشکه | الله | حکم کوي | څه چه وغواړي | اے د ايمان غاوندانو!
حالت کينې يئي - بيشکه الله تعالی چه څه غواړي هغه کوي - اے مؤمنانو!

لَا تَحْلُوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا

سپکاوم کوي | د نخبند د الله | اونه | د مياشتې | د عزت | اونه | د قرباني د څاروي | اونه
د الله تعالی د نخبند په حرمتي مه کوي ، اونه د عزت مندو | مياشتو ، اونه په حرم کينې د قرباني د څاروي

الْقَلَائِدَ وَلَا أَمْسِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَبْتَغُونَ فَضْلًا

د پټې دار ځناور | اونه | هغه چه تلونکي وي | بيت الحرام (کعبه) ته | هغوی غواړي | فضل
نه د منځته د هغه ځناور د کومو شت د پاره چه په څو نوکني وږيچه اچو شئ اونه د بيت الحرام د قصد کوونکو کوم چه د خپل د

مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا ۖ وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا ۚ وَ

د خپل رب | او رضامندی | او هر کله چه | تاسو احرام پرانيزي | نو بنکار وکړي | او
فضل او رضامندی غواړي ، او هر کله چه د احرام د حالت نه بهر وځي نو بيا بنکار کولې شئ ،

لَيَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ أَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

تیارونه کړي تاسو | د بنسني | (د يو) قوم | به د وجه چه د منع کړي تاسو | د مسجد حرام نه
(او خيال ساتي) چه يوه څه تاسو د مسجد حرام نه منع کړي وي د هغو کس د بنسني چرته تاسو د تيارنه کړي چه

أَنْ تَعْتَدُوا ۖ وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ ۖ

په څه خبره چه تاسو زياتې وکړي | او مدد کوئ | يو بل سره | په نيکي کينې | او پر هيز کار کي کينې
زياتې پرې وکړي ، او د نيکي او پر هيز کار کي په کارونو کينې يو بل سره امداد کوئ ، او

وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ

اودمٹہ کوئی دیوبل سے | پہ گناہ | او پہ ظلم | او دوبریڈی | دالله نہ
دگناہ او دسرکشی پہ کارونو کئے ہیجاسرہ تعاون مہ کوئی ، او دالله تعالیٰ نہ ویرہ کوئی

إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۚ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ

بیشک الله | سخت عذاب ور کوئی دے | حرام کرے شوہ | پہ تاسو | مردارہ | او وینہ
بیشک الله تعالیٰ پہ سزا ور کوئی دیر سخت دے | پہ تاسو باند حرام کرے شوی دی مردارہ | او وینہ

وَلَحْمُ الْخَنزِيرِ وَمَا أَهَلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ

او غوبہ | دخنزیر | او ہفہ (خناور) | پہ پڑو بیٹے شوکی دغیر الله (نوم) | او ہمر شوکی پہ مرئی چہ کوئی
او دخنزیر غوبہ او ہفہ چہ دالله تعالیٰ نہ سوا دبل چاہ نوم حلال شوے وی او چہ مرئی لے خبیہ شی

وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ إِلَّا مَا

او چہ مر شوکی پہ ویشکوسہ | او چہ غورزیڈی لہ پاسہ | او پہ وھلودینکر | او ہفہ چہ خوگی وی | درندہ | مکر | ہفہ چہ
او چہ دگنارنہ مر شوکی وی او چہ راو غورزیری او چہ پہ دغغ خوگی مرشی او چہ درندہ ترے نہ خوگی وی بغیر دے

ذَكَيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا

تاسو ذبح کرو | او ہفہ چہ | ذبح کرے شوکی | ددبتانو | پہ قربان گاہ باند | اودا چہ | تاسو تقسیم کرئی (غوبہ)
نہ چہ تاسو (ژوند مند او) حلال کرے وی او ہفہ چہ پہ بت خانو حلال شوکی | او ہفہ چہ دجوارئی پہ غشوے ویش

بِالْأَزْلَامِ ۚ ذَلِكُمْ فَسُقُ الْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِينَ كَفَرُوا

دجوارئی پہ غشوسہ | داتاسو دپارہ | سختہ گناہ دہ | نن | ناامیدہ شول | کافران خلق
وکری | دافول دگناہ کارونہ دی | نن ورخ کافران ستاسو ددین (بربادولو) نہ پورہ

مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَحْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ

ستاسو لہ دین نہ | پس مہ | دیریزی لہ هغوی | او دوبریڈی لہ مانہ | نن ورخ | مایورہ کرو
مایوسہ شوی دی نو د هغوی نہ مہ ویریزی اوزمانہ ویرہ کوئی ، نن ماستاسو ددین تاسو

لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ

تاسو پارہ | ستاسو دین | او مایورہ کرو | پہ تاسو باند | خیل نعمت | او خوشام کرو
لہ کامل کرو ، او خیل نعمتوہ م درباند تمام کرل ، او اسلام م درلہ

لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْصَصَةٍ

تاسو لہ | داسلام | دین | پس شوک چہ | مجبورہ شو | دلوئے نہ
دین غورہ کرو ، نو شوک چہ دلوئے نہ مجبورہ شی

غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

چہ نہ وی مائلہ | گناہ تہ | نو بیشک | الله | بخینوئک | مہربان دے
(او ہفہ) گناہ طرف تہ مائل نہ وی (او حرام خیزو غوری) نو الله تعالیٰ بخینوئک مہربان دے

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أَحَلَّ لَهُمْ قُلْ أَحَلَّ لَكُمْ

تاسوڌپاره

حلال دی

دوی ډپاره | ووايه

حلال دے

چه څه څيز

دوی ټپوس کوی له تانه

دوی ټپوس کوی له تانه | چه څه څيز | حلال دے | دوی ډپاره | ووايه | حلال دی | تاسوڌپاره

الطَّيِّبَاتِ وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ

پاکیزه څيزونه | اوڅه څه | تاسوښوډلی دی | ښکاری ځناور ته | ښکاری باند وراچوډپاره | (چه) تاسوښایي دوی ته

مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ

له هغه نه | چه ښوډلی ګاتاسو | الله | نو خوسې | له هغه نه کوم چه | دوی ونیسی | تاسوډپاره

وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِمُ وَأَتَّقُوا اللَّهَ رَبَّ

اویادکړئ (دپرښودوپه څو) | نوم دالله | په هغه باند | او وډیریرئ دالله نه | بشکه | الله

سَرِيعِ الْحِسَابِ ۝ الْيَوْمَ أَحَلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ

زما حساب اخستونکے دے | نن ورځ | حلال کړے شوی دی | تاسوډپاره | پاکیزه څيزونه | او خوراک

الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتِ

او (حلال دے) پاکډانے | مسلمانے ښځے | او پاکډانے ښځے | د هغو خلقونه | کومو ډوکړه شوه د

الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ

کتاب | له تاسو نه وړاند | هر کله چه تاسو ډوکړئ دوی ته | د دوی مهر | چه نکاح کوونکي یئ

غَيْرِ مُسَفِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ

نه زنا کوونکي یئ | او نه په پټه آشنایانے نیونکي یئ | او څوک چه انکار وکړی | دایمان

فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ ۝

نو ضائع شو | د هغه عمل | او هغه به | په آخرت کې | د نقصان موندونکو څه دی

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ

اے مؤمنانو ! | ہر کہ چہ تاسو ودریزئی | مونخ دپارہ | نودینحئی | خیل مخونہ
لے مسلمانانو ! | کوم وخت چہ مونخ تہ پاخئی ، | نو خیل مخونہ | او ترخنکو

وَأَيْدِيكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلُكُمْ

او خیل لاسونہ | ترخنکو پورے | او مسح کوئی | دخیلو سرونو | او (دینحئی) خیلہ بنیہ
پورخیل لاسونہ | دینحئی ، | او پہ سرونو مسح کوئی ، | او تر کیتو پورے

إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ

تر کیتو پورے | او کہ چرہ | بیئی تاسو | پہ حالت دجنابت کینے | نو غسل کوئی | او کہ چرہ بیئی تاسو
بنیہ | دینحئی ، | او کہ پہ غسل کینے | بیئی نو خیل خانو تہ پہ بنیہ شان پاکوئی ، | او کہ نا جوہہ

مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ

مریضان | یا پہ سفر بیئی | یا راشی | بو | لہ تاسونہ | لہ جائے حاجت تہ
بیئی | یا بہر پہ سفر بیئی | یا پہ تاسو کینے یوتن د اودس ماتی تہ راشی ،

أَوَلَسْتُمْ النِّسَاءُ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا

یا صحبت کرہ و تاسو | د بنجوسرہ | پس تاسو بیانہ مومئی | اوبہ | نو تیتیم و کرئی | خاورے
یا د بنجوسرہ صحبت و کرئی ، | او اوبہ تہ مومئی ، | نو د پاکے خاورے تہ کار واخلئی

طَبًّا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِّنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ

پاکے سرہ | بیہ مسح و کرئی | دخیلو مخونو | او دخیلو لاسونو | د هغ تہ | تہ غواہی اللہ
او پہ خیلو مخونو او لاسونو باند د خاورے مسح و کرئی - | اللہ تعالیٰ تہ غواہی

لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ

چہ و کرئی | پہ تاسو باند | تنکی | لیکن | هغ غواہی | چہ تاسو پاک صفا کرئی
چہ پہ تاسو تنکیا راولی ، | هغ خودا غواہی چہ تاسو پاک کرئی ،

وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝۶ وَإِذْكُرُوا نِعْمَةَ

او چہ پورہ کرئی | خیل نعمت | پہ تاسو باند | دپا د چہ تاسو | شکر گزار شئی - | او یاد کرئی | احسان
او خیل نعمتونہ در باند تمام کرئی چہ تاسو د هغ شکر ادا کرئی - | او اللہ تعالیٰ چہ کوم نعمتونہ

اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ ۖ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا

د اللہ | پہ خیل خان باند | او د هغ وعدہ | کومہ چہ | هغ تاسو سہلکہ کرہ | ہر کہ چہ تاسو وویل | چہ مرنہ دا وریل
در کروی دی هغ یاد ساتی او کومہ بچہ وعدہ چہ تہ در نہا خستہ دہ (هغ مہ ہیروئی) کوم وخت چہ تاسو وویل چہ مرنہ

وَأَطَعْنَا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝۷

او مونہ و منلہ | او ویریزئی | د اللہ تہ | بیشک اللہ | بنہ پیژنی | راز د سینو
دا وریل او وومونل او د اللہ تعالیٰ تہ ویرہ کوئی ، | اللہ تعالیٰ د زرونو پہ بنو خبرو ہم بنہ واقف دے -

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوْمِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ

اے مؤمنانو ! | قائم و سیدری | دالہ دپارہ | گواہی درکوونکی | پہ انصاف سرہ
اے مؤمنانو ! | دالہ تعالیٰ دپارہ | پہ سمہ لاس قائم و سبی ، | پہ انصاف سرہ

وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا ۖ اِعْدِلُوا قِفُو

اونتیار نہ کری تاسو | دُسنی | دیو قوم | پہ دے | چہ تاسو عدل ونہ کری | عدل کوئی | ہنہ
گواہی ادا کوئی او دیوے دے دُسنی دتاسو دے تہ نہ تیاروی چہ دالمانہ لاس واخلئی تل انصاف کوئی

أَقْرَبَ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا

زیات نزدیکی | پرہیزکاری تہ | او ویریدی | دالہ تہ بیشک | اللہ | بنہ واقف دے | دہغہ تہ نہ
داکار پرہیزکاری تہ دیر نزدیکی | او دالہ تعالیٰ نہ ویرہ کوئی بیشک اللہ تعالیٰ ستاسو دتولو کارونہ نہ

تَعْمَلُونَ ۝ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

چہ تاسو کوئی | وعدہ وکرہ اللہ | ہغو خلقو سرہ | چہ ایہان راورد | او کاروئے وکرل | نیک
خبر دے - چاچہ ایہان راوردے دے اونیک کارونہ کوئی | اللہ تعالیٰ ہغوی سرہ دہغہ

لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا

(چہ) ہغوالہ | مخسنہ دہ | او اجر | دیر لوئے | او کو مو خلقو چہ | انکار وکرل | او دروغے کرل
او دیر لوئے اجر وکرلو وعدہ کرہ دہ - او چاچہ انکار کرہ دے او زمونہ ایٹونہ

بِآيَاتِنَا ۖ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

زمونہ ایٹونہ | ہم دوی دی | اہل | ددورخ | اے | مؤمنانو
تے دروغ گنہری دی | ہغوی بہ پہ دورخ کنے اوسیدی - اے | مؤمنانو

اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ ۖ إِذْ هُمْ قَوْمٌ اٰنْ يَبْسُطُوْا

یاد کری | نعمت | دالہ | پہ خیل مان | کلہ چہ ارادہ وکرہ | یوقوم | چہ راورد کری
دالہ تعالیٰ ہغہ مہر بانی را یادہ کری | چہ یوقولی تاسونہ دالاس اچولو ارادہ کرہ دہ نو

إِلَيْكُمْ ۖ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ

تاسونہ | خیل لاسونہ | نوہغہ منع کرل | دہغوی لاسونہ | لہ تاسونہ | او ویریدی | دالہ تہ
اللہ تعالیٰ دہغوی لاسونہ تاسونہ بند کرل ، او دالہ تعالیٰ نہ ویرہ کوئی

وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝ وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ

او پہ اللہ باندی | پکار دے چہ توکل وکری | مؤمنان | او بیشک اختہ دہ | اللہ | پیغہ وعدہ
او مسلمانانو لہ بس پہ اللہ تعالیٰ باندی بہرہ سہ پکار دہ - او اللہ تعالیٰ دبنی اسرائیلونہ پیغہ

بَنِي إِسْرَءِيلَ ۖ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا

دبنی اسرائیلونہ | او مونہ مقرر کری دو | لہ ہغوی نہ | دولس | سرداران
وعدہ اختہ دہ | او مونہ پہ دوی کنے دولس | سرداران مقرر کری دو

وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ

ادفرمايلى دو | الله | چه زه | تاسو سره یم | که چره | تاسو قائم کرو | مونځ
او الله تعالى ورته وئېلى دو چه زه ستاسو ملګریم که تاسو مونځونه قائم وئساتل او

وَأَتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَ

او ادا کرو تاسو | زکوٰۃ | او ایمان راوړئ تاسو | زما پر رسولانو | او د هغوی مدد مو وکړو | او
او زکوٰۃ مو ادا کړو | او زما پر پیغمبرانو مو ایمان راوړو ، او د هغوی مدد مو کولو او

أَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَّا كُفْرَانَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ

قرض ورکړو تاسو | الله ته | قرض | نېټه | نوزه به ضرور لږ کړم | له تاسو نه | ستاسو گناهونه
او الله تعالى له مو قرض حسنه ورکولو نوموړ به یقیناً ستاسو گناهونه تاسو نه لرې کړو

وَلَا دُخْلَكُمْ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ

او خامخا به داخل کړم تاسو | جنتونو کېنه | چه بهیرې به | لاند د هغه نه | نهرونه | بیا چا چه
او یقیناً تاسو به داسې باغونو ته داخل کړو چه د هغه لاند به نهرونه بهیرې ، او څوک چه

كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝

انکار وکړو | پس له دې نه | له تاسو نه | نو هغه ورکه کړه | نیغه | لاره
پس له دې نه هم کفر وکړی ، نو بېشکه هغه د سمې لارې نه بې لارې شو .

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ

پس په وجه د ماتولو د دوی | خپله پنځه وعده | مونږ لعنت وکړو په دې | او جوړ کړل مونږ | زهونه د دوی
پس د دوی د پنځې وعده د ماتولو په وجه مونږ په دوی لعنت وکړو ، او د دوی زهونه مو سخت

قَسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا

سخت | چه دوی بدلوی | کلام | د هغه د اصل ځایونو نه | او دوی هیڅه کړه
کړل ، (دوسې د احوال دې چه) دا خلق کلمه د خپل (اصلی) ځای نه لرې کوی ، او چه کوم نصیحت

حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ

لویه برخه | له هغه څه نه | چه نصیحت وکړه شو د دوی په هغه سره | ونه به هېشه | خبرداريئ | په څه خیانت باندې
ورته شو د د هغه لویه برخه څه هیره کړې ده ، او تل به ورته د دوی درنگ رنگ خیانتونو پټه لکې مگر

مِّنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ

له دوی نه | سوا | د لږو خلقو | له دوی نه | پس معاف کړه | دوی | او مخ وگرځوه
لږ کسان په کېنه داسې دی چه (د دې عیب) بچ دی نو دوی معاف کړه او سترګې پرې پټه کړه

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝ وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا

بېشکه | الله | خوښوی | نیکان |
بېشکه چه نیکان خلق د الله تعالى خوښ وی . او هغه خلق کوم چه وای چه مونږ

نَصْرَى أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ

نصاری یو | مونبر واخستله | ددوی کلکہ وعدہ | پس ہیرہ کربہ دوی | یوہ برخہ | لہ ہفتہ نہ | چہ نصیحت شوہ و دودہ پے
نصاری یو | مونبر دہغوی نہ ہم وعدہ اختہ وہ نوہغوی ہم دہغونصیحتونو یوہ حصہ ہیرہ کربہ چہ ہغوی شوی و

فَاغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ

نو مونبر و اچولہ | پہ دوی کنے | دُسنی | او کینہ | ترورے | د قیامت پورے
نو مونبرہ قیامت پورے ددوی پہ مینو کنے دُسنی او کینہ وغورنولہ

وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿۱۴﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ

او زردہ چہ دُہ بنائی دوی تہ | اللہ | ہفتہ چہ | دوی بہ کول | اے اہل کتاب
او دیر زہیہ لے اللہ تعالیٰ خبر کوی چہ دوی پہ دُنیا کینے خہ خہ کارونہ کول ، اے اہل کتاب

قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا

بیشکہ راغے تاسوتہ | پیغمبر ز مونبر | چہ بیانوی | تاسوتہ | دیر | لہ ہفتہ نہ
یقیناً تاسوتہ ز مونبر رسول راغے دے ، او د کتاب ہفتہ دیرے خبرے چہ تاسو بہ پتولے دہغے اکثرہ

كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ

چہ پتول تاسو | لہ کتاب نہ | او عفوہ کوی | د دیر و خبر و نہ | راغے دے تاسوتہ
برخہ ہفتہ تاسو د پارہ خرگندی | او د دیر و خبر و نہ درتہ عفوہ ہم کوی ، بیشکہ تاسوتہ

مِّنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿۱۵﴾ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ

د اللہ د طرف نہ | نور | او کتاب | واضح | ہدایت کوی | پہ ہفتہ سرہ | اللہ | ہفتہ چاتہ چہ پیر و کوی
د اللہ تعالیٰ د طرف نہ نور او یو واضح کتاب راغے دے ، د دے پہ ذریعہ اللہ تعالیٰ ہفتہ خلقوتہ د سلامتی

رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ

د ہفتہ د رضا | لارے | د سلامتی | او راو باسی دوی | د تیار و نہ | رہا طونہ
لارہ بنائی کوم چہ د ہفتہ رضامندی غواہی | او پہ خیل حکم سرہ ہغوی (د کفر د) تیار و نہ (د ہدایت)

بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۱۶﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ

پہ خیل حکم سرہ | او ہدایت کوی دوی تہ | سہ لارے طرف نہ | بیشک | کا ذر شول | ہفتہ خلق
رہا تہ راو باسی او ہغوی تہ سہ لارہ بنائی - یقیناً ہفتہ خلق کا ذر ان شول چہ

قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ

چہ وائی | بیشکہ اللہ | ہم دا مسیم خوتے د مریم دے | دواہی | پس شوک مالک دے
وائی چہ اللہ ہم دے مسیم د مریم خوتے دے ، تہ ورنہ دواہی چہ شوک دلے شتہ

مِّنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَأُمُّهُ

د اللہ مکنے | د خہ خیز | کہ چرک ہفتہ و غواہی | چہ ہلاک کوی | مسیم خوتے د مریم | او د ہفتہ موی
چہ د اللہ مکنے اختیار و لری کہ اللہ تعالیٰ و غواہی چہ مسیم خوتے د مریم او د ہفتہ موی او د نہ کہ قول

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ۖ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

اد هغه ٽول ڇه په زمکه کيښه دي | ادم الله لره ده | بادشاهي | د آسمانونو | اود زمکه
استوگن خلق هلاک کړي ، اود آسمانونو اود زمکه دواړو تر مينځه د ټولو خيزونو اختيار

وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۖ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۱۷

اوڅه څه | د دواړو په مينځه کيښه | هغه پيدا کوي | څه څه وغواړي | او الله | په هر څيز باند | قادر ده .
صوف د الله تعالی د ، هر څه څه غواړي هغه پيدا کوي او الله تعالی په هر څيز باند قدرت لرونکي ده

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ ۖ قُلْ

ادواي | يهود | او نصاري | مونږ (خو) | د الله حامن | اود هغه دوستايو | ودايه
او يهود او نصاري وايي څه مونږ د الله تعالی حامن او زه به پوره يو . ورته ووايه څه

فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ ۖ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ

بيا وې | هغه تاسو عذاب کوي | ستاسو په گناهونو | بلکه | تاسو هم | انسانان يي | د هغه چانه څه | هغه پيدا کړي
بيا وې تاسوته په گناهونو باند سزا کانه درکوي ؟ بلکه تاسو هم هغه بنيادم يي څنگه څه الله نور بنيادم پيدا کړي دي

يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ ۖ وَلِلَّهِ مُلْكُ

بخښنه کوي | چاته څه غواړي | او عذاب ورکوي | چاله څه غواړي | ادم الله د پاره | بادشاهي
چاته څه څه خوښه وي | بخښنه کوي او چاته څه څه خوښه وي سزا ورکوي ، اود آسمانونو اود زمکه دواړو

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۖ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝۱۸ يَٰ أَهْلَ

د آسمانونو | اود زمکه | اوڅه څه د دواړو په مينځه کيښه | اود هغه طرفته | واپس تلل دي | اهل
تر مينځه د ټولو خيزونو اختيار يوازې د الله تعالی ده ، او هغه ته واپس تلل دي اهل

الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى

کتابو ! | بيشکه راغلي ده تاسوته | زمونږ رسول | بيانوي | تاسو د پاره | هر کله څه
کتابو ! تاسوته زمونږ پيغمبر راغلي ده څه د الله حکونه | تاسوته صفا صفا بيانوي ، په داسه وخت کيښه

فَتَرَةً مِنَ الرُّسُلِ ۚ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا

بند شوي وو د پيغمبرانو راتلل | څه تاسو دا ونه وايي | څه نه وو راغلي مونږ ته | څوک زيرې ورکوونکي | او نه
څه ديو موږ داسه د پيغمبرانو راتلل موقوف وو څه تاسو دا ونه ويله شئ څه مونږ ته څوک زيرې ورکوونکي (يا د عذاب نه)

نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ ۖ وَاللَّهُ

ويروونکي | پس بيشکه راغلي تاسوته | زيرې ورکوونکي | او ويروونکي | او الله
ويروونکي نه وو راغلي ، اوس بيشکه تاسوته زيرې ورکوونکي او ويروونکي (پيغمبر) راغلي ده ، او الله تعالی په

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۱۹ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يٰ قَوْمِ

په هر څيز باند | قادر ده | او هر کله څه وويل | موسي | خپل قوم ته | اهل زماعوم
هر څه باند قدرت لري - او هغه وخت راياد کړئ څه موسي عليه السلام خپل قوم ته وويل څه زماعوم !

اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ

یاد کریں | دے اللہ احسان | (چہ ہفتہ) پہ تاسو درکری | ہر کچہ ہفتہ پیداکریں | پہ تاسو کئے | پیغمبران | اللہ چہ تاسو کوم نعمتوںہ درکری | ہفتہ راہ یاد کریں | چہ پہ تاسو کئے | نے پیغمبران | لایسری دی ، او

وَجَعَلَ لَكُمْ مُلُوكًا ۖ وَآتَكُمْ مَّا لَمْ يُوْتِ أَحَدًا

او جوہ نے کریں تاسو | بادشاہان | او درے کول تاسو | ہفتہ | چہ نہ نے دود درکری | بل چاہتہ | تاسو نے بادشاہان کریں یئی ، او تاسو لہ نے ہفتہ | درکری دی چہ بہ نور مخلوق کئے نے ہیچالہ نہ

مِّنَ الْعَالَمِينَ ۝۲۰ اَدْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ

پہ تول جہان کئے | اے زما قومہ! | داخل شئی تاسو | زمکے | پاکے تہ | دی وری کریں ، اے زما قومہ! دے پاکیزہ علاقے (شام) تہ | ورنہوئی چہ اللہ تعالیٰ

الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا

چہ لیکے دے | اللہ | تاسو دپارہ | اومہ را کرہی | خیلو شاکا نور تہ | یکنی شئی بہ تاسو | ستاسو پہ برخہ کئے لیکے دے ، او مخ پہ شا مہ تنبتی | یکنی نامراد بہ پاتے

خَسِرِينَ ۝۲۱ قَالُوا يَمُوسَى إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ ۖ وَإِنَّا

نقصان موندونکی | دوی دویل | اے موسیٰ! | بیشک | پہ ہفتہ کئے | قوم دے | زبردست | اومونزخو شئی - ہغوی دویل چہ اے موسیٰ! پہ دغہ ملک کئے | یو جیر جابر قوم | اوسیری | اومونزخو بہ

لَنْ نَدْخُلَهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا ۖ فَإِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا

بہ ہیچ کلہ داخل نہ شوہے | ترہے چہ | دوی دوی | لہ ہفتہ نہ | بیکہ چرے | دوی پہ خیلہ دوی | لہ ہفتہ نہ | موندونزخو ہلنتہ ہیچ کلہ داخل نہ شو ترخو چہ ہغوی دہے | نہ وتلی نہ وی ، ہں! کہ ہغوی دہے | نہ دوی نو بونزخو

دَاخِلُونَ ۝۲۲ قَالَ رَجُلٌ مِّنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا

بہ داخل شو | دویل | دووسرو | لہ ہغو خلقونہ | چہ (اللہ نہ) دیریل | احک کرے دواللہ | پہ ہغودو باند | ورنہو تہ تیار یو - (پہ باند) دے اللہ نہ ویرہ لرونکو نہ دووسرو دویل | پہ کومو چہ اللہ تعالیٰ مہربانی کرے

ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ ۖ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَاسْكُمُ

(چہ) تاسو داخل شئی | پہ دوی باند | (دُنیار) دروازے نہ | بیارہ کچہ | تاسو پہ ہفتہ کئے داخل شئی | پس بیشک تاسو بہ وکچہ (پہ دوی حملہ وکری او دنیار پہ) دروازہ کئے داخل شئی ، بیارہ کلہ پہ ہفتہ کئے داخل شئی ، نویقیئاً ہم تاسو

غَلِبُونَ ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا ۖ إِنَّ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝۲۳

غالب یئی | او خاص بہ اللہ باند | توکل وکری تاسو | کہ چرے یئی تاسو | مؤمنان | بہ غالب یئی ، او پہ اللہ تعالیٰ توکل ساتی ، کہ تاسو مؤمنان یئی -

قَالُوا يَمُوسَى إِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا أَبَدًا ۖ مَا دَامُوا فِيهَا

دوی دویل | اے موسیٰ! | موندونزخو | ہیچ کلہ داخل نہ شو پہ ہفتہ کئے | چرے مہ | ترخو چہ ہغوی پہ ہفتہ کئے موندونزخو ہغوی دویل | اے موسیٰ! موندونزخو ہیچ کلہ پہ دغہ دنیار کئے قدم نہ دردو ترخو چہ ہغوی پہ کئے موندونزخو

فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ ﴿۳۴﴾

پس لاہو شہ | تہ | اوستارب | پس جنگ وکری دواہ | بیشک مونہ بہ دلہ | ناست یو -
نوبس تہ اوستارب دواہ لاسہ شئی او جنگ وکری ، مونہ بہ دلہ ناست یو

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافِرْقُ

ہفہ وویل | زمارہ ! | بیشک زہ | اختیار نہ کرم | مگر | پہ خیل خان | او پہ خیل درور | پس فیصلہ وکری
(پہ کے باند) حضرت موسیٰ علیہ السلام وویل زمارہ ! زما پہ اختیار کئے ہیٹو نشہ خویوزہ | پہ خیل ہم او بلیم وور وکری

بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿۳۵﴾ قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ

پہ مینم زمونہ | او پہ مینم | د فاسقانو خلقو | و فرمائیل پس بیشک ہفہ ز مکہ | حرام کر شوقہ | پہ د کا باند
نو تہ زمونہ او د دے نافرمانہ قوم پہ مینم کئے فیصلہ وکری - اللہ ورتہ و فرمائیل 'نبہ دہ نو دغہ ملک تر خلو سینو کالو

أَرْبَعِينَ سَنَةً يَدِيَهُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ

خلوینتہ | کالہ | سرگردانہ بہ وی دوی | پہ زمکہ کئے | پس تہ مہ غمزن کیرہ
پہ دوی حرام دے ، پہ زمکہ بہ سروہلی بروہلی گرجی ، نو تہ د دے نافرمانہ

عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿۳۶﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِ آدَمَ

پہ قوم | نافرمانہ باند | او او وروہ | دوی تہ | حال | د دو و حامو د آدم
قوم پہ حال باند افسوس مہ کوہ ' او (پہ غبرہ) ! خلقو تہ د آدم علیہ السلام د دواہ و حامو رشتونے

بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتَقَبَّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ

رشتونے | ہر کہ چہ | دواہ و قربانی وکری | تو قبولہ شوہ | دیو لہ ہغوی نہ | او قبولہ نہ شوہ
واقعہ واوروہ ، ہر کہ چہ دواہ و یو یو قربانی پیش کرہ نو پہ دوی کئے دیو قربانی قبولہ کرے شوہ او د بل قبولہ

مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ

لہ بل نہ | ہفہ وویل | زہ بہ خامخاتا وورم | ہفہ وویل | بیشک چہ | قبولی | اللہ
نہ شوہ - (پہ کے باند) دویم وویل چہ زہ بہ تاضور وورم ، ہفہ پہ جواب کئے وویل چہ اللہ تعالیٰ خوبس د

مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿۳۷﴾ لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي

لہ پرہیزگارونہ | کہ چرے | را اور د کردتا | ماتہ | خیل لاس | چہ تہ قتل کرے ما
د پرہیزگار تو تذرانے قبولی ، کہ تہ پہ ما باند د وژلو د پارہ لاس اوچت کرے ، نو زہ

مَا أَنَا بِبَاسٍ يَدِي إِلَيْكَ لَأَقْتُلَنَّكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ

نو زہ بہ را اور د نہ کرم | خیل لاس | تاتہ | چہ زہ وورم تا | بیشک زہ | ویریم | د اللہ نہ
بہ بیا ہم ستا پہ وژلو پس خیل لاس او بد نہ کرم ، زہ د اللہ تعالیٰ نہ ہیر ویریم

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۳۸﴾ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ

(چہ) رب کے | د قولو جھانوں | بیشک زہ | غواہم | چہ ہم تہ یوسے | زما گناہ | او خیل گناہ (ہم)
چہ د قول مخلوق پروردگار کے - زہ غواہم (چہ زیاتے زما د طرف نہ نہ وی بلکہ) ہم تہ زما او خیل گناہونہ قول پہ

فَتَكُونُ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾

پس چه تہ شے | له دوزخیانو | او دادہ | سزا | د ظالمانو
پہ خیلہ ذمہ واخلے او دوزخی شے | او د ظالمانو ہم دا سزا دہ

فَقُتِلَ لَهُ نَفْسُهُ قَتَلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ

بِإِتْيَارِكِرُو | هغه | د هغه نفس | پہ وژلو د خپل ورور | پس دے وژلو هغه | او هغه شو
نو خپل نفس دے د خپل ورور وژلو ته تیار کړو ، نو هغه لے وژلو نو په زیان کارانو کېنه

مِنَ الْخُسْرِ بْنِ ﴿٣٠﴾ فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ

د نقصان موندونکو | پس راو لیږلو | الله | یو کارغه | چه کنستله لے | زمکه
شامل شو ، بیا الله تعالی یو کارغه راو لیږلو ، چه زمکه لے کنستله

لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَارِي سَوْءَةَ أَخِيهِ قَالَ يُوِيلَتِي

چه وښائی د دے ته | چه څنگه | دے پټ کړی | کالبوت | د خپل ورور | د دے وویل | اے افسوس ماله
چه چل ورته وښائی چه د خپل ورور کالبوت به څنگه پټوی (چه د اے ولیدل نو) هغه د وویل لے کاش

أَعْجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوَارِيَ سَوْءَةَ

ایا عاجزه شوم زه | له دے نه چه شم زه | په شان | د دے | کارغه | پس چه پټ کړم زه | کالبوت
چه د دے د دے کارغه په شان (هوشیار) وے او د خپل ورور د کالبوت ښخولو بند وېست

أَخِي ۚ فَأَصْبَحَ مِنَ الشَّامِ مِثْلَ ﴿٣١﴾ مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ تَرَ

د خپل ورور | پس شو هغه | له پښیمانو نه | په دے د دے وجه
کړے وے ، نو هغه په خپلو کړو ډیر پښیمانه شو ، په دے د دے وجه

كُتِبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا

مونږ و لیکل (تورات کېنه) | بنی اسرائیلو باند | چه | څوک | قتل کړی | یونفس
مونږ بنی اسرائیلو ته دا حکم ورکړے وو ، چه چا یو نفس د بل نفس د بدلے نه

بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ

له له عوض د نفس نه | یا به له فساد کولو نه | په زمکه کېنه | پس دا د لکه چه | د وژل د دے
بغیر | یا د زمکه په مخ د فساد کولو نه بغیر و وژلو نو ځویا هغه ټول بنیادم

النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا

ټول خلق | او چا چه د یونفس ژوند پکړو | نو ځویا | د دے ژوندی کړل | ټول خلق
د وژل ، او چا چه د یونفس ژوند بچ کړو نو ځویا هغه د ټولو خلقو ژوند بچ کړو

وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ

او بیشکه | راغلل دوی ته | پیغمبران زموږ | په روښانه نڅه سوره | بیا | بیشکه | ډیر | له دوی نه
او زموږ پیغمبرانو دوی ته څرگندے نڅه راوړے ، سره د دے بیا هم په دوی کېنه ډیر خلق

بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمْ يَسْرِفُونَ ۝۳۲ إِنَّمَا جَزَأُوا الَّذِينَ

پس | لہ دے نہ | پہ زمکہ کئے | لہ حد نہ وتوئی دی | بیشک | سزا | دھغ خلق
د زمکہ پہ مخ زیاتے کوی - خوک چہ د الله اود دھغ د رسول سرہ

يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا

کوم چہ جنگ کوی | الله | اود دھغ رسول سرہ | اوکوشش کوی | پہ زمکہ کئے | دفساد (خودولو)
جنگیری او د زمکہ پہ مخ د فساد کولو کوشش کوی د هغوی سزا داده چہ

أَنْ يَقْتُلُوا أَوْ يُصَلِّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ

چہ قتل دکرے شی | یا پہ سولئی دکرے شی | یا د پیریکرے شی | ددوی لاسونہ | اوددوی نیپہ
دوڑلے شی یا پہ سولئی کرے شی یا د هغوی لاسونہ او نیپہ د مخالف طرفونہ پیریکرے

مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا

لہ مخالف طرف نہ | یا دوویستے شی دو | لہ ملک نہ | دا | ددوی | ذلت (دک) | پہ دنیا کئے
شی ، او یا د وطن نہ وشرلے شی ، داشرمندگی خودرلہ پہ دنیا کئے مقر دہ

وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝۳۳ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ

اوددو دپار | پہ آخرت کئے | عذاب دے | دیرلوئے | مکرهغه خلق | چہ توبہ وکری | لہ کنہ وپار
او پہ آخرت کئے ورلہ دیرلوئے عذاب تیار دے - البتہ کوم خلق چہ ستاسو پہ قابو کئے دراتلو

أَنْ تَقْدَرُوا عَلَيْهِمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝۳۴

چہ تاسو قابو بیا مومئی | پہ هغوی باند | پس پوهه شی | چہ الله | بخشنوئک | مهربان دے -
نہ وپارند توبہ وکری (تو هغوی پیریکری) ، نو پوهه شی چہ الله تعالیٰ بخشنوئک مهربانہ دے -

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ

اے مؤمنانو ! | دویریبی | لہ الله نہ | اولتوئی | دھغ طرفتہ | وسیلہ
اے مؤمنانو ! د الله تعالیٰ نہ دویریبی او د هغہ پہ دلبار کئے د کامیابی ذریعہ ولتوئی

وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝۳۵ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

او جهاد کوئ | د هغہ پہ لارہ کئے | دپار ددچہ تاسو | کامیاب شی - | بیشک | کوم خلق چہ | کافرانہ
او د هغہ پہ لارہ کئے جهاد کوئ چہ کامیاب شی - بیشک چا چہ د کفر لارہ غورہ

لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ

کہ چہ | دی دوی سرہ | هغہ چہ | پہ زمکہ کئے دی | قول | اودهم دومرہ | د هغہ سر (نورهم)
کہے دہ کہ هغوی تہ د مزکے قول دولت پہ لاس ورشی او د دے هومرہ نورهم (اودا غواہ)

لَيُفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابٍ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ

چہ هغوی خیلہ فدیہ ورکری (اودلا شی) | لہ عذاب نہ | پہ ورخ د قیامت | نورهم بہ قبول کرے شی | لہ دوی نہ | اوددوی نہ
چہ د قیامت د عذاب پہ بدلہ کئے لے ورکری نو د هغوی نہ بہ دافدیہ ہیخ کہ قبول نہ شی او دوی

عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۳۶﴾ يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِمُخْرِجِينَ

عذاب | دردناک | ادوی بہ غواہی | چہ | راوی خود | لہ دوزخ نہ | ادنہ بہ دوزخ | و تونگی
لہ دردناک عذاب تیار دے۔ دوی بہ غواہی چہ دوزخ نہ دے لیکن دھفٹے نہ بہ دتلی نہ شی

مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿۳۷﴾ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ

لہ دے نہ | ادوی لہ | عذاب دے | ہمیشہ قائم پاتے کینکے | اوغل سرے | اوغلہ بنجہ
ادوی لہ دے ہمیشہ عذاب مقرر دے۔ اوغل کس سرے وی ادکے بنجہ وی

فَاقْطِعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ

پریکری | لاسونہ دواہو | بہ طور دسزا | ددوی دجرم | عبرت | داللہ لہ طرف نہ
نود دواہو نہ لاسونہ پریکری، دا دھغوی دعل بدلہ دے، او داللہ تعالیٰ دطرف نہ مقررہ سزا دے

وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۳۸﴾ فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ

اوللہ | زبردست | خاوند دحکمت | بیا شوک | توبہ وکری | پس لہ خیل ظلم نہ | او عمل بہ کری
اوللہ تعالیٰ غالب دے بہ ہر حکمت واقف دے۔ نو شوک چہ دزیاتی کوہ نہ پس توبہ وباسی، او خیل خانہ سم

فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۳۹﴾

نوبیشک | اللہ | قبولی توبہ دھغے | بیشک | اللہ | بخشنیک | مہربان دے
کری نو اللہ تعالیٰ دھغے توبہ قبولی، بیشک اللہ تعالیٰ بخشنیک مہربان دے۔

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ

ایاتہ نہ پوہیدے | چہ ہم داللہ دے | حکومت | داسمانون | او دزمک | ہغہ عذاب وکری
ایاتہ معلومہ نہ دے چہ داسمانون او دزمک بادشاہی یوازے داللہ تعالیٰ دے چالہ چہ غواہی

مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۴۰﴾

چاتہ چہ غواہی | ادھغہ بخشنیک کوی | چاتہ چہ غواہی | اوللہ | بہ ہر خیزباند | قادر دے۔
سزادروکی | او چالہ چہ غواہی ہغہ بخشنی، اوللہ تعالیٰ بہ ہر خہ پورہ پورہ قدرت لری۔

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ

اے پیغمبر! | غزن نہ کری تا | ہغہ خلق | چہ بہ تیزی سرور شرک شی | بہ کفر کئے
اے پیغمبر! تہ دھشکلہ دھغہ خلق بہ کارونو غزن نہ شے، چہ کفر تہ بہ مند و مندو در پریونی

مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ

لہ ہغو خلق نہ | چہ وائی | مونہ ایٹ راوہو | بہ خیلو خلو | او ایمان نہ دے راوہے | دھغوی زہونہ
دا بہ ہغو منافقو خلق کئے دی چہ بہ خیلو خلو وائی چہ مونہ ایمان راوہے دے او دھغوی بہ زہونہ کئے ایمان مہودہ

وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا۟ سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّعُونَ

اولہ ہغو خلقونہ | چہ یہودیان دی | اورید ونگی | ددروغ خبرو | اورید ونگی دی
او دھغو خلقونہ چہ یہودیان شوی دی، ددوی داہال دے چہ ددروغوسرہ عادت دی او دھغو خبرو وخلقونہ

لِقَوْمٍ آخِرِينَ ۚ لَمْ يَأْتُوكَ يَحْرَفُونَ ۚ الْكَلِمَ

د نور و خلقو د پاره | چه نه دی راغلی تاته | هغوی بدلوی | کلام
چه تاسوله چرے راغلی نه دی جاسوسی هم کوی - دا خلق صحیح خبرے د خائے نه

مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ اِنْ اُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَاِنْ

پس (د ثابت کیدلو د هغه) په نیولو پوزکې | هغوی وائی | که در کرې شونتاسو | (دا حکم) | نو هغه منی | او که چرے
په غایه کوی ، خلقونه وائی که تاسوته دا (بدل شو) حکم در کرې شی (کوم چه مونږ غواړو) توقبول ئی

لَمْ تُوْتُوهُ فَاَحْذَرُوا ۚ وَمَنْ يُرِدِ اللهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ

درنه کرې شونتاسو | (نو خان و سانی) | او چالره چه | الله په فتنه کینے غور زول غواړی | نو ته هیڅکله نه شی پکې کول هغه
کړی او که درنه کرې شی نو خان تر نه و سانی - او چالره چه الله تعالی په فتنه کینے غور زول غواړی نو د هغه (د

مَنْ اَللّٰهُ شَيْئًا اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَمْ يُرِدِ اَللّٰهُ اَنْ يُطَهِّرْ

د الله نه | پوتے هم | هم دادی هغه خلق چه | نه ده اراده کړې الله | چه پاک کړی
هدایت د پاره) الله سره ستا هیڅ اختیار نشته - دا هغه خلق دی چه الله تعالی هم نه غواړی چه د دوی زړونه

قُلُوبَهُمْ ۚ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ ۖ وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ

د دوی زړونه | دوی له | په دنیا کینے | (رسوائی د ده) | او دوی له | په اخرت کینے
پاک صفا کړی ، د دوی د پاره په دنیا کینے رسوائی ده ، او په اخرت کینے ور له لوتے

عَذَابٌ عَظِيمٌ ۚ سَتَعُونَ بِالْكَذِبِ اَكْلُوْنَ لِلشَّحْتِ ۚ

عذاب دے | لوتے | اوړیدونکی دی | د دروغو خبرے | خوړونکی دی | د حرامو
عذاب مقرر دے - دا خلق د دروغو خوړولو په خاطر جاسوسی کوونکی (ام) ښه حرام خوړونکی دی -

فَاِنْ جَاءُوكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ اَوْ اَعْرِضْ عَنْهُمْ ۚ

پس که چرے | دوی راشی تاته | نو فیصله وکړه | د دوی په مینم کینے | یا مخ واړوه | له دوی نه
نو که تاله (په مقدمه موکې) راشی نو که ستا خوښه وی نو د دوی تر مینم فیصله وکړه کینی انکار ترے نه وکړه

وَاِنْ تَعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَاِنْ حَكَمْتَ

او که چرے | ته مخ وگرځوے | له دوی نه | نو دوی به هیڅکله ضرر ونه رسواته | د خه خیز | او که چرے | ته فیصله کوے
او که انکار ترے نه وکړے نو دوی تاته هیڅ نقصان نه شی در رسولے ، او که فیصله کوے نو د دوی

فَاَحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ ۚ اِنَّ اَللّٰهُ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ ۚ

نو فیصله وکړه | په دوی کینے | په انصاف سره | بیشکه | الله خوښوی | انصاف کوونکی
تر مینم په انصاف سره فیصله کوه ، بیشکه الله تعالی انصاف کوونکی کسان خوښوی -

وَكَيْفَ يُحْكِمُكَ اَنْتَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيْهَا حُكْمٌ

او څنگه به | دوی تا منصف جوړ کړی | او دوی سره | تورات دے | چه په هغه کینے | حکم دے
او دوی به تا څنگه منصف مقرر کړی حال دا چه دوی سره تورات موجوده چه په کینے د الله تعالی

اللَّهُ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾

دَالله | بيا | ادوی مخا روی | پس له دے نہ | اونہ دی داخلق | مؤمنان

حکم یکنے ، او بیا دوی دے نہ مخ ہم گر خوی ، (پہ حقیقت کہے) داخلق ایمان نہ لری۔

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا

بیشک مونز نازل کرو | تورات | چہ پہ ہفے کہے | ہدایت | اور نہا وہ | فیصلہ کولہ | پہ ہفے سرہ

بیشک مونز تورات نازل کرو چہ پہ کہے ہدایت اور نہا دے ، دَالله تعالیٰ پیغبران چہ دے ہفے

التَّابِئُونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّنِّيُونَ وَالْأَحْبَارُ

پیغبران | کوم چہ | فرمانبردارہ دوالله | دے خلقو پہا چہ یہود و د | اد دوی بزرگان | اد عالمانو د

فرمانبردار (بندکان) وو، یہود یا نو تہ بہ دے کتاب مطابق حکم نہ ورکول او دے بزرگانو او عالمنو ہم

بِمَا اسْتَحْفَظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ

پہ دے | چہ دوی محافظہ مکرے شریعو | دَالله د کتاب | اد دوی دو | پہ ہفے باند | مواہان

حکم چہ دوی دَالله تعالیٰ د کتاب ذمہ وار کرے شوی وو او پہ خپلہ پہ دے خبرہ مواہان شوی وو

فَلَا تَخْشَوْا النَّاسَ وَخَشَوْنَ اللَّهَ وَلا تَشْتَرُوا بِآيَتِي

پس نہ ویریدی تاسو | د خلقونہ | اد ویریدی لہ مانہ | او مہ | اخلی | پہ بدل زما دیتو

نو تاسو د خلقونہ مہ ویریدی او مانہ ویریدی | او زما ایتونہ | پہ لبر قیمت

ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ

قیمت | لبر | او حق چہ | فیصلہ ونہ کری | پہ ہفے خہ چہ | نازل کری دی | الله

مہ خر خوی ۔ او حق چہ دَالله تعالیٰ د نازل شوی کتاب مطابق فیصلہ ونہ کری

فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٤٤﴾ وَكُتِبَ عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسُ

پس دے خلق | کافران دی | او مونز فرض کری دی | پہ دوی باند | پہ دے تورت کہے | چہ نفس

نو ہم دے خلق کافران دی | او مونز دوی تہ پہ تورات کہے حکم ورکے وو چہ دغان

بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنِ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفِ بِالْأَنْفِ

پہ بدلہ نفس کہے | او سترگہ | پہ بدلہ د سترگہ کہے | او پوزہ | پہ بدلہ د پوزہ کہے

بدلہ حان | د سترگہ بدل سترگہ | د پوزہ بدل پوزہ ،

وَالْأُذُنُ بِالْأُذُنِ وَالسِّنُّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحُ قِصَاصٌ

او غوبن | پہ بدلہ د غوبن کہے | او غابن | پہ بدلہ د غابن کہے | او زخمونہ | پہ قصاص دی

د غوبن بدل غوبن ، د غابن بدل غابن | او د غوبن زخمونہ بدل برابر زخم

فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ

پس حق چہ | معافی و کری | د دے زخم | نو ہفے | پہ کفاروی | د ہفے (د گناہونو) | او حق

نو چاہے معافی و کرے نو دا (معافی) بہ د ہفے د گناہونو کفارہ و کری ، او حق چہ

لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۵﴾

چه فیصله ونه کړی | په هغه څه | چه نازل کړی دی | الله | نوهم هغه دی | ظالمان
د الله تعالی د نازل شوو حکمونو مطابق فیصله ونه کړی نوهم دغه خلق ظالمان دی

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا

اوله دونه پس ولیدو مونږ | د دوی په پیل باند | عیسی | خوئے | د مریم | تصدیق کوونکے
بیامونږ په دغه پیغمبرانو پس عیسی خوئے د مریم راولیدلو چه د هغه کتاب تصدیق ئے کولو

لَمَّا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ

د هغه څه چه | له دے نه وړاندو | چه تورات دے | اومونږ ورکړه هغه ته | انجیل
چه له دے نه وړاندو | یعنی تورات ، اومونږ هغه له انجیل ورکړه

فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

چه په دیکه | هدایت | اورنړاوه | او تصدیق کوونکے وو | د هغه څه | چه وړاند له هغه وو
چه په هغه کبه هدایت اورنړاوه ، او د کتاب تصدیق کوونکے وو د تورات چه له

مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿۶﴾ وَلِيَحْكُمَ

چه تورات دے | او هدایت | او نصیحت وو | پر هیز کارانو د پاره | او فیصله د کړی
دے نه وړاند نازل شوی وو او دا د پر هیز کارانو د پاره هدایت او نصیحت وو او پکار دا وو چه د

أَهْلَ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ

اهل انجیل | په هغه څه | چه نازل کړی دی | الله | په دیکه | او څوک چه | فیصله ونه کړی
انجیل منونکو د هغه حکمونو مطابق فیصله کولے کوم چه الله تعالی په انجیل کبه نازل کړل ، او څوک چه د الله تعالی

بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿۷﴾ وَأَنْزَلْنَا

په هغه څه | چه نازل کړی دی | الله | نو هغوی دی | نافرمانه | اومونږ نازل کړه
د نازل کړو تعلیماتو مطابق فیصله ونه کړی نوهم داسے خلق نافرمانه دی - او (۱۷ پیغمبره)

إِلَيْكَ الْكِتَابُ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

ستا طرف ته | د کتاب (قران) | په حق سره | تصدیق کوونکے | د هغه څه | چه د دے نه وړاندو
مونږ ستا طرف ته رښتوئے کتاب درولیدلو چه د هغو کتابونو تصدیق کوونکے دے چه د وړاندو

مِنَ الْكِتَابِ وَمُهِمًّا عَلَيْهِ فَأَحْكُمْ بَيْنَهُم بِمَا

له کتاب نه | او محافظ دے | په هغه باند | پس حکم وکړه | د دوی په منځ کبه | په هغه څه
نه وو | او د هغو محافظ هم دے ، نوته د هغو احکامو مطابق د خلقو تر منځه فیصله کوه

أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ

چه نازل کړی دی | الله | او پیروی مه کوه | د دوی د خواهشاتو | له هغه څه نه چه تاته راغلی دی | له حکم د خدا ئے نه
کوم چه الله تعالی نازل کړی دی او د دوی په خواهشاتو پس مه څه د هغه حق لاس په مقابل کبه چه تاته راغلی ده

بِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ

هرے جو کے دپارہ نہ تاسو مقرر کرے دھونہ | یو شریعت | او طریقہ | او کہ چرے غوبتلے | الله

لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ

نو خامغایہ کرکھولی دئی تاسو | یوامت | اولیکن چہ | دُ آزمائی تاسو | پہ ہفہ خہ کئے | چہ دے کرل تاسو

فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ

نو تاسو تہول بہے یو تہولے کری دئی | خوهفہ دا غواری چہ پہ خیلو حکمونو کئے ستاسو ازیمینت وکری نو

بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۖ وَإِنْ أَحْكُمُ بَيْنَهُمْ بِمَا

ہفہ خہ | چہ تاسو بہ | پہ ہفہ کئے | اختلاف کو | او (دا) چہ | فیصلہ وکریہ | ددوی پہ میں کئے | دھفہ

أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ

چہ نازل کرل | الله | او پیروی مہ کوہ | ددوی دخواستو | او محتاط اوسہ لدوہ | چہ دکتاپہ فتنہ کئے وانیہ

عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُ

پہ خہ (حکم) کئے | کوم چہ | نازل کرے | الله | ستا طرف تہ | بیا کہ چرے | دوی مخ واپد | نو پوہ شہ

أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنْ كَثُرَ

چہ بیشک | غواری | الله | چہ سزا درکری دوی تہ | پہ سبب خے | گناہونو ددوی | او بیشک | دیر

مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ۖ أَفَحُكْمُ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ

لہ خلقونہ | فاسقان دی | پس ای فیصلہ | د جاہلیت | غواری دوی | او خوک د دیر شہ

مِّنَ اللَّهِ حُكْمًا يُقَوْمُ بِقَوْمٍ يُوقُونَ ۚ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

لہ الله نہ | پہ فیصلہ کو کو کئے | دپارہ دھفہ قوم | چہ یقین لری | اے | مؤمنانو !

لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ

مہ جوہ دئی تاسو | یہود | او نصاری | دوستان | خے ددوی دوستان د خوندی

يَهُودِيَانِ وَأَنْصَارًا وَسِرَّةٌ دُوسْتی مہ کوی | دوی پہ خیلو کئے د یو بل دوستان دی

وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ

اوڅوک چه | دوستان و نيسي دي | له تاسونه | نو بيشکه هغه | له دوی نه دے | بيشکه | الله

اوکړه په تاسو کېنې څوک دوی سره دوستی ساقی نو د هغوی په ټولي کېنې به شميرلې شي. | الله تعالی

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ

هدايت نه کوي | قوم | د ظالمانو ته | پس ته به وگورئ | هغه خلق | چه په زړه دود هغوی کېنې

ظالمان خلق د هدايت نه محروم ساقی - نو (اے پیغمبره!) د کومو خلقو په زړه دود کېنې چه (د نفاق)

مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَى أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ ۖ

بیماری (دده) | چه هغوی منځه وځي | د هغوی طرف ته | هغوی وايي | مونږ ویریدو | چه د بهرسي کومو نړته | څه مصیبت

بیماری د کله هغوی په منځه منځه په دې خلقو کېنې ورننوي، وايي چه مونږ ویریدو چه د مصیبت په چکر کېنې رانه شو،

فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنَّ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ

پس نزدکه | چه الله به | راوړي | فتح | یا (څه بل) حکم | د خپل طرف نه

زړه | چه الله تعالی به تاسوله لویه فتح درکړي یا به د خپل طرف نه څه بله فیصله وڅرماي

فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسَرُّوا فِي أَنْفُسِهِمْ نِدْمِينَ ﴿٥٢﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ

پس شي به دوی | په هغه څه | چه پټه ساقی دي | په خپلو زړه ورنکېنې | شرمندګان - | او دای به | هغه خلق چه

بیا به د (صفاق) خلق په هغو خبرو باندې شرمندګان شي کوم چه هغوی په خپلو زړه ورنکېنې پټه ساتلي دي او د ایمان خاوندان به

أَمَنُوا أَهْلَ الْأَيْمَانِ الَّذِينَ اقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ

مؤمنان دي | ایا دا هغه خلق دي چه | قسمونه به ئې خړول | په الله | ویر په تاکید سره

وَأَيُّ قَوْمٍ يَأْتِيهِمْ لِقَاءُ اللَّهِ فِي صَبْرٍ ۚ

انهم لِمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَاصْبِرُوا خَيْرِينَ ﴿٥٣﴾

چه بيشکه دوی | خامخا تاسو سره دي | برباد شول | عملونه د دوی | بيا شول دوی | نقصان موندونکي

چه مونږ ستاسو پاڅه ملګري یو - د دې خلقو ټول عملونه ضائع شول او اخر دوی ناکامه او نامراده شول

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ

اے د ایمان خاوندانو! | څوک چه | داوړي | له تاسو نه | د خپل دین نه

اے مسلمانانو! | په تاسو کېنې چه څوک د خپل دین ته داوړي، نو

فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ ۖ

پس زړه | چه رابې وړي | الله | (یوه بله) ډله | چه خوښوی به هغه دوی | او دوی به خوښوی هغه

الله تعالی به نور د دې پر خلق راپیدا کړي چه هغوی به د الله خوښ وي او الله به د هغوی خوښ وي

أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ ۚ يُجَاهِدُونَ

نرم به دي | مؤمنانو د پاره | سخت به وي | کافرانو د پاره | جهاد به کوي

کوم چه به د مسلمانانو د پاره نرم وي او کافرانو د پاره به سخت وي | هغوی به د الله تعالی

فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ

دَ اللَّهِ بِه لاره کینه | اونه به ويریوی | له ملامتیا | د ملامت کوونکونه | دا | فضل د الله دے | په لاس کینه | جهاد کوی | او د ملامتیا کوونکو د ملاهته | پروا به نه کوی ، دا د الله تعالی فضل دے

يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ٥٣ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ

هغه ورکوی | چاته چه وغواړی | او الله | خاوند ذراځنی | او پوه دے | بیشکه | ستاسو دوست (خو) | الله | چه چاله | خوښه | هغه له دے ورکوی ، او الله خاوند ذراځنی او پوه هر پوه دے | ستاسو ملگری خو په حقیقت کینه

وَرَسُولُهُ الَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ

او د هغه رسول | او د هغه مؤمنان دی | کوم چه | قائمی | مونځ | او ورکوی | الله او د هغه رسول او د هغه مؤمنان دی | کوم چه | مونځونه په پابندۍ سره کوی | او زکوة

الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ٥٤ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

زکوة | او دوی | ټیټ شوی دی (الله ته) | او څوک چه | دوستی کوی | الله سره | او د هغه رسول سره | ورکوی | او الله تعالی ته سرونه ټیټوی ، او څوک چه د الله تعالی | او د هغه رسول سره

وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ٥٥ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

او د مؤمنانو سره | نوبیشکه | دله د الله | هم دوی دی غالب | اے ایمان والو | او مؤمنانو سره ملگری شی ، نو د الله تعالی ټوله همیشه غالب وی . اے مسلمانانو

لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا وَلَعِبًا

مه جوړوئ (دوست) | هغه خلق چه نیولے د دوی | ستاسو دین | ټوټه | او لوبه | هغو خلقو سره دوستی مه ساتئ | چه ستاسو په دین پورے ټوټه او مسخره کوی ،

مَنْ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكَافَّارُ أَولِيَاءُ

له هغو خلقو نه | کومو چه ورکړ شوي وو | کتاب | له تاسو نه وړاند | او (نه) کفار | خپل دوستان | که تاسو نه وړاند | اهل کتاب دی | او که کافران دی .

وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ٥٦ وَإِذَا نَادَيْتُمْ

او ویریږئ | د الله نه | که چرے یئ تاسو | د ایمان خاوندان | او هر کله چه | تاسو رابلیئ | او د الله تعالی نه ویره کوئ | که په رښتیا مومنان یئ . او هر کله چه تاسو مونځ د

إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُؤًا وَلَعِبًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ

مونځ طرف ته | نو دوی نیسی هغه | ټوټه | او لوبه | دا | په دے وجه چه دوی | پاره رابلیئ | نو دا خلق دا ټوټه او لوبه کسری ، د دے وجه دا ده چه دا خلق

قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ٥٧ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ

د خلق د | چه نه پوهیږئ | دوايه | اے اهل کتابو ! | ایا | تاسو انتقام اخلي | عقل نه لری ، دوی ته دوايه چه اے اهل کتابو ! | تاسو مونځ کینه نور خه عیب کوئ

مَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ

مونڙ نه | مگر داچہ | مونڙ ايمان راھو | بہ الله | او بہ ہفتہ | چہ نازل شول | بہ مونڙ | او بہ ہفتہ | چہ نازل شول | سو اذ دے نہ | چہ مونڙ بہ الله تعالیٰ ايمان راھو | او بہ ہفتہ کتاب چہ مونڙ نہ راغلی | او بہ ہفتہ کتابو چہ ورنہ

مِنْ قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَسِقُونَ ﴿۵۹﴾ قُلْ هَلْ

دہاندلہ دے نہ | او داچہ | اکثر لہ تاسونہ | نافرمانہ دی | دوایہ | آیا | راغلی وواو (اصل وجہ دادہ) | چہ بہ تاسو کینے اکثر نافرمانہ دی - (اے پیغمبر!) | وواہ چہ ایازہ

أَنْبِئُكُمْ بِشَرِّ مِمَّنْ ذَلِكُمْ مَثْوِيَّةٌ عِنْدَ اللَّهِ مَنْ

ذہ اُنباہیم تاسو | دیر بد خیز | لہ دے نہ ہم | دہاندلے بہ لحاظ سورہ | بہ نزد د الله | ہفتہ کوکچہ | تاسو نہ دہو خلقو حال وواہم | د کو مو انجام چہ د الله تعالیٰ سرہ | دیر خراب دے - داہفتہ خلق دی

لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ

لعنت وکریہ ہفتہ | الله | او غضبے وکرو | بہ ہفتہ باند | او ہفتہ جوہر کول | لہ ہفتہ نہ | بیڑو کان | بہ کو موچہ الله لعنت کرے | او غضبے پرے کرے دے ، او بہ دوی کینے | ہفتہ بیڑو کان او خنزیر

وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتِ أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ

او خنزیران | او (چاہہ) بندگی وکریہ | د شیطان | ہم دادی | بہ دیرہ بدہ دے کینے | او دیر گراہی | جوہر کول | او چہ د شیطان عبادت کوی - د داسے خلقو جائے دیر نا کارہ دے | او دے لارے نہ

عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿۶۰﴾ وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا

لہ سمے لارے نہ | او ہر کلمہ چہ | دوی راشی تاسو نہ | نووائی | مونڙ ايمان راھو | دیر بیرتہ غور زیدلی دی - او ہر کلمہ چہ تاسو نہ داخل راشی نووائی چہ مونڙ ايمان راھو دے |

وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ

حال دادہ چہ د کو داخل شوی دو | د کفر سرہ | او دوی د و تہل | د کفر سورہ | او الله | بشہ ہوہہ | حال دادے چہ بہ کفر کینے راغلی وواو | او بہ کفر کینے پستہ لاهل - او کو م خیز چہ دوی

بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿۶۱﴾ وَتَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ

بہ ہفتہ | چہ دوی بہ پتہول | او تہ بہ دوی | دیر | لہ دوی نہ | چہ دوی تیزی نیکی | بیڑوی ہفتہ الله تعالیٰ تہ دیر بشہ معلوم دے - او تہ بہ بہ دوی کینے دیر دوی نہ چہ ہفتہ بہ گناہ

فِي الْأَثَمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السَّحْتِ لَبِئْسَ مَا

بہ گناہ کینے | او بہ ظلم کولو (کینے) | او بہ حرام | خوہو (کینے) | دیر خراب دے | کو مچہ | سرکشو | او حرام مال خوہو کینے | دیرہ تیزی کوی یقیناً دہفتہ د علمو نہ دیر خراب

كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۶۲﴾ لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبُّيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ

دوی کوی - | ولے نہ منع کوی دے | د دوی درویشان | او عالمان خلق | د دوی د گناہ د خبرو | د دوی بزرگان او عالمان دوی د گناہ د خبرو کولو نہ | او حرام مال خوہو نہ

وَأَكْلَهُمُ السُّحْتُ لَيْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾ وَقَالَتْ

او د حرامو خوړلو نه | ډیر خراب دی | څه چې | دوی کوی | ادوائی |
دلته نه منع کوی ؟ واقعی چې د دوی دا کارونه ډیر خراب دی . او یهودیان وائی چې

الْيَهُودُ يَدُلُّهُمُ اللَّهُ مَغْلُوبَةً غَلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلَعَنُوا بِمَا قَالُوا

یهود | دچې | د الله لاس | ترې شوې د | د د ترې شې | لاسونه د دوی | اولعت وشو په دې باندې | په د د د د خبره
د الله لاسونه ترې دی (یعنی الله بخیل د) ترې خود د دوی لاسونه دی او په د خبره کولو په دوی لعنت وشو

بَلْ يَذُّهُ مَبْسُوطِينَ يَنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا

بلکه | دواړه لاسونه د | پرانستی دی | هغه خرڅه کوی | څنګه چې | غواړی | او خامخا زیاتوی | ډیروله
بلکه د الله تعالی لاسونه خو پرانستی دی چې څنګه غواړی هغه خرڅه کوی او حقیقت داده چې تاته

مِّنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا

له دوی نه | څه چې | نازل شوی د | تاته | له طرفه د رب ستا | په نافرمانی | او کفر کینې
د الله تعالی د طرف نه کوم (کتاب) راغلی د هغه په دوی کینې د ډیر و خلو د پاره د سرکشی او کفر سبب گرځی د

وَالْقِيَانَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ

او داچوله مونږ | د دوی په مین کینې | د شمنی | او کینه | تر ورځې د قیامت پورې
او (د کینې سزا کینې) مونږ د دوی تر مینې تر قیامت پورې د شمنی او بغض — واچولو

كُلًّا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَاَهَا اللَّهُ وَيَسْعُونَ

هرکله چې | دوی بل کړی | اوږ | د جنگ د پاره | نوموړی هغه | الله | او دوی کوشر کوی
هرکله چې دوی د جنگ اوږ بلوی ، الله تعالی هغه مړ کړی ، او دوی د زمک

فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾

په زمکه کینې | د فساد | او الله | نه خوښوی | فساد کوونکی
په مخ فساد جوړول غواړی | او فسادیان د الله تعالی خوښ نه دی

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ

او که چېرې هغه | اهل کتابو | ایمان راوړې د | او پر هیڅ کارې کولې | نوموړې به مړ کړی د | د دوی
او که د اهل کتابو ایمان راوړې وې او د الله تعالی نه ویریدلې نوموړې به یقیناً د دوی

سَيِّئَاتِهِمْ وَلَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ

د دوی گناهونه | او خامخا به مونږ داخل کړی د دوی | په باغونو | د نعمت کینې | او که چېرې دوی
گناهونه معاف کړی وو او دوی به مو د نعمتونو | په باغونو کینې داخل کړی وو او که دوی به تورات

أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ

قائم ساتلې | تورات | او انجیل | او څه چې | نازل شول | دوی ته | د دوی د رب له طرفه
او په انجیل او په هغه کتاب چې د الله تعالی د طرف نه ورته راغلی دے قائم ولاړ دے

لَا كُلُّوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمَنْ تَحْتَ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ

نودوی بہ خورل | لہ پاسہ خیل نہ | اود لا سید | د بپیو خیلو نہ | غتلہ دوی نہ
نوالبتہ دوی بہ د پاسہ (اسمان) طرف نہ ہم رزق حاصلو او د خیلو بپیو لاند (زمک) نہ ہم (بہ دگوتہ رزق ملاوید) بہ دوی

أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءٌ مَا يَعْمَلُونَ ﴿٦٣﴾

یوہ ذلہ دہ | میانہ رو | او دیر | لہ دوی نہ | بد | کارونہ کوی -
کنے یو تو لے بہ سمہ لاسروان ہم دے، خوا کثر کسان یہ کنے دیر بد عملہ دی

يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ

اے پیغمبرہ ! | دُرسوہ | ہفتہ چہ | نازل شوی دی | تاتہ | ستادرب لہ طرف نہ
اے پیغمبرہ ! | پہ تاچہ | د خیل خدائے د طرف نہ کوم (حکومت) را نازل شوی ہفتہ خلقوتہ ورسوہ ،

وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ

اوکہ چہ | تاداسے ونہ کول | پس نہ بہ وی رسوتا | دہفتہ پیغام | او اللہ | بہ ساقی تا
اوکہ داکار و ونہ کمر و نو دگویی) تاد اللہ تعالیٰ پیغام و ونہ رسولو | او اللہ تعالیٰ بہ تاد خلقوتہ (د شر)

مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٤﴾ قُلْ

د خلقونہ | بیشک | اللہ | لاس نہ بنائی | قوم | د کافرانوتہ | د دایہ
نہ بچ ساقی ، بیشک اللہ تعالیٰ کافرانوتہ سمہ لاس نہ بنائی ، ورنہ دواہ

يَاهِلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَةَ

اے اهل کتابو ! | نہ یئی تاسو | د دین) پہ خہ چیز باند | تردے چہ | تاسو قائم کروی | تورات
اے اهل کتابو ! | ستاسو ہیچ دین نشنہ ترخوچہ تاسو تورات ، انجیل او ہفتہ کتبوتہ

وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا

او انجیل | او خہ چہ | نازل شوی دی | تاسوتہ | ستاسو درب د طرف نہ | او خا مخا زیاتوی | دیروتہ
نافذ نہ کروی ، چہ پہ تاسو باند ستاسو درب د طرف نہ نازل شول - او کوم فرمان چہ تاتہ را غلے

مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ

لہ دوی نہ | خہ چہ | نازل شول | ستا طرف نہ | ستادرب لہ طرف نہ | ناخرمانی | او کفر | پس افسوس مہ کوہ
ہفتہ بہ د دوی د دیرو کسانو پہ حقلہ د زیلے سرکشی او د غت کفر سبب د کروی ، نو تہ د دے کافر

عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٦٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّبِئُونَ

پہ قوم | د کافرانو | بیشک کوم چہ مسلمانان دی | او کوم چہ یہودیان دی | او صابئین
تولی پہ حقلہ ہیچے غم مہ کوہ - بیشک خوک چہ مؤمنان دی | یا یہودیان | یا صابیان

وَالنَّصَارَى مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ

او نصاریٰ | خوک چہ | ایمان داوری | پہ اللہ | او پہ و سہ | د آخرت | او عمل د کروی
یا نصاریٰ دی ، بہ دوی کنے خوک چہ پہ اللہ تعالیٰ او پہ آخرت ایمان راوی - او نیک

صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۶۹﴾ لَقَدْ أَخَذْنَا

نیک | پس نشسته دویره | به دوی باند | اونه به دوی | غزن وی | بیشکه | مونبر اخته ده
کارونه کوی ، نو د هغوی د پاره نه خه ویره شته او نه خه غم ، مونبر د بنی اسرائیلو نه

مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ رُسُلًا كُلًّا جَاءَهُمْ

پخه وعده | له بنی اسرائیلو | او مونبر ولیدل | هغوی ته | رسولان | کله چه به | راغی دوی ته
پخه وعده اخته وه ، او ډیر پیغمبران موورته لیږدی وو ، خو هر کله چه یو پیغمبر

رَسُولٌ يَمَّا لَاتِهَوَىٰ أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا

پیغمبر | به هغه خه سره | چه نه به خوښولو | نفسونو د دوی | نویوه ډله | دوی دروغ غزنه کړله | اویوه ډله
به دوی ته داسه خدای حکونه راوړل چه د دوی د خواهشاتو برخلاف به وو نو څوک به نه دروغ غزن وکړل او څوک به

يَقْتُلُونَ ﴿۷۰﴾ وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةً فَعَمُوا وَصَمُوا

نه ووژله | او دوی خیال وکړو | چه نه به وی | خه خرابی | بیا باندته | او کارنه شول
نه ووژل | او دوی د اکسان وکړو چه هیڅ سزا به نه راکیږی نو ځانونه نه نور هم باندته کارنه کړل

ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرٌ مِّنْهُمْ

بیا توبه قبوله کړه | الله | د هغوی | بیا باندته شول | او کارنه شول | ډیر | له دوی نه
بیا الله تعالی د دوی توبه قبوله کړه ، بیا (دوباره) له دوی نه ډیر (د خه خبره نه) باندته او کارنه شول

وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿۷۱﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا

او الله | ښه گوری | هغه خه ته چه دوی نه کوی | بیشکه | کافر شول | هغه خلق چه | دای
او الله تعالی د دوی کارونه وینی گوری - هغو خلقو یقیناً کفر وکړو کومو چه ووئیل

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ

بیشکه الله (خو) | عیسیٰ | ځوئ | د مریم دمه | او ویلی وو | عیسیٰ
چه خدای خو بس هم دغه د مریم ځوئ مسیح دمه - حال دا چه مسیح خو تعلیم درک

يَبْنِي إِسْرَءِيلَ عِبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مِنْ

اے بنی اسرائیلو ! | عبادت وکړی تاسو الله | چه زما رب | اوستا سوروب ځی | بیشکه | څوک چه
وو چه اے بنی اسرائیلو ! یوازې د الله تعالی عبادت کوئ چه زما اوستا سودا توبه پالونکې ځی ، یقیناً څوک چه

يُشْرِكُ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ

شریک ښی | الله سره | پس بیشکه حرام کړی ځی | الله | په هغه باند | جنت | او ځای د هغه
الله تعالی سره شریک پیدا کړی نو الله تعالی به په هغه جنت حرام کړی او د هغه تېکانه (د

النَّارِ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿۷۲﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا

دوزخ ځی | اونشته ځی | د ظالمانو | څوک مددگار | بیشکه کافران شول | هغه خلق چه | دای
دوزخ اور ځی ، د ظالمانو به څوک مددگار نه وی - یقیناً هغه خلق کافران شول کومو چه ووئیل

إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ

چہ بیشک اللہ | دریم | ددریو دے | اونشتہ دے شوک | معبود | سوا | دیو معبود نہ
چہ خداے پہ دریو کینے یو دے ، حال دادے چہ دیو معبود نہ سوا بل شوک معبود نشستہ ،

وَإِنْ لَّمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

اوکے چہرے | منع نہ شول دوی | لہ ہفہ خہ نہ | چہ وائی تے دوی | ان ضروریہ ورسیری | ہفونہ کوم چہ | کافر نادی
اوکومے (کلمے دشرک) چہ دوی وائی کہ چہرے دے نہ منع نہ شول نولہ دوی نہ چہ کوم خلق کافران شول

مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝۴۲ أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ

لہ دوی نہ | عذاب | دردناک | پس ایادوی توبہ نہ کوی | اللہ تہ | اولہ ہفہ نہ بخشنہ (نہ) غواری
نو ہفوی تہ بہ یقیناً دردناک عذاب ملاویری ۔ نو ایادوی اللہ تعالیٰ طرفتہ رجوع نہ کوی اولہ ہفہ نہ بخشنہ نہ غواری؟

وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝۴۳ مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ

او اللہ | بخشنو تے | مہربان دے | نہ دے عیسیٰ | خوئے دمريم | مکر پیغمبر
او اللہ تعالیٰ بخشنو تے مہربان دے ۔ دمريم خوئے مسیح فقط ذالہ تعالیٰ یورسول دے ۔

قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَنِ

تیرشوی دی | دہانڈ لہ دکہ نہ | پیغمبران | او دکہ مور | (دحق) تصدیق کوئی وہ | ہفوی دوا بہ خورلو
لہ دکہ نہ دہانڈ دیر پیغمبران تیرشوی دی ، او دکہ مور دیرہ رشتینے بنجہ وہ ، او دواو بہ (دعاموا) سانو

الطَّعَامُ أَنْظَرُ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ انْظُرْ

طعام | دکورہ | چہ خنکہ | مونبر بیانو | ددوی دپارہ | نخینے | بیا | وکورہ
پہ شان) دودہی خواہ ، وکورہ چہ مونبر دوی تہ خنکہ سنکارہ نخینے بیانو ، خوبیا وکورہ چہ دوی

أَنِّي يُؤْفَكُونَ ۝۴۴ قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا

چہ کوم خوا | دوی اہولی روان دی | دواہی | ایاتاسو عبادت کوی | پہ خائے ذالہ | دہفہ خہ
کوم اہخ تہ اہولی روان دی ، (اے پیغمبر! دوی) دواہی چہ ایاتاسو خداے پریردنی او دہفہ چہ عبادت کوی

لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ

چہ ورتہ اختیارشتہ | ستاسو | دنقصان | اونہ نفع | او اللہ | او ریدونک
چہ نہ نقصان ویر کولے شی او نہ نفع ، او اللہ تعالیٰ ہر خہ اوری ، پہ ہر خہ

الْعَلِيمُ ۝۴۵ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ

پوہہ دے | دواہی | اے اہل کتابو! | مبالغہ مہ کوی | پہ خیل دین کینے | پہ نا حقہ
پوہہ دے ۔ ورتہ دواہی چہ اے اہل کتابو! تاسو ددین پہ مسئلو کینے نا حق زیاتے مہ کوی ،

وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا

او پیروی مہ کوی | دخواہشاتو دہفہ قوم | چہ گمراہ شول | لہ دے نہ دہانڈ | او ہفوی گمراہ کرل
اونہ دداسے خلقو پہ (نفسانی) خواہشاتو پسے خئی چہ دہانڈ نہ گمراہ شوی دی اونور دیر خلق تے گمراہ

كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ۖ لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا

چیر خلق | او گمراہ شول | لہ سے لارے نہ | لعنت کرے شو کہ | یہ ہف خلق | چہ کافران دی
کوی دی | او دے لارے نہ ورک شوی دی ، | یہ بنی اسرائیلو کہے شو کہ | چہ کافران شوی دو

مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ

لہ بنی اسرائیلونہ | یہ تہہ د | داؤد | او د عیسیٰ | خوئے د مریم
یہ ہفوی باند | داؤد او د عیسیٰ بن مریم (علیہما السلام) | یہ تہہ لعنت ویلے شوے دے

ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ۝۸۰ كَانُوا الْاَيْتِنَاهُونَ عَنْ مُنْكَرٍ

دا | یہ دے وجہ چہ نافرمانہ شول | اولہ حد نہ تیر شول | دوی نہ منع کیدل | دہو خراب کار نہ
حک چہ دوی نافرمانہ دواو حد نہ ورا نہ تیریدل | دوی چہ کوم بد کارونہ کول دھنہ (یہ ہیٹ)

فَعَلَوْهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝۸۱ تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ

کوم چہ دیکو | چیر خراب و کوم عمل چہ | دوی کولو | تہہ دگورے | چیر | لہ دوی نہ
وجہ | نہ منع کیدل | واقعی ددوی دا کار چیر بد و ، (اوس ہم) | تہہ دوی کہے چیر کان دینے چہ

يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ

چہ دوستی کوی | دہو سرہ | چہ کافران د | یقیناً چیر خراب د | چہ ورا نہ ولیر لو خان د پلا | دوی (پچل) | چہ
د (مشرکان) | کافرانو سرہ ملگرتیا کوی | دوی چہ کوم عمل د خان د پارہ ورا نہ لیرے دہو چیر خراب د

سَخَطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ۝۸۲ وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ

ناراضہ شو | اللہ | یہ دوی باند | او یہ عذاب کہے | دوی بہ ہمیشہ وی | او کہ چرے ایمان راو دوی
او اللہ ورنہ قہریدے دے ، او تل | یہ چہ عذاب کہے پرانہ وی | او کہ دوی اللہ اور رسول اوہ

بِاللَّهِ وَالْيَتَّىٰ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ

یہ اللہ باند | او بنی باند | اوہ ہفہ تہہ نازل شو دے | اونہ بہ وونیوی کافران دوستن | لیکن اکثر خلق | لہ دوی نہ
ہفہ باند راغلے کتاب منے نو کافرانو سرہ بہ تے ملگرتیا نہ کولہ | خو یہ دوی کہے چیر خلق نافرمان

فَسِيقُونَ ۝۸۳ لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودُ

فاسقان دی | اٹھابہ بیاموتہ | چیر سخت | لہ خلقونہ | یہ عداوت | د مؤمنانو کہے | یہودیان
دی ، تہہ یہ د مسلمانانو سرہ یہ دشمنی کولو کہے دتولو نہ سخت یہودیان او مشرکان

وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم مَّوَدَّةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا

او مشرکان | او اٹھابہ بیاموتہ | دتولو نہ زید | یہ محبت کہے | د مسلمانانو سرہ | ہفہ خلق چہ | وائی
بیاموے ، او د مسلمانانو سرہ یہ دوستی ساتلو کہے بہ دتولو نہ نزد ہفہ خلق بیاموے چہ غا

إِنَّا نَصْرِيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ إِنَّ مِنْهُمْ قَسِيْسِينَ وَرُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ۝۸۴

مونہ نصاریٰ یو | دا پہ دے وچہ لہ دوی | عالمان | او درویشان | او دوی | غرور نہ کوی
تہہ نصاریٰ وائی حکم چہ بہ دوی کہے عالمان او کونش نشین درویشان (موجود) دی او حکم چہ داخلے تکر نہ کوی

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ

اوه رکھ ڇھ واؤر ڍيل دوی | کوم (کلام) ڇھ | نازل کړے شو | رسول طرف ته | نو کورے ته | سترکے د دوی
او ڇھ هغه کلام واؤری ڇھ | پښه پرتے راغلے دے ، نو ته کورے ڇھ د دوی

تَفِيضٌ مِّنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ

ڇھ تو یوی | اوسکے | په سبځ هغه څه | ڇھ پيژندلی ځو | له حق نه | دوی وائی

سترکے اوسکے څڅوی ځکه ڇھ دوی حق وپيژندلو دوی وائی

رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ۸۳ وَمَا لَنَا

اے زمونږه رب! | مونږ ايمان راوړو | پس وليکه مونږ | (د حق) شهادت ورکوونکوسره | اوڅه (عذر) مونږ دپاره

اے زمونږه رب! | مونږ ايمان راوړے ځو نو د گواهانو (په فهرست) کښه زمونږ نوم وليکه او مونږ سره څه عذر

لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْعُ أَنْ يُدْخِلَنَا

ڇھ ايمان نه دهو مونږ | په الله | اوڅه ڇھ راغلی ځو مونږ ته | له حق نه | او مونږ اميد لرو | ڇھ مونږ به داخل کړي

دے ڇھ مونږ به الله تعالیٰ او په هغه حق ڇھ مونږ ته راغلی ځو ايمان نه راوړو ، هر ځه ڇھ دا طمع لرو ڇھ الله تعالیٰ

رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ۸۴ فَاتَّبَعَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّتِ

زمونږ رب | صالحانو خلقوسره | پس بدله ورکړه دوی | الله | په دے وينا باند | جنتونه

به مو د نيکانو په ټولي کښه شامل کړي - نو د دے وينا په وجه الله تعالیٰ به ور له داسه باغونه ورکړي

تَجَرَّىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۖ وَذَلِكَ جَزَاءُ

ڇھ بهیږي | د هغه لاند | نهرو نه | هميشه به دی دوی | په هغه کښه | اوداده | بدله

ڇھ د هغه لاند ولے بهیږي ، دوی به په دے کښه هميشه وی ، او د نيکانو دپاره هم

الْمُحْسِنِينَ ۸۵ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ

د نيکانو | او کومو خلقو ڇھ | انکار وکړو | اودروغزن لے کړل | زمونږ آيتونه | هم دوی ځي

دغه بدله ده - او ڇا ڇھ انکار وکړو | او زمونږ آيتونه لے دروغ وکړل | نو هم دغه

أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۸۶ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ

دوزخيان | اے د ايمان خاوندانو! | مه حراموئ | (هغه) پاکيزه څيزونه

خلق دوزخيان دی - اے مسلمانانو! | الله تعالیٰ ڇھ تاسوله کوم پاکيزه

مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ۸۷

کوم ڇھ | حلال کړی ځي | الله تاسودپاره | اوله حد نه تيريږئ | بيشکه الله | نه خوښوی | له حد نه تيريږونکي

څيزونه حلال کړی دی هغه په ځان مه حراموئ او د انداز نه زياته مه کوئ ، زياته کوونکي خلق د الله تعالیٰ خوښ نه دی

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ

او خوړئ | له هغه څه نه | کوم رزق ڇھ درکړه تاسو الله | حلال | پاکيزه | او ويريږئ | له الله نه

او الله تعالیٰ ڇھ تاسوله کوم حلال پاکيزه څيزونه درکړي دي هغه خوړئ څښئ او د هغه خدا لے نه ويريږئ کوئ

الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿۸۸﴾ لَا يُوَاحِدُكُمْ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ
 پہ کوم چہ | تاسو | ایمان لری | نہ نیسی تاسو | الله | پہ عبثو | قسمونو ستاسو
 چہ تاسو پرے ایمان راوہے دے - الله تعالیٰ تاسو پہ عبثو قسمونو باند نہ نیسی

وَلَكِنْ يُوَاحِدُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ
 او لیکن | نیسی تاسو | پہ ہف | چہ تاسو پہ بخ (ارادہ سرہ) قسمونو خوری | پس دھف کفارہ دہ | طعام و رکول
 مگر پہ ہف قسمونو بہ مو (خامخا) نیسی چہ تاسو قصداً خوری وی نو دداسے قسم (ما تلو) کفارہ دادہ چہ

عَشْرَةَ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تَطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْفَتُهُمْ
 لسو | مسکینانو نہ | دمیانہ درجے | کوم چہ | تاسو خوروی | خیل کور والو نہ | یادوئی جامہ و رکول
 لسو مسکینانو نہ داسے دودوی و رکوی کوم چہ تاسو پہ خیل کور والا باند خوروی یادوی نہ جامہ و رکوی

أَوْ تَحْرِيرِ رَقَبَةٍ ۖ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ
 یا آزادوں | دیو غلام | پس شوک چہ | بیانہ موی | نوروزے ساتل دی | درے | درے
 یا یو غلام آزاد کروی ، نو شوک چہ ددے طاقت نہ لری نو ہف دے درے و سارے روزے ساق

ذَلِكَ كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ ۚ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ
 دا | کفارہ دہ | ستاسو د قسمونو | کلہ چہ | تاسو قسم و خوری | او حفاظت و کروی | دخیلو قسمونو
 دا ستاسو د قسمونو کفارہ دہ کلہ چہ قسم و خوری (او داپورہ نہ کروی) او دخیلو قسمونو حفاظت کوئی

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۸۹﴾
 دغہ شان | بیانوی | الله | تاسو پاره | خیل ایتونہ | چہ تاسو | شکر کوئی
 دغہ شان الله تعالیٰ تاسو نہ خیل حکمونہ بنائی چہ تاسو شکر ادا کروی -

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ
 اے مؤمنانو ! | بیشک | شراب | او جواری | او بتان | او غشی دیال
 اے مؤمنانو ! شراب تھیل ، جواری کول ، دبتان و عبادت کول او دکتہ بیلات غشی ویشتل

رَجَسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۹۰﴾
 پلست دی | دشیطان لہ عمل نہ دی | پس ٹان و ساتی لہ دکنہ | چہ تاسو | کامیاب شی
 ناپاک شیطانی کارونہ دی ، نو ددے نہ ٹان بیچ ساتی چہ تاسو نجات بیا مومئ

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ
 بیشک | غواہی | شیطان | چہ واچوی | ستاسو پہ مینہ کئے | دنیسی | او بغض
 شیطان خو غواہی چہ ستاسو پہ مینہ کئے دشرابو او جواری پہ ذریعہ دنیسی

فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ
 پہ ذریعہ دشرابو | او جواری | او منع کروی تاسو | دالله دیادولونہ | او دمونہ نہ
 او بغض پیدا کروی او تاسو دالله تعالیٰ د ذکر نہ او د مونہ نہ منع کروی

فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ۙ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ

پس ایا | تاسو به | منع شئی | اوحکم منی | دالله | اوحکم منی | د رسول
نوا یا اوس به هم تاسو (دیدیونه) منع شئی | اود الله تعالی حکم منی | اود رسول حکم منی

وَاحْذَرُوا فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْغُ

او ویریدی | بیا که چرې | تاسو مخ وړولو | نو پوهه شئی | چه بیشکه | زمونږ په پیغمبر باند | رسول دی
واختیاط ساتئ | په دے هم که چرې تاسو مخ وړولو نو پوهه شئی چه زمونږ د رسول کار خو واضح حکونه

الْبَيِّنُ ۙ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

ښکاره | نشته دے | په هغو خلقو باند (چه) | ایمان دے راوړو | او عملونه دے وکړل | نیک
رسول دی | چا په ایمان راوړه دے او هغوی نیک عملونه کړی دی په هغوی باند د هغو خیرونو

جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

(خه) کناه | په هغه نه کښه | چه دے خوړل | هر که چه پر هیز کار کړی وکړه | او ایمان دے راوړو | او عملونه دے وکړل | نیک
په حقله هیز کناه نشته کوم چه (د شراب وغیره د حرمت نه وړاند) هغوی خوړلې خنبلې دی او اماند خان ساتی او په ایمان ټینګ

ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ

بیانے | پر هیز کار وکړه | او ایمان دے راوړو | بیانے | پر هیز کار وکړه | اوسنه کارونه وکړل | او الله | خوښوی
دی او نیکو کوی | بیا هم پر هیز کار پاته شئ او په ایمان ثابت قدم وی بیا پر هیز وکړی او نیکو کوی او داسے نیک خلق د الله

الْمُحْسِنِينَ ۙ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيُبْلُوَكُمْ اللَّهُ بَشِيرٍ

نیکو کوونکی | اے د ایمان خاوندانو! | خاښه به وازمائی تاسو | الله | په خه خیر
دیر خوښ وی | اے مسلمانانو! | الله تعالی به تاسو د هغه لږ دیر ښکار په وجه په از میښت

مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالَهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ

له ښکار نه | کوم ته چه ورسیري | ستاسو لاسونه | اوستاسو نیزه | چه ښکاره کړی | الله
کښه واچوی | چه ستاسو لاسونه او نیزه به ورسیري | چه الله تعالی وگوری چه ټوک د

مَنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمِنَّ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَهُوَ

چه ټوک ویریدی د هغه نه | غائبانه | پس ټوک چه | زیاته وکړی | پس له دے نه | نو هغه له
د هغه نه غائبانه هم ویریدی | نو ټوک چه د دے حکم نه پس زیاته وکړی نو هغه له

عَذَابٍ أَلِيمٍ ۙ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ

عذاب دے | دردناک | اے د ایمان خاوندانو! | مه وژنئ | ښکار | هر که چه تاسو
دردناکه سزا مقرر ده - اے مؤمنانو! | د احرام په حالت کښه ښکار مه

حُرْمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ

احرام تړلوی | او ټوک چه وژنی ښکار | له تاسو | قصدًا | | توبه ده (چه ورکړه شئ) | پشان د هغه (چه) | هغه وژلو
وژنی | او چا چه قصدًا ښکار وژلو | نو د هغه بدل د هغه (ښکار) په شان یو څارو دے

مِنَ النَّعْمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ هَدْيًا بَلِغَ الْكَعْبَةِ

دُخارو نہ | فیصلہ دیکری دے | دودھ انصاف کوئی | لہ تاسو | پہ طور قربانی | چہ ورسیری | کعبہ تہ
دے ، چہ ستاسو دودھ متصفان بہ دھ فیصلہ کوی ، قربانی دپارہ کعبہ تہ ورسوی

أَوْ كَفَّارَةً طَعَامُ مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلُ ذَلِكَ صِيَامًا لِّبِذْوَقٍ

یا کفارہ دہ | طعام وکول | مسکینانو تہ | یا برابر | ددے | روژے | چہ وُخکی
یا دھ کفارہ پہ مسکینانو باند دودھی خوروی | با ددے برابر روژے ساتل دی | داخکہ چہ دخیل

وَبِالْأَمْرِ عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفُ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ

سزا | دخیل کار | معاف کرل الله | ہفتہ | چہ شوی دی واند | اوخوک چہ | دوبارہ دکری | نو بدلہ بہ اخلی | الله
عمل خوند وُخکی ، واند چہ ہفتہ شوی | الله تعالیٰ معاف کرل او اوس چہ خوک | دا کار وکری | نو الله تعالیٰ بہ ترکنہ

مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ۝۹۵ اُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ

دھفتہ | او الله | زبردست | بدلہ اخستونکے | حلال شو دے | پہ تاسو | بنکار | ددریاب
بدلہ اخلی | او الله تعالیٰ (پہ تلو باند) غالب (او) سزا وکونکے | تاسو دپارہ ددریاب بنکار او ددے خوراک

وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلْغِيَارَةِ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ

اودھ خوراک | ستاسو فائدہ دپارہ | اود مسافرو دپارہ | او حرام کر شو دے | پہ تاسو | بنکار | دوجے
حلال کرے شو دے | چہ تاسو او مسافرو تہ فائدہ | رسیری | او ترخو چہ تاسو داحرام پہ حالت کینے یئی پہ تاسو

مَا دُمْتُمْ حُرْمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝۹۶ جَعَلَ اللَّهُ

ترخو چہ تاسو یئی | پہ احرام کینے | او ویریدی | دالله تہ | چہ دھفتہ طرف تہ | پہ تاسو راجع کوئی | جو کبرہ | الله
باند دوجے بنکار حرام دے | او دالله تعالیٰ نہ ویرہ کوئی چہ قول بہ ورتہ پیش کیجی | الله تعالیٰ کعبہ چہ

الْكَعْبَةِ الْبَيْتِ الْحَرَامِ قِيَمًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامِ

کعبہ | کور | د عزت | د قیام ذریعہ | خلقو دپارہ | او میاشتہ | دحرمت
د عزت خلے دے | دخلقو (اجتہادی ژوند) قیام سبب گرھولے دے ، اود غسے دحرمت میاشتہ اود

وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ

ادقربانی ثاروی | اود پیتہ والا ثاروی | دا | حکم چہ تاسو پوہہ شئی | چہ | الله | پوہہیری
قربانی ثاروی | اودھ ثاروی چہ مرئی کینے پیتہ پرتے وی ، دا حکم چہ تاسو تہ معلومہ شئی چہ الله تعالیٰ د

مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝۹۷

پہ ہفتہ چہ پہ اسمانو کینے | او پہ ہفتہ چہ پہ زمکہ کینے | اودا چہ | الله | پہ ہر خیز باند | بنہ پوہہ د
اسمانو او د مزکے د تلو خیزو نو نہ خبر دے | اودا چہ الله تعالیٰ پہ ہر خہ بنہ پوہہ دے

إَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝۹۸

پوہہ شئی | چہ | الله | سخت | عذاب وکونکے | اودا چہ | الله | بخشنونکے | مہربانہ د
خبر شئی چہ الله تعالیٰ پہ سزا وکول کینے | دیر سخت دے | اودا چہ الله تعالیٰ بخشنونکے مہربان دے

مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ

نشدہ | پہ پیغمبر | مکر | رسول (پیغام) | اور اللہ | پوہیری | پہ ہفتہ چہ تاسو بکا کوئی
د رسول پہ ذمہ خوبس پیغام رسول دی | اور اللہ تعالیٰ نہ ستاسو شرکند اور پست

وَمَا تَكْتُمُونَ ۹۹ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ

اور ہفتہ | چہ تاسو پتھوئی | دواہ | برابر نہ دی | پلٹ | اور پاک | اگرچہ
حالات قول معلوم دی - (اے پیغمبر! دوی نہ) دواہ چہ پاک اور ناپاک یو برابر نہ دی اگر کہ د

أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ

پہ تعجب کئے اچوی تا | دیروالے | دپلٹی | نوویریری داللہ نہ | اے د عقل خاوندانوا
ناپاک کو خیزونو دیروالے تا پہ تعجب کئے و اچوی ، نوئے عقلمندوا ! د اللہ تعالیٰ (دنافرمانی) نہ ویرہ کوئی

لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۱۰۰ يٰۤأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ

چہ تاسو | کامیابہ شی | اے | دایمان خاوندانوا | تپوس مہ کوئی | دداسے خیزونو
چہ تاسو کامیابہ شی - اے مسلمانانوا ! دداسے خیزونو پہ حقلہ پوہنتے مہ کوئی

إِنْ تُبْدَ لَكُمْ سُوءُكُمْ وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ

چہ کہ بیکارہ شی | تاسو نہ | نو غمزن پہ کری تاسو | او کہ | تپوس کوئی تاسو | دہفہ پہ حقلہ | پہ داسے وقت
چہ کہ ہفتہ درتہ بیکارہ شی نو بد پہ دربانڈ و لگی ، او کہ تاسو نے پہ داسے وخت کئے تپوس کوئی

يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ تُبْدِلُكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ

چہ نازلیری | قرآن | نو بیکارہ بہ شی تاسو نہ | معافی دکرہ | اللہ | نہ ہغو (تپوسونہ) | اور اللہ | بخبونی
چہ قرآن رانازلیری نو ہفتہ بہ درتہ خاغا بیکارہ کوئے شی اللہ تعالیٰ تاسو نہ معافی دکرہ ، اور اللہ بخبونی

حَلِيمٌ ۱۰۱ قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّنْ قَبْلِكَ ثُمَّ أَصْبَحُوا

د زغم خاوندک | بیشک تپوسو کری دو (دکپہ نسبت) | یوقوم | لہ تاسو نہ ورا ند | بیا | شول ہغوئی
د زغم خاوندک ، بیشک یوقوم تاسو نہ ورا ند ہم داسے تپوسو نہ کری و و بیا چہ کلہ ہفتہ بیکارہ شول نو د

بِهَا كُفْرَيْنَ ۱۰۲ مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ

پہ ہفتہ باند | کافران | نہ دہ مقرر کرے | اللہ | بحیرہ | اونہ | سائبہ
ہفتہ نہ نے انکار و کرو - اللہ نہ خوبحیرہ (دکوم خانداری پٹی چہ دبتانو پہ نوم کپہ شی) اونہ سائبہ (دبتانو پہ نوم آزاد شوے

وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ

اونہ | وصیلہ | اونہ حام | لیکن | کوم خلق چہ | کافران دی | ہغوئی تہری
خاوندانوا | اونہ وصیلہ (دکومے او شیچہ ورو میہ او دویم چہ نیٹے وی) اونہ حام (لس مل بلار بوونکے او بن) حرام مقرر کرے داکا فر

عَلَى اللَّهِ الْكُذْبُ وَاکْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ۱۰۳ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ

پہ اللہ باند | دروغ | او دیرلہ دوی نہ | عقل نہ لری | او کہ چہ | دو نیلے شی دوی نہ
خلق پہ اللہ تعالیٰ دروغ توہمتو نہ تہری ۱۰ او پہ دوی کئے اکثر پہ عقلہ دی - او ہر کلہ چہ ورتہ و و نیلے شی

تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا

(چه) رانتهی تاسو! هغه څه طرف ته چه | نازل کړو الله | اود پيغمبر (د حکم) طرف ته | نوددی وائی | کافی دے مونږ د پاره
چه د الله تعالی د نازل کړو حکمونو اود رسول طرف نه رجوع وکړی | نوددی وویل چه مونږ د پاره هغه طريقه

مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

هغه څه چه مونږ دې مونږ | په هغه باند | پلاران خپل | ايا که چرکوی | پلاران ددوی | چه نه پوهیدل
بس ده چه خپل پلاران مو پرې موندلی دی | اگر که ددوی پلارات به هغه نه پوهیدل

شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ۝ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ

په څه خبر | اونه | دوی په هدايت باند دوو | اے دايهان خاوندانو! | په تاسو (ذمه واری) ده | ستاسو خپله
اود سې لارې نه خبر نه دوو - اے مؤمنانو! | تاسو بس دخپل ځان غم کوئ

لَا يَضُرُّكُمْ مَنِ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ ۖ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ

نقصانه شی در رسو تاسو | څوک چه گمراه شو | هرکله چه | تاسو هدايت باند یئ | الله طرف ته دی | واپس تلل ستاسو
تاسو نه گمراه خلق هېڅ نقصان نه شی در رسو که چرک تاسو پخپله په هدايت باند یئ ، تاسو ټول به الله تعالی

جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

د ټولو | بيا به هغه ونيای تاسو | هغه څه چه تاسو به کول | اے مؤمنانو!
تېرېش کېږی | نو هغه به درته ونيای چه تاسو هغه څه کارونه کول - اے مؤمنانو!

شَهَادَةً بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ

گواهي (پکار ده) | ستاسو په مېن کېنې | کله چه راوړسېږی | يوله تاسو ته | مرگ | په وخت | د وصيت کېنې
هرکله چه په تاسو کېنې چاته د مرگ (نخستې) ښکاره شی ، نو د وصيت په وخت کېنې په تاسو

اِثْنِ ذَوَاعِدِلْ مِنْكُمْ أَوْ آخَرِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ

د دوو سړو | انصاف کوونکو | له تاسو نه | بيا | دوه نوروی | تاسو نه سوا | که چرک | تاسو
مسلمانانو کېنې دوه معتبر گواهان موجود پکار دی | ياکه چرک تاسو په زمکه د سفر په حالت کېنې یئ راو

ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِبُوهَا

سفر کوئ | په زمکه کېنې | بيا ورسېږی تاسو | مصيبت | د مرگ | نور ايسار کېنې تاسو دواړه
مسلمان گواه ملاونه شی | او تاسو نه د مرگ مصيبت پېښی شی نو بيا دخپل ځانه سوا دوه (غیر مسلم) گواه جوړ

مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمْنَ بِاللَّهِ إِنْ أَرْتَبْتُمْ لَأَنْشُرِي

پس | له مانځه نه | پس دوی د قسم وځوي | د الله | که چرک تاسو شک و | چه مونږ نه اخلو
کړی (بيا) که چرک تاسو تر د هغوی په صداقت باند شک وی | نو د مونږ نه پس دوی ايسار کړی بيا د

بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۖ وَلَا تَنْكُرُوا شَهَادَةَ اللَّهِ

د څې په بدل کېنې | قيمت | اگر چه هغه وی | رښته داس | او مونږ نه پېتوؤ | گواهي | د الله
دوی به الله قسم وځوي چه مونږ به د څې په بدل کېنې قیمت اخلو | اگر چه هغه صاب د معاصي رښته دار ونه دی | او د الله گواهي نه پېتوؤ

مَنْزِل

إِنَّمَا إِذَا لَمِنَ الْآثِمِينَ ۝ فَإِنْ عَثَرَ عَلَى أَنَّهُمْ اسْتَحَقَّ

بیشک موبز به په غږ وخت | له گناهکارانو نه یو | بیا که چیرې | معلومه شی | په دې څه دواړه | مرتکب شول
یعنې موبز به گناهکار شو ، نو که پته ولگېده چې د دې دواړو ځان په گناه کې اخته کړي دے

إِنَّمَا فَاخِرِينَ يَقُوضُ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمْ

د گناه | نودوه نور گواها | د دودیزې | د هغه دواړو په ځا | له هغو خلقونه | چې د هغوی حق وهل غوښتی دی
نو بیا د د هغوی په ځا دوه نور سړي د هغه کسانو نه دودیزې چې وړاندې یو گواهانو د چا حق وهل

الْأُولَىٰ فَيَقْسِمُ بِاللَّهِ لَشَهِادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا

چې هغوی ډیر نزدکی مړ ته | بیا د هغوی قسم ونيو پر الله | چې زموږ گواهي | زیاته رښتینه ده | د دواړو له گواهي نه
وو ، او دواړه د په الله تعالی قسم وخورئ چې زموږ شهادت د هغوی د گواهي نه زیات برحق دے

وَمَا اعْتَدَيْنَا ۝ إِنَّمَا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ۝ ذَلِكْ أَذْنَىٰ أَنْ يَأْتُوا

او زیاته نه دے کړې موږ | بیشک چې موبز به په غږ وخت له ظالمانو نه یو | او زیاته نزدکه ده | د شته چې دوی درکړي
او موږ به شهادت کې راتلنه دے کړې کئی نو بیا به په ظالمانو کې شمېر شو - دا ډیره د نزدکه لار ده چې دغه

بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَا أَوْ يَخَافُونَ أَنْ تَرُدَّ آيْمَانُ بَعْدَ آيْمَانِهِمْ

گواهي | په صحیح طریقې | یا دودیزې له دغه | چې ردې کړي شي | قسمونه | پس له قسمونو د دوی نه
شان به خلق شهادت سم سم ادا کړي یا به د ځانه دودیزې چې د هغوی د قسمونو پس په نورو قسمونو د

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَسْمَعُوا ۝ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝

او دودیزې د الله نه | او واورئ | او الله | سمه لار نه ښائی | قوم | د فاسقانوته
هغوی تردید ونه شی او د الله نه ویره کوئ او (د هغه حکم) اورئ الله د فاسقانو ټولې ته سمه لار نه ښائی -

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا

په کومه ورځ | چې جمع کړي الله | رسولان | بیا به هغه وفرمائي | څه | جواب درکړې شو و تاسو؟ | ووبه وائی
په کومه ورځ چې الله تعالی ټول رسولان را جمع کړي نو ټپوس به ترے وکړي چې تاسو ته څه جواب درکړې شو وو

لَا عِلْمَ لَنَا ۝ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ۝ إِذْ قَالَ اللَّهُ

نشته د علم | موبز ته | بیشک نه | اینه پوهیئ | په غیبو باند | کله چې | وفرمائي | الله
هغوی به جواب ورکړي چې موبز ته هېڅ علم نشته بیشک نه د غیبو د خبرو نه خبردار یئ - بیا کله چې الله تعالی

يَعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اذْكَرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ

اے عیسیٰ مړی د مریم | یاد کړه | نعمت زما | په خپل ځان | او په خپله مور | کله چې
وفرمائي اے د مریم ځویه عیسیٰ! ما چې کوم نعمتونه تاله او ستا مور له وړ کړي وو هغه یاد کړه چې ما په

أَيَّدْتُكَ ۝ بِرُوحِ الْقُدُسِ فَكَلَّمَ النَّاسَ فِي الْهَيْدِ وَكَهْلًا ۝

ما ستا مدد وکړو | په روح القدس سره | چې خبره کولې تا | خلقو سره | په زانگو کې | او په پوځو عربو
چې براښل سره ستا امداد وکړو ، تا په زانگو کې هم خلقو سره خبره کولې او په پوځو عربو کې هم

وَإِذْ عَلَّمْنَاكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ۚ وَإِذْ

او هر کله چه ما تاته | کتاب | او حکمت | او تورات | او انجیل | او هر کله چه

تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفَخُ فِيهَا فَتَكُونُ

چه جوړولوتا | له خټه نه | پشاد صورت | د مارغه | زما په حکم | بیا به پوک و هلو تا | په هغه کبه | نو هغه به شو

طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي ۚ

مارغه | زما په حکم | او ښه کولو به تا | پیدا شوی ووند | او برکي | زما په حکم

وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي ۚ وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ

او هر کله چه به تا را و ښتل | مری | زما په حکم | او هر کله چه | منع کړل ما | بنی اسرائیل

عَنْكَ إِذْ جُئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ

له تانه | هر کله چه تا را و ښه شو | معجزه | بیل و وویل | هغو خلقو | چه کافران وو | له دوی نه

إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۚ وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَىٰ الْحَوَارِيِّينَ

چه نه دے دا | مکر صوف | جادو و دښ | ښکاره | او کله چه | ما په زړه کبه و اچول | د حواریانو

أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ۚ

چه | ایمان را وړئ په ما | او زما په رسول | (نو) دوی وویل | مونږ ایا را وړئ | او کوا ښه | چه بېشکه مونږ | حکم منونکي یو

إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَعْيسَى ابْنُ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ

هر کله چه و وویل | حواریانو | اے عیسیٰ | خو ښه د مریم | ایا کولای شی؟ | ستا رب چه

يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ ۖ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ

را کوزه کړی | په مونږ باند | خواږچه | له اسمان نه | و وویل هغه | و ویرېږئ د الله نه | که چیر یی تا سو

مُؤْمِنِينَ ۚ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ

واقعی تا سو مؤمنان یی | هغوی و وویل | مونږ خو ښه دا غواړو چه د هغه نه خوراک و غواړو او زړه نه مو په

قُلُوبُنَا وَنَعْلَمُ أَنْ قَدْ صَدَّقْتَنَا وَنَكُونُ عَلَيْهَا

زموڼر زهرونه | او پوهه شومونږ | چه بيشكه | رښتيا وئيلي دي تا مونږ ته | اومونږ شو | په هغه باند
نسل شي | او داراته معلومه شي چه تا مونږ ته هر څه رښتيا رښتيا وئيلي دي | او په دے خبره

مِنَ الشَّاهِدِينَ ۱۱۳ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا

له موهاڼو ته | وويل | عيسي | خوئے | د مريم | (چه) اے الله زموڼر ربه
موهاڼ شو | عيسي د مريم خوئے وويل | اے الله اے زموڼر ربه!

أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا

نازله كړه | په مونږ باند | خواږچه | له اسمان نه | چه وي | مونږ د پاره | د خوشحالي وړخ
په مونږ باند يوه خواږچه د اسمان نه راكوزه كړه | چه زموڼر د پاره يعنې زموڼر د وړاندوينو

لأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ

زموڼر وړو مينو | او وروستيو د پاره | او يو نڅښه | ستا د طرف نه | او روزي راكړه مونږ ته | او ته
او وروستيو خلقو د پاره د خوشحالي موقعه شي او ستا د طرف نه يوه نڅښه شي | اومونږ له روزي راكړه ته ډير

خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۱۱۴ قَالَ اللَّهُ إِنَّي مُنْزِلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ

ډير ښه روزي وركوونكې | د فرمايل الله | بيشكه زه | نازلوونكې يم دا | په تاسو باند | پس څوك چه انكار وكړي
ښه روزي رسان يې | الله وړ | فرمايل چه زه تاسو ته خواږچه درنازلوونكې يم خو په تاسو كېنه چه څوك د دے

بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ۱۱۵

پس له دے له تاسو نه | نو زه به عذاب وركړم هغه | د عذاب | چه عذاب به نه وركړم هغه | چا بل نه | له جهان والو نه
نه پس هم انكار وكړي نو زه به ورله داسې سزا وركړم چه په دنيا كې به م بل چاله نه وي وركړي

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَعْيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ

او كله چه و فرمائي | الله | اے عيسي خوئے د مريم | ايا تا وئيلي وو | خلقو ته
او هر كله چه الله تعالى (په حشر كېنه) و فرمائي اے عيسي د مريم خوئے! ايا تا خلقو ته وئيلي وو چه د الله

اتَّخِذُونِي وَأُمَّيَ الْهَيْبِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالِ سُبْحَانَكَ

(چه) مونږي ما | او زما مور | د دے معبودان | په ځلے | د الله | د به وائي | پاك يې ته
سوا ما او زما مور دواړه په خدايي مونږي | هغه به ووائي اے الله! ته پاك يې

مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ

نه دي مناسب مال | چه ووايم | هغه خبره | چه نه دے زما حق | كه چرې | ما دا وئيلي وے
ما دا څنگه كوله شو چه هغه خبره م د ځلې نه ايستله چه ماته ته حق حاصل نه وو | كه ما وئيل وے نو تاته

فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ

نو بيشكه هغه به معلوم كونه | ته پوهيږ | په هغه څه چه زما زړه كې د | او زه نه پوهيږم | په هغه څه چه ستا به زړه كې د
به ضرور معلومه وے | تاته ښه معلوم دي څه چه زما به زړه كې دې او ماته نه دي معلوم څه چه ستا به علم كې دې

إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿۱۳۶﴾ مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَّا أَمَرْتَنِي بِهِ

بیشک ہم تہ | دیرینہ پوہہ یے | پہ غایوبانڈ | نہ دی و بیلی ما | دوی تہ | مگر | خہ چہ | حکم فرما یے و تاملاتہ پہ ہنہ |
بیشک نہ د غیبو پہ خبر و باند بنہ پوہہ یے | مارتہ د دے نہ سوا | ہیہ نہ دو و بیلی | خہ چہ تاحکم

أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۖ وَكُنْتُمْ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا

چہ عبادت و کرہ | د اللہ | چہ زمارب | اوستا سوب دے | او ووم زہ | پہ دوی باند | با خبرہ
را کرے و و چہ یوازے د اللہ عباد کوئی چہ زما اوستا سو د تو لوب دے اورہ ترے نہ ترہخہ وختہ خبر ووم ، ترخوچہ

مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبُ عَلَيْهِمْ

ترخوچہ زہ ووم | پہ دوی کنے | بیا هر کد چہ | تا دا خستلم زہ | نو وے تہ | نگران | پہ دوی باند
پکنے موجود ووم ، او هر کد چہ تاپستنه لاوغوشتم ، نو بیا (یوازے) تہ د هغوی نہ خبر وے

وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿۱۳۷﴾ إِنَّ تَعَذُّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ ۖ وَ

او تہ | پہ هر خیز باند | بنہ با خبرہ یے | کہ چہرے تہ عذ۲ در کو دوی | نو بیشک دوی | ستا بند کان دی | او
او اے اللہ انتہ د هر خیز نہ بنہ خبر دار یے | اوس کہ تہ سزا ور کوے نو دوی ستا بند کان دی ، او

إِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۱۳۸﴾ قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ

کہ تہ د بخشنے | دوی | نو بیشک تہ | غالب | د حکمت خاوند یے | دہ فرما ی اللہ | دا هغہ ورخ دچہ
کہ معافی ورتہ کوے ، نو تہ غالب او د حکمت نو خاوند یے ، اللہ تعالیٰ بہ ورتہ وفاق چہ دا هغہ ورخ

يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صَدَقَتُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

نعم رسوی | رشتنیو تہ | رشتیا د دوی | دوی لہ | باغونہ دی | چہ بھیری | د هغہ لاند | نھرونہ
دہ | چہ رشتنیو خلقو تہ بہ خیل رشتیا فائدہ و رکوی ، هغوی لہ داسے باغونہ دی چہ لاند ترے نہ وے بھیری

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۱۳۹﴾

همیشہ بہ د سیری | پہ هغہ کنے | ہمیشہ ہمیشہ | راضی شواللہ | لہ دوی نہ | او راضی شول د کو لہ هغہ نہ | دا | کامیابی دہ | لویہ
او هغوی بہ پہ دے کنے ہمیشہ ہمیشہ وی ، اللہ د هغوی نہ راضی شوا و هغوی د اللہ نہ راضی شول دا چہرہ لویہ کامیابی دہ

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ ۖ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۴۰﴾

اللہ د پارہ دہ | بادشاہی | د اسمانونو | او د زمکے | او د هغہ خہ چہ پہ دے کنے | او هغہ | پہ هر خیز باند | قادر دے
اسما فونہ او زمکہ او دے تر مینہ چہ خہ دے پہ تولو د اللہ تعالیٰ حکومت دے او هغہ پہ هر خیز باند قدرت لری

سُورَةُ الْأَنْعَامِ مَكِّيَّةٌ وَهُوَ بِهَا ۖ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ أَحَسُّنَ قِسْطُونَ آيَةُ عَشْرُونَ

سورۃ الانعام پہ مکہ کنے نازل شو پہ دے کنے | بشر و ۶ | د اللہ پہ نوم چہ لوئے مہربان زیات رحم کوونکے دے | ۱۶۵ آیتونہ او ۲۰ رکوع گانہ دی
د اللہ پہ نوم شروع کوم چہ بے اندازے مہربان دہ یز زیات رحم خاوند دے

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ

قول تعریفونہ | اللہ د پارہ دی | هغہ کوم چہ | پیدا کرل | اسمانونہ | او زمکہ | او پیدا کرل
قول تعریفونہ ہم اللہ تعالیٰ لہ دی | چاہے اسمانونہ او زمکہ پیدا کرل دی | او تیارے

الظُّلُمِ وَالنُّورِ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ①

تیارے | اور نہ | بیا (ہم) کوم خلق چہ | کافران دی | خیل رب سرہ | (نور) برابر گنری
اور نہ | جوہ کرے دے | بیا ہم کافران | خلق خیل رب سرہ | برابر گنری -

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ

اوہم ہفہ | چاہہ | پیدا کرئی تاسو | لہ ختہ نہ | بیائے | مقرر کرہ | یوہ مودہ | او یوہ مودہ (نور)
(اللہ) ہفہ دے | چہ تاسو نے | د خاؤرے نہ پیدا کرئی بیائے | درلہ | د ژوند یوہ نبیہ مقرر کرہ | او یوہ بلہ

مُسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ ② وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ

مقررہ | ہفہ سرہ | بیا (ہم) تاسو | شک کوئی | اوہم ہفہ دے | اللہ | بہ اسمان نو کینے
نبیہ (دقیامت) ہم ہفہ سرہ مقررہ دے | بیا ہم تاسو شک کوئی | اوہم ہفہ یوہ دے | چہ اسمان نو کینے ہم دے

وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا

او بہ زمکہ کینے | اوہم ہفہ پوہیدی | ستاسو بہ پتہ | او ستاسو بہ بنکارہ | او پوہیدی | بہ ہفہ
او بہ زمکہ کینے ہم دے | ہفہ ستاسو بہ پتہ او بنکارہ | تو پوہیدی | او ستاسو علو بانہ ہم

تَكْسِبُونَ ③ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا

چہ تاسو کوئی | او نہ راجی دوی تہ | ختہ نخبہ | لہ نخبہ | د رب دوی | مکر دوی | لہ ہفہ نہ
پوہہ دے | او دے (کفار) تہ | چہ کلہم | اللہ تعالیٰ | د نخبہ | ختہ نخبہ | راشی | نو دوی | لہ دے نہ

مُعْرِضِينَ ④ فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ

مخا دوسکی | پس دوی دروغ و گنہوا | حق | اہلکہ | چہ ہفہ راغلو دوی | پس زس | بہ راشی دوی تہ
مخا دوی | (اوس چہ کوم پیغام دے) حق دوی نہ راغلو نو دوی (ہم) دروغ و گنہوا | پس زس بہ دوی تہ دے

أَنْبِئُوا مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ⑤ أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا

خبر (حقیقت) | د ہفہ کوم پوہے | چہ ہفوی تو نے کوئے | ایانہ دی کئی دی | چہ خومہ | اہلاک کرل مونہ
ہفہ خیز حقیقت معلوم شی کوم پورے | چہ بہ دوی تو نے کوئے | دوی نہ گوسری | چہ دوی تہ | وہاں مونہ

مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّهِمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ يُمَكِّنْ

لہ دوی نہ وراں | قومونہ | مونہ طاقت در کرے وودوئی | بہ زمکہ کینے | چہ | مونہ طاقت نہ در کرے
خومہ قومونہ ہلاک کرئی دی | کومولہ | چہ مونہ | بہ زمکہ کینے ہفہ اقتدار کرے وچہ تاسولہ مو

لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ صَدْرًا رَامٍ وَجَعَلْنَا الْاَنْهَارَ

تاسوتہ | اور البیرے و مونہ | لہ اسمان نہ | بہ دوی بانہ | باران | او کرئی و مونہ | نہرونہ
نہ در کرے | او مونہ بہ ہفوی بانہ | دیرہ نہ | (د رحمت) باران نہ وروں | او د ہفوی د قد مونہ لانہ

تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا

جاری | د دوی لانہ (قد مونہ) | بیا مونہ ہلاک کرل دوی | بہ گناہونہ دوی | او پیدا کرل مونہ
مونہ نہرونہ جاری کرل | بیا مونہ ہفوی د ہفوی د گناہونہ وچہ ہلاک کرل | او د ہفوی نہ پس

مَنْ بَعْدَهُمْ قَرْنَا أَخْرَيْنَ ۖ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَيْكَ كِتَابًا

پس نہ دوی نہ | قومونہ | نور | اوکے چکر نازل کرے | پہ تاباند | (سالم) کتاب
مونڈ نور قومونہ پیدا کرے ، اور اے پیغمبر! کہ چرے مونڈ پہ تاباند کاغذ باند لیکلے شوے

فِي قِرطَابٍ فَلَمَّسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا

(لیکلے شوے) پہ کاغذ باند | اوکے لکے لکے | لاسونہ خیل | نوخامخابہ وٹیل | ہغو خلق کو مچہ | کافران دی | چہ نہ دے |
یو کتاب نازل لے | او دوی خیل لاسونہ (م) | ہغلہ وادے کوے نوبیا بہ ہم کافر وخلق | د وٹیل چہ داخو

إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۚ وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ

مکر | جادو | بشکارہ | او دوی وائی | وے رادنے لیرے شوہ | پہ دے باند | فرستہ
بشکارہ جادو دے - او دے خلق و وٹیل چہ پہ دے (نبی) باند شوک فرستہ وے نہ راکوزیری؟

وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكًا لَّفُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ ۚ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ

اوکے چکر نازل لے مونڈ | فرستہ | نوختہ شوہ وہ | تولہ معاملہ | بیا بہ مہلت نہ وود رکے شوہ دوی | اوکے مونڈ جوڑو ہغہ
اوکے مونڈ فرستہ راکوزہ کرے و نو تولہ قصہ بہ خلاصہ شوہ او بیا بہ دوی نہ ہیچ مہلت نہ ووملا د شوہ اوکے چرے

مَلَكًا لَّجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِ مَّا

فرستہ | نو مونڈ بہ جوڑو دھغہ | سرے | اوالبتہ مونڈ بہ شبہ غور زولہ | پہ دوی باند | ہم ہغہ
مونڈ فرستہ پیغمبر جوڑو لے نو ہغہ بہ ہم مونڈ دسری پہ شکل راکوزولہ او دے پہ شک کہنے بہ پراتہ دو

يَلْبَسُونَ ۚ وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ

کومہ شبہ چہ (اوس) کوی | او بیشکہ توتے شوے دے | پیغمبرانو پورے | وہاند لہ تانہ | نور اچا پیرہ شو
خشک چہ اوس پہ شک کہنے پراتہ دی او (اے پیغمبر!) تانہ وہاند ہم دیرو پیغمبرانو پورے خندا کاتے شوی و خواخیرہ غہ

بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۚ

ہغو خلقو باند کو موچہ | توتے کرے و | ہغہ (نبیانو) سوہ | ہغہ (عذاب) | کوم پورے چہ بہ ہغوی توتے کرے
توتو کوونکو باند ہم ہغہ عذاب راجا پیرہ شو کوم پورے چہ دوی توتے کرے

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

دوایہ | وگر خنی | پہ زمکہ کہنے | بیا | وگورٹی | خشکہ شو | انجام
نہ ورتہ دوایہ چہ (اے خلقو!) زمکہ پہ مخر وگر خنی (او) بیا وگورٹی چہ (دحق) دروغ کوونکو خہ

الْمُكَذِّبِينَ ۚ قُلْ لِّمَنْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ

د دروغ مکر وونکو | تپوس وکرہ | دچا دی | خہ چہ | پہ اسمان وونکو کہنے | او زمکہ (کہنے دی)؟ | دوایہ
انجام شو ؟ نہ دوایہ چہ پہ اسمان وونکو او زمکہ کہنے خہ دی ہغہ دچا دی ؟ (نہ پخپلہ) دوایہ

لِلَّهِ كُتِبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ لِيَجْمَعَ إِلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ

وَاللہ دی | لانہہ کرے دے | پہ خیل حان باند | مہربانی | ہغہ بہ ضرور جمع کری تاسو | پہ ورخ د قیامت
چہ دالہ تعالیٰ دی ہغہ پہ خیل حان باند رم کول لانہہ کری و ہغہ بہ تاسو ضرور د قیامت پہ ورخ راجعہ کری

لَا رَيْبَ فِيهِ ۖ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۱۲﴾

نشہ شک | پہ دے کئے | کو موچہ | نقصان کئے و سائل | خیل خانوہ | پس ہفتی | ایمان نہ راوی دی
دکوم پہ راتلو کئے چہ ہیٹ شک نشہ او کو موخلو چہ خان پہ نقصان کئے اچوے دے ہفتی ایمان راوی دی

وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْبَيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۳﴾

اودھنی | خہ چہ آرام کوی | پہ شپہ کئے | اودرخ (کئے) | اودھنی | اوریڈونکے | پوہہ
اودھنی پہ تیارہ کئے اودرخ پہ رہا کئے ہر خہ چہ اوسیری ہفتہ تول ڈالہ (خلوق) ڈا اودھنی اوریڈونکے (او) پوہہ دے

قُلْ أَغَيَّرَ اللَّهُ اتَّخَذُ وَلِيًّا فَأَطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

دوایہ | ایا بغیر | ڈالہ نہ | زہ و نیسم | بل دوست | چہ پیدا کوونکے | ڈاسمانو | او ڈمکے دے
تہ دوایہ چہ ایا زہ اللہ تعالیٰ پرید دم اویل شوک خیل کار ساز جو رکوم چہ اسمانوہ او زمکے ٹے پیدا کوی دی

وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يَطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ

اودھنی | (پہ تولو) خوری | او پہ ہفتہ شوکے خوری | دوایہ | بیشک ماتہ حکم شوے | چہ زہ شم | ڈتولونہ وری
اودھنی تولو تہ روزی درکوی اودھنی شوک روزی نہ ورکوی وریہ دوایہ چہ ماتہ خودا حکم شوے چہ زہ ڈ پہ تولو

مَنْ أَسْلَمَ وَ لَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۴﴾ قُلْ إِنِّي أَخَافُ

اسلام را دہونکے | او | منہ کیرہ تہ | لہ مشرکانوہ | دوایہ | بیشک زہ | ویریم
کئے دروہیہ اسلام قبول کریم او (ماتہ حکم دیکھ) تہ لہ مشرکانوہ نہ شے - ورتہ دوایہ چہ کڈ زہ ڈ خیل رب

إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿۱۵﴾ مَنْ يَصْرِفْ عَنْهُ

کڈچہ | نافرمانی وکم | ڈخیل رب | لہ عذاب | ڈورے | لوئے نہ | ڈچانہ چہ ہفتہ واروے شو
نافرمانی وکم نو ماسرہ ڈیوے لوئے ورتے ڈ عذاب ویرہ دہ ، شوک چہ پہ دغہ ورخ د عذاب

يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ ۖ وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿۱۶﴾ وَإِنْ يَمْسُكْ

پہ دغہ ورخ | نو بیشک ہفتہ رم دکر وہ ہفتہ | اودادہ | کامیابی | ہنکارہ | اوکڈچہ | ورسوی تاتہ
نہ بیچ شونو پہ ہفتہ اللہ تعالیٰ ویرم وکرو اودا لویہ کامیابی دہ - اوکڈچہ اللہ تعالیٰ

اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ ۖ وَإِنْ يَمْسُكْ

اللہ | (خہ) تکلیف | نوشتہ | شوک | لرے کوونکے | دھنی | ڈھنی نہ سوا | اوکڈچہ | ہفتہ ورسوی تاتہ
تاتہ خہ تکلیف ورسوی نو ڈھنی نہ بغیر شوک نوشتہ چہ ہفتہ لرے کوی اوکڈچہ ہفتہ درتہ خیر

بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۷﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ ۖ

خہ خیر | نوہنی | پہ ہر خیز باند | قادر دے | اودھنی | غالب دے | پہ خیلو بند کا تو باند
نوہنی پہ ہر خہ قدرت لری - اودھنی پہ خیلو بند کا تو باند پورہ پورہ اختیار لری

وَهُوَ الْحَكِيمُ ۖ الْحَبِيرُ ﴿۱۸﴾ قُلْ أَيْ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً

اودھنی | ڈحمت خاوند | خبردار دے | دوایہ | کوم یو خیز | ویر لوئے دے | پہ شہادت کئے
اودھنی ڈحمت خاوند او پہ ہر خہ خبر دے ، تہ پوس وکریہ چہ ڈچا گواہی ڈتولونہ لویہ دہ ؟

قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ

دوایہ | اللہ دے | گواہ | پہ میں زما | اوپہ میں ستاسو کجے | ادوہی شوہدہ | زما طرفہ نہ پخیلہ) وواہ! جہ اللہ تعالیٰ زما او ستاسو ترمینجہ گواہ دے ، اوپہ ما باند دا قرآن

هَذَا الْقُرْآنُ لِأَنْذِرْكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَيْبُكُمْ لَتَشْهَدُوا

دے | قرآن | جہ زہ و ویروم تاسو | پہ دے | او ترچا جہ دا ورسید | ایاتاسو | گواہی و رکوی نازل شوے دے ، جہ دے ذریعہ تاسو (دعذابہ) و ویروم اوچا نہ جہ دا ورسیری (ہفہم) | ایاتاسو دا گواہی و رکوی

أَنْ مَعَ اللَّهِ إِلَهٌ آخَرٌ قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ

جہ | دالہ سہدی | معبودان | نور (ہم) | دوایہ | زہ خودا گواہی نہ و رکوم | دوایہ | بیشک | ہم ہفہم جہ اللہ تعالیٰ سرہ نور معبودا ہم (موجود) دی | تہ وواہ جہ زہ داسے گواہی نہ و رکوم ، وواہ جہ اللہ خود

إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَشْرِكُونَ ۝۱۹ الَّذِينَ

معبود | یو | او بیشک زہ | بیزاریم | لہ ہفہم نہ | جہ تاسو شریکان کوئی | ہفہم خلق جہ ہم ہفہم معبود دے او زہ دہفہم خیزو نو نہ بیزارہ یم کوم جہ تاسو (دالہ سرہ) شریکیو ۔ چا نہ جہ مونبر

اتَّبَعْنَاهُمْ لِيُفْلِحَ الْكَتِبُ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبْنَاءَهُمْ

و رکوی دے مونبر دوی | کتاب | دوی پیڑنی دا (رسول) | لکھنک جہ دوی پیڑنی | خیل حامن کتاب و رکوی دے ، ہفوی دا (رسول) داسے نبی پیڑنی | شنگہ جہ خیل حامن نبی پیڑنی (خو)

الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝۲۰ وَمَنْ أَظْلَمُ

ہفوکومو جہ نقصان کئے و لسل | خیل حانونہ | پس ہفوی | ایمان نہ راوہی | او شوک | زیات ظالم کومو خلقو جہ خیل حان پہ زیات کئے اچولے ، ہفوی بہ ایمان نہ راوہی ۔ او دہفہ چا نہ لوئے ظالم

مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ

لہ ہفہ چا نہ | جہ دوتری | پہ اللہ باند | دروغ | یادروغ گنری | دہفہ ایتونہ | بیشک | نہ کامیابی شوک دے جہ پہ اللہ تعالیٰ ددروغو بہتان تری ۔ یادہفہ (اللیلہ) نخبے دروغترے گنری داسے ظالمان

الظَّالِمُونَ ۝۲۱ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ

ظالمان (خلق) | اوپہ کومہ ورخ جہ | مونبر جمع کرو دی | قول | بیا | مونبر بہ وواہو | ہفونہ کومو جہ ہچرے کامیابی نہ شی ۔ اوپہ کومہ ورخ جہ مونبر دوی قول لاجمع کرو ، نو دے مشرکانو نہ بہ پیوس

أَشْرَكُوا أَيْنَ شَرَكَاؤُكُمْ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ۝۲۲ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ

شرک کرے وو | کوم خائے | ستاسو شریکان | کوم جہ | تاسو (دالہ سرہ شریک) گنزل ۔ | بیا بہ نہ دی و کرہو جہ ستاسو ہفہ جوہ کری شریکان خہ شول ؟ جہ تاسو حان لہ خدا یان جوہ کری وواہ بیا بہ ددوی

فَتَنْتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ۝۲۳

ددوی (خہ بلہ) بہانہ | سوا (دے) | جہ دوی بہ وائی | قسم دے | جہ مونبر بہ | نہ وواہو | مشرکان سرہ ہیخ عذر نہ وی خود و مرہ قدر بہ وائی جہ اے زمونبر بہ ! پہ تامو دے قسم وی جہ مونبر ہرگز مشرکان نہ وواہ

أَنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا

دُکوره | چه شکله | دروغ لے ووئیل | په خپلو ځانونو باند | او ورک شول | له دوی نه | هغه څه چې دوی به
دُکوره | څنگه دوی د خپل ځان په حقله دروغ وائی ، او هغه وخت به هغه ټول دروغ دده

يَفْتَرُونَ ۷۳ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ ۖ وَجَعَلْنَا

لے دروغ تړل | او ځنله دوی نه هغه | چه غوږ اړ دي | تانه | او مونږ اچولی دي
نه ورک شول کوم چه به دوی جوړول او په دوی کښه څه داسه دی چه ستا خبرو ته غوږ نیسي او مونږ

عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةٌ أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا طَوَانٌ

د دوی په زړونو باند | پردے | چه پوه نه شي دوی په هغه | او د دوی په غوږونو کښه | دروند وادی | او که چیر
د هغوی په زړونو پرده اچولی دی چه په هیڅ نه پوهیږي او په غوږونو کښه لے کونډوالے دې او که چیر

يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا ط حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ

د دیني دوی | ټولے معجزه | نواړي نه راوړي دوی په هغه باند | ترد چه | هر که راشي د ځان ته | چه جگړه کوی تاسره
دوی ټولے نڅه د کورې بیا به هم ایمان نه راوړي تردے چه هر که تاله راځي نو جگړه د دسره

يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۷۵ وَهُمْ

نودای به | هغه خلق چه | کافران دي | نه دی دا | مکر | قصه | د پخوانو خلقو | او دوی
کوی ، نو څوک چه کافران دی هغوی دا وائی چه دا څو نور څه نه دی تشه پخوانی قصه دی او هغوی

يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْتَوْنَ عَنْهُ ۖ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ

منه کوی (خلق) | دده نه | او (خپله هم) لږ کیږي | دده نه | او دوی نه هلاکوی | مگر صرف خپل ځانونه
د دې (حق دین) د منلو نه خلق منع کوی او پخپله هم ترے لږ لږ کیږي او په دې چل نور څوک نه ، خو تش خپل ځانونه

وَمَا يَشْعُرُونَ ۷۶ وَكَوْتَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا

او | د دوی نه پوهیږي | او که چیر نه ویني | کله به دوی ودرکشي | په اوس | نو دوی به ووائی
هلاکوی او په دې هم نه پوهیږي او (لے نی) که چیر نه دوی هغه وخت د کورې کله چه دوی د جهنم په غاړه درک

يَلِيَّتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونُ

اے کاش ! | چه مونږ بیا واپس شو | او مونږ دروغ ونه گنړو | ایتونه | د رب خپل | او مونږ نشو
شي نو دوی به وائی کاش ! مونږ واپس (د نیا ته) دلیر لے شو نو د خپل رب نڅه به دروغ د نه گنړو او مونږ به

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۷۷ بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ

له مؤمنانو نه | نه بلکه | ښکاره شو | په هغوی باند | څه چه دوی پټول | وړاند له دے نه
مؤمنانو نه شو - په حقیقت کښه د دوی مخ ته هغه څیز ښکاره شو کوم چه به دوی وړاند پټولو

وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۷۸

او که چیر | دوی واپس وگرځوي شي | نو ضرر به بیا هغه وکړي | د کوم نه چه منع کړ شو | او بیشکه دوی | دروغ زن دی -
او که دوی د نیا ته واپس هم کړ شي نو بیا به هم هغه کارونه کوی د کومو چه د منع کړ شو | او یقیناً دوی دروغ زن دی

وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٠﴾

اودائی | نہ کہ (خُنوس) | مگر | داد دنیا ژوند زمونږ | اونه یومونږه | راوچت کړے شوی
اودوی وویل چه ژوند خو صرف هم داد دنیا ژوند کی اومونږ به دوباره (د قیامت په ورځ) نه پیدا کید

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۖ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا

اوکاش! | تہ ووبینے | هرکله چه ددرو لے شی | دخپل رب مخکنے | و به فرمائی الله | ایا نه دی | دا
اوکاش! چه تہ وکوک کوم وخت چه دوی دخپل رب مخکنے ودرولے شی، الله تعالیٰ به و فرمائی ایا دا (ژوندون)

بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا ۖ قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا

رښتیا | دوی به ووائی | ولے نه | قسم کی په رب زمونږ | هغه به و فرمائی | نو و خلکی | دا عذاب | خلک چه
حق نه کی؟ | و به وائی | ولے نه زمونږ د رب قسم (حق کی) | الله تعالیٰ به و فرمائی چه دخپل کفر (په سزا) کینے

كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٢١﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِإِلْقَاءِ اللَّهِ

تاسو به انکار کولو | بیشکه په نقصان کینے پاتشول | هغه خلق کومچه | دروغ و کتلو | ملاقات د الله
اوس د عذاب مزه و خلکی، بیشکه هغه خلق په تاوان کینے پاتے شول چه خدا کسره د ملاقات خبره لے دروغ

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَحْسِرْتُنَا عَلَىٰ مَا

تردچه | هرکله راشی په دوی | قیامت | ناکهانه | و به وائی دوی | افسوس کی | په دے چه
مکول، تردچه هرکله په دوی باند قیامت ناکهانه راشی | نو وائی به چه هلے افسوس کی مونږ به دے

فَرَطْنَا فِيهَا ۖ وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ

مونږ کوتاهی وکړه | په کی رباره کینے | اودوی | به پورته کړی | خپل پیټی | په خپلو شا کانو
معامله کینے خومره کوتاهی کړه ده | او دخپلو کنا هونو پیټه به لے په خپلو شا کانو باند ربار کړه وی

إِلَّا سَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴿٢٢﴾ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ ۖ وَ

واورئ | بد دی | هغه خه چه دوی پورته کوی | اونه کی | ژوند د دنیا | مگر | لوبه | او
واورئ! دوی به دیر خراب پیټه پورته کړه وی | او د دنیا ژوند خو ورځه نه دے بس یوه لوبه تماشا

لَهُمْ وَلِلْآخِرَةِ خَيْرٌ ۚ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفْلا تَعْقِلُونَ ﴿٢٣﴾

مشغول ده | اولبته کور | د آخرت | دیرښه کی | هغو خلقوله | چه پر هیز کاري | ایا نه پوهیږی
ده، البته د آخرت کور د هغه خلقو د پاره دیرښه دے چه پر هیز کاره دی | ایا تاسو عقل نه لری

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزَنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يَكْذِبُونَكَ

بیشکه مونږ پوهیږو | چه ضرور غزن کوی تا | هغه خه چه | دوی وائی | پس بیشکه دی | نه دروغ زن کوی تا
(آیغبره) | مونږ ته ښه معلوم ده چه ددوی په خبرو ته غزن کیدے لیکن په حقیقت کینے دوی تا دروغ زن

وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٢٤﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلُ

بلکه ددا | ظالمان (خو) | د الله د آیتونو | انکار کوی | او بیشکه دروغ زن کړه شوی | نور پیغمبران هم
نه کږی بلکه دا ظالمان د الله تعالیٰ د آیتونو نه انکار کوی او بیشکه له تانه وړاند هم پیغمبران

مَنْ قَبْلِكَ فَصَبْرُوا عَلَى مَا كُذِّبُوا وَأُودُوا حَتَّىٰ أَنتَهُمُ

له تانه وړاند | پس هغوی صبر وکړو | په دروغ ژن بلل کیدو | او تکلیف وړه ورسو شو | تردکچه | ورسید و دوی
دروغ ژن گنرله شوی وو خو په دروغ ژن کولو او په تکلیفونو باند هغوی صبر وکړو، تردے چه زمونږ مدد

نَصْرُنَا ۚ وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ۚ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَّبَايَ

زمونږ مدد | او نشته څوک بدلونکې | د الله خبرے | او بیشکه راغلی دی تاته | خبرونه
ورته ورسیدو او د الله تعالی خبرے هېڅوک نه شی بدلولے ، او د پخوانو پیغمبرانو څه حالات تاته رارسیدل

الْمُرْسَلِينَ ۚ وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ

(د هغه) رسولانو | او که چرے وی | دروند | په تیا باند | د دوی مخ اړول | نو که چیرته کولای شے
دی (اولے نږی) که د دے خلقو په رځی برداشت کولے نه شے ، نو که وس وړسی نو

أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ

چه ولټوے ته | سوره | په زمکه کښے | یا اندر پایه | په اسمان کښے | بیا ته راوړے دوی ته
په زمکه کښے چرته یو سړنگ ولټوے ، یا اسمان ته یوه اندر پایه ولگوے او دوی له دویو څخه راوړے

بَايَةً ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ

(څه) نڅښه | او که چرے غوښتلے الله | نو جمع کړی به و د دوی | په هدایت باند | پس مه کیده ته
کوشتن وکړه | او که الله تعالی غوښتلے نو ټول به ئے په هدایت یو ځای کړی وو ، نو د ناپوهه خلق په

مِنَ الْجَاهِلِينَ ۚ إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَىٰ

له جاهلانو نه | بیشکه چه قبلوی | هغه خلق چه | اوری | او مړی
شان مه کیده (د حق تعلیم) هغه څوک منی چه خبرے ته غوږ اړدی (اور پاته شول) مړی

يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ۚ وَقَالُوا كَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ

راپورته به کړی دی | الله | بیا به د هغه طرف ته | وگرځولے شی | او دوی وائی | ولے نازل نه شوے | په ده باند
نو هغوی خو به الله تعالی د قبرونو نه راوچت کړی او هغه ته به پیل کړے شی - او دوی وائی چه ده ته ولے د الله تعالی

آيَةً ۚ مَنْ رَبِّهِ قُلْ إِنْ اللَّهُ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُنْزِلَ

(څه) نڅښه | د ده د رب له طرف نه | ووايه | بیشکه | الله | قادر دے | په دے چه | نازل کړی
د طرف نه نڅښه نه رځی - ته ووايه چه الله تعالی د نڅښه را کوزولو پوره پوره طاقت

آيَةً وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۚ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ

نڅښه | اولیکن | اکثر له دوی نه | نه پوهیږی | او نشته | دهیڅ (ځناور) نلونکې | په زمکه کښے
لری | خو اکثر خلق په دے نه پوهیږی - او د زمکه په مخ داسے ځناور نشته

وَلَا طَيْرٍ بِطَيْرٍ بِجَنَاحِيهِ إِلَّا أُمَّمٌ أَمْثَلُكُمْ مَا فَرَطْنَا

او نه (څه) مارغه | چه الوزی | په خپلو دواړو وږو | مکرر وچاغوتنه ی | ستاسو په شان | مونږ کښه دے کړے
او نه (په هوا کښه) داسے مارغه شته چه په ورو الوزی مکرر دا ټول ستاسو غونډ (مخلوق) امتونه د مونږ د دے ټولو په

فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٤٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا

یہ کتاب کے ذقہ خبرہ | بیا | بہ خیل رب تہ | جمع کو لے شی | او کو موچہ | دروغترن کبریٰ دو نصیبہ لیکو کتبہ ہیغ کے نہ دے کرے ادبیا بہ داخل خیل خداے تہ پیش کرے شی ۔ او چاچہ زمونہ مخبے دروغ

بَايِتَنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمِ مَنْ يَشَأِ اللَّهُ يُضِلَّهُ وَمَنْ

زمونہ ایونہ | کانہ دی | او کو لکیا دی | بہ تیارو کتبے دی | خوک چہ وغواہی | اللہ | کمرہاے کبریٰ | او خوک چہ وکرنہ لغوی کانہ او کو لکیا او بہ تیارو کتبے پراتہ دی ، اللہ چہ دچا بہ حقلہ وغواہی نوکمرہاے کبریٰ او دچا بہ

يَشَأْ يَجْعَلُهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ

وغواہی | کبریٰ ہفہ | بہ نیغہ لارہ بانہ | دواہیہ | ایاکتلی دی تاسو | کچہ راشی تاسو حقلہ چہ وغواہی نو یہ سمہ لارے روان کبری ۔ دواہیہ چہ خکو وکری او بیا دواہی چہ کہ پہ تاسو

عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ

عذاب داللہ | یا راشی تاسو تہ | قیامت | نوایا داللہ نہ سوا | بہ بل خوک رابلی | کہ چرے تاسو داللہ عذاب راشی یا یہ تاسو قیامت راشی نوایا تاسو بہ داللہ تعالیٰ نہ سوا بل چا تہ ادا کوئی ؟ (دواہی) کہ تاسو

صَادِقِينَ ﴿٥٠﴾ بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ

رہبتونی بی | نہ بلکہ | خاص ہفہ | بہ تاسو رابلی | بیا ہفہ لری کوئی | ہفہ تکلیف | کوک دپارہ تاسو رابلی رہبتونی بی ؟ نہ بلکہ ہفہ دخت تاسو یوازہ خداے تہ اواز کوئی نوکہ اللہ وغواہی نو ہفہ مصیبت بہ درنہ لری

إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٥١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ

کہ چہ ہفہ وغواہی | او تاسو ہیروی | ہفہ تہ چہ | تاسوے شریکوئی | او بیشکہ زمونہ لیری کی (رسولان) | امتونو طرف تہ کبری ، او یہ داسے موقع کتبے خیل شریکان درنہ ہیرشی ۔ او زمونہ تانہ ورا ند نور و قومونو تہ پیغمبران

مِّن قَبْلِكَ فَآخَذْنَهُمْ بِالْبِاسِ ۖ وَالضَّرَّاءُ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ﴿٥٢﴾

لہ تانہ ورا ند | بیا زمونہ و نیول دوی | بہ سختی | او تکلیف کتبے | دپارہ دچہ دوی | عاجزی وکری و لیریل ، نو بیا موہغوی بہ سختی او مصیبتونو کتبے را و نیول ، چہ عاجزی شروع کبری ۔

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ

بیا کو نہ شہ | کلہ چہ | رانے دوی تہ | زمونہ عذاب | نو عاجزی وکری | بلکہ | سخت شول | ددوی زہونہ بیا چہ کلہ زمونہ عذاب پہ دوی داخلو نو دوی زمونہ کتبے ولے فریادونہ کبرو ، بلکہ ددوی زہونہ سخت پاتشول

وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾ فَلَمَّا نَسُوا

اوبناستہ کول | دوی دپارہ | شیطان | ہفہ (کارونہ) | کوک چہ دوی کول ۔ | بس ہر کلہ چہ | ہیر کول دوی او شیطان دوی تہ ددوی (خراب) عملونہ بنیاستہ کبری و بنودل ۔ بیا کلہ چہ دوی ہفہ نصیحت ہیر

مَا ذَكَرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا

ہفہ تہ چہ نصیحت کرے شو و دوی تہ بہ ہفہ سر | نو پراستہ زمونہ | بہ دوی | دروازے | دھر خیز | تردے چہ | ہر کلہ کرو کوک چہ دوی تہ شوے دو نو زمونہ پہ دوی دھر خیز دروازے پراستے ، تردے چہ دوی زمونہ

فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿۴۴﴾ فَقَطَّعَ

دوی خوشحال شول | غفہ غنہ چہ دگتہ ورکړ شول | نومونږ ونيول دوی | ناکھانہ | بیا دغه وخت دوی ناامیدہ شول | پس پرېکړے شوہ
چہ ورکړو باندې بنښه خوشحال شول | نومونږ دوی ناکھانہ ونيول | او دوی ناامیدہ پاتے شول | بیا د دے ظالمانو

دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۴۵﴾

جرہ د (دے) قوم | کومو چہ | ظلم کړے وو | او قوله ثنا | الله لره ده | (چہ) رب دے د تلو جهانونو
خلقو جرہه پرېکړے شوہ | او قول تعريف الله لره دے چہ پروس دگار د قول مخلوق دے۔

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ

نه دوايه | خه خيال د ستاسو | که چرے | واخلی | الله | اؤس بدل ستاسو | او سترگے ستاسو | او مهر دوهی
(له پیغمبره!) دوايه چہ تاسو چرے په دے خبره فکر کړے که چہ که الله تعالی تاسو نه غوږ او سترگے واخلی

عَلَى قُلُوبِكُمْ مِّنْ آلِهَ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيَكُم بِهِ ۖ أَنْظُرْ كَيْفَ

ستاسو په زېږونو | نو څوک د بل معبود | سوا د الله نه | چہ درکړی تاسو ته | دغه څیزونه | وگورۍ | څنگه
اوپه زړونو د لږ تاپه وگوي نو د الله تعالی نه سوا بل څوک معبود شته چہ دا څیزونه درلږ پستنه درکړی ، گورۍ مونږه

نُصِرَفُ ۖ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْذَقُونَ ﴿۴۶﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ

مونږ بیا بیا بیانوو | ایتونه | بیا دهم | دوی | مخ اړوی | دوايه | ایا کتلی دی تاسو
دوی ته څنگه خپل ایتونه بیا بیا بیانوو او دوی ترے نه بیا هم مخ اړوی - درته دوايه چہ تاسو چرے فکر کړے

إِنْ أَنْتُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا

که چرک راشی تاسو | عذاب | د الله | ناکھانہ | یا په ښکاره | نو ایا | هلاک به شی څوک (نور) | سوا
دے که د الله تعالی د طرف نه په تاسو باندې ناکھانہ یا په ښکاره عذاب راشی | نو ایا د ظالمانو نه سوا نور خلق

الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ﴿۴۷﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ

د قوم | د ظالمانو نه | اونه را لیدو مونږ | رسول | مگر زیږے درکوونکی | او دیروونکی
به | پکښه هلاک یږی ؟ او مونږ خو پیغمبران په دے غرض لیدو چہ نیکانو ته زیږے ورکړی او بدان وویږی

فَمَنْ أَمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۴۸﴾

پس څوک چہ | ایمان راوړی | او اصلاح وکړی | اونه به خه وپړو | په دوی باندې | اونه | دوی | به غمښتون وی
نو څوک چہ د هغوی خبره ومني او خپل عمل سم کړی نو په هغوی به نه ویره راځي | اونه به چرے غمښتون کیږي

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿۴۹﴾

او کومو مخلوقو | دروغ وگنډل | ایتونه زموږ | او به رسپړی دگتہ | عذاب | څکه چہ | دوی تا فرماني کوله
او څوک چہ زموږ ایتونه دروغ غږن وگنډی هغوی ته به د هغوی د نافرمانۍ په وجه عذاب ورکولے شی ،

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ

دوايه | نه دوايم زه | تاسو ته | چہ ماسره | خزانه دی | د الله | اونه | یوهیم زه | په غیب باندې
له پیغمبره! دته دوايه چہ زه درته دانه دوايم چہ ماسره د الله خزانه دی | اونه دا چہ زه په غیب باندې خبریم

وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ ۚ إِنَّا نَتَّبِعُ الْأَمَايُوتَىٰ ۖ إِنَّمَا

اونہ زہ وایم | تاسوتہ | چہ زہ فریستہ یم | زہ تابعدارۂ نہ کوم | مکر دہندہ چہ وحی کولے شی | ماتہ
اونہ درتہ دا وایم چہ زہ فریستہ یم | زہ خوبس پہ ہفہ وحی پسے روان یم چہ ماتہ رالیرلے شی

قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ۖ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ۝

دوایہ | ایہ برابر دے | دوست | او بینا | ایہ تاسو فکرنہ کوئی ؟
دوایہ چہ ایہ روند او بینا دواہہ یو برابر کیدے شی ؟ ایہ تاسو دومرہ قدرے فکرہ نہ کوئی

وَأَنْذَرِيهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُخْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ

او دوویروہ پہ دقرآن سرہ | ہفہ خلق | چہ ویریری | چہ | جمع بہ کرے شی | خیل رب تہ | نہ بہ وی
او ہفہ خلق دے (قرآن) پہ ذریعہ خبردار کرہ کوم چہ د کھبر نہ ویریری چہ دویہ د اللہ پہ وراوند راجع کولے شی

لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۝

دوی دپارہ | د اللہ نہ سوا | (شوگ) دوست | اونہ (شوگ) شفاعت کوونکے | دیار د کچہ دوی | پرمیزکاری وکری
او د اللہ تعالیٰ نہ سوا بہ ددوی دوست او سفارش کوونکے ہیخوک نہ وی | پکار دی چہ دوی پرمیزکارہ شی

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ

او مہ شرہ | ہفہ خلق | چہ بلی | خیل رب | صبا | او مانہام | غواہی
او ہفہ خلق د خیل خان نہ مہ لے کوہ چہ سحر مانہام خیل رب یادوی | او دہفہ رضامندی

وَجَهَهُ ۖ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ

مخ دہفہ | نشتہ کپہ تاباند | ددوی لہ حساب نہ | خہ خیز | اونہ | ستالہ حساب نہ
غواہی ، نہ دہغوی حساب ستا پہ ذمہ دے ، او نہ ستا حساب دہغوی

عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ۝

پہ دوی باند | خہ خیز | چہ تہ دوی لے کرے | پس شے بہ تہ | لہ ظالمانو نہ | او دغہ شان
پہ ذمہ دے ، (داسے و نہ شی) تہ دوی لے کرے او تہ د نامناسبہ کار کوونکو نہ شے ۔ دغہ شان

فَتَنَا بَعْضُهُمْ بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مِنَ اللَّهِ عَلَيْهِمْ

د ازعایل مونز | خہ خلق | پہ خنو باند | چہ دوی ووائی | ایہم دادی | چہ احسان کرے د اللہ | پہ دوی باند
مونز دوی د بوبل چہ ذریعہ پہ ازمنیت کئے اچولی دی چہ دوی دا ووائی چہ نہیہ ہفہ دا خلق د چہ اللہ زمونز پہ

مِنْ بَيْنِنَا ۚ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ۝

پہ مونز تو کوئے | ایہ نہ دے اللہ | نہیہ پوہہ | پہ شکر گزارو باند | او ہر کجہ | راشی تاتہ
مونز کئے پہ دوی باند مہ بانی کرے د نوا یا اللہ پہ خیلو شکر گزارو بند کانو پہ نہیہ شان نہ پوہیری ؟ (لے نہیہ) کجہ چہ تاتہ

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ۖ كَتَبَ رَبُّكُمْ

ہفہ خلق | چہ ایمان لری | زمونز پہ ایبتونو | نو وواہہ | سلام دے | پہ تاسو باند | لازمہ کرے دے | رب ستاسو
ہفہ خلق راشی چہ زمونز ایبتونہ منی تو ہغوی تہ وواہہ چہ بہ تاسو سلام وی ستاسو رب بہ خیل خان باند

عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةِ ۚ إِنَّهُ مَن عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ

په خپل ځان | مهرباني | داچه څوک | عمل وکړی | له تاسو نه | بد | په بې علمۍ کيښي | بيا
رحم لارم کړې ده ، په تاسو کيښي څوک چه په نادانۍ بد وکړی ، بيا وروستو توبه

تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ ۚ فَإِنَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝۵۰ وَكَذَٰلِكَ

توبه وکړې | له دې نه پس | او عمل ښه کړی | نو بيشکه هغه | بخښونکي | مهربان دے | او هم دغه شان
وېاسی ، او خپل عمل سم کړی | نو الله تعالیٰ | بخښونکي مهربان دے - او دغه شان

نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِمَنِ اسْتَبَيْنَتْ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ ۝۵۱ قُلْ

مونږ په تفصيل سره بيانوو | آيتونه | او د پاره د کچه ښکاره شي | لاره | د ظالمانو | دوايه
مونږ آيتونه په تفصيل سره بيانوو چه د مجرمانو لاره بالکل (د جده) څرگنده شي | ورته دوايه

إِنِّي نَهَيْتُ أَن أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۚ قُلْ

بيشکه زه منع کړې شويم | چه | زه عبادت وکړم | د هغو (کوم چه) | تاسو بلئ | د الله نه سوا | دوايه
چه زه د هغه معبودانو د عبادت نه منع کړې شوې يم کوم چه تاسو د الله تعالیٰ نه سوا بلئ ، ته دوايه

لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ ۚ قَدْ ضَلَلْتُ إِذًا وَمَا أَنَا

زه پيروی نه کوم | ستاسو د خواهشاتو | بيشکه زه به مگراه شم په دغه وخت کيښي | او | نه به يم زه
چه زه به ستاسو په خواهشاتو باند نه چلېم کله داسې وکړم نو مگراه به شم | او په سمه لار به

مِنَ الْمُهْتَدِينَ ۝۵۲ قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي ۚ وَ

له لار موندونکونو | دوايه | بيشکه زه | په دليل باند يم | د خپل رب له طرفه | او
پاتې نه شم ، ورته دوايه چه زه د الله تعالیٰ د طرفه په واضح دليل قايم ولايم ، او

كَذَّبْتُمْ بِهِ ۚ مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ ۚ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا

او تاسو دروغ وگڼلو هغه | نشته دے ماسره | هغه هغه چه په تادي ځي غواړئ تاسو | نه دے حکم | مگر
تاسو د هغه نه انکار کوئ اوس د هغه (عذاب) اختيار زما په لاس کيښي نه دے په کوم پيسه چه تاسو تلوسه کوئ فيصله يوازې

لِلَّهِ ۚ يَقْضُ الْحَقُّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَصِلِينَ ۝۵۳ قُلْ لَّوْ أَن عِنْدِي

د الله ځي | هغه بيانوی | حقه خبره | او هم هغه د | د ټولو نه ښه | فيصله کوونکي | دوايه | کچه | دے ماسره
د الله په لاس کيښي ده هغه حقه خبره بيانوی او هغه غوريزه فيصله کوونکي دے - ورته دوايه چه کله هغه (عذاب)

مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَفُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۚ وَاللَّهُ أَعْلَمُ

هغه د کوم چه تاسو نادانۍ کوئ | نو فيصله شو به د | معامله | زما او ستاسو تر مينځه | او الله | ښه پوه دے
زما په لاس کيښي دے په کوم پيسه چه تاسو تلوسه کوئ نو زما او ستاسو تر مينځه به پخوا فيصله شو دے او الله تعالیٰ ظالمان

بِالظَّالِمِينَ ۝۵۴ وَ عِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ ۚ

په ظالمانو | او هغه سره دی | گنجياني | د غيبو | چه نه پوهيږي په هغو (څوک) | سوا د هغه نه
په يريښه پيژني | او د غيب گنجياني خو هغه سره دی چه په د هغه نه پرې بل هڅوک خبر نه دے

وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ۝
 ادھفہ پوہہ دے | پہ ہفہ خہ | چہ پہ اوچہ | او دریا بچہ دے | اونہ | پریوئی | خہ پانہہ | مکرہفہ پوہہ دے پہ ہفہ
 او دے اوچہ | او دے لوندے ہر خیز ورتہ نیبہ معلوم دے | او دے اونے نہ داسے پانہہ نہ را پریوئی چہ ہفہ پوہے خبر نہ دی

وَلَا حَبَّةَ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ۝
 اونہ خہ دانہ دے | پہ تیارو کئے | دے مکے | اونہ خہ گوند غیز | اونہ خہ اوچہ | مکرہفہ | پہ روپانہ کتاب کئے (موجہ دے)
 او دے مکے پہ تیارو کئے موجود خہ دانہ یا خہ لوند یا اوچہ خیز داسے نشہ چہ پہ روپانہ کتاب (لوح محفوظ) کئے لیکے موجود دی

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ۝
 اوہ ہفہ دے کوم پہ | قبض کوی ستار (روحہ) | دے شپے | او پوہیزی | پہ ہفہ خہ چہ تاسو کوئی | دے درے
 او اللہ ہفہ دے دے چہ تاسو دے شپے (د خوب صورت کئے) پہ قبضہ کئے اخلی او دے درے چہ تاسو خہ کوئی پہ ہفہ ہم پوہہ دے

ثُمَّ يَرْجِعُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ۝
 بیا ہفہ را پا خوی تاسو | پہ ہفہ کئے | چہ پوہہ کرے شی | وخت | مقرر | بیا دے ہفہ طرف تہ دے | استاسو واپس تل
 بیا پہ صبا دے دنیا کارس و زگار تہ را پا خوی دپارہ دے چہ مقررہ نیبہ پورہ شی، بیا تاسو قبول بہ اللہ تعالیٰ تہ پستہ خوی

ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ ۝
 بیا پہ ہفہ و نیبائی تاسو | ہفہ خہ چہ تاسو بہ کول | او ہفہ دے | غالب | دے پاسہ | دے بندگان و خیل
 نو ہفہ بہ درتہ و نیبائی چہ تاسو خہ کارونہ کول - او ہفہ پہ خیلو بندگان و پورہ پورہ قدرت لری

وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ ۝
 او را لیری | پہ تاسو باند | نگرانے (فرشتے) | تردے چہ | کلہ راشی | جاتہ پہ تاسو کئے | مرگ
 او ہفہ پہ تاسو نگرانے (فرشتے) را لیری، تردے چہ پہ تاسو کئے دے چا دے مرگ وخت راشی نوزومون

تَوَفَّاهُ ۝ رُسُلَنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ۝ ثُمَّ رُدُّوا ۝
 (نو) قبض کوی (دھفہ) (روحہ) | زومون را لیری شو (فرشتے) | او دوی | کوتاہی نہ کوی | بیا | پہ دے دے کوئی شی
 را لیری (فرشتے) | دھفہ روح قبض کوی او ہفوی (پہ خیل کار کئے) ہیچ کوتاہی نہ کوی - بیا بہ دا قول اللہ تہ

إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمْ الْحَقُّ ۝ لَا لَهُ الْحُكْمُ قَفْ وَهُوَ أَسْرَعُ ۝
 دے اللہ طرف تہ | چہ دے دوی مالک دے | پہ حقہ خبر شی | دے ہفہ دے | حکم | او ہفہ دے | او دے زما
 پستہ لاہی شی چہ پہ حقہ دے دوی مولیٰ دے، خبر شی چہ حکم بس یوازے دھفہ پلیری او ہفہ پہ حسد افستہ

الْحَسِبِينَ ۝ قُلْ مَنْ يُنْجِيكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۝
 حساب اخستونکے | دوا بہ | شوک | خلاصے در کوی تاسو | لہ تیارونہ | دے اوچے | او دے دریاب
 کئے دے تیز دے - ورتہ دوا بہ چہ شوک دے؟ چہ دے اوچے او سمندر پہ تور و تیارو کئے تاسو دے خطہ نہ پوہ کوی

تَدْعُوهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ۝ لَّيْنًا أَنْجِدَنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ ۝
 تاسو بلئی ہفہ | پہ عاجزی | او پہ پستہ | کہ چرے | ہفہ زومون را لیری | دے (مصیبت) نہ | نو خا ہا بہ زومون
 چہ تاسو لے پہ عاجزی سرہ او پہ پستہ پستہ بلئی - (او وائی چہ) کہ چرے زومون را لیری دے (مصیبت) نہ پوہ کوی

مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿۶۳﴾ قُلِ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ

له شکر کوونکو نه | دوايه | الله | خلاصه درکوی تاسو | له دښته | اوله هرے یوے سختی نه به ضرور دهغه شکر گزار یو، نه دوايه هم الله تعالى تاسو د دښته او د هر تکلیف نه خلاصی، بیا (هم)

ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿۶۴﴾ قُلِ هُوَ الْقَادِرُ عَلَى أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ

بیا (هم) تاسو شرک کوئی - | دوايه | هغه | قادر دے | په دے چه راوړیږی هغه | په تاسو باندې تاسو شرک کوئی - ورته دوايه چه هغه (الله تعالى) په دے خبره باندې قادر دے چه په تاسو باندې

عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتَ أَجْدَانِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيْعًا

(هغه) عذاب | ستاسو د پاسه نه | یا ستاسو د ښپوډ لاند نه | یا جمع کړی تاسو | ټولی ټولی د بیره نه یا ستاسو د قد موډ لاند نه عذاب راوړیږی، یا تاسو په فرقو کې تقسیم کړی

وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ أَنْظُرْ كَيْفَ نَصَرَفُ الْآيَاتِ

او وڅکوی | له تاسو نه خنوته | جنګ د ځنو | د کورۍ | څنګه | بیا بیا بیانو | آیتونه او په تاسو د یو بل د لاسه د جګړې مړه وڅکوی، د کورۍ مونږ څنګه په بیل بیل شان خپله مخه بیاو

لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴿۶۵﴾ وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَّسْتُ

د پاړه د کچه دوی | پوهه شی | او دروغ ژن کړو | هغه | ستا قوم | او هغه حق دے | دوايه | زه نه یم شاید چه دوی پرې پوهه شی - او ستا قوم د کفار د مکې، د قرآن دروغ ژن کړو حال دا چه دا رښتونه دي دوايه چه

عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿۶۶﴾ لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿۶۷﴾

په تاسو باندې | (هغه) نگران | د پاپه د هر خبر | (یو وخت) مقرری | او د پیرز | په تاسو پوهه شی زه ستاسو دمه وارځو نه یم - د هر خبر د واقع کیدو | یو وخت مقرری | او تاسو به د پیرز پوهه شی

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ

او کله چه | تاسو وښیئ | هغه خلق | چه بحث کوی | زموږ په آیتونو کې | نوموړ وارو | له دوی نه | تر د کچه او هر کله چه ته وښیئ چه خلق زموږ په آیتونو باندې نکتې چینی کوی نو د هغوی نه یواځه نه شه تر د کچه (هغه)

يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ

دوی لکياشی | په هغه بله خبره کې | او که پیر هیر کړی له تانه | شیطان | زموږ کښینه بحث پر بډی او | په بله خبره کې مشغول شی، او که پیر شیطان درنه (د نصیحت) هیر کړی (او ته په دوی کې)

بَعْدَ الذِّكْرِ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۶۸﴾ وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ

پس د رایا دیدو | د ظالمانو خلقو سره | او نشته د | به هغو خلقو (چه) | ویریری (له الله نه) کښی (نو یا د اتلونه پس د داسې ظالمو سره مځکښی، او کوم خلق چه پر هیڅ کاره دی په هغوی باندې)

مِنْ حَسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَكِنْ ذِكْرِي لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿۶۹﴾

د هغو (جګړه کوونکو) له حساب نه | څه څیز | لیکن | (صرف) نصیحت کول | چه دوی | پر هیڅ کاره شی - د هغوی د حساب کتاب هیڅ دمه واری نشته البته نصیحت کول د هغوی په دمه د چه شاید (د ظالمان هم) د الله تعالی

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا

اوپر پڑھ | اہم خلق | چہ جو کر کے دی | چیل دین | لوے | اوتوے | اودو کہ وکر دوتی | ژوند دنیا | ژوند دنیا

وَذَكَّرَ بِهِ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ قَالِسٌ لَهَا

اونصیت وکرہ | یہ دے (قرآن) سرہ | (دکھائی) چہ ہلاک شی خوک نفس | دخیلو کر وہ بدلہ کئے | نشہ دے | دھفہ

مَنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ

دَ اللَّهِ نہ سوا | (خوک) دوت | اوندہ خوک سفارشی | اوکے چہ ہفہ ادا کری | پورہ پورہ (تاوان) | نوادہ نہ خستہ شی

مِنْهَا أُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ

دھفہ نہ | ہم دادی ہفہ خلق چہ | ہلاک کرے شول | دخیلو خرابو کار وہ بدلہ کئے | دوی نہ خستہ دی | نہ یشید او بونہ

وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ قُلْ أَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ

اوعذاب (بہوش) | دردناک | یہ وجہ دے چہ | دوی کفر کولو | واپس | ایامونہ وبلو | دَ اللَّهِ نہ سوا

مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهُ

ہفہ چہ نفع نہ را کوئی مونہ | اوندہ نقصان را کوئی | ادبیر وکر دوت شومونہ | یہ پوند وخیلو | پس نہ دے چہ ہدایت وکر مونہ | اللہ

كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيْطَانُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانٌ لَهُ أَصْحَابٌ

یہ شان دھفہ چہ | چہ لے لاکرے وھفہ | شیطانانو | یہ زمکہ کئے | حیرانہ پاتے شو | دھفہ | ملگری دی

يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَى اتِّبَا قُلْ إِنْ هُدَى اللَّهُ هُوَ الْهُدَى

(چہ) بلی ہفہ | سسے لاسے طرف تہ | چہ راشہ مونہ | دواپہ | بیشک | ہدایت دَ اللَّهِ | ہدایت دے

وَأْمُرْنَا لِنُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا

ادمونہ حکم دے | چہ فرمانبرداری شو | دجہانونہ دپروردگار | اوداچہ | قابم کرو | مونہ | ادویرہ کوئی دھفہ

وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۚ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ

اودہ ہفہ ذات دے | چہ ددہ طرف تہ | بہ تاسو جمع کوئے شی | اودہ ہفہ | چاہے | پیداکر | اسمانونہ

وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ ۚ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ

اوزمکه | په حق سره | او په کومه ورځ به دوی ووايي | چه شته نو هغه به شي | د دغه خبره رښتيا ده | او د هغه حکومت دے
پيدا کړی دی او پکوم ورځ به هغه دومره قدر ووايي | چه (قيامت) دوشی نو به شي د هغه وينا حق ده او په کومه ورځ

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةُ ۚ وَهُوَ الْحَكِيمُ

په کومه ورځ | چه پوک ووهل شي | په شپيلی کښه | هغه پوهه ده | (په ټولو) پټو | او ښکاره خبرو | او هغه ده | خاوند حکمت
چه شپيلی پوک ووهل شي نو ټوله بادشاهي به يوازې د هغه وي | هغه به غيب او خبر گند هر څيز باند عالم دے او هغه

الْخَبِيرُ ۚ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ أَرَزَرَأْتَنِي أَخَذَ أُنثَاءً إِلَهَةً

خبردار | او کله چه | د وئيل | ابراهيم | خپل پلار | ازرنه | ايا ته نيسه | بتات | په خدايي
د حکمتو خاوند او خبردار دے - او ياد کړه کله چه ابراهيم خپل پلار ازرنه وئيل ايا ته بتان په خدايي نيسه - زه

إِنِّي أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۚ وَكَذَلِكَ نُرَى إِبْرَاهِيمَ

بيشکه زه وينم تا | اوستا قوم | په گمراهی ښکاره کښه | او دغه شان | مونږ دښودلو | ابراهيم ته
خو وينم چه ته اوستا قوم به ښکاره گمراهی کښه يرا ته دی - او دغه شان مونږ ابراهيم ته د اسمانونو او

مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ۚ فَلَمَّا

حکومت | د اسمانونو | اوزمکه | او چه هغوی | له يقين کوونکو نه | بيا هر کله
د زمکه (د) بادشاهت (تظام) وښودد او حکم چه د يقين په خاوندانو کښه شامل شي ، نو هر کله

جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا ۚ قَالَ هَذَا رَبِّي ۚ فَلَمَّا أَفَلَ

خوږه شوه | په دغه باند | شپه | (نو) هغه وکتلو | پوستورے | د وئيل | دا | زمارب دے | بيا کله چه هغه غائب شو
چه شپه پرے راخوږه شوه نو هغه پوستورے وليدو نو د وئيل چه زمارب دادے نو چه هغه پريوتونو

قَالَ لَا أَحِبُّ الْأَفْلِينَ ۚ فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا ۚ قَالَ هَذَا

نو د وئيل | زه نه خوښوم | پريوتونکی | بيا هر کله چه وليد | سپوږمۍ | راخوتکه | نو د وئيل | دا
د وئيل چه د وبيدو نکور سره مينه نه ساتم | بيا چه د خلنده سپوږمۍ وليد | نو د وئيل چه زمارب دا

رَبِّي ۚ فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ

زمارب دے | بيا هر کله چه | هغه پريوتله | نو د وئيل | که چر هدا ته نه وکړه ماته | زمارب | خوشو به وم زه
دے نو چه هغه پريوته نو د وئيل چه که الله پاک راته سمه لارونه ښايي ، نو زه به په گمراهی توکښه

مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ۚ فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً ۚ قَالَ هَذَا رَبِّي

له گمراهانو خلقونه | بيا هر کله چه | هغه وکتلو | غم | راخوتکه | نو د وئيل | دا زمارب دے
شپږ شم - بيا چه پريوتله غم وليدو نو د وئيل چه زمارب دادے ، دا په

هَذَا أَكْبَرُ ۚ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا

دا د ټولو نه لوی دے | بيا هر کله چه | هغه دهم | غائب شو | نو د وئيل | اے زما قوم | زه خو بيزاره يم | هغه غم ته
ټولو کښه لوی دے ، خو هر کله چه هغه هم پريوتلو نو د وئيل چه زما قوم ! زه ستاسو د شرک نه

تُشْرِكُونَ ﴿٤٨﴾ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ

چہ شریکوی تے تاسو | بیشک ماخو وگرھولو | خیل مخ | هغه (ذات) طرف ته | چہ پیداکری تے دی اسمانہ
دیزارہ یم ، ماخو خیل مخ هغه ذات ته وگرھولو چہ آسمانوه اوز مکہ تے پیداکری دی ، زہ

وَالْأَرْضِ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٤٩﴾ وَحَاجَّةٌ قَوْمُهُ قَالَ

اوز مکہ | یہ حال کنے چہ زہ حنیفم | اونه یم زہ | له مشرکانو ته | ادجکړه دکره دده سره | قوم دده | وویل
یو مخیزه یم اوزہ د مشرکانو په توی کنے شامل نه یم ، اوده قوم ورسره جگړه جوړکړه هغه زه

أَتَحَاجُّونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ ﴿٥٠﴾ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ

ایا تاسو جگړه کوئ ماسره | د الله په حقله | حال دچہ هغه ما هدا تکره | اوزہ نه ویریریم | دهغه نه چہ تاسو شریک نیسی
ووئیل | ایا تاسو ماسره د الله په باره کنے جگړه کوئ حالانکه هغه ما ته هدايت کړه | اوزہ دهغه خیزونه نه ویریریم

بِهِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا

هغه سره | مکره دچہ وغواړی | زما رب | خه خیز | احاطه کړه ده | زما رب | هر | خیز باند | په علم سره
کوم چہ تاسو الله سره شریک نیسی سوا ددنه چہ زما رب خه خبره وغواړی ، زما رب علم هر خیز باند خورده

أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾ وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ

پس ایا نصیحت نه مے | اوڅنگه | زه ویریریم | له هغه چانه چہ شریک مقرر دی تاسو | اونه ویریري تاسو
نوا یا تاسو سوچ نه کوئ ، اوزہ به څنگه ستاسو د جوړو کړو شریکانو ته ویریریم | حال داده چہ تاسو نه ویریري

أَنْتُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا

له د خیر چہ تاسو شریک نیسی | د الله سره | هغه | چہ نه نازل کړه هغه دے | په تاسو باند | دلیل
چہ د الله سره داسه خیزونه شریکوی چہ دهغه تاسو سره هیڅ سند نشته (دادوایی چہ)

فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ ﴿٥٢﴾ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٥٣﴾ الَّذِينَ آمَنُوا

پس کوم فريق له دواړو نه | زیات مقدار دے | د امن | که چیرے تاسو پوهیدئ | هغه خلق چہ ایمان راوړی
په دواړو ټولو کنے څوک د امن زیات مقدار دے ، که تاسو پوهیدئ | چا چہ ایمان راوړه دے

وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ

اونه دے ملا دکره دوی | خیل ایمان | په انصاف سره | هم ددوی دپاره دے | امن | اوم دادی
او خیل ایمان تے د ظلم سره گډ کړه نه دے ، هم هغوی په امن دی اوم هغوی په سمه لاه

مُهْتَدُونَ ﴿٥٤﴾ وَتِلْكَ حُجَّتُكَ إِنِّي أَنَا بَرَاهِيمُ عَلَى قَوْمِهِ نَزَعُ

په سمه لاس باند | اوداده | زمونږ دلیل | (چہ) مونږ وکړه دے | ابراهیم ته | دده د قوم خلاص | پورته کوونو
دوان دی | اودا زمونږ هغه دلیل وو چہ ابراهیم علیه السلام له مو د قوم په مقابله کنے وکړه وو ، مونږ

دَرَجَتٍ مِّنْ نَّشَأٍ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٥٥﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ

د ۷۵ | د چا چہ مونږ غواړو | بیشک | ستا رب | خاوند د حکمت | یوه دے | اودو کړه مونږ | هغه
د چا چہ حقله وغواړو نومرتې ورله وچیته کړو بیشک چہ ستا رب د حکمت خاوند او په هر خه پوهه دے | اومونږ هغه له اجن

إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا

اسحاقؑ | او یعقوبؑ | (چہ) ہریولہ | ہدایت درکرو مونز | اونوحؑ لہ (ہم) | مونز ہدایت درکرو
(غوند غونے) او یعقوب (غوند نسے) درکرو او ہریو مویہ سمہ لار روان کړو (ہغہ لار چہ) پخوامونوح علیہ السلام

مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ

لہ دغہ ورنڈ | اود دوی لہ اولاد نہ | داؤدؑ | اوسلیمان | اویوب | اویوسفؑ

تہ بنودلے وہ | اویبا دہغہ پہ اولاد کنے مو داؤد سلیمان | یوب | یوسف

وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾ وَزَكَرِيَّا

اوموسیؑ | اوهارونؑ لہ (ہم) | اودغہ شان | مونز بدلہ درکرو | نیکی کود نکوتہ | اوزکریاؑ

موسیٰ او ہارون علیہم السلام تہ و بنودلے اونیکا نوتہ مونز دغہ بدلہ درکرو ، | اوزکریا

وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَالْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾

اویحییٰؑ | اوعیسیٰؑ | اوالیاسؑ لہ (ہم) | چہ دوی تول | لہ نیکو کارونہ دؤ -

اویحییٰ اوعیسیٰ اوالیاس علیہم السلام تہ و بنودلے وہ | پہ دوی کنے ہریو نیک عملہ دؤ ،

وَأِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا

اواسماعیلؑ | اوالیسعؑ | اویونسؑ | اولوطؑ لہ (ہم) | اوهریولہ | مونز فضیلت درکرو دؤ

اواسمعیلؑ اوالیسعؑ اویونسؑ او لوطؑ تہ موہدایت وکرو | او پہ دوی کنے ہریولہ مور د خیلے زمانے

عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٨٦﴾ وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ

پہ جہان والو باند | اود دوی پلارانو | اود دوی اولاد | اود دؤ و درندونہ (ہم غونہ)

پہ نور و خلق فضیلت درکرو اود دوی غنو پلارانو | او غنے اولاد او غنے ورونہ لہ مو فضیلت درکرو

وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٨٧﴾ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ

اوغورہ کول مونز دوی | اوهدایت وکرو مونز دؤگتہ | نیغ لارے طرف تہ | دادے | ہدایت | دالہ

اومونز دوی غورہ کول | اودوی تہ مو ذ نیغ لارے ہدایت وکرو ، | دالہ تعالیٰ ہدایت دؤ

يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَّ عَنْهُمْ

سمہ لارہ بنائی پہ دسره | چاتہ چہ غواری | لہ خیلو بندگانونہ | اوکہ چہ و خلقو شرک کولے | نو خانی خاتم شوبہ دؤ | لہ دوی نہ

چہ پہ خیلو بند یا نو کنے چالہ ئے خوبہ وی ہغہ لہ ئے درکوی ، | خو کہ دے خلقو (بالقرض) شرک کرے وے نو

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اتَّيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ

خہ چہ دوی کول | داہغہ خلق دی | کوموتہ چہ | مونز درکریہ دؤ | کتاب | او حکومت | اونبوت

تول عملونہ بہ ئے عبث تلی وو۔ | داہغہ خلق دی چہ مونز ورتہ کتاب او حکمت اونبوت وکریہ دؤ - | نو

فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَٰؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا

پس کچہ | انکار وکری | ددہ (خیرمانہ) | داخل | نو مونز مقہ کری دی | پہ دوی | ہغہ خلق | چہ نہ دی ددہ

کہ اوس داخل ترے نہ انکار وکری ، | نو مونز دانمت داسے خلقوتہ سیار لے دے چہ | پہ خیلہ ہغوی

يَكْفُرِينَ ۝۸۹ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ فَبْهَتُهُمْ أَقْتَدَهُ قُلُوبُهُمْ

انکار کوونکی | ہم داخل دی | کو موتہ چہ | ہذا کمرے و | اللہ | نوڈ دوی پہ لارے | چلیبرہ | دواہ
ترے نہ منکر نہ دی ، دا ہفہ خلق دو چا نہ چہ اللہ تعالیٰ ہدایت کرے دو نو تہ ہم دھغوی پہ لارے تہ دواہ

لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ۖ إِن هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝۹۰

نہ غوارم زہ لہ تاسو | پہ دے باند | دتہ اجر | دانہ دے | مکرمف | نصیحت | دجہان د خلقو د پارہ
چہ ذہ (د تبلیخ) پہ دے کار تاسو نہ اجر نہ غوارم ، دا ذہ توے دنیا خلقو تہ یو عام نصیحت دے ۔

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ ۖ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٍ

اد قدر نہ کر دوی د اللہ | لکہ چہ | حق د دہ د قدر دانی | لکہ چہ دوی و وئیل | نہ دے نازل کرے | اللہ | پہ چا | انسان
اودوی اللہ (د انعام) قدر نہ کر و لکہ خٹکہ چہ د ہفہ حق دے ہر لکہ چہ دوی و وئیل چہ اللہ تعالیٰ پہ چا بشر باند تہ

مِّنْ شَيْءٍ ۚ قُلْ مَنْ أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَىٰ نُورًا

خہ شے | دواہ | چا | رالیرے و | ہفہ کتاب | چہ | راورے و و ہفہ | موسیٰ | رنہ
نہ دی نازل کرے تہ دواہ چہ چا ہفہ کتاب (تورات) نازل کرے و چہ موسیٰ علیہ السلام راورے و ، تو خلقو

وَهَدَىٰ لِلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ

او ہدایت | خلقو د پارہ | چہ جوہوی تاسو ہفہ | پانے پانے | تاسو شکارہ کوئی ہفہ (خٹناخہ) | او تاسو پتہوی
لہ رنہ او ہدایت دو کوم چہ تاسو بیلو بیلو صفو باند لیکے دے (لہ) خہ پکتے خٹکندوی او دیر خہ پکتے

كَثِيرًا ۚ وَعَلَّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا ۖ أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلْ

دیرہ (حصہ) | او زہ کرے مٹوی د تاسو | پہ خہ | چہ نہ پوہیدی | تاسو | او نہ ستاسو پلارنیکہ | دواہ
بہت ساتی (اودے کتاب پہ ذریعہ) تاسو تہ ہفہ خبرے معلومے شو چہ نہ تاسو او نہ ستاسو پلار نو نیکو تہ معلومے

اللَّهُ ثُمَّ ذَرَّهُمْ فِي خُوضِهِمْ يَلْعَبُونَ ۝۹۱ وَهَذَا كِتَابٌ

اللہ (رالیرے دی) | بیا پریدہ دوی | پہ (فضول) شغل د دوی کتے | چہ دوی لوے کوی | اودا (قرآن م) | یو کتاب دے
دواہ چہ ہفہ اللہ نازل کرے و بیا دوی پریدہ چہ پہ خیل فضول بحث کتے مشغول وی اودا (قرآن) مبارک کتاب دے

أَنزَلْنَاهُ مُبْرَكًا ۖ مُّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ

چہ نازل کرے د موبز | دیر برکت والا | تصدیق کوونکے | دھو چہ | لہ دہ نہ و ہاند و | اود پارہ د دے تہ و ویرے | دے خلق
کوم چہ موبز نازل کرے اود ہفہ کتابو نو تصدیق کوی چہ د دہ نہ و ہاند و اود دے د پارہ رانے دے چہ تہ پیرے مکے والا

وَمَنْ حَوْلَهَا ۚ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ

او کوم چہ چا پیرہ د دے دی | او ہفہ خلق | چہ یقین لری | پہ آخرت | او ایمان راورے | پہ دے کتاب
اود خواؤ شا خلق و ویرے ، او خوک چہ پہ آخرت باند باور لری ، ہغوی پہ دے کتاب ہم ایمان راورے

وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۝۹۲ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ

اد دوی | د خیل مونہ | حفاظت کوی | او خوک | زیات ظالم دے | دھفہ چانہ | چہ دے تہ
اد د خیلو مونہ نو دیر خیال ساتی ، اود ہفہ چانہ لوے ظالم خوک کیدے شی چہ پہ اللہ تعالیٰ

عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ

پہ اللہ باند | دروغ | یاد او وائی چہ ماتہ وحی راغلے دکا اد (پہ حقیقت کہے) ہیجہ وحی ورنہ راغلے نہ وی او شوک چہ دا

سَأَنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ

زردہ چہ زہ بنانگہ | لکہ غمگہ چہ | نازل کرو | اللہ | او کہہ وویئے تہ | ہفہ وخت چہ ظالمان کی | پہ سختو

الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ الْيَوْمَ

د مرگ کئے | او فرشتے بہ | راخوری | خیل لاسونہ | (چہ) را ووباسی | روحو نہ خیل | نن درخ

تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ

بہ تاسو درکوئے شی | عذاب | دذلت | پہ سبب ددے چہ تاسو بہ وئیل | پہ اللہ باند | ناحق

وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ۝۹۳ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَى

او تاسو بہ | دہفہ دایتونہ | غروں کولو | او بیشک تاسو راغلی وئی مونز تہ | یوازے

كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرْكُنتُمْ مَّا خَوَّلْنَاكُمْ

لکہ خٹک چہ مونز پید اگری وئی تاسو | پہ اول خل | او تاسو پربینودل | ہفہ خٹ | چہ درکری وومونز تاسو

وَرَأَوْا ظُهُورَكُم مِّمَّا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ

لہ ورستود شاگانو خیلونہ | اونہ وینومونز | تاسو سرہ | ستاسو سفارشیان | ہفہ چہ | گمان بہ کولو تاسو | چہ دوی

فِيكُمْ شُرَكَاءُ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَّا

ستاسو تر مینعہ | داللہ شریکان کی | بیشک پیرکیرے شو | ستاسو پہ مینعہ کئے (تعلق) | او درک شول | لہ تاسو نہ | ہفہ خٹ

كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ۝۹۴ إِنَّ اللَّهَ فُلُقُ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ يُخْرِجُ الْحَيَّ

چہ تاسو بہ نے گمان کولو | بیشک | اللہ | چوئیکے کی | دانے | او زہی | ہفہ را ووباسی | ازوندے

مِنَ الْمَيِّتِ وَخُجِّرَ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَلِكُمُ اللَّهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ۝۹۵

لہ مری نہ | او راویستونے کی | مری | لہ ژوندی نہ | داسو ستاسو | اللہ | نوکوم خوا | تاسو اولی روانی

فَإِنْ أَصْبَحَ وَجَعَلَ اللَّيْلُ سَكَنًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ حُسْبَانًا

چونکہ دے | د صبا | اوجہ کچہ ہفتہ | شبہ | وقت آرام | اوٹور | اوسپوڑ مئی | ذریعہ (د صبا) | ہفتہ د صبا لا یستونکے دے ، ہفتہ شبہ آرام د پارہ ، اوٹور اوسپوڑ مئی دے حساب د پارہ پیدا کرل

ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۙ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ

دادہ | اندازہ | دلوتے زبردست | پوہہ | اوہفتہ کچہ چاہہ | جوہا کرل | تاسو د پارہ | ستوری | دادہ ہفتہ ذات مقدر کرے (نظام) کچہ غالب او پوہہ دے او اللہ تعالیٰ ہفتہ ذات کچہ چاہہ تاسو د پارہ ستوری جوہا کرل

لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ

چہ تاسو لارہ پیامی | پہ ہفتہ سرہ | پہ تیارو کئے | د اوچے | او دریاب | بیشک پہ تفصیل سرہ بیان کچی مونیر | ایوتہ | چہ د اوچے او د سمندر پہ تیارو کئے پرے لارہ پیامی مومی ، یقیناً مونیر علم لرونکو د پارہ نخبے پہ

لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۙ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ

ہفتہ قوم د پارہ | چہ پوہیری | اوہم ہفتہ کچہ | چاہہ | پیدا کچی تاسو | لہ یوکس (ادم) نہ | تفصیل سرہ بیان کچی دی ۔ او اللہ تعالیٰ ہفتہ ذات دے چہ تاسو قول دے دیونفس نہ پیدا کچی یئی

فَمُسْتَقَرٍّ وَمُسْتَوْدَعٍ ۖ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ

بیاد یوغہ | داستونکے حائے کچہ | او بل د امانت حائے کچہ | بیشک پہ تفصیل سرہ بیان کرل مونیر | ایوتہ | ہفتہ قوم د پارہ | بیاد داستونکے حائے کچہ او بل د سپارختے ۔ مونیر پوہہ خلقوتہ قولے نخبے خرگندے بیان کچی

يَفْقَهُونَ ۙ وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ

چہ پوہیری | اوہم ہفتہ کچہ | چاہہ | راو لیبلے | لہ آسمان نہ | اوبہ | پس راو ویستلو مونیر | پہ کچہ دی ۔ او اللہ تعالیٰ ہفتہ ذات دے چہ آسمان د غارے نہ لے اوبہ راو رولے دی نو د ہفتہ پہ ذریعہ

نَبَاتٍ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا

بوتے | دھر قسم | بیاد راو ویستلو مونیر | د ہفتہ نہ | شینکے | چہ راو باسو مونیر | د ہفتہ نہ | دانے | یو بل پورانیے | مونیر ہر قسم شینکے راو تو کولو نو پہ ہفتہ کئے موشنہ بنیا خونہ پیدا کرل چہ پہ ہفتہ کئے مویو پہ بل سو د دانے پیدا کرل

وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قَنَاطِيرُ ذَانِبٍ ۚ وَجَنَّتِ مِنَ الْأَعْنَابِ وَالزَّيْتُونِ

او د تجورو د اولونہ | لہ بنا خونہ د ہفتہ نہ | د غونچکو | زورندونہ | او باغونہ | د انگورو | او خونہ | او د تجورو د غونگورو نہ | زورندو غونچکونہ | او د انگورو | او د خونہ | او

وَالرَّامَانَ مُشْتَبِهًا ۚ وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ۚ انْظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثَرُ

او د انارو | دیو بل پہ شان | او دیو بل نہ جدا | د گوری | د دے میوونہ | کلہ چہ میوونہ | د انارو گور باغونہ چہ ہفتہ دیو بل پہ شان دی او ہفتہ دیو بل نہ جدا دی | د (اونو) میوونہ خود گوری ہر کچہ و لکی او

وَيَنْعِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۙ وَجَعَلُوا

او د دے بخند (لطفہ) | بیشک | پہ دے کئے | نخبے دی | د ہفتہ قوم د پارہ | چہ ایمان راوہی | او د گروہی | ہر کچہ نخبہ شی | پہ دے خیزو نو کئے د مؤمنانو د پارہ د قدرت بنکارہ | نخبے پرتے دی | او د دی خدا مال

لِلَّهِ شُرَكَاءُ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ

اللہ سرہ | شریکان | پیریا نولرہ | اوحال دچہ اللہ پیداکری دی | اوجہ پکری دی | اوحہ دپارہ | حامن | اولونہ
لہ پیریا نولرہ شریک کرخولی دی اوحال دچہ (دوی م) اللہ پیداکری دی اودوی اللہ تعالیٰ لہ بغیرد پوہ نہ حامن او

بَغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ ۝۱۰۰ بَدِيعُ

پہ بے علمئی سرہ | اوحہ پاک دے | اودیرا دچت دے | دہفہ خہ نہ | چہ دوی ئے بیانوی | پیداکونکے دے
لونہ جو پکری دی اللہ تعالیٰ پاک دے اودہ فو خبرونہ اچت دے چہ دوی ئے بیانوی ، داسمانونہ او

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَتَى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ

داسمانونہ | اود زمک | خنک کیدے شی | دہفہ | خونے | حال اے چہ نشہ دہفہ | بنجہ
دزمک پیداکونکے دے ، دہفہ خونے خنک کیدے شی ، ہرکے چہ دہفہ بنجہ نشہ

وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝۱۰۱ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ

اوپیداکروہفہ | ہرخیز | اومہ فہ | پہ ہرخیز | پوہ دے | ہم دادے اللہ | ستاسورت
اوحفہ ہرخیز پیداکری دے اوپہ ہرخیز بنجہ پوہ دے ۔ ہم دالہ دے چہ ستاسو پالونکے دے

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ

نشہ دہفہ خوک معبود | سوا دہفہ نہ | پیداکونکے دے | دہرخیز | پس ہم دہفہ عبادت کوی | اوحفہ
بے دہفہ نہ بل معبود نشہ ، دہرخیز پیداکونکے دے (یوازے) دہفہ عبادت کوی ، اوحفہ

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۝۱۰۲ تَدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ

دہرخیز | کارساز دے | نہ شی موندے ہفہ لہ | سترے | اوحفہ | موی | سترگولہ
دہرخیز کارساز دے ۔ خوک ئے پہ سترگونہ شی لیکے اوحفہ تولے سترے لیدے شی ،

وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ۝۱۰۳ قَدْ جَاءَكُمْ بِصَاحِبٍ مِنْ رَبِّكُمْ

اوحفہ دے | باریک بین | خبردار | بیشک راغلی دی تاسوتہ | دلیونہ | ستاسو رب لہ طرف نہ
اوحفہ باریک بین خبردار دے ، تاسوتہ دخیل رب دطرف نہ دلیونہ راغلی دی ،

فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا ۚ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ

نوخوک | چمے دوی | پس حان دپارہ | اوحوک چہ ہوند پاتے شو | نوم پہ ہفہ (تاوا) | اوزہ نہ یم | پہ تاسو باند
نوخوک چمے دوی نو فائدہ ئے حان لہ دہ اوحوک چہ خیل حان ہوند کری نوتاوا ئے دخیل حان دے اوزہ (نہی) ستاسو

بَحْفِظٌ ۝۱۰۴ وَكَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ

نکھبان | اودغہ شان | بیابیا بیانومونہ | ایبتونہ | اوجہ ووائی ہفہ (مکر) | کوسنلی دی تا
نکھبان نہ یم | اودغہ شان مونہ خیلے نخنے بیابیا بیانوا اوجہ دپارہ چہ دوی ووائی چہ تا (چرنہ دچانہ کوسنلی

وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝۱۰۵ اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ

اوجہ مونہ بنجہ واضعہ کر دے | پوہید و نکو دپارہ | پیروی و کرہ | دہفہ خہ | چہ وحی ئے شوہ | تاتہ
دی اوحوک چہ پوہہ دی ہفوی نہ حقیقت بنجہ بنکارہ کرہ ۔ تہ پہ ہفہ وحی پسے خہ چہ خیل رب درتہ

مِنْ رَبِّكَ ۖ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ۝

ستاد رب نہ طرف نہ نشہ دہ (شوگ) معبود | سوادھفہ | اومخ وگرخوہ | له مشرکانو نہ
والیہ لے دہ | بے دھفہ نہ بل خدائے نشہ | او د مشرکانو پیرواہ مہ کوہ

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا ۚ وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا ۚ

او کہ چہ غوہنے وے اللہ | نو دوی بہ شرک نہ وو کرے | او نہ بیٹے جو کرے مونہ نہ | پہ دوی باند | نگران
او کہ چہ اللہ تعالیٰ غوہنے نو دوی بہ شرک نہ وو کرے | او مونہ نہ پہ دوی محافظ مقرر کرے نہ بیٹے

وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ۝ وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ

اونہ بیٹے نہ | پہ دوی | ذمہ وار | او کھل مہ کوئی | ہونہ د کو موچہ | مشرک عبادت کوئی
اونہ نہ دوی ذمہ وار بیٹے - اور اے مسلمانو! | ہفہ معبود اونہ نہ کھل مہ کوئی چہ دوی نے د

مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَلِكَ

د اللہ نہ سوا | پس دوی بہ کھل وکری | اللہ نہ | پہ زیاتی سربہ | بے علم نہ | دغہ شان
خدائے نہ سوا عبادت کوئی | کھل چہ دوی بہ د دہشمنی پہ وجہ پہ ناپوہی کئے اللہ نہ کھل وکری | دغہ شو

ذِينَ يَدْعُونَ إِلَى الْكُفْرِ يَسْتَمِعُونَ لَهُمْ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ أَتَىٰ

بِئْسَ الشَّيْءُ ۚ سَمِعُوا لَهُمْ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ أَتَىٰ ۚ

فَيَنْبِئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ

أَيْمَانِهِمْ أَنُفَعُ الْبَشَرَةَ خَلْقًا ۚ وَمَا يَشْعُرُونَ أَنَّ هَٰذَا

لِإِنِّ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ ۚ لِيُؤْمِنُوا بِهَا ۚ قُلْ إِنَّمَا الْآيَةُ

عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يَشْعُرُونَ أَنَّ هَٰذَا لَإِنِّ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ ۚ

لِيُؤْمِنُوا بِهَا ۚ قُلْ إِنَّمَا الْآيَةُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يَشْعُرُونَ

أَنَّ هَٰذَا لَإِنِّ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ ۚ لِيُؤْمِنُوا بِهَا ۚ قُلْ

إِنَّمَا الْآيَةُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يَشْعُرُونَ أَنَّ هَٰذَا لَإِنِّ

جَاءَتْهُمْ آيَةٌ ۚ لِيُؤْمِنُوا بِهَا ۚ قُلْ إِنَّمَا الْآيَةُ

عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يَشْعُرُونَ أَنَّ هَٰذَا لَإِنِّ جَاءَتْهُمْ

آيَةٌ ۚ لِيُؤْمِنُوا بِهَا ۚ قُلْ إِنَّمَا الْآيَةُ عِنْدَ اللَّهِ

وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَاهُ إِلَيْهِمُ الْمَلِئِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَى وَحَشَرْنَا

او کہ چہرے مونڈ | رالبرے | دوی تہ | فرشتے | او کلام کہو دوی سرہ | مرو | او جمع کہے و مونڈ
او کہ مونڈ پہ دوی فرشتے ہم نازلے کہے وے ، او مرو ورسرہ خبرے ہم کہے وے او مونڈ (د دنیا)

عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قَبْلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ

پہ دوی باند | ہر چیز | مخے تہ | (نویام) دوی دانہ وو | چہ ایمان نہ راوہ و | مکر (دا) | چہ اللہ تعالیٰ غوشتے
تو غیزونہ د دوی مخے تہ راجع کہی وے ، بیا ہم دوی ایمان نہ راوہ و ہنہ ! کہ چہ اللہ غوشتے (نوبلہ خبر دہ)

وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ ۝ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا

لیکن | اکثر لہ دوی نہ | جاہلان دی | او دغہ شان | مونڈ جو کہل | ہر نبی د پارہ | دشمنان
لیکن پہ دوی کہنے اکثر خلق د نا پوہی خبرے کوی ۔ او دغہ رنگ مونڈ د ہر نبی دشمنان شیطانان پیدا کوی

شَيْطَانٍ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ

چہ شیطانان دی | لہ بنیاد مو | اولہ پیریا نو تہ | چہ (غور د نو) کہنے اچوی | مخے لہ دوی نہ | حُوتہ
دی کوم چہ انسانان او پیریاں وو دوی د دو کے و رکولو د پارہ د یو بل پہ زہا کہنے د دروغ

زُخْرَفِ الْقَوْلِ غُرُورًا ۝ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ

دروغ خبرے | دو کے د پارہ | او کہ چہرے غوشتے | ستارب | دوی بہ دا کارنہ و و کہے | پس پیریاں دوی
خوبے پستے خبرے اچوی ، او کہ چہرے ستارب غوشتے نو دوی بہ دا کارنہ شو کولے نو دوی او

وَمَا يَفْتَرُونَ ۝ وَلِتَصْغَىٰ إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

او کوم چہ | دوی دروغ تہی | او چہ مائلہ شی | دے (دروغ طرف تہ | زہونہ | دہغو خلقو | چہ یقین نہ لری
کوم چہ دوی دروغ تہی (پہ جبل مال) پیریزدہ ، دو کہہ (د خبر کوی) چہ کوم خلق پہ آخرت باند یقین نہ لری دہغوی

بِالْآخِرَةِ وَلِيُقْتَرَفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ۝ أَفَعَيَّرَ اللَّهُ

پہ آخرت | او د پارہ د چہ دو خون کوی ہف | او چہ دوی و کوی | ہفہ خراب کارونہ چہ دوی کوی | پس ایاد اللہ نہ ہوا
زہونہ د طرف تہ مائلہ شی او ہغوی دا خبرے خوبے کوی او کوم خراب علونہ چہ دوی کوی پہ ہفہ کہنے گیا وی (اے غیبرہ)

أَبْتَغَىٰ حَكْمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا

زہا ولتوم | فیصلہ کو نک | او دے ہفہ ذات کے | چہ نازلے کہو | ستا طرف تہ | (دا کتاب | واضح کہے شو
دوی تہ و وایہ | چہ ایازہ د اللہ تعالیٰ نہ سوا خوک بل حکم ولتوم حالانکہ ہم ہفہ کے کوم چہ تا سوطرف تہ یو کتاب نازل

وَالَّذِينَ اتَّيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنْزَلٌ مِنْ رَبِّكَ

او کوموتہ چہ | مونڈ و رکہے کے | کتاب | ہغوی پوہیری | چہ ہفہ | نازل کہے شو کے | ستادرب د طرف تہ
کہو کوم چہ واضح کے او ہفہ خلق کو موتہ چہ مونڈ کتاب و رکہے کے ہغوی پوہیری چہ دا قرآن ستادرب د طرف تہ پہ حق

بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ۝ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ

رشتونے | پس تہ مہ کیرہ | لہ شک کوونکونہ | او پورہ شو | خبرہ | ستادرب
سہ نازل شو کے نو تہ پہ شکونہ خلق کہنے مہ شاملیرہ | او ستادرب خبرہ د رشتینوالی او د

صِدْقًا وَعَدْلًا ۖ لَمْ يَدِلْ لِكَلِمَتِهِ ۖ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۰﴾

په رښتيا | او انصاف كې | نشته څوك بد لودنكې | دهغه څخه خبره | او هغه څه | اوريدونكې | پوهه
انصاف په اعتبار سره كامله ده | هيڅوك دهغه حكومنه بد لولې نه شي او هغه هر څه او سړى او يه هر څه پوهه

وَإِنْ تَطِعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

او كه پچه ته خبره ومنه | ډاځه كند | له هغونه چه په زمكه كې دى | نو دوى به گمراه كړي تا | ځاى الله دلاره نه
او كه پچه ته ډډنيا ډاځه كند و غلطو خبره ومنه نو دا خلق به تا ځاى الله تعالى دلاره نه گمراه كړي

إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ ۖ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿۱۱﴾ إِنَّ رَبَّكَ

پيروى نه كوي دوى | مكر د گمان | او نه دى دوى | مكر صرف خيالي خبره كوي | بيشكه ستارب
دوى خو محض په گمانونو پس روان دى | او صرف خيالي خبره كوي | په حقيقت كې ستارب ډير

هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ ۖ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿۱۲﴾

ښه پوهه ده | چه څوك لره كيږي | دهغه دلاره نه | او هغه | ښه پوهه څه | په سمه لار تلونكو باند
ښه پوهه ده | چه څوك د سمه لاره نه بې لاره ده | او ښه پوهه ده | چه څوك په سمه لار روان ده

فَكُلُوا مِمَّا ذَكَرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ ۖ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ

پس تاسو خوږئ | له هغه څه نه | چه افته شوي | نامه ځاى الله | په هغه | كه چرې يئې تاسو | دهغه په ايترونو
نو دهغه څارو و غوښه خورئ | په كومو چه (ډډېچ په وخت) ځاى الله تعالى نوم ياد شوى دى كه تاسو دهغه په

مُؤْمِنِينَ ﴿۱۳﴾ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذَكَرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ

ايمان لرونكي | او څه روجه ده | چه تاسو نه خورئ | له هغه څه نه | چه ياد شوى دى نامه ځاى الله په هغه
حكمنو ايمان لرئ | اخر څه روجه ده | چه تاسو د دهغه څارو | غوښه نه خورئ | په كوم چه ځاى الله نوم ياد شوى

وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَّا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ ۖ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ

حالانكه هغه واضح كړې ده | تاسو پاره | كوم چه | هغه حرام كړل | په تاسو باند | مكر صرف هغه | چه تاسو مجبوره شئ
دى | حال ځاى الله تعالى در باند څه حرام كړى دى هغه ئې په تفصيل سره بيان كړى دى | مكره تاسو ورته

إِلَيْهِ ۖ وَإِنْ كَثِيرًا لِّيُضِلُّوكَ بِأَهْوَاءِهِمْ ۖ بِغَيْرِ عِلْمٍ

هغه ته | او بيشكه | ډير خلق | بې لاره كوي خلق | په خواهش د نفس خپل | بې له پوه نه
(د لوبښته) مجبوره شئ (نوهي مخ نشته) او بيشكه ډير خلق د خپلو نفساني خواهشاو په وجه بغير علم نه خلق گمراه

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿۱۴﴾ وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ

بيشكه | رب ستا | ښه پوهه ده | حد نه په تيريدونكو باند | او پيريږدئ | ښكاره | كنهه | او پته دهغه
كوي | بيشكه الله د حد نه وړاند تيريدونكى ډير ښه پيژني | او څرگند او پته هر قسم گناهونه پيريږدئ

إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا

بيشكه | كوم خلق چه | كوي | كنهه | ډير زړه دوى ته بدله وركوي | دهغه كوم چه
يقيناً كوم خلق چه گناهونه كوي | ډير زړه به هغوى ته دهغوى د بدلو

يَقْتَرِفُونَ ﴿١٣٥﴾ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ

دوی کول | او تاسو مہ خورئ | لہ ہفتہ نہ | چہ نہ وی یاد شوی | نوم ذ اللہ | بہ ہفتہ باند
سزا ملاویزی - او دہے حلالے نہ (غوبنہ) مہ خورئ چہ ذ اللہ تعالیٰ نوم پرے یاد شوی نہ وی

وَأَنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُوحِيَ إِلَىٰ أُولِيَهِمْ

وبیشک ہفتہ (خورئ) | گناہ دہ | او بیشک | شیطان | (خو) | اچوی | (پہ غور و نوکے) | دخیلو دوستانو
او دا دگناہ کار دے او بیشک شیطان دخیلو دوستانو پہ زہو نو کئے وسوسے اچوی | چہ

لِيُجَادِلُوهُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٣٦﴾

چہ دوی تاسو جگرے کوی | او کہ چرے | تاسو د دوی خبرہ دمنی | نو بیشک تاسو | بہ مشرکان یئ -
تاسو سرہ جگرے وکری | او کہ تاسو ہم دہغوی اطاعت وکرو نو یقیناً مشرکان بہ شی -

أَوْ مَنْ كَانَ مِنَّا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي

ایا خوک چہ وو | مہ | بیا مونہ ہفتہ ژوند کړو | او جوړ کړو مونہ | ہفتہ دپارہ | نور | چہ روان دی
ایا خوک چہ مہ وو | بیا مونہ ہفتہ ژوند کړو | او ہفتہ دپارہ مور نہ پیداکړہ چہ د دے پہ مدد

بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ

دہے پہ مدسره | پہ خلقو کئے | ایا دہے چا پہ شان دے | چہ پہ تیارو کئے وی
سرہ ہفتہ دخلقو پہ مینہ کئے ژوند تیروی دہے چا پہ شان کیدے شی چہ پہ تیارو کئے پروت وی

لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٧﴾

چہ نہ شی راوتلے | لہ ہفتہ نہ | دغہ شان | بناسٹہ کړ شوی | کاخانو دپارہ | ہفتہ عمل | چہ دوی نے کوی -
او بہ ترے نہ وتلے نہ شی | دغہ کاخانو نہ دہغوی (خراب) عملونہ بناسٹہ بنکارہ شوی دی

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مَّجْرُمٍ لِّيمَكُرُوا فِيهَا

او دغہ شان | جوړ کړل مونہ | پہ ہریو کلی کئے | لوئے لوئے | مجرمان ددغہ کلی | چہ دوی مکر وکری | پہ ہفتہ کئے
او ہم دغہ مونہ پہ ہر کلی کئے دہے خلے غتان مجرمان جوړ کړی دی | چہ د مکر جالونہ | پکئے خوروی

وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٣٨﴾ وَإِذَا جَاءَتْهُمْ

او دوی مکر نہ کوی | مکر | دخیلو خانو سرہ | او دوی نہ پوہیوی | او کہ چہ راشی دوی تہ
او دوی (بل چا سرہ نہ بلکہ) خیلو خانو سرہ فریب کوی خو دوی پوہیوی نہ - او ہر کله چہ دوی تہ

أَيُّهُ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا

(ختم) نخبنہ | (نو) | وائی | مونہ خوبہ ہیتر کلمہ ایمانہ راوڈ | تر دے چہ | را کړے شی مونہ تہ | پہ شان دہفتہ
بوہ نخبنہ راشی، نو وائی چہ مونہ ہیچرے نہ منو تر خو چہ پخپلہ مونہ تہ ہفتہ نخبنہ رانہ کړے شی لکہ چہ د

أُوتِيَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ

چہ در کړ شول | ذ اللہ پیغمبرانو تہ | اللہ بنسہ پوہہ دے | کوم حائے چہ | ہفتہ اردی | خپل پیغام | از بہ ورسپیوی
لہ تعالیٰ رسولانو تہ وکړے شوی - اللہ تعالیٰ بنسہ پوہیوی چہ خوک دخیل (رسول جوړ کړی، مجرمانو تہ بہ

الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا

هفتونہ | کو موچہ جرم و گنہگار | رسوائی | ذالہ سرہ | اوعذاب | سخت | یہ سبب دیکھ |
دیر نہ دالہ تعالیٰ پہ دربار کئے | دیر ذلت او سخت عذاب و رسی | کھلے چہ دوی بہ مکاریاں

كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿١٢٤﴾ فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ

دوی بہ بد تدبیر و نہ کول | پس چاہتہ چہ | اللہ و غواہی | چہ ہدایت و کبریٰ ہفتونہ | نو پیرانیزی | دھفہ سینہ
کو لے۔ (حقیقت دادے چہ) چاہتہ اللہ تعالیٰ ہدایت کول و غواہی نو (د) اسلام (تعلیم) نہ دھفہ سینہ

لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا

اسلام دپارہ | او چاہتہ چہ ہفہ و غواہی | چہ | گمراہی کری | نو کری | دھفہ سینہ | تنگہ
پیرانیزی۔ او خوک چہ گمراہ کول غواہی نو دھفہ سینہ دل سے لپٹا تنگہ کری | چہ اسلام قبول ورتہ داسے

حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ

دیر زیا تنگہ | داسے لکے چہ | یہ زور سو خیزی | یہ اسمائے | ادغہ شان | ور غور زوی | اللہ | ناپاک
بنکاری) لکے چہ لوہائے نہ دیر پہ گمراہ خیزی دغہ رنگ ناپاک کی اللہ تعالیٰ پہ ہفہ چاراولی

عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٥﴾ وَهَذَا صِرَاطٌ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا

یہ ہفہ خلقو | چہ ایمان نہ راہی | او ہم دادہ | لاسہ | استادرب | نیفہ
چہ ایمان نہ راہی | او استاد پروردگار (بنود لے) لاسہ

قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾ لَهُمْ

بیشک | مونہ یہ تفصیل سوینہ کرے | نخبے | دھفہ خلقو دپارہ | چہ نصیحت منی | ددوی دپارہ دے
او مونہ نصیحت اورید و نکو تہ خیلے نخبے یہ تفصیل سرہ بیان کری دی دوی لہ دے

دَارُالسَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٧﴾

کوسہ سلامتی | ددوی ذرب سرہ | او ہفہ | ددوی مددگار | یہ سبب دھفہ خہ چہ دوی بہ کول | او
دوی دپرووردگار سرہ دسلامتی کوسہ او ددوی دنیکو علو پہ وجہ ہفہ ددوی مددگار دے۔ او

يَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا يَمْعُشَرُ الْجَنِّ قَدْ اسْتَكْثَرْتُمْ

یہ کومہ و ش | چہ ہفہ بہ جمع کری دوی | قول | (نوبہ فرمائی) اے دے | دپیریانو | تاسو تابع کری دو دیر
یہ کومہ و ش | چہ اللہ تعالیٰ دوی قول جمع کری او فرمائی چہ اے دپیریانو دے | تاسو خود بنیاد مونہ دیر

مِّنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيُوهُمْ مِّنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ

لہ بنیاد مونہ | او بہ وائی | دوستان ددوی | لہ انسانانہ | اے زمونہ ربہ! فائدہ داہستہ
خلق گمراہ کری دو، او بہ بنیاد مونہ خوک چہ دپیریانو ملگری وو بہ وائی چہ اے زمونہ ربہ! مونہ بہ

بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتُمْ لَنَا

لہ مونہ و ش | دھونہ | او مونہ و رسید | خیل ہفہ مبعادہ | کوم چہ | مقرر کرے ووتا | مونہ دپارہ
دنیا کئے دیوبل نہ بے فائدہ اہستی دی او اس ہفہ نیستہ نہ را رسید وچہ تارالہ مقرر کرے دے

قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ

وہ فرمائی | اور دے | خُلے ستاسو | ہمیشہ بہ یئ | بہ ہفے کے | مکر | خہ چہ غواہی | اللہ بیشک
اللہ بہ ورتہ و فرمائی چہ اور ستاسو تہیکار تہ دہ ہمیشہ بہ | یکے اوسیدنی خہ ہفہ کشا بہ معاف شی | چہ چالہ د اللہ تعالیٰ

رَبِّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۝۱۲۸ وَكَذَلِكَ نُؤَيِّ بِعُضِّ الظَّالِمِينَ

ستار | خاوند د حکمت | پوہہ دے | دغہ شان | مونز بہ ملگری کرو | خہ ظالمان
موضی شی بیشک ستار | د حکمتو خاوند بہ ہر خہ پوہہ دے اور غے بہ مونز خہ ظالمان د نور و خوسرہ د خیلو

بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝۱۲۹ يَمْعَشَرِ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ

د خونہ | بہ سبب د ہفہ خہ | چہ دوی بہ کول | اے دے | د پیریانو | او بنیادمو
علونو بہ وجہ ملگری کرو - اے د پیریانو او بنیادمو تولکو

أَلَمْ يَأْتِكُمْ رَسُولٌ مِّنْكُمْ يَقْصُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنْذِرُونَكُمْ

ایا نہ دی راغلی تاسو | پیبران | لہ تاسونہ | دوی بہ بیانول | تاسونہ | زما آیتونہ | او ویرول بہ دیک تاسو
ایا تاسونہ ستاسونہ پیبران نہ ووراعلی چہ زما آیتونہ نے درتہ اورول ، او د نئی ورے د

لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمْ

ملاقات نہ | ستاسو دے ورے نہ | دوی بہ ووائی | مونز گواہی ورکو | بہ خیلو خاوند باند | اودو کہ ورکے ورتی
ملاقات نہ نے ویرولئی - ہفوی بہ وائی چہ مونز بہ خیلو خاوند گواہی کو ، او دوی لہ

الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ۝۱۳۰

ژوند | د دنیا | اودوی گواہی ورکے | بہ خیلو خاوند | چہ واقعی دوی | دو | کافران
د دنیا ژوند پہ دو کہ کئے غور زولی وو خو بہ دغہ ورخ بہ بہ خیلہ اقرار وکری چہ دوی د حق نہ انکار کوونکی وو

ذَلِكَ أَنْ لَّمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقَرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا

داہک | چہ | نہ دے | ستار | ہلا کوونک | د بنارونو | بہ ظلم سرہ | ہر کہ چہ د اوسید
دا پہ دے وجہ چہ ستار بہ ظلم او تانصافی سرہ پہ داسے حالت کئے کلی نہ تباہ کوی چہ د ہفہ خاے اوسیدنی

غَفْلُونَ ۝۱۳۱ وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِّمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ

بے خبرہ وی | او ہر پو د پارہ | درجے دی | د دوی د علونو بہ وجہ | اونہ دے | ستار | بے خبرہ
(د حکوتونہ) بے خبرہ وی او تلو د پارہ د ہفوی د علونو مطابق درجے دی . او ستار د ہفوی د علونو

عَمَّا يَعْمَلُونَ ۝۱۳۲ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ ۝۱۳۳ إِنْ يَشَأْ

لہ ہفہ خہ نہ | چہ دوی نے کوی | او ستار | (دیر) بے نیازہ | خاوند د رحمت دے | کہ چہ ہفہ و غواہی
نہ بے خبرہ نہ دے | او ستار غنی دے | د رحمتو خاوند دے ، کہ ہفہ و غواہی

يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفَ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا

(نو) لہ بہ کوی تاسو | او جانشین بہ کری | پس لہ تاسونہ | خوک چہ ہفہ و غواہی | لکہ خٹکے چہ
نو تاسو بہ فنا کری او تاسونہ پس چہ خوک نے خوین وی ہفوی بہ ستاسو بہ خاے کہینوی لکہ خٹکے چہ

أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ قَوْمٍ آخَرِينَ ۖ إِنَّ مَا تُوْعَدُونَ

ہفتہ پیدا کریں تاسو | د نسل نہ | د نور و خلق | بیشک | د کوہ خیز | چہ تاسو وعدہ در کوہ شی
تاسو نے ذیل قوم د نسل نہ را پیدا کری - د کوہ خیز چہ تاسو سرہ وعدہ شہ دہ

لَا تِلْكَ وَ مَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ۚ قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا

ہفتہ راتلوکے دہ | اونہ بی تاسو | عاجزہ کوونکی | دواہ | اے زما قومہ! | تاسو عمل کری
ہفتہ یقیناً راتلوکے دے او تاسو (اللہ) عاجزہ کو لے نہ شی - دواہ چہ اے زما قومہ! یہ خیل خائے

عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۚ مَنْ تَكُونُ لَهُ

یہ خیل خائے باند | بیشک زہم عمل کوونکی یم | پس تاسو تہ بہ زہم معلومہ شی | ہفتہ خوک | چہ وہی بہ ہفتہ
لکھا و سنی عمل کوئی اورہ ہم یہ خیل خائے عمل کوہم | زہم درتہ معلومہ شی ، چہ د آخرت (نبیہ)

عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ۚ وَجَعَلُوا لِلَّهِ

نبیہ انجام | یہ آخرت کئے | بیشک | خلاص بہ نہ شی | ظالمان | او مقرر کرے دہ دوی | اللہ (ہم)
انجام د چہ د پارہ دے ، بیشک چہ ظالمان ہیچے خلاصیدے نہ شی . او دوی د خدائے د پارہ د

مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ

لہفہ نہ | چہ پیدا کرل ہفتہ | فصل | او خاروی | یوہ برخہ | بیا وائی | چہ دا (خو) | اللہ دہ
ہفتہ یہ پیدا کر و فصلو او یہ خارو و کئے یوہ برخہ مقرر کرے دہ ، نوہ خیل کمان کئے وائی چہ دا

بِزَعْمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ

د خیل خیال مطابق | اودا | زمونہ د شریکانو د پارہ | پس کوہم (برخہ) چہ دہ | د دوی د معبودانو | ہفتہ خونہ رسی
برخہ اللہ شہ اودا بلہ (برخہ) زمونہ د جوہ و کور شریکانو شہ نو بیا چہ کوہم برخہ شریکانو لہ مقرر کری وی نو ہفتہ

إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ ۚ إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ سَاءَ

اللہ تہ | او کوہم (حصہ) چہ دہ | د اللہ | نو ہفتہ | رسی | د دوی د معبودانو طرفتہ | دیریدہ
ہیچہ اللہ تہ نہ رسی او چہ کوہم لے اللہ تعالیٰ لہ مقرر کری وی نو ہفتہ د دوی شریکانو تہ ورسی ، دوی

مَا يَحْكُمُونَ ۚ وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ

کوہم چہ دوی فیصلہ کری | اودعہ شان | بناستہ کرے | دیریدہ | مشرکانو د پارہ | دژل
خومرہ خرابے فیصلہ کری ؟ اوہم دعہ شان دیریدہ مشرکانو پہ خیال کئے د دوی (جوہ کرد) شریکانو خیل

أَوْلَادِهِمْ شُرَكَائِهِمْ لِيَرُدُّوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ

د اولاد خیل | د دوی شریکانو | چہ ہفتہ د کھلاک کری | او چہ کھلاک کری | یہ دوی باند | د دوی دین
اولاد وژل بناستہ بکارہ کری | چہ برباد کئے کری ، او چہ دین پرے کھلاک کری

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرَهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ۚ وَقَالُوا

او کہہ چہ | غوشتے اللہ (خو) | دوی بہ نہ وکری دے | پس پریردہ دوی | او کوہم چہ | دوی دروغ تری - | اود دوی دانی
او کہہ اللہ تہ منظورہ و نو داسے بہ نہ کول ، خود دوی پریردہ چہ یہ خیلو دروغ کئے دغے پرانہ دوی | اود دوی

هَذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْتُ حُجْرًا لَا يُطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ

(جہ) دا | خاوری | او فصل | منع کرے شوی دی | نہ بہ خوری دا | مکر | ہفتہ شوک چہ مونہ غواہ
داہم وائی چہ دا خاوری او دایتی منع دی صرف ہفتہ خلق بہ ئے خوری چاہتہ چہ زمونہ

بِزَعِيهِمْ وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ لَا يَذْكُرُونَ

د دوی د خیال مطابق | او (کئے) خاوری | (جہ) حرام دی | دھو شاکلہ (دسورلی دیارہ) | اور کئے خاوری | چہ دوی نہ اخی
خوبنہ وی (دا پابندی کے) | پہ خیل گمان (لگوئے دہ) | او داسے خاوری ئے مقرر کر دی چہ پہ ہفتہ باند

اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءٌ عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا

نوم د الله | پہ ہفتہ باند | پہ دروغ توہلو | الله باند | دیر نہ سزاور کر دی | پہ سبب دے
ئے سورلی اوارونہ وہل بند کرل او دے خاوری چہ د الله نوم پر (دھلاوویہ) | نہ اخی دافہ پہ خدا دروغ نہی | الله تعالیٰ

كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٣٨﴾ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ

چہ دوی بہ دروغ توہلو | او دوی وائی | (جہ) کوم (جی) دی | پہ خیتو کئے | د دے | خاوردو
بہ ورلہ دیر نہ دروغ سزاور کر دی | او دوی وائی چہ دے خاوردو پہ گیلہ کئے کوم پیچے دے ، ہفتہ خالص

خَالِصَةً لِّذِكْرِنَا وَمَحَرَّمٌ عَلَى أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُنْ

(ہفتہ) خاص (دی) | زمونہ دسرو دیارہ | او حرام دی | زمونہ پہ بنحو باند | اوکے چہ | ہفتہ دوی
زمونہ دسرو دیارہ دے ، او زمونہ پہ زنا نو حرام دے ، اوکے چہ ہفتہ

مَيِّتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ

مر | نوہفہ (قول بنی سہ) | پہ دے کئے | شریک دی | الله پہ سزاور کر دی | د دوی د دے کار
پچہ مردی ، نو بیا قول (نہ شیخ) | پکینے شریک دی الله تعالیٰ بہ دوی نہ دخیلو (غلط) | بیا نو سزا

إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٣٩﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ

بیشک ہفتہ | خاوند حکمت | پوہہ دے | بیشک | تاوانیان شول | ہفتہ کوموچہ | دودلو | اولاد خیل
ور کر دی ہفتہ د حکمت خاوند او پہ ہرختہ پوہہ دے | ہفتہ خلق یقیناً تاوانیان شول چہ خیل اولاد ئے پہ نادانی

سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً

پہ و توفی کئے | بے لہ پوہہ نہ | او دوی حرام کرل | ہفتہ | چہ روزی ور کر دے دوی | الله | پہ وجہ د دروغ توہلو
او بے سندہ دودلو ، او کومہ روزی چہ الله تعالیٰ ور کرے دہ ہفتہ ئے پہ حان حرام کرے حکم چہ پہ الله

عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٤٠﴾ وَهُوَ الَّذِي

پہ الله باند | بیشک دیکراہ شول | اونہ شول دوی | سمہ لار موندونکی | او الله ہفتہ ذات دے
ئے دروغ جوہ کرل دغہ خلق یقیناً لکراہ شول او دوی سمہ لار موندلے نہ شواہ او الله تعالیٰ ہفتہ ذات دے چہ

أَنشَأَ جَنَّتٍ مَّعْرُوشٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشٍ وَالنَّخْلَ

پیدائے کرل | باغونہ | خیزولی شو پہ پایور لکہ دانگور زیلیں | (جہ) نہ وی خیزولی شو پہ پایور (مضبوطتہ والا) | او قجور
باغونہ ئے پیدائے کرل ہفتہ د کوموچہ کمزور زیلیں پہ جھنوو خیزوئی او ہفتہ ہم چہ نہ شی خیزولے او د قجور اونے

وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أُكْلَهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا

اور فصلونہ | چہ مختلفہ دی | میوے دے | اوزیتون | اوانار | خہ یوشان
اور اسے فصلونہ چہ میوے کے مختلف قسم وی اور ذیتون اوانار اوتے پہ صورت شکل کئے دیوں

وَّغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ

اور خہ مختلف قسم | (چہ) خورئی | نہ میوہ دے نہ | کلمہ چہ میوہ ونیسی | اودا کروی | دے دے حق
سره ملاؤ ہم اور مختلف ہم، تاسو دے تھے تو لے میوے خورئی کلمہ چہ میوہ ونیسی اور دیلو پہ ورخ ترے نہ

يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ

پہ ورخ دریلو دے | اوبے خایہ مہ خرخ کوئی | بیشک ہفہ | نہ خوینوی | بے خایہ خرخ کوئی
دے شرعی حق ادا کوئی اوبے خایہ خرخ مہ کوئی یقیناً اللہ تعالیٰ د حد نہ وتوئی نہ خوینوی

وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةً وَفَرْشًا كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ

اولہ خارونہ (دی) | بار اوجنودنی | اوزمکے سر لکیدی | خورئی | نہ ہفہ خہ نہ | چہ روزی در کردہ
اولہ خارونہ خہ بار اوجنودنی (دلوہ قد) اور خہ سر لکیدی (دور کوئی قد) دی اور (خلق) اللہ تعالیٰ چہ

اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ

اللہ | اویپیری مہ کوئی | د قد مون | د شیطان | بیشک ہفہ | ستاسو | دینن دے | بنکارہ
خہ در کبری دی ہفہ خورئی اور شیطان د قد مونو پیری مہ کوئی بیشک ہفہ ستاسو بنکارہ دینن دے

ثَمْنِيَّةَ أَزْوَاجٍ مِنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزَانِ ثَلَاثِينَ

آتہ | جوہے (دی) | لہ گدو نہ | دواہ | اولہ چیلونہ | دواہ | دواہ
دپہ غارو کئے د کو موچہ غوشہ خورے شی) اتہ قسمہ پیداکرل لہ گدو نہ دواہ (نراو بنجہ) اولہ چیلونہ دواہ (نراو بنجہ) راے پیغیرہ) پیوس وکرا چہ ایا اللہ تعالیٰ دواہ قسمہ نران حرام کروی دی کہ دواہ بنجہ یا ہفہ بنجہ

عَ الْذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ

ایا دواہ نران | ہفہ حرام کروی | یا | دواہ بنجہ | یا ہفہ بنجہ | چہ مشتمل دی | یہ ہفہ
اور (نراو بنجہ) راے پیغیرہ) پیوس وکرا چہ ایا اللہ تعالیٰ دواہ قسمہ نران حرام کروی دی کہ دواہ بنجہ یا ہفہ بنجہ

أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ نَبِيُّنِي يَعْلَمُ إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

رحمونہ | د دواہ و بنجہ | خبر رکھی ماتہ | یہ علم | کہ چہ | یئی تاسو | رشتینی
چہ د دواہ قسمہ مادو پہ کیپ و کئے پروت دے ماتہ پہ دلیل سرہ سم سم و دایئ کہ تاسو رشتینی یئی ؟

وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ

اولہ اوبیانو نہ | دواہ (نراو بنجہ) | اولہ غواگانو نہ | دواہ (نراو بنجہ) | دواہ | ایا دواہ نران
اور (دغہ شان) پہ اوبیانو کئے دواہ اولہ غواگانو نہ دواہ (نراو بنجہ) دی پیوس وکرا چہ ایا اللہ تعالیٰ دواہ

حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ

ہفہ حرام کروی | یا | دواہ بنجہ | یا ہفہ بنجہ | چہ مشتمل دی | یہ ہفہ | رحمونہ | د دواہ و بنجہ
نران کئے حرام کروی دی کہ دواہ مادے یا ہفہ بنجہ چہ د دواہ و مادو پہ خیتہ کئے پروت دے

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْكُمُ اللَّهُ بِهَذَا ۖ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن

یا | وئی تاسو | حاضر | کلمہ چھ وصیت کرے و تاسو | اللہ | پہ دے | پس حق دے | زیات ظالم | لہ ہفہ چا
یا | ایا تاسو ہفہ وخت (د اللہ تعالیٰ سرہ) | حاضر وئی کلمہ چھ ہفہ تاسو نہ دے حکم در کرو نہ دے ہفہ چا کوئے ظالم حق

اٰخِرَی عَلٰی اللّٰهِ کِذْبًا لِّیُضِلَّ النَّاسَ بِغَیْرِ عِلْمٍ اِنَّ اللّٰهَ

چہ تہی | پہ اللہ باند | دروغ | چہ گمراہ کروی | خلق | بے لہ پوہ نہ | بیشک | اللہ
کیداشی چہ پہ اللہ تعالیٰ باند | دروغ | تہی چہ خلق پرے دَ علم نہ بغیر (پہ جہالت سرہ) گمراہ کروی | بیشک | اللہ

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٤٣﴾ قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ

لاراه نه بنائی | قوم | د ظالمانو ته | ووايه | نه بيا موم زه | په هغه څه کيڼ | چه وحی ل شو ده | ماته
هغو خلقو ته هدايت نه کوی کوم چه ظالمان دي. (په پيغمبره!) ووايه چه کوم وحی ماته رالير ل شو ده؟ ځير

مُحَرَّمًا عَلَى طَائِعٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا

فقہ حنبلی حرام | پہ خورونکی باند | چہ خوری ہفتہ | سوا دد نہ چہ | وی ہفتہ | مردارہ | یا وینہ
ہفتہ کئے خوزہ پہ یو خورونکی باند خوراک دپارہ ہفتہ حنبلی حرام نہ موم، مگر دا چہ مردارہ وی یا بہیدلے وینہ

مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِزْبِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ

بھید لے | یا غوبہ | دخنزیر | پس بیشک ہف | ناپاک دے | یا ناجائزہ (حلالہ) | چہ خستہ شو وی نوم
وی ، یا دخنزیر غوبہ وی | کھک چہ دغہ پلیدہ دہ ، یا ناروا حلالہ وی | چہ د اللہ نہ سواد

لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ

دَ غَیْرِ اللّٰہِ | پَہ ہَے | پَس شُوک چَہ | ہِجُورَہ شَی | چَہ نَاخِرمَا نِی کُودِکَہ نَہ وِی | اَو نَہ زِیَا تِی کُودِکَہ | نُو بَی شِکَہ
بَل پَا نُو مِ پَرِے | خَستَہ شُوک وِی | خُو شُوک چَہ | ہِجُتَا چَہ شَی | نَاخِرمَا نِی نَہ کُوی اَو دَہ نَہ دَ تَی رِید وَا رَا دَہ نَہ لَری نُو بَی شِکَہ

رَبِّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٥﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا

ستار | بخشونک | مہریان دے | او پہ | ہفتہ خلق | چہ یهودیان دی | مونہ حرام کرے |
ستار | بخشونک | مہریان دے ، او پہ | یهودیانو باند | مونہ نوکونہ | لرونکی | حناور تھول

كُلِّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا

هریو | توکونو والا تھیز | اولہ غوایانو تہ | اولہ گد و چیلو تہ | حرام کیری و د مونہ | پہ دوی بانہ | وارڈ دے وارڈ
حرام کیری دو | او پہ غوئین مال کتہ | او یہ چیلو کتہ | مویرے وارڈ | حرامہ کرے وہ

إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ

سوا | دے نہ چہ لکیدی وی | ددوی دشاگوز (سُر) | یا کلمو باند | یا ہفہ چہ انبنتی وی | دھدو کی سوہ | دا
مکر ہفہ چہ یہ شایورے لکیدی وی | یا یہ کلمو یورے انبنتی وی | یا یہ ہدو کی یورے لکیدی وی | دا

جَزَيْنَهُمْ بِبَغْيِهِمْ ۖ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٤٦﴾ فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ

موبز ہزار کھہ دروٹی | ددوی دنا فرمائی پہ دم | ادبیشکہ موبز رشتونی یو | بیا کہ چرس | دغا تادروغزن کپی | نوو وایہ
ددوی لہ دسرکشی سزا ورکرس وہ | اودا چہ شہ وایو بالکل رشتنی وایو نوکہ ددی تادروغزن دنگزی | نوو رتہ وایو

رَبُّكُمْ دُورْحَمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿۱۴۸﴾

ستاسورب | خاوند د ډیر مه باندی د | اونه شی واپس کول د هغه عذاب | د مجرم قوم نه |
چه ستاسو خدا د فراخ رحمت خاوند د - اود هغه عذاب د مجرمانو خلقونه پستنه کیدنه نه شی

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا

ذریه وائی | هغه خلق | چه مشرکان دی | که پیر | غوښتل الله | (نو) نه به مونږ شرک کولو | اونه پلارانونه مونږه
دامشرکان به (ستا په جواب کینه) وائی که الله غوښتل نو مونږ به شرک نه کولو اونه به مونږ پلارنیکه کولو

وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى

اونه به مونږ حرام کړه وو | خه خیز | هم دغه شان | دروغ کړه وو | هغو خلقو | چه وړاندې له دوی وو | ترد چه
اونه به مونږ خه خیز حرام کړلو ، دغه شان هغه خلقو هم دروغ کړه وو چه د دوی نه وړاندې تیر شوی دی

ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ

هغوی وځکو | زموږ عذاب | ووايه | ایا دشته دی | تاسو سره | خه پوهه | نور اوباسی هغه
ترد چه دوی زموږ د عذاب مزه وځکه (له پیغمبره) ورته ووايه چه تاسو سره خه دلیل شته چه مونږ نه د

لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿۱۴۹﴾

مونږ ته | پیروی نه کوئ تاسو | مکر | د کمان | اونه بیئ تاسو | مکر صرف غلط اندازې کوئ بیئ
بنکاره کړئ ؟ تاسو خو تش په کمان چلیږئ (د حقیقت نه بې خبره یئ) اوتاسو صرف غلط اندازې کوئ

قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهْدَكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۱۵۰﴾

ووايه | پس د الله دے | دلیل | پوخ | پس که پیر | هغه غوښتل | نو هدايت به دے کړه و تاسو ولوته
ته ووايه چه هم د الله تعالی دلیل مضبوط دے که چرې الله غوښتل نو تاسو ولوته به دے هدايت کړه

قُلْ هَلَمْ شَهِدْ أَعْمُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا

ووايه | راولئ | گواهان خپل | هغه چه | گواهی درکړی | چه | الله حرام کړی دی | دا
(و له پیغمبره) ورته ووايه چه خپل گواهان راولئ چه گواهی درکړی چه دا (فلائی فلائی) خیز و الله حرام کړی

فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا

بیا که چرې دوی گواهی وکړی | نو هم گواهی مه ورکوه | د دوسره | او پیروی مه کوه | د خوا هشاتو د هغو چه | دروغ وگنډل
دی نو که دوی (پخپله) شهادت کوی نو ته ورسره شهادت مه کوه اود هغو خلقو په خواهشاتو پس مه خه چه زموږ د ایتونه

بَايِتَنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ يَزِيهِمْ يَعْجِلُونَ ﴿۱۵۱﴾

زموږ د ایتونه | اود هغو کوم چه | ایمان نه لری | په اخرت باند | اود دوی | د خپل سره | (نور) برابر دی
دروغ گنډی کوم چه زموږ د ایتونه دروغ وگنډل او چه په اخرت یقین نه لری اونور هسټیان د خپل سره برابر دی

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا

ووايه | تاسو راشئ | چه ولولم زه | خه چه حرام کړی | ستاسو رب | په تاسو باند | چه تاسو شریک مه نیسئ
(په پیغمبره) دوی ته ووايه چه راشئ زه تاسو ته اورو چه الله په تاسو خه حرام کړی دی ، دا چه د الله تعالی سره هم

بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۖ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ

ده سړه | هېڅ څيز | او د مور پلار سره | احسان (کوڼ) | اومه وژنئ | اولاد خپل
خپرمه شريکوي او مور پلار سره ښه سلوک ساتئ ، او خپل اولاد د مفلسي د لاسه

مِّنْ اِمْلَاقٍ نَّحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَاِيَّاَهُمْ ۖ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ

د مفلسي د ويره | هم مونږ | روزي درکو تاسو | او دوی ته | اومه نژدې کېږئ | له حيايتي نه
مه وژنئ ، مونږ تاسو ته هم او دوی ته هم روزي ورکوو او دې شرمي خبرو ته مه نژدې

مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطْنَ ۖ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي

چه ښکاره وي | له دې نه | او هغه چه پټ وي | اومه وژنئ | هېڅ نفس | کوم چه
کېږي کله څرگند وي او کله پټ وي ، او يو نفس له چه الله تعالي حرمت ورکړې وي

حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ

حرام کړل ده څه قتلول | الله | سوا | د حق نه | هم دا | وصيت وکړو هغه تاسو ته | چه تاسو
هغه برناحقه مه وژنئ ، دا هغه خبره دي چه الله تعالي تاسو ته د دې تاکيد کړې

تَعْقِلُونَ ۝ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ

د عقل نه کار اخلي | اومه نژدې کېږئ | د يتيم مال ته | سوا د دې نه چه | هغه طريقه | غوره وي
د شايد چه عقل نه کارواخلي | او د يتيم مال ته مه نژدې کېږئ مگر په بهتره طريقه تر دې چه

حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۖ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ ۖ

تر دې چه | هغه ورسېږي | خپله ځوانئ ته | او پوره کوي | پيमानه | او تله | په انصاف سره
هغه ځوانئ ته ورسېږي او پيما ته او تول په انصاف سره پوره پوره کوي

لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۖ وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ

مونږ تکليف نه ورکوو | هېڅ کس ته | مگر د هغه د طاقت مطابق | او کله چه تاسو څه خبره کوئ | نو په انصاف سره کوئ | اگر که هغه وي
مونږ هېڅ بله د وس نه زيات تکليف نه ورکوو ، او چه خبره کوئ په انصاف سره کوئ ، اگر که صاحب د

ذَا قُرْبَىٰ وَيَعْهَدِ اللَّهُ أَوْفُوا ذَلِكُمْ وَصَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ

رشته دار | او وعده د الله | پوره کوئ | هم دا حکم درکړې د هغه تاسو ته | چه تاسو
معامله رشته داروي او الله تعالي سره کړې وعده پوره کوئ د دې خبرو حکم درته الله تعالي حکم کړې دې چه

تَذَكَّرُونَ ۝ وَأَنَّ هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ فَاتَّبِعُوهُ ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا

نصيحت حاصل کوئ | او بيشکه دا | زمالاره ده | نيغه | پس پيروي کوئ د دې | او پيروي مه کوئ
تاسو ترې نه سبق واخلي | او بيشکه دا زمالاره ده چه نيغه ده نو تاسو پرې روان شئ او په نور ولاړو

السَّبِيلِ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ۖ ذَلِكُمْ وَصَّكُمْ بِهِ

د نورو لاره | چه دا لاره به جد اکړي تاسو | د الله د لاره نه | هم دا | حکم درکړې د هغه تاسو ته
باندې مه ځئ چه دا لاره به تاسو د الله د لاره نه جد اکړي دا هغه خبره ده د کوم چه تاسو الله حکم درکړې دې

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۱۵۲﴾ ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا

دِیَارہ دے چہ تاسو پرہیزکاری کوئی | بیا ورکرو مونہ | موسیٰ تہ | کتاب | (چہ دو) پورہ (نعمت) چہ تاسو پرہیز کارہ شی ۔ بیا مونہ موسیٰ تہ کتاب ورکریے دو ، چہ یہ نیکانو باند مونہ

عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً

پہ ہفہ چہ نیکی کے کولہ | او تفصیل | دہر خیز | او ہدایت | اورحمت

خپل نعمت پورہ کرد ، او دہرے خبرے تفصیل بیان کرو او سراسری ہدایت اورحمت

لَعَلَّهُمْ يَلْقَاءَ رَبَّهُمْ بِؤْمُنُونَ ﴿۱۵۳﴾ وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ

دِیَارہ دے چہ دے | یہ ملاقات | دَرَب خپل | ایمان راوہی | اودا (قرآن) | یو کتاب دے | چہ نازل کرو مونہ شی چہ دغہ (بنی اسرائیل) خلق دے خپل رب پہ ملاقات ایمان راوہی اودا (قرآن) یو برکتی کتاب دے چہ

مُبْرَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۱۵۴﴾ أَنْ تَقُولُوا

دِیو برکتی | پس پیروی کوئی دے | اودیرہ کوئی | چہ یہ تاسو باند | رحم و کرے شی | چہ تاسو داؤنہ واپی مونہ راہی دے نو عمل پرے کوئی او پرہیزکاری اختیار کری چہ رحم در باند و شی اوس تاسو داؤیلنہ

إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابَ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا ۖ وَإِنْ كُنَّا

چہ بیشک | نازل شوے دو | کتاب | یہ دؤو دلو باند | نہ مونہ نہ ورا ند | او مونہ دؤو شی چہ کتاب ہو مونہ نہ ورا ند دؤو دلو (یہود او نصاری) تہ ورکریے شوے دو ، او مونہ ہیتم خبر

عَنْ دَرَأْسِهِمْ لَغَفَلِينَ ﴿۱۵۵﴾ أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ

دے لوستلو دے نہ | بے خبرہ | یا تاسو واپی | چہ کہ چہ نازل شوے | پہ مونہ | کتاب نہ دؤو چہ ہغوی | پکے خہ لوستل ۔ اودا بہانہ ہم کولے نہ شی چہ کہ پہ مونہ کتاب را نازل شوے دے

لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ

نوخا نہ دؤو مونہ | پہ سم لاس | ددوی زیات | پس | راغلے دے تاسو نہ | دلیل (واضح) | ستاسو دَرَب لہ طرف نہ مونہ نہ دہغوی نہ زیات پہ سم لاس روان وو ، بیشک تاسو نہ دہیل رب د طرف نہ روہانہ دلیل او ہدایت

وَهُدًى وَرَحْمَةً ۚ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بَايَاتِ اللَّهِ

او ہدایت | اورحمت | پس خوک | زیات ظالم دے | لہ ہفہ چانہ | چہ دروغ کے وکترل | ایتونہ دالہ او رحمت راغے ، نو د ہفہ چانہ لوئے ظالم خوک کیدہ شی چہ دالہ تعالیٰ ایتونہ دروغ وکتری

وَصَدَقَ عَنْهَا ۖ سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِقُونَ عَنْ آيَاتِنَا

او مخ کے وادولو | لہ ہفہ نہ | مونہ نہ زرسزا درکرو | ہغو خلقوتہ | چہ مخ اہوی | زمونہ لہ ایتونہ او مخ ترے نہ مگرہوی ، خوک چہ زمونہ د ایتونہ نہ مخ اہوی ہغوی لہ بہ د دے انکار پہ بدل کے

سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُصْدِقُونَ ﴿۱۵۶﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ

دے بد عذاب | پہ سبب دہفہ چہ دوی پہ مخ اہولو | ایا | دوی انتظار کوئی | ہفہ دے چہ | راشی دوی تہ د خراب عذاب سزا ورکرو ۔ اوس خود دوی صرف د دے خبرے انتظار کوئی چہ فرستے دتہ

الْمَلِكَةِ أَوْيَاتِي رَبُّكَ أَوْيَاتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ

فرشته | یاراشی | ستاربت | یاراشی | خنہ | خنہ | ستادرت | پہ کومہ ورخ |
مخامخ ودریری یاستاربت ورلہ پخپلہ راشی | یاستادرت خنہ خنہ راشی ، پہ کومہ ورخ چہ

يَاتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا

چہ راشی | خنہ | خنہ | ستادرت | نفع بہ نہ ورکوی | ہیچ نفسانہ | ایمان دھغہ |
ستادرت خنہ خنہ راشی نو هغه چاتہ بہ (سمدستی) ایمان راوہل ہیچ فائدہ نہ ورکوی

لَمْ تَكُنْ اٰمَنَتْ مِنْ قَبْلُ اَوْ كَسَبَتْ فِي اِيْمَانِهَا خَيْرًا قُلْ

چہ ایمان نہ وی راوہل هغه | له گنہ وراوند | یا چہ نہ وی کپہ هغه | پہ خپل ایمان کپہ | نیکی | دواہیہ |
چہ دواوند نہ ئے ایمان راوہل نہ وی | یا پہ خپل ایمان کپہ ئے هغه نیکی کمتلی نہ وی ، تہ دواہیہ

اَنْتَظِرُوْا اِنَّا مُنْتَظِرُوْنَ ۝۱۵۸ اِنَّ الَّذِيْنَ فَرَّقُوْا دِيْنَهُمْ

انتظار کوئی | بیشک مونبرہ ہم انتظار کوونکیو | بیشک | کو موخلقوچہ | اختلاف پیدا کرو | پہ خپل دین کپہ |
چہ تاسوا انتظار کوئی مونبر (هم) انتظار کوو - بیشک هغه خلق کو موچہ پہ خپل دین کپہ اختلافات پیدا کرل

وَكَانُوْا شِيعًا لَّسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ اِنَّمَا اَمْرُهُمْ

اوشول | دلے دلے | نہ بیٹہ | له دوی نہ | پہ ہیچ حساب کپہ | بیشک | معاملہ ددوی |
او دلے دلے شول ستاد هغوی سرہ ہیچ تعلق نشته ، د هغوی معاملہ د الله

اِلَى اللّٰهِ ثُمَّ يَنْبِئُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ۝۱۵۹ مَنْ جَاءَ

پہ حوالہ د الله ده | بیا بہ هغه خپلہ ونبائی دوتی | خه چہ | دوی کول | خوک چہ راوہی |
پہ حوالہ ده ، بیا بہ هغه ورتہ ونبائی چہ دوی خه خه کارونه کول ، خوک چہ د الله

بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ اَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَىٰ

نیکی | نو هغه له گنا | لس چندہ د هغه | او خوک راوہی | بدی | نو هغه تہ بہ سزانه شی ورتو |
دربارته) نیکی راوہی نو د هغه لس چندہ بدلہ ده او خوک چہ بد راوہی - نو هغه تہ بہ فقط د خپل

اِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ۝۱۶۰ قُلْ اِنِّيْ هَدَيْتِيْ رَبِّيْ

مکر بہ مثل د هغه | اوپہ دگیا باند | بہ ظلم نہ شی کولے | دواہیہ | بیشک ماته | لاره ونبودله | زمارت |
گناه هومره سزا ورکولے شی اوپہ دوی بہ ہیچ ظلم نہ کیری (اے پیغمبر!) ورتہ دواہیہ چہ ماته الله تعالیٰ

اِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۚ دِيْنًا قِيَمًا مِّلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ حَنِيفًا

لاره | نیفہ | دین | درست | د ملت | د ابراهیم | حنیف |
یقیناً سمہ لاره ونبودله ده | بالکل سم حکم دین د ابراهیم مذهب چہ کبرلیچ پکتنه نشته

وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۝۱۶۱ قُلْ اِنَّ صَلَاتِيْ وَنُسُكِيْ وَ

اونہ دو | له مشرکانو نہ | دواہیہ | بیشک | زما مونخ | اوزما قربانی | او |
او هغه د مشرکانو پہ تولی کپنه شامل نہ وو - دواہیہ چہ بیشک زما مونخ اوزما قول عبادتونه او

حَيَّاي وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ ۚ

ژوند زما | اومرگ زما | دم، الله دپاړدی | چه پالونکې دے دتولوهاونو | نشته دڅوک شریک | دهغه
زما ژوند اوزما مرگ هغه خالص دالله دپاړدی چه دتول مخلوق پالونکې دے ، دهغه څوک شریک نشته

وَبِذَلِكَ أَمَرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٣٣﴾ قُلْ أَغَيْرُ اللَّهِ

اوم ددے خبره | ماته حکم شوکې | اوزه | دتولونه دومی فرما نبرداریم | ووايه | ايا دالله نه سوا
اوماته ددے خبره حکم راکړه شوکې اوزه پخپله دتولونه اولنې فرما نبرداریم . (لے پيغبره!) دتر ووايه چه

أَبْنَىٰ رَبًّا ۖ وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ ۚ وَلَا تَكْسِبُ

زه دلهوم؟ | څوک (بل) رب | اوهغه دے | پروردگار | دهرڅيز | او عمل نه کوي
ايا دالله نه سوا بل رب دلهوم؟ حال دادکې هغه دهرڅيز پروردگار دے . او هرڅوک چه هرڅه

كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا ۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ

هيڅ کس | مکر په خپل ځان | اونه اوچتوي | هيڅ اوچتوونکې | پيښه | دبل چا
عمل کوي نه هغه به نه پخپله ذمه واري ، او هيڅوک به دبل چا بار نه اوچتوي

ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ

بيا | ستاسو درې طرف ته | واپس تلل دی ستاسو | پس هغه به وښايي تاسو | هغه خبره | په کومه کې چې تاسو
بيا به تاسو ټول الله تعالی ته پستنه ځئ ، پس هغه به تاسو ته وښايي په کومو کومو خبرو کې

تَخْتَلِفُونَ ﴿١٣٤﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ

اختلاف کولو | اوم هغه دچاچه | جوړ کړی تاسو | (خپل) نائبان | په زمکه کې | او اوچتې کړې
چه تاسو اختلاف کولو . او الله تعالی هغه ذات دے چه تاسو ته په زمکه دا اختیار ځاوندان کړی او چاله په

بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ

له تاسو نه دځنو | په ځنوباند | درجه | دپاره ددکې هغه و آزمایي تاسو | په هغه څه کې | چه درکړی دی تاسو
تاسو د نورو په مقابله کې اوچتې درجه درکړې چه ستاسو از مینست وکړې په هغه نعمتو تو چه درکړې دي

إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ ۖ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٣٥﴾

بیشکه | ستادې | زه عذاب ورکونکې دے | او بیشکه هغه | بخښونکې | مهربان دے
بیشکه الله په سزا ورکولو کې ډیر تند دے | او بیشکه هغه ډیر بخښونکې مهربان دے .

سُورَةُ الْأَنْعَامِ مَكِّيَّةٌ وَمِنْهَا ١٦٠ آيَاتٌ وَمِنْهَا تِلْكَ آيَاتُ الْبَقَرَةِ ۚ وَالْأَنْعَامُ شُرُوعٌ

شروع کوم دالله په نوم چه ډیر مهربان د ډیر زیات رحم ځاوند دے
۲۰۶ آیاتونه او ۲۳ رکوع کلن دی

الْمَصْرُ ۚ كَتَبَ أَنْزَلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ

د (قرآن) یو کتاب دے | چه نازل شوه دے | ستا طرف ته | پس نه دی | ستا په سینه کې
دا (قرآن) یو کتاب دے چه تاته رالېږه شوه دے ، نو ستا زه ډیر دے خبره نه

حَرَجٌ مِّنْهُ، لِنُنْذِرَ بِهِ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿۷﴾

(حق) تنکی | دے (وجہ) نہ | دپارہ دچہ دویوکتہ | یہ دے | اونصیحت وی | ایماندارو دپارہ
تنبیہی چہ خلق پرے ددخدائے د عذاب نہ | وپروے اودا د مؤمنانو دپارہ نصیحت دے

اتَّبِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ

پیروی کوئی تاسو | دھفتہ چہ نازل شوکی | تاسوتہ | ستاسو د رب د طرف نہ | ادپیروی مہ کوئی | ددہ نہ سوا
تاسو یہ ہفتہ (کتاب) عمل کوئی چہ دخیل رب د طرف نہ درتہ راغلے دے | او د اللہ تعالیٰ نہ سوا د نورو

أُولِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿۸﴾ وَكَمْ مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا

دنورو معبودانو | دیرلر (دی) | چہ تاسو نصیحت قیلوی | اوخومرہ | لہ کلو نہ | مونزہلاک کرل
معبودانو پیروی مہ کوئی خوا (انسوس چہ) دیرلر تاسو نصیحت حاصلوی | اوخومرہ (دیر) کلی دو چہ مونزہ تباہ

فَجَاءَهَا بِأَسْنًا بَيَاتًا أَوْهَمُ قَائِلُونَ ﴿۹﴾ فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ

چہ راغلو یہ دوی | زمونز عذاب | د شپہ | یا دوی د غرمے اودہ و | پس نہ وہ | خبرہ ددوی
کرل نو ہغوی تہ زمونز عذاب یا خو د شپہ راغے اویا چہ ہغوی د غرمے اودہ پراتہ و | ہرکہ چہ زمونز عذاب

إِذْ جَاءَهُمْ بِأَسْنًا إِلَّا أَن قَالُوا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿۱۰﴾

کہ چہ راغلو یہ دوی | زمونز عذاب | مگردا چہ | وئے وئیل | بیشک ہم مونزہ و | ظالمان
پرے راغے نو د ہغوی یہ خلع بغیرہ نہ بلہ ہیغ خبرہ نہ ولا چہ بیشک مونزہ ظالمان و

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۱﴾

پس مونزہ بہ خاما پوستنہ دکر | دہغو خلقونہ | چہ لیبر لشی (رسول) | ہغوی تہ او خاما بہ پوستنہ وکر و مونزہ | د رسولانو نہ (ہم)
نو مونزہ بہ خاما دہغو خلقونہ پیوس کوو چہ پیغبران ورتہ لیبر لشی دواو د پیغبران نہ بہ ہم خاما پیوس کوو

فَلَنَقْصَنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ ﴿۱۲﴾ وَالْوَزْتُ

بیابہ مونزہ بیان کر (وحقیقت) | دوی تہ | (پہ چیل) علم سرہ | اونہ و مونزہ | غائب | اوتول (دعملونو)
بیابہ مونزہ (دخیل) علم پہ ذریعہ تول حالات دوی وئیا و مونزہ غائب خونہ یو او پہ دغہ ورج د عملونو

يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۱۳﴾

پہ دغہ ورج | حق دے | نو د چا چہ | درنے دی | تلہ (دنیکو) دھفتہ | پس دغہ خلق | ہم دوی د خلاصے موندونکی
تول حق دے ، نو د چا (دنیکی عمل) تول چہ دروند دخیڑی نو پس ہم ہفتہ بہ کامیاب وی

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ

اود چا چہ سپکے وی | تلہ (دنیکو) دھفتہ | پس ہم دغہ دی | کو مو چہ | پہ نقصان کچاچول | خیل حانونہ
اود چا چہ (دنیکی عمل) تول سپک دخیڑی نو ہغوی پخپیلہ خیل حانونہ تاوانیان کرل | حکم چہ

بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ﴿۱۴﴾ وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ

حکم چہ دوی | زمونزہ د آیتونو سرہ | بے انصافی کولہ | او بیشک | مونزہ (استوکنے لہ) حانہ دکر و تاسو | پہ زمکہ بنے
زمونزہ آیتونو سرہ نے زیاتے کولو ، او مونزہ تاسو د زمکہ پہ مخ آباد کرے

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشٌ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ⑩

اوجو پرکو مونڊ تاسو ڊپار | په هغه ڪي | سامان (ڌڙونڊ) | ڊير لږ ڏي | ڇه تاسو شڪر ڪري
او تاسو له موهم په ڇه زمڪه ڪي ڌڙونڊ سامان پيدا ڪيو (مگر) تاسو خلق ڊير کم شڪر ڪري

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا

او بيشڪ | مونڊ پيدا ڪري تاسو | بيا مونڊ صورت جو پر ڪر تاسو | بيا ووييل مونڊ | فرستوتو | ڇه سجده وکري
او (گوري) مونڊ تاسو پيدا ڪري | بيا مونڊ ساو شڪل و صورت جو پر ڪيو | بيا مونڊ فرستوتو ووييل | ڇه آدم ته سجده

لِأَدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ ۖ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ⑪

آدم ته | نوڊوي سجده وکري | سوا | اڊيليس نه | نه ڊوڊي | له سجده ڪوونڪو نه
وڪري | نوڊوي سجده وکري بغير شيطان نه | ڇه په سجده ڪوونڪو ڪي شامل نه شو

قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ ۖ قَالَ

ڊفرمايل (الله) | خه خيز | منع ڪري ته | ڇه تا سجده ونه ڪري | ڪله ڇه ماتا ته حکم وڪري | ڊه ووييل
الله تعاليٰ تره نه ٿيوس وڪري ڇه ڪوم خيز ته ڊ سجده ڪوونڪو منع ڪري هر ڪله ڇه مادرتي حکم وڪري شيطان

أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ تَرَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ⑫

زه | غوره يم | له ڊه نه | تا پيدا ڪيم زه | له اوس نه | او تا پيدا ڪيو ڪي | له خه نه
ووييل ڇه زه ڊه نه بهتر يم | تازو ڊ اوس نه پيدا ڪيم اوس ڊ ڊ خاوره نه پيدا ڪيم ڊي

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ

ڊي فرمايل | پس ڪور شه | ڊ ڊ ڪله نه | ڇه نشته ڊ خه خي | ستا | ڇه ته ٽڪرو ڪري | په ڊ ڪي | پس اوهه
الله ڊي فرمايل ڊ ڪهائے نه لائڊ ڪور شه | تاله دامنا سب نه ڊي ڇه ته ڊلته غرور ڪوي | بهر اوهه

إِنَّكَ مِنَ الصَّغِيرِينَ ⑬ قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ ⑭

بيشڪ ته ريئي | له خوار شو نه | ڊه ووييل | مهلت را ڪري ماته | توهه ڊي پور ڇه راپا خولي شي خلق
يقيناً ته ڊ ڊليلو خلقو ڊ ڊ نه بيئي | شيطان ووييل ماته مهلت را ڪري هغه ڊي پور ڇه خلق به (ڊ ڊ ڊوون) راپا

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ⑮ قَالَ فِيمَا أغويتني لأقعدن

ڊي فرمايل | بيشڪ تاته | مهلت در ڪري شو ڪي | ڊه ووييل | په ڇه ڊي ڇه | تازو گراه ڪيم | خا خا به ڪينيم زه
شي | الله ڊي فرمايل تاته مهلت در ڪري شو | شيطان ووييل نوڊنگه ڇه تازو په گراهي ڪي اچو يم دغنه په زه

لَهُمْ صِراطٌ مُسْتَقِيمٌ ⑯ ثُمَّ لَا يَتَّبِعُهُمُ ۖ مِنَ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ

ڊوي ته | ستا په لاسه | نيغه ڪي | بيا به خا خازو را حم ڊوي ته | ڊ ڊوي له وها ڊي نه
ڊي خلقو ته ستا په نيغه لاسه ڪي ڪينيم | بيا به يقيناً ڊ ڊوي له وها ڊي نه او ڊ ڊوي له وروستو نه

وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ

او ڊ ڊوي له وروستو نه | او ڊ ڊوي له بني طرف نه | او ڊ ڊوي له کس اڀر نه | او نه به بيا نه مو
او ڊ ڊوي له بني اڀر نه او ڊ ڊوي له کس اڀر نه ڊوي ته را حم | او په ڊوي ڪي اڪثر خلق به

أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿۱۷﴾ قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَّدْحُورًا ط

اکثر له دوی نہ | شکر کو دئی | و فرما ئیل اللہ | اُوہ | دے ملے نہ | ذلیل شوے | رتے شوے
تہ شکر گزار بیانہ موے - اللہ تعالیٰ ورتہ و وئیل ، اُوہ دے ملے نہ | ذلیل شوے خوار شوے

لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمَلَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۱۸﴾

البتہ شوک چہ | پیروی و کوی ستا | له دوی نہ | زہ بہ خا مخا دک کرم | دوزخ | له تاسو تلو نہ
یقین و کرہ چہ شوک ستا پہ لارہ باندر روان شی ، نوزہ بہ ستاسو د تلو نہ دوزخ دک کرم -

وَيَا دَمْرُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا

اواے آدم ! | اوسیرہ | تہ | اوستا بنجہ | بہ جنت کئے | بیا خوری تاسو دواہ
اواے آدم ! تہ اوستا بقی دواہ پہ جنت کئے اوسیرہ ، او چہ د کوم ملے نہ

مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا

کوم ملے نہ | چہ تاسو خورئ | اومہ نزد دے کیری | دے | اونے تہ | پس شی بہ تاسو
موخہ خوبن وی هغه خورئ ، خود غہ اونے تہ نزد دے مہ حئی کئی پہ ظالمانو

مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿۱۹﴾ فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ

له ظالمانو نہ | پس وسوسہ و اچولہ | دے دواہوتہ | شیطان | دپارہ دیکچہ بنکارہ کری
کئے بہ شمیر شئی - بیا شیطان د دوی پہ زہونو کئے وسوسہ و اچولہ چہ دپردے هغه

لَهُمَا مَا وَرَىٰ عَنْهُمَا مِنَ سَوَاتِحِهِمَا وَقَالَ

دوی تہ | خہ چہ | بہت وو | له دوی نہ | نہ شرمکا هونو د دوی نہ | اودو وئیل دہ
اندامونہ ورتہ خرگند کری کوم چہ ترے نہ بہت وو او ورتہ ئے و وئیل

مَا نَهَكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا

نہ بیی منع کری تاسو دواہ | ستا سورب | له دے اونے نہ | مکر دپارہ دیکچہ | شی بہ تاسو
چہ تاسو دواہ دے اونے نہ صرف پہ دیکچہ خیل رب منع کری بیی چہ فرستے نہ شی

مَلَائِكَةٍ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿۲۰﴾ وَقَسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا

فرستے | یا بہ شی تاسو | له ہمیشہ اوسید و نکونہ | او قسم ئے و هوب دوی | بہ بیشک زہ تاسو
یا پہ دے کئے ہمیشہ پاتے نہ شی او دواہوتہ ئے قسم و هوبو چہ زہ

لَمِنَ النَّاصِحِينَ ﴿۲۱﴾ فَدَلَّهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا

له نصیحت کو نکونہ یم | پس هغه مائلہ کرل دوی | بہ دوک | بیا هر کله چہ | دواہ و و هکله
ستاسو یقینی خیر خواہ یم - نو دواہ ئے پہ چل ول را کوز کرل نو هر کله چہ داؤنے مزہ

الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوَاتِحُهَا وَطَفِقَا يَخْصِفْنَ عَلَيْهَا

هغه اُونہ | نو بنکارہ شول | دوی تہ | شرمکا هونو د دوی | او شروع و کرہ دواہ | چہ انبلولے ئے | پہ خیلو خانو
ئے و هکله نو دواہوتہ خیل خیل سترونہ بنکارہ شول او پہ خیلو شرمکا هونو بانڈے د جنت پانڈے

مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ ۖ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا ۚ أَلَمْ أَنْهَكُمَا

پانہے | د جنت | او آواز د کردوی تہ | رب ددوی | آیا مانہ وئی منع کری تاسو
اینبول شروع کرل ، او ددوی رب ذوی تہ آواز و کردوی فرمایل ، آیا مانتا سوداوارہ دے

عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ ۚ وَقُلْ لَّكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ

لہ دے | او نے نہ | او (نہ) و دو ویلی مانتا سو | چہ شیطان | ستاسو | دُشمن دے
او نے نہ نہ وئی منع کری ؟ او آیادام دتر نہ دو ویلی چہ شیطان ستاسو بنکارہ دُشمن

مُبِينٌ ۚ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا ۖ وَإِنْ لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا

بنکارہ | دواہو و ویل | اے زموندریہ ! موندر ظلم و کرد | پہ خپلو هانوں | او کہ چرے | تہ ونہ بخنے موندرہ
دے - دواہو عرض و کرد ، اے زموندریہ ! موندر پہ خپل هان زیاتے کرے کہ او کہ چرے تہ موندر ونہ بخنے

وَتَرْحَمَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۚ قَالَ اهْبِطُوا

او پہ موندر رحم و (نہ) کرے | نو خافنا بہ شو موندر | لہ تاوانیانو نہ | و فرمایل اللہ | کوز شی
او موندر باند رحم ونہ کرے نو موندر بہ ضرور نقصان بیا مومو - اللہ و فرمایل ، لاند کوز شی

بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۚ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ

لہ تاسو نہ هنے | د حنو | بہ دُشمنان وی | او تاسو دپارہ | پہ زمکہ کنے | استوگنہ
تاسو قول بہ دیوبل دُشمنان یئی ، او تریوے نییہ پورے تاسولہ پہ زمکہ باند استوگنہ

وَمَتَاعٌ ۚ إِلَىٰ حِينٍ ۚ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا

او (دژوند) سامان دے | تریو وختہ پورے | و فرمایل اللہ | پہ د زمکہ کنے | بہ تاسو ژوند تیروی | او پہ دے کنے
او دژوند سامان مقرر شوے دے - ورتہ و فرمایل چہ پہ د زمکہ کنے بہ ژوند تیروی اوہم پہ

تَمُوتُونَ ۚ وَمِنْهَا تَخْرَجُونَ ۚ يَبْنِيٰ آدَمَ ۖ قَدْ أَنْزَلْنَا

بہ تاسو مری | اولہ دے نہ | بہ تاسو راویستلے شی | اے بنی آدمو ! | بیشک موندر راویری دے
دے کنے بہ مری او بیا ہم ددے زمکہ نہ بہ راویستلے شی - اے د آدم اولادہ ! موندر تاسولہ جامے

عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُوَارِي سَوَاتِكُمْ ۚ وَرِيشًا ۚ وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ

پہ تاسو باند | جامے | چہ پتوی | شرمکا هونہ ستاسو | ادبناست (هم د) | او جامے | دپرهیزکاری
درکری دی | چہ ستاسو د سترهایونہ پت کری او د بناست ذریعہ هم وی او د پرهیزکاری جامے

ذٰلِكَ خَيْرٌ ۚ ذٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللّٰهِ لَعَلَّكُمْ يَذْكُرُونَ ۚ يَبْنِيٰ آدَمَ

غورہ دی | دا | د الله بخنے دی | دپارہ دچہ دوی | نصیحت قبول کری | اے بنی آدمو !
دیرہ غورہ دے ، دا د الله تعالیٰ بخنے دی شاید چہ خلق ترے نہ سبق واخلی ، اے د آدم اولادہ

لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ ۚ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُمُ مِنَ الْجَنَّةِ

پہ فتنہ کنے ونہ غوروی تاسو | شیطان | لکہ چہ دے را وویستل | ستاسو موراویلار | لہ جنت نہ
هسہ نہ چہ شیطان موبیا پہ فتنہ کنے و غوروی لکہ چہ ستاسو نیانیکہ و د جنت نہ راویستلی و

يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوَاتِنَهُمَا إِنَّهُ يَرَكُمْ

چہ اویاسی | لہ دوی نہ | جامے ددوی | چہ بنکارہ کوی دوی | سترونہ ددوی | بیشکہ کوری تاسوتہ
پہ داسے حالت کینے چہ دھقوی نہ ئے جامے غورزولے چہ سترونہ ئے یوبل نہ بنکارہ کوی، ہفہ او دھفہ

هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ

ہفہ او دھفہ قوم | کوم خائے نہ چہ | تاسونہ وینی دوی | بیشکہ مونز جوہر کرل | شیطانان
قام قبیلہ تاسو داسے خائے نہ وینی چہ تاسو ئے لیدلے نہ شئی، مونز شیطانان دھفہ خلقو دوستا

أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ۚ وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا

دوستان | دھفہ خلقو | چہ ایمان نہ راوہی | اولکہ چہ | دوی کوی | خہ خراب کار | نووائی
کری دی چہ ایمان نہ راوہی - او ہرکہ چہ دوی دے شرمئی یوکارو کری نووائی

وَجَدْنَا عَلَيْهَا أَبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَمُرُّ

موندی کا مونزہ | پہ دے باند | خیل پلاران | او اللہ | مونزہ حکم دکرودے | دواہی | بیشکہ اللہ | حکم نہ ورکوی
چہ مونز خیل پلار نیکہ پہ دے کارکو موندی کا او اللہ راتہ ہم دے حکم کرے دے، وٹ وواہی چہ اللہ دے شرمئی د

بِالْفَحْشَاءِ ۚ اتَّقُوا اللَّهَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۚ قُلْ

دے حیائی | ایا تاسو دایئی | داللہ پہ حقلہ | ہفہ خہ چہ تاسو پرے نہ پوہیڑی | دواہی
کارو نو حکم ہیچ نہ کوی، ایا تاسو پہ اللہ تعالیٰ باند داسے خیرے تری چہ خبر ترے نہ ہم نہ یئی - دواہی

أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ

حکم کرے | زمارب | دانصاف | او نیچ ساتی | خیل مخونہ | دھر مونز پہ وخت
چہ زمارب داعتدال ساتو حکم کرے دے - او داچہ دھر مونز پہ وخت کئے خیل مخونہ (بیت اللہ نہ) مخامخ ساتی

وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ كَمَا بَدَأَكُمْ

او ہفہ بلئی | خالص ساتی | ہفہ دپارہ | دین | لکہ تنکہ چہ ہفہ اول پیدا کرئی تہ
او داچہ یوازے ہفہ بلئی خیل دین دھفہ دپارہ خالص ساتی، لکہ چہ تنکہ ئے پیدا کرئی یئی دے

تَعَوَّدُونَ ۚ فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ

واپس بہ راشی (مذمت شان) | یو دے تہ | ہفہ ہدایت وکرو | اویوہ دلہ دہ | (چہ) واجب شوہ | پہ دوی باند
بہ بیرتہ راخئی، یوے دے تہ اللہ سمہ لاسر بتودے دہ او پہ بلے دے باند کمرہی ثابتہ

الضَّلَالَةَ ۚ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

کمرہی | بیشکہ دوی | جوہر کرل | شیطانان | دوستان | سواد اللہ نہ
شوے دہ - ٹکہ چہ دوی داللہ تعالیٰ پہ خائے شیطانان خیل مشران کری دی

وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ۚ يَبْنِي أَدَمُ خُدُودًا زِينَتَكُمْ

او دوی کمان کوی | چہ دوی | پہ سمہ لار باند دی | اے بنی آدمو! | اغوندی | خیلے بنائستہ جائے
اوبیا ہم داخیال کوئی چہ مکنی پہ سمہ لار باند روان دی - اے د آدم اولاد! دھر عبادت پہ موقع باند

عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ

دھر مونہ پہ وخت | او خوری | او خبئی | او فضول خرچی مہ کوئی | بیشک ہنہ
خپلے بناستہ جلمے اغوندی | او حلال خیزونہ خوری او خبئی | او اسراف مہ کوئی | بیشک

لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿۳۱﴾ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي

نہ خوشبوی | فضول خرچی کوونکی | دواہیہ | چا حرام کرے | بناست داللہ | کوم چہ
اللہ تعالیٰ دحد نہ تیرید وونکی نہ خوشبوی۔ (اے پیغمبر) دواہیہ چہ داللہ تعالیٰ ہنہ زینت چا حرام کرے

أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَطَيَّبَتْ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ

ہنہ پیداکرے دے | دخیلو بندگانو دپارہ | او | پاکیزہ خیزونہ | لہ رزق نہ | دواہیہ
چہ خپلو بندگانو لے مقرر کرے دے | او (چا) پاکیزہ رزقونہ (حرام کروی دی) دواہیہ

هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ

داخو هغو خلقو دپارہ دی | چہ ایمان راوری | ددنیا پہ ژوند کئے | او خاص (طور باند) | دقیامت پہ ورځ
چہ داخیزونہ پہ دے دنیا کئے | ہم مؤمنانو لہ پیداشوی دی او دقیامت پہ ورځ خو بہ خالص دھوی دپارہ

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۳۲﴾ قُلْ

دغہ شان | مونہر بیان دے | آیتونہ | دپارہ دھغ دے | چہ پوهیږی | دواہیہ
وی۔ مونہر دغہ شان خپل آیتونہ دھغو خلقو دپارہ پہ تفصیل سرہ بیانو کوم چہ پوهیږی۔ (اے پیغمبر)

إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ

بیشک حرام کروی دی | زمارب | دے حیائی خبرے | هغہ چہ ښکاره دی | لہ دکنہ | او هغہ چہ | پتہ دی
زمارب خو دے حیائی خبرے حرام کروی دی ، که څرگند کوی ، او که پست۔

وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا

او گناه | او ظلم | ناحق | او داچہ | شریک مقرر کوی | داللہ سرہ | هغہ چہ
او دگناه کارونہ او برناحقہ زیاتے۔ او داچہ تاسو الله له شریک پیداکوی چہ الله

لَمْ يُنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا

نہ دے نازل کر هغہ | ددے | (هغه) دلیل | او داچہ | تاسو وائی | په الله باند | هغہ چہ
د هغہ هیڅ سند نہ دے رالیږے ، او داچہ تاسو په الله تعالیٰ باند داسے خبرے وتری

لَا تَعْلَمُونَ ﴿۳۳﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ

تاسو پرے نہ پوهیږی | او هرے دے دپارہ | یو وخت مقرر دے | پس کله چہ راشی | ددوی وخت
چہ تاسو پرے نہ پوهیږی۔ او دهر قوم دپارہ (دمهلت) یوه نېټه مقرر ده نو هر کله چہ دھوی نېټه پوړی

لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَ لَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿۳۴﴾ يَبْنِي أَدَمَ

نونه به وروستو شوی دوی | یوساعت | او | نونه ممکنه شی | اے بنی آدم
نونه به یوساعت وروستو کیدے شی او نه به یوساعت وړاند کیدے شی۔ اے د آدم اولاد

إِنَّمَا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي

کہ راشی تاسوتہ | پیغمبران | لہ تاسونہ | چہ بیان کری | ستاسو حکمتے | زما ایتونہ |
کہ تاسوتہ ستاسو قوم نہ پیغمبران راشی | چہ زما حکونہ | درتہ | اورو

فَمَنِ اتَّقَىٰ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ

نو چا چہ پرہیز و کرد و ذکر او شرک نہ | او اصلاح تے و کرہ | نو تہ بہ خہ ویرہ دی | بہ دوی | اونہ بہ دوی
نو چا چہ خان بیچ کرد او نیک کارونہ تے و کرد | نو بہ ہغوی نہ خہ ویرہ شتہ | اونہ خہ

يَحْزَنُونَ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا

غمن وی | او کو مو خلقو چہ | دروغ و گنہل | زمونہ ایتونہ | او استکبر تے و کرد | لہ ہغ نہ
نہ چا چہ زمونہ حکونہ | دروغ و گنہل | او دے نہ تے | تکر و کرد

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٦﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ

ہم داخل | او سید و نکی دوزخ دی | دوی | بہ دے کئے | ہمیشہ بہ دی | پس شوک | زیات ظالم دے
ہغہ خلق دوزخیان دی | ہغوی بہ بہ دے کئے ہمیشہ دی | نو دے ہغہ چانہ لوئے

مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ أُولَٰئِكَ

لہ ہغہ نہ | چا چہ و تہل | بہ اللہ باند | دروغ | یا ہغہ دروغ کرد | دے ہغہ ایتونہ | ہم دے دی
ظالم شوک کیدے شی چہ بہ اللہ تعالیٰ باند دروغ | تری یاد ہغہ حکونہ دروغ گنہی | دے خلقو

يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِّنَ الْكِتَابِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ

چہ وہ رسیر دوتی | دے دوی برخہ | لہ کتاب نہ | تردے چہ | ہر کہہ | راشی دوی تہ
بہ نصیبہ کئے چہ خہ لیکل دی ہغہ بہ دوی تہ ملاو شی | تردے چہ کہہ زمونہ فرستہ دے دوی

رُسُلَنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ ۖ قَالُوا آيِنَ مَا كُنتُمْ تَدْعُونَ

زمونہ رسیر شو فرستہ | چہ قبض کردونہ دے | وہ وائی | کوم خائے | ہغہ خہ | چہ تاسو بہ بلل
دے قبض کو دے پارہ دے تہ راشی نو دوی تہ بہ ووائی چہ کوم خائے دی ہغہ (معبودان) کوم چہ

مِن دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ

سوا دے اللہ نہ | دوی بہ ووائی | ہغہ و رک شول | لہ مونہ | او کوامی بہ و رکری | بہ خیلو خانو
تاسو دے اللہ تعالیٰ نہ سوا بلل | دوی بہ ووائی | ہغہ خو مونہ نہ غیب شول او بہ خیل خان بہ بہ خیلہ کوامی و کری

أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٣٧﴾ قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ

چہ بیشک دوی | دے | کافران | وہ فرمائی اللہ | داخل شی | بہ ہغہ اُمتونہ کئے | چہ تیر شوی دی
چہ دوی یقیناً کافران دے | اللہ تعالیٰ بہ ورتہ و فرمائی چہ دے ہغہ اُمتونہ سرہ بہ دوزخ کئے داخل

مِنْ قَبْلِكُمْ مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ

لہ تاسونہ و راند | لہ پیریانو نہ | اولہ بنیاد مونہ | بہ اور کئے | ہر کہہ چہ | داخل شی
شی چہ تاسونہ و راند تیر شوی دی کہہ پیریان دی او کہ بنیاد دی | ہر کہہ چہ یونہی بہ دوزخ

أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّىٰ إِذَا ادَّارَكُوا فِيهَا

یو قوم | نولعتن یہ کوی | دکان پہ شان پہ بل قوم | تردیچہ | ہرکھ | جمع شی | پہ دے کئے
تہ شی نو پہ بل | توئی یہ لعنت کوی | تردے | چہ | ہفہ قول | پہ دے کئے | جمع

جَمِيعًا ۱ قَالَتْ أَخْرِجُهُمْ لَأُولَهُمُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ

قول | وُہ وائی | وروستئی دلہ ددوی | پہ حق د وروستئی کئے | اے زمونیز رہا! | دوی
شی | نو ہریو وروستئی قوے بہ د وہاندینی توئی | چہ | حقہ وائی | اے زمونیز رہا! | داخل

أَصْلُونَا فَاتِهِمْ عَذَابًا ۖ ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ ۚ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ

لکراہ کرو مونیز | پس و رکہ دوی تہ | عذاب | دوچند | لہ دوزخ نہ | وُہ فرمائی | چہ | ہریو تہ دوچند
دی | چہ مونیز لکراہ کری وونودوی لہ داور دواہ دونہ عذاب و رکہ اللہ تعالیٰ بہ ورنہ و فرمائی چہ عذاب

وَلَكِن لَّا تَعْلَمُونَ ۝۳۸ قَالَتْ أُولَهُمُ لَأَخْرِجُهُم

لیکن | تاسو نہ پوہیری | او | وُہ وائی | ددوی وروستئی (دلہ) | وروستئی تہ
ہریو لہ دواہ دونہ دے خوتاسو پر ناخبرہ یی - او وہاندینی قوے بہ وروستئی تہ ووائی (کہ مونیز عذاب

فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا

چہ نشہ دے | تاسو تہ | پہ مونیز باند | (شہ) فضیلت | نو وُحکئی | عذاب | پہ دہ دھفل
قابل یو) نو تاسو تہ (خو) ہم زمونیز پہ مقابلہ کئے ہیتم فضیلت حاصل نہ دے نو ذخیل عمل پہ وجہ د عذاب

كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ۝۳۹ إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا

چہ | تاسو بہ کولو | بیشک | کو موچہ | دروغ کرل | زمونیز آیتونہ | او تکبرہ دکرہ
خوند وُحکئی | بیشک | چاہہ زمونیز آیتونہ دروغ و کفرل او دھفہ نہ تے تکبر

عَنْهَا لَا تُفْتَحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ

لہ ہفہ نہ | نہ یہ شی پرانستے | دوی تہ | دروازے | د آسمان | اونہ | بہ دوی داخلیری
وکرہ | ہفوی تہ بہ د آسمان دروازے ہیٹکھ پرانستے نہ شی | او جنت تہ بہ تر ہفہ دھفہ

الْجَنَّةِ حَتَّىٰ يَلْبِغَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ ۖ وَكَذَلِكَ

پہ جنت کئے | تردے چہ | ننوخی | اوبس | پہ سُم کئے | دستے | او دغہ شان
ننوتلے نہ شی | چہ | یو اوبس دے ستے | پہ سُم کئے | تیر نہ شی | او مونیز مجرمانو

نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ۝۴۰ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ

مونیز سزاور کو | مجرمانو تہ | دوی لہ ہوی | لہ دوزخ نہ | بچاؤنہ | او د پاسہ ددوی نہ
لہ ہم داسے بدلہ و رکو | د ہفوی د لاند بہ د اور | بچاؤنہ غوید لی وی او د پاسہ بہ تے

غَوَاشٍ ۖ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ۝۴۱ وَالَّذِينَ آمَنُوا

د اغوستے خیز | او دغہ شان | مونیز بدلہ و رکو | ظالمانو تہ | او شوک چہ | ایمان راوی
د اور خادیر (اغوستے) وی - او مونیز دغہ شان ظالمانو تہ سزاور کو | او ہفہ خلق چہ ایمان لے رلو

وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ لَانُكَلِّفَ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۚ

او عملونه ئے وکړل | نیک | مونږ تکلیف نه ورکوو | هېڅ نفس ته | مگر | دده د طاقت مطابق
او نیک کارونه ئے کړی وی ، نو مونږ یو کس له هم د هغه د طاقت نه زیات تکلیف نه ورکوو

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۴۲﴾ وَنَزَعْنَا

هم دا خلق دی | جنت والا | دوی به | په هغ ځای | هېښه وی | او مونږ به راوباسو
هم دا خلق جنتیان دی | دوی به هېښه په دے کېږی وی - او د دوی په زېږونو

مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غِلٍّ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ ۖ

خه څه | د دوی په سینو کېږی دی | له کېږی نه | بهیږی به | د دے لاند | نهږی نه
کېږی څه دیو بل خلاف خه دینوی کېږی پرته ده هغه به مونږ لرے کړو او د دوی (د قد مونږ) لاند نهږی نهږی بهیږی

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَٰذَا ۖ وَمَا كُنَّا

او دوی به وواي | اېل تعریف د | الله د پاره | چا څه | لاسه وښود مونږ ته | د دے (جنت) | او | نه وو مونږ
او دوی به وواي څه ټول تعریفونه الله تعالی د پاره دی چا څه مونږ ته دا لاس وښودله او که الله تعالی راته دا

لِنَهْتَدِيَ ۚ لَوْلَا اَن هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا

څه مونږ لار موندلے | که څرګنه وکړے هدایت مونږ ته | الله | بیشکه | راغلی وو | پیغمبران | زموږ د رب
لاس ته ښودله نو مونږ خو پخپله موندلے نه شوے | مونږ ته د الله تعالی پیغمبران په حق

بِالْحَقِّ ۖ وَنُودُوا اَن تَلْكُمُ الْجَنَّةُ اُورِثْتُمُوهَا ۖ بِمَا

د حق دین سره | او دوی ته اواز وشي | څه دا | جنت دے | تاسو به د ځای واثان یی | دهغو عملونو په بدله
راغلی دی او یو اواز به ورته وشي څه دا جنت تاسو ته د خپلو (نیکو) عملونو په نسب

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۴۳﴾ وَنَادَىٰ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ اَصْحَابُ النَّارِ

څه تاسو به (دنیا کېږی) کول | او اواز به وکړی | جنتیان | دوزخیانو ته
درکړے شوے دے | او بیا به جنتیان دوزخیانو ته اواز وکړی څه

اَن قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا ۖ فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا

څه | مونږ خو بیا موندل | څه څه وده کړه مونږ ته | رښتینے | پس آیا | و موندل تاسو (هم) | هغه څه
مونږ خو د خپل رب ټولے وعده رښتینے بیا موندلے ، نو آیا تاسو هم د خپل رب (د عذاب)

وَعَدَ رَبِّكُمْ حَقًّا ۚ قَالُوا نَعَمْ ۖ فَاَذَنٌ مُّؤَذِّنٌۢ مِّنْهُمْ

څه وده کړه | ستاسو رب | حق | هو | بیا به اواز وکړی | یو اواز کوونکے | د دوی په مینځ کېږی
د دے رښتینے بیا موندلے که نا؟ هغوی به وواي څه هو | بیا به یو اواز ورکوونکے | د دوی د مینځ ته

اَن لَّعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿۴۴﴾ الَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

څه | لعنت دے | د الله | په ظالمانو باند | هغه څه | منع کول به (منع) | د الله د لاسه نه
آواز وکړی څه په ظالمانو باند د الله لعنت دے ، څه خلق به ئے د الله تعالی د لاسه نه منع کول

وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا ۖ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَفِرُونَ ﴿٥٨﴾ وَبَيْنَهُمَا

اولو تو لڳي ڏيکڻي | ڪو ٻڌو آي | اودوي | ڏاڏرت | منکران دي | اودو وارو ڊو تر مينڻي
او ٻي هڻي ڪي ٻي ڪو ٻڌو آي لڳو | اودوي ڏاڏرت نه هم منکر وو - او ڏي ڏي ڊو وارو ڊو تر مينڻي

حِجَابٍ ۖ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا ۖ بِسِيتِهِمْ

ٻي پوڙ دي | او ٻي اعراف باند | ٻي سري وي | ڇي پيڙي ٻي دي | هريو | ڏدي ڏي مخونو
ٻي پوڙ دي | او ڏي هڻي ٻي اوڇت سر (اعراف) ٻي هڻي خلق دي ڇي هريو پيڙي او ڏي ڏي ٻي ٻي پوڙي

وَنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ ۖ قُلْ لَمْ يَدْخُلُوهَا

اودو ٻي اواز وکري | جنتيانو ته | ڇي | سلام ڏوي | ٻي تاسو | دي ٻي لانه وي داخل ٿي ٻي پوڙي
پيڙي او جنتيانو ته ٻي اواز وکري | ڇي ٻي تاسو ڏي سلامتيا وي | دا (اعراف) ٻي لانه جنت ڪي نه وي ڏي

وَهُمْ يَطْغَوْنَ ﴿٥٩﴾ وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ

اودوي | ٻي طمع ڪوي | او هر ڪله ڇي | وکرو ٿي شي | ستر ڪي ڏوي | ٻي طرف | ڏي دوزخيانو
شوي خوا ميڊ وار ٻي ناست وي | اوڻه وخت ڇي ڏوي ستر ڪي ڏي دوزخيانو طرف ته وکري

قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٠﴾ وَنَادَىٰ

نو ٻي وائي | اسي زمونڊ ربه! | مه ٻوڙي ڪو موڙ | ظالمانو خلقو سره | او اواز ٻي وکري
نو ٻي وائي ڇي اسي زمونڊ ربه! | موڙي ڏي ظالمانو ڏي سره مه شاملو - او ڏي اعراف والي

أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيتِهِمْ ۖ قَالُوا

ڏي اعراف خلق | (هڻي) خلقو ته | ڇي دي ٻي پيڙي هڻي | ڏي هڻي ڏي ڏي ڏي | ٻي وائي
هڻي خلقو ته ڪو ڇي ٻي هڻي ڏي ڏي ڏي پيڙي | اواز ٻي وکري | او ٻي وائي

مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٦١﴾ أَهَؤُلَاءِ

ڇي ٻي ڪار ٺاهي | ستاسو | ڏي ستاسو | او نه ڏي فخر هڻي خبري ڇي تاسو ٻي ڪو ٻي ايام ڏي هڻي
ڇي ستاسو لڻڪري او ستاسو غرور ڪو ستاسو هڻي ٻي ڪار رانه غل | او ڪوري ڏي جنتيانو

الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ ۖ أُدْخِلُوا الْجَنَّةَ

ڏي ڪو موڙي نسبت | ڇي تاسو قسم ڏي ڏي | ڇي دي ته ٻي نه رسو | الله | هڻي رحمت | داخل ٿي تاسو | ٻي جنت ڪي
ڪي هڻي خلق نه دي ڇي تاسو ٻي پري قسمو نه خورل ڇي ٻي دي به الله هڻي رحمت نه ڪوي (نن هم هڻي ته وڃي ٿي)

لَاخَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾ وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ

نشته ڏي ڏي وڃي | ٻي تاسو | او نه ٻي تاسو | غمڙن يي | او اواز ٻي وکري | دوزخيانو
ڇي جنت ته ورنه وڃي | نه ڏي ڏي ڏي شته او نه هڻي غم - او دوزخيانو ٻي جنتيانو ته

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا

جنتيانو ته | ڇي | تاسو راتو ڪري | ٻي موڙي باند | هڻي اوبه | يا (هڻي) نه هڻي
اواز وکري | ڇي ٻي موڙي باند | ٻي شان اوبه راتو ڪري يا هڻي ڇي الله تاسو ته ڏي ڏي ڏي

رَزَقَكُمْ اللَّهُ ۖ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ ۝

چہ درکری دے گا تو اللہ | اللہ | وہ وائی دے گا | بیشک اللہ | حرام کری دی دادواہ | پہ کافرانو باندہ۔

درکری دے گا تو اللہ ہی نہ مونبر لہم را کروی ا هغوی بہ دوائی چہ اللہ تعالیٰ دادواہ غیزونہ پہ کفار و حرام کری دی

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتُهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا

کوموچہ | جوہ کرد | دین خیل | لوبہ | اوتماشہ | اودو کہ وکرہ دوتی | ژوند | دُنیا

هغو خلقو باندہ چاہہ خیل دین نہ لوبہ متاشہ جوہ کرے وہ او چالہ چہ دُنیا ژوند دو کہ وکرے وہ

فَالْيَوْمَ نَنسُهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا ۖ وَمَا

پس نن ورخ | بہ ہیر کرد و مونبر دوی | لکہ شکہ چہ ہیر کرے دودگا | ملاقات | دے ورے | اولکہ شکہ چہ

نوتن بہ نے مونبر ہم داسے ہیر کرد لکہ هغوی چہ دے ورے ملاقات ہیر کرے و دے | اوز مونبر دے

كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ۝ وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ

دوی ز مونبر دے آیتونہ انکار کولو | اوبیشک مونبر لیرے دے دوی تہ | یو کتاب | چہ مونبر پہ تفصیل سولہ کرے دے

آیتونہ بہ نے انکار کولو - اودوی تہ مونبر داسے کتاب رالیرے دے چہ پہ خیل علم مو

عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً ۖ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا

بہ علم سرہ | ہدایت | اور حمت (دے) | دھغود پارہ | چہ ایمان راوری | دوی انتظار نہ کوی | مگر

بنہ واضعہ کرے دے او دے مؤمنانو پارہ ہدایت اور حمت دے - آیا دا خلق دے دے رشتینوالی او

تَأْوِيلُهُ ۖ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلُهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ

دے دے انجام | پہ کومہ ورخ چہ | بنکارہ شی | دے انجام | رنو | وہ وائی | هغہ خلق | چاہہ ہیر کرے دے دے

انجام بنکارہ کید و انتظار کوی | پہ کومہ ورخ چہ دے دے انجام بنکارہ شی نو کومو خلقو چہ دا ورا ند ہیر کرے دے

مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا

لہ دے نہ ورا ند | چہ بیشک راغلی وو | پیغبران | ز مونبر دے رب | پہ رشتنیا سرہ | پس آیا | شتہ دے مونبر دے

وہ وائی | چہ بیشک ز مونبر دے رب پیغبران حق خبرے راوے وے | نو آیا اوس مونبر دے پارہ خوک

مِنْ شَفْعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي

خوک سفارشی | چہ سفارش و کری | ز مونبر | یا مونبر واپس و لیری | چہ مونبر عمل و کرد | خلاف دے هغہ

سفارش کوونکے شتہ چہ ز مونبر سفارش و کری | یا مونبر واپس واستولے شو نو دے یخوائی عمل تہ بالکل بدل

كَانَ نَعْمَلُ ۖ قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا

کوم چہ مونبر کولو | بیشک | نقصان و کرد دوی | خیلو حانونو تہ | اوورک شول | لہ دوی تہ | هغہ خہ

عملونہ بہ و کرد | یقینا دے خلقو خیل حانونہ پہ نقصان کینے واپول | او کوم دروغ چہ بہ نے جوہرول

كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ

چہ دوی بہ دروغ تہ | بیشک | ستارہ | دھغہ اللہ دے | کوم چہ | پیداکول | اسمانونہ

هغہ قول تہ نہ خطا شول - بیشک ستارہ رب هغہ اللہ دے چہ اسمانونہ او مزکہ نے یہ شہیدو

وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۚ يُغْشَىٰ

اد زمکه | په شپږو ورځو کې | بیا قائم شو | په عرش باند | هغه پرده اچي
ورځو کې پیدا کړل ، بیا په عرش قائم شو ، هغه د شپه په

الْبَلَّ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا ۖ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ

د شپه | په ورځ باند | چه د دغه وروستوراي | په منډه منډه | او نور | اوسپوړمي | اوستوري
تیاره باند د ورځو رنځر ایتوی ، په دشان چه (شپه په ورځه پس) په منډه منډه راځي او نور اوسپوړمي او تول

مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهُ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ۗ تَبَارَكَ اللَّهُ

لکيادی | په حکم دهغه | داوړي | م دهغه د پاداي | پيدا کول | او حکم ورکول | د بربکت خاوند د الله
ستوري دهغه د حکم تابع دی خبر شي چه تول مخلوق هم دهغه د او هم دهغه حکم پکې چليري الله د بربکتونو

رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝ اَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ

پروردگار د دجهانوز | د بلي | خپل رب | په عاجزي | او په پټه | بيشکه هغه | نه خوښوي
مالک د تول مخلوق پالونکي د تاسو خپل رب ته په زارغي او په پټه پټه خواست کوي ، هغه د حد نه تيريدونکي

الْمُعْتَدِينَ ۝ وَلَا تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ

د حد نه تيريدونکي | اوفساد مه خوروي | په زمکه کې | پس | د سميدو د دغه نه | او بلي هغه
خلق نه خوښوي . او د مزک په مخ د بند و بست سميد لونه پس فساد مه کوي او الله تعالی ته د

خَوْفًا وَطَمَعًا ۚ إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ۝

په ديره | او په اميد سره | بيشکه | رحمت | د الله | نژدې د | نيکي کوونکو ته
د ويره او طمع تر مينځ خواستونه کوي ، بيشکه د الله تعالی رحمت نيکونو خلقو ته ډير نژدې ده .

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا ۖ بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۚ حَتَّىٰ

او د هغه ذات د | چه ليږي | هواکانې | زير وړکوونکي | وړاند له رحمت (باران) جلند | تر دغه
او الله تعالی هغه ذات د چه د خپل رحمت (باران) نه وړاند بادونه د زيري په طور را ليږي ، هرکله چه

إِذَا أَقْلَتْ سَحَابًا ثَقَالًا ۚ سُقْنَهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ ۚ فَأَنْزَلْنَا

هرکله را اوچته کړي | دريځي | درنه | نوروغنه کړو مونږ دا | طرف ديونبار | مړته | بيا مونږ ورو
د بادونه درنه درنه وريځي اوچته کړي نو مونږه ئي يو مړه (اوچه) علاقه ته وليږو او باران

بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ۚ كَذَٰلِكَ

له دغه | اوبه | بيا مونږ را اوباسو | په دغه سره | هر قسمه ميوه | دغه شان
بره وورو ، بيا د دغه په ذريعه هر قسم ميوه پيدا کوو ، (باد ساتي) دغه شان مونږ

مُخْرِجِ الْمَوْتِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝ وَالْبَدْدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ

مونږ به را اوباسو | مري | د پاره د دغه | تاسو نصيحت قبول کړي | اوبنار | پاکيزه | راوړي
به مري د پاره ژوندي کړو شايد چه تاسو تره نه سبق واخلئ او اباده (سموره) زمکه خپل شيځ د

نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۚ وَالَّذِي خَبُثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا ۝

زرغونہ دھغ | دھغے درپ پہ حکم | اوکومہ (زمکہ) | چہ خرابہ دہ | نہ راوئی (دھغے نہ) | مگر دیہ کہ (زرغونہ) | خداے پہ حکم راو باسی | اوکومہ (زمکہ) | چہ خرابہ وی ہغے نہ صرف بیکارہ زرغونہ پیدا کیری

كَذَلِكَ نَصْرَفُ الْأَيِّتَ بِقَوْمٍ يُشْكِرُونَ ۝۵۸

دغہ شان | مونہ بیابیا بیانو | ایتنوہ | ہغہ خلقو د پارہ | چہ شکر ادا کوئی | بیشکہ | مونہ دغے بیابیا خیلے خیلے | بیانو د ہغہ خلقو تہ چہ شکر ادا کوئی - ۱ | یقیناً مونہ

أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ

مونہ لیرے وو | نوح ۶ | دھغے قوم تہ | پس ہغہ وویل | اے زما قومہ! | عبادت کوئی | داللہ | نوح (علیہ السلام) | دھغے خیل قوم تہ و لیرلو نوور تہ و وویل چہ اے زما قومہ! | داللہ تعالیٰ عبادت کوئی

مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَٰهِ غَيْرُهُ ۖ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝۵۹

نشہ د تاسو پارہ | شوک بل معبود | سوا دھغے نہ | بیشک زہ | اویریریم | پہ تاسو باند | لہ عذابہ | دورے | لوے نہ | دھغے نہ سوا ستاسو بل معبود نشہ ، ماسرہ ستاسو پہ قفلہ د لوے ورے د (ھولناک) عذاب اندیشہ دہ

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرِيكَ فِي ضَلٰلٍ مُّبِينٍ ۝۶۰

ووویل | سردارانو | دھغے د قوم نہ | بیشکہ | مونہ وینوتا | پہ گمراہی | بیکارہ کئے | ہغہ وویل | دھغے د قوم سردارانو تہ جواب ورکرو چہ مونہ تہ خود اسے بیکاری چہ تہ پہ بیکارہ گمراہی کئے پرتے ۶۰ | نوح ۶

يَقَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلٰلَةٌ وَلٰكِنِّي رَسُولٌ مِّنْ رَبِّ الْعٰلَمِينَ ۝۶۱

اے زما قومہ! | نشہ د ماکئے | خہ گمراہی | اولیکن زہ خو | یورسولیم | دپروردگار | دتولو جھاننو | ووویل اے زما قومہ! | ماکئے د گمراہی ہیچ خبرہ نشہ بلکہ زہ خو دتولو جھاننو د پروردگار لہ طرف نہ رالیرے شویم

أَبْلَغَكُمْ رِسَالَتِي ۖ وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ ۖ مِنَ اللَّهِ

زہ رسوم تاسوتہ | بیغاموتہ | دخیل رب | اونصحت کوئم | تاسوتہ | اوپوھیریم | داللہ د طرف نہ | تاسو دخیل پروردگار حکوتہ رسوئم ، اوستاسو خیرخواہ یم او داللہ تعالیٰ د طرف نہ ماتہ دھغو

مَا لَا تَعْلَمُونَ ۖ أَوْ عَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّنْ رَبِّكُمْ

پہ ہغہ قہ | چہ تاسو پر نہ پوھیری | ایا تاسو تعجب کوئی | چہ راغے تاسوتہ | نصحت | ستاسو درپ لہ طرف نہ | خبر و علم دے پہ کومو چہ تاسو پوھیری | ایا تاسو تعجب کوئی | چہ تاسوتہ ستاسو درپ د طرف نہ قہ د نصحت غیر

عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝۶۲

دیو سری پہ (ذریعہ) | لہ تاسوتہ | چہ ہغہ وویروی تاسو | او تاسو پو شئی | او چہ پہ تاسو | رحم و کرے شو | داسے سری پہ ذریعہ راغے دہ | چہ ہم لہ تاسو دے چہ تاسو (د نافرمانی د انجام نہ) | وویروی | او تاسو پوھیرکارہ شئی | او پہ

فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ ۖ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا

بیادوی ہغہ دو و غزن کرو | نو مونہ خلا سے ورکڑ ہغے تہ | او ہغوتہ چہ دھغے سر دو | پہ کشتی کئے | او مونہ غرق کرل | تاسو رحم و کرے شئی بیادوی د کئے پس ہم نوح د و غزن و گنر لو نو مونہ ہغے لہ او ہغہ خلقو لہ چہ پہ کشتی کئے دھغے سر سوارہ

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ﴿٥٩﴾

ہفہ خلق چہ | دروغ لے دکھل | زمونہ ایٹونہ | بیشکہ دوی | دو | قوم | ہاندہ
وہ خلاصہ ورکھو اد چاہہ زمونہ ایٹونہ دروغ لکھل دیوہوی مودوب کرل، دوی یقینا (پہ زہدوت) ہاندہ شری ووی

وَالِی عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا ۖ قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ

اور ومولیر قوم (د) عادتہ | ددوی ورور | ہود | دہ دوئیل | اے زما قومہ | عبادت وکری | داللہ
اود غزٹا (عادتہ نہ موند ددوی ورور ہود ولبیلو ہفہ ورتہ ووییل چہ زما قومہ | داللہ تعالیٰ عبادت کوئی

مَالِكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ ۖ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٦٠﴾ قَالَ الْمَلَأُ

نشہ د تاسو پارہ | شوک بل معبود | سوا دہفہ نہ | پس ایسا تاسونہ ویریری | دوئیل | سردارانہ
چہ بے دہفہ نہ ستا سوبل معبود نشہ نوایا تاسو دہفہ د ناخرمانی نہ) نہ ویریری، د قوم کافر و غٹا ورتہ

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ ۖ إِنَّا لَنَرُكَ فِي سَفَاهَةٍ ۖ وَإِنَّا لَنَنظُرُكَ

کو موچہ | کفر وکرو | دہفہ لہ قوم نہ | بیشکہ موند دینوتا | پہ بے عقلی کئے | او بیشکہ موند کما کوپوتا
جواب ورکرو، چہ موند نہ خود اسے شکاری چہ تہ پہ حماقت کئے پروت یے او زمونہ داکمان دے چہ

مِنَ الْكَذِبِينَ ﴿٦١﴾ قَالَ يَقَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ ۚ وَلَكِنِّي

لہ دروغ غزٹونہ | ہفہ دوئیل | اے زما قومہ | نشہ دما کئے | خہ بے وقوفی | اولیکن زہ
تہ پہ دروغ غزٹن ہولی کئے شامل یے، ہفہ دوئیل چہ زما قومہ | پہ ماکئے پوتے قدر لہ کم عقلی ہم نشہ بلکہ زہ خو

رَسُولٌ مِّنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٢﴾ أُبَلِّغُكُمْ رِسَالِ رَبِّي

یورسولیم | دتو جہانوتہ پروردگار | زہ تاسوتہ رسوم | پیغامونہ | دخیل رب
دتول کائنات درب دطرف نہ والیرے شوے یم - زہ تاسوتہ دخیل پردس دکار حکونہ در رسوم - او

وَإِنَّا لَكُم نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿٦٣﴾ أَوْ عَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ

اوزہ یم ستاسو | خیرخواہ | امانت دار | او ایسا تاسو تعجب کوئی | چہ داغے تاسوتہ | نصیحت
زہ ستاسو ریتینے خیرخواہ یم - ایسا تاسو پہ دخیلہ تعجب کوئی چہ تاسوتہ داللہ تعالیٰ دطرف نہ

مِّن رَّبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ ۖ وَاذْكُرُوا

ستاسو درب لہ طرف نہ | بہ یوسری باند | لہ تاسونہ | دپارہ ددچہ ویروری تاسو | او یاد کھری
ستاسو پہ یوسری باند نصیحت داغے | چہ تاسو د ناخرمانی د انجام نہ) ویروری - او یاد کھری کھہ دتو

إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ ۖ وَزَادَكُمْ

ہکچہ | ہفہ جوہر کوئی تاسو | جانشینان | پس لہ | قومہ | د نوح نہ | اوزیات ددکر دتاسوتہ
د قوم نہ پس ہفہ تاسو جانشین مقرر کھری - او پہ قد قامت (اوطاقت) کئے

فِي الْخَلْقِ بَصْطَةً ۚ فَادْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ

جسامت | لوئے | پس یاد کھری | نعمتونہ | داللہ | دپارہ ددچہ تاسو
د نورو نہ زیات کھری - پس داللہ تعالیٰ نعمتونہ یاد کھری چہ بہ دنیا و آخرت

تَفْلِحُونَ ﴿۶۹﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ

کامیاب شئی | ادوی و وئیل | آیاتہ را غلے بیٹے مونہ تہ | چہ مونہ عبادت کو | دالہ | چہ یوازے دے | او پیریدو
کینے کامیاب شئی - ہغوی ورتہ و وئیل نہ! تہ مونہ تہ پہ دے پے را غلے بیٹے چہ مونہ یوازے دالہ تعالیٰ

مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَاتِنَا بِمَا تَعِدُنَا

ہفہ | د کو موچہ عبادت کو | ز مونہ پلارنیکہ | پس راولہ پہ مونہ | ہفہ (عذاب) | د کو م چہ تہ مونہ سر وعل کو
عبادت شروع کرواد د پلارنیکہ نور تول معبود پیریدو - نہ دہ! ہفہ عذاب او س راولہ چہ مونہ ترے نہ دیروے

إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ ﴿۷۰﴾ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَیْكُمْ

کہ چہ | تہ بیٹے | لہ رشتیا دیونکو تہ | ہفہ و وئیل | واجب شرع دے | پہ تاسو باند
کہ پھرے تہ رشتیے بیٹے - ہود و وئیل (کہ ہم داخیرہ وی نو) ستاسو د رب د طرف نہ پہ تاسو

مِّن رَّبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ ۖ أَتُجَادِلُونِنِیْ فِیْ اَسْمَاءِ

ستاسو د رب لہ طرف نہ | عذاب | او قہر | آیا تاسو جگرہ کوئی ماسرہ | د ہفہ نامور پہ قتلہ
عذاب او غضب واقع شو ، آیا تاسو ماسرہ پہ داسے نومونو باند جگرہ کوئی

سَمِیْتُمْوهَا اَنْتُمْ وَاَبَاؤُكُمْ مَّا نَزَّلَ اللّٰهُ بِهَا

کوم نوموچہ ایسی دی | تاسو | او ستاسو پلارانو | چہ نہ دے نازل کرے | اللہ | پہ ہفہ
چہ تاسو او ستاسو پلارانو پخیلہ ایسی دی ، او اللہ تعالیٰ د ہفہ ہیغ سند نہ دے

مِّنْ سُلْطٰنٍ ۚ فَانْتَظِرُوْا اِنِّیْ مَعَكُمْ مِّنْ اَمْتُنْتَظِرِیْنَ ﴿۷۱﴾ فَاَنْجِیْنٰہُ

خہ سند | پس تاسو انتظار کوئی | زہ (ہم) تاسو سرہ | لہ انتظار کوونکو نہ ہم | پس خلا و کرہ مونہ دہ تہ
را لیلے نو تاسو ہم انتظار کوئی ، زہ ہم تاسو سرہ انتظار کوم - نو مونہ ہفہ او

وَالَّذِیْنَ مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِیْنَ کَذَبُوْا

او ہفوتہ چہ | دہ سرہ دو | پہ خیل رحمت سرہ | او پیریکرہ مونہ | جرہ دہ فو خلقو | چہ دروغ لے کنہل
او دہ فہ ملگری پہ خیل رحمت سرہ بیج کرل او دہ فو خلقو جرہ مو پیرے کرے چہ ز مونہ ایتنو نہ لے

بَاِیْتِنَا وَمَا کَانُوْا مُؤْمِنِیْنَ ﴿۷۲﴾ وَاِلٰی ثَمُوْدَ اَخَاهُمْ صٰلِحًا

ز مونہ ایتنو | او ادوی نہ دو | ایمان را ورنکی | او ولیر قوم دہ ثمود | د ادوی درور | صالح
دروغ کنہل او ہغوی ہیغ کلہ ایمان نہ را وری او ثمود یا توتہ مو دہ فوی ورور صالح علیہ السلام ولیرو

قَالَ یٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَکُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَیْرُهٗ ۚ قَدْ جَاءَتْکُمْ

و وئیل | اے زما قومہ! | عبادت کوئی دالہ | چہ نشستہ د تاسو | خوک بل معبود | د ہفہ نہ سوا | را غلے دے تاسو تہ
ہفہ ورتہ و وئیل چہ اے زما قومہ! صرف دالہ عبادت کوئی ہفہ نہ بغیر ستاسو بل معبود نشستہ - تاسو تہ د خیل

بَیِّنَةٍ ۚ مِّن رَّبِّکُمْ ۖ هٰذِهِ نَافَۃُ اللّٰهِ لَکُمْ اٰیَةٌ

دلیل | لہ طرفہ د رب ستاسو | دا | اوینہ دالہ | تاسو د پارہ | بوہ نخبہ دہ
رب د غارے نہ خرمند دلیل را غلے دے ، دا دالہ تعالیٰ د نامہ اوینہ تاسو د پارہ نخبہ دہ ، نو

فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ

پس پریردی دا | (چہ) خربیری | دَاللہ پہ زمکہ کنے | اومہ وروٹی لاس دے تہ | پتھراپ (نیت) سوہ
دا پریردی چہ دَاللہ تعالیٰ پہ زمکہ خوراکی کوی اوپہ بدنیت ورتہ لاس مہ وروہی —

فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝۴۳ وَادْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ

کئی دہ نیسی تاسو | عذاب | دردناک | او یاد کرہ | کلمہ چہ ہفہ جوہ کرئی تاسو | جانشینان
کئی دردناک عذاب بہ موراؤ نیسی - او ہفہ وخت ہاد کرئی چہ دَعَاد نہ پس نے تاسو جانشین

مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا

پس | دَقوم دَعَادنہ | ادا بادے کرئی تاسو | پہ زمکہ کنے | چہ تاسو جوہ روئی | دَد پہ ہوار میدانونو کنے
مقرر کرئی ، اوپہ زمکہ کنے نے تاسو لہ ٹائے درکرد چہ دَدے پہ میدانونو کنے تاسو خان

قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا ۝۴۴ فَادْكُرُوا الْآءَ اللَّهِ

محلونہ | ادا تراشی | دَغرونونہ | کورونہ | پس یاد کرئی | نعمتونہ دَاللہ
لہ مانرئی جوہ روئی اوپہ غرونو کنے نے خان لہ کورونہ تراشی ، نو دَاللہ تعالیٰ نعمتونہ یاد کرئی

وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۝۴۵ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا

اومہ گرخی | پہ زمکہ کنے | فساد کودنکی | دوئیل | سردارانو | ہفہ کومرچہ | تکبر کرد
او د زہک پہ مخ فساد مہ کوئی — نو د ہفہ دَقوم مغرور سردارانو د ہفہ

مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتَضَعُّوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ

دَد دَقوم | ہفہ خلقوتہ | چہ کمزوری کنر لے شول | خاص ہفہ چاتہ چہ ایمانے راوہو | لہ دوی نہ
کمزور و خلقونہ چہ ایمانونہ نے راوہی دو تپوس و کرد ، آیا تاسو تہ

اتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا مُّرْسَلٌ مِّن رَّبِّهِ ۖ قَالُوا إِنَّا

آیا تاسو پوہیرئی چہ بیشک | صالح | رالیر لے شوہے | دَخیل رب لہ طرف نہ | دوئیل دوی | بیشک مونہ
معلومہ دہ چہ صالح علیہ السلام واقعی دَخیل رب لہ طرف نہ رالیر لے شوہے؟ ہفوی دوئیل چہ بیشک

بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ۝۴۶ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا

پہ ہفہ تہ چہ رالیر شوہے پہ ہفہ | ایمان لرو | دوئیل | ہفہ خلقوتہ | کبرژن دو | بیشک مونہ
دَقوم حکمونو سرہ چہ ہفہ رالیر لے شوہے زمونہ پہ ہفہ ایمان دہ ، مغرورہ خلقو دوئیل چہ پہ کومہ خبرہ

بِالَّذِي آمَنَّا بِهِ كَفَرُونَ ۝۴۷ فَعَقَرُوا السَّاقَةَ

لہ ہفہ خبرے نہ | پہ کومہ چہ تاسو ایمان راوہو دے | انکار کودنکی یو | پس دوی دوڑلہ | ہفہ اوشہ
تاسو ایمان راوہو دے دے مونہ خود ہفہ نہ انکار کوو ، عرض دا چہ ہفوی ہفہ اوشہ دوڑلہ

وَعَتُوا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُصْلِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا

اوسرکشی نے وکرہ | دَخیل رب د حکم نہ | دوی دوئیل | اے صالحہ! | راوہو پہ مونہ | ہفہ تہ | دَقوم نہ چہ تہ مونہ پرہ
اود خیل رب د حکم نہ نے سرکشی وکرہ او دے وئیل اے صالحہ! کہ چرے تہ واقعی رسول نے

إِنْ كُنْتُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿۷۷﴾ فَأَخَذْتَهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا

کھڑے | یسے تہ | لہ پیغیرانو تہ | پس و نیول دوی | زلزلے | پس شول دوی
نو ذکوم عذاب چہ تہ وعدہ کوئے ہفہ راولہ ، نو ہغوی ناخاپہ سختے زلزلے و نیول ، او پہ خیلو کورونو

فِي دَارِهِمْ جَثِيئِينَ ﴿۷۸﴾ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يٰ قَوْمِ

پہ خیلو کورونو کینے | پیرجے پیراتہ | پس مخے واہولو | لہ دوی تہ | اووے وئیل | اے زما قومہ!
کینے پیرجے پیراتہ پاتے شول نو ہفہ وخت صالح ترے نہ مخ واہولو اووے وئیل اے زما قومہ!

لَقَدْ أٰبَلٰغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّيْ وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلٰكِنْ

بیشک ما ورسولو تاسوتہ | پیغام | دخیل رب | اونصحت م وکرو | تاسوتہ | لیکن
ماخو تاسوتہ دخیل حدائے حکمونہ رارسولی دو ، اوستاسو خیرخواہی م لہوے وہ خو خیرخواہ

لَا تُحِبُّوْنَ الصّٰحِحِّیْنَ ﴿۷۹﴾ وَلَوْطَا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖ اَتَاٰتُوْنَ

نہ خوشبوئی تاسو | نصیحت کوونکی | اور وولیرلو | لوط | کله چہ ہفہ وئیل | خیل قوم تہ | آیا تاسو کوئی
خلق ستاسو ہدو خوش نہ وی ، اومونیر لوط علیہ السلام و لیرلو کله چہ ہفہ خیل قوم تہ وئیل آیا تاسو دا

الْفٰحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِّنَ الْعٰلَمِیْنَ ﴿۸۰﴾ اِنَّكُمْ لَتَاٰتُوْنَ

(ہفہ) بے حیائی | چہ نہ دہ کد ورائد لہ تاشو | چار ہم | لہ عالمونہ | بیشک تاسو | راخئی
دے حیائی کار کوئی چہ لہ تاسو نہ ورائد پہ تولہ دنیا کینے چاہے دے کرے ؟ تاسو دے شوخو یہ

الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُوْنِ النِّسَاءِ ۚ بَلْ اَنْتُمْ

سرد تہ | یہ شہوت سرہ | سوا | دے بنو تہ | بلکہ | تاسو یئی
خائے نارینہ ہلکانو سرہ خیل شہوت پورہ کوئی ، بلکہ تاسو دے حد نہ

قَوْمٌ مُّسْرِفُوْنَ ﴿۸۱﴾ وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖ اِلَّا اَنْ قَالُوْا

خلق | حد نہ تیریدونکی | اونہ دو | جواب | ددہ د قوم | مکردایہ | دوی وئیل
تیریدونکی خلق یئی پس ددہ د قوم جواب ددے نہ سوا بل نہ ووجہ پہ خیل منہ کینے وئیل

اٰخْرِجُوْهُمْ مِّنْ قَرْيٰتِكُمْ ۚ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ يَّتَطَهَّرُوْنَ ﴿۸۲﴾

اوباسنی دوی | دخیل کلی نہ | بیشک دوی | داسے خلق دی | چہ پاکیزگی خوشنونی دی
چہ دوی دخیل کلی نہ اوباسنی | حکم چہ دوی حان دیر پاک ساتل غواہی

فَاَنْجَيْنٰهُ وَاَهْلَهُ اِلَّا امْرَاَتَهُ ۚ كَانَتْ مِنَ الْغٰیِبِیْنَ ﴿۸۳﴾

پس مونیر نجات و رکڑدہ تہ | اوددہ کورواو تہ | سوا | ددہ دینے تہ | چہ وہ | (شاملہ) وروستو پاتے کینے نوکینے
نومونیر ہفہ او دہفہ کورنئی بیچ کول خوشنہ تہ بیچ نہ شوہ حکم چہ ہفہ پہ وروستو پاتے کینے و نوکینے شاملہ

وَامْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَّطَرًا ۚ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِیْنَ ﴿۸۴﴾

او دورولو مونیر | پہ دوی باند | باران (دکانرو) | پس وکوره | چہ خنک | شو | انجام | د مجرمانو
وہ اومونیر پہ ہغوی باند (دکانرو) | باران دورولو نو وکوره | چہ د مجرمانو انجام خنک شو ؟

وَالِی مَدَیْنٍ اَخَاهُمْ شُعَیْبًا قَالَ یَقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ
 (اور مولیرلو) قوم دمدین ته | ددوی ورور | شعیب | اے زما قومہ! | عبادت دکرئی | دالله
 او دمدین خلقو ته مو دھوی ورور شعیب ذلیرلو، هغه ورته وویل چہ اے زما قومہ! ہم دالله عبادت

مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهِ غَيْرُهُ ط قَدْ جَاءَتْكُمْ بَیِّنَةٌ
 نشہ دے تاسو پاره | هیئتوک معبود | بے لہ دہ نہ | بیشکہ راغلے دے تاسو ته | یور واضح دلیل
 کوئی، د هغه نہ بغیر ستاسو بل معبود نشته، تاسو ته د خیل رب د طرف نہ بنکارہ دلیل

مِّنْ رَّبِّكُمْ فَآوُوا الْکَیْلَ وَالْمِیزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ
 لہ رب ستاسو نہ | پس پورہ کوئی | پیمانہ | او تلہ | اوکم مہ ورکوئی | خلقو ته
 راغلے دے، نو پیمانہ او تول پورہ پورہ کوئی او خلقو ته د هوی خیزونہ

اَشْیَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِی الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا ذٰلِكُمْ
 ددوی خیزونہ | او قساد مہ کوئی | بہ زمکہ کینے | پس ددے داصلاح نہ | دا کار
 کم مہ ورکوئی، او دحالت سمیدونہ پس دمرکے پہ مخ فساد مہ کوئی داخبرہ

خَیْرٌ لَّكُمْ اِنْ کُنْتُمْ مُّؤْمِنِیْنَ ۝۵۵ وَلَا تَقْعُدُوا بِکُلِّ صِرَاطٍ
 غورہ دے | تاسولہ | کہ چریئی تاسو | منونکی | او مہ کنبیئی | یہ ہرہ لارہ
 درلہ چیرہ بنسہ دہ کہ چرے یئی تاسو مؤمنان - او یہ ہرہ یوہ لارہ مہ کنبیئی

تُوْعِدُوْنَ وَتَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِیْلِ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِهٖ
 چہ تاسو ویروئی | او تاسو منع کوئی | دالله د لارے نہ | هغه حق | چہ ایمان راوے | یہ هغه
 چہ خلق ویروئی | او چا چہ ایمان راوے دے دے هغوی دالله تعالیٰ د لارے نہ منع کوئی

وَتَبْغُوْنَهَا عِوَجًا وَاذْکُرُوْا اِذْ کُنْتُمْ قَلِیْلًا فَکَثَرْتُ
 اولتوی یہ هغه کینے | خرابی | او یاد کمرئی | کلہ چہ وئی تاسو | لہر | بیاهغه زیات کمرئی تاسو
 او یہ دے کینے عیب لتوی، او هغه وخت یاد کمرئی کلہ چہ تاسو یہ لہر تعداد کینے وئی او هغه تاسو زیات کمرئی

وَانْظُرُوْا کَیْفَ کَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِیْنَ ۝۵۶ وَاِنْ کَانَ طَآئِفَةٌ
 او غور وکرئی | ختکہ | شو | انجام | دفساد کوونکو | اوکہ چرے | دہ | یوہ دلہ
 او دے خبرے ته ہم، دگوری چہ دفساد کوونکو انجام ختہ شو؟ اوکہ یہ تاسو کینے یوہ دے

مِّنْکُمْ اٰمَنُوْا بِالَّذِیْ اُرْسِلْتُ بِهٖ وَطَآئِفَةٌ لَّمْ یُؤْمِنُوْا
 لہ تاسو نہ | چہ ایمان راوے | یہ هغه ختہ | چہ رالیبرے شوے یم زہ یہ هغه | او یوہ دے | ایمان نہ دے راوے
 یہ هغه تعلیم باند چہ ماتہ را کرے شوے دے ایمان راوے دے | او جیلے جیلے پرے نہ دے راوے

فَاصْبِرُوْا حَتّٰی یَحْکُمَ اللّٰهُ بَیْنَنَا وَهُوَ خَیْرُ الْحٰکِمِیْنَ ۝۵۷
 نو صبر وکرئی | تردے چہ | فیصلہ وکرئی | اللہ | زمونہ تر مینو کینے | او هغه | دتولونہ بنسہ | فیصلہ کوونکے دے
 نو صبر وکرئی چہ اللہ تعالیٰ بخیلہ زمونہ تر مینو فیصلہ وکرئی او هغه دیر بنسہ فیصلہ کوونکے دے

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ

دوئیل | سردارانو | کوم چه | کبرزن وو | دهغه له قوم نه | چه مونږ به خاځا اویاسو تا
د دوی د قوم مغروره سردارانو دوئیل چه اے شعیه! مونږ به تا اوتاسره

يَشْعِبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قُرْبَتِنَا أُولَئِكَ

اے شعیه! | او هغه خلق | چه ایمان ته راوړد | تاسره | دخپل کلی ته | یا به واپس راځئ تاسو
مؤمنان یقیناً دخپل کلی نه بهر اویاسو ، اویا به تاسو زمونږ

فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كِرْهَيْنِ ۖ قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ

زمونږ په دین کې | اده دوئیل | آیا اگرکه یو مونږ | بن گندونکی | بیشکه تری به وی مونږ | په الله باند
مذهب ته واپس راشئ شعیه! ورته دوئیل چه ایا که مونږ دا نه خوښو بیا هم؟ بیا خوبه به شک مونږ په الله تعالی

كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِدْجَانَا اللَّهُ مِنْهَا

دروغ | که چرکه مونږ واپس شو | ستاسو په دین کې | پس (له دین نه) | چه نجات را کړو مونږ | الله | له دے نه
باند دروغ تری وی که چرکه مونږ ستاسو دین ته بیا واپس شو ، سره د دے چه الله تعالی ترے نه رالہ

وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا

اونه دده ممکنه مونږ له | چه مونږ واپس شو | به دے | مکر | داچه وغواړی | الله | رب زمونږ
خلافه را کړے که اوس خود اے واپس کیدل رالہ ممکن نه دی ، مکر داچه الله زمونږ رب وغواړی

وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا

احاطه کړه ده | زمونږ رب | د هر څیز | په علم سره | هم په الله باند | زمونږ توکل دے | اے زمونږ رب
زمونږ د رب علم په هر څیز باند چاپیره دے ، په الله تعالی باند زمونږ توکل دے ، اے زمونږ رب

اَفْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ۝

فیصله وکړه | زمونږ او زمونږ د قوم په مینځ کې | په انصاف سره | اوهم ته | د ټولو نه ښه فیصله کوونکې
زمونږ او زمونږ د قوم تر مینځ په حقه فیصله وکړه ، اوت ته د ټولو نه ښه فیصله کوونکې

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِبَنِ إِسْرَءِيلَ

او دوئیل | سردارانو | کومو چه کفر وکړو | دده له قوم نه | که چرکه تاسو تابعداري وکړه | د شعیه
نو دهغه د قوم انکار کوونکو سردارانو (خپل قوم ته) دوئیل که تاسو شعیه پے روان شوی

إِنَّكُمْ إِذَا لَخِيسْرُونَ ۝ فَآخَذَتْهُمْ الرِّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ

نو بیشکه تاسو | هغه څه | نقصان موندونکې یی | پس ونيول دوی | زلزلې | نو دوی شول د صبا | په خپلو کورونو کې
نو خامخا برباد به شی - بیا دوی زلزلې ونيول ، نو په خپلو کورونو کې پر مخ

جَثِمِينَ ۝ الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَبًا ۖ كَانُوا لَمْ يُغْنُوا فِيهَا

پر مخ پراته | کومو چه | دروغ وگړولو | شعیه | لکه چه دوی هڅه وکړه | په دے کې
پر یوئیل ، چاچه شعیه | دروغ وگړولو | شول لکه چه په دے کلو کې هڅه وکړه | په دے کې

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا ۖ كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٢﴾ قَتُولِي عَنْهُمْ

کوموچہ | دروغزن کړو | شعيب | وو دوی | زیان کاران | بیا واپس شو | دهغوی نه
چاچه شعيب ته دروغزن وویل | هغوی پخپله برباد شول - نو شعيب تره مخ وگرهولو

وَقَالَ يَقَوْمٍ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولِي رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ

او وویل | اے زما قوم! | بیشکه ما در رسولی د تاسو | پیغامونه | دخپل رب | اونصیحت م کړه | تاسو ته
اورته ئے وویل چه زما قوم! | ما تاسو دخپل رب حکونه در رسولی دو | اوستاسو خیر خواهی م غوښته

فَكَيْفَ أَتَى عَلَى قَوْمٍ كُفِرِينَ ﴿٩٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ

پس څنگه | زه انوس وکړم | په کافر قوم باند | اونه دے لپړلې مونږ | په هېڅ کلی کې
وکه نو اوس زه څنگه دهغه قوم په حال انوس وکړم چه منونکی نه وو - او هرکله چه مونږ یو کلی ته یو پیغمبر

مِّنْ نَّبِيِّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ

څو پیغمبر | مگر | ونيول مونږ | اوسیدونکی دهغه | په سختی | ادتکلیف سره | چه دوی
لپړلے دے نو اول مو دهغه اوسیدونکی په سختی او په تکلیف کې را نیولی دی د پاره د دے چه عاقل

يَضْرَعُونَ ﴿٩٤﴾ ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوا

زاری وکړی | بیا بدل کړو مونږ | د سختی په حال | راحت | تر دے چه | دیر شول
اختیار کړی - بیا مونږ دهغوی بد حالی په خوشحالی بدل کړه - تر دے چه هغوی ښه ترقی وکړه

وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءُنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَهُمْ بَغْتَةً

او دوی وویل | بیشکه رسید | زموږ پلارونه | سختی | او راحت | بیا مونږ ونيول دوی | ناگهانه
او دای وویل چه زموږ په پلار نیکه هم داسے سختی او راحت راغله دے | بیا مونږ دوی ناگهانه ونيول

وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾ وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا

او دوی | بے خبره وو | او که چرے | د کلو اوسیدونکو | ایما را وړد | او پر هیز کار کول | نو مونږ پرانستلی
او دوی ته (د عذاب) خبر هم نه وو - او که د دغه کلو خلقو ایمان را وړد | او ځان د گناهونو نه بچ کول | نو مونږ به

عَلَيْهِمْ بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنْ كَذَّبُوا فَأَخَذْنَهُمْ

په دوی باند | برکتونه | له طرفه د آسمان | او زمکے | لیکن دوی دروغ وکړل | نو مونږ ونيول دوی
په دوی باند د آسمان او زمکے دواړو نه برکتونه را بر سېره کړی وو لیکن دوی (زموږ تعلیم) دروغ وکړل نو

بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ

په بدله دهغو (عملونو) کې | چه دوی به کول | پس آیا په امن شول | اوسیدونکی د کلو
مونږ دوی دخپلو عملونو په سزا کې را ونيول | آیا د کلو خلق د دے خبره نه بے غمه

أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٩٧﴾ أَوَأَمِنَ

له دے چه راشی په دوی باند | زموږ عذاب | د شپه | او دوی | او د دے | آیا په امن شول
شوی دی چه شپه په شپه په دوی باند زموږ عذاب راشی | او دوی او د دے | آیا د کلو خلق به

أَهْلُ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يُلْعَبُونَ ﴿۹۸﴾

اوسید و نکی د کلو | له دے نه چه راشی دوی ته | عذاب زمونږ | د قابضت پخت | اودوی | لوبه کوی
حقله بے غم شوی دی | چه زمونږ عذاب ورته د غرے راشی چه دوی بے خبره لکياوی لوبه کوی

أَفَآمِنُوا مَكَرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكَرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۹۹﴾

آيا په امن شول | د الله د تدبير نه | پس په امن کيږي | د الله د تدبير | مکره | نقصان موندونکی خلق -
آيا دا خلق د الله د تدبير نه بې ویر شول ؟ خو (یاد ساتئ) چه د الله د پتو تدبير نه هغه خلق بې فکره کيږي چه تيا به کيدئ نکی

أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا

او آياته ده | کره رهتاي | دهغو خلقو | چه وارثان شول | د زمکه | پس له هلاکيدو د اوسيدونکو د دے
دی - آيا دے واقعاتو هغو کسانو ته چه د بخوانو اوسيدونکو نه پس د ملک وارثان شوی دی هيڅ سبق ورته کړو

أَنْ لَّوْ نَشَاءُ أَصَبْنَهُمْ بِذُنُوبِهِمْ ۚ وَنُطْبِعُ

چه کچه | غوښتلې وے مونږ | نو مصيبت به مو غورزو د دپه دډو | د دوی د گناهونو په بدله کيږي | او مهر مو دوهلو
چه کچه چرے مونږ غوښتلې نو د دوی د گناهونو په وجه به مو دوی په عذاب کيږي نيولی وو او په زړونو

عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿۱۰۰﴾ تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ

د دوی په زړونو | پس دوی | نه اوسې | دا کلی دی | چه مونږ اورؤو | تاته
به ورله تاپه ولگوو پس دوی د نصيحت خبره هم نه اوري . (له پیغمبره) دا يوڅو کلی دی د کو مو حالات چه مونږ

مِنْ أَنْبَاءِهَا ۚ وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ ۚ فَمَا كَانُوا

د دے (حق) احوال | او بيشکه راغلي وو دوی ته | پیغمبران د دوی | د واضحه دليلونو سره | بيا دوی داسه وو
تاته بيا نوو | او يقيناً دے خلقو ته د دوی پیغمبران معجزو سره راغلي وو ، خودوی چه کومه خبره

لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ ۚ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ

چه ايمان نه راوړي | په دې وجه چه دروغمن کړی وو | له دې نه وړاند | دغه شان | مهر وځي | الله | په زړونو
يوځل دروغ کيږي وک هغه بيا ونه منله ، هم دغه شان الله تعالی د کافرانو په زړونو

الْكَافِرِينَ ﴿۱۰۱﴾ وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ ۚ وَإِنْ وَجَدْنَا

د کافرانو | اودنه موندله مونږ | په اکثر د دوی کيږي | د قايه وعده | او بيشکه و موندل مونږ
مهر لکوی ، او مونږ په دوی کيږي اکثر خلق بے لوظه موندلی دی - او اکثر کسان مو د سره

أَكْثَرَهُمْ لَفِْسِقِينَ ﴿۱۰۲﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا

اکثر له دوی نه | نافرمان | بيا مونږ وليږلو | له دوی نه پس | موسی | خپلو نځښو سره
نا فرمانه (او بدعلمه) بيا موندی دی - بيا د دوی نه پس مو موسی عليه السلام د خپلو نځښو سره فرعون

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا بِهَا ۚ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ

فرعون ته | اودده سردارانو ته | پس دوی نا انصافي وکړه | د نځښو سره | پس وکړه | څنگه | شو
او دده سردارانو ته وليږلو نو هغوی زمونږ د نځښو سره زبلته وکړو ، نو وکړه چه مفسدانو انجام

عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿۱۳﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ يُفْرَعُونَ إِنِّي رَسُولُ

انجام | د فساد کو دنگو | او د وئیل | موسی | اے فرعون | بیشک زہ | رسول یم
خہ شہ ؟ | او موسی ورتہ و وئیل | اے فرعونہ ! | زہ | د قول مخلوق د رب لہ

مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۴﴾ حَقِيقٌ عَلَىٰ أَن لَّا أَقُولُ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ

د جہان نو د پروردگار | مالہ مناسب دی | چہ بیان نہ کرم | پہ الله باند | مکر رشتیا خبرہ
طرف نہ پیغیر راغلی یم - ماد پاره ہم دا مناسب دی چہ د الله تعالیٰ پہ حقہ ہفہ خبرہ و کرم چہ رشتیوں

قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ

مارا وڑے دے تاسوتہ | واضحہ دلیل | ستا سو د رب لہ طرف نہ | پس ولیزہ | ماسرہ
وی، تاسوتہ یم ستا سو د رب د طرف نہ واضحہ دلیل نہ را وڑی دی | نو تہ بنی اسرائیل ماسرہ

بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿۱۵﴾ قَالَ إِن كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَآتِ بِهَا

بنی اسرائیل | دہ و وئیل | کہ چہرے تا | را وڑی وی | خہ معجزہ | نور اوڑہ | ہفہ
رخست کمرہ - فرعون جواب و رکرو چہ کہ تاخہ فحشہ را وڑی وی نو ہفہ و بنایہ کہ تہ

إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿۱۶﴾ فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ

کہ چہرے تہ بیٹے | لہ رشتیا و یونکو نہ | پس و غور زولہ دہ | ہمساخیلہ | نو فوراً ہفہ | اژدھا رشتہ
رپہ خیلہ دعویٰ کینے | رشتیہ بیٹے - پہ دے خبرہ موسیٰ خیلہ کو نئی و غور زولہ نو ہفہ یوہ ژونڈی

مُبِينٌ ﴿۱۷﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ ﴿۱۸﴾ قَالَ

بنکارہ | اور او ویستلودہ | لاس خیل | نو فوراً ہفہ (بنکارہ شو) | روینانہ | لید و نکوتہ | د وئیل
اژدھا شوہ | اولاس نے (د بغل نہ) را او ویستلو نو ہفہ د قول لید و نکو پہ و راند نک سپین ہوتید۔ د فرعون

الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ﴿۱۹﴾ يُرِيدُ أَن

سردارانو | د قوم د فرعون نہ | چہ بیشک داخو | جادوگر دے | پوہہ | دے غواہی | چہ
د قوم سردارانو و وئیل چہ بیشک داخو د لوئے علم خاوند جادوگر دے - دے غواہی چہ

يُخْرِجَكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ ۖ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿۲۰﴾ قَالُوا أَرْجِهْ

اوباسی تاسو | ستا سولہ زمک نہ | پس خہ حکم کوئی تاسو | دوی و وئیل | مہلت و رکہ دہ تہ
تاسو ستا سو د ملک نہ بہر اوباسی | دواہی چہ پہ د حقہ ستا سو خہ صلاح دہ - دوی و وئیل چہ موسیٰ

وَأَخَاهُ وَ أَرْسِلْ فِي الْمَدَآئِنِ حَاشِرِينَ ﴿۲۱﴾ يَا تَوَكُّ

او د دہ و رورتہ | او | ولیزہ | پہ بنارونو کینے | جمع کو دنگی | چہ دوی راوی تاتہ
او د دہ و رورتہ مہلت و رکہ او قول بنارونو تہ کارند کاب و لیزہ - چہ قول پوہہ جادوگر

بِكُلِّ سِحْرٍ عَلِيمٍ ﴿۲۲﴾ وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا

ہر جادوگر | پوہہ | او راغلل | جادوگر | فرعون تہ | دوی و وئیل | بیشک مونہلہ اجر پکارہ
دربہ را قول کسری - او جادوگر د فرعون (دلیار) تہ راغلل، دوی و وئیل کہ چہرے مونہ غالب شو

إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿۱۳۳﴾ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لِمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿۱۳۴﴾
 کہ چرے شو | مونہ غالب | دے دوئیل | ہو! | اویشکے تاسو بہ بی | لہ نزدیکیا نو نہ
 نو مونہ نہ یہ خہ انعام ملاویری؟ فرعون و دئیل ہو! | او تاسو بہ یہ نزدیکانہ درباریانہ کہنے شامل شی۔

قَالُوا يَمُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقَى وَإِمَّا أَنْ تَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ ﴿۱۳۵﴾
 دے دوئیل | اے موسیٰ | یا خو | تہ وغورزہ | او یا | بہ شو مونہ | غورزہ و نی
 جادوگر و دئیل اے موسیٰ! اول تہ غورزہ | کہ | مونہ (خیل پری) | وغورزہ دو؟

قَالَ الْقَوَّاءُ فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ
 موسیٰ و دئیل | تاسو وغورزہ | پس ہرکہ | دے وغورزہ (خیل خیزو) | نو جادوے و کہو | یہ سترگو | دخلقو
 موسیٰ و دئیل | اول تاسو وغورزہ | نو ہرکہ | خہ ہغوی (خیل خیزو) | وغورزہ نو دخلقو نظر بند یے و کہو

وَأَسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ ﴿۱۳۶﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى
 او دے دیروں دوی | اورا دے لو | جادو | دیرلوے | او وحی راو لہ مونہ | موسیٰ طرف تہ
 او یہ خلقوے ہیبت لاوستلو او ہغوی | دیرلوے جادو و کہو - | او مونہ موسیٰ تہ وحی و کہو | خہ خیل

أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ ۚ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿۱۳۷﴾ فَوَقَّعَ
 خہ وغورزہ | خیل ہمس | نو تو را بہ ہق | تیرکری | خہ | دوی جوہول | پس ثابت شو
 ہمس | وغورزہ | نو ناگہانہ ہق | خیزو نہ تیرول شروع کہول | نو حق ثابت

الْحَقُّ ۖ وَبَطِلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۳۸﴾ فغلبوا هَذَاكَ وَانْقَلَبُوا
 حق | اد باطل شول | ہق خہ | دوی کول | پس دے مغلوب شول | پہ دے گئے کہنے | او واپس شول
 شو | او دے ہغوی جوہکری خیزو نہ تول باطل شول - | نو پہ دے موقع ہغوی لاند راغلل او

صَغِيرِينَ ﴿۱۳۹﴾ وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سِجْدِينَ ﴿۱۴۰﴾ قَالُوا أَمَّا
 ذلیلہ | او وغورزیدل | جادوگر | یہ سجدہ کہنے | دوی و دئیل | مونہ ایمان راورد
 یکہ ملامتہ واپس شول - | او جادوگر (بے اختیارہ) | یہ سجدہ پریوتل - | وے دئیل | خہ مونہ یہ

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۴۱﴾ رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿۱۴۲﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ اٰمَنْتُمْ بِهٖ
 پہ پروردگار دے عالمونو | خہ رب دے موسیٰ | او دے ہارون | و دئیل فرعون | تاسو ایمان راورد یہ ہق
 رب العلمین ایمان راورد | خہ دے موسیٰ | او دے ہارون علیہما السلام رب دے فرعون و دئیل | خہ تاسو زما داجازت

قَبْلَ أَنْ أَذِّنَ لَكُمْ ۚ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مِّمَّكَرَتُمُوهُ ۚ فِي الْمَدِينَةِ
 دہاند دے کہنے | خہ | زہ اجازت درکم | تاسوتہ | بیشکہ داخو | یو چال دے | خہ تیار کہے دے تاسو | پہ دے بنار کہنے
 نہ دہاند ایمان راورد | داخو ستاسو | یو چال دے | خہ تاسو پہ دے بنار کہنے | خہ و چلو

لَتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿۱۴۳﴾ لَأَقِطَّعَنَّ
 خہ او باسی تاسو | لہ دینارنہ | دے او سیدنی | پس زہ تاسوتہ معلومہ شی - | خہ عاقبہ پریکرم زہ
 خہ دے بنار او سیدنی دے گئے نہ بھر اویا سی | پس زہ تاسوتہ (دے نتیجہ) معلومہ شی - | زہ بہ ستاسو لاسونہ

أَيَّدِيكُمْ وَارْجُلَكُمْ مِّنْ خَلَاِفٍ ثُمَّ لَأُصْلِبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٣٣﴾

ستاسو لاسونہ | اوستاسو بپے | د مخالف طرف نہ | بیا | بہ پہ سولئی کرم تاسو | قول

او بپے د مخالف قواہر خونہ پریکرم بیا بہ تاسو تول پہ سولئی د خیروم ۔

قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿٣٤﴾ وَمَا نُنْقِمُ مِنْكَ إِلَّا أَنْ

دوی وویل | بیشک مونہ | خیل رب طرف تہ | واپس تلونکی یو | او تہ بدلہ نہ اخلے | لہ مونہ تہ | مگر حکہ چہ

هغوی وویل چہ مونہ قول خو خیل رب تہ واپس تلونکی یو ۔ او تہ خو مونہ نہ دومرہ قدر بدل لہ اخلے چہ مونہ نہ

أَمْثَلًا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْنَا رَبَّنَا أَفِرْغْ عَلَيْنَا

مونہ ایما راوہو | بہ نخبو د رب خیل | ہر کلمہ چہ ہغہ را غلے مونہ تہ | اے ز مونہ ربہ ! راواہوہ | بہ مونہ بانہ

خیل رب بہ نخبو (ولے) ایمان راوہو د ہر کلمہ چہ مونہ تہ را ورسیدے ، اے ز مونہ ربہ ! مونہ صبر را کرہ

صَبْرًا وَتَوَقَّنا مُسْلِمِينَ ﴿٣٥﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ

صبر | او وفات را کرہ مونہ تہ | د اسلام پہ حالت کینے | او وویل سردارانو | د فرعون لہ قوم نہ

او مونہ لہ د اسلام پہ حالت کینے مرگ را ولے ۔ او د فرعون د قوم سردارانو وویل چہ ایاتہ بہ موسیٰ

أَتَذَرُ مُوسَىٰ وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ

ایاتہ پریزدے | موسیٰ | او د دہ قوم | چہ فساد کوی | پہ زمکہ کینے | او پریزدی تا

او د دہ قوم بنی اسرائیل د دے تہ) پریزدے چہ پہ ملک کینے بد اہتی پیدا کوی او تا اوستا معبود

وَالِهَتِكَ قَالَ سُنْقِلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِ نِسَاءَهُمْ

اوستا معبودان | دہ وویل | مونہ بہ دوزنو | حامن د دوی | او ژوندی بہ پریزدو | بپے د دوی

پریزدی ۔ فرعون ورنہ وویل چہ مونہ بہ پیرز د دوی حامن وژنو او لونہہ بہ ئے ژوندی پریزدو

وَأَنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ ﴿٣٦﴾ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ

او بیشک مونہ | بہ دوی بانہ | غالب یو | وویل | موسیٰ | خیل قوم تہ | تاسو مدد غواری | د اللہ نہ

او یقینا مونہ بہ دوی بانہ غالب یو ۔ موسیٰ خیل قوم تہ وویل چہ تاسو د اللہ نہ مدد غواری

وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ تَبْلُوتُ يَوْمَئِذٍ مِّنْ عِبَادِهِ

او صبر کوئی | بیشک | زمکہ | د اللہ دہ | ہغہ وارتان کوی دہ | ہغہ شوک دے و غواری | لہ خیلو بند کاو نہ

او صبر کوئی بیشک زمکہ صرف د اللہ تعالیٰ دہ ، ہغہ پہ خیلو بند کاو کینے چہ چالہ ئے خونہ وی هغوی لہ

وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٧﴾ قَالُوا أَوْذَيْنَا مِنْ قَبْلُ أَنْ تَأْتِنَا

او انجام (خو) | د پریہیز کا را نو د پارا دہ | دوی وویل | مونہ تکلیف را کر شو | ورنہ | لہ را تللو ستانہ مونہ تہ

ورکوی او اخر کینے کامیابی د پریہیز کا را نو دہ (موسیٰ د قوم) خلق و وویل چہ مونہ بہ ستا د راتلونہ ورنہ ہم تلکے

وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوُّكُمْ وَ

او پس لہ ہغہ نہ چہ را غلے تہ مونہ تہ | دہ وویل | امید دہ | چہ رب ستاسو | بہ ہلاک کری | دینمن ستاسو او

شو او ستا د راتلونہ پس ہم عذاب یرو ۔ موسیٰ و وویل نہ بہ ستاسو خدا ئے ستاسو دینمن ہلاک کری ، او

۵۷۱

يَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَا

خلیفہ کان بہ کری تاسو | بہ زمکہ کنے | بیابہ ہفہ گوری | چہ شنکہ | تاسو عمل کوئی | او بیشکہ | دُنیو و موبز
او تاسو بہ د دے زمکہ پہ مخ خلیفہ کان کری او بیابہ گوری چہ تاسو شنکہ کارونہ کوئی - او موبز د فرعون قوم

الْفِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصِ الْمَصْرِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٣٠﴾

قوم د فرعون | بہ قحطون | او نقصان کنے | د میوو | چہ دوی | نصیحت قبول کری -
خو حوالہ پہ سوکرہ او د پیدوار د کی پہ عذاب کنے راؤنیول چہ داخل نصیحت حاصل کری -

فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ

پس ہرکہ چہ | بہ راتلہ دوی تہ | فراخی | نو دوی بہ وئیل | چہ | دا زمونہ حق د | او کہ چہ | رسیدلہ بہ دوی تہ
نو چہ بنہ وخت بہ پرے راغے نو ہغوی بہ وئیل چہ داخو زمونہ خیل حق د | او چہ بد حال بہ پرے

سَيِّئَةٍ يَّطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَّعَهُ إِلَّا إِنَّمَا طَّيَّرَهُمْ

سختی | نو سپیرہ بہ کنزل | موسیٰ | او شو کہ چہ دہ سرہ دو | داوری | چہ بیشکہ | د دوی بد نصیبی
راغے نو موسیٰ علیہ السلام او د ہغہ ملگری بہ ئے سپیرہ کنزل ، د دوی خیل سپیرہ توب خدائے سرہ

عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ

د اللہ سرہ دہ | لیکن | اکثر د دوی | نہ | پوہیری | او دوی وئیل | ہرغہ چہ | تہ راوہ موبز بہ دہ
(د کہ باعث) وو خو اکثر خلق پہ دے خبرہ ہم نہ پوہیدل - د فرعون قوم وئیل چہ کہ تہ موبز تہ

مِنْ آيَةٍ لَّنَسُحَرَنَّا بِهَا فَمَا خُنَّكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٢﴾ فَأَرْسَلْنَا

لہ نخبونہ | چہ تہ جادو و کچیہ موبز | بہ د سرہ | نو موبز نہ یو | پہ تاباند | ایمان راوہ دنگی | پس راوہیر لو موبز
پہ موبز د جادو چلوو پہ غرض ہر قومہ نخبے پیش کہے خو موبز پہ تا ایمان نہ راوہو نو موبز بہ ہغوی

عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَاللَّمَ اَيَّتْ

بہ دوی باند | طوفان | او ملخان | او سپیرے | او چیتلے | او وینے | نخبے د
باند طوفان راوہیر لو او ملخان او سپیرے او چیتلے او وینے داوے نخبے مو

مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَمَّا وَقَعَ

جدا جدا | نو دوی کبر و کرو | او دوی دو | خلق | مجرمان | او ہرکہ چہ | بہ پریوتلو
جدا جدا او نیو دے نو ہغوی تکبر و کرو او ہغہ د مجرمانو قوم وو - او ہرکہ چہ بہ بہ ہغوی

عَلَيْهِمُ الرَّجْزُ قَالُوا يَمُوسَىٰ اَدْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا

بہ دوی باند | عذاب | (نو) وئیل بہ | اے موسیٰ | دعا و کرہ | موبز د پارہ | د خیل ربہ | بہ د کوہ چہ
عذاب راغے نو ہغوی بہ وئیل چہ اے موسیٰ ! موبز د پارہ د اللہ نہ سوال د کرہ لکہ شنکہ چہ

عَهْدٍ عِنْدَكَ لِيُنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرَّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ

ہغہ وعدہ و کرہ | تاسرہ | کہ چہ | لرے کہوتا | لہ موبز نہ | عذاب | نو موبز بہ خامخا یا راوہ
تاسرہ ئے وعدہ کہے دہ کہ تا موبز نہ دا عذاب لرے کہو ، نو موبز بہ در باند خامخا

لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ۖ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ

پہ تا | او خامخابہ ولیبو | تاسره | بنی اسرائیل | پس هرکله | لرجه کرو مونبر | له دوی نه ایمان رادرو او بنی اسرائیل به درسره رخصت کرو ، بیا کله چه مونبر د دوی نه دغه عذاب یو خاص

الرَّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هُمْ بِالْغُورِ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ۝۱۳۵ فَانْتَقَمْنَا

عذاب | ترخه موده پوره | چه دوی رسیدنکی دوهغه ته | نوم هغه وخت دی | وعدہ ماتوله | بیا مونبر انتقام وختو دخت پوره چه دوی ورته رسیدنکی وو لرے کړو نو هغه ساعت به دخیلو لوظونونه وروستو شول ، نومونبر تره

مِنْهُمْ فَأَعْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا

له دوی نه | پس مونبر غرق کړل دوی | په دریاب کینے | ولے چه دوی | دروغ وگنول | زمونږ آیتونه | اودوی دو نه بدله واخستله او په سمندر کینے مودوب کړل ، ځکه چه دوی زمونږ آیتونه دروغ گنول اود هغه نه

عَنْهَا غٰفِلِينَ ۝۱۳۶ وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ

له هغه نه | بے خبره | او مونبر وارثان کړل | هغه خلق کوم چه | کزوری گنول شول | بالکل بے پروا وو ، او کوم قوم چه کزور په گنول شوی وو | مونبر هغوی د هغه ملک

مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا ۖ وَتَمَّتْ

په مشرقو د زمکه کینے | او په مغربونو د زمکه کینے | هغه زمکه | چه برکت ایښه وومونږ | په هغه کینے | او پوره شوه د مشرق او د مغرب وارثان کړل | چه مونبر | پکښه برکتونه ایښی وو | او د بنی اسرائیلو

كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ ۖ بِمَا صَبَرُوا ۖ وَدَمَرْنَا

وعدہ | ستادرب | نیکه | په بنی اسرائیلو | د دوی د صبر په وجه | او برباد کړل مونږ | په خپله ستادرب ښاښته وعدہ پوره شوه ، ځکه چه هغوی صبر کړی وو | او فرعون

مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ ۖ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ۝۱۳۷ وَجُوزْنَا

هغه څه چه جوړول به | فرعون | او د دغه قوم | او هغه چه دوی به ئې چتون جوړول | او مونږ تیر کړل | او د هغه قوم چه څه جوړول | او (اوچت اوچت عمارتونه ئې) خپړول هغه ټول مونتباہ کړل - او مونږ

بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ يَعْكُفُونَ

بنی اسرائیل | د سمندر نه | نو دوی راغلل | په یو داسه قوم | چه په عبادت کینے لکياوو | بنی اسرائیل د سمندر نه تیر کړل | نو په لاره کینے په یو داسه قوم ورغلل چه خپلو بتانو ته

عَلَىٰ أَصْنَامِهِمْ ۚ قَالُوا يَمُوسَىٰ اجْعَلْ لَّنَا إِلَهًا

د خپلو بتانو | دوی وویل | اے موسیٰ | جوهر کړه | مونږ د پاره (م) | یو معبود (منجوران) ناست دو ، نو دوی وویل چه اے موسیٰ | چه مونږ به د دوی د معبودانو

كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ ۚ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ۝۱۳۸ إِنَّ هَؤُلَاءِ

لکه څنگه چه | د دوی دی | معبودان | ده وویل | بیشکه تاسو خو | خلق یئ | ډیر جاهلان | بیشکه | داخل | په شان معبود جوهر کړه موسیٰ ورته وویل چه تاسو خو ډیر ناپوهه خلق یئ - داخل چه په کومه

مُتَّبِعِينَ مَا هُمْ فِيهِ وَبُطْلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾

تباہ کنی کی | چہ پہ کومہ (بت پرستی) کہنے لگی | ادباطل کی | ہفہ دکارم | چہ دوی | کولو -
لاہرہ روان دی ہفہ خود تباہی لارہہ ، او د دوی قول عبادت سراسر بے بنیادہ دے -

قَالَ اَغَيْرَ اللَّهِ اَبْغَيْكُمْ اِلٰهًا وَهُوَ فَضْلُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٤٠﴾

دوئیل دہ | آیاد اللہ نہ سوا | نہ ولتوم تاسولہ | معبود؟ | او ہفہ فضیلت در کہے تاسو | پہ جہان والو باندی
موسی دوئیل آیاد اللہ تعالیٰ نہ سوا تاسود پاره بل معبود ولتوم حال دا چہ ہفہ تاسود نور مخلوق نہ غورہ کری

وَإِذْ اَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ اِلٰ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ

او دیاد کری | کلہ چہ | مونہ نجات در کہ تاسو | د خرعون د قوم نہ | چہ در کولو بہ تاسو | سخت | عذاب
بی - او ہفہ دخت یاد کری کلہ چہ مونہ تاسود خرعون د قوم نہ خلاص کری چہ تاسو لہ بہ سخت عذاب در کولو

يُقَتِّلُونَ اَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ فِي ذٰلِكُمْ

چہ دوی بہ وژل | ستاسو حامن | او ژوندی بہ تے پرینود | ستاسو نہ | او پہ دے کئے
او ستاسو حامن بہ تے وژل ، او ستاسو جینکی بہ تے ژوندی پرینود لے او پہ دے کئے ستاسود

بَلَاءٍ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٍ ﴿٤١﴾ وَوَعَدْنَا مُوسٰی ثَلٰثِيْنَ لَّيْلَةً

از مینبت دو | ستاسود رب د طرف نہ | دیر لوئے | او مونہ وعدہ کرے وہ | موسیٰ سرہ | د دیر شو | شیو
رب د طرف نہ دیر لوئے از مینبت دو - او مونہ موسیٰ سرہ د دیر شو شیو (د اعتکاف) وعدہ و کرہ

وَاَتَمَمْنٰهَا بِعَشْرِ فِتْنٍ مِّمَّاتٍ رَبِّهِ اَرْبَعِيْنَ

او پورہ کرو مونہ دا | پہ لستو (شیو) سرہ | بیا پورہ شوہ | مودہ مقررہ | د ہفہ د رب | خلویست
او بیا موپرے لستو دے سوا کرے ، نو د ہفہ د خداے نیتہ پہ خلویستو شیو کئے پیورہ

لَّيْلَةً ۚ وَقَالَ مُوسٰی لِاَخِيهِ هٰرُونَ اَخْلَفْنِيْ فِيْ قَوْمِيْ وَاصْلِحْ

شیو | او دوئیل | موسیٰ | خپل درورہ ہارون | تہ | تہ خلیفہ شہ زما | زما پہ قوم کئے | او اصلاح کوہ
شوہ | او موسیٰ | خپل درورہ ہارون | تہ | وئیلی وو چہ تہ زما نہ پس پہ قوم باندی زما خلیفہ شو او اصلاح

وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيْلَ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٤٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ مُوسٰی لِبِیْقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ

او تابعداری مہ کوہ | د لاسے | د فساد کوونکو | او ہلچہ راغلو | موسیٰ | زمونہ پہ مبعوث | او خبر کوہ
کوہ او د فساد دیا تو پہ رائے عمل مہ کوہ - ہر کلہ چہ موسیٰ زمونہ پہ مقررہ نیتہ رائے او اللہ ورہ

رَبُّهُ ۚ قَالَ رَبِّ اَرِنِيْ اَنْظُرْ اِلَيْكَ ۖ قَالَ لَنْ تَرٰنِيْ

د ہفہ رب | ہفہ دوئیل | اے زما ربہ | وئیا بہ ماتہ | چہ یونظر دا چوم پہ تا | اللہ و فرمائیل | ہیٹہ کلہ نہ تہ شے کئے ما
خبرے و کہے نو موسیٰ دوئیل لے ربہ | تہ ماتہ وئیا بہ | چہ زہ تابونظر و کورم | اللہ و فرمائیل تہ ما ہرگز نہ شے لیک

وَلٰكِنْ اَنْظُرْ اِلَى الْجَبَلِ فَاِنْ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرٰنِيْ ۚ

لیکن | د کوہ | د غر طرف تہ | کہ چرے | قلاں پاتے شو | پہ خپل حائے | نو تہ بہ ہم ما دوینے
خودے غرتہ کوہ کہ پہ خپل حائے قلاں پاتے شو ، نو تہ بہ ہم ما ولیدے شے -

فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ

نور کله چه | تجلی و کره | رب هغه | په غر باند | نوکړو ته هغه | ذره ذره | او پریوتلو | موسیٰ |
نور کله چه الله په غر باند تجلی و کره ، نو هغه ته ذرے ذرے کړو او موسیٰ علی السلام بے هوشه

صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَنكَ ثُبْتُ إِلَيْكَ

بے هوشه | بیا هر کله چه | هغه ته هوش راغلو | نو وویل ده | پاک د ذات ستا | زه توبه او باسم | ستا په حضور کېته
پریوتلو ، بیا چه په هوش کېنه راغی نو وویل چه ته پاک ذات یی ، زه ستا په حضور کېته توبه او باسم

وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ۝ قَالَ يُوسَىٰ إِنَّيٰ اصْطَفَيْتُكَ

اوزه | د تلونو د ورومې | یقین لرونکې یم | و فرمایل | اے موسیٰ ! | بیشکه ما | غوره کړی ته
او د هر چا نه ورو مې ایمان راوړم - الله تعالیٰ و فرمایل اے موسیٰ ! ماته د نور و خلقونه غوره

عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَبِكَلَامِي ۖ فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُنْ

په خلقو باند | په پیغامونو خپلو | او په اورولو د خبرو خپلو | پس داخله | خه چه در کړل ماته | او اوسه ته
کړی یی چه رسالت م در کړی د او خبری م درسره کړی دی ، نو خه چه م در کړی دی هغه داخله او

مِّنَ الشَّاكِرِينَ ۝ وَكُتِبْنَا لَهُ فِي الْأَوَّاحِ مِن كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةٌ

له شکر گزارو نه | او و لیکل مونږ | هغه د پاره | په تختو کېنه | د هر رنگ | نصیحت
شکر گزار اوسه - او مونږ ورس ته په یو خو تختو باند هر قسم نصیحتونه او د

وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ ۖ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا

او تفصیل | د هر | خیز | پس ونیسو د | په قوت سره | او حکم و کره | خپل قوم ته | چه اختیار کړی
هری مسئله تفصیل و لیکلو (او ورته مو وویل) چه دا هدايتونه کلک ونیسو او خپل قوم ته حکم و کره چه هغوی

بِأَحْسَنِهَا ۖ سَأُرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ۝ سَأَصْرِفُ عَنْ آيَتِيَ

د دې د هر یو خبری | د هر زبه د وینایم تاسو | کور | د گناه کارو | بیرته به اوساتم زه | د خپلو آیتونو نه
د دې په دیر و بشو خبرو د عمل و کړی زه به درته دیر زه د بد عملو خلقو کور و ونیسایم - زه به د هغو کسانو مخونه د خپلو

الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ

هغه خلق چه | تکبر کوی | په زمکه کېنه | په ناحقه | او که چیر دوی و کړی | ټولې معجزې
آیتونو نه بیرته لرم چه د زمکه په مخ هېڅ به هیڅه ځان غټه کړی - او که دوی هر قسم غټی م ویني

لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا

نو ایمان نه راوړی | په هغه | او که چیر دوی و کړی | لار | د هدایت | نو نه نیسی هغه | لار
خو ایمان پرې نه راوړی او که نیغه لار و درته ښکاره شی خو په هغه باند نه شی

وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ۖ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا

او که چیر دوی و کړی | لار | د گمراهی | نو نیسی هغه | د خپله لار | دا که چه دوی | دروغ گزنی
او که چیر د گمراهی لار و و کړی نو په هغه باند روان شی - دا په دے د هغه چه دوی زموږ

بَايْتَنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَفِلِينَ ﴿۱۶﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بَايْتَنَا

زمونز آیتونہ | اودوودوی | لہفہ نہ | غافلہ | اودھلفہ خلق چہ | دروغے وکندل | زمونز آیتونہ
آیتونہ دروغ وکندل کو ہفہ نہ بے پرواہ دی - اوچا چہ زمونز آیتونہ او د آخرت ملاقات

وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا

اوملاقات | د آخرت | ضائع شول | ددوی عملونہ | اودوی بہ بدلہ موی | ضرر دھفہ کائے
دروغ وکندل | د ہغوی عملونہ ضائع لاپال | ہغوی تہ بہ نور شہ نہ بلکہ فقط د

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۷﴾ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ

کوم چہ بہ دوی کول | اوجوہ کړو | د موسیٰ قوم | پس لہ دے نہ | د خیلو کالو نہ
خیلو علونو بدلہ ورکولے شی - اود موسیٰ قوم دھفہ (طویرتہ دتلو) نہ پس دخیلو کالو نہ یونخے جوہ

عَجَلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ

نخ | چہ یویدن وو | چہ پکینے آواز وو | آیا دوی ونہ لیدل | چہ ہفہ | خبرے نہ کوی ددکوس
کرو | یوہ تشہ جوہ وہ چہ آواز بہ لے کولو | آیا دوی (دومرہ قدر) نہ کنتل چہ نہ لے ورسرہ خبرے

وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿۱۸﴾

اونہ بنائی دوی تہ | (شہ) لاس | دوی ہفہ (معبود) جوہ کړو | اودوی دو | ظالمان
کولے اونہ لے ورنہ (حقہ) لاس بنودلہ | ہغوی دامعبود ونیولو | اودھغوی دیر ظالمان وو -

وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا

اوهرکله چہ | شرمندہ شول | اودوی ولیدل | چہ دوی | بے لاسے شول
اوکله چہ ہغوی (د دے عمل نہ) شرمندہ شول او ہغوی وکتل چہ دوی واقعی گمراہ شوی

قَالُوا لَيْنَ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَكُنَّا

نودکاوویل | کہ چہ | رحم ونہ کړو پہ مونز | زمونز | او | دے (نہ) بخشیلو مونز | نوخامجا بہ مونز شو
نووے ویل چہ کہ خیل خدائے راباند رحم ونہ کړی اوزمونز گناہ ونہ بخشنی | نو مونز بہ خامجا

مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿۱۹﴾ وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا

لہ نقصان موند ونگونہ | اوهرکله چہ | واپس راغے | موسیٰ | دخیل قوم طرف تہ | بہ غصہ کینے | او غم کینے
برباد شو - اوهرکله چہ موسیٰ علیہ السلام د غصہ او د غم نہ دک خیل قوم تہ واپس راغے

قَالَ يَبْنَؤُنِي خَلْفَتُونِي مِنْ بَعْدِي أَعَجَلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ

نووے ویل | دیرہ خرابہ | قائم مقامی دکہ تازما | لہ مانہ پس | آیاتندی دکہہ تاسو | دخیل رب دکہہ نہ
نووے ویل چہ زمانہ پس تاسو دیر خراب کار وکړو آیا د خدائے دکہم د راتلونہ وړاندہ مو تلو وکړو ؟

وَأَلْقَى الْأَكْوَاحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ

اووے غورزو لے | تختیائے (د تورات) | اووے نیولو | سر | دخیل وروس | چہ رابند کولے
اوموسیٰ علیہ السلام تختی و غورزو لے او دخیل وروس (ہارون) د سرویشنتہ لے ونیول او حان تہ لے

سَبْعِينَ رَجُلًا رَلِّيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ

اویا (۷۰) | سری | زمونڊو د ونگ د پاره | پس هر کليمه | ونيول دوی له | زلزلے | نووے وئيول
خوبن کړل چه زمونږ مقرر کيښه له (راشي) بيا چه هغوی زلزلے را ونيول، نو موسیٰ و وئيول

رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِيَّايَ أَتُهْلِكُنَا

له ربه | که چر تا غوښتلې | نو هلاک کړی به و دنا دوی | له دے نه وړاندې | او زه (هم) | آیاته زمونږ هلاکو
اے زما خدايه! که تا غوښتلې نو دوی او زه به د لا بخوا هلاک کړی وو - آیاته زمونږ ټول

بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ

به بدله دهغه خه | چه وکړل | کم عقلو | له مونږ نه | نه دی | دا (خه توري) | مکر صرف | ستا از ميسنت د
به هغه (جرم) هلاکوے چه به مونږ کيښه ديوخو کم عقلو د لاسه شو د - دا خوفقط ستا يوازي ميسنت دے

تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ أَنْتَ

ته مکره کوے | په دسره | خوک | چه ته غواړي | او ته هدايت ورکوے | چاته چه | ته غواړي | ته يي
چه چاته د خوبه وي هغه پرے مکره کوے او چاته چه د خوبه شي هغه ته پرے هدايت کوے، زمونږ

وَلِيْنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ۝

زمونږ کار ساز | پس د بخښه مونږ | اورحم وکړه په مونږ | او ته | د ټولو نه ښه | بخښونکي يي -
کار ساز خو ته يي نو مونږ معاف کړه او په مونږ باندې رحم وکړه او ته د ټولو نه زيات معافي کوونکي يي

وَكَتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا

او وليکه | مونږ د پاره | په دے دنيا کيښه | نيکي | او په آخرت کيښه (هم) | بيشکه مونږ
او مونږ د پاره په دے دنيا کيښه هم نيکي وليکه او په آخرت کيښه هم ، بيشکه مونږ

هَذَا إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَن أَشَاءُ وَرَحْمَتِي

رجوع وکړه | تاته | دے فرماييل | خپل عذاب | زه رسووم | هغه چاته چه زه غواړم | او زما رحمت
تاته رجوع کوو - ارشاد و شو چه زه خپل عذاب چاله غواړم هغه ته رسووم او زما رحمت

وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ ۖ فَسَاكُنْهَا لِلَّذِينَ لَا يُشْكِرُونَ

خوږ دے | په هر څيز | پس ډير زړه دا وليکم | هغو خلقو د پاره چه | پر هيزگاري کوي
په هر څيز باندې خوږ دے ، پس زه به دا نيکي هغه خلقو د پاره ضرور ليکم چه پر هيزگاري کوي

وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ۝

او ورکوي | زکوٰة | او هغه خلق کوم چه | زمونږ په آيتونو | يقين کوي - | کوم خلق چه
او زکوٰة ورکوي - او هغه خلقو د پاره چه زمونږ په آيتونو باندې ايمان راوړي ، هغه خلق چه د

يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا

تابعداري کوي | د رسول | چه نبی | أمی دے | هغه پيغمبر | چه دوی مومي هغه | بيشکه شو
داسه رسول نبی امی پيروي کوي ، چه دهغه ذکر دوی خپل ځان سره به نورات او په

عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ

دَخِلُوا نُورَ نُوْرِهِ | په تورات كې | او انجيل (كې) | هغه حكم كوي دوى ته | د نيك كار
انجيل دواړو كې ليكلى بيا موفى ، او هغه دوى ته د نيكى حكم كوي

وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ

او منع كوي دوى | له بد كار نه | او حلالوي | دوى دپاره | پاكيزه خيزونه | او حراموي
او له بدو كارونو نه منع كوي | او پاكيزه خيزونه د دوى دپاره حلالوي ، او ناپاك خيزونه

عَلَيْهِمُ الْخَبِيثَاتِ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَ

په دوى باندې | ناپاك خيزونه | او كوزوي | له دوى نه | د دوى پيټي | او قيدونه
هغوى دپاره حراموي ، اوله دوى نه پيټي كوزوي ، او طوقونه

الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۚ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ

كوم چه | د دوى باندې | پس كوم خلق | چه ايمان راوړ | په هغه | او د هغه ملاتړ وكړو | او د هغه مدد وكړو
تره نه پيرانيزي ، نو څوك چه په هغه ايمان راوړى او د هغه ملاتړ وكړى او مدد دى وكړى

وَاتَّبَعُوا النَّوْرَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝

او تابعدارى وكړه دوى | د هغه نور كوم چه | نازل كې شو | د دغه سره | هم دغه خلق دى | كاميابي موندونكى
او په هغه رنځر په روان شي چه هغه سره نازل شو دى ، نو هم دغه كسان كامياب دي .

قُلْ يَٰ أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا ۚ الَّذِي لَهُ

دوايه | اے خلقو! | بيشكه زه | د الله پيغمبر يم | تاسو ټولو طرف ته | د چا دپاره چه ده
(پيغمبره!) دوايه چه اے خلقو! زه د خداى رسول يم چه تاسو ټولو ته رالېږلى شوى يم ، هغه خداى

مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ

بادشاهى | د آسمانونو | او د زمكه | نشته څوك معبود | سوا د هغه نه | هغه ژوندى كوي | او هغه مړه كوي
چه د آسمانونو او زمكه مالك دى ، په دغه نه بل معبود نشته هم هغه ژوند بخښي او مړه كوي

فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ

پس تاسو ايمان راوړئ | په الله | او د هغه په رسول | چه نبى | امى دى | كوم چه | ايمان راوړئ
راوى نو تاسو ټول په الله ايمان راوړئ او د هغه په رسول چه امى نبى دى چه په الله او د هغه

بِاللَّهِ وَكَلِمَتِهِ ۚ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝

په الله | او د هغه په كلام | او تابعدارى وكړئ د هغه | د چا دپاره تاسو | سمه لار بيا مومئ .
په كلام باندې (پخپله هم) ايمان لرئ او د هغه تابعدارى وكړئ چه تاسو سمه لار بيا مومئ

وَمِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ أُمَّةٌ يَهْتَدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ

او د موسى د قوم نه | يوه ډله ده | چه لاره ښايي | د حق طرف ته | او هم د حق مطابق
او د موسى عليه السلام په قوم كې داسې يو ټولې هم شته چه د حق لار هدايت كوي | او د حق مطابق

يَعْدِلُونَ ﴿٥٩﴾ وَقَطَّعْنَهُمْ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا

دوی انصاف کوی | او مونږ جدا جدا کرل دوی | دولس قسبه | قبیلے قبیلے | دے دے |
انصاف کوی | او مونږ دوی په دولسو قبیلو کښه په جدا جدا ټولو کښه تقسیم کړل

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ أَنِ اضْرِبْ

او مونږ وحی وکړه | موسی طرف ته | کله چه اوبه وغوښتل دده نه | دده قوم | چه دوه
او کوم وخت چه قوم د موسی علیه السلام نه اوبه وغوښتل نو مونږ ورته وحی وکړه چه فلانے کت

بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا

په خپله همسا | کانډه | پس روانه شوه | دهغه نه | دولس (۱۲) | چینه
په همسا دوه نه | نو د دهغه نه دولس چینه راوغوښتیدې ، مړی

قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرِبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ

وپیژندلو | هر یو | قبیلے | خپل خپل کور | او مونږ سیورے کړد | په دوی باند
ټولی خپل خپل کور معلوم کړد - او مونږ په دوی د ورځ

الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّٰنَ وَالسَّلَٰوِي كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ

د ورځ | او نازل کړل مونږ | په دوی باند | ترنجبین | او مرغان | چه خورئ | له پاکیزه خیزونه
سیورے وکړد ، او من او سلوی مو پرې نازل کړد چه هغه پاک خیزونه خورئ

مَا رَزَقْنَكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٦٠﴾

کوم چه مونږ در کړل تاسو ته | اونه د کره ظلم دوی په مونږ | لیکن دوی به په خپلو خاوندو | ظلم کولو
چه مونږ در له روزی کړی دی او مونږ په دوی ظلم نه دے کړه بلکه دوی پخپله په خپلو خاوندو ظلم کړه

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ

او هر کله | او ویل شول | دوی ته | چه اوسیدئ تاسو | په دے | کلی کښه | او خورئ | له دغه کلی نه | کوم کله نه چه
او کوم وخت چه ورته ویل شو چه په دے کلی کښه اوسیدئ او دهغه د فصلونو په مرضی

شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَّغْفِرَ

تاسو غواړئ | او وایئ | "معاف کړه" (مونږ) | او داخل شئ | دروازے ته | سجده کوډنکي | چه وښخو مونږ
خورئ او حطه حطه وایئ ، او د ښار دروازے ته سجده په حالت کښه ورننوئئ ، مونږ به ستا

لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ سَتَزِيدُ الْحَسَنِينَ ﴿٦١﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا

تاسوله | گناهونه ستاسو | زیات به وکړو مونږ | ښکانونه | پس بدله کړه | هغو چه ظالمان وو
خطا کانه معاف کړد او ښکانونو خلقو سره به د ښه زیاته مهم بانی وکړد . نو په دوی کښه چه څوک ظالمان وو ،

مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ

له دوی نه | خبره | سوا دهغه نه | چه ویل شوې وه | دوی ته | پس راوړلیدو مونږ | په دوی باند
هغوئ ښودلے تکه په بل تکی بدل کړد - نو مونږ په دوی باند د دے ظلم

۱۰۰

۱۰۱

مع

۱۰۲

۱۰۳

۱۰۴

۱۰۵

۱۰۶

۱۰۷

۱۰۸

رَجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٢١﴾ وَسَأَلَهُمْ

عذاب | له آسمان نه | په دے وجهه چه | دوی ظلم کولو | او تپوس وکړه له دوی نه | په وجه د آسمان نه عذاب رانازل | سرو - | او د دوی نه دهغه کلي (د خلق)

عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ

د دے کلي په خفله | کوم چه | آباوو | په غاړه | د سمندر | کله چه | د دې د حدنه تېرېدل | په خفله تپوس وکړه چه د سمندر په غاړه آباد وو، چه هغوی به د سبت په ورځ د حدنه

فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَاعًا

په ورځ د خالي | کله چه راتلل به دوی ته | د دوی کبان | په ورځ د خالي د دوی | ښکاره | تجاورز کولو چه کبان به ورته د سبت په ورځ ښکاره راتلل

وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ

او کومه ورځ چې نه ده | نو نه به راتلل دوی ته | دغه شان | مونږ به ازماييل دوی | او چه د سبت ورځ به نه وه نو نه به راتلل ، په دے چل مو د هغوی ازماييست کولو

بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٢٢﴾ وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لَمَّ تَعْظُونَ

په وجه د دوی د نافرمانۍ | او هر کله چه وویل | یو دے | له دوی نه | تاسو د نصیحت کوی | خلک چه هغوی نافرمانه خلق وو - او کوم وخت چه په هغوی کښه یو ټولی وویل چه تاسو داسه خلکو ته

قَوْمًا ۚ اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا

د قوم نه | چه الله | هلاکونکې د دوی | یا | دوی ته عذاب ورکونکې | عذاب | سخت | څه له نصیحت کوی چه الله تعالی ته هلاکوی | یا ته په سخت سزا اخته کوی

قَالُوا مَعذِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٢٣﴾

دوی وویل (چه) | عذر پېښ کولو دپاره | په نزد د رب ستاسو | او دپاره د دې دوی | پر هیزگاری د کړی | هغوی ورته وویل چه (مونږ دا کار) ځکه کوو چه الله ته خپل عذر پېښ کړو او شاید چه دوی منع شي

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنجَيْنَا الَّذِينَ

پس هر کله چه دوی هیر کړل | هغه څه | چه نصیحت شوو د دوی د هغه | نو نجات ورکړ مونږ | هغو خلکو ته | نو هر کله چه هغوی هغه نصیحتونه هیر کړل ، نو مونږ هغه کسان خو بچ کړل چه د بدۍ نه

يَنهُونَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَّيْسٍ

چه منع یې کوله | له بد کار نه | او د ټیول مونږ | هغه خلق چه | ظالمان وو | په عذاب | سخت سزا | ته خلق منع کول ، او نور ټول ظالمان مو په ناترسه عذاب کښه را ونيول

بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٢٤﴾ فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ

په دے وجه | چه دوی به نافرمانی کوله | پس هر کله چه | دوی سرکشی وکړه | د هغه خبره نه | د کوم نه چه منع کړل شوی | ځکه چه هغوی بد عمله وو - بیا د کوم کار نه چه دوی منع کړے شوی وو کله چه به د کښه دوی

قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿١٦٦﴾ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ

نو وویل مونز | دوی ته | چه شئی | بیزوگان | ذلیلہ | او هرکله چه | حکم و کرد | ستارب

د حد نه تیر شول - نو مونز ورته وویل چه ذلیلہ بیزوگان شئ - او هغه وخت یاد کړه چه ستارب دا اعلات

لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ

چه خامخا به رالیري | په دوی باند | تر ورته د قیامت پور | هغه ټوک | چه رسوی به دوی | سخت عذاب

و کړو چه تر قیامت به په دې بنی اسرائیلو باند داسه خلق مسلط کړم چه د ذلت عذاب به ورسو کوی

إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٧﴾

بیشکه | ستارب | زر عذاب وړ کوونکې | او بیشکه دے | بخښونکې | مهربان دے -

بیشکه ستارب په سزا وړ کوونکې ډیر تیز دے او بخښونکې مهربان دے

وَقَطَّعْنَهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِنْهُمْ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ

او مونز جدا کړل دوی | په زمکه کښه | ډله ډله | څه له دوی نه | نیکان دی | او څه له دوی نه

او مونز دوی په دنیا کښه جدا کړل او په قامونو کښه مو تقسیم کړل، ټوک پیکښه نیکان وو او ټوک پیکښه

دُونَ ذَٰلِكَ وَبَلَّوْنَهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٦٨﴾

د دے نه علاوه (دې) | او مونز د آزمایلو دوی | په نعمتونو | او تکلیفونو | چه دوی | بیرته راوگرځي -

بل شان وو | او مونز دوی په ښو او بدو (دواړه قسم) حالتونو د آزمایلو شاید چه دوی (دنا فرمانی نه)

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ

بیا جانشین شول | پس له دوی نه | بد جانشین | چه وارثان شول | د کتاب | چه دوی اخلي | مال

پستنه شی - بیا د دغه نسلونو نه پس داسه ناخلفه ترے نه پلته شول او د الله د کتاب وارثان شول چه د دنیا

هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ

د دے ادنی دنیا | او وائی | چه بخښنه به وکړه شی مونز ته | او که چیر راشی دوی ته | مال

مال متاع پرے راغونډوی او دا وائی چه مونز ته به ډیر زر معافی وشی ، او که هغه مال ورله بیا په لاس

مِثْلَهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ

په شان دهغه | نواخلي هغه | آيا نه وه اخسته شوه | له دوی نه | کلکه وعده | د کتاب

ورځې (نو بې ښه وې) اخلي ، آیا دوی نه په کتاب (تورات) کښه دا وعده نه وه اخسته شوه چه د

أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ

چه نه به وائی دوی | په الله باند | سوا د حقه خبر نه | او | لوستل دی دوی | څه چه | په دې کښه (وړ)

الله په نوم به بغیر د حق نه نور څه نه وائی ؟ او دوی څه چه په دے کښه وړ لوستلی هم دی

وَالَّذَارِ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦٩﴾

او کور | د آخرت | ډیر ښه دے | هغه کسانو له | چه ویريږي (د الله نه) | پس ایا تا سو عقل نه لرې

او د آخرت کور د هغو مخلوقو ډیره ډیر ښه دے کوم چه پر هیز کاره دی ایا تا سو په دې هم نه یو هیږي

وَالَّذِينَ يُمَسْكُونُ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا

او هغه خلق | چه کک نیسی | کتاب | او قاسوی | مونہ | بیشک مونہ
او هغه خلق چه کتاب نے پہ مضبوطی سرہ نیوے دے | او مونہو نہ باقاعدہ کوی | یقیناً مونہ

لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ۝ وَإِذْ تَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ

نہ ضائع کوو | اجر | اصلاح کوونکو | او هکله چه مونہ اوچت کرد | غر | ددوی د پاسہ
د داسے نیکانو خلقواجر نہ ضائع کوو - او یاد کرہ هغه وخت چه مونہ غر ددوی د سرو نو د

كَانَ ظِلُّهُ وَظَنُوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا

داسے لکھ چه دا | تنبو دے | او دوی خیال کروو | چه دا | راپریو تونکے دے | په دوی باند | ونیسی تاسو
پاسہ داسے اوچت کرو لکھ چه تری او هغوی تہ یقین د شو چه اوس دا په هغوی باند پریو تونکے دے (ورته مرویل

مَا آتَيْنَكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝

خه چه مونہ درکری تاسو | په مضبوطی سرہ | او یاد کرئ | خه چه په دے دی | چه تاسو | بچ پاتے شی
چه مونہ کوو کتاب درکری دے هغه ټیک ونیسی او چه خه په کبے لیکلی دی هغه یاد ساتی چه د گناھونہ بچ شی

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ

او هکله چه | واخستلو | ستارپ | له بنیاد مونہ | ددوی له شاگانوہ | اولاد ددوی
او هغه وخت ورته یاد کرہ چه ستارپ د بنیاد مو د ملاکانوہ د هغوی اولاد راو لیستلو

وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ ۖ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا

او گواهی نے وختله له دوی | ددوی په نفسونو باند | ایانہ یم زہ | ستا سوب | دوی وویل | هو | یے تہ | مونہ گواهی درکوو
او هغوی نے په خپلو خانو نو گواهان کړل (او ټیوس وکړ چه) | ایازہ ستا سوب نہ یم | هغوی وویل وے نہ | مونہ په دے

أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غْفِلِينَ ۝ أَوْ تَقُولُوا

چه وبه وایی تاسو | په ورځ د قیامت | چه بیشک مونہ وو | د دے نہ | بے خبره | یادوبه وایی دا چه
گواهی یو | دا هکله چه تاسو د قیامت په ورځ دا ونه ویلے شی چه مونہ د دے نہ خبر نه وو - یاد او نه وایی

إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْ بَعْدِهِمْ

بیشک | شرک کړے وو | پلارانو ز مونہ | له دے نہ وماند | او مونہ وو | (ددوی) اولاد | وروستوله دوی نہ
چه شرک خو وماند ز مونہ | پلار نیکه شروع کړے وو او مونہ د هغوی په نسل کبے دره مستوپیداشی وو

أَفْتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ۝ وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ

نو آیاتہ هلاکړے مونہ | په دے چه | کړا هانو | او دغه شان | مونہ بیانوو
نو آیاتہ مونہ د هغه کارونو په وجه هلاکړے چه (بخوانو) غلط کار د خلق کړی وو او دغه شان مونہ خپل ایتونه

الآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۝ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي

آیتونه | او د باره د دے چه دوی | بیرته راو کړی | او دا وروہ | دوی تہ | حال | د هغه په
په تفصیل سره بیانوو شاید چه دوی (حق لاس ته) راو کړی - او اے سغیره | د خلقونه د هغه چاقصه وپولے

اَتَيْنَاهُ اَيْتِنَا فَاَنْسَلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ

کوم تہ چہ مونبر و رکری و د | خیل ایتونہ | بیادے و وتلو | دے نہ | پس و لکید دے پیسے | شیطان | اوشو دے
چہ مونبر و س تہ خیل ایتونہ و رکری نو ہفہ تے نہ خان را بشکو نو شیطان و پیسے و لکید و ، نو پہ کمرہا نو

مِنَ الْغَوِيْنَ ۝ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ

لہ کمرہا نو نہ | اوکے چہ | مونبر غوبٹلے | نو اوچت کرکے و مونبر | پہ دے دے آیتون | اولیکن دے | مائل شو
کینے شامل شو - اوکے مونبر غوبٹلے نو ہفہ مرتبہ بہ مو پہ دے آیتون اوچتہ کرکے و ، لیکن ہفہ خودنیا

اِلَى الْاَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ ۚ اِنْ

ز مکے طرف تہ | ادپیروی تے و کرہ | د خیل خواہش | نو دے مثال | پہ شان د مثال د سپی دے | کڑچہ
طرف تہ مائل شو او د خیل نفسانی خواہش تو تابعداری و کرہ ، نو دے مثال د سپی پہ شان دے کتہ تہ

تَحْبِلُ عَلَيْهِ يَلْهَثُ اَوْ تَتْرَكُهُ يَلْهَثُ ۚ ذٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ

تہ حملہ و کرکے پہ دے | نو ہم ژبہ را و باسی | یا دے پریدے | نو ہم ژبہ را و باسی | ہم دا | مثال دے دھو غلقو
ہفہ و زغلوے نو ہم ژبہ را و باسی اوکے ہفہ پریدے نو ہم ژبہ را و باسی ، ہم دا مثال دے دھو غلقو دے

الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاَيِّنَا ۚ فَاقْصِصْ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ ۝۱۷۹

کوموچہ | دروغ و کنہل | زمونبر آیتونہ | پس بیان کرہ تہ | ہم دا حالات | چہ دوی | غور و کری
چہ زمونبر آیتونہ دروغ کنہی ، تہ دوی تہ داقصہ اوڑوہ شاید چہ دوی غور او فکر و کری

سَاءَ مَثَلًاۙ الْقَوْمُ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاَيِّنَا ۚ وَاَنْفُسُهُمْ

دیر بد دے | مثال | دے قوم | کوموچہ | دروغ و کنہل | زمونبر آیتونہ | او پہ خیلو خانو
دے دے خلقو دا مثال دیر خراب دے کوموچہ زمونبر حکمونہ دروغ و کنہل او پہ خیلو خانو

كَانُوْا يَظْلِمُوْنَ ۝ مَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِیْ ۚ وَمَنْ

دوی ظلم کوو | چاتہ چہ ہدایت و کری اللہ | نو ہم ہفہ دے | پہ سمہ لار باند تلونکے | او شوک چہ
باند تے ظلم کوو - چاتہ چہ اللہ ہدایت و کری نو بس ہفہ سمہ لار بیا مومی ، او شوک چہ

يُضِلُّ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ۝ وَلَقَدْ ذَرٰنَا لِحَبْثِهِمْ

کمرہا کری | پس ہم ہفہ دی | نقصان موند و نکی | او بیشکے | مونبر پیدا کری دے | دے دوزخ د پارہ
د ہدایت نہ محروم کری نو ہفوی تاوانیان پاتے شی - او دا حقیقت دے چہ مونبر دیر پیریان

كَثِيْرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ لَهُمْ قُلُوْبٌ لَا يَفْقَهُوْنَ بِهَا ۚ وَلَهُمْ

دیر | پیریان | او بنیاد م | دے دوی زہونہ دی | چہ نہ پوہیری پہ ہفہ سہ | او دے دوی
او بنیاد م دوزخ لہ پیدا کری دی - دے دھوی زہونہ شتہ خود پوہ کو شش نہ کوی او دھوی

اَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُوْنَ بِهَا ۚ وَلَهُمْ اٰذَانٌ لَا يَسْمَعُوْنَ بِهَا ۚ اُولٰٓئِكَ

سترے دی | چہ دوی نہ وینی | پہ ہفہ | او دے دوی | غور و نہ دی | چہ دوی نہ اوری پہ ہفہ | دا خلق
سترے شتہ شوکتل پرے نہ کوی - او دے دھوی غور و نہ شتہ خود اوری دل پرے نہ کوی ، ہفوی

كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿٤٩﴾ وَلِلَّهِ

یہ شان دُخاروودی | بلکہ ددوی نہ ہم زیات کمرہ | ہم دا خلق دی | (دین نہ) ناخبرہ | اواللہ دیار دی
دُخارو و یہ شان دی بلکہ دھغوی نہ ہم زیات کمرہ دی، او ہم دا خلق (د حق نہ) بے خبرہ پائے دی اود اللہ

الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ

نوموتہ | بنہ | پس بلی ہفہ | پہ کاموسر | او پریزدی | ہفہ خلق | چہ غلطہ لاس اختیاروی
قول نوموتہ بنہ بنہ دی، نو یہ ہفہ نوموتہ یادوی او ہفہ خلق پریزدی چہ د اللہ یہ نوموتہ کئے

فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٥٠﴾ وَمِمَّنْ

د ہفہ پہ نامو کئے | دیرز بہ سزا ورکے شی دوئی | د ہفہ خہ چہ دوی بہ کول | اولہ ہفہ خلق نہ
کریچوتہ لہوی، دوی تہ بہ د خپلو عملونو بدلہ دیرز ورکولے شی - او زمونہ پہ مخلوق کئے

خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿٥١﴾

چہ مونہ پیداکری | یو چلہ دہ | چہ لای نہائی | د حق طرف تہ | او ہم د کمطابق | دوی انصاف کوی
یوہ چلہ داسے ہم شستہ چہ د حق مطابق (خلقوتہ) ہدایت کوی او د حق مطابق انصاف کوی

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٢﴾

او ہفہ خلق چہ | دروغ گیزی | زمونہ آبتونہ | زرد چہ مونہ بہ دز پہ دزیو دی | داسے چہ دوی تہ بہ خبر نہ دی
او چاہے زمونہ حکمونہ دروغ گیزی دی مونہ بہ دیرز ہغوی درجہ پہ داسے پہ گرفت کئے واخلو چہ ہغوی تہ

وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٥٣﴾ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا

اوزہ مہلت ورکوم | دوی تہ | بیشک | زما تدبیر | دیرز بردست | ایادوی غور و نہ کرد
بہ معلوم ہم تہ شی - اوزہ ہغوی تہ مہلت ورکوم، زما تدبیر دیر مضبوط دے - دوی چرے دے تہ فکر نہ کرد

مَا بِصَاحِبِهِمْ مِّنْ جَنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٤﴾

چہ نشہ د دوی پہ ملگری (محمد) | خہ لیونوب | نہ دے دے مگر | ویرونکے (دے) | بنکارہ -
چہ ددوی پہ دے ملگری (پیغمبر) باید دیریانو ہیتر نشستہ، ہفہ خوبنکارہ ویرونکے دے -

أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ

او آیا دوی غور و نہ کرد | پہ حکومت کئے | د آسمانونو | او د زمک | او خہ چہ پیداکول | اللہ
آیا دوی چرے د آسمانونو او زمک انتظام تہ نہ دی کتلی آیا دوی بل ہیتر خیز تہ چہ اللہ

مِنْ شَيْءٍ ۚ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ

لہ ہر خیز تہ | او دا چہ شاید | نزد دے شوی دی | بنیتہ ددوی
پیدا کری دی نہ دی کتلی او دے تہ ہم فکر نہ دے کہے چہ شاید ددوی بنیتہ رانزد دے شوی دی

فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٥﴾ مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ

پس پہ کومہ خبرہ | پس لہ دے نہ | نہ دوی ایمان راوی | ہفہ خوک چہ کمرہ لہ کری اللہ | نشستہ خوک لاریو د ہفہ تہ
اوس بہ دے (قرآن) نہ پس دوی بہ بلہ کومہ خبرہ ایمان راوی؟ خوک چہ اللہ دہد تہ نہ مردم کری ہفہ تہ ہوک ہدایت

وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٧﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ

ادھن پریرد دوی | د دوی پہ سرکشی کئے | سرگردانہ | تپوس کوی دوی لہ تانہ | د قیامت پہ حقلہ
نہ شی کوئے او داسے خلق اللہ پہ خیلہ سرکشی کئے سرگردانہ پریردی۔ دوی تانہ د قیامت پہ حقلہ تپوس کوی

أَيَّانَ مُرْسِمُهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا

چہ کلہ بہ دی | د دے قائمیدل | دواہ | یقیناً | علم د دے | زمارب سرہ دے | نہ بہ بنکارہ کوی دا
چہ کلہ بہ راجی ؟ ورتہ دواہ چہ د دے علم خوزمارب سرہ دے، ہم ہنہ بہ دے پہ

بِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ

د دے بہ خت باند | مگر ہم ہنہ | دیر درنہ حادثہ دی | پہ آسمانوں کوئے | او زمکہ رکئے | نہ بہ راجی تاسوتہ
خیل دخت بنکارہ کوی، دا بہ د آسمانوں او د زمکہ دیر سختہ حادثہ دی، پہ تاسوبہ بالکل

الْبَغْتَةُ يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا

مگر ناکھانہ | دوی لہ تانہ تپوس کوی | لکہ چہ تہ | پہ لہون کئے لگیلیے دھن | دواہ | بیشک | علم د دے
ناکھانہ راجی، دوی تانہ داسے پوینتے کوی لکہ چہ تہ دھن ہول تحقیقات سر رسولی وی، ورتہ دواہ چہ دھن علم

عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٨﴾ قُلْ

د اللہ سرہ دے | لیکن | اکثر | خلق | نہ پوہیری۔ | دواہ
صرف اللہ سرہ دے، خو اکثر خلق پہ دے نہ پوہیری۔ ورتہ دواہ

لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ

زہ نہ یم مالک | د خیل مان د پارہ | د نفع | اونہ د نقصان | مگر خہ چہ | غوری اللہ
زما خو د خیل ذات د نفع نقصان ہم ہیخت اختیار نشتہ، مگر خومرہ چہ اللہ تعالیٰ تہ منظور دی

وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبُ لَأَسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ

او کہ چرے | زہ پوہیدلے | پہ علم غیب باند | نو ما بہ دیر راہول کہے وو | لہ خیر نہ
او کہ ماتہ د غیبو خبرے معلومے وے نو مان لہ بہ یم دیرے بنیکرے راہولے کہے وے

وَمَا مَسْنِي السُّوءُ إِنَّا إِنَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ

اونہ بہ دور سیدلے ماتہ | خہ تکلیف | نہ یم زہ | مگر | دیروونکے | اوزیرے درکوونکے
او ہیخت نقصان بہ راتہ نہ رسید و۔ زہ خو بس دیروونکے اوزیرے درکوونکے یم ہنہ

لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٩﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ

ہو خلقوتہ | چہ ایمان لری | ہم ہنہ دے کوم چہ | پیدا اکری تاسو | یو نفس (ادم) نہ | او پیدائے کرہ
جاتہ چہ زما خبرہ منی۔ اللہ تعالیٰ ہنہ ذات دے چہ تاسوئے دیو نفس نہ پیدا اکری او ہم د

مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا

د دہ نہ | د دہ بنجہ | چہ دے آرام بیامومی | د دے سرہ | پس ہر کلہ چہ | جماع و کرہ (سری) د دہ
ہنہ نہ دے ورلہ جوہ پیدا کرہ چہ سکون و سرہ بیامومی نو کوم وخت چہ نرد بنجہ سرہ یوما

حَمَلْتُ حَمْلًا خَفِيفًا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلْتُ

(نو) هغه حامله شوه | په حمل سپک | پس تلله راتلله | په هغه سره | بیا هر کله چه | هغه درنه شوه
شی نو د هغه معمولی شان حمل شی ، چه هغه ورسره کړی را کړا شی ، بیا چه هر کله حمل دروند شی نو

دَعَا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَنَكُونَنَّ

نودعا وکړه دواړه | د الله نه | چه د دوی په | کړه چه تارا کړو مونږ ته | (خوئ) تندرست | نو خامخا به شو مونږ
دواړه په شریکه خپل رب ته دعا وکړی ، که مونږ له تانیک اولاد را کړو نو مونږ به ستا

مِنَ الشَّاكِرِينَ ۱۸۹ فَلَمَّا أَتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ

له شکر گزارو نه | بیا هر کله چه | هغه ورکړو دوی ته | (خوئ) روغ | نو جوړ کړل دوی | هغه له شریکان
دیر شکر گزار یو - نو هر کله چه الله ور له روغ رمت خوئ وکړد نو دواړه خدائے له شریکان جوړ کړل

فِيمَا أَتَاهُمَا فَتَعَلَّى اللَّهَ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۱۹۰ أَيْشُرِكُونَ

په هغه څه کښه | چه ورکړل دوی | پس د پراوچت د الله | له هغه څه نه | چه دوی (د هغه) شریک جوړه | آیا د شریک جوړه
په هغه څیز کښه چه خدائے ورکړه وو ، او الله د پراوچت د هغه څیزونو نه چه د وگور له شریک جوړه - آیا دوی ور له

مَا لَيَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلِقُونَ ۱۹۱ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ

هغه څیز | چه نه پیدا کوی | هیڅ څیز | او دوی (بخیله) | پیدا کیدے شی | او نه (خو) دوی طاقت لری
هغه څیزونه شریکان کوی چه هیت هم نه شی پیدا کولے بلکه بخیله پیدا کیدے شی او هغوی د دوی د مدد

لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ۱۹۲ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ

د هغوی | د مدد | او نه | د خپل ځان | مدد کولے شی | او که پکړه ته راوبلے دوی
طاقت هم نه لری او نه د خپل ځان مدد کولے شی - او داسه مشرکانو | او که پکړه تاسو

إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ

سے لاسه طرف ته | نو پیروی نه کوی ستاسو | برابره ده | په تاسو | دا چه تاسو وبللی دوی
لے سے لاسه طرف ته راوبلی نو ستاسو په خبره پکړه به نه ځی - تاسو د پاره برابره خبره ده که تاسو دوی وبللی

أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ ۱۹۳ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

یا | تاسو | چپ پاته کیدو | بیشکه | کوم چه | تاسو بللی | سوا د الله نه
یا چپ پاته شی (وئ نه بللی) - هغه خلق کوم چه تاسو د الله تعالی نه سوا بللی هغه

عِبَادُ أَمْثَالِكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ

هغه بندگان دی | ستاسو په شان | پس وبللی دوی | پس پکار ده چه جواب درکړی دوی تاسو ته | که پکړه یی تاسو
ستاسو په شان بندگان دی ، پس تاسو دوی بللی نو پکار دی چه دوی ستاسو خبره قبوله کړی

صَادِقِينَ ۱۹۴ أَلَمْ يَمْشَوْا بِهَذَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ

رښتونی | آیا د دوی | بښه دی | چه روان دی | په هغه | یا | د دوی | لاسونه دی
که پکړه تاسو رښتونی یی - آیا د دوی بښه شته چه ټک پرے وکړی یا د دوی لاسونه شته چه

يُبْطِشُونَ بِهَا ۖ أَمْ لَهُمْ أُعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا ۖ

چہ نیول کوی | پہ هغ | یا ددوی | ستر کے دی | چہ وینی | پہ هغ
نیول پرے دکرے ، یاد هغوی ستر کے شتہ | چہ کتل پرے دکرے

أَمْ لَهُمْ أَذَانٌ يَّسْمَعُونَ بِهَا ۖ قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ

یا ددوی | غور و نہ دی | چہ آؤسی | پہ هغ | دواہ | راوبلی تاسو | خپل معبودان
یاد هغوی غور و نہ شتہ | چہ آؤریدل پرے دکرے ، (اے پیغمبر!) دواہ | چہ خپل شریکان راوبلی

ثُمَّ كِيدُونَ ۖ فَلَا تُنْظِرُونَ ﴿١٩٥﴾ إِنَّ وَلِيَ اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ ۖ

بیا | تدبیر و کړی زما خلاف | اوماتہ مهلت مه را کوئی | بیشک زما کارساز الله دے | کوم چہ | نازل کړودا کتاب (قرآن)
بیا زما د نقصاً تدبیر و د کړی اوماتہ مهلت هم مه را کوئی - زما مدد کار خو هغه الله دے | چہ دا کتاب را نازل کړ دے

وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ﴿١٩٦﴾ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ

او هغه | کارساز کوی | د نیکانو | او کوم چہ | تاسو بللی | د هغه نه سوا
او هم هغه د ټولو نیکانو خلقو کارساز کوی - او تاسو چہ د الله تعالی نه سوا نور خلق را بللی

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٧﴾ وَ

دوی نه شی کولے | مدد ستاسو | او نه د خپلو خانو | مدد کولے شی | او
دوی نه خو تاسو ته د مدد رسولو طاقت لری او نه د خپل ځان مدد کولے شی - او

إِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا ۖ وَتَرْهَمُهُمْ يُنْظَرُونَ

که چرک تاسو راوبلی دوی | سمه لاره طرف ته | نو دوی نه اوری | او نه دین دوی | چہ دوی کوری
که چرک ته دوی هدایت طرف ته راوبلی | نو دوی نه اوری - او داسه ښکاری چہ تاته (په غوغو)

إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٩٨﴾ خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ

تاته | احوال دا چہ دوی | هیڅ نه وینی | معافی دکره | او حکم وکره | د نیک کار
کوری خو هغوی سره د دے نه وینی - (اے پیغمبر!) نرمی اختیار کړه | او د نیکو حکم کوه

وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿١٩٩﴾ وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ

او | مخ و اوهه | د جاهلانو نه | او که چرے | رامنع کړی تا | له طرفه د شیطان نه
او د جاهلانو پرواه مه کوه - او که چرے د شیطان د طرف نه ستا په زړه کېځه

نَزْعٌ ۖ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ ۖ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٠٠﴾

وسوسه | نو پناه غواړه | د الله | بیشک هغه | آؤریدونکے | پوهه دے
وسوسه پیدا شی نو په الله تعالی سره پناه غواړه یقیناً هغه ښه آؤریدونکے او په هر څه پوهه دے

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَيفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ

بیشک | هغه خلق | چہ ویریزی (د الله نه) | هر کله چہ ورسپړی دوی | څه وسوسه | له (طرفه د) شیطان نه
یقیناً هغه خلق کوم چہ پر هیز کار دی کله چہ د شیطان د طرف نه دوی ته څه وسوسه پیدا شی

تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿۳۱﴾ وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوْنَهُمْ

نودوی یادوی | بیا ہم ہنہ وخت دوی | (دھڑا) گوری | او ددوی ورونہ (شیطانان) | دوی را کادی
نوز خدائے رایا دکری او نورائے سترے وغیرہ | او ددے خلق ورونہ (شیطانان) دوی دکراہی

فِي الْغَيْۓ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ ﴿۳۲﴾ وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِآيَةٍ

پہ مگراہی کہنے | بیا | دوی ہیچ کے نہ کوی | او کھ چہ | رانہ وری تہ دوی تہ | تہ معجزہ
طرف تہ را کادی او ہیچ کے | کہنے نہ پریدی | او کھ تہ دوی تہ معجزہ نہ پیش کوے نو

قَالُوا كُولا اجْتَبَيْتُمَا قُلُۢمًا إِنَّمَا أَنْتَ بِمَا يُوْحٰى

نودائی | ولے دد خانہ جوہ نہ کرہ ہنہ | تہ دواہ | بیشک چہ پیروی کوم زہ | دہنہ چہ وی کوی
دوی وائی چہ ولے ددغہ معجزہ دخان نہ پیش نہ کرہ | تہ ورنہ دواہ چہ زہ خریہ ہنہ لار روان یم چہ

إِلَآءِ مِنْ رَبِّيۓ هَذَا بَصَآئِرُ مِنْ رَبِّكُمۡ وَهَدٰى

مانہ | زما درب لہ طرف نہ | دا دلیونہ دی | ستا درب لہ طرف نہ | او ہدایت
خپل رب راتہ وی کری دی | دا تول ستا سو درب دغاری نہ دلیونہ دی | او ہدایت

وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۳۳﴾ وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ

او | رحمت | ہنہ خلق و پاره | چہ ایمان لری | او کھ چہ | لوستلے شی | قرآن
او رحمت دے | ہنہ خلق و لہ چہ مؤمنان دی | او کوم وخت چہ قرآن لوستلے شی

فَاسْتَبِعُوا لَهُۥ وَأَنصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۳۴﴾ وَادْكُرُوا

نوپہ توجہ سرہ آوری | ہنہ | او چپ و سی | دپارہ دد چہ تا سو باند | رحم و کرے شی | او یاد دوی
نوپہ توجہ سرہ آوری او چپ و سی | چہ رحم در باند کو کرے شی | او (لے پیوہ)

رَبِّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرَّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ

خپل رب | پہ خپل زہا کہنے | پہ عاجزی | او پہ ویرہ | او بغیر
تہ پہ خپل زہا کہنے پہ عاجزی او پہ ویرے سرہ | او پتہ پتہ بغیر اوانہ

الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ

د اوچت | اواز نہ | سحر | او ماہنام | او مکیر تہ
اوچتو نہ خپل رب سحر او ماہنام یادوہ | او پہ غافلانو کہنے

مِّنَ الْغَفْلِينَ ﴿۳۵﴾ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

لہ غافلانوہ | بیشک | کومے (فرشتے) | ستا درب سرہ دی | ہنوی تکبر نہ کوی
خان مہ شاملوہ | بیشک کومے فرشتے چہ ستا رب سرہ (مقری) دی ہنوی د خدائے

عَنْ عِبَادَتِهِ وَ يُسَبِّحُونَهُۥ وَلَهُۥ يَسْجُدُونَ ﴿۳۶﴾

لہ عبادت دد نہ | او | ددہ پاکی بیانوی | او خاص ددہ نہ | سجدہ کوی
د بندگی خانوہ لوتے نہ گنوی او دہنہ پاکی بیانوی او ہم ہنہ تہ سجدے کوی

سُورَةُ الْاَنْفَالِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ خَمْسٌ سَبْعُونَ آيَةً وَعَشْرٌ رُّكُوعٌ
سورة انفال مدنی کا اوپہ کہئے (شروع) دَاللہ پہ نوم چہ لوئے مہمان دیر رحم کوونکے ہے پنخہ ۵۱ آیاتونہ اولش رکوع گلنے دی

شروع کوم دَاللہ پہ نوم چہ دیر مہمان دیر زیات رحم خاوند دے

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْاَنْفَالِ قُلِ الْاَنْفَالُ لِلّٰهِ وَالرَّسُولِ

دوی پیوس کوی لہ تانہ | دمال دَغْنِیْمَتِ حَقْلہ | وواہ | دَغْنِیْمَتِ مال | دَاللہ | او | دَرَسُولِ دے
(اے پیغمبر!) خلق تانہ دَغْنِیْمَتِ دمال پہ مقلد پیوس کوی وواہ چہ دَغْنِیْمَتِ مال خود اللہ اود دَغْنِیْمَتِ دَرَسُولِ دے

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَاَطِيعُوا اللّٰهَ

پس ویریزی | دَاللہ نہ | اوپہ صلح سرہ وُسیرِی | پہ خیل مینہ کہئے | او | حکم وُمنی | دَاللہ
نوتاسو دَاللہ نہ و ویریزی | او | یوبل سرہ خیل تعلقات سم ساتی | او | دَاللہ | او | دَغْنِیْمَتِ دَرَسُولِ

وَرَسُولَهُ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝۱ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ

اود دَغْنِیْمَتِ دَرَسُولِ | کہ چرے یئی تاسو | مؤمنان | بیشک چہ | مؤمنان | ہفہ خلق دی
حکم منی کہ تاسو مؤمنان یئی - یہ حقیقت کہئے ایماندار بس ہم ہفہ دی

اِذَا ذَكَرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَاِذَا تَلَيَّتْ عَلَيْهِمْ

چہ ہرکہ | ذکر وُشی دَاللہ | نو ویریزی | دَدوی زہونہ | او ہرکہ چہ | پوستے شی | پہ دوی باند
چہ دَاللہ ذکر وادری نوزہونہ نے رپیزی ، او چہ دَاللہ آیتونہ ورتہ ووستے

اٰيَتِهِ زَادَتْهُمْ اِيْمَانًا وَّ عَلٰی رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ۝۲

دَغْنِیْمَتِ آیتونہ | نو نور زیا کوی دکی | پہ ایمان کہئے | او | پہ خیل رب باندی | دوی توکل کوی
شی نو د دوی ایمان نہ نور ہم مضبوط شی | او | پہ خیل رب کاملہ تکیہ لری -

الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَ مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُوْنَ ۝۳

کوم خلق چہ | قائموی | مونخ | او | لہ ہفہ غنہ چہ مونز و رکری دَدوی | خرخ کوی -
داسے خلق چہ د مونخونو پابندی ساقی او مونز چہ و د کوم رزق و رکری د دَغْنِیْمَتِ دَاللہ پہ لاریے خرخ

اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ

ہم داخلق دی | مؤمنان | رشتونی | دوی دپارہ دی | درجہ | دَدوی درب سرہ
کوی دَغْنِیْمَتِ کسان پہ رشتیا ایماندار دی - دوی دپارہ د خیل رب سرہ اوچتے مرتبہ دی

وَمَغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ ۝۴ اَخْرَجَكَ رَبُّكَ

او بخشنہ دہ | او روزی دہ | دَعَزَت | لکہ شک چہ | راؤ ویتلے تہ ۴ | ستارب
او بخشنہ دہ | او دَعَزَت روزی دہ - (اے پیغمبر!) غور و کرہ) پہ کوم انداز کہئے ستارب تہ پہ

مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَاِنَّ فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ

ستاد کور نہ | پہ حق سرہ | او | بیشک | یوے چلے | د مؤمنانو
حق و صداقت سرہ د کور نہ (جہاد دپارہ) و ویتلے حال دادے چہ د مسلمانانو یوے چلے تہ

لَكَرْهُونَ ۝ يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَمَا تَبَيَّنَ

داغیر نہ خوبولہ | دوی تاسرہ جگرہ کولہ | پہ سمہ خبرہ کہے | پس لہ دے نہ چہ | ہفہ ہنکارہ شوہ
داکرانہ ہنکاریدلہ | دے خلقو تاسرہ پہ حقہ خبرہ کہے | دے دے دے ہنکارہ کیدونہ پس ہم جگرہ کولہ

كَأَنَّمَا يُسَاقُوتُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ۖ وَإِذْ يُعَذِّبُكُمْ

لکہ چہ | دوی شرے شی | مرگ طرفتہ | اودوی | موری | اوہرکہ چہ | وعدہ کولہ تاسرہ
لکہ چہ چا مرگ غارے نہ رانیکل او دوی ورتہ (پہ سترگو) کتل - اوکہ چہ (دبدار پہ غنا کہے) اللہ

اللَّهُ إِحْدَى الظَّالِمَاتِينَ ۖ أَنَّهُمَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ

اللہ | دے یو | پہ دوو تولو کہے | چہ ہفہ بہ | ستاسودی | اوتاسو غوبتلہ
پہ دوو تولو کہے دے یو تولی تاسوسرہ وعدہ کرے وہ چہ ہفہ بہ ستاسو پہ قابو کہے راشی اوتاسو داخبرہ

أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ

چہ | کوم (تولے) بے دسلے دے | ہفہ دوی | تاسو دپارہ | اوغوبتلہ | اللہ
خوبولہ چہ بے دسلے تولے | ستاسو پہ مقابلہ کہے راشی | او اللہ تعالیٰ نہ دا منظورہ وہ

أَنْ يَحِقَّ الْحَقُّ بِكَلِمَتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ۚ

چہ ثابت کری | حق | پہ خپل حکم سرہ | او پریکری | جرہہ | د کافرانو
چہ پہ خپل حکم سرہ حق (عملًا) ثابت کری | او د کافرانو جرہہ غوغے کری

لِيُحِقَّ الْحَقُّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ۝

چہ ثابت کری | ربتیا | اورک کری | دروغ | اگرچہ | ناخوبہ کری | (دا) مجرمان خلق
چہ حق حق ہنکارہ کری او باطل باطل ھرگند کری | اگرکہ داخبرہ د مجرمانو خوبہ نہ وی

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَبَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِالْفِ

کلہ چہ تاسو فریاد کولو | خپل رب تہ | نو ہفہ (دعا) قبولہ کرہ | ستاسو | چہ زہ بہ امداد کوم ستاسو | پہ یوزرہ
او کوم وخت چہ تاسو خپل رب تہ فریاد کولو نو ہفہ ستاسو دعا قبولہ کرہ (او دے فرما یئل) چہ زہ ستاسو مدد دلہ زہ

مِّنَ الْمَلِكَةِ مُرْدِفِينَ ۙ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ

فرستوسرہ | یو پہ بل پسے راتلونکے | اودے جوہر کہے (مدد) | اللہ | مگر | زیرے
فرستے یو پہ بل پسے درلیرم - او دا خبرہ اللہ حکمہ وکرہ چہ پہ تاسو زیرے وشہ

وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ ۖ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ

اوچہ اطمینان ہیاموی | پہ دسره | ستاسو زہونہ | او | نہ دے مدد | مگر | د اللہ د طرف نہ
او ستاسو زہونہ پہ خائے شی - او پہ حقیقت کہے مدد خو صرف د اللہ تعالیٰ د طرف نہ

إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ إِذْ يُغَشِّيكُمُ النَّعَاسَ

بیشک | اللہ | دیر زبردست | د حکمتو خواوند دے | ہرکہ چہ | ہفہ راوستلہ پہ تاسو | پرکالی
وی - بیشک اللہ تعالیٰ غالب او حکمت خواوند دے - او ہفہ وخت رایاد کری چہ اللہ تعالیٰ پہ تاسو پایاد

أَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً

دِپارہ دامن | دخیل طرف نہ | اور اوی وروے | پہ تاسو باند | لہ آسمان نہ | اوبہ
ستاسو د آرام د پالہ دخیل طرف نہ پرکالی راوستلہ او د آسمان نہ لے پہ تاسو باند باران وروے چہ

لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ

د پالہ د دیکھ پاک کری تاسو | پہ دسره | اولرے کری | لہ تاسو نہ | پلیتی | د شیطان
پہ دے سرہ تاسو پاک کری | اولہ تاسو نہ شیطانی پلیتی (دوسوے) لرے کری

وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ۖ إِذْ يُوحِي

اوپہ مضبوط کری | ستاسو زہونہ | او کلک کری | پہ دے سرہ | قدمونہ | کلہ چہ حکم کود
او د پالہ د دے چہ ستاسو زہونہ مضبوط کری او پہ دے سرہ ستاسو قدمونہ تہیک کری او کوم وقت چہ

رَبِّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ إِنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا

ستار | فرشتو تہ | چہ زہ | تاسو سرہ یم | پس کلک کری | مسلمانان
ستار فرشتو تہ حکم وکرو | چہ زہ تاسو سرہ یم | نو تاسو د مسلمانانو ہت زیات کری،

سَأَلْنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَأَضْرِبُوا فَوْقَ

زردچہ واپہ چہ زہ | پہ زہونہ | دھوچہ | کاخران دی | رعب | پس دووہی تاسو | د پاسہ
زہ بہ اوس د کاخرانو پہ زہونہ کبے رعب وغورزوم، نو تاسو د دوی ختہ نہ

الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ۖ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ

د ختہنو | او ووهی | لہ دوی نہ | د گوتو | ہر بند | دا | حکہ چہ دوی
وہی | او د گوتو پہ جوہ جوہ لے وہی | داسرا حکہ وکرے شوہ چہ

شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۖ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

مخالفت وکرو | داللہ | او د دہ د رسول | او شوک | چہ مخالفت وکری | داللہ | او د دہ د رسول
چہ دوی داللہ او د دہ د رسول مخالفت وکرو، او شوک چہ داللہ تعالیٰ او د دہ د رسول مخالفت وکری

فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۖ ذَٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ

پس بیشک | اللہ | سخت عذاب وکرو دیکہ | د (عذاب) | نو و شوکی | او د پوہہ شی | چہ کافرانو لہ
(نو داسے خلقت) اللہ تعالیٰ سخت عذاب وکرو دیکہ | داسا سو سزادہ دا و شوکی | او د پوہہ شی | چہ د

عَذَابِ النَّارِ ۖ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا

عذاب | د دوزخ دے | اے ایمان خاوندان! | ہر کلہ چہ تاسو مقابلہ شی | د کافرانو سرہ
منکرانہ د پالہ د دوزخ د اور عذاب د، اے مؤمنان! | ہر کلہ چہ د کافرانو سرہ | پہ جنگ کبے

زَحْفًا فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ ۗ وَمَنْ يُولُوهُمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ

پہ جنگ کبے | نومہ گرھوی د دوطرفہ | شا کمانے | او شوک چہ | وگرھوی د دوطرفہ | پہ دغہ درخ | شا خیلہ
مخامخ شی نو د مقابلہ نہ مخہ گرھوی، او شوک چہ | پہ دغہ درخ د دوی طرفہ شا وگرھوی

إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّرًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ

مگر چہ | را کر ہید و نکے دی | د جگہ پارہ | یا پناہ لہو و نکے دی | یو کے طرف تہ | نو بیشک دے را غلو | یہ غضب کجہ
الینہ کہ د جگہ غرض د پارہ یا د نور و ملکر و سرہ د یو حائے کید د پارہ داسے و کری، نو ہفہ بہ د حنائے یہ

مِّنَ اللَّهِ وَمَا أُولَٰئِكَ جَهَنَّمَ ۖ وَيَبْسُ الْمُضِیْرُ ﴿١٦﴾ فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ

د اللہ | او حائے ددہ | دوزخ دے | اودا دیر بد حائے دے | پس تاسو ونہ وژل دوی
غضب کجہ را کیر شی اودوزخ بہ لے تیکاورہ شی او ہفہ دیر خراب حائے دے۔ (مسلمانانو!) دوی تاسونہ

وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ ۖ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ

لیکن اللہ | د وژل دوی | اونہ د ویشٹے تا | (موتہ خاوند) کجہ د ویشٹوتا | اولیکن اللہ
دی وژلی بلکہ اللہ وژلی دی، اوتا (موتہ خاوند) نہ دے ویشٹے کوم وخت چہ تا ویشٹے دے، بلکہ اللہ

رَمَىٰ ۖ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءٌ حَسَنًا ۚ إِنَّ اللَّهَ

ویشٹے دوا | اود پارہ د کجہ د آزمائی | مؤمنان | د خیل طرف نہ | آزمائیل | نبہ | بیشک اللہ
ویشٹے دے (د مسلمانانو نہ حکم کارواختے شو) چہ مسلمانان د یو عت از مینیت نہ یہ کامیا بی سرہ ویشٹے شی بیشک

سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ ذَلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنٌ كَيْدَ الْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾

آورید و نکے | پوہہ دے | داوہ (مدعا) | اودا چہ | اللہ | کمزور کو نکے دوا | تدبیر | د کافرانو
اللہ آورید و نکے پوہہ دے۔ داستا سو فتم حکم و شوہ چہ اللہ تہ د کافرانو چیل ول کمزورے ساتل منظور دے۔

إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ ۖ وَإِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ

کہ چرے تاسو غواہی فتم | نوراعے دہ تاسوتہ | فتم (ہم) | او کہ چرے | تاسو منع شو | نو دا
(لے د مکے خلقتوا) کہ چرے تاسو فتم غویشٹلہ نو فتم ہم را غلو، کہ چرے تاسو منع شو | نو دا خبرہ تاسو

خَيْرٌ لَّكُمْ ۖ وَإِنْ تَعُودُوا نَعْدُ وَلَنْ نُّغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتَكُمْ

دیرہ نبہ دہ | تاسو پارہ | او کہ تاسو بیا غہ و کرل | نومونز یہ ہم کو د | او ہیغ کجہ بہ یہ کار رانشی | تاسو | ستا سو قوے
د پارہ دیرہ نبہ دہ او کہ تاسو بیا نا فرمانی و کرہ نومونز یہ بیا عذاب راولو او تاسو تہ خیل قوے ہیغ قدرے فائدہ

شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ ۚ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

ہیغ (ہم) | او کہ ہفہ دیر ہوئے و | اودا چہ | اللہ | د مؤمنانو سرہ دے | اے د ایمان خاوندانو!
در کوئے نہ شی اگر کہ دیر زیات شی او یقیناً اللہ تعالیٰ د مؤمنانو سرہ دے۔ اے مؤمنانو!

أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ ﴿٢٠﴾

حکم و منی | د اللہ | اود دہ د رسول | اومخہ مدہ دوی | لہ دہ نہ | اوحال دا کجہ تاسو | آوری
د اللہ تعالیٰ اود دہ د رسول اطاعت کوئی اود حکم آورید و نہ پس ترے نہ مخہ مدہ کجہ رھوئی

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢١﴾

اومہ کیر بی تاسو | بہ شان د ہفہ کسانو | چہ ویشٹے دوا | مونز و اورید | اودوی | نہ آوری دل
اود ہفہ چاہہ شان مدہ کیر بی چہ دا دعویٰ کوی چہ مونز و اورید ل حال دا کجہ ہیغ ہم نہ آوری۔

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ

بیشک | زیات خراب سادار | د الله په نزد | هغه کانړه | گوښيان رخلی دی | کوم چه
د الله تعالی په نزد زیات خراب سادار هغه کانړه او گوښيان خلق دی چه په هیڅ نه

لَا يَعْقِلُونَ ﴿۲۲﴾ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ

عقل نه لری | او که چرې پیژندې | الله | په دوی کې | څه خیر | نو خامخایې او دود دوی
پوهیږی - او که الله تعالی ته په دوی کې څه خوبې ښکاریک نو د اوریدو توفیق به یې ورکړې وو

وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿۲۳﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

او که چرې | دوی ته یې اورولې هم د | نو دوی به خامخا مخ اړ وود | او دوی دی مخ اړوونکی | اے هغه خلق
او که چرې دوی ته یې د اوریدو طاقت ورکړې د نو هم به دوی مخ اړ وود او تنبید یې به وو - اے هغه خلق

أَمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ

چه ایمان موراوې د | حکم قبول کړئ | د الله | او | د رسول | کله چه راوبلی تاسو
چه ایمان موراوې دے | د الله تعالی او د رسول حکم قبول کړئ ځکه چه هغه خبر ته مو

لِمَا يُحْيِيكُمْ ۖ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ

هغه (دین) طرف ته | چه | تاسو ژوند کوی | او پوهه شی | چه بیشک | الله | حائل کیږی | په مینو د بنده
را بلی چه تاسو پرې ژوندی کیږی - او یاد | لری چه الله تعالی د بنده او د هغه د خپل زړه تر مینو

وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿۲۴﴾ وَاتَّقُوا فِتْنَةً

او دده د زړه کې | او دا چه | هم د هغه طرف ته | به تاسو جمع کولې شی | او ځان ساتئ | له هغه بلا نه
هم پرده کیږی او بیشک چه تاسو ټول به هغه ته جمع کیږئ - او د هغه وبال نه ځان بچ کړئ

لَاتُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً ۖ وَاعْلَمُوا

چه نه به پریوئ | هم په هغه خلق | کومو چه ظلم وکړو | له تاسو نه | خاص | او پوهه شی
چه د هغه اثر به خاص هم ظالمانو ته نه رسی - او پوهه شی

أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿۲۵﴾ وَادْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ

چه بیشک | الله | سخت | عذاب وركوونكې د | او یاد کړئ | هر کله چه | تاسو د
چه الله تعالی په عذاب وركولو كې ډیر سخت دے - او هغه وخت یاد کړئ چه تاسو لږ

قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ

لږ | کمزوری گنولې شوی | په زمكه كې | تاسو به ویریدلئ | له دې نه چه | و به تنبوی تاسو
دئ ، په ملك كې كمزوری گنولې شوی ، تاسو سره به ویره وه چه چرته خلق تاسو

النَّاسُ فَأُولَٰئِكَ بِأَيْدِكُمْ يَنْصُرُهُمْ وَرَزَقَكُمْ

خلق | بیا هغه ځای دركړو تاسو ته | او | قوت یې دركړو تاسو ته | په خپل مدد سره | او رزق دركړو تاسو ته
ونه تنبوی ، نو ځه د رله د استوگنې ځای دركړو او په خپل مدد سره تاسو مضبوط کړئ او پاکیزه رزقونه

مِّنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۲۶﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

لہ پاکیزہ خیزدو نہ | چہ تاسو | شکر و کری | اے ذایمان خاوندانو! | اے مؤمنانو!

لَا تَخُونُوْا اللّٰهَ وَ الرّٰسُوْلَ وَ تَخُوْنُوْا اٰمَنِيْكُمْ

خیانت مہ کوئی | ذالہ | او | ذ رسول سرہ | او خیانت مہ کوئی تاسو | پہ امانتو ذیو بل کہے | ذالہ | او ذ رسول سرہ خیانت مہ کوئی | او ذیو بل پہ امانتو کہے ہم خیانت مہ کوئی

وَ اَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۲۷﴾ وَ اعْلَمُوْا اَنْتُمْ اَمْوَالُكُمْ

او حال دیکہ تاسو | پوہیدئی | او پوہہ شی | چہ بیشک | ستاسو مالونہ | سرہ ددے چہ تاسو پوہیدئی | او پوہہ شی | چہ ستاسو مالونہ | او ستاسو اولاد

وَ اَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۚ وَّ اَنَّ اللّٰهَ عِنْدَهٗ اَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿۲۸﴾

او | اولاد ستاسو | آزمینیت دے | اودا چہ | ذالہ سرہ دے | اجر | دیروئے | خو پہ حقیقت کہے ذ آزمینیت سامان دے | او اللہ تعالیٰ سرہ چہ کوم اجر دے ہفہ دیروئے دے

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِنْ تَتَّقُوا اللّٰهَ يَجْعَلْ لَّكُمْ فُرْقٰنًا

اے ذایمان خاوندانو! | کہ چرے ویریدئی تاسو | ذالہ نہ | نو ہفہ بہ جوہ کری | تاسو پارہ | امتیاز پہ قباہل | اے مؤمنانو! | کہ چرے تاسو ذ اللہ تعالیٰ نہ ویرہ کوئی | نو ہفہ بہ تاسو ممتاز کری

وَّ يَكْفِرْ عَنْكُمْ سَيِّاَتِكُمْ وَ يَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ

اولرے یہ کری | لہ تاسو نہ | ستاسو بدیانی | او وہ بخنی | تاسو | او اللہ | اولہ تاسو نہ بہ ستاسو گناہونہ لرے کری | او تاسو بہ و بخنی

ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿۲۹﴾ وَاِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

ذوئے فضل خاوند دے | اوہ کلہ چہ | تد بیرکولو | ستا خلاف | کافرانو | دلوئے فضل خاوند دے | او (لے پیغیرہ! یا دکرہ) کلہ چہ کافرانو ستا پہ بارہ کہے تد بیرونہ کول

لِيُثْبِتُوْكَ اَوْ يَقْتُلُوْكَ اَوْ يُخْرِجُوْكَ ۚ وَيَمْكُرُوْنَ وَ

چہ دوی قید کری تا | یا وورثی تا | یا لہ وطن نہ او باسی تا | او دوی بد تد بیرکولو | او چہ تا قید کری | یا د مہ کری | یا د ذ وطن نہ او باسی | دے خلقو تد بیرکولو | او

يَمْكُرُ اللّٰهُ ۗ وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمَكِرِيْنَ ﴿۳۰﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ

اللہ ہم تد بیرکولو | او اللہ | ذ تولونہ بنہ | تد بیرکونکے دے | اوہ کلہ چہ | لوستے شی | پہ دوی باند | اللہ تعالیٰ ہم تد بیرکولو | او اللہ تعالیٰ دیر بنہ | تد بیرکونکے دے | اوہ کلہ چہ دوی تہ زمونہ آیتونہ

اٰیٰتِنَا قَالُوْا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هٰذَا ۖ زَمُوْنًا ۚ اٰیٰتُوْنَہ | نووائی | مونہ اوریدی دی | کہ چہ مونہ وغوارو | نو وہ وایو مونہ ہم | پہ شان دے کلام | لوستے شی نووائی چہ مونہ واوریدل | کہ مونہ وغوارو نو بخیلہ بہ ہم دے جوہ کری

إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝ وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ

نہ دی | مکر صرف | قصے | دیکھو انودی | اوہ کلمہ چہ | وویل دوی | اے اللہ !
دا ہو ہیئت نہ دی | تشہ ہفتہ دیکھو انو خلقوڑیے قصے دی | اوہ کلمہ چہ دوی وویل دو چہ اے اللہ !

إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حَجَارَةً

کہ پھرے وی | دا (اسلام) | رشتہ (دین) | ستاد طرف نہ | نو ووروہ | یہ مونز باند | کانری
کہ پھرے ستاد طرف نہ ہم دا (دین) برحق دے ، نو یہ مونز باند لہ آسمان نہ دکا نہ

مِّنَ السَّمَاءِ أَوْ آتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ وَمَا كَانَ اللَّهُ

لہ آسمان نہ | یاراولہ یہ مونز | عذاب | دردناک | اونہ دے | اللہ
باران ووروہ | یا یہ مونز باند خہ بل دردناک عذاب راولہ ، او اللہ تعالیٰ نہ غواہی چہ

لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ

چہ عذاب ورکری دوی | اونہ موجودیے یہ دوی کہے | اونہ دے اللہ | عذاب ورکری دوی | او دوی
دوی لہ عذاب ورکری ترخو چہ | کہے نہ موجودیے | اونہ اللہ تعالیٰ داسے خلقوہ عذاب ورکری چہ

يَسْتَغْفِرُونَ ۝ وَمَالَهُمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ

بخشنہ غواہی | اوخہ وجہہ دوی دپارہ | چہ عذاب بہ ورنہ کری دوی | اللہ | احوال داد چہ دوی منع کوی
ہغوی استغفار کوی ، خود اس بہ اللہ تعالیٰ یہ دوی وے عذاب نہ راولی ؟ چہ ہغوی نور خلق

عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ ۖ إِنْ أَوْلِيَاؤُهُ

(خلق) د مسجد حرام نہ | اونہ دی دوی | دے مختار | نہ دی | دے مختار
د مسجد حرام نہ منع کوی سرہ دے چہ جائز متولیان لہ ہم نہ دی ، دے متولیان حوصوف

إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَمَا كَانَ

مکر صرف | پرہیزگار (خلق) | لیکن | اکثر لہ دوی نہ | نہ پوہیزای | اونہ دو
پرہیزگار خلق کیدے شی ، خو اکثر خلق یہ دے نہ پوہیزای | او ذبیت اللہ

صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ الْأَمْكَاءِ وَتَصَدِيقَهُ فَذَوْقُوا

مونہ ددوی | ذبیت اللہ یہ خواہے | مکر شپیلی دھل | اولاسو پرقول | پس دھکئی
یہ خواہے ددوی مونہ خہ دو | خو شپیلی دھل او لاسونہ پرقول ، نودے کافرانو د

الْعَذَابِ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ

عذاب | دے یہ بدلہ کہے | چہ تاسوبہ انکار کولو | بیشک | کوم خلق چہ | کافران دی | ہغوی خرچہ کوی
خیل انکار یہ سبب د عذاب مزہ دھکئی | چاہہ د حق نہ انکار کرے دے (او) ہغوی

أَمْوَالَهُمْ لِيَصَّدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۖ فَسَيُنْفِقُونَهَا

خیل مالونہ | دپارہ دے چہ منع کری (خلق) | د اللہ د لاسے نہ | پس زردہ چہ دوی بہ خرچہ کری دا
خیل مالونہ یہ دے پس لکری چہ خلق د اللہ تعالیٰ د لاسے نہ منع کری ، نولابہ نور مالونہ ہم لکری

ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ هُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

بیا بہ ہفہ وی | پہ دوی باند | (دو جہ) افسوس | بیا بہ | دوی مغلوبہ کرے شی | اوکوم خلق چہ کافر دہی
اوبیا بہ نے داخر غونہ د افسوس سبب و گرتی اوبیا (آخر) بہ بیلات وکری | او قول کافران بہ

إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ۝ لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ

ہم دوزخ طرف تہ | بہ جمع کو لے شی | دپارہ د دچہ جدا کری اللہ | ناپاکہ | لہ پاک نہ
دوزخ تہ راغونہ وے شی ۔ چہ اللہ تعالیٰ گندہ خیزونہ د پاکیزہ خیزونہ بیل کری

وَيَجْعَلُ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا

اوکیردی | ناپاکہ | ٹھنہ دوی نہ | پہ ٹھوباند | بیا (یوٹاے) دیر جوہ کری | دے تو
اوبیا ناپاکہ خیزونہ پہ یو بیل باند کیردی | دے تو یو دیرے جوہ کری | بیا دا دیرے

فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ۝ قُلْ

بیا ہفہ (دیر) و غور زوی | پہ دوزخ کئے | ہم دا خلق دی | نقصان موندونکی | دواہ
دوزخ تہ ورو غور زی ۔ ہم دغہ خلق دی چہ پہ زیان کئے پراتہ دی ۔ کافرانہ

لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ يَنْتَهُوْا يُغْفَرْ لَهُمْ مَّا قَدْ سَلَفَ

ہفہ خلقونہ | چہ کافران دی | کہ چرے دوی منع شی | نو بخسنہ بہ وشی | دوی تہ | دہفہ چہ تیرشول
دواہ چہ کہ دوی اوس ہم منع شی نو تیرشوی گناہونہ بہ ورتہ و بختے شی اوکہ بیا (نافمانی)

وَأَنْ يَّعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ۝

اوکہ چرے | دوی بیا داسے وکری | بس بیشکہ تیرشوے دے | حالت | د مخبنیو خلق
کوی ۔ نو د پخوانو قومونو سرہ چہ خہ شوی دی ہفہ بکارہ دی ۔

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ

او جنگ کوئی دوی سرہ | تردے چہ | پاتے نہ شی | فتنہ | او پاتے شی | دین
او ترہفہ وختہ ورسرہ جنگیری چہ فتنہ باقی پاتے نہ شی | او قول دین یوازے د

كُلَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ فَأَنْتَهُوْا فَإِنَّ اللَّهَ يَمَّا يَعْمَلُونَ

قول | اللہ دپارہ | پس کہ چرے | دوی منع شی | نو بیشکہ | اللہ | ہفہ خہ تہ | چہ دوی لے کوی
اللہ تعالیٰ شی ۔ نو کہ چوہ دوی (دفتہ نہ) منع شی نو بیشکہ اللہ تعالیٰ د دوی ۔ علونہ تہ

بَصِيرٌ ۝ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ

(نبیہ) گوری | اوکہ چرے | دوی مخ و گروہو | نو پوہہ شی | چہ | اللہ
گوری ۔ اوکہ چرے دوی مخ وادوی نویقین وساتئی چہ اللہ تعالیٰ ستاسو

مَوْلَاكُمْ نَعَمْ ۚ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ۝

ستاسو ملکرے دے | (خہ) نبیہ | ملکرے (د) | او دہم خہ نبیہ | مدد کوونکے دے
کار ساز دے او ہفہ خہ نبیہ ملکرے دے او خہ نبیہ مدد کار دے

وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ

او پوهه شئ | چه هغه خه | چه غنیمت کئے بیا موندل تاسو | له هر جنس نه | نو الله د پاره ده | د دے پنجمه برخه
او تاسو ته د معلومه شئ | چه کوم خیز تاسو په غنیمت کئے بیا موندو ، نو په هغه کئے پنجمه برخه د الله تعالیٰ

وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ

او د رسول د پاره | او د خپلوانو د پاره | او یتیمانو | او مسکینانو | او مسافرو (د پاره)
او د رسول ده | او د هغه د خپلوانو | او یتیمانو | او مسکینانو | او مسافرو ده

إِنْ كُنْتُمْ أَصْنَمٌ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا

که چرې تاسو ایمان راوړه وی | په الله | او په هغه (کتاب) باندې چه نازل کړو مونږ | په خپل بنده باندې
که تاسو په الله تعالیٰ باندې ایمان لرئ ، او په هغه (کتاب) چه مونږ د فیصله په درخ یعنی د دواړو فوځونو

يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّقَىٰ الْجَمْعِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

په حق او باطل کئے د فیصله په ورځ | په کومه ورځ | چه یو ځایه رځ | د واک لیکرې | او الله | په هر خیز باندې
د مقابلې په ورځ | په خپل بنده باندې نازل کړې دے | او الله تعالیٰ په هر خیز باندې قدرت

قَدِيرٌ ۝ إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدُوِّ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدُوِّ الْقُصَايَ

قادر دے | کله چه تاسو وی | په غاړه | نزدې باندې | او دوی وو | په غاړه | لرې باندې
لری ، دا هغه وخت وو کله چه تاسو (د مدینې) نزدې والا غاړه باندې وی او هغه (کفار) په لرې غاړه باندې وو

وَالرَّكِبِ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لِاخْتَلَفْتُمْ

او قافلې (وګ) | ښکته | له تاسو نه | او که تاسو د یو بل سره وعده کولې (د جګ) | نو اختلاف به کوو تاسو
او (د تجارت) قافلې تاسو نه ښکته (بچ بچ) تلله او که چر تاسو د یو بل سره د جګ په حقله هغه وعده کولې نو تاسو به

فِي الْمَيْعَدِ وَلَكِنْ لِّيَقْضَىٰ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا

په وعده کئے | لیکن | پوره کول دوی | الله له | یو کار | چه کیدونک وو
نه وی رسیدلی وعده خو (خه چه وشول هغه ځکه وشول) چه الله تعالیٰ یو داسه کار پوره کړی کوم چه هغه کولو.

لِيَهْلِكَ مَن هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَن حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ

چه هلاک شئ | هغه څوک چه هلاک شو | په دلیل سره | او ژوند پاته شئ | هغه څوک چه ژوند پاته شو | په دلیل سره
هغه دا چه څوک تباہ کیدوی هغه په ښکاره دلیل تباہ کړی او څوک چه ژوند پاته کیدوی هغه په واضح دلیل ژوند پاته

وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ

او ښه | الله | آوریږونکې | پوهه دے | هر کله چه ښودل تاته دوی | الله | ستا په خوب کئے
شئ او الله تعالیٰ هر څه آوری په هر څه پوهه دے - هغه وخت راپد کړه چه الله تعالیٰ هغوی (د کافران) تاسو په

قَلِيلًا ۝ وَلَوْ أَرَاكَهُمْ كَثِيرًا لَّفَشَلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ

لږ | او که ښودلې وکته تاته دوی | دیر | نو ځانها به زده باللې ووتاسو | او ځانها به اختلاف کوو تاسو
خوب کئے لږ ښکاره کول او که درته ئې دیر ښکاره کړی وکته | نو تاسو به همت باللې وواوېږه دے معامله کئے به مو

فِي الْأَمْرِ وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۸۳﴾

یہ ہے معاملہ کہنے | اویکن | اللہ | بچہ و ساتلئی | بیشک ہفتہ | بنہ پیرنی | د سینو خبرے
جگرہ شروع کرے وہ ، لیکن اللہ تعالیٰ تاسو بچہ کری یقیناً اللہ تعالیٰ نہ دہو نو حال دیر بنہ معلوم دے

وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ التَّقِيْتُمْ فِي آعْيُنِكُمْ قَلِيلًا

اور کہہ | ہفتہ بنودل تاسو | دوی | کلہ چہ تاسو ہما مخ شوی | پہ سترگو ستاسو کہنے | لبر
او ریا د کرئی چہ د معا جے پہ وقت کہنے اللہ تعالیٰ تاسو تہ دینمان کم بشکارہ کول

وَيَقَلِّلُكُمْ فِي آعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا

اور لبرے بشکارہ کرئی تاسو | پہ سترگو دہوئی کہنے | چہ پورہ کری | اللہ | ہفتہ کار | چہ کیدونکے دو
او تاسو تہ دینمان تہ کم بشکارہ کولئی چہ اللہ ہفتہ کار پورہ کری کوم چہ فیصلہ کرے شوع دے

وَالِلَّهِ اللَّهُ تَرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿۸۴﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ

او اللہ طرف تہ | واپس کولے شی | (تول) کارونہ | اے د ایمان خاوندانوا | کلہ چہ تاسو مقابلہ شی
او تو لے معا طے صرف اللہ تعالیٰ تہ راجعہ کیڑی . اے مؤمنانو ! ہر کلہ چہ یو تو لی سرہ تاسو

فِتْنَةً فَاثْبِتُوا وَادْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۸۵﴾

یو تو لی سرہ | نو کلک دُسیڑی | او یاد کرئی | اللہ | دیر | دپارہ دیکھ تاسو | کامیاب شی
مقابلہ راشی نو ثابت قدم دُسیڑی او اللہ تعالیٰ دیر دیر یا دوی چہ تاسو کامیاب شی

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ

او حکم منی | د اللہ | او ددہ د رسول | او دیوبل سرہ جگرہ مہ کوئی | گنی بزدلہ بہ شی | اولام بہ شی
او اللہ تعالیٰ او ددہ د رسول حکم منی ، او پہ خیل مینے کہنے جگرہ مہ کوئی گنی بزدلہ بہ شی او ستاسو رعب

رِيحُكُمْ وَأَصْبِرُوا ۖ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿۸۶﴾ وَلَا تَكُونُوا

رُعب ستاسو | او صبر کوئی | بیشک | اللہ | سرہ ددے | د صبر کوونکو | اومہ کیڑی
بہ ختم شی او صبر کوئی اللہ تعالیٰ د صابرانو خلقو ملکرے دے . او دہفتہ خلقو

كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطْرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَ

پہ شان دہو خلقو | چہ دوتل | د خیلو کو روونہ | پہ غر سرہ | او خلقوتہ پہ مان بنودلوسہ | او
پہ شان مہ کیڑی چہ د خیلو کو روونہ پہ غر سرہ او خلقوتہ د بنودلے پہ خیال را دوتل او

يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿۸۷﴾

او منع کوی (خلق) | د اللہ د لاسے نہ | او اللہ | پہ ہفتہ | چہ دوی لے کوی | راجا پیرہ د
خلق لے د اللہ تعالیٰ د لاسے نہ منع کول او اللہ تعالیٰ د دوی پہ کارونو احاطہ کونکے دے

وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ

او کلہ چہ بناسٹہ کول | دوی تہ | شیطان | عملونہ د دوی | او لے ویل | چہ شوک مہ غالب شی راجا پیرہ تاسو
او کوم وقت چہ شیطان ورتہ د دوی کارونہ بناسٹہ بشکارہ کول او ورتہ لے دوتل چہ نہ ہتھو کہ بنی ایم

الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ فَلَمَّا تَرَأَتْ

نن | له خلقو نہ | اوبیشک زہ مددگاریم | ستاسو | بیا هر کله چه | مخامخ شوے |
پہ تاسو غلبہ نہ شی موندے اوزہ ستاسو ملگرے یم ، خو هر کله چه دواہہ دے

الْفِئْتَنِ نَكَصَ عَلَى عَقَبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ

دواہہ دے | نو هغه واپس وگرخیدو | پہ پوند وخیلو | او دے وئیل | بیشک زہ | بیزارہ یم | له تاسو نہ
مخامخ شوے نو هغه پہ اړولو بشپو و تہتیدو | او دے وئیل | چه زہ تاسو نہ بیزارہ یم ،

إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ

بیشک زہ | وینم | هغه خہ چه | تاسو نہ وینئ | بیشک زہ | ویریدم | دالله نہ | او الله
زہ هغه خہ وینم | چه تاسو نہ بشکاری ، زہ د خدائے نہ ویریدم ، او خدائے

شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ اذْ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمُ

سخت عذاب ورکوو نکے | هر کله چه وئیل | منافقانو | او هغه خلقو | چه پہ زہونو هغوی
پہ عذاب ورکوو نکے دیر سخت دے - هغه خت لایا دکری چه منافقانو او هغه خلقو چه پہ زہونو نکے

صَرَضٌ غَرَّ هَؤُلَاءِ دِينُهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

مرض دے | مغررہ کری دی | دوی | دین ددوی | او توکل چه | توکل وکری | پہ الله باند
د کفر، مرض پروت د وئیل چه دوی (مسلمانان) پہ خیل دین نازیہی، او توکل چه پہ الله تعالی توکل وکری

فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى

نوبیشک | الله د | دیر زبردست | د حکمت خاوند | او کھ چرے | ووینے تہ | کله چه | روحو نہ و باسی
نوبیشک الله تعالی غالب او د حکمت خاوند دے - او کاش! چه تہ هغه وخت ووینے کله چه فریتے

الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ

د هغو | چه کافران دی | فریتے | گزارونه کوی | پہ مھونو ددوی | او پہ شاگانو ددوی
د کافرانو روحو نہ قبض کوی، هغوی ددوی پہ مھونو او ددوی پہ شاگانو گزارونه کوی او (وائی چه)

وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝ ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ

او دوائی | چه و شکئی | عذاب | سوزوونکے | دادے | د هغه عمل پہ سبب | چه وړاند لیرے دے
د سوزوونکی اور عذاب و شکئی - داسزا د هغو علونو پہ وجہ دہ چه تاسو پہ خپلو

أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ۝ كَذَابُ

ستاسو لاسونو | او دا چه الله | نہ دے | ظلم کوونکے | پہ خپلو بندگانو | لکه چه حال شو
لاسونو وړاند لیرلی دی او یقیناً الله تعالیٰ پہ خپلو بندگانو باند ظلم نہ کوی - ددوی حالت د

الْفِرْعَوْنَ ۖ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ

د قوم د فرعون | او د هغو خلقو | چه له دوی نہ وړاند وو | چه دوی انکار کړوو | د آیتونو | د الله
فرعون د قوم پہ شان دے او د هغو خلقو پہ شان چه له دوی نہ وړاند وو، دوی د الله تعالیٰ د آیتونو نہ انکار کړو

فَاَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿۵۲﴾

بیا و نیول دوی | الله | پہ گناہوں کو ددی | بیشک الله | دیر طاقتور | سخت عذاب و رکونکے دے
نو الله تعالیٰ پہ خیلو گناہوں کینے را و نیول ، بیشک الله تعالیٰ زور آور دے او پہ عذاب و رکونکے دیر سخت دے

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ

دا | خکہ چہ | الله | ہیخ کلہ نہ دے | بدلونکے | (ہفہ، نعمت) | کوم چہ دہ دکرہ دی | یوقوم نہ
دا حکمہ چہ الله تعالیٰ پہ یوقوم انعام و کبریٰ نو ہفہ نہ بدلوی

حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ ۖ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ

تر دے چہ | پخیلہ دوی بدل کری | خہ چہ | ددوی پہ زہرونکے دے | او چہ | الله | اوری دیکے
ترخو چہ ہغوی پخیلہ خیل عل بدل نہ کری | او الله تعالیٰ ہر خہ اوری

عَلِيمٌ ﴿۵۳﴾ ۚ كَذَٰبُ آلِ فِرْعَوْنَ ۖ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

پوہہ دے | پہ شان دہال | دقوم دفرعون | او دہفوخلقو | چہ لہ دوی نہ وراوند
پہ ہر خہ پوہہ دے | لکہ دفرعون قوم سرہ او دہغوی نہ پخوانو | خلقو سرہ چہ وشول

كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ ۖ وَأَغْرَقْنَا

دو دروغ و گنہار | آیتوں نہ دروغ و گنہار | بیا مونہ ہلاک کرل دوی | ددوی دگناہوں پہ سب | اومونہ غرق کرل
ہغوی دخیل رب آیتوں نہ دروغ و گنہار ، نو مونہ دوی دخیلو گناہوں پہ سزا کینے تباہ کرل او دفرعون

آلَ فِرْعَوْنَ ۖ وَكُلُّ ۙ كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿۵۴﴾ ۚ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ

قوم دفرعون | او تول | دو ظالمان | بیشک | دیر زیات بد | سادار
قوم مو و بکرو | او ہغوی تول ظالمان خلق دو - بیشک دالله تعالیٰ پہ نزد ہفہ خلق کوم چہ

عِنْدَ اللَّهِ ۖ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۵۵﴾ ۚ الَّذِينَ

دالله پہ نزد | ہفہ خلق دی | چہ انکارے دکر و دحق | پس دوی | ایمان نہ راوری | ہفہ خلق چہ
د کفر لار | دنیوہ دیر بد حیوانات دی نو دوی بہ ہیچرے ایمان نہ راوری ، دہغوی دا

عَاهَدَتْ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ ۖ وَهُمْ

صدہ کرے دہ | دوی سرہ | بیا | دوی ماتوی | خیلہ وعدہ | پہ ہر حل | او دوی
حال دے چہ تاترے وعدہ اختہ دہ ، بیا ہغوی خیل وعدے ہر حل ماتوی ، او دالله تعالیٰ

لَا يَتَّقُونَ ﴿۵۶﴾ ۚ فَمَا تَشْفَقْتَهُمْ فِي الْحَرْبِ ۖ فَشَرَّدَبِهِمْ

پرہیز نہ کوی | پس کہ چرے | تہ بیا موے دوی | پہ جنگ کینے | نو وزغلوہ ددوی پہ ذریعہ (پہ مرغوب
نہ ویرہ نہ کوی او کہ نہ دوی پہ جنگ کینے را قابو کرے (نوداسے سزا و رکہہ چہ) نو، وروستی

مَنْ خَلَفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَدْكَرُونَ ﴿۵۷﴾ ۚ وَإِنَّمَا تَخَافْنَ مِنْ قَوْمٍ

کوم چہ ددوی نہ وروستودی | چہ دوی | نصیحت حاصل کری | او کہ چرے تہ ویرہ | لہ یوقوم نہ
خلق پرے ہم و ویروہ شاید چہ ددے نہ سبق واخلی | او کہ دیوے دے نہ دخیان کو

خِيَانَةً فَأَنْتُمْ إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ

دُخِيَانَت | نو دغور زوه | دوی طرف ته | (د دوی وعلہ) د برابرۍ په بنیاد | بیشکه الله | نه خوښوی
ویره کیری ، نو هغوی ته معاهد کا واپس کړه چه برابر شی ، بیشکه خیانت کوونکی د خداے

الْخَائِبِينَ ۝۵۸ وَلَا يُحْسِبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا ۖ إِنَّهُمْ

خیانت کوونکی | او دا خیال ډنه کوی | هغه خلق | چه کافران دی | چه وړاند شول | بیشکه دوی
خوښ نه وئ | او کافران د دا خیال نه کوی چه دوی (زمونږ د گرفت نه) تسبید لای دی ، یقیناً دا

لَا يُعْجِرُونَ ۝۵۹ وَأَعَدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ

مونږ عاجزه کول نه شی | او تاسو تیار ساتئ | دوی د پاره | خومره چه تاسو کیکشی | قوت
خلق (الله تعالی) نه شی عاجزه کول . او د دوی مقابل له تیار کړئ | خومره چه مووس (سی)

وَمِنْ رِّبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ

او | تیار | اسونه | چه تاسو ویروئ | په هغه سره | د الله دښمنان | او خپل دښمنان
او تیار تر لاسونه | چه د الله تعالی په دښمنانو او په خپلو دښمنانو باند رعب کښوئ

وَأَخْرَيْنَ مِنْ دُونِهِمْ لَاتَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۖ وَمَا تُفْقَرُوا

او نور خلق | د دوی نه علاوه | چه تاسو نه پیژنئ هغوی | هم الله پیژنی هغوی | او خه چه تاسو خرڅ کوی
او د دوی نه علاوه په نور وخلقو چه تاسو نه پیژنئ الله ته ویرنه پیژنی ، او تاسو چه د الله تعالی

مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوفِّي إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ

له خه خیزنه | په لاسه کښه | د الله | پوره (اجر) به درکړئ | تاسوته | او په تاسو
په لاسه کښه خه خرڅ کوی نو د هغه پوره پوره بدله به درکړه شی ، او په تاسو به

لَا تُظْلَمُونَ ۝۶۰ وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلَامِ فَاجْنَحْ لَهَا وَ

به ظلم نه کیری | او که چر دوی مائله شی | صلح طرف ته | نو ته هم مائله شه | د طرف ته | او
زیات نه کیری . او که چر دوی صلح ته مائله شی | نو ته هم ورته مائله شه | او

تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۖ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝۶۱ وَإِنْ يُرِيدُوا

توکل وکړه | په الله باند | بیشکه هم هغه | آوریږونکي | یوهه دے | او که چر دوی اراده وکړي
په خداے توکل وکړه | هغه هرڅه آوری | په هرڅه پوهه دے . او که دوی تاسره

أَنْ يَخْذَعُوكَ فَإِنْ حَسِبَكَ اللَّهُ هَٰذَا الَّذِي آيَدَكَ بِغَضِرِهِ

چه دوکه درکړه تاته | نو بیشکه | کافی د تاله | الله | هم هغه د کوم چه | قوت درکړه تاته | په خپل مدد سره
د دوکه کوولو اراده وکړي نو تاله یوازے خداے بس دے ، هم د تاته په خپل مدد سره او د مؤمنانو

وَبِالْمُؤْمِنِينَ ۝۶۲ وَالْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ ۖ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا

او په مؤمنانو سره | او محبت ته واچولو | د دوی په زړونو کښه | که چر خرڅ کړه و نا | هغه خه
په ذریعه قوت درکړو | او د دوی په زړونو کښه محبت واچولو ، که تا د زهک په مخ موجوده

فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ

چہ پہ زمکہ کنے دی | قول | نوألت بہ نہ دواچوتا | پہ مینم دزہو نو ددوی کنے | اولیکن ہم اللہ
قول مالونہ خرخہ کرے وے ، نوہم ددوی پہ زہو نو کنے محبت نہ شو پیدا کوے ، لیکن اللہ تعالیٰ

أَلَفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۖ يَأَيُّهَا النَّبِيُّ

محبت دواچولو | ددوی مینم کنے | بیشک ہفہ | چیرزبردست | حکمت خاوند دے | اے نبی!

پہ دوی کنے محبت پیدا کرو ، ہفہ غالب او د حکمت خاوند دے ۔ اے پیغمبر

حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ يَأَيُّهَا النَّبِيُّ

کافی د تاد پارہ | اللہ | او کوم چہ ستا پہ حکم چلیبری | مؤمنان | اے نبی!

تا د بارہ اللہ تعالیٰ او ہفہ مؤمنان چہ تا پسے روان دی کافی دی ۔ اے نبی!

حَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ

را اوچت کرہ | مؤمنان | جنگ نہ | کد چرے وی | لہ تاسونہ | شل کسان

مسلمانانو نہ د جہاد ترغیب ور کرہ ، کہ پہ تاسو کنے شل تنہ صابرہ سری

صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ

صبر کوونکی | نو غالب بہ شی | پہ دوہ سوہ باند | اوکد چرے وی | لہ تاسونہ | اسل کسان

وی ۔ نو پہ دو دوسو (کافرانو) بہ غالب راجی ، اوکد ستاسو سلتا سری دی

يَغْلِبُوا أَلْفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ۚ

نو غالب بہ شی | پہ زرو کسانو | لہ ہفو خلقونہ | چہ کافران دی | حکم چہ دوی | (دک) خلق دی | چہ نہ پوہیری

نو د کافرانو پہ زرو کسانو بہ غالب راجی ، حکم چہ دار کافران دلسے خلق دی چہ نہ پوہیری

أَلَّنْ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا

اوس | کم کرو دینے | اللہ | لہ تاسونہ | او | ہفہ پوہی دے | چہ | پہ تاسو کنے | کمزوری دہ

اوس اللہ تعالیٰ ستاسو پینے سپک کرو ، ولے چہ ہفہ پوہیری چہ پہ تاسو کنے کمزوری دہ

فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ

پس کد چرے وی | لہ تاسونہ | یوشل | صبر کوونکی | نو دوی بہ غالب دی | پہ دو دوسو باند

نو کہ پہ تاسو کنے شل تنہ صابرہ سری وی ، نو پہ دو دوسو باند بہ غالب راجی

وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ

اوکد چرے وی | لہ تاسونہ | یوزر | نو غالب بہ وی | پہ دو دوسو باند | د اللہ پہ حکم | او اللہ

اوکد پہ تاسو کنے زرتا تنہ وی نو د اللہ تعالیٰ پہ حکم بہ پہ دو دوسو باند غلبہ یاموی او اللہ

مَعَ الصَّابِرِينَ ۖ مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى

سرہ | د صابرانو دے | نہ دی مناسب | نبی لہ | چہ وی د ہفہ سرہ | قیدیان

د صابرانو ملکرے دے ۔ یو نبی لہ د مناسب نہ دی چہ ہفہ سرہ د قیدیان یاتے شی

حَتَّىٰ يُخْجِنَ فِي الْأَرْضِ ۖ تُرِيدُونَ عَرَصَ الدُّنْيَا ۖ

تردے چہ | غلبہ بیاموی | پہ زمکہ کئے | تاسو غواہی | مال | د دنیا | د دنیا
ترخو چہ ہفہ پہ وطن کئے دُشمن نابود نہ کری ، تاسو ہو د دنیا مال متاع غواہی

وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ۖ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۶۷﴾ كِتَابٌ

او اللہ | غواہی | آخرت | او اللہ کے | دیرزیر دست | د حکمت خاوند | کہ نہ وہ | ایک شو (حکم)
او اللہ ستاسو د آخرت فائدے غواہی | او اللہ تعالیٰ غالب او د حکمتو خاوند کے | کہ د اللہ تعالیٰ لیک

مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۶۸﴾

د اللہ | د ورنہ نہ | نوزور بہ رسید و | پہ د بارہ کئے | چہ واخستہ تازندہ | عذاب | لوئے
وہو جہ نہ دے مقد رشوے ، تو تاسو تہ بہ پہ دے اخستی مال لوئے عذاب در کرے شوے دو۔

فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ

پس خوری | لہ ہفہ خہ نہ چہ | پہ غنیمت واخستلو تاسو | حلال پاک مال | او ویریدی | لہ اللہ نہ
نوخہ چہ تاسو د غنیمت پہ مال کئے ملاؤ شوی دی ہفہ حلال او پاک گنری او خوری ۔ او د اللہ تعالیٰ نہ ویرہ کوئی

إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۶۹﴾ يَأَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّمَن فِي أَيْدِيكُمْ

بیشک اللہ | بخشنو کے | مہربان دے | اے نبی ! | وواہ | ہفہ چاہہ چہ | ستاسو پہ لاسو نو کئے
بیشک اللہ تعالیٰ بخشنو کے مہربان دے ۔ اے پیغمبر ! ستاسو پہ قبضہ کئے چہ کوم قیدیان دی

مِّنَ الْأَسْرَىٰ ۖ إِنْ يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا

لہ قیدیان نہ | کہ چرے وپیژنی | اللہ | ستا پہ زہ و نو کئے | نیکی | نو تاسو لہ بہ در کری | دیر نہ
ہغوی نہ وواہ کہ اللہ تعالیٰ تہ معلوم نہ شی چہ ستاسو پہ زہ و نو کئے خیر دے نو تاسو لہ بہ د ہفہ نہ بہتر

مِمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۷۰﴾

لہ ہفہ خہ چہ واخستہ شو | لہ تاسو نہ | او معاف بہ کری | تاسو | او اللہ | بخشنو کے | مہربان دے
(مال) در کری کوم چہ تاسو نہ اخستے شو دے او ستاسو گناہونہ بہ و بخشنی او اللہ تعالیٰ بخشنو کے مہربان دے ۔

وَأَنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ

او کہ چہ دوی ارادہ و کری | تاسو د خیانت کولو | نو دوی خیانت کرے کے | د اللہ سرہ | لہ دے تہ ورنہ دے
خو کہ دوی تاسو د خیانت کول غواہی | نو لہ دے نہ ورنہ دے د اللہ تعالیٰ سرہ خیانت کرے دو

فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۷۱﴾ إِنَّ الَّذِينَ

بیا ہفہ قابو در کر و (تاتہ) | پہ دوی باند | او اللہ | بوہہ | د حکمت خاوند کے | بیشک ہفہ خلق چہ
نو اللہ تعالیٰ ستاسو پہ لاس گرفتار کر ل او اللہ تعالیٰ پہ ہر خہ بوہہ د حکمت خاوند دے ۔ بیشک چاہہ ایمان

أَمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجْهَهُمْ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ

ایمان لے راوے کے | او ہجرت لے و کرو | او جہاد لے و کرو | پہ مالو نو خیلو | او پہ خانو نو خیلو سرہ | پہ لارہ کئے
راوہے دے او ہجرت لے کرے کے او د اللہ تعالیٰ پہ لارہ کئے لے پہ خیل سر و مال سرہ جہاد

اللَّهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَا

دَ اللَّهِ | او ہفہ خلقوچہ | پناہ لے و رکھے | او مدد لے و کرد | ہم دا خلق دی | (پہ) خنے لہ دوتہ وارثان دی | رشتینی دوستی کرے دے او چاہے ہفوی لہ خائے و رکھے دے او دہفوی امداد لے کرے دے ، دغہ قول خلق دیوبل ملگری او

بَعْضُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَالَكُمْ مِّنْ وَلَا يَتِهِمْ

دَخْنُو | او ہفہ خلقوچہ | ایمان لے راورد | او ہجرت لے ونہ کرد | نشہ دے تاسو لہ | ددوی لہ وراثت نہ رشتینی دوستی او چاہے ایمان راوردے دے او ہجرت لے نہ دے کرے ، ہفوی سرہ ستاسو د خیلوی ہیتم

مِّنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا ۚ وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ

هَيْمٌ خَيْرٌ | تردے چہ | دوی ہجرت وکری | او کہ چرے | دوی مدد و غواہی لہ تاسو | ددین پہ بارہ کئے تعلق نشہ ، ترخوچہ ہجرت ونہ کری ، او کہ ہفوی ددین پہ معاملہ کئے تاسو نہ امداد و غواہی

فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيثَاقٌ

نُوتاسو باند لازم دی | مدد کول | مگر پہ ہفہ قوم | چہ ستاسو پہ مینہ کئے | او دہفوی پہ مینہ کئے | معاہدہ دی نو مدد و رکول پہ تاسو فرض دی خود داسے قوم خلاف نہ چہ ستاسو او دہفوی تر مینہ معاہدہ دی

وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝۴۲ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَا

اَوَّلِلِلَّهِ | ہفہ ختہ | چہ تاسو کوئی | مگوری | او کوم خلق چہ | کافران دی | خنے لہ دوی نہ | وارثان دی او (باد ساتی) چہ اللہ تعالیٰ ستاسو علونہ گوری وینی ۔ او خوک چہ کافران دی ہفوی پہ خیل مینہ کئے دوستان

بَعْضٌ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ۝۴۳

دَخْنُو | کہ چرے تاسو دے ونہ کری | نووی بہ | فتنہ | پہ زمکہ کئے | او فساد | دیر لے ۔ او وارثان دی ، کہ چرے تاسو پہ دے حکمونو عمل ونہ کرد نو پہ ملک کئے بہ غتہ فتنہ او دیر لے فساد جوہشی

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَّهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

او ہفہ خلق | چہ ایمان لے راورد | او ہجرت لے و کرد | او جہاد لے و کرد | پہ لاسہ کئے | داللہ او چاہے ایمان راوردے دے او ہجرت لے کرے دے او داللہ تعالیٰ پہ لاسہ کئے لے جہاد کرے دے

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا

او کومو خلقوچہ | خائے و رکرد | او مدد لے و کرد | ہم دوی دی | مؤمنان | رشتینی او چاہے ہفوی لہ خائے و رکھے دے او دہفوی مدد لے کرے دے ، دغہ کسان قول پہ حقہ مؤمنان دی

لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝۴۴ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدِ

دوی لہ دے | بخشنہ | او روزی | د عزت | او کومو خلقوچہ | ایمان راورد | پس لہ دے نہ ہفوی لہ بخشنہ او د عزت روزی دے ۔ او چاہے پہ وروستو ورخو کئے ایمان راورد او

وَهَاجَرُوا وَجَّهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ ۖ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ

او ہجرت لے و کرد | او جہاد لے و کرد | ستا پہ ملگریا کئے | ہفوی ہم لہ تاسو نہ دی | او نزد خیلوان ہجرت لے و کرد او ستاسو پہ ملگریا کئے لے جہاد و کرد نو ہفوی ہم تاسو سرہ شہر شول ، خود دینے رشتہ دار

[۱۰۰]

بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۵﴾
 خے لدویٰ | زیات قدر | دُخو | دَاللہ پہ کتاب کئے | بیشک اللہ | ہر چیز | سبہ پیڑی .
 دُخدا ئے پہ کتاب کئے دیوبل نہ زیات قدر دی ، بیشک اللہ تعالیٰ پہ ہر شے سبہ پوہ دے .

سُورَةُ التَّوْبَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَتِسْعٌ وَعِشْرُونَ آيَةً وَسِتَّةٌ عَشْرُ رُكُوعًا
 سورۃ توبہ بہ مدینہ کئے نازل شو او پہ دے کئے یوسل یوم دیرش آیتوں او شپاڑس رکوع کلے دی
 سورۃ توبہ مدنی دے او دے یوسل یوم دیرش آیتوں او شپاڑس رکوع کلے دی

بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ
 دبیزاری اعلیٰ | دَاللہ او ددہ د رسول د طرف نہ | ہو خلقو طرف نہ | (کو موسرچہ) تاسو وعدہ کرے
 (اے مؤمنان!) د دبیزاری اعلان دے دُخدا ئے او د رسول د طرف نہ ہفہ مشرکانو تہ چہ تاسو ورسرہ

مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ۚ فَيُحْوَا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا
 لہ مشرکانو نہ | پس وکرھئی تاسو | پہ زمکہ کئے | خلوس | میاشتہ | او پوہ شئی
 معاہدہ کرے دے . نو (ورثہ وواہ چہ) تاسو پہ دے ملک کئے خلوس میاشتہ نور وکرھئی او دا یقین

أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ ۚ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ ﴿۶﴾
 چہ تاسو | نہ بی عجزہ کودنکی | دَاللہ | اودا چہ | اللہ | رسوا کودنکے | د کافرانو
 وُساتی چہ تاسو خدا ئے عاجزہ کو لے نہ شئی اودا چہ اللہ تعالیٰ بہ کافران (ضروہ) رسوا کوی

وَإِذَا نِ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ
 او اعلان دے | دَاللہ او ددہ د رسول د طرف نہ | توو خلقوتہ | پہ ورخ | د لوے حج | چہ بیشک اللہ
 او د اللہ تعالیٰ او ددہ د رسول د طرف نہ پہ خلقو کئے د حج اکبر پہ ورخ اعلان وکرہ چہ اللہ تعالیٰ

بَرِيءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ۚ وَرَسُولُهُ ۚ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ
 دبیزارہ دے | لہ مشرکانو نہ | او دھفہ رسول دہم | پس کہ پچر تاسو توبہ وکرھئی | نو دا | بہ دیرہ نہ دی
 او ددہ رسول د مشرکانو نہ دبیزارہ دے ، نو کہ تاسو (د کفر او شرک نہ) توبہ وکرہ نو دا تاسو

لَكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ
 تاسو پارہ | او کہ پچر | مع وکرھوی | نو پوہ شئی | چہ تاسو | نہ بی عجزہ کودنکی | دَاللہ
 لہ دیرہ نہ دہ او کہ پچرے و موند منلہ نو یاد ساتی چہ تاسو اللہ تعالیٰ عاجزہ کو لے نہ شئی

وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۚ إِلَّا الَّذِينَ
 ادزیرے وکرہ | ہفہ خلقوتہ | چہ کافران دی | د عذاب | دردناک | مکرہفہ کو موسرچہ
 او کافرانو تہ دیو دردناک عذاب زیرے وکرہ . ہو ہفہ مشرکان چہ تاسو

عَاهَدْتُمْ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا
 تاسو معاہدہ کرے | لہ مشرکانو نہ | بیا ہفوی تاسو سورہ کے ونہ کرد | لہم | او نہ ہفوی مدد وکرہ
 ورسرہ معاہدہ کرے دہ بیا ہفوی بہ معاہدہ کئے تاسو سورہ کوتا ہی نہ دہ کرے او سنا سوبہ مقابلہ کئے

عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُّوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ

ستاسو خلاف | د چا | پس پوره کړئ | د دوی سره | د دوی معاها | د دوی مقرر مودې ته
ته چاته امداد نه د ورکړه ، نو هغوی سره خپله وعده تر نيټه پوره پوره کړئ ،

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۝ فَإِذَا أُنْصِلَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ

بیشکه الله | خوښوی | پر هیز کاران | بیا هر کله چه | تیرې شی | میاشته | د احترام
بیشکه پر هیز کاره خلق د الله تعالیٰ ډیر خوښ وی ، نو هر کله چه د حرمت میاشته تیرې شی

فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ

نو وژنئ | مشرکان | په کوم ځای کته چه | بیا مومنی دوی | او نیستی دوی
نو کوم ځای چه مشرکان بیا مومئ دوی وژنئ ، او دوی نیستی او

وَأَحْصُرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ فَإِنْ تَابُوا

اورا گیر کړئ دوی | او کښینئ | دوی ته | په هر موقع کته | پس که چیر | دوی توبه وکړي
راکړوئ ته ، او د هر موقع په ځای ورته (پټه) کښینئ نو که چیر توبه ته وویستله

وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ ۝ إِنَّ اللَّهَ

او قائم کړئ | مونږ | او ورکړئ | زکوٰۃ | نو پرېږدئ | د دوی لاره | بیشکه الله
او (پابندی سره) مونږونه کوي او زکوٰۃ ورکوي نو بیا د دوی مخه آزاده کړئ ، بیشکه الله تعالیٰ

غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ

بخښونکي | مهربان دے | او که چیر یو کس | له مشرکانو ته | پناه وغواړي له تانه
بخښونکي مهربان دے - او که په مشرکانو کته یو کس له تانه پناه وغوښتله نو ته ورته

فَاجِرُهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ ابْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ۝ ذَلِكَ

نوپاه ورکړه هغه ته | تر دې چه | هغه واورئ | کلام د الله | بیا ورسره هغه | دهغه دامن ځای ته | دا
پناه ورکړه ، تر دې چه هغه د الله تعالیٰ کلام واورئ ، بیا ځای خپل دامن ځای ته ورسره دا ځکه

بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ۝ كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ

ځکه چه دوی | داسه خلق دی | چه نه پوهیږي | څنگه کید شي (معتبره) | د مشرکینو
چه دوی داسه خلق دی چه دوی نه د الله د حکمونو علم نشته - الله تعالیٰ او دده د رسول په نزد

عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَهِدْتُمْ

وعده | په نزد | د الله | او په نزد | د رسول دده | سوا د هغو خلقو نه | چه تا د رسوله معاها کړه
مشرکانو وعده څنگه معتبره کید شي (هر کله چه دوی دا خپله ماته کړله) سوا د هغو خلقو نه کوم سره چه

عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا

په خوا د مسجد حرام کته | پس تر څو پوره چه دوی (په وعده) قائم وي | تا سوسره | نو تا سوه قائم وئ
تا سوه مسجد حرام په خوا کته معاها کړه ، نو تر څو چه دوی تا سوسره په خپل اقرار باند قائم وي تا سوه دوی

لَهُمْ ط إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ⑤ كَيْفَ وَاتُ

دوی دپاره | بیشکه الله | خوبنوی | پرهیزکاران | څنگه (معتبر کیدے شی) | حال دیکه پیر
دپاره خپل اقرار قائم و سیرئی حکم چه پرهیزکار خلق دالله خوین وی - (اود دوی نه سوا) نور و کافرانو سره معاہد

يُظْهِرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً

دوی غلبه بیا موی | په تاسو باند | نو لحاظ به نه کوی | ستاسو په حقله | درشته | اونه د معاہد
څنگه باقی پاتے کیدے شی | حال دا چه که قابو ئے دریا ند بیا موند و نونه به د خپلوئی خیال و ساقی اونه د معاہد

يُرْضَوْنَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ وَ أَكْثَرُهُمْ

دوی راضی کوی تاسو | په خپلو خلو سره | اوانکار کوی | د دوی زړونه | او اکثر له دوی نه
دوی تاسو تش د خله په خبر و خوشحالوی اوزړونه ئے انکار کوی ، او په دوی کینے اکثر خلق

فَسِقُونَ ⑧ اِشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا

نافرمان (دی) | واخستو دوی | په بدل د آیتونو دالله | قیمت | لږ | بیا منع ئے کرل (خلق)
فاسقان دی - دوی دالله تعالیٰ د حکمونو په بدل کینے ویر لږ قیمت قبول کړے دے ، پس دوی خلق

عَنْ سَبِيلِهِ ⑨ اِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑩ لَا يَرْقُبُونَ

د هغه د لارے نه | بیشکه ویر خراب کاروو | چه دوی | به کولو | دوی لحاظ نه کوی
د هغه د لار څخه منع کوی ، بیشکه دوی ویر خراب کار کولو - د یو مؤمن په حقله

فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً ⑪ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ⑫

د مؤمن په باره کینے | درشته | اونه | د وعدے | اوهم دغه دی | له حد نه تیریدونکی
دوی نه د خپلوئی څه خیال ساقی اونه د معاہدے ، اودا خلق ویر سرکښه دی

فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخِوَانُكُمْ

پس که پیر | دوی توبه وکړی | اوقام کړی | مونځ | او ورکړی | زکوٰۃ | نو دوی ستاسو ورونه و
نوک دوی توبه ووباسی ، او مونځونه کوی ، او زکوٰۃ درکوی ، نو بیا خوستاسو دین

فِي الدِّينِ ⑬ وَنُفِصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ⑭ وَ

په دین کینے | او مونځ واضح کوو | آیتونه | هغه خلقو دپاره | چه پوهیږی | او
ورونږه دی | او مونځ د پوهه خلقو دپاره خپل حکونه واضح پیش کوو - او

إِنْ تَكْثَرُوا أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ

که چر دوی ماکړی | خپل قسمونه | پس د خپله وعدے کوونه | او عیبونه ووباسی | ستاسو په دین
که د وعدے کوو نه پس دوی خپل قسمونه مات کړی او ستاسو په دین کینے عیبونه راوباسی

فَقَاتِلُوا أَيْمَةَ الْكُفْرِ ⑮ اِنَّهُمْ لَا اِيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ⑯

نو جنگ کوی | د کفر د پیشوایانو سره | بیشکه نه دی (معتبر) د دوی قسمونه | کید شی چه دی | رامنع شی
نو د کفر سردارانو سره جنگ وکړی د دوی قسمونه څه قسمونه نه دی چه دوی (د خپلو شرارتونو نه) منع شی

أَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا

آیا جنگ نہ کوئی تاسو | ہفہ خلقوسرہ | چہ ماتے کرل | خپل قسمونہ | او ارادہ کرے وہ دوی
آیا تاسو یہ داسے خلقوسرہ ہم نہ جنگیری کو مو چہ خپل قسمونہ مات کرل | اوڈ خپل پیغبر

يَا خُرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَّعُوكُمْ وَأَوَّلَ مَرَّةٍ

دویستلو | د رسول | او دوی | جگرہ شروع کرے وہ تاسوسرہ | پہ دومی خل
د جلا وطنی ارادہ ئے وکرہ | او ہم دوی تاسوسرہ (د دینمی) شروع کرے ۷۵

اتَّخَشَوْنَهُمْ ۚ قَالَ اللَّهُ أَهَى أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝۱۳

آیا تاسو دیریری لہ دوی | پس اللہ | زیات حقداری | چہ | تاسو دیریری ہفہ نہ | کہ چہ تاسوی | مؤمنان
آیا تاسو دوی نہ دیریری؟ نو (واوری) اللہ تعالیٰ زیات حق لری چہ تاسو ترے نہ | دیریری کہ تاسو مؤمنان ہی

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْرِجُهُمْ وَ

جنگ وکرے دوسرہ | چہ عذاب وکرے دوی | اللہ | ستاسو پہ لاسونو | اور سوا کرے دوی | او
دوی سرہ جنگیری | اللہ تعالیٰ بہ ستاسو پہ لاس دوی تہ سزا وکرے | اور سوا بہ ئے کرے | او

يَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ۝۱۴

فتح وکرے تاسوتہ | پہ دوی باند | او یخے کرے | سینے | د مؤمنانو خلقو
و د دوی پہ مقابلہ کینے ستاسو امداد وکرے | او د مؤمنانو خلقو سینے بہ یخے کرے

وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ ۖ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ ۚ

اولرے کرے | غصہ | د دوی د زہونو | او توبہ قبولی اللہ | د چاہے غواری
او د دوی زہونو غصہ بہ لرے کرے | او اللہ تعالیٰ د چاہے و غواری توبہ قبولہ کرے

وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝۱۵ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا

او اللہ | پوہہ | د حکمت خاوند دے | آیا کسان کوئی تاسو | چہ | تاسو ہم د پیرینو دینی
او اللہ تعالیٰ (پہ ہر خبرہ) پوہہ او حکمت خاوند دے | آیا ستاسو دا خیال دے چہ تاسو یہ پیرینو دے تو

وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا

حال د چہ لانہ دی معلوم کرے | اللہ | ہفہ کسان | چہ جہاد ئے وکرو | لہ تاسونہ | اونہ دے نیولے دوی
حال دادے چہ اللہ تعالیٰ خولا دانہ دی معلوم کرے چہ پہ تاسو کینے چا جہاد وکرو | او د اللہ تعالیٰ او د

مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً

بے لہ خدائے نہ | اونہ د دے د رسول نہ | اونہ د مؤمنان نہ | اونہ د لاز دوست
ہفہ د رسول او د مؤمنان نہ بغیر نوں دوستان ئے ونہ نیول۔

وَاللَّهُ خَبِيرٌ ۖ يَمَا تَعْمَلُونَ ۝۱۶ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ

او اللہ | نبہ خبردار دے | د ہفہ خہ نہ | چہ تاسو کوئی | نہ دے (حق) | د مشرکانو
او اللہ تعالیٰ ستاسو پہ قولو کارونو نبہ خبر دے | د مشرکانو ہلو دا حق نہ رسی

أَنْ يَّعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ ط

چہ | آباد کریں | جو مانتوں | ذالہ | چہ شہادت و رکوع کی دی | پہ خپلو خانوں | ذ کفر
چہ ذالہ تعالیٰ جہاتوں | آباد کریں | پہ داسے حال کہنے چہ ذ خپل کفر اقرار (ہم) کوی

أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي السَّارِهِمْ خِلْدُونَ ﴿۱۷﴾

ہم داخل دی | چہ ضائع شول | ذ دوی علونہ | او پہ دوزخ کہنے بہ دوی | ہمیشہ و سیدی
دافہ خلق دی ذ کو مو عملونہ چہ برباد شول | او پہ اور کہنے دوی لہ ہمیشہ اوسیدل دی

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

بیشک | چہ آبادوی | جو مانتوں ذالہ | ہفتہ ٹوک چہ | ایمان راہو پہ اللہ | او پہ ورخ | ذ آخرت
ذالہ تعالیٰ جو مانتوں صرف ہفتہ خلق آبادولے شی چہ پہ اللہ تعالیٰ باند او پہ ورخ ذ آخرت باند ایمان لری

وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ تَف

اوقائمے کرو | مونخ | او ورے کرو زکوۃ | او دُنہ ویریدو | مکر | ذالہ نہ
او ذ مونخ پابندی کوی | او زکوۃ و رکوی | او بے خدائے نہ ذ بل ہیچانہ نہ ویریدی

فَعَسَىٰ أُولَئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿۱۸﴾ أَجَعَلْتُمْ

پس امیدے | چہ ہم دغہ خلق | بہ دی | سہ لار موندونکی | آیا کرخولی دتاسو
نو امید دے چہ دغہ خلق بہ ذ ہدایت موندونکونہ دی | آیا تاسو چہ

سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ

اوبہ خنبول | حاجیانوتہ | او آباد ساتل | ذ مسجد حرام | پہ شان درعل ذ ہفتہ
حاجیانو باند اوبہ خنبول | او ذ مسجد حرام آباد ساتل ذ ہفتہ چا ذ کارونو برابر کزنی

آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهِدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ط

چہ ایمانے راہو پہ اللہ | او پہ ورخ | ذ آخرت | او جہادے و کرو | پہ لارہ کہنے | ذالہ
چہ پہ اللہ تعالیٰ او پہ آخرت باند ایمان لری | او ذ اللہ تعالیٰ پہ لارہ کہنے جہاد کوی

لَا يَسْتَوْنَ عِنْدَ اللَّهِ ط وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۱۹﴾

نہ دی برابر دوی | پہ نزد ذالہ | او اللہ | لارہ نہ بنائی | ظالمانو خلقوتہ
ذالہ تعالیٰ پہ نزد خودوی برابر نہ دی، | او اللہ تعالیٰ ظالماتونہ ذ سے لارہ پوہ نہ و رکوی

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ط

کو مو خلقو چہ | ایمان راہو | او ہجرتے و کرو | او جہادے و کرو | پہ لارہ کہنے | ذالہ
ہفتہ خلق چہ ایمانے راہو او ہجرتے و کرو | او ذ اللہ تعالیٰ پہ لارہ کہنے | پہ خپلو

بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ لَا أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ ط

پہ خپلو مالونو | او | پہ خپلو خانو نو سرہ | ویرلے دی | پہ درجہ کہنے | پہ نزد ذالہ
مالونو او خانو نو سرہ جہاد و کرو (ذ دوی) درے ذ اللہ تعالیٰ پہ نزد ویرے لوی دی

وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَآئِزُونَ ﴿۳۰﴾ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ

او هم داخل خلق دی | کامیاب | زیرے و رکوی دوتی | ددوی رب | دخیل رحمت
او هم دغه کسان کامیاب دی - دوی له خدائے دخیل رحمت او د

وَرْضْوَانٍ وَجَنَّتْ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿۳۱﴾

او د رضامندی | او د باغونو | په کومو کښه په ددوی پاره | نعمت دے | همیشه
خیل رضامندی او د جنتونو زیرے و رکوی چه په دے کښه ددوی د پاره دائمی نعمتونه موجودی

خَلِيدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿۳۲﴾

همیشه به وی | په هغه کښه | تل د پاره | بیشکه الله سره دے | اجر | دیر لوی
دوی به په دے کښه همیشه و سیردی ، بیشکه الله تعالی سره دیر لوی اجر دے .

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ

اے دایمان خاوندانو | مہ نسیئ | خیل پلاران | او خیل ورونره | دوستان
اے مؤمنانو ! تاسو خیل پلاران او خیل ورونره هم مہ ملگری کوی

إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ ۖ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ

که چرک دوی خوښ کوی | کفر | په ایمان | او څوک چه | دوستان ونیسی دوی
که چرک دوی دایمان په مقابل کښه کفر خوښ کړی وی ، او په تاسو کښه چه څوک دوی

مِّنْكُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۳۳﴾ قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ

له تاسو نه | نو هم داخل خلق دی | ظالمان | دوی | که چرک دوی | پلاران ستاسو
سره ملگری تیا کوی نو هم دغه خلق ظالمان دی - (اے پیغمبره!) اوویه که ستاسو پلاران او ستاسو

وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ

او ځامن ستاسو | او ورونره ستاسو | او ښځې ستاسو | او خیلوان ستاسو | او هغه مالونه
ځامن او ستاسو ورونره او ستاسو ښځې او ستاسو نور خیلوان او هغه مالونه چه

اَقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسْكِنٌ

چه تاسو گټلی دی | او تجارت | چه تاسو ویریدی | د هغه د نقصان نه | او د اوسیدو کورونه
تاسو گټلی دی ، او هغه سوداگری چه تاسو سره د بازار سریدی ویرید دی او ستاسو د

تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ

کوم چه خوښوئ تاسو | زیات خوښ | تاسو نه | د الله | او دده د رسول | او د جهاد نه
خوښه کورونه ، تاسو نه د الله تعالی او د رسول نه او دده په لاره کښه د جهاد کولو

فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ

ددو په لاره کښه | نو انتظار وکړئ | تر دے چه | راوړی | الله | خیل حکم
نه غوږه ښکاری | نو انتظار وکړئ تر دے چه الله تعالی خیل حکم راوړی

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٣٣﴾ لَقَدْ نَصَرَكُمُ

او اللہ | لامر نہ بنائی | ہجو خلقوتہ | چہ نافرمان دی | بیشک | مدد کرے کہ ستا
او اللہ تعالیٰ فاسقاتو خلقوتہ لامر نہ بنائی - اللہ تعالیٰ پہ دیرو موقعہ

اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ ۖ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ ۖ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ

اللہ | پہ دیرو موقعہ | او پہ ورخ دھنیں | ہر کہ پہ | پہ تعجب کئے اچول کی
ستاسو امداد کرے دے - او دھنیں پہ ورخ (ٹے ہم کرے دے) پہ دغہ ورخ تاسو پہ خیل

كَثَرْتُمْ فَلَمْ تَغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَصَاقَتْ عَلَيْكُمْ

ستاسو دیروالی | پس ہفہ پہ کار رانفلو | ستاسو | پوتہ ہم | او تنگہ شوہ | پہ تاسو باند
دیروالی ضرورہ شوی نو ہفہ ہیغ فائدہ در نہ کرہ ، او زمکہ در باند سرہ دارت والی

الْأَرْضِ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمُ مُدْبِرِينَ ﴿٣٥﴾ ثُمَّ أَنْزَلَ

زمکہ | سرہ د فراخی | بیا تاسو بیرتہ و کرخی | شا کوئی | بیا نازل کرد
تنگہ شوہ ، نو مخ پہ شا و تنبیدی - بیا اللہ تعالیٰ

اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ ۖ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ

اللہ | خیل تسکین | پہ خیل رسول باند | او پہ مومنانو باند | او راوے لیرے
پہ خیل رسول او پہ نورو مومنانو باند خیلہ تسلی نازلہ کرہ او اسے لیکرے

جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا ۚ وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ وَذَلِكَ

لنکرے | چہ ہفہ تاسو لیکرے | او | عذاب بے ور کرد | ہفوتہ چہ | کافران دی | او ہم دادہ
راولیرلو کوم چہ تاسو ونہ لیدلو او کافرانو لے سزا ور کردہ ، او د منکرانو

جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ۖ ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ

سزا | د کافرانو | بیا | توبہ قبولی | اللہ | پس لہ دے نہ
ہم داسزا دے - بیا لہ دے نہ پس اللہ تعالیٰ ہفہ کسانو لہ دتوبے توفیق ور کرد

عَلَى مَنْ يَشَاءُ ۖ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٦﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

د چاہے و غواہی | او اللہ | دیرو بخونکے | مہربان دے | اے | دایمان خاوندانو!
چہ چالہ چہ خوبہ وی او اللہ تعالیٰ دیرو بخونکے مہربان دے - اے مومنانو!

إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ

بیشک | مشرکان (خو) | ناپاکہ دی | پس دوی دنہ رانزد کیری | مسجد حرام نہ | پس
خبرہ دادہ چہ مشرکان پلید دی نو دے کال نہ پس دی مسجد حرام

عَامِهِمْ هَذَا ۖ وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيَكُمْ

لہ دے کال نہ | او کہ چرے | تاسو ویریری | لہ محتاجی نہ | نوزر یہ | غنیان کیری تاسو
تہ نہ نزد کیری ، او کہ چرے تاسو ویریری نہ ویریری نو کہ چرے اللہ تعالیٰ و غواہی

اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ ۖ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٧٨﴾

اللہ | پہ خپل فضل سره | که چرکه غوښتل | بیشکه الله | پوهه | د حکمت خاوند د
نو هغه به ډیر ذر تاسو په خپل فضل سره غنيان کړی | بیشکه الله تعالیٰ ښه پوهه | او د حکمت خاوند د

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ

جنگ وکړئ | د هغه خلقو سره | چه ایمان نه راوړی | په الله باند | اونه | په ورځ
له اهل کتابونه هغو خلقو سره جنگ کوئ چه په الله تعالیٰ باند ایمان نه راوړی اونه د آخرت په ورځ

الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ

د آخرت | او حرام نه گنزی | کوم چه حرام کړی د | الله | او د د کا رسول | اونه قبلوی
یقین لری اونه هغه څیزونه حرام گنزی چه الله تعالیٰ او د د کا رسول حرام کړی د | او

دِينِ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا

حق دین | له هغو خلقو نه | چه ورکړه شو د کتاب | تر دے چه | دوی درکړی
نه حق دین قبلوی | تر دے چه هغوی په خپل

الْجِزْيَةِ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٧٩﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ

جزیه | په خپل لاس | او دوی | ذلیل وی | او دوئیل | یهودو
لاس جزیه ورکړی | او ذلیل وځوار شی - | او یهودو دوئیل

عَزِيزٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ

عزیر | د الله خوئے دے | او دوئیل | نصاراؤ | مسیح | خوئے د
چه عزیر د الله خوئے دے | او نصرانیانو دوئیل | چه مسیح د الله خوئے

اللَّهُ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا

د الله | داده | خبره د دوی | د خلو د دوی | دوی نقل کوی | خبره | د هغه کافرانو
دے ، دا د دوی د خلو خبره دی ، د دوی نه وړاند چه کافرانو خه وئیل دو

مِنْ قَبْلُ ۖ قَاتِلْهُمْ اللَّهُ نَحْنُ أَمْ يَتَّخِذُوا

(چه) وړاند تیر شوی دی | هلاک کړی د کا الله | کوم خوا | بے لارے روان دی | نیولی دی دوی
د هغه نقل کوی الله تعالیٰ د دوی هلاک کړی کوم نحه بے لارے روان دی - دوی الله تعالیٰ

أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ

خپل عالمان | او خپل راهبان | خدایان | بے له خدائے نه | او مسیح | خوئے د مریم
پر ښه دے او خپل عالمان او درویشان ئه رب جوړ کړے دے | او مسیح ابن مریم علیہ السلام ئه هم

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا ۚ لَّا إِلَهَ

او حکم نه وو شو دوی ته | مگر | د دے چه عبادت وکړی | د یو خدائے | نشته د معبود
دوی ته صرف دو مړه قدر حکم وو چه دوی صرف د یو الله عبادت وکړی ، د د کا بغير د معبود

إِلَّا هُوَ سُبْحَنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۳۱﴾ يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا

بے لہ دہ نہ | دے پاک کے | لہ ہفتہ نہ | چہ دوی شریک مقوی | دوی غواہی | چہ | مگر مری
نشست ، ہفتہ دے خلق دے پیداکری شرک نہ پاک دے ۔ دوی دا غواہی چہ دے اللہ تعالیٰ رہا دے

نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يَتِمَّ نُورُهُ

دے اللہ نور | چہ خیلو خلوسرہ | ادنہ قبولی | اللہ | مگر داچہ | پورہ کوی | خیل نور
خُلے پہ پوکو مرہ کوی ، او اللہ تعالیٰ غواہی چہ ہفتہ خیلہ رہا پورہ خورہ کوی

وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿۳۲﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى

اگرچہ | خوش نہ کوی | کافران خلق | ہم دے دے کوم چہ | راو لیرلو | خیل رسول | پہ ہدایت
اگرکہ دے کافرانو پرے خوشی نہ راہی ۔ اللہ تعالیٰ ہفتہ ذات دے چہ خیل رسول لے دے ہدایت او

وَدَيْنَ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ

او پہ رشتینی دین سرہ | چہ غالب کوی ہفتہ | پہ دینو تو لو باند | اگرکہ | بدے گزی
حق دین سرہ راو لیرلو دے پارہ دے چہ دا پہ نورو دینو غالب کوی اگرچہ دے مشرکانو دا خبرہ

الْمُشْرِكُونَ ﴿۳۳﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ

مشرکان | اے دے ایمان خاوندانو | بیشک | دیر | لہ عالماتو نہ
ناخوشہ ولے نہ وی ۔ اے مؤمنانو ! دیر احبار (ملايان) او

وَالرُّهْبَانِ لِيَآكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ

او پیرانو نہ | خوری | مالوتہ | دے خلقو | پہ ناجائزہ | او منع کوی (خلق)
پیران (زاهدان) دے خلقو مالوتہ پہ ناحقہ خوری ، او خلق دے اللہ تعالیٰ

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ

دے اللہ دے لارے نہ | او ہفتہ خلق چہ | ذخیرہ کوی | سرہ زر | او سپین زر
دے لارے نہ منع کوی ۔ او خوک چہ سرہ او سپین زر جمع کوی

وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿۳۴﴾

اونہ خرش کوی ہفتہ | دے اللہ پہ لارہ کینے | پس زیکو کرہ دوی | دے عذاب | دردناک
او دے اللہ تعالیٰ پہ لارہ کینے لے نہ خرش کوی نو (لے نبی!) دوی نہ دردناک عذاب خبرور کرہ

يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا

پہ کومہ ورخ | چہ گرم بہ کرے شی دغہ مال | پہ اور کینے | دے دوزخ | بیابہ داغ و کرے شی | پہ ہفتہ سرہ
پہ کومہ ورخ چہ بہ دا (خزانے) دے دوزخ پہ اور کینے بنے کرے کرے شی ، او دے دوی تندہ

جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كُنْتُمْ

دے دوی تندوتہ | او دے دوی چہوتہ | او دے دوی شاکانوتہ | چہ دا دی ہفتہ نہ | چہ تا سو جمع کولو
اچھوتہ او شاکانے بہ پرے دا غلے شی (اورتہ بہ ویلے شی چہ) دا ہفتہ خزانے دی چہ تا سو

لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْذِبُونَ ﴿۳۵﴾ إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ

خیلو خانو د پاره | پس وڅکئ | هغه څه په تاسو | په جمع کولو | بیشکه | شمیر | د میاشتو
خان له جمع کړې و | پس څه په تاسو جمع کول د هغه مزره وڅکئ . بیشکه چه د میاشتو شمیر د الله تعالی

عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ

د الله په نزد | دولس | میاشته دی | د الله په کتاب کتنه | په کومه ورځه | هغه پیداکړل
په کتاب کتنه | د الله تعالی په نزد دولس میاشته دی | د هغه ورځه نه چه آسمانونه

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الدِّينُ

آسمانونه | اوزمکه | له دے نه | څلور (میاشته) | عزتمند دے دی | هم د اده | دین
اوزمکه ته پیدا کړل ، په دے کتنه څلور خاص د ادب میاشته دی ، هم دغه سم دین

الْقِيمَةُ فَلَا تَظْلُمُوا فِيهِمْ أَنْفُسَكُمْ فَتَلَّوْا

درست | پس ظلم مه کوئ تاسو | په دے کتنه | په خپلو خانو | او جنگ کوئ
دے . پس په دے (څلور و) میاشتو کتنه په خپل خان باند ظلم مه کوئ او مشرکانو

الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا

د مشرکانو سره | ټول په یوځای | لکه څنگه چه | دوی جنگ کوی تاسو سره | ټول په یوځای | او یوه شی
سره په یوځای جنگ کیری | لکه چه هغوی در سره په جمع جنگ کیری | او یاد ساتئ چه

أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿۳۶﴾ إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ

چه | الله | سره | د پرهیز کارانو د . بیشکه | (میاشت) وروستو کول | زیاته دے
الله تعالی د پرهیز کارو مل دے . بیشکه (د کفارو) میاشته مخکې وروستو کول په (خپل) کفر

فِي الْكُفْرِ يُضِلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا

په کفر کتنه | گمراه کیری | په دسمره | کافران | دوی حلال کړی دا | یو کال
کتنه نور زیاته کول دی ، کفار د دے په وجه په گمراهی کتنه غور زیری چه یو کال یوه میاشت حلال

وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِّيُؤَاطُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ

او حرام کړی دا | (بل) کال | د پاره د څه پوره کړی | شمیر (د میاشتو) | چه حرام کړی د | الله
کړی او بل کال ته حرامه کړی | چه د الله تعالی د حرامو کړو میاشتو شمیره پوره کړی نو په

فِيحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنَ لَهُمْ سُوءُ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ

بس حلالوی دوی | هغه څه چه حرام کړی د الله | بناسسته کړه شو د دوی | خراب | عملونه د دوی | او الله
د کتنه د الله تعالی حرامه کړه (میاشت) حلاله کړی ، دوی ته خپل بد عملونه بناسسته ښکاره شوی دی

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿۳۷﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ

لاسه نه ښائی | قوم | د کافرانو ته | اے د ایمان خاوندانو ! | په تاسو څه شوی د
او الله تعالی کافرانو ته د هدایت لاسه نه ښائی . اے مؤمنانو ! دا په تاسو څه شوی دی

إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّا قَلَّيْنَا إِلَى الْأَرْضِ

هر کله چه دو پیل شئ تاسو ته | و وخی | د الله په لاره کې | نو درانه شئ تاسو | د زهک طرف ته
چه کوم وخت درته دو پیل شئ چه د الله تعالی په لاره کې و وخی | نو تاسو زر په زهک پورے و نبلئ

أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاءُ

آیا راضئ شوئ تاسو | په ژوند د دنیا | د آخرت په مقابل کې | پس نه دے | سامان
آیا تاسو د آخرت په مقابل کې د دنیا ژوند خوښ کړے دے ، نو د دنیا مال متاع

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ۝۳۸ إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبُكُمْ

د ژوند د دنیا | د آخرت په مقابل کې | مکر لږ | که چر تاسو ونه وخی | نو هغه به عذاب درکړئ
خو په آخرت کې دیر لږ دے ، که تاسو جهنګ له | ونه وخی نو الله تعالی

عَذَابًا أَلِيمًا ۝ وَيَسْتَبْدِلُ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ

عذاب | دردناک | او په بدل کې به راوی | یو قوم | بدل له تاسو | او تاسو ونه رسولئ شئ | نقصان هغه
به مو په دردناک عذاب اخته کړی ، او ستاسو په ځای به یو بل قوم راوی او تاسو به هغه ته هیڅ نقصان

شَيْئًا ۝ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۳۹ إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ

د هیڅ شئ | او الله | په هر څیز باند | قادر دے | که چرے تاسو مدد ونه کړئ هغه | نو مدد کړے د هغه
ونو رسولئ شئ او الله تعالی په هر څیز باند قدرت لری . که تاسو د پیغمبر مدد ونه کړئ نو الله تعالی د هغه مدد

اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا

الله | کله چه | راوویستلو هغه | کافرانو | چه هغه دو دویم | په دوو کې | کله چه هغه دواړو
هغه وخت هم کړے وو کله چه کافرانو (د کلی نه) بهر ویستل وو (په د حالات کې چه) دوه (ملکرو) کېنه ، هر کله چه

فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا

په غار کې | کله چه ده وئیل | خپل ملگری ته | غم مه کوه | بیشکه | الله | موږ سره دے
هغه دواړه غار کې وو او هغه خپل ملگری ته وئیل چه غم مه کوه یقیناً الله تعالی موږ سره دے

فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ

پس راوولیرئو | الله | تسکین خپل (طرنه) | په خپل پیغمبر | او | قوت ئے ورکړ دده ته | په لښکرو
نو الله تعالی د خپل طرف نه په خپل پیغمبر باند اطمینان نازل کړ او په داسې لښکرو ئے د هغه امداد وکړ

لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَىٰ

چه نه لیدک تاسو هغه | او کړه هغه | خبره | د کافرانو | ښکته
کوم چه تاسو نه و وکتلی ، او د کافرانو خبره ئے ښکته کړله ، او

وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا ۝ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝۴۰ أَنْفِرُوا خِفَافًا

او خبره د الله | هم داده اوچته | او الله | دیر زبردست | دهکت خاوند د | و وخی | سپک یاری
د الله تعالی خبره خو هسے هم (همیش) اوچته وی او الله تعالی غالب او دهکت خاوند د تاسو (غز له) و وخی د لږ سامان

وَتَقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

اودروند یاری | اوجهاد کوئی | په خپلو مالونو | او په خپلو ځانونو سره | د الله په لاره کې
یاد دیر سامان سره | او په خپل سر و مال سره | د الله تعالی په لاره کې جهاد کوئی

ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ لَوْ كَانَ عَرَضًا

همدا | دیر بڼه دی | تاسو د پاره | که تاسو پوهیږئ ؟ | که چرې دے | (دینوی) مال
دا درله بهتره ده | که تاسو پورې پوهیږئ ؟ (اے پیغمبره!) | که چرې په آسانۍ سره

قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَا تَتَّبِعُوا وَلَكِنْ بَعْدَتْ

زرحاصلیدونکې | اوسفر (هم) | آسان | نو پیروی به کړه وده و غستا | اولیکن | لرې ښکاره شوه
حاصلیدونکې غنیمت وے یا آسان سفر و (اے پیغمبره!) | داخلق به یقیناً درپسې درغلی وو، | خودوی ته دا

عَلَيْهِمُ الشُّكَّةُ ۖ وَ سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا

دوی ته | لاره | او | زړه دوی قسمونه خور | په الله | که چرې زموږ وړ وے | نو ضرر نه وتلی وروږ
سفر دیر او ږد ښکاره شو، | او اوس به په الله تعالی قسمونه خورې | چه که زموږ وړ ورسیک | نو درسره

مَعَكُمْ يَهْلِكُونَ أَنْفُسُهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ

تاسو سره | دوی هلاکوی | خپل ځانونه | او الله | پوهیږي | چه بیشکه دوی
به وتلی وو، | دوی خپل ځانونه په هلاکت کې غورزوي | او الله تعالی ته ښه معلومه ده | چه دوی

لَكَذِبُونَ ۝ عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ

دروغ ژن دی | معافې وکړې | الله | تاته | وے | اجازت ورکړوتا | دوی ته
دروغ ژن دی - (اے نبی!) | الله تعالی د تاته عفو وکړی، | تا دوی ته وے اجازت ورکړو (نه)

حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ

تر دے چه | ښکاره شوے و | تاته | هغه خلق چه | رښتیني وو | او تا پېژندوے
به د وړکولو | تردے چه درته ښه و څرگنده شوے وے چه څوک | پکې رښتیني دی، | اودروغ ژن د

الْكَاذِبِينَ ۝ لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ

دروغ ویونکي | نه | غواړي اجازت له تانه | هغه خلق چه | ایمان لري | په الله
پکې هم پېژندلی وے، | کوم خلق چه الله تعالی او د آخرت په ورځ | ایمان لري | هغوی له تانه د خپل

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ

او په ورځ | د آخرت | له دے نه چه دوی جهاد وکړي | په خپلو مالونو | او په خپلو ځانونو سره
مال او ځان او د جهاد کولو په باره کې رخصت نه غواړي | چه دوی د جهاد د خدمت نه معاف و ساتي

وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ۝ إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ

او | الله | ښه پېژني | پر هیڅ کاران | بیشکه | اجازت غواړي له تانه | هغه خلق چه
(شی) | او الله تعالی پر هیڅ کاران ښه پېژني - | د رخصت خو هغه خلق غواړي چه په الله تعالی

لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَآزَتْابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ

چہ ایمان نہ راوی | یہ اللہ | اوپہ ورخ | د آخرت | اوپہ شک کہے دی | زہونہ ددوی | پس دوی
 اوپہ آخرت باتد ایمان نہ لری ، اوپہ زہونہ شک پروت دے ، نو دوی

فِي رَبِّهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ﴿٤٥﴾ وَأَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ

پہ خیل شک کہنے | سرگردانہ کیدری | اوکھ چہرے | دوی ارادہ کوئے | دوتلو | نوضروریہ تیار کرد | دیہار
پہ خیل شک کہنے سرگردانہ دی | اوکھ چہرے دوی (دجنگ میدان تہ) دوتلو ارادہ لرے نو دے لہ بہ تے خہ

عُدَّةٌ وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا

(خُ) سَامَا | اُولِيكُن | ناخوسَبه كِرل اللّٰه | راپور تے كيدل دَدوِي | پس درانه تے كِرل دَوِي | اووِي لے شول | چه كَسِي نِي تُو
تَبَارے هَم كِرے وُ. لِيكُن اللّٰه تَعَالٰی دَدوِي پَاخِي دِل خوسَبه نَه كِرل نو تَوْفِيَق تے وَرَنَه كِرُو اَوِر تَه وَوِي لے شُو

مَعَ الْقَعِيدَيْنِ ﴿٤٦﴾ لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا

سرہ | دَکبِینا ستونکو | کہ چرے راتلے وے دوی | پہ تاسو کہنے | نوٹہ بہ ووزیات کرے دوتا سو پاره | مگر
چہ دَنور و ناسو سرہ تاسو ہم کبِینے | کہ دوی تاسو سرہ دَجنک میدان تہ وتلی ہم دے نو پہ تاسو کہنے بہ

خَبَالًا وَلَا أَوْضَعُوا خِلَافَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمْعُونَ

فساد | اودوی بہ زغلیل | ستاسوپہ مینم کئے | اپہ لہتو تاسو کئے | دفساد | اوپہ تاسو کئے | جاسوسان دی
 ئے نورہ زیاتہ خرابی پیدا کرے وہ اوستاسوپہ مینم کئے بہ ئے دفتے پیدا کو لو کوشش کو لو اوس ہم ستاسوپہ

لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٢٤﴾ لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ

دَدوی | او اللہ | یوہدے | پہ ظالمانو | بیشک | الہولے وودوی | فساد | لہ دے نہ و ہاند
تہوی کہے ددوی جاسوسان شامل دی او اللہ دا ظالمان بنہ پیڑنی ۔ ددو دے نہ و ہاند ہم دَفَسے پیدا کو کو کوشش کو

وَقَلِّبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّى جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ

اولہ کبریٰ کو | ناسود پیارہ | کارونہ | تردے چہ | راؤ رسیدہ | رستینے وعدہ | او غالب شو | حکم | دالہ
اوستا سو پہ کارونہ کئے | رد و بدل کو، تردے چہ حق راؤ رسید و او دالہ تعالیٰ حکم غالب شو حال دا

وَهُمْ كِرْهُونَ ﴿٤٨﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ ائْذَنْ لِي وَلَا تَفْتِنِّي

او دوی | غوئیل نہ | اوئے نہ دوی نہ | ہفتہ دے | چہ وائی | چہ رخصت لاکرہ | ماتہ او مافتہ کئے مہ غور و
دے چہ دوی نہ غوئیلو - او پہ دوی کئے خوک دا وائی چہ ماتہ اجازت لاکرہ او پہ شر کئے مہ

الْأَفِئْتَةِ سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ مَحِيْطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٩﴾

اور پھر یہ کہ جس نے دوسری بار گناہ کیا تو اس کو دس سال کی سزا دی جائے گی۔

إِنْ تَصِبْكَ حَسَنَةٌ تَسُوهُمْ وَإِنْ تُصِبْكَ مُصِيبَةٌ

درسی تاته | اوکه پیر | ورسیدی تاته | مصیبت
 (ای پیغمبر!) که تاته خه سنیگره درسی نو دوی پر خفه کیدی، اوکه تاته خه تکلیف درسی

يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلُ وَ يَسْأَلُوا

نواہی دوی | مونہ خوشحال کرے دو | خیل کار | لہ ورا نہ | او | واپس لاہی
نودوی وائی چہ مونہ خود ورا نہ دکان پہ حقہ احتیاط کرے دو | او (داووائی او) دوی

وَهُمْ فَرَحُونَ ۝ قُلْ لَنْ يُصِيبَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ

اودوی | خوشحال وی | دواہ | ہیٹ کلمہ بہ ونہ رسیبری مونہ نہ | مگر ہفتہ چہ لیکلی دی | اللہ
پہ خوشحالی خوشحالی مخ واپس اوران شی (لے پیغیرہ!) دواہ چہ شہ اللہ تعالیٰ مونہ دپارہ مقرر کری

لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝ قُلْ

مونہ دپارہ | دھفتہ کار ساز مونہ | او پہ اللہ باند | توکل پکار دے | مؤمنان لہ | دواہ
دی مونہ نہ بہ ہم ہفتہ ملاویری ہفتہ مونہ کار ساز دے او مومنان ہم پہ اللہ تعالیٰ توکل ماتی (لے پیغیرہ!) دے

هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسْنَيْنِ وَنَحْنُ

آیا | تاسو انتظار کوئی | زمونہ پہ حق کہنے | صرف | یو لہ دوو نیکیرونہ؟ | او مونہ (خو)
(منافقانہ) نہ واوروہ چہ تاسو زمونہ پہ حق کہنے پہ دوو نیکیرونہ دیکو نیکیرونہ (دقت یا دشہادت) انتظار کوئی او مونہ

نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِهِ

انتظار کوئی | ستاسو پہ حق کہنے | داچہ ورسوی تاسو نہ | اللہ | عذاب | لہ خیل طرف نہ
ستاسو پہ حق کہنے دے خبرے انتظار کوئی چہ اللہ تعالیٰ پہ تاسو دخیل طرف نہ شہ عذاب راولیری یا زمونہ

أَوْ بِأَيْدِينَا فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ ۝ قُلْ أَنْفِقُوا

باز مونہ پہ لاسون | پس انتظار کوئی تاسو | بیشک مونہ ہم تاسو سرہ | انتظار کوئی یو | دواہ | خرچہ کری
پہ لاسونو عذاب دررسوی، پس تاسو ہم انتظار کوئی مونہ ہم تاسو سرہ انتظار کوئی - ورتہ دواہ کہ تاسو

طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَّنْ يَّتَقَبَّلَ مِنْكُمُ إِن كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ ۝

(مال) پہ خوئی | یا پہ ناخوئی | ہیٹ کلمہ بہ قبول نہ کرے شی | لہ تاسو | بیشک یی تاسو | نافرمانہ خلق
خیل مالونہ پہ رضا خرچہ کوئی او کہ پہ نارضا وخواستاسو غیرات ہیٹ قبلہ نہ شی حکہ چہ تاسو فاسقان خلق یی -

وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقَبَّلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ

اونہ لے منہ کری کو | لہ دے نہ چہ | قبول کرے شی | لہ دوی نہ | صدقہ دوی | مگر | داچہ دوی
د دوی د خیرات د نہ قبلہ ووجہ نور شہ نہ دہ خودا چہ دوی د اللہ تعالیٰ

كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا

منکرشول | د اللہ | او د دہ درسول | اودوی نہ راجی | مونہ لہ | مگر
او درسول نہ انکار کرے دے - او مونہ نہ نہ راجی خوہ ماتو

وَهُمْ كُسَالَى وَلَا يَنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَرِهُونَ ۝ فَلَا تَعْجَبْكَ

سستی کوئی | اودوی نہ خرچہ کوئی | مگر | پہ ناخوئی | پس پہ تعجب کہے دوانہ یی
زبونو - او د اللہ تعالیٰ پہ لاس کہنے خرچہ نہ کوئی خوہ ناخوئی - نو دوی مالونہ

أَمْوَالَهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ

مالونہ ددوی | اونہ | اولاد ددوی | بیشک | چہ غوری | اللہ

اود دوی اولاد دتا پہ تعجب کہ نہ اچوی ، اللہ تعالیٰ نہ دا منظورہ دہ چہ

لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ

چہ دوی نہ عذاب اور کری | پہ ہنہ سرہ | پہ ژوند کہے | ددنیا | اودوی | ددوی سالکے

د دے خیزو تو پہ انجام ہے پہ دنیا کہے پہ عذاب اخنہ کری ، او ہر کلمہ چہ ددوی ساہ دوی

وَهُمْ كَفَرُونَ ۝ وَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ

او دوی | کافران وی | اودوی قسمونہ خوری | پہ اللہ | چہ دوی خو | لہ تاسونہ دی

نوحہم بہ دوی کافران وی ، اودوی پہ اللہ تعالیٰ قسمونہ خوری چہ مونہ ستاسو ملگری یو

وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ ۝ لَوْ يَجِدُونَ

اونہ دی دوی | لہ تاسونہ | بلکہ دوی (خو) | داسے خلق دی | چہ ویریدی | کہ چہ دوی بیاموی

اودوی ہچرے ستاسو ملگری نہ دی ، بلکہ دوی خو (پہ ظاہر اوباطن کہے) فرق لرونکی کی کہ دوی د

مَلَجًا أَوْ مَغْرَبٍ أَوْ مَدْخَلًا لَّوْلَا إِلَيْهِ

حائے دیناہ ۱۰ | یا غاروتہ | یا حائے دنتوتو | نو خامضا بہ دوی واپس شی | ہفتہ

دیناہ حائے ، یا غار یا دسر پتو لو غوند حائے بیاموند ، نو پہ منہ ہلہ

وَهُمْ يَجْمَعُونَ ۝ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ

زغلید ونکی | اوخنے لہ دوی نہ | ہفتہ حق دی | چہ الزام لکوی بہ تا | پہ صدقو کہے

حان پتہ کری - اوخنے پکے داسے خلق دی چہ پہ زکوۃ دیستلو کہے پہ تا اعتراض کوی

فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا

پس چہ | دوی لہ کرے شی | لہ ہفتہ نہ | نو خوشحالہ شی | اوکہ چرے | ورنہ کرے شی دوی تہ | لہ ہفتہ نہ

نوکہ دوی لہ ترے نہ ورکے شی نو خوشحالہ شی اوکہ چرے دوی تہ پکے خہ ملاؤ نہ شی

إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ ۝ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ

نوحہخت دوی | ناراضہ شی | ادقہ بہ نبیہ وک | کہ چرے دوی | راضی کیدے | پہ ہفتہ خہ چہ ورکری دوی اللہ

نو فوراً ناراضہ شی - اوکہ دوی پہ ہفتہ برخہ راضی شوے وے چہ خدائے اور رسول ورتہ

وَرَسُولُهُ ۝ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ

اود دہ رسول | اودوی ویلے | بس دہ مونہ دپارہ | اللہ | اوس بہ راگری مونہ تہ | اللہ | دخیل فضل نہ

ورکے وے اودائے ویلے وے چہ خدائے رالہ بس دے ہفتہ بہ مونہ تہ پہ خیل فضل سرہ اود

وَرَسُولُهُ ۝ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ۝ إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ

اور رسول ددہ | بیشک مونہ | داللہ طرف نہ | امید لرونکی یو | بیشک | چہ صدقہ | دپارہ دفقیرانو

ہفتہ رسول بہ دیرخہ راگری بیشک مونہ اللہ تعالیٰ طرف تہ راغب یو - پہ حقیقت کہے د زکوۃ مال صرف دفقیرانو

وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ

ادمسکینانودی | اود کارکنانودی | چه په د (صدقو) باند (مقرر) دی | او (هغه چا د پاره) د کومو زبونونو په الفت اچول
مسکینانو او دا د راهو لوبونکو کارکنانو حق دے او د هغو خلقو حق دے د کومو د مجبوری چه منظور

وَفِي السَّبِيلِ وَالْغَرَمِينَ وَابْنِ السَّبِيلِ

اوپه (آزادولو) د هغو نوکینو | او د قرض دارو د پاره | او د الله په لاره کینو | او مسافرو (د پاره)
وی او د غلامانو په آزادولو، د قرض داروپه مدد کولو، د الله تعالی په لاره کینو په ورکولو او د مسافرو په مدد

فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٦٠

فرض دی | د الله د طرف نه | او الله | یو هه | خاوند د حکمت د | او څه له دوی | هغه د (چه)
کولو کینو خیر کیدو شی، دا د الله تعالی د طرف نه حکم دی او الله تعالی ښه پوهه د حکمت خاوند د | او څه خلق له دوی نه

يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أذُنٌ قُلْ أذُنٌ

تکلیف ورکوی | نبی ته | او وائی | چه دے (خو) | غور دے | ووايه | غور
داسه دی چه نبی ته تکلیف ورکوی او وائی چه داسه د هر چا هره خبره آوری، ووايه چه دا خوشناسود

خَيْرٌ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ

ښه دے تاسو د پاره | یقین لری | په الله | او یقین لری | د مؤمنانو په خبره | او رحمت د
فائدے د پاره داسه دے، دے په الله تعالی یقین ساتی او د مسلمانانو په خبره باورکوی او په تاسو کچه

لِلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ

د هغو د پاره چه | ایمان راوړی | له تاسو نه | او | کوم خلق چه | تکلیف ورکوی | د الله رسول ته
چه څوک ایمان لری د هغوی د پاره رحمت دے، او څوک چه د الله تعالی رسول له تکلیف ورکوی

لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٦١ يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ

هغوی له | عذاب (دے) | دردناک | دوی قسمونه خوري | په الله | تاسو د پاره | چه راضی کړی تاسو
هغوی د پاره دردناک عذاب دے | دا خلق ستاسو په وړاند قسمونه خوری چه تاسو خوشحاله کړی

وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ إِنَّ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ٦٢

او الله | او د دے رسول | زیات حقداری | چه رضامند ئی کړی دوی | که پوره دوی | مؤمنان
حالانکه الله تعالی او د دے رسول د د خبری زیات حق لری چه دوی ئی رضا کړی که دوی په رښتیا مؤمنان دی

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَنِ يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ

'ایا دوی ته معلومه نه ده | چه هغه | کوم چه مخالفت وکړی | د الله | او د دے رسول | نو ښه که د د پاره
'ایا دوی ته معلومه نه ده چه څوک — د الله تعالی او د دے رسول مخالفت کوی نو هغه د پاره

نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ٦٣

اور | د دوزخ | همیشه به وی | په هغه کینو | هم داده | رسوائی | هیره لویه
د دوزخ اور مقرر دے چه همیشه به پکښه پراته وی او دا هیره د رسوائی خبره ده

يَحْذَرُ الْمُنْفِقُونَ أَنْ تَنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةُ تُنَبِّئُهُمْ

دیریزی | منافقان | له دے نہ چه نازل شی | په دوی باند | (خه) سورت | چه ونبائی دوی ته منافقان دیکه نه دیریزی چه چرته (په مسلمانانو) داسه سورت رانازل نه شی چه ددوی (منافقان) د

بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَهْزِءُوا إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ

هغه څه چه | ددوی په زړونو کې دی | دوايه | مسخره کوی تاسو | بیشکه الله | ښکاره کوونکې د زړونو حال ورته څرگند کړی (لے پیغمبره) دوايه چه (ښه ده) خدا اکلتی کوی، بیشکه الله تعالی هغه څیز

مَا تَحْذَرُونَ ۶۳ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا

د هغه خبر کوې نه چه تاسو دیریزی | او که چیرې | ته له دوی نه پیوس وکړ | نو دوی به ضرر وائی | بیشکه چه مونږه څرگند ونکړه د کوم نه چه تاسو دیرې کوی - او که پیوس ترې نه وکړې (چه څه خبر موکولې؟) نو جواب به وکړی

نَحْنُ وَنَحْنُ وَتَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ

تو ته | اولوبه کولې | دوايه | آیا په الله | او دده په آیتونو | او دده په پیغمبرو چه مونږ خو هسے تو ته تکلې کولې، ورته دوايه چه آیا ستاسو تو ته په الله د هغه په آیتونو او په

كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ ۶۴ لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ

تاسو تو ته کوئ | بهانې مه جوړوئ | تاسو خو کافر شوی | پس له ایمان راوړونه پیغمبر پورې کیږی؟ اوس عذرونه مه کوئ | تاسو د ایمان راوړولو نه پس بیا کفر کړې دے

إِنْ تَعَفُّ عَنْ طَائِفَةٍ مِّنْكُمْ نَعَذِّبُ طَائِفَةً

که چیر مونږ معافی وکړو | یو ځای ته | له تاسو نه | نو مونږ به عذاب ورکړو | بله ځای ته که مونږ ستاسو یو ځای ته معاف هم کړو ، نو بل ځای ته به عذاب سزا ورکړو

يَأْتَهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ۶۵ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ

ځکه چه دوی | دوی | گناهکار | منافقان سړی | او منافقانه ښځې ځکه چه دوی مجرمان دی - منافقان سړی | او منافقانه ښځې

بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ

د یو بل (ملګری) دی | حکم کوی | د بد کار | او منع کوی | د یو بل پشان دی ، د بدو خبرو تعلیم ورکوی ، او د نیکی نه

عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ

د نیک کار نه | او بند ساتی | لاسونه خپل (د خیر نه) | هیر کړو دوی | الله خلق منع کوی (او د نیکی په لاره کې د څرخ کولو نه) خپل لاسونه منع ساتی، دوی الله تعالی هیر کړو

فَنَسِيَهُمْ ۶۶ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۶۷ وَعَدَ اللَّهُ

پس هغه هیر کړل دوی | بیشکه | منافقان | نافرمانه دی | وعده کړې ده | الله نوا الله تعالی هم دوی هیر کړل (یاد ساتی) چه منافقان یقیناً نافرمانه دی - الله تعالی د منافقان سر او د منافقان

الْمُتَفِقِينَ وَالْمُتَفِقَاتِ وَالْكَفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ

منافقاو سروسره | اود منافقاو بنجوسره | اود كافرانوسره | داور د دوزخ | چه همیشه به وی دوی
بنجو سره | اود كافرانوسره د دوزخ د اور وعده کره ده | چه همیشه به بکنه

فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ ج وَلَهُمْ

په دے کښه | هم دا (عذاب) | بس د دوی له | او | لعنت کره د په دې | الله | اودوی د پاره
پیراته وی او دغه (عذاب) د دوی د پاره کافی ده | او په دوی باند د الله تعالی لعنت د اود دوی د

عَذَابٍ مُّقِيمٍ ۶۸ كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ

عذاب دے | همیشه | رستاسو مثال | پشان د هغو خلقو د | چه له تاسو نه وړاند وو | هغوی وو ډیر زیات
پاره د همیشه عذاب مقرر دے . (ستاسو کارونه) د هغه چا په شان (دی) چه تاسو وړاند تیر شوی د چه تاسو

مِنْكُمْ قُوَّةً وَ أَكْثَرَ أَمْوَالًا وَ أَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا

له تاسو نه | په قوت کښه | اوزیات وو | په مال کښه | او په اولاد کښه | پس هغوی فائده واخستله
زیات زور او وړ | او تاسو نه زیات مال اود اولاد خاوندان وو ، پس هغوی د خپله دنیوی

بِخَلْقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلْقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ

له خپله برخه نه | پس تاسو هم فائده واخستله | له خپله حصه نه | لکه چه | فائده اخسته وه | هغو خلقو کوم چه
برخه نه فائده اوچته کړه | او تاسو د خپله دنیوی برخه نه بښه فائده اوچته کړه ، لکه څنګه چه هغه خلقو چه له تاسو نه

مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ وَ خُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا

له تاسو نه وړاند وو | له خپله برخه نه | او تاسو هم مشغول شوی (په بد خبرو) | لکه چه هغوی | مشغول وو
وړاند وو د خپله برخه نه فائده اوچته کړه ، او په هغه نا کاره بحثونو کښه پریوتلئ لکه هغوی چه

أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ

هم دا خلق د (چه) | ضائع شول | عملونه د دوی | په دنیا کښه | او په آخرت کښه | او هم دا خلق دی
پکښه بوخت شوی وو ، د داسه خلقو علونه په دنیا او آخرت دواړو کښه ضائع لاهل او هم دغه خلق

الْخٰسِرُونَ ۶۹ أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

نقصان موندونکي | آیانه دے | رسیدل د دوی ته | خبر | د هغو خلقو چه | له دوی نه وړاند وو
پخپله تاوانیان شول | آیا دوی ته د پخوانو خلقو حالات نه دی رارسیدل

قَوْمِ نُوحٍ وَ عَادٍ وَ ثَمُودَ ۷ وَ قَوْمِ إِبْرٰهٖمَ

د قوم د نوح | اود عاد | اود ثمود | او قوم د ابراهیم
د قوم د نوح ، اود عاد ، اود ثمود ، او د قوم د ابراهیم ، او

وَ أَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكِ ۸ أَتَتَّهُمْ رُسُلُهُمْ

اود مدین والو | اود اپوټه شوو کلو | چه راغلل دوی ته | پیغمبران د دوی
د مدین د اوسیدونکو او د هغه کلو چه اړول شوی وو ، هغوی ته خپلو پیغمبرانو څرګند دلیلونه

بِالْبَيِّنَاتِ ۖ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ

یہ بخبر و بنا و سہ | پس نہ دوا اللہ (داسے) | چہ ظلم نہ کرے و وہ دوا باند | لیکن دوی پخیلہ | یہ خیلو کانونو
راوڑل ، نو اللہ تعالیٰ پہ هغوی هیشک زباتے نہ کولو | هو هغوی پخیلہ | پخیلو

يُظْلِمُونَ ۝ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ

ظلم کولو | او مؤمنان سہری | او مؤمنانے بنے | غنے له دوی نہ ملگری دھودی
کانونو ظلم کولو - او مؤمنان سہری او مؤمنانے بنے | دیوبل ملگری | دی

يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۚ وَيُقِيمُونَ

چہ حکم کوی | د نیک کار | او منع کوی | د بدو کارونو نہ | او قائموی
د نیکو کارونو تعلیم ورکوی ، او د بدو کارونو نہ خلق منع کوی ، او د مونخونو

الصَّلَاةَ ۚ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ

مونخ | او ادا کوی | زکوٰۃ | او حکم منی | د اللہ
پابندی ساقی ، او زکوٰۃ ورکوی ، او د اللہ تعالیٰ او ددہ د رسول

وَرَسُولَهُ ۚ أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ

او ددہ د رسول | ہم داخل دی | چہ رحم بہ و کری پہ دوی باند | اللہ | بیشک | اللہ | دیرزبردست
حکم منی ، یہ دے خلقو بہ اللہ تعالیٰ دیرز رحم و کری (یاد ساتی چہ) اللہ تعالیٰ یقیناً غا

حَكِيمٌ ۝ وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

د حکمت خاوند دے | وعدہ کرے دہ | اللہ | مؤمنانو سہرو | او مؤمنانو بنجوسہ
او د حکمت خاوند دے اللہ تعالیٰ د مؤمنانو سہرو او مؤمنانو بنجوسہ دداسے باغونو د

جَنَّتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

د جنتونو | چہ بھیڑی بہ | لاند د هفے نہ | نہرونہ | (چہ) دوی بہ ہمیشہ د | پہ هفے کئے
ورکولو ارادہ کرے دہ | چہ د هفے لاند بہ نہرونہ بھیڑی کوم خائے چہ بہ دوی ہمیشہ

وَمَسْكِنٌ طَيِّبَةٌ ۚ فِي جَنَّتِ عَدْنٍ ۚ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ

او د پاکیزہ مکانونو | داسی باغونو کئے | او رضامندی | د اللہ
وسیری او دداسے پاک صفا مکانونو چہ د ہمیشہ پہ باغونو کئے بہ وی او د تونو نہ غتہ خبرہ دا چہ د اللہ

أَكْبَرُ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ يَأَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ

دیرہ لویہ دہ | ہم دا دہ | کامیابی | دیرہ لویہ | اے نبی ! | جہاد و کرہ
رضامندی بہ ورتہ حاصل شی، ہم دا د تونو نہ لویہ کامیابی دہ - اے نبی ! کافرانو او منافقانو

الْكُفَّارَ ۚ وَالْمُنَافِقِينَ ۚ وَاعْلَظْ عَلَيْهِمْ ۚ وَمَا لَهُمْ

د کفارو | او منافقینو سہرہ | او سختی کوہ | پہ دوی | او خائے د دوی
سہرہ جہاد کوہ | (وہ پہ دوی باند سختی کوہ | او (یاد ساتی چہ) د دوی خائے

جَهَنَّمَ ط وَيُسَّ الْمَصِيرُ ۝۴۳ يَخْلِفُونَ بِاللّٰهِ مَا قَالُوا

دوزخ دے | او ہفتہ دیر بد | خائے دے دوا پس تلو | دوی قسمونہ خوری | پہ اللہ | چہ نہ دی ویلی دوی
دوزخ دے | او ہفتہ دیر خراب خائے دے - دوی پہ اللہ تعالیٰ قسمونہ خوری چہ موبزہ فلانی خبر نہ

وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ

او بیشک ویلے دے دوی | خبرہ | د کفر | او دوی کافران شول | پس | د خیل اسلام راوڑ نہ
دہ کرے ، حال دادے چہ دوی د کفر خبرہ ضرور کرے دہ او د اسلام نہ پس نے کفر غورہ کرو

وَهُمُّوا بِمَا لَمِنَّا لَوْلَا جَ وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ

او دوی ارادہ و کرہ | دہفتہ خے | چہ دوی بیانہ موندہ | او دوی بدل وائے خستلو | مگر دے خبر چہ
او صف کار تہ نے لاس و اچولو چہ ترسره نے نہ کرے شو او دوی صرف دے خبرے بدلہ داخستلہ

أَغْنَاهُمْ اللَّهُ وَ رَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا

غنیان کرل دوی | اللہ | او | د دے رسول | پہ خیل فضل سرہ | پس کہ چر دوی توبہ و کرے
چہ اللہ تعالیٰ او د دے رسول پخیلہ مہربانی سرہ دوی غنیان کرے دو ، نو کہ چر دوی توبہ و باری

يَكْ خَيْرًا لَّهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ

نووی | چیرہ نہ | د دوی د پاره | او کہ چرے | دوی دنہ منی | نو عذاب بہ و کرے دوی لہ | اللہ
نوداہ و رلہ بہترہ وی ، او کہ چرے دوی دنہ منی ، نو اللہ تعالیٰ یہ دوی لہ پہ

عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَالَهُمْ

عذاب | دردناک | پہ دنیا کینے | او پہ آخرت کینے | او نہ بہ وی دوی پاره
دنیا او آخرت کینے دردناک عذاب و کرے ، او پہ مخ دے

فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيِّ وَلَا نَصِيرٍ ۝۴۴ وَمِنْهُمْ مَنْ

پہ مخ دے مکے | خوک دوست | او نہ خوک مددگار | او نے نہ دوی نہ | ہفتہ خوک دی
بہ د دوی د پاره نہ خوک دوست وی او نہ مددگار - او پہ دوی کینے نے ہفتہ دی کو موچہ

عَهْدَ اللَّهِ لَئِنْ أَتَيْنَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ

چہ وعدے کرے اللہ سرہ | کہ چر ہفتہ را کرے موبزہ | لہ خیل فضل نہ | نو موبزہ نہ ضرور صدقہ و کرے | او موبزہ نہ ضرور
د اللہ تعالیٰ سرہ وعدے کرے وہ چہ کہ اللہ تعالیٰ موبزہ پہ خیل فضل سرہ (مال) را کرے نو موبزہ نہ ضرور خیر کرے

مِنَ الصَّالِحِينَ ۝۴۵ فَلَمَّا أَتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا

لہ نیکان نہ | بیا ہر کلہ چہ | و کرے دوی ہفتہ | لہ خیل فضل نہ | نو دوی شومیا و کرے
اوبنہ نیکان یہ شو - بیا ہر کلہ چہ اللہ تعالیٰ پہ خیل فضل سرہ دوی لہ (ہر خے) و کرے نو پہ دے کینے

بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ۝۴۶ فَأَعْقَبَهُمْ

پہ ہفت کینے | او دوی و او ریل (دو عتہ) | او دوی | مخ او ریل دی | پس د دوی انجام کینود (اللہ)
نے شومیا شروع کرے او (دو عتہ) و او ریل او انکار نے و کرے - نتیجہ داشوہ چہ اللہ تعالیٰ

نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا

نفاق | ددوی پہ زہی و نو کینے | ترھے ورے پورے | ددوی بہ ملاویگا دھنہ سرے | حکمہ | ددو کھالفت و کرد
ددوی پہ زہو نو کینے | داسے نفاق و اچو نو چہ د ملاقات (قیامت) ترورے پورے بہ قائم وی حکمہ چہ

اللَّهُ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿۷۸﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا

دالہ سرے | دھنہ وعدہ چہ ددہ سرے کرے وہ | او پہ سبب ددچہ ددوی بہ دروغ و بیل | آیا دوی نہ پوہیدی؟
ددوی اللہ تعالیٰ سرے بے لوطی و کرہ | او دروغ و بیا کاتے نے و کرے .

أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ

چہ اللہ | پوہیدی | ددوی پہ رازونو | او ددوی پہ پتو خبر | اودا چہ | اللہ | بنہ پوہیدی
چہ اللہ تعالیٰ ددوی پہ پتو رازونو او ددوی پہ پتو خبر و بنہ خبر | اودا چہ اللہ تعالیٰ دغیبو پہ

الْغُيُوبِ ﴿۷۹﴾ الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

پہ غیبو | کوم (منافقان) چہ | الزام لکوی | پہ خوشحالی سرے خیر کوونکو | مؤمنانو باند
خبر و باند بنہ عالم | دا ہنہ خلق دی چہ پہ خیلہ مرضی خیرات کوونکو مؤمنانو نہ دخیتر

فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ

پہ صدقہ کینے | اوکوم (مؤمنان) چہ | خہ نہ بیامومی | سوا دخیل محنت نہ
پہ حقہ ملامتیا کوی ، او ہنہ خلق چہ نہ بیامومی مکر دخیل محنت (صلہ) دا

فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ

نودوی توتے کوی | ہغوی پورے | توتے و کرے اللہ | ددوی سرے | او ددوی دپارہ | عذاب رکے
منافقان دوی پورے توتے کوی ، اللہ تعالیٰ ددوی د مذاق (بدلہ) و کرہ او ددوی دپارہ

أَلِيمٌ ﴿۸۰﴾ اَسْتَغْفِرُ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ

دردناک | نہ بخشنہ غوارے | دوی پارہ | یا بخشنہ نہ غوارے | دوی پارہ | کہ نہ بخشنہ غوارے
دردناک عذاب مقدرے کہ نہ ددوی دپارہ بخشنہ غوارے او کہ نہ غوارے کہ نہ ورلہ (پوکل نہ)

لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ

دوی دپارہ | او یا (۷۰) | خلہ (ہم) | نو ہیکلہ بہ ونہ بخنی | اللہ | دوی | دا
او یا خلہ بخشنہ غوارے خو اللہ تعالیٰ بہ دوی ہیچرے ونہ بخنی ، دا حکمہ چہ

بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي

پہ ددچہ دوی | انکار و کرد | دالہ | او ددہ د رسول | او اللہ | لارہ نہ بنائی
ددوی د اللہ تعالیٰ او ددہ د رسول نہ انکار کرے دے ، او اللہ تعالیٰ بد عملہ قوم پہ

الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿۸۱﴾ فَرَحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ

نا فرمانو خلقو نہ | خوشحالہ شول | وروستویاتے شوی (لہ جہاد نہ) | پہ خیلہ ناستہ
سمہ لاس نہ پوئی . دا وروستو پاتے کید و نکی خلق د پیغمبر نہ پہ وروستو

خَلَفَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ

یہ خلافِ پیغمبرِ خدا ہے | اوخوینہ نہ کرے دی | چہ جہاد و کمری دوی | پہ مالو نوخیلو | او پہ خانوخیلو
باتے کیدو باند خوشحالہ شول ، او داتے خوینہ نہ کرے چہ پہ خیل مال او سر باند د الله تعالیٰ پہ لارے

فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ

جہاد و کری۔ | او خلقو تہے (ہم) ووئیل چہ بہ داسے سختہ گرمی کئے (جہاد دپارہ) سفرمہ کوئی تہ ذرہ

نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا ۖ لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾ فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا

اور دَ دوزخ | دیر سخت دے | پہ گرم الوی کہے | کاش چہ دوی پوھیک | پس وُد خانڈی دوی | لب
دوا یہ چہ دَ دوزخ | اور خود دے نہ زیات گرم دے کاش چہ دوی پہ دے خبرہ پوھیک۔ نو لبے ورے د و خانڈی

وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَإِنْ

اوڳوڌ ٿاڙي | ڊير | داسزا | دَهفَ ٿَڻَ ده | ڇه دوی به کول | پس ڪه چرے
اوبيا ڊيره صوده ڌ ٿاڙي ، د دوی د کارونو هم دغه سزا ده - نوڪه چرے

رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِّنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُوكَ

تہا اللہ تعالیٰ دُعوئی (منافقینو) یو تو لی طرف تہ واپس راوستے اور یہ بلہ موقعہ) تانہ میدان جنگ طرف

لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَّنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَّنْ تُقَاتِلُوا

دَو تلو (جنگ پاره) | نو وایه | چه هیئت کله تاسو وتلنه شی | ماسره | چرے هم | او هیئت کله تاسو جنگیلنه شی
ته دَو تلو اجازت و غواهی نوورته جواب ورکړه چه تاسو ماسره هېچرے وتلنه شی اوزماپه ملکرتیا کبه هیئت کله د

مَعِيَ عِدَّةٌ أَوْ أَتَتْكُمْ رَضِيَّتُمْ بِالْفَعْدِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا

زما پہ ملکر تیا کئے | دسمن سرہ | بیشکہ تاسو | راہی شوئی | پہ کشتیا ستلو | پہ اول | حُل | پس کبینی تاسو
د دسمن عقابلہ نہ شی کوے - بیشکہ تاسو پہ اول حُل (پہ کورو نو کبے) ناسنہ خوشہ کرمے وہ - نواس ہم تاسو

مَعَ الْخُلَفَاءِ ۝ وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّتَّ أَبَدًا

دَورِ سَوتو پاتے خَلقِ سَورہ | اومہ کوہِ مَونج (دَجنار) | پَہ ہِیت کس باند | لہ دوی نہ | چہ مَرشی | چرے ہم
وَرِ سَوتو پاتے خَلقِ سَورہ کِینیئ۔ او (اے نبی!) آئندہ چہ پَہ دوی کینے خُوکِ مَرشی نو مہ دَھعہ جَنارہ کوہ

وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ ۖ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

اومہ ودریبرہ تہ | پہ قبر دہفہ | بیشکہ دوی انکار و کرد | دَاللہ | اوددہ دَرسول
او ملہ تے پہ قبر ودریبرہ ، حکمہ چہ دوی دَاللہ تعالیٰ اوددہ دَرسول نہ انکار کہے کہ

وَمَاتُوا وَهُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿٨٢﴾ وَلَا تَعْجَبْكَ اَمْوَالُهُمْ وَاَوْلَادُهُمْ

اودوی صرہ شول | اودوی نافرمانہ وو | اوپہ تعجب کئے دوآنہ چوی | مالونہ ددوی | او اولاد ددوی
 اوپہ داسے حالت کئے شری دی چہ دوی نافرمانہ وو۔ ددی مالونہ اوددی اولاد تاپہ تعجب کئے وانہ چوی

إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ

بیشک | غواہی اللہ | چہ | عذاب و کرہی دوی تہ | ددے پہ وجہ | پہ دنیا کئے | او دوی
اللہ تعالیٰ خو صرف دا غواہی چہ دوی تہ پہ ہفہ خیز و نوسرہ پہ دنیا کئے عذاب و کرہی او ددوی ساہ

أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٨٥﴾ وَإِذَا أَنْزَلْتُ سُورَةً أَنْ آمِنُوا

روہونہ ددوی | او دوی کافر دوی | او ہر کلمہ چہ نازل کرے شی | یوسورت | چہ ایمان راوہی
دوی نو پہ داسے حالت کئے چہ دوی کافران وی - او کلمہ چہ یوسورت پہ دے مضمون را نازل شی چہ تاسو

بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذِنَكَ أُولُوا الطُّوَلِ

پہ اللہ | او جہاد و کرہی | پہ ملکر تیا کئے | ددہ د رسول | نواہزت غواہی لہ تانہ | مالدارہ خلق
پہ اللہ ایمان راوہی او د رسول پہ ملکر تیا کئے جہاد و کرہی ، نو لہ دوی نہ مالدارہ خلق در نہ

مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٨٦﴾ رَضُوا

لہ دوی نہ | او وائی | پریر دہ مونہ | چہ شومونہ | دکنینا ستونکو سرہ | دوی راضی شول
اہازت غواہی او وائی چہ مونہ پریر دہ چہ د ناستو خلقو سرہ (ناست) پاتے شو - دوی پخیلہ

بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ

پہ دچہ دوی ددوی | سرہ | دوروستو پکید و کونجو | او مہر و وعلے شو | پہ زہر و نو ددوی | پس دوی
پہ دے راضی دچہ کور ناستو زنا نو سرہ ملگری پاتے شی او ددوی پہ زہر و نو مہر لگوے شو دے پس دوی

لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٧﴾ لَكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ

نہ پوہیری | لیکن | رسول | او ہفہ کسان چہ | ایمان راوہو | ددہ سرہ
نہ پوہیری ، لیکن رسول او ہفہ خلقو چہ ددہ سرہ لے ایمان راوہو پہ خیلو

جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ لَهُمْ

دوی جہاد و کرہو | پہ خیلو مالو نو سرہ | او پہ خیلو مالو نو سرہ | او ہم دا کسان دی | چہ دوی دپارہ
مالو نو او پہ خیلو مالو نو سرہ لے جہاد و کرہو ، ہم دا خلق دی چہ ددوی د

الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ

بشیرے دی | او ہم دا خلق دی | خلاصے موندونکی | تیار کرہی دی | اللہ | دوی دپارہ
پارہ بشیرے دی او ہم دا کسان کامیاب دی - اللہ تعالیٰ ددوی دپارہ داسے باغونہ

جَنَّتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

باغونہ | چہ بہیری بہ | دہفہ لاند | نہرونہ | ہمیشہ بہ وی دو | پہ ہفہ بے
تیار کرہی دی چہ دہفہ لاند بہ نہرونہ بہیری - ہم پہ دے کئے بہ دوی ہمیشہ وی

ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾ وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ

دادہ | کامیابی | دیرہ لویہ | او راغلل | عذر کوونکی | لہ کلی والونہ
او دایوہ لویہ کامیابی دہ - اولہ کلی والونہ بھانے مگر راغلل

لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ

چہ رخصت و رکھے شی | دوی تہ | او کھینا ستل | ہفہ کسان کو موچہ | دروغ و وٹیل | اللہ | او ددہ رسول تہ
چہ (د پاتے کیدو) اجازت ورتہ و رکھے شی او ہفہ کسان بالکل کھینا ستل چاہے د اللہ او رسول سر پہ دروغ و

سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۹۰ لَيْسَ

زسر بہ ورسیری | ہفہ تہ چہ | کافران دی | لہ دوی نہ | عذاب | دردناک | نشتہ دے
کھے وہ ، پہ دوی کینے شوک چہ پہ کفر کینے پاتے شی ہفوی لہ دردناک عذاب مقہ دے ۔ پہ

عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ

پہ کمزور و باند | او نہ پہ رنخوران و باند | اونہ پہ ہفہ خلق و باند کو چہ | نہ بیاموی
ضعیفانہ | او پہ ناروغو | او پہ ہفہ چا چہ (د جہاد) خرچہ نہ بیاموی

مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا انْصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا

ہفہ خیرچہ | خرچہ کری | ہیٹ گناہ | ہرکے چہ دیکھو خواہی کوی | د اللہ | او ددہ رسول | نشتہ دے
ہیٹ گناہ نشتہ کہ دوی د اللہ تعالیٰ او ددہ رسول سرہ مخلص وی ، پہ

عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۹۱ وَ

پہ نیکی کو و نکو باند | (خفہ) الزام | او اللہ | بخشنو کے | مہربان دے | او
داسے نیکانو ہیٹ الزام نشتہ ، او اللہ تعالیٰ بخشنو کے مہربان دے ۔ او

لَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا اتَّوَكَّلُوا لَتَذِمَّهُمْ قُلْتُ لَا أَجِدُ مَا

نہ پہ ہفہ خلقو چہ | ہرکے چہ دوی راشی تاتہ | د پارہ دے چہ تہ سوری و رکھے دے | نوتا و وٹیل | چہ زہ نہ بیامو ہفہ
پہ ہفہ چاہم خفہ گناہ نشتہ چہ تالہ راشی چہ (جہاد لہ) ورلہ سوری و رکھے اوتہ ورتہ و وکچہ ماسر سوری

أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيَيْنُهُمْ تَفِيضٌ مِنَ الدَّمْعِ

چہ زہ سورہ کرم تاسو | پہ ہفہ باند | نود و واپس شو | او ددہ دوی ستر کے | بھیڑی | لہ او شیکو نہ
نشتہ چہ تاسو پیرے سورہ کرم ہفوی واپس شی او د ستر کو نہ ئے دغم اونکے

حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ ۹۲ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ

(لہ دے) غم نہ | چہ دوی نہ بیاموی | ہفہ خفہ چہ | دوی خرچہ کری | بیشک | الزام | (خو) پہ ہفہ کسانو دے
خامی حکم چہ دہفوی سرہ د خرچہ د پارہ مال نہ وی ۔ (او الزام) صرف پہ ہفہ خلقو دے چہ لہ تا

يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا

چہ اجازت غواہی لہ تانہ | او دوی | مالدار دی | دوی راضی شول | پہ دیکھ | دوی پاتے شی
نہ (د دوستو پاتے کید) اجازت غواہی سرہ دے چہ ہفوی مالدار دی ، دوی دوستو پاتے کید و نکو بخوسرہ

مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۹۳

د دوستو پاتے کید و نکو بخوسرہ | او مہر کو لے دے | اللہ | ددوی پہ نہ دنو باند | پس دوی | نہ پو بھیڑی
پاتے کیدل خوش کرل او اللہ تعالیٰ ددوی پہ نہ دنو باند مہر کو لے دے پس دوی (د جہاد پہ برکتو) نہ پو بھیڑی

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذْ رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا

عذر بہ دگری دوی | تاسوتہ | ہرکہ چہ واپس راشی تاسو | دوی تہ | وواہہ | عذر مہ کوی

دوی بہ | تاسوتہ (رنگ رنگ) عذر ونہ پیش کوی | ہرکہ چہ تاسو واپس ورشی ورتہ وواہہ چہ بھانے مہ کوی

لَنْ تُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأَ اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ

مونہ ہیکہ یقین نہ کوہ | بہ تاسو | مونہ تہ بشود لی دی اللہ | ستاسو خبر ونہ (حالات) | اوگری بہ | اللہ

مونہ ستاسو بہ خبرہ یقین نہ کوہ | اللہ تعالیٰ مونہ تہ ستاسو حالات بشود لی دی | اوہیا بہ ہم اللہ تعالیٰ او

عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ

ستاسو عمل تہ | او ددہ رسول | بیا | بہ واپس کرے شی | دہفہ طرف تہ چہ پوہیری پیتو | اوہہ بنکارو

رسول ستاسو کاروتہ وویہی | بیا بہ اللہ تعالیٰ تہ واپس لاشی چہ پیتو او شرکند ہرقتہ ورتہ معلوم دی

فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ

پس ہفہ بہ ونبائی تاسو | ہفہ شہ | چہ تاسو بہ کول | دیر زریہ دوی قسمونہ خوی | بہ اللہ | ستاسو بہ وراہی

نوحہ بہ ورتہ ونبائی چہ کوم کوم کاروتہ تاسو کول | چہ تاسو واپس شی نو دوی بہ درتہ بہ اللہ تعالیٰ قسمونہ

إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِنَعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ

ہرکہ چہ را واپس شی تاسو | ددہ طرف تہ | چہ تاسو مخ واپس | لہ دوی نہ | پس تاسو مخ واپس | لہ دوی نہ | بیشک دوی

خوری | د پارہ ددے چہ تاسو ترے نہ واوہی | تو تاسو ترے مخ واپس (ہکہ چہ) دوی

رَجَسٌ ذُومًا وَلَهُمْ جَهَنَّمُ ۝ جَزَاءُ ۝ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝

ناپاک (دی) | او ددہ دوی خائے | دوزخ دے | بدلہ (دہ) | دہفہ کارونہ | چہ دوی بہ کول -

پلید دی | او ددہ دوی تیکا ورتہ دوزخ دے | او ددہ دوی د عملونہ بدلہ دہ -

يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ

دوی بہ قسمونہ خوی | تاسوتہ | چہ تاسو راضی شی | لہ دوی نہ | پس کہ چہ تاسو راضی شوی | لہ دوی نہ | پس بیشک اللہ

دوی تاسوتہ حکہ قسمونہ خوری چہ تاسو ترے نہ راضی شی | تو اللہ تعالیٰ دے دے شرارقی خلق نہ

لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ۝ الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا

بہ نہ راضی کیری | دہفہ خلقونہ | چہ نافرمانہ دی | داکلی وال | دیر سخت دی | بہ کفر | او نفاق کہے

ہیچرے نہ راضی کیری - داکلی وال (منافقان) بہ کفر او نفاق کہے دیر سخت دی

وَأَجْدَرُ الْأَلَيْعَلُّوَا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَاللَّهُ

او ددہ زیات لائق | چہ نہ دپوہیری دوی | بہ احکامو | چہ نازل کرل | اللہ | بہ خیل رسول | او اللہ

او ددہ نادانی بہ وجہ | ددے لائق دی چہ اللہ تعالیٰ بہ خیل رسول باندا شہ نازل کر دی دہفہ حد و دونہ واقف نہ

عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ

پوہہ | د حکمت خاوندی | او خنے کلی وال | ہفہ دی | چہ خیال کوی | ہفہ شہ چہ دوزخ کوی

اللہ تعالیٰ بہ ہر شہ پوہہ او حکمت خاوندی او بہ کلی وال کہے خنے کسان دے دی چہ د اللہ تعالیٰ بہ لائق کہے

مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ بِكُمْ الدَّوَابُّ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ

تاوان | او انتظار کوی | پہ حق ستا سوکے | (د زمانے) د گردشونو | ہم پہ دوی کے | گردش | بد
خرش کول تاوان گنری او پہ تاسو باندہ انقلا راتلو انتظار کوی خو غراوخت ہم پخپله پہ دوی راستونکے دے

وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۹۸ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ

او الله | اودیدونکے | پوہہ دے | اوئے کلی وال | ہفہ دی چہ ایمان لری | پہ الله
او الله تعالیٰ ہر شے اوسری پہ ہر شے پوہہ دے - اوئے کلی وال داسے ہم دی چہ پہ الله تعالیٰ او پہ

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبًا عِنْدَ اللَّهِ

اوپہ ورخ | د آخرت | او گنری | ہفہ شے چہ | دوی خرش کوی | نزدیکت | پہ نزد د الله
ورخ د آخرت ایمان لری | اوئے چہ خرش کوی ہفہ د الله تعالیٰ پہ دربار کئے د نزدیکت او د پیغمبر

وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ إِلَّا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ

او د رسول د دعا گانو (اختونیہ) | داوری | بیشکہ دا | نزدیکت کے | دوی دپارہ | زریہ داخل کری دوی
د دعا اختلو ذریعہ گنری ، ہو ! بیشکہ دا خرش کول د دوی د نزدیکت ذریعہ دے ، الله تعالیٰ بہ نے دیرز

اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۹۹ وَالسَّيْقُونِ الْأَوَّلُونَ

الله | پہ خیل رحمت کئے | بیشکہ الله | بخنونکے | مہربان کے | او واندو کوئی | دقونہ وروہی
د خیل رحمت د سیوری لاند راوی ، بیشکہ الله تعالیٰ بخنونکے مہربان دے - او ہفہ مہاجر و انصار چہ د

مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ

لہ مہاجرینو | ادلہ انصارونہ | او ہفہ خلق چہ | پیروی کے دے | پہ نیکی کئے | راضی شو
تو لونہ وروہی نے ایمان نہ سبقت کرے کے | او شوک چہ پہ اخلاص ورپسے روان شوی دی ، دھف

اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي

الله | لہ دوی نہ | او دوی راضی شول | دھف نہ | اد تیار کری دی | دوی لہ | باغونہ | چہ بہیری بہ
تو لونہ الله تعالیٰ راضی شو دے او ہفہ د الله تعالیٰ نہ راضی شوی دی او داسے باغونہ نے ورلہ تیار کری دی چہ دھف

تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۱۰۰

دھف لاند | نہرونہ | ہمیشہ بہوی | پہ ہفہ کئے | ہمیشہ | ہم دادہ | کامیابی | لویہ
لاند نہرونہ بہیری تل تر تلہ بہ پکے و سیری ، دا دیرہ لویہ کامیابی دے

وَمِمَّنْ حَوْلَكُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ مُنْفِقُونَ ۖ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ

اوئے لہ دونہ | چہ تاسو کیر چا پیڑ دی | لہ کلی والونہ | منافقان دی | اوئے لہ مدینہ والونہ (ہم)
او (اے مسلمانو!) تاسو نہ کیر چا پیڑہ پہ کلی والو کئے دیر خلق منافقان دی اوئے پہ مدینہ والو کئے دی

مَرَدُّوا عَلَى النِّفَاقِ ۖ قَدْ لَا تَعْلَمُهُمْ ۖ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ

چہ تہینک دی | پہ نفاق باندہ | نہ پیڑ نہی تاسو دوی | ہم مونہ | دوی پیڑ نہ
چہ پہ نفاق تہینک ولاہ دی - تہ خو دوی نہ پیڑ نہ (خو) مونہ دوی نہ پیڑ نہ

سَعَدَ بِهِمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿۱۰﴾ وَآخِرُونَ

نہ موبز عذاب و رکڑ دوتہ | دودہ خلہ | بیابہ راوگرخولے شی دوی | دلوتے عذاب طرفتہ | او نور خلق دی
او دیر ذریعہ موبز دوی نہ دودہ سزا گانے و رکڑ او بیابہ یہ آخرت کہنے لوئے عذاب و سپارے شی ۔ اوئے نور

اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخِرَ سَيِّئًا

چہ ہوی اقرار و رکڑ | د خیلو گناہونو | کو موچہ گناہ و عملونہ و کرل | د خہ نیک | او خہ بد
کسان دے دی چہ خیلہ گناہے ملت دہ ، عملونہ نے گناہ و دی خہ نیک او خہ بد ۔

عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۱﴾ خُذْ

نزدے چہ اللہ | توبہ قبولہ کری | د دوی | بیشک اللہ | بخشنو تکی | مہربان دے | داخلہ
امید دے چہ اللہ تعالیٰ بہ د دوی توبہ قبولہ کری بیشک اللہ تعالیٰ بخشنو تکی مہربان دے ۔ (المعین)

مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا

د دوی د مالونو نہ | صدقہ | چہ تہ پاک کرے دوی | او صفا کرے دوی | پہ دے (صدقہ)
د دوی د مالونو نہ صدقہ وصول کرے چہ د دے پہ ذریعہ تہ پاک او صفا کرے ، او

وَصَلِّ عَلَيْهِمْ ۖ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ ۚ وَاللَّهُ سَمِيعٌ

او دعا کوہ | دوی تہ | بیشک ستا دعا | تسکین دے | دوی پاره | او اللہ | او ریدونکے
د دوی پہ حق کہنے دعا کوہ ، ستا دعا د دوی د تسلی سبب دے ، او اللہ تعالیٰ ہر خہ اوری

عَلِيمٌ ﴿۱۲﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ

پوہہ دے | آیا نہ پوہیدی دوی | چہ بیشک ہم اللہ | قبولی | توبہ | د خیلو بندگانو
یہ ہر خہ پوہہ دے آیا دوی نہ معلوم نہ دہ چہ ہم اللہ تعالیٰ د خیلو بندگانو توبہ قبولی

وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ ۚ وَاللَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۱۳﴾ وَقُلْ

او اخلی | صدقہ | او چہ ہم اللہ | توبہ قبولو تکی | مہربان دے | او وایہ
او ہم ہر صدقہ قبولی او د چہ ہم اللہ تعالیٰ توبہ قبولی او مہربان دے او ورتہ و وایہ

اعْمَلُوا فَسِيرِيَ اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ

عمل کوئی ناسو | بیابہ گوری | اللہ | ستا رسول عمل | او رسول دھقہ | او مؤمنان ہم
چہ تاسو (نیک) عملونہ کوئی ، اللہ تعالیٰ او رسول او مؤمنان ستا رسول طریقہ عمل تہ گوری ۔

وَسُتُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ

او سبہ تاسو واپس کوئے شی | طریقہ پوہیدونکی | د پتہ | او بینکارو تہ | پس ہر خہ تاسو ونبائی
او ہر خہ ذات تہ بہ واپس کیری چہ پتہ او خرگند ہر خہ ورتہ معلوم دی ، نو ہر خہ بہ مو خبر کری

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۱۴﴾ وَآخِرُونَ مُرْجُونَ لِأَمْرِ اللَّهِ ۖ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ

ہر خہ چہ تاسو بہ کول | او خہ (خلق نورم) دی | چہ پاتے کرے شول | د اللہ حکم پوہ | یا بہ عذاب و رکڑ دوتی
چہ تاسو خہ کارونہ کول ۔ اوئے نور خلق دی چہ دھقہی معاملہ د اللہ تعالیٰ حکم تہ پاتے دہ یا بہ سزا و رکڑ

وَأَمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٦﴾ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا

اویا بہ معاف کری | دوی | او اللہ | پوہہ | د حکمت خاوندی | او ہفہ خلق | کو موچہ جوہ کرد
اویا بہ تے توبہ قبولہ کری او اللہ تعالیٰ پہ ہر حقہ پوہہ د حکمت خاوندی | او حقہ نور خلق دی چہ بیہوہ

مَسْجِدًا ضَرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ

یو جو مات | د ضرر و رکولو | او د کفر کولو | او اختلاف پیدا کولو د پارہ | د مؤمنانو پہ میںہ کئے
تے د ضرر رسولو پہ بغض او د کفر د پارہ او د مسلمانو تر میںہ د جدائی راوستو پہ نیت جوہ کردے دے

وَارْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلِيَحْلِفُنَّ

او د مورچل جوہ دلو | ہفہ چا د پارہ | چہ جنگ کئے د اللہ | او د دہ د رسول سرہ | ورا ندلہ د نہ | او د کبہ ضرر و تسمو خوری
او د ہفہ چا د استو کئے پہ خاطر چہ د پخوا راسے د اللہ او د رسول مخالفت کوی | او دوی پہ درتہ قسمونہ

إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٧﴾

چہ نہ دہ ارادہ کر میںہ | حقہ نور | سیوا د نیکیہ | او اللہ | گواہی و رکوی | چہ یقیناً دوی | دروغ ترن دی -
خوری چہ زمونیز عرفن د نیکیہ نہ بغیر نور ہیٹ نشہ او اللہ تعالیٰ گواہ دے چہ دوی دروغ دانی -

لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لِمَسْجِدٍ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ

تہ نہ ودریرہ | پہ ہفہ کئے | ہیٹ کلہ | خامخا ہفہ جو مات | چہ بنیادے اینو د شوہ | پہ پرہیز کاری باند
تہ پہ دغہ جو مات کئے ہیچہ (مونہ تہ) مہ ودریرہ | البتہ د کوم جو مات بنیاد چہ د درو مبئی ورخے نہ پہ تقویٰ

مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ

د درو مبئی ورخے نہ | ہفہ زیات حق لری | چہ ودریرہ تہ | پہ ہفہ کئے | پہ ہفہ کئے داسے خلق دی
اینوے شوے دے، ہفہ د دے قابل د کچہ تہ | یکینہ (مونہ تہ) ودریرہ، پہ ہفہ کئے داسے خلق دی

يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ ﴿١٨﴾ أَمِنْ أَسَسَ

چہ خوشی | چہ دوی پاک شی | او اللہ | دوست لری | پاک او سید و نکی | پس آیا ہفہ کس چہ تے کینو
چہ پاکہ استو کئے خوشی | او پاک او سید و نکی خلق د اللہ تعالیٰ خوشی وی، آیا چا چہ د خیل عمارت

بُنْيَانَهُ عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَسَ

د خیل آبادی | پہ ویرہ | د اللہ نہ | او پہ رضامنڈ (د ہفہ) | ویرہ د | یا | ہفہ کئے | بنیادے کینو
بنیاد د اللہ تعالیٰ نہ پہ ویرہ او د ہفہ د رضامنڈی پہ خاطر اپنے د ہفہ بہتر دے او کہ ہفہ شوک چہ د

بُنْيَانَهُ عَلَى شَفَا جُرْفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ

د خیل آبادی | پہ غارہ | دیوے کندے | غور زینک | پس و غور زین | پہ دہ سر | پہ اور کئے | د دوزخ
خیل عمارت بنیادے دیو زوہند غور زید و نکی مکر پہ سراپنے دے او ہفہ عمارت دغہ کس خیل خان سرہ د دوزخ

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾ لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي

او اللہ | لارہ نہ بنائی | قوم | د ظالماتوہ | ہمیشہ بہ وی | آبادی د دوی | کوم چہ
پہ اور کئے و غور زوہ او اللہ تعالیٰ ظالماتوہ ہدایت نہ کوی - کوم عمارت چہ دوی جوہ کردے دے دابہ تلہ

بَنُوا رِيْبَةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ

دے جو کہے کہ وہ | شک غور زونکی | ددوی پہ زہر ونو کینے | مگر داچہ | تکرے تکرے شی | زہر نہ ددوی | او اللہ
عمر ددوی پہ زہر ونو کینے | شک زہرے وی | ترھے چہ ددوی زہر نہ | دجومات پہ غور زولو | تو تہ تہے شی - او

عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۱۱۰ إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ

پوہہ | دحکمت خاوندک | بیشک اللہ | اخستلی دی | د مؤمنان ونہ | ددوی مانونہ | او ددوی مانونہ
اللہ تعالیٰ بنہ پوہہ داناکہ | بیشک اللہ تعالیٰ د مؤمنانو مانونہ او ددوی مال دولت پہ دے بدلہ کینے پہ بیعہ اخستی

بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ

حک چہ دوی لہ | جنت (دے) | دوی جنگ کوی | د اللہ پہ لارہ کینے | پس دوی وژنی | او ددوی وژلے شی
دی چہ دوی تہ بہ جنت ملاوی بی | دوی د اللہ پہ لارہ کینے جنگ کوی | پس دوی (دبمنان) وژنی | او وژلے کیری

وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَىٰ

وعدہ دہ | دھنہ دہم | رشتینے | پہ تورات | او انجیل | او قرآن کینے | او حق دے | زیادہ کدے
د اللہ تعالیٰ دا وعدہ | د تورات | انجیل او د قرآن پہ رؤسہ رشتینے دہ | او د اللہ تعالیٰ نہ زیات

بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بَبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ ۖ وَ

خیلہ وعدہ | د اللہ نہ | پس خوشحالہ اوسے | پہ خیلہ ہف سودا | کوہ چہ تاسو وکرہ | اللہ سرہ | او
دخیل قول پورہ کوونکے نورخوک کیکی شی | پس تاسو نہ | پہ خیلہ دے سودا چہ تاسو اللہ تعالیٰ سرہ کہے دہ خوشخبری د

ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۱۱۱ اَلَتَّائِبُونَ الْعِدُونَ الْحَدُونَ السَّائِحُونَ

ہم دادہ | کامیابی | نویہ | دوی توبہ کوونکی | عبادت کوونکی | حمد و ثنا کوونکی | روزہ نیونکی
او دادیرہ نویہ کامیابی دہ - داخل توبہ ویستونکی | عبادت کوونکی | حمد و ثنا کوونکی | روزہ نیونکی

الرَّكْعُونَ السُّجِدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ

رکوع کوونکی | سجدہ کوونکی | حکم کوونکی | د نیک کار | او منع کوونکی | د بدکار نہ
رکوع کوونکی | سجدہ کوونکی | خلقوتہ د نیک کنی حکم کوونکی | او د بدو کارونو نہ منع کوونکی

وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۱۱۲ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ

او حفاظت کوونکی | د اللہ د حدود د | اوزیرے وکرہ | مسلمانانوتہ | روانہ دی | پیغمبر لہ
او د اللہ تعالیٰ (د قائم شود) حدود و حفاظت کوونکی دی او (د اسے) مؤمنانوتہ زیرے وکرہ - پیغمبر او مؤمنانو

وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا

او ہغو خلقولہ | چہ ایمانوتہ را دی | چہ دوی بخشنہ وغواری | مشرکانو د پارہ | او اگر چہ | دوی دی
سرہ دانہ بنائی چہ د مشرکانو پہ حق لہ | بخشنہ غواری | اگر کہ نزد دے خیلوان

أَوْلَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۱۱۳

خیلوان | پس لہ دے نہ چہ | بنکارہ شوہ | دوی تہ | چہ دوی | دوزخیان دی
دی | دے نہ پس چہ دا ورتہ بنکارہ شوہ | چہ دوزخیان دی

وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَّوْعِدَةٍ وَعَدَهَا

اونہ وہ | بخشنہ غوبتل | دابراہیم | دخیل پلار دپارہ | مکر | پہ سبب دہفہ وعدے | چہ کہے دہ
اودا ابراہیم علیہ السلام دخیل پلار دپارہ دعا غوبتل صرف دیوے وعدے پہ دجہ دو چہ ابراہیم علیہ السلام دہ سرہ

إِيَّاهُ ۚ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ ۚ إِنَّ

دہ سرہ | پس ہر کلمہ چہ بشارہ شوہ | دہ تہ | چہ دے دشمن دے | داللہ | نوبیزارشولہ دہ نہ | بیشکہ
کہے دہ | بیا ہر کلمہ چہ دہ معلومہ شوہ چہ ہفہ داللہ تعالیٰ دشمن کے نوترے نہ ویزارہ شوہ | داقی

إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ۝ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ

ابراہیم | دیر نرم دلہ | بردبارہ وو | اونہ دے | اللہ دے | چہ بے لاکہ کری | یو قوم | پس لہ نہ
ابراہیم علیہ السلام دیر نرم مزاجہ اوبردبارہ وو - اواللہ تعالیٰ یوقوم نہ بے لاکہ کوی پس لہ دے نہ چہ دوی تہ

إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ

چہ لاکہ لے بنود وی دوی | ترد چہ | واضع کری | پہ دوی | ہفہ چہ دلالہ ہفہ نہ خان دساتی | بیشکہ اللہ
ہدایت شوے وی ترد چہ دوی تہ ہفہ خیزونہ صفا صفا و بنائی د کو مونہ چہ دوی لہ بچ کیدل پکاری بیشکہ اللہ

بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

پہ ہر خیز باندی | پوہیزی | بیشکہ اللہ دپارہ دہ | بادشاہی | د آسمانوی | اود زمک
پہ ہر خیز باند پوہ دے - بیشکہ د آسمانوی اود زمک بادشاہی صرف داللہ تعالیٰ دہ ہفہ

يُحْيِي وَيُمِيتُ ۚ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝

ہفہ ژوندے کوی | اومرہ کوی | اونشتہ دتاسولہ | بے لہ خدائے نہ | خوک دوست | اونہ خوک مددگار
ژوند و رکوی اومرگ راولی ، اولے داللہ تعالیٰ نہ ستاسو بل ہیخوک دوست یا مددگار نشتہ

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ

البتہ متوجہ شوہ | اللہ | پہ خیل نبی | اوپہ مهاجرینو | اوپہ انصارو | کومرچہ
بیشکہ اللہ تعالیٰ دخیل پیغبر اود ہفہ مهاجرینو اوانصارو پہ حال توجہ وکرہ چہ پہ

اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ

پیرو دکرہ ددہ | پہ وخت | دتنگد ستی کینے | پس لہ دے نہ | نزدے دہ چہ داوری | زہونہ
داسے تنگسبا کینے د پیغبر سرہ ملگرتیا وکرہ ، پس لہ دے نہ چہ د خنو خلقو زہونہ رغریدن

فَرَّقِي مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ ۚ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ۝

دیو دے | لہ دوی نہ | بیا ہفہ متوجہ شوہ | پہ ہغوی | بیشکہ دے | پہ دوی | دیر مہربان | نہایت رحم کوئے
وو ، ہفہ پہ دوی مہربانہ شوہ ، بیشکہ اللہ تعالیٰ پہ دوی دیر مہربان رحم کوئے دے

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا ۚ حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ

اوپہ ہفہ دریو کسانو | د کو مو فیصلہ چہ | ملتوی شوہ | ترد چہ | ہر کلمہ تنکہ شوہ | پہ دوی | زمک
اوپہ ہفہ دریو کسانو ہم ہفہ مہربانی وکرہ د کو مو معاملہ چہ ملتوی کرے شوہ - تردے چہ زمکہ پیرے سرہ د فراخی

بِمَارْحَبَتٍ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا

سرہ دارت والی دھن | اوتنگ شول | پہ دوی | خانو نہ ددوی | او دوی گمان وکرو
نہ تنگ شوہ | او خیل ژوندون ورباند بارشو | او پہ دے پوہہ شول چہ د

أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا

چہ نشته دپناہ | د الله نہ | مگرمون م دہ سرہ | بیادہ مہربانی وکرو | پہ دوی باند | چہ دوی توبہ وکری
الله تعالیٰ دقہر نہ یل ہیٹ خائے کئے پناہ نشته بے دھنہ نہ نوالله تعالیٰ پرے مہربانہ شو چہ دوی آئندہ م

إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۝ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ

بیشک ہم الله | توبہ قبلونکے | مہربان دے | اے دایمان خاوندانو! | دویری دالله نہ
توبہ ویاسی بیشک الله تعالیٰ توبہ قبلونکے مہربان دے | اے مؤمنانو! | دالله تعالیٰ نہ ویرہ کوی

وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ۝ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ

او شی | سرہ | د رشتیا ویونکو | (جائز) نہ وہ | مدینہ والو لہ | او دھن چالہ
او د رشتینو خلقو سرہ ملگری و سیری | د مدینہ خلقو لہ او د گیر چا پیرہ کلی والو

حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَ

چہ چا پیرہ ددوی وو | لہ کلی والو نہ | چہ دوی وروستو پاتے شی | د رسول الله نہ | او
لہ دا مناسب نہ وو | چہ د الله تعالیٰ د رسول نہ د وروستو پاتے شی او

لَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ۖ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ

ڈاچہ زیٹا خوب وکری | خیل خانو نہ | د دہ دخان نہ | دا حکہ چہ | نہ رسیری دوی تہ
خیل خان د ورتہ د پیغمبر نہ خوب ہنکارہ شی | دا حکہ چہ دوی تہ ہرکہ دالله تعالیٰ

ظُلْمًا وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْصَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطُؤُنَ

تندہ | او نہ ستومانی | او نہ لوبہ | د الله پہ لارہ کئے | او نہ دوی پامال کوی
پہ لارہ کئے لوبہ دیرہ تندہ یا ستومانی او لوبہ و رسیری | یا پہ داسے لارہ

مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكَافِرَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوِّ نِيْلًا إِلَّا كُتِبَ

خفہ خائے | چہ ناراض کوی | کافران | او نہ دوی حاصلوی | د دشمن نہ | خفہ کامیابی | مگر یکل شی
لارہ شی چہ کافران پرے خفہ کیری | یا د دشمن نہ بدل واخلی | نو پہ دے م

لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ

دوی دپارہ | دھن پہ بدل کئے | عمل | نیک | بیشک الله | نہ ضائع کوی | اجر
بو کار باند د دوی یوہ نیکی لیکل شی | واقعی الله تعالیٰ د نیکانو اجر نہ ضائع

الْمُحْسِنِينَ ۝ وَلَا يَنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ

د نیکو کارو | او دوی نہ خرچہ کوی | (خفہ) خرچہ | دہو کے | او نہ لوٹے | او دوی نہ قطع کوی
کوی - او دسے نہ کیری چہ دوی د یو خرچہ وکری لربیا دیر او یاد د یو میدان

وَادِيًا إِلَّا كُنْتُ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ

(خه) وادی | مگر ليکے شي | دوی دپاره | دپاره ددچه جزا و کړی دوی ته | الله | دیره ښه
نه تیر شي | او هغه دونه ليکے شي | دا حکم چه الله تعالی دوی له د نیکو کارونو ډیره ښه

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۱﴾ وَمَا كَانَ

د هغه خه چه دوی به کول | او نه دی مناسب | مؤمنانو له | چه وحی | قول
بدله وړ کړه . او دا خبره مناسبه نه ده | چه قول مومنان د وحی

فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ

پس وله و نه وتل | له هر ډله فرقې | د دوی نه | خه خلق | چه پوهه حاصله کړی | په دین کې
او داسه د وله نه وی چه د هر ډله یو ډله نه خو کسان راوړی چه دوی په دین کې پوهه حاصله کړی

وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿۱۲﴾

او چه د ویروی | خپل قوم | هر کله چه واپس ورشي | د دوی طرفه | چه دوی | د ویریدي
او کله چه خپل قوم ته واپس ورشي نو چه دوی (د الله تعالی نافرمانی نه) د ویریدي چه هغوی د بدو کارونو نه بچ شي

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا

اے دایمان خاوندانو! | جنگ کوئی د هغو خلقو سره | چه نزدیکی تاسو | له کافرانو نه | او بیا د مومی دوی
اے مؤمنانو! هغه کافران چه ستاسو خواوښادې هغوی سره جنگ کوئی (د داسه و جنگیږی) چه

فِيكُمْ غُلَّةٌ وَاغْلُظُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿۱۳﴾ وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ

په تاسو کې | سختی | او پوهه شي | چه الله | د پرهیزکارو سره دے | او هر کله چه نازلو شي
دوی په تاسو کې سختی بیا مومی او پوهه شي چه الله تعالی د پرهیزکارو ملگر دے | او هر کله چه یو سورت

سُورَةٍ فَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ

یو سورت | نو څه له دوی نه | هغه څوک د | چه وائی | په تاسو کې د چا | زیات کړو | دے (سورت)
نازل کړه شي نو په دوی کې څه (منافقان) وائی چه دے سورت په تاسو کې د چا ایمان

إِيْمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فزَادَتْهُمْ إِيْمَانًا وَهُمْ

ایمان | پس کومو خلقو چه | ایمان راوړه د | پس هغه زیات کړو د دوی | ایمان | او دوی
زیات کړو . پس کومو خلقو چه ایمان راوړه دے هغه د دوی ایمان له ترقی وکړه د دے او دوی

يَسْتَبْشِرُونَ ﴿۱۴﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فزَادَتْهُمْ

خو شحال بیری . | او هغه خلق چه | په زړونو د دوی کې | مرض (دے) | پس زیاته کړه هغه دوی له
خو شحال بیری . او هغه خلق د کومو په زړونو کې چه (د اتفاق) مرض دے هغه سورت د دوی د

رَجَسًا إِلَىٰ رَجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كُفْرُونَ ﴿۱۵﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ

پلټی د پاسه پلټی | او مړه شو دوی | او دوی وو کافران | آیا دوی نه گوري | چه دوی
منافقت په گندگۍ کې نور زیاته وکړی او دوی هم د کفر په حالت کې مړه شول . آیا دوی د نه نه گوري چه دوی

يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ

ازمیتکے غور و تشی | پہ ہر سال کئے | یوحل | یا | دوہا خلہ | بیا | دوی توبہ نہ کوی
ہر سال یوحل | یا دوہا خلہ پہ یو آفت کئے غور و تشی ، خوبیا ہم توجہ نہ دیا سی

وَلَهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿۱۳۶﴾ وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ

اونہ دوی | نصیحت اخلی | او ہر کلمہ پہ | نازلے شی | یوسورت | (نو) دگوری | خٹلہ دوی نہ
اونہ ترے نہ عبرت اخلی ، او ہر کلمہ پہ یونہی سورت رانازل شی ، نو دوی یو بل نہ

إِلَىٰ بَعْضٍ هَلْ يَرَاهُمْ مِّنْ أَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا صَرَفَ

خوتہ | چہ آیا گوری تاتہ | خوک سرے ؟ | بیا | دوی واپس شی | دارول | اللہ
مگوری ، چہ آیا تاسوتہ خوک (مسلمان) مگوری نہ ؟ بیا دوی (علی غوند) وی اللہ تعالیٰ ددوی ذہ نہ

قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿۱۳۷﴾ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ

زہونہ ددوی | خلہ چہ دوی | (دک) خلق دی | چہ پوہ نہ لری | راغلے دے تاسوتہ | یونہی
(دایمان نہ) دارول ولے چہ دوی داسے خلق دی چہ نہ پوہی دی - (لے خلقول) تاسوتہ ہم لہ تاسوتہ یوسول

مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ

لہ تاسوتہ | گران دے | پہ ہفہ | ستاسوتکلیف | حدیث خواہشمند دے ستاسو | پہ مومنانو
راغلے دے ، ستاسو تاوان پہ ہفہ بد لکی ، ستاسو دہنیگرے دیر خواہشمند دے ، دمو ممانو پہ

رَّءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۳۸﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ

زیات مہربان | رحم کوونکے | بیا (م) کہ چکر | دوی مخ دارو | نو دواہی | کافی دے مالہ اللہ | نشہ خوک معبود
حقہ دیرزہ سواندا مہربان دے - نو کہ اس م دوی مخ و مگر خوی نو وروایہ چہ مالہ یوازے اللہ بس دے دھفہ نہ

إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿۱۳۹﴾

بے لہ ہفہ نہ | ہم پہ ہفہ | ما توکل و کرد | ادہم ہفہ دے | مالک | دعرش | بوئے
بل معبود نشہ ، پہ ہفہ م توکل دے | او ہفہ دے لوئے عرش | مالک دے -

سُورَةُ يُوسُفَ مَكِّيَّةٌ وَمِنْ أَمَانَةٍ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾

سورۃ یونس مکی دے او پہ کہنے | (شروع) داللہ پہ نوم چہ لوئے مہربان دیر زیارم وونکے دے | یوسل نہ آیتونہ او یوس رکوع نہ
شروع کوم داللہ پہ نوم سرہ چہ لوئے مہربان دیر زیارم خاوند دے

الرَّحْمَنُ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿۱﴾ أَكَا نَ لِلنَّاسِ عَجَبًا

الکر | دا آیتونہ دی | دکتاب | خاوند حکمت | آیا خلقونہ و تشو | تعجب
الفرلام - را دا دے کتاب آیتونہ دی چہ بہ حکمت پورہ دے - آیا دے خلقونہ خبرہ عجیبہ بنکارہ

أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَ

(دو) خبر | چہ مونہ حکم و لہرلو | یوسری نہ | لہ دوی نہ | چہ | دو بروہ | خلق | او
شوہ چہ مونہ پہ دوی کہنے یوسری (نبی علیہ السلام) نہ دا دوی راؤ لہرلہ چہ خلق (داللہ دینولونہ) و بروہ ، او

بَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمٌ صَدِقٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۖ
 زیبر و رکہ | مسلمانانوتہ | چہ دوی دپارہ دہ | مرتبہ | ربتینے | ددوی ذرب سرہ

چہ خوک ایمان راوہی ہغوی تہ زیرے ورکہ چہ ہغوی لہ دخیل رب سرہ اوچتہ مرتبہ مقرر دہ ،

قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ ۖ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي

دوئیل | کافرانو | بیشک دے | جادو کردے بنکارہ | بیشک ستاسورب | اللہ دے | کوم چہ
 (او پہ دے خیرہ) کافران وائی چہ داسو خوشکارہ جادو کردے - بیشک ستاسورب صرف اللہ تعالیٰ دے

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ

پیدا کرل | اسمانونہ | اوزمکہ | پہ شیرو | ورخو کئے | بیا قائم شو
 چہ اسمانونہ اوزمکہ نے پہ شیرو ورخو کئے پیدا کرل ، بیا پہ عرش باند

عَلَى الْعَرْشِ يُدِيرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ

پہ عرش باند | تدبیر کوی | ذکر | نشہ دے خوک سفارش کوونکے | مگر | پس
 قائم شو ، ہغہ دے ہر کار انتظام کوی ، ددہ پہ ورائی خوک سفارش نہ شی کوئے مگر پس لہ دے نہ چہ

إِذْنِهِ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ ۖ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝

لہ اجازت نہ | ہم دا | اللہ | ستاسورب دے | پس عبادت کوئی ددہ | پس آیا تاسو غور نہ کوئی -
 ہغہ دے اجازت ورکری (خلق) ہم دا اللہ ستاسورب دے عبادت کوئی آیا تاسو غور نہ کوئی (یاد ساتی)

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدُوُا

ددہ طرفتہ | ستاسو واپس تلل دی | دتو | وعدہ دہ داللہ | ربتینے | بیشک ہم ہغہ دے واپس پیدا کوی
 ہغہ نہ ستاسو دتو واپسی دہ ، دا داللہ تعالیٰ ربتینی وعدہ دہ ، مخلوق اول ہم ہغہ پیدا

الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

مخلوق | بیا پہ ہم ہغہ دوبارہ ڈونڈ کوی ہغہ | چہ جزا ورکری | ہغو کسانوتہ | چہ ایمان نے راوہے | او عمل و کردی
 کرے دے او بیا بہ نے ہم ہغہ دوبارہ ڈونڈ کوی چہ ہغہ خلقوتہ پہ انصاف بد لہ ورکری چہ ایٹے روہے

الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ

نیک | پہ انصاف سرہ | ادہغہ کسان | چہ کافران شول | ادوی لہ | خنیل دی | لہ مگر موادو نہ
 دے اونیک کاروتہ نے کمری دی ، او ہغہ خلق کومو چہ انکار و کرد ، ہغوی لہ دتو دپارہ یشیدلے اوبہ

وَعَذَابٌ أَلِيمٌ ۚ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۝ هُوَ الَّذِي جَعَلَ

او عذاب | ددناک | پہ سبب ہغہ چہ | دوی بہ کفر کوو | ہم ہغہ دے چاہے | جوہ کرد
 او د کفر او انکار پہ وجہ درلہ دردناک عذاب مقرر دے - اللہ ہغہ ذات دے چہ نور نے

الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرُ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ

نور | پر قیدونکے | اوسپور مئی | روئبانہ | او مقرر نے کرل دے | منزونہ | چہ تاسو معلوم کری | شمیر
 پر قیدونکے جوہ کرد اوسپور مئی نے و خلولہ او ہغہ لہ نے سم پہ حساب منزونہ مقرر کرل ، چہ تاسو ترے نہ

السَّيِّئِينَ وَالْحَسَابَ ۖ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ ۚ

د کلو نو | او حساب | نه دی پیداکړی | الله | دا (هرڅه) | مکر | برحق
د کلو نو په شمیر او (د وقت) په حساب پوهه شئ - الله تعالی دا څیزونه په حق و صداقت سره پیداکړی دی

يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ إِنَّ فِي اخْتِلَافِ

هغه بیانونی | آیتونه | دهغه قوم د پاره | چه پوهیږی | بیشکه | په بدلیدو کینه
هغه علم والو د پاره څخه پیرانستلی بیانونی - بیشکه د شپه او ورځ په بدلیدو کینه او

الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لآيَاتٍ

د شپه | او د ورځ | او څه چه | پیداکړل الله | په آسمانونو | او زمکه کینه | څخه دی
څه چه الله تعالی په آسمانونو او زمکه کینه پیداکړی دی په دے ټولو کینه هغه خلقو د پاره

لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا

دهغه قوم د پاره | چه ویريږی | بیشکه | هغه خلق چه | امید نه لری | زمونږ د ملاقات | او خوشحاله دی
څخه دی کوم چه برهیز کاره دی - بیشکه هغه خلق کوم چه زمونږ د ملاقات امید نه لری او هم د

بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا

په ژوند | د دنیا | او مطمئن دی | په دے | او هغه کسان چه هغوی | له څخه زمونږ نه
دنیا په ژوند خوشحاله او هم په دے مطمئن دی ، او هغه خلق چه زمونږ د آیتونو نه

غَفُلُونَ ۝ أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝

بے خبره دی | هم د دوی خلط دے | دوزخ | په سبغ هغه عمل | چه دوی به کولو -
بے خبره دی ، د داسے خلقو ځائ د دوی د عملونو په وجه دوزخ د دے -

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ

بیشکه هغه چه | ایمان لے راوړو | او عملونه لے وکړل | نیک | لاره به وښائی ددی ته | رب د دوی
بیشکه هغه خلق چه ایمان لے راوړو او نیک عملونه لے وکړل ، هغوی به خپل رب د ایمان په

بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۝

په وجه د ایمان د دوی | بهیږی به | د هغه لاند | نهروته | په باغونو کینه | د نعمت
برکت (داسے ځایونو ته) ورسوی چه لاند به ترے نه (رنږد) و بهیږی د عیش په باغونو کینه هلته

دَعْوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ۚ

بلنه د دوی به وی | په هغه کینه | پاک د ذات ستا | اے الله ! | او د دوی دعا به وی | په هغه کینه | سلام
به هغوی وائی چه " اے الله ! ته پاک یئ " او هلته به د هغوی (یوبل سره) دعا دا وی سلا و سیرئ

وَاٰخِرُ دَعْوَاهُمْ اِنَّ الْحَمْدَ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

او څاغه ده | د دوی د دعا | چه ټول تعریفونه | الله لره دی | چه رب دے | د ټولو جهانونو
او د هغوی د دعا وروستی وینا به (همیشه) دا وی چه ټول تعریف الله لره دے چه د ټول نړیوالو پالونکے دے

وَلَوْ يَعْجَلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ

او کہ چرے تندی کوئے | اللہ | خلقوتہ | تکلیف (رسول کوئے) | لکہ چہ دوی تندى غوارى | یہ شیکرہ رسید کی
او کہ چرے اللہ ددوی د بد عملونو سزا دوی تہ پہ تندى ورا کوئے لکہ چہ دوی پہ تندى بشیکرہ غوارى

لَقَضَى إِلَيْهِمْ أَجَلَهُمْ فَتَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ

نوبورہ کرے شو کہ وہ | دوی د پارہ | مودہ ددوی | پس مونبر پریدو | ہفہ خلق چہ | امید نہ لری
نو ددوی مبعاد بہ (بخوا) پورہ شوے و و ،
نو مونبر ہفہ خلق چہ زمونبر د ملاقات امید نہ لری

لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝۱۱ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ

زمونبر د ملاقات | ددوی پہ نافرمانی کیے | سروہلی بروہلی | اوہ کہ چہ ورسیری | انسان تہ | تکلیف
پخیلہ سرکشئی کیے سروہلی بروہلی پریدو - اوہ کہ چہ انسان تہ تکلیف رسی نوہفہ

دَعَانَا لِجَنبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ

نوبلی مونبرہ | ملاست | پہ دہہ | یا پہ ناستہ | یا پہ ولاہیہ | بیاہ کہ چہ | لرے کرو مونبر | لہ دہ نہ
وخت مونبر بلی ہم پہ ملاستہ ، ہم پہ ناستہ اوہم پہ ولاہیہ ، بیاہ کہ چہ مونبر د دہ تکلیف

ضُرَّهُ مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا إِلَى ضُرِّ مَسَّهُ ۖ كَذَلِكَ

ددہ تکلیف | نو دے رو نشی | لکہ چہ مونبر دہ ہلی بلی نہ و و | د تکلیف (لرے کولولہ) | چہ دہ تہ رسیدو | دغہ شان
لرے کرو نو داسے روان شی لکہ چہ دہ ہلی و چرے پہ دغہ سختہ کیے مونبر رابلی قدر لہ ہم نہ و و دغہ شان

زَيْنَ الْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝۱۲ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا

بناشتہ کرہ شول | حد نہ تیرید و نکوتہ | ہفہ علونہ چہ دوی کول | او یقیناً | ہلاک کری د مونبر
حد نہ تیرید و نکوتہ د ہغوی علونہ نبہ معلومیری - او مونبر لہ تاسونہ و ہاند ویر قومہ

الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ

(ہفہ) امتونہ | چہ تاسونہ و ہاند و و | ہر کہ چہ دوی ظلم و کرد | اورا غلی و و دوی تہ | پیغمبران ددوی
ہلاک کرل ہر کہ چہ دوی ظلم و کرد ، حال دادے چہ دوی تہ ددوی پیغمبران پہ

بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا ۖ كَذَلِكَ نَجْزِي

پہ (روبانہ) نخبوسرہ | اونہ و و دوی (داسے) | چہ ایمان نہ راوے | دغہ شان | مونبر سزا و رکود
بنکارہ نخبوسرہ راغلی و و ، مکر دے دپاسہ ہم دوی داسے نہ و و چہ ایمان نہ راوے ، مونبر مجرمانو خلقولہ

الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ۝۱۳ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلِيفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ

قوم | د مجرمانو تہ | بیا مونبر کھئی تاسو | نائبان | پہ ذمہ کیے | د ہغوی نہ پس
ہم دغے سزا مکاتے و رکود - بیا ددوی نہ پس مونبر تاسو د ذمہ پہ مخر باند نائبان مقرر کری

لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ۝۱۴ وَإِذَا تَلَّى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ

چہ مونبر و کورو | (چہ) خنکہ | تاسو عمل کوئی | اوہ کہ چہ لوستلے شی | پہ دوی باند | زمونبر آیتونہ | واضحہ
چہ مونبر و کورو چہ تاسو خنکہ عمل کوئی - اوہ کہ چہ دوی زمونبر خنکہ آیتونہ و لوستلے شی

قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا إِنَّتِ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا

نودائی | ہفہ خلق چہ | اُمید نہ لری | زمونہ ملاقات | چہ راوہ | قرآن | بے لہ دے نہ
نو شوک چہ زمونہ ملاقات اُمید نہ لری | ہفوی | وائی چہ دے نہ بغیر چرتہ یو بل قرآن راوہ

أُوْبِدَّ لَهُ قُلُّ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبِدَّ لَهُ مِنْ تِلْقَائِي نَفْسِي

یابدل کمرہ دا | دواہ | نہ دے زما دا حق | چہ زہ بدل کمرہ دا | دخیل خان د طرف نہ
یادا بدل کمرہ | ورتہ دواہ چہ زہ دانہ شمش کوئے | چہ دخیل خان نہ دے کئے رد و بدل و کمرہ

إِنْ أَتَّبِعْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ

زہ پیروی نہ کوم | مکر دہفہ خہ | چہ وحی کبری | زما طرف تہ | بیشک نہ ویریہم | کہ چرے ناخرمانی و کمرہ زہ
زہ خوبس بہ ہفہ حکم پے روان بیم کوم چہ ماتہ دوحی بہ ذریعہ راوہی، کہ زہ دخیل رب (د حکم) ناخرمانی

رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۱۵ قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ

دخیل رب | د عذاب نہ | دورے | لویے | دواہ | کہ چہ اللہ غوثیلے | نومابہ نہ د ووستلے
و کمرہ نو د (قیامت د) لویے ورے د عذابہ ویریہم - ورتہ دواہ چہ کہ د خدائے رضا دے نومابہ دا کلام تہ

عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِّن قَبْلِهِ

پہ تاسو | ادنہ بہ و و خبردار کری تاسو پہ د | پس بیشک پاتے شویم زہ | ستاسو منیم کئے | یوہ مودہ | لہ کنہ و راند
تہ ہہ و آرو نہ دے اونہ یہ اللہ تاسو خبر کری وئی - اوبیا زہ خوہ تاسو کئے دے نہ و راند ہم دیر عریاتے شویم

أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۱۶ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا

پس آیا تاسو نہ پوہیہی | پس شوک | زیات ظالم د | دہفہ چانہ | چہ و تہی | اللہ باند | دروغ
نو آیا تاسو د عقل نہ کار نہ اخلی - نو دہفہ چانہ غت ظالم بہ بل شوک وی چہ پہ اللہ باند د دروغ و غت

أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۱۷ إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ۱۸ وَيَعْبُدُونَ

یا د سروغ و گنزی | دہفہ آیتونہ | بیشک فلاح نہ بیا موی | مجرمان خلق | او دوی عبادت کوی
تہی یا دہفہ احکام دروغ گنزی نو یا د ساتی چہ د داسے مجرمانو خلاصہ نشتہ - او دوی د اللہ تعالیٰ

مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ

بے لہ خدائے نہ | دہفہ غیز چہ | نہ نقصان رسوی دوی تہ | اونہ نفع رسوی دوی نہ | او دوی وائی
نہ سوا د داسے غیز نو عبادت کوی چہ نہ ورتہ نقصان رسولے شی اونہ فائدہ او وائی چہ

هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتَنْبِئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ

دا (بتان) خو | زمونہ سفارشیان کا | پہ نزد د اللہ | دواہ | آیا تاسو خبر و رکوی | اللہ تہ | دہفہ خہ | چہ نہ د پوہ
دوی د اللہ تعالیٰ پہ دربار کئے زمونہ سفارشیان دی - ورتہ دواہ چہ آیا تاسو اللہ تعالیٰ دہفہ خبر نہ

فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۱۹

پہ آسمانوتو کئے | اونہ پہ زمکہ کئے | ہفہ پاک | او دیر اوچت د | لہ ہفہ خہ | چہ د دے شریک ہوی
خبر وئی کوئے چہ ہفہ تہ نہ خو بہ آسمانوتو کئے معلوم دی اونہ پہ زمکہ کئے، ہفہ پاک د او د دے شریک نہ دیر اوچت

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ

اود نہ دود | خلق | مگر یو امت | بیادوی اختلاف و کرد | او کہ چک نہ د | یو خبره
(اوپہ شروع کئے) نول خلق صوف دیو جاعت دود بیا پہ دوی کئے اختلاف پیدا شو ، او کہ ستاد رب د طرف نہ

سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝۱۹

دورانہ (فیصلہ شو) | ستاد رب لہ طرف نہ | نو فیصلہ بہ شوہ | دد کو پہ منیم کئے | پہ کومہ خبرہ کئے چہ | دوی اختلاف کو
یوہ خبرہ اول فیصلہ شو نہ دے | نو دوی ترمیم بہ ددے اختلاف پہ حقلہ (پخوا) فیصلہ و کرے شوہ وہ

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ

اودوی وائی | دے نازلہ نہ شوہ | پہ دہ | (خ) نخبہ | ددہ رب د طرف نہ | پس دواہ
اودوی وائی چہ ددوی رب د طرف نہ پہ دوی باندہ خہ معجز وے نازلہ نہ شوہ ؟ نو تہ و دواہ

إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا ۚ إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ۝۲۰

چہ بیشکہ علم د غیبو اللہ تہ (معلوم) د | پس انتظار کوئی | بیشکہ زہ (م) | تاسوسرہ | لہ انتظار کو و نکونہ یم
چہ د غیبو علم خوصوف اللہ تعالیٰ تہ د نو تاسو انتظار و کوئی زہ بہ ہم تاسوسرہ انتظار کوم ۔

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً ۖ مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسْتَهُمْ

ادھرکہ چہ | مونہ و شکوہ | خلقوتہ | (د) رحمت (مزہ) | پس لہ تکلیف نہ | چہ رسیدے دوی دوی
ادھرکہ چہ مونہ خلقوتہ د تکلیف رسید لو نہ پس د رحمت مزہ و شکوہ ، نو

إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا ۚ قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا ۚ إِنَّ

(نو) فوراً | دوی کتکے کوی | زمونہ پہ آیتو کئے | دواہ اللہ | دیرزیات تند د | پہ کتکو ماتو کئے | بیشکہ
دوی فوراً زمونہ د آیتو پہ حقلہ فریبو نہ شروع کری (اے نبی!) دواہ چہ اللہ تعالیٰ د مکر سزا دیر زور کوی

رُسُلَنَا يَكْتُوبُونَ مَا تَمْكُرُونَ ۝۲۱ هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ

زمونہ ریلے شوی | لیکی | کومے کتکے چہ تاسو کوئی | دے ہفہ ذات د | چہ روانوی تاسو | پہ اوجہ
بیشکہ چہ زمونہ فریبے ستاسو فریبو نہ لگیادی لیکی ۔ اللہ تعالیٰ ہفہ ذات دے چہ تاسو پہ اوجہ مزکہ

وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ ۖ وَخَرَيْنَ بِهِمْ

اوپہ دریاب کئے | تردے چہ | ہرکہ تاسو بی | پہ کشتی کئے | اوروانے شوے کشتی پہ سور و خیلو
اوپہ سمندر کئے گریخی ، تردے چہ ہرکہ تاسو پہ کشتی کئے سورہ شی اوہفہ کشتی داخل د موافق

بَرِّحٍ طَيِّبَةٍ ۖ وَفَرِحُوا بِهَا ۚ جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ

پہ موافق باد و توسرہ | اودوی خوشحالی | پہ دے سرہ | نوراشی پہ دے (کشتی) | سیلیٹی سختہ
باد و نو پہ ذریعہ روان کری اودوی پرے خوشحالہ شی نو پہ دے کئے (ناگھانہ) پرے د (مخالف) باد بوہ

وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ ۚ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ ۖ

اوراغلے پہ دوی | چپے | لہ ہر طرف نہ | اودوی خیال کوی | چہ دوی | راکر شول
چپہ راشی او دے غارے نہ پرے د ابو چپے راخوے شی اودوی پوہہ شی چہ (بس) اوس سم راکر شو۔

دَعَا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ لَئِنْ أَنجَيْتَنَا

دوی بلی الله | په خالص کولو | هغه د پاره | عبادت | که چیرې | تا خلاصه را کړو مونږ ته
تو هغه وخت الله تعالی ته آواز وکړی چې په اخلاص سره ، چه که تا مونږ د دے (طوفان) نه خلاص

مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٢٢﴾ فَلَمَّا أَنجَاهُمْ

له دے (غرقابې) نه | نو مونږ به ضرور یو | له شکر گذارو نه | پس هر کله چه | هغه خلاصه وکړو دوی
کړو نو مونږ به ستا دیر دیر شکرونه ادا کړو - خو هر کله چه الله تعالی ورته نجات ورکړی نو

إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَأْتِيهَا النَّاسُ

نوهغه وخت دوی | بغاوت شروع کړو | په زمکه کې | په ناحقه | اے خلقوا
لا ساعت تیرنه وی چه دوی د زمکه په مخ بر ناحقه سرکشی شروع کړی اے خلقوا

إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ ۖ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ ثُمَّ إِلَيْنَا

بیشکه ستاسو سرکشی (وبال) | ستاسو په ځانونو (په پریوځي) | (داخو) سامان د | د ژوند د دنیا | بیا زموږ طرف ته
دا ستاسو سرکشی هم ستاسو په خپلو سرونو را پریو تو نکه ده د دنیا ژوند د (د یوڅو ورځو) فائده ده بیا ستاسو

مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾ إِنَّمَا مَثَلُ

ستاسو واپس راتلل د | بیا به مونږ وینایو تاښه څه چه | ستاسو کول - | بیشکه | مثال
هم مونږ ته وایسی ده نو مونږ به درته ستاسو ټول کارونه ښه په گټه کړو بیشکه د دنیا د ژوند مثال

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ

د ژوند د دنیا | په شان د اوبو د | چه راښکته کوو مونږ هغه | له آسمان نه | بیا په خپل مین کې ملاوښی
د هغه اوبو په شان دے کوم چه مونږ له آسمان نه اورو لې بیا د اوبو سره په

بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّىٰ

کسره | زرغونه | د زمکه | له کوم نه چه خوری | خلق | او څاروی | تر دے چه
ملاویدو د زمکه سبزې ښه راوختله کومه چه انسان او حیوانات خوری ، تر دے چه زمکه (په

إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ

هر کله | وښوولو | زمکه | خپل رونق | او ښائسته شو | او خیال وکړ | زمکه والو | چه دوی
ښه (شان) خپل رونق ته ورسیده او ښائسته ښکاره شوه نو د دے مالکانو دا خیال وکړو چه دوی

قَدِرُونَ عَلَيْهَا ۖ أَتَاهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ تَهَارًا

قدرت لری | دے (نه په فائده اختل) باند | نو (ناگهانه) راوړسید په د | زموږ حکم | د شپې | یا د ورځې
په دے باند پوره قدرت لری ، په دے کې (ناگهانه) زموږ حکم (عذاب) د شپې یا د ورځې

فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا ۖ كَانَ لَمْ تَغْنِ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ

پس مونږ کړو هغه | د رېبله شوی فصل (په شان) | لکه چه هغه هلې دونه | پروت | دغه شان
راوړسید نو هغه مو د اے سینه واکه کړه لکه چه پروت په کې هډو څه دونه ، هم دغه شان

نُقِصِلْ ۱۱ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝۴۳ وَاللَّهُ يَدْعُوْا

مونہ بیانو | نخبے | ہفتہ خلقو دپارہ | چہ غور فکر کوی | او اللہ | راغواہی
خپل نخبے هغو خلقو دپارہ په تفصیل سره بیانو چہ د فکر نه کاراخلي . او د دے په مقابلہ کېنه الله تعالیٰ

إِلَى دَارِ السَّلَامِ ۖ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝۴۴

د سلامتی د کور (جنت) طرف ته | او نښائی | هغه چاته | چہ غواہی | لاره | نیغه
د تاسو د سلامتی کور ته راښی او د چا په حق له چہ رضاشی نو په نیغه لاره ته روا کړی .

لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ ۖ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ

هغو خلقو له | چہ نیکي وکړی | نیکه بدلہ ده | او زیاتی هم | او نه | به راخوړیږي | په مخونو د دوی
چا چہ د نیکۍ لاره واخسته هغوی له خپله نیکۍ هم ده او زیلۍ ورپسې هم ، د هغوی په مخونو به نه تیاره

قَتَرٌ ۖ وَلَا ذِلَّةٌ ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝۴۵

تورواله | او نه ذلت | هم دادی | جنتیان | دوی به په دے کېنه همیشه وسپړي
راخوړیږي او نه ذلت هم دغه خلق جنتیان دی او تل تر تله به پکېنه وسپړي

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا ۖ وَتَرْهَقُهُمْ

او کو مو خلقو چہ وکړل | بد کارونه | (نو) بدلہ | د بدۍ | په شان د هغه ده | او خوږه شی په دوی
او چا چہ (ځان له) بدۍ گټلې وی نو د بدۍ سزا به هم بدۍ وی او ذلت به پرې

ذِلَّةٌ ۖ مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ۖ كَانَمَا أَغْشَيْتِ

رسوائی | نه به وی دوی پاره | د الله نه | (څو) بچ کوونکې | لکه چہ | اغوستل شوی وی
راخوړشی او هڅو کې به د الله (د عذاب) نه بچ نه کړی ، د هغوی په مخونو به داسه تیاره

وُجُوهَهُمْ قَطْعًا مِّنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ

د دوی مخونو ته | قطعاً | د شپې | تورې تیاره | هم داخل | دوزخیان دی
بنکاری لکه چہ د تورې شپې تورې پرې راخوړې شوی دی ، هم دغه خلق دوزخیان دی

هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝۴۶ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ

دوی په دے کېنه | همیشه وی | او په کومه ورځ چہ مونږ دوا جمع کړو | قول | بیابیه مونږ ووايو | هغو خلقو ته
په دے کېنه به همیشه پراته وی ، او په کومه ورځ چہ مونږ دوی ټول راټول کړو ، نو مشرکانو ته به ووايو

أَشْرَكُوا ۚ مَا كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ ۖ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ

چا چہ شرک کړے وو | (د درېږي) په خپل خپل ځانسانو | او ستاسو شریکان (معبودان) | بیابیه مونږ جدائی راوړو | په منځ د دوی
چہ تاسو او ستاسو رجوړ کړي | خدايان په خپل خپل ځانسانو | د درېږي نو بیابیه د دوی تر منځ جدائی راوړو

وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا تَعْبُدُونَ ۝۴۷ فَكَفَىٰ بِاللَّهِ

او وېه وائی | شریکان د دوی | چہ تاسو زموږ عبادت نه وو کړے | پس کافی دے | الله
او د هغوی (جوړ کړي) شریکان به ورته وواي چہ تاسو خوزموږ عبادت دهڅکله هم نه کولو . او الله تعالیٰ

شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِن كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغْفِيلِينَ ﴿٢٩﴾

گواہ | یہ مینو زمونر | اوپہ مینو ستاسو | مونر دو | ستاسو عبادت نہ | بے خبرہ
زمونر اوستاسو تر مینو گواہ کافی دے - چہ مونر خوشتاسو عبادت نہ خبر (قدرلہ) ہم نہ دو -

هٰذَاكَ تَبَلُّوْا كُلُّ نَفْسٍ مَّا اسْلَفَتْ وَرُدُّوْا اِلَى اللّٰهِ

ہلتہ بہ | بیامومی | ہر یو کس | ہفتہ چہ ورنڈے لیرلی و | اودو کبہ واپس کرسی | اللہ طرف تہ
نہ ہلتہ بہ ہر شوک د خیل عل اندازہ و لگوی چہ دکان نہ ورنڈے لیرلی و ، او قول بہ خیل برحق

مَوْلٰهُمْ الْحَقِّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿٣٠﴾ قُلْ

(چہ) ددو مالک د | حقیق | اودرکے بہ شی | لہ دوی نہ | ہفتہ خبرے چہ دوی بہ دروغ جوہر | دواہ
مولی تہ واپس کرے شی | او کوم دروغ چہ بہ دوی جوہرول ددوی نہ بہ ورک شی - ورتہ دواہ

مَنْ يَّرْزُقْكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ اَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ

شوگ | روزی درکوی تاسو | لہ آسمان نہ | اوز مکہ (نہ) | یا شوگ د | چہ مالک د | د غور و
چہ شوگ د آسمان اوز مکہ نہ تاسو لہ رفاق درکوی - یا شوگ دے چہ ستاسو د غور و نو او

وَالْاَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ

اود سترگو | او شوگ د | چہ راوباسی | ژوندے | لہ مری نہ | اود راوباسی | مرے
سترگو مالک دے ، او شوگ دے چہ د مری نہ ژوندی راوباسی ، او د ژوندی نہ مرے

مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللّٰهُ فَقُلْ

لہ ژوندی نہ | او شوگ د | چہ انتظام کوی | د کار | پس و بہ وائی | اللہ | نو دواہ
راوباسی ، او شوگ دے چہ دہرکار انتظام کوی ، نو دوی بہ خور او وائی اللہ ، نو پیوس و کرہ (بیا)

اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿٣١﴾ فَذَلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ

پس آیا تاسو نہ ویریدی؟ | پس ہم دا اللہ | ستاسو رب د | رہیتی | پس خہ دی | پس
تاسو (دہفتہ د نافرمانی) ویریدی نہ؟ | پس ہم دا اللہ تعالی ستاسو حقیق رب دے ، نو د حق نہ پس نورخہ پاتے شول

الْحَقِّ اِلَّا الضَّلٰلُ فَاقِيْ تَصْرَفُوْنَ ﴿٣٢﴾ كَذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمٰتُ

لہ حق نہ | سوا د گمراہی نہ | پس کم خوا | تاسو روان یئی | دغہ شان | رہیتی شوہ | خبرہ
بغیر د گمراہی نہ - آخر دا تاسو پہ کوم اہخ روان یئی؟ ہم دغہ ستاسو د رب خبرہ د

رَبِّكَ عَلَى الَّذِيْنَ فَسَقُوْا اَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٣٣﴾ قُلْ هَلْ

ستاد رب | یہ ہفو خلقو چہ | نافہمان دی | چہ ددی | ایمان نہ راوری | دواہ | آیا
تولو فاسقانو پہ حقہ پورہ شوے دہ چہ دوی بہ ایمان نہ راوری ، ورتہ دواہ چہ ستاسو پہ

مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَّنْ يَّبْدُوْا الْخُلُقَ ثُمَّ يَعِيْدُہٗ قُلْ اللّٰهُ

ستاسو پہ شریکانو کہنے شوگ شتہ د؟ | چہ پہ اول حل پیدا کری | مخلوق | بیا دوبارہ ژوندے کری ہفتہ | دواہ | اللہ
(جو کہو) شریکانو کہنے شوگ ہم شتہ چہ پہ اول حل (بوشین) پیدا کری اویسے سر دوبارہ ژوندے کری ورتہ دواہ | اللہ

يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ﴿٣٤﴾ قُلْ

پہ اول خل پیدا کوی | مخلوق | بیا بہ لے دوبارہ ژوندے کوی | نو کوم خوا | تاسواہولی روان یئی | دواہیہ
لے پہ اول خل ہم پیدا کوی | اوسر د دوبارہ ہم | نو داسو کوم خوا | اہولی روان یئی | ورتہ دواہیہ

هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلْ اللَّهُ

آیا (شہدے) | ستا سولہ شریکا نو نہ | ہفہ ٹوک چہ | لارہ بنائی | حق طرف تہ | دواہیہ | اللہ
چہ آیا ستا سو پہ (جوہر کوی) شریکا نو کہنے ٹوک ہم شستہ چہ دحق پہ لارہ خلق روان کوی؟ ورتہ دواہیہ چہ اللہ

يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ

لارہ بنائی | حق طرف تہ | نو آیا ٹوک چہ | لارہ بنائی | حق طرف تہ | ہفہ زیات حق لری
دحق سمہ لارہ بنائی ، نو آیا ٹوک چہ حقہ لارہ بنائی ہفہ زیات حق دار دے

أَنْ يُتَّبَعَ أَمَّنْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَهْدِي فَمَا لَكُمْ

چہ تابعداری و کرے شی | یا ہفہ ٹوک چہ | لارہ نہ بیا مومی | مکر | داچہ ہفہ تہ لارہ نہ بیا مومی | پشہ شوی دی پہ تاسو
چہ دہفہ تابعداری دوشی او کہ ہفہ ٹوک چہ پچیلہ ہم لارہ نہ بیا مومی ترخو چہ ورتہ نہ بیا مومی | نو دایہ تاسو

كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٥﴾ وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ

خٹکہ | تاسو فیصلہ کوی؟ | او پیروی نہ کوی | اکثر لہ دوی نہ | مکر صوف دگمان | بیشک گمان خو
شوی کا خٹکہ اہولے فیصلہ کوی؟ او پہ دوی کہنے اکثر خلق خو پہ خیلو گمانو پیسے روان دی ، او بیشک چہ گمان د

لَا يَغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

پہ کار نہ رانی | دحق پہ مقابلہ کہنے | ہیٹہ ہم | بیشک اللہ | پوہہ دے | پہ ہفہ ٹوک چہ دوی لے کوی
حق پہ مقابلہ کہنے خاندہ نہ ور کوی ، بیشک اللہ تعالیٰ تہ ددوی عملونو پورہ پورہ علم دے

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ

اونہ دے | دا قرآن | (دے) چہ جوہ لے کوی (بل ٹوک) | سوا داللہ نہ | اولیکن
او دا قرآن خہ داسے (کتاب) نہ دے چہ داللہ تعالیٰ نہ سوا بل ٹوک دے پہ دروغہ باند جوہ کوی ، بلکہ دا

تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَارِيبَ

دا تصدیق دے | دہفہ چہ | لہ دے نہ وہاندی (کتابون) | او تفصیل دے | (دہولو) کتابون | (خہ) شک نشہ
خو دہفہ (کتابون) تصدیق کوونکے دے چہ لہ دے نہ وہاندی موجود دی او دمنوری حکمونو تفصیل دے ، پہ دے کہنے ہیٹہ

فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ

پہ دے کہنے | (چہ دا) درب د عالمونو د طرف نہ دے | یا | دوی وائی | چہ ہفہ دادروغ ترے دے | دواہیہ
شک شبہ نشہ چہ دہولو مخلوق درب د طرف نہ راغلے دے | آیا داخل وائی چہ داپیغیر د خانہ جوہ کرے دے | دواہیہ

فَأَنذَرْتُكُمْ يَوْمَ الْبَاسِ وَمَثَلَهُ فَاذْعُوا مَنْ أَسْطَعَتْكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ

نو راوی تاسو | یوسورت | پہ شان ددے | او را وبللی | ہفہ ٹوک | چہ رابیلے شی | داللہ نہ سوا
کہ (دے دے) نو (تاسو ہم) ددے پہ شان یوسورت راوی وائی او داللہ نہ سوا چہ کوم کوم رابیلے شی ہفہ راوی وائی

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ

کہ چکی تاسو | رستینی | بلکہ | دروغ و گزندو | ہفتہ خیزچہ احاطہ نہ دہ کرے دو | یہ پوہہ دھتے
کہ تاسو رستینی بی - نا۔ بلکہ دوی ہفتہ خیز رہی ہے ہفتہ | دروغ و گزندو کوم چہ دوی پہ علم کنے را کیر نہ شو

وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

اولانہ دے را غلے دوی | حقیقت دھتے | دغہ شان | دروغ و گزندو | ہفتہ خلقو چہ | لہ دوی نہ وہا ندو
او دے انجام ورتے لاشکارہ شوے نہ کہ۔ دغہ شان دے نہ وہا ندو خلقو (خدائی کتابونہ) دروغ گندو دے

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ

پس و گورہ | خشک | شو | انجام | دظالمانو | او غنے لہ دوی نہ | ہفتہ شوک دے | چہ یقین لری
نوو گورہ چہ دظالمانو انجام قومرہ خراب دختو۔ او شوک پکنے دے دے چہ پہ دے کتاب ایمان

بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ ۖ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾

پہ | او غنے لہ دوی نہ | ہفتہ دی | چہ یقین نہ لری | پہ دے | اوستارت | زیات پوہہ دے | پہ مفسدانو
راوہی او شوک پکنے دے دی چہ ایمان پیرے نہ راوہی اوستارت فسادیان خلق دیر نہ پیرنی -

وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِيْ عَمَلٍ وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ

او کہ چہ | دوی تا دروغ و گزندو | نو دواہی | ما دپارہ | زما عمل دے | او تاسو دپارہ | ستاسو عمل
و کہ دوی تا دروغ و گزندو | نو ورتہ وواہی چہ مالہ زما عمل بس دے او تاسو لہ ستاسو عملونہ ، تاسو

أَنْتُمْ بَرِيءُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾

تاسو بری بی | لہ ہفتہ غنے نہ | چہ زہ کوم | اوزہ | بری یم | لہ ہفتہ غنے نہ | چہ تاسو کوئی
زما دے عمل دے وارے نہ بری بی - اوزہ ستاسو دے عملونہ دے وارے نہ بری یم

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ ۖ أَفَأَنْتَ تَسْمِعُ الصَّمَّ

او غنے لہ دوی نہ | ہفتہ شوک دے | چہ غورہ نیسی | تاتہ | پس آیاتہ | آورو لے شے | کنو تہ؟
او پہ دوی کنے غنے دے دی چہ تاتہ غے غورہ نہ نیوی دی ، نو آیاتہ کنو تہ خبرہ آورو لے شے؟

وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ

اگرکہ | دوی عقل ہم نہ لری | او غنے لہ دوی نہ | ہفتہ دی | چہ کوری | ستا طرف تہ
اولا چہ دوی دے عقل نہ ہم کار نہ اخلی - او شوک پکنے دے دی چہ (پہ بشکارہ) ستا طرف نہ گوری

أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْى وَلَوْ كَانُوا لَا يَبْصُرُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّ اللَّهَ

نو آیاتہ | لامرہ بنود لے شے | ہندوتہ | اگرکہ | دوی نہ دینی | بیشکہ اللہ
نو آیاتہ ہندوتہ لاسر بنود لے شے اولا چہ دوی کتے ہم نہ شی ، بیشکہ اللہ تعالیٰ چہ

لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٤﴾

ظلم نہ کوی | پہ خلقو باند | ہیچ (م) | لیکن | خلق (پہ خیلہ) | پہ خیل خان باند | ظلم کوی
بنیاد مو پوٹے غوند ظلم ہم نہ کوی خو دا خلق پختیلہ پہ خانو باند ظلم کوی -

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبِتُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ

اوپہ کو مورخہ چہ | ہفہ دوی راجعہ کری | لکہ چہ دوی نہ وویاے شوی | مگر | یوساعت | دورے |
اوہفہ ورخہ ورتہ ریادہ کربہ چہ اللہ بہ راجعہ کری | نو دنیا ژوند بہ وژدومہ لبیکار | لکہ چہ دوی نہ دنیا کبہ ہیلہ بوستا کری پلہ

يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِِلِقَاءِ اللَّهِ

دوی بہ پیژنی یوبل | پہ خپل مینہ کبہ | بیشک | تاوان وکرو | هغو کو موچہ | دروغ وکنزو | ملاقات دالله
شوی وواو یوبل بہ هلته پیژنی ہم - هغه خلقو دیر تاوان وکرو چہ دالله تعالی ملاقات ے دروغ وکنزو

وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٥﴾ وَإِنَّمَا نُرِيَّتْكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ

اونہ وودوی | پہ سمہ لاری تلونکی | اوکے چرے | مونږ وښایو تاته | هغه هغه (عدا) | دکوم چہ | مونږ دسرو وعدو
او دپہ دنیا کبہ ہم | دوی هدايت موندونکی نہ وواو که مونږ تاته د هغه (عدا) | هغه قدر برخه وښایو دکوم چہ دوی سرو وعدہ

أَوْ نَتَوَفِّيَنَّكَ فَالْيَنَّا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَى

یا | مونږ تاله وفات درکرو | نوهم زمونږ طرفته | ددوی واپس راتلل دی | بیا | الله | کواه د | پہ هغه کارونو
کوو یا مونږ تاله (د هغه نه وړاند) وفات درکرو نو دوی له هم زمونږ طرفته واپس راتلل دی | بیا الله تعالی پہ هغه کارونو کواه

مَا يَفْعَلُونَ ﴿٦﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ

کوم چہ دوی کوی | او دهریو امت | یو پیغمبر دے | نوهر کله چہ | راشی | ددوی پیغمبر | نو فیصله کولے شی
د کوم چہ دوی کول - اوهریو امت ته یو پیغمبر راغله دے | پس هر کله چہ ددوی پیغمبر راشی | نو په انصاف سره د

بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا

ددوی تر میخه | په انصاف سره | اوپه دوی | هیڅ ظلم نه شی کولے | اودوی وائی | کله به وی | دا
دوی په مینہ کبہ فیصله کولے شی اوپه دوی هیڅ کله ظلم نه شی کولے | اودوی وائی چہ دا (د عذاب)

الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨﴾ قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي

وعدہ | که چرے تاسو | رښتینی یی | ووايه | زه نه یم مالک | دخپل ځان دپلہ
وعدہ به آخر کله پوره کیري که تاسو رښتینی یی ؟ ورته ووايه چہ زه خو خپل ځان له هم دگته او

ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ط يَكُلُّ أُمَّةٍ أَجَلٌ

د هغه نقصان | اونہ د نفع | مگر هغه چہ | الله وغواری | هریو امت دپاره | یو وخت مقرر که
تاوان هیڅ اختیار نه لرم خو چہ څومره الله تعالی غواری ، هریو امت له یوه نېټه مقرر ده

إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٩﴾

هر کله چہ راشی | مبعاد ددوی | نونه | دوی وروستو پاتې کید شی | یوساعت | اونہ دوی وړاند کید شی
نوهر کله چہ د هغوی وخت پوره شی نو بیا نه خو یوساعت وروستو پاتې کید شی اونہ وړاند کید شی

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيِّنَاتٍ أَوْ نَهَارًا مَّاذَا

دوايه | د خو کورنی | که چرے | راشی په تاسو | عذاب هغه | د شی | یا د ورخه | نو هغه هغه رښانه
ورته دوايه چہ دا خو دوايش که دالله تعالی عذاب در باند د شی یا د ورخه (ناگهان) راشی نو په هغه کبہ داسه

يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْجَحْرُمُونَ ﴿٥٠﴾ أَتُمْ إِذَا مَا وَقَعَ أَمْنُكُمْ بِهِ

دکوم تادی چه به غواہی | مجرمان خلق | آیا بیا هرکله چه | هغه واقع شی | نوابان به راوی تاسو به هغه کوم خیز دے چه د مجرمانو ورته تلوسه ده . نو آیا چه عذاب راشی نو هله به تاسو ایمان راوړئ

الَّذِينَ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ

'ایا اوس (ستاسو یقین راغله) | حال دا د چه تاسو | دا | په تندي غوښتلو | بیا به وویلے شی | هغو خلقو ته هغه وخت (به وویلے شی) چه اوس (تاسو ایمان راوړئ) او کته د پانډ خوتا سو د چه هغه تادی کوله ، بیا به ظالمانو

ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا

کومو چه ظلم وکړو | چه وځکئ | عذاب | د همیشه | تاسو له به بدله نه شی درکولے | مکر د هغه ته وویلے شی چه د تل عمری عذاب مزه ځکئ ، تاسو ته به د خپل عمل نه سوا نوره

كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٢﴾ وَيَسْتَنْبِئُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قُلْ رَأَى

چه تاسو به کول - | او دوی پتوس کوی له تانه | آيا رښتیا ده | دا (وعدده) | دوايه | هو! څه بدله درکيدے شی ؟ او دوی له تانه پتوس کوی چه آيا دا خبره رښتینه ده - دوايه چه هو!

وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقُّ الْحَقِّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٣﴾ وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ

قسم د پېر ب زما | بیشکه دا | حقه ده | او نه یئ تاسو | عاجزه کوونکي | او که پېر کوی | د هر نفس د پاره به خپل رب م د قسم وی چه دا بالکل حقه ده او تاسو (الله) د د کړاوستو نه عاجزه کولے نه شی ، او که (د قیامت په

ظَلَمْتُ مَا فِي الْأَرْضِ لَأَفْتَدَتْ بِهِ وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ

کوم چه ظلم وکړو | څه چه په زمکه کښه دی | نو ما مخا به په قدي به کښه ورکړی دا | او دوی به پتوی | پښیمانی ورځ ، یو ظالم سره د ټولے دنیا ټول مال موجود وی نو هم به ئے د ځان په قدي به کښه ورکړی او هرکله چه عذاب

لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ

هرکله چه | دوی و ویني | عذاب | او فیصله به وکړه شی | د دوی په مینو کښه | په انصاف سره | او په دوی د ویني نو پت به زما کښه به پښیمانه شی | او د هغوی تر مینو به په انصاف فیصله وکړه شی ، او په دوی

لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٤﴾ إِلَّا إِنَّ اللَّهَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

به ظلم نه شی کولے | واورئ ! | بیشکه د الله دی | څه چه | به آسمانونو | او زمکه کښه دی به هېڅ زیاته نه شی کولے - یاد لرئ هر څه چه په آسمانونو او زمکه کښه دی هغه ټول د الله تعالی دی

إِلَّا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾

واورئ ! بیشکه | وعده | د الله | رښتیا ده | لیکن | اکثر د دوی | نه پوهیږي - یاد ساتئ چه د الله تعالی وعده رښتینه ده ، خو اکثر خلق نه پوهیږي -

هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٦﴾ يَأَيُّهَا النَّاسُ

دے ژوندی کوی | او مړه کوی | او هم د دغه طرف ته | به تاسو واپس کیږئ | اے خلقو! هم هغه ژوند وړکوی او هم هغه مړک وړکوی او هم د هغه طرف ته تاسو له واپس تلل دی - اے خلقو!

قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ لَا

راغلے دے تاسو تہ نصیحت | ستا سود رب طرف تہ | اوشفا | دھفہ تہ | چہ پہ سینو کئے دی
تاسو تہ دخیل رب د طرف تہ نصیحت | راغلے دے ، او د سینو د بیمارو علاج دے

وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ۝۵۷ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ

او ہدایت | اور رحمت | مؤمنانو د پیارہ | دواہ | یہ فضل د اللہ | او یہ رحمت د دہ
او شوک تے چہ و منی د ہغوی پہ حقہ ہدایت اور رحمت د (لے پیغمبرہ) | دواہ (چہ د قرآن فضل اور رحمت د) | نو د اللہ پہ

فِيذَلِكَ فَلِيفْرَحُوا ۖ هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ۝۵۸ قُلْ أَرَأَيْتُمْ

پس پہ دے | پکار دی چہ خوشحالہ شی دہ | دا دیرہ بنہ د | لہ ہفہ تہ | چہ دوی جمعہ کوی | دواہ | آیا ولید تاسو
فضل اور رحمت باند دوی لہ خوشحالیدل پکار دہ | دا دھفہ | تو لو خیر و نونہ بہتر دی کوم چہ تاسو جمعہ کوی دوی تہ دواہ

مَا أَنزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِّن رِّزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِّنْهُ حَرَامًا

ہفہ تہ | چہ نازل کرد | اللہ | تاسو د پیارہ | رزق | بیا جوہ کرد تاسو | یہ د کئے | دھفہ | حرام
دا خو و نہایت چہ اللہ تعالیٰ تاسو لہ کوم رزق را لیرے دے ، تو تاسو (دھان نہ) | یہ ہفے کئے تہ حرام او دھفہ

وَحَلَالًا ۖ قُلْ أَلَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ ۝۵۹

او (دھفہ) | حلال | دواہ | آیا اللہ | حکم کرے د | تاسو تہ | یا | یہ اللہ باند | تاسو دروغ تری
حلال کرد | دوی نہ تپوس و کرہ چہ آیا اللہ تعالیٰ تاسو د کے اجازت در کرے د | یا تاسو پہ اللہ تعالیٰ باند دروغ تری

وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ

او دھفہ | گمان دے | دھو خلقو | چہ تری | یہ اللہ باند | دروغ | د قیامت د ور پہ قلم
او دھفہ خلق چہ پہ اللہ تعالیٰ باند دروغ تری | دھغوی د قیامت د ورے پہ حقہ تہ گمان دے ؟

إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ۝۶۰

بیشکہ اللہ | ذلوئے فضل خاوند دے | یہ خلقو | اولیکن | دیر لہ دوی نہ | شکر نہ کوی -
بیشکہ اللہ تعالیٰ پہ خلقو باند دیر مہربان دے | خو اکثر خلق ناشکرہ دی -

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ

اونہ | یے تہ | یہ ہی حال کئے | اونہ لو لے تہ | دھفہ | لہ قرآن نہ | اونہ کوئی تاسو
او (لے پیغمبرہ) | تہ | یہ ہی حال کئے چہ یے او پہ ہفہ مال | کئے (ہم) | چہ قرآن لو لے او (لے خلقو) | تاسو ہم

مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ ۖ وَمَا

دھفہ | عمل | مکریمو مونہ | یہ تاسو باند | خبردارہ | ہر کدہ چہ تاسو مشغولید | یہ ہفے کئے | اونہ
چہ دھ کار کوئی نو پہ ہی حال کئے مونہ | تاسو وینو کورو دھفہ | وخت چہ تاسو پہ ہفہ کار کئے اختہ یی ، اوستا

يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ

پہتیری | ستا د رب نہ | پہ اندازہ د یوے ذرے | یہ زمکہ کئے | اونہ پہ آسمان کئے
د رب نہ پوتے قدر لہ خیز ہم پتہ پلتے کیدے نہ شی | یہ زمکہ کئے | اونہ پہ آسمان کئے

وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ۝۶۱

اونہ | چیرودھو کے | لہ دے نہ | اونہ | چیرلوئے | مکر | دھفہ | پہ کتاب واضحہ کئے | بادساتہ
اونہ دھفہ پوتی نہ ورکوئے اونہ لوئے داقول پہ یو واضحہ کتاب (لوچ محفوظ) کئے درج پیراۃ دی واور

إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝۶۲ الَّذِينَ

بیشک | دوستان دالہ | نشہ داکشہ ویرہ | پہ دوی | اونہ بہ دوی | غمزن وی | ہنوکسانوچہ
چہ دالہ تعالیٰ پہ دوستانوہ ویرہ راجی اونہ چرے غمزن کیری - دافہ کسان دی

أَمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ۝۶۳ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

ایمانے راہو | او دوی | پرہیزکاری دکرہ | دوی لہ | زیرے دے | پہ ژوند ددنیا کئے
چہ ایمانے راہو او پرہیزکاری نے اختیار کرہ ، ددوی دپارہ ددنیا پہ ژوند کئے او پہ آخرت کئے

وَفِي الْآخِرَةِ ۚ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ۚ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ

او پہ آخرت کئے | نشہ داکشہ بدلون | دالہ خبرولہ | ہم دادہ | کامیابی
خوشخبری دہ ، دالہ تعالیٰ خبرے نہ بدلیری ، ہم ددعہ لویہ کامیابی

الْعَظِيمُ ۝۶۴ وَلَا يَحْزَنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ۚ هُوَ

لویہ | او غمزن نہ کری تا | خبرہ ددوی | بیشک | عزت | اللہ لہ دے | تول | ہم دے
دہ ، او (لے پیغیرہ) ددوی (کافرو) خبر دتائے غمزن کوی بیشک تولہ علیہ اللہ تعالیٰ دپارہ دہ ، ہفہ

السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝۶۵ إِلَّا إِنَّ اللَّهَ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ

آوریدونکے | پوہہ | یادساتی | بیشک | دالہ دی | خہ چہ | پہ آسمانوں کئے | اوخہ چہ
ہرخہ آوری چیرنبہ پوہہ دے - واورئی چہ داقول دالہ تعالیٰ دی ہرخہ چہ پہ آسمانوں او پہ زمکہ

فِي الْأَرْضِ ۚ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ ۚ

پہ زمکہ کئے دی | او پیروی نہ کوی | ہفہ خلق چہ | آوازونہ کوی | اللہ نہ سوا | دشریکانو ؟
کئے موجود دی - او کوہم خلق چہ دالہ تعالیٰ نہ سوا نورو (دخان نہ جوہ کور) شریکانو نہ آوازونہ کوی

إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ۝۶۶ هُوَ

نہ | کو پیروی دوی | مکر | ددوہم | اونہ دی دوی | مکر | دروغمزن | ہم دے دے
(خبری چہ) ہغوی پہ خہ پے روان دی ہغوی محض پہ گمان پے روان دی او صرف اندازے لکوی ، اللہ تعالیٰ

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنَّ

چاہیہ | جوہ کرہ | تاسود پارہ | شبہ | چہ تاسو آرام وکری | پہ ہفہ کئے | اوورخ | روہانہ | بیشک
ہفہ ذات دے چہ شبہ نے درلہ جوہ کرہ دہ چہ آرام | پکئے وکری اوورخ روہانہ جوہ کرہ دہ چہ لیدل پکئے کوئے

فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ۝۶۷ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا

پہ دے کئے | نخبے دی | ہفہ قوم دپارہ | چہ آوری | دوی وائی | نیولے دے اللہ | ہوئے
شی ، بیشک چہ پہ دے دے (پیغیرہ خبرو) آوریدونکو دپارہ دلیلونہ موجود دی دوی وائی چہ اللہ حان لہ ہوئے نیولے دے

سُبْحَنَهُ ۖ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

ہفتہ پاک دے | ہفتہ بے نیازہ دے | دھغہ ڈی | غہ چہ | پہ آسمانوں کو کئے | اوغہ چہ | پہ زمکہ کئے دی
اللہ تعالیٰ پاک دے، ہفتہ غنی دے ہر غہ چہ پہ آسمانوں کو او پہ زمکہ کئے دی تول دھغہ (ملکیت) دی

إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطِنٍ بِهَذَا ۖ اتَّقُولُونَ عَلَى اللَّهِ

نشہ دے | تاسو سرہ | ہیغہ دلیل | ددے | آیا وایئ تاسو | پہ اللہ باند
تاسو سرہ (دشوک) پہ دے خبرہ ہیغہ دلیل ہم نشہ، نو آیا تاسو پہ اللہ تعالیٰ باند داسے خبرہ

مَا لَا تَعْلَمُونَ ۖ قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ

ہفتہ چہ نہ پوہیری | دواہیہ | بیشک کوم خلق چہ | تری | پہ اللہ باند | دروغ
تری چہ خیلہ تریغہ خبرہ نہ یئی۔ دواہیہ چہ شوک پہ اللہ تعالیٰ باند دروغ تری یقیئہ حقو

لَا يُفْلِحُونَ ۖ مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ

ہفتہ بہ خلائہ بیاموی | لبرہ فائدہ | پہ دنیا کئے | بیا | زمونہ طرفہ دی | واپس راتل ددو | بیا
خلاصیدے نہ شی۔ پہ دنیا کئے لبرہ ساعت مزہ وکری، بیا ہم زمونہ طرفہ ددوی واپسی دہ، نو

نُذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۖ وَاتْلُ

مونہ بہ وٹکو و دوی تہ | عذاب | سخت | پہ وجہ دھغہ | چہ دوی بہ کفر کولو | او واوروہ
بیا بہ مونہ دوی تہ ددوی د کفر و انکار پہ وجہ د سخت عذاب مزہ وٹکو و (لم یغبرہ!) ددو

عَلَيْهِمْ نَبَأٌ نُوْحٌ ۖ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَقَوْمِ ۖ إِنَّ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ

دوی تہ | خیر | د نوح | ہرکچہ وویل دہ | خیل قوم تہ | اے زما قومہ! کہ دوی گران | پہ تاسو
تہ د نوح (علیہ السلام) حالات واوروہ ہرکچہ دہ خیل قوم تہ وویل چہ زما قومہ! کہ پہ تاسو باند دلہ

مَقَامِي وَتَذَكِّرِي بِآيَاتِ اللَّهِ ۖ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ ۖ فَاجْبِعُوا

زما اوسیدل | اوزما نصیحت کول | پہ آیتوں د اللہ | نو پہ اللہ باند | ما توکل کرے دے | پس یوغلے کری
زما استوگنہ او د اللہ د حکمو پہ ذریعہ زما نصیحت گران وی، نو زما پہ خیل اللہ باند توکل دے نو تاسو د خیل

أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً

خیلہ معاملہ | د خیلو شریکا نو سرہ | بیا | نہ دوی | ستاسو معاملہ | پہ تاسو باند | پتہ
(جدہ وکرو) شریکا نو سرہ خیلہ فیصلہ وکری (چہ) بیا تاسو تہ پہ خیلہ خبرہ باند خہ شک پاتے نہ شی

ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ ۖ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ

بیا | د کری | ماسرہ (غہ چہ کوئی) | او مالہ مہلت مہ راکوئی | پس کہ چہ | تاسو مخ وادو | نو مانہ د غوثیہ تاسو
بیا ماسرہ خیلہ غوثی وکری او ہیغہ مہلت مہ راکوئی، بیا کہ تاسو (زما د نصیحت) مخ وادو نو زما غہ پردہ

مِّنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ ۖ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ

خہ اجر | نشہ دے | زما اجر | مگر | پہ اللہ | اوماتہ حکم شوے دے | چہ زما شہ
نہ کوم ماخو تاسو خہ معاوضہ نہ دہ غوثیہ زما معاوضہ خوصوف د اللہ پہ ذمہ دہ اوماتہ حکم شوے دے چہ زما

مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٤٧﴾ فَكَذَّبُوهُ فَتَجْنِيهِ وَمَنْ مَّعَهُ

له فرمانبردارونه | پس دوی دروغ و کذب کړل | نو غلا وکړه مونږ دکاته | او هغه چاته چه | د دغه سره وو
په فرمانبردارو کښه شامل شم - بیا دوی هغه دروغ و کذب کړل بیا مونږ هغه او کوم چه هغه سره په کشتی کښه

فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلِيفَ وَأَعْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا

په کشتی کښه | او جوړ کړل مونږ دوی | جانشین | او غرق کړل مونږ | هغه خلق چه | دروغ و کذب کړل | دو
دو بیچ کړل او دوی مو (په زمکه کښه) جانشین جوړ کړل | او کومو مخلوقو چه زمونږ آیتونه دروغ و کذب کړل | دو

بِآيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُذْذِرِينَ ﴿٤٨﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا

زمونږ آیتونه | پس وگوره | چه څنگه شو | انجام | د ویرولو شوو | بیا راو لیږل مونږ
هغه موعظ کړل پس وگورئ چه د هغو مخلوقو څه انجام شو، کوم چه ویرول شوی وو - بیا مو د هغه نه

مِنْ بَعْدِهِ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا

پس له دغه نه | پیغمبران | د دوی د قوم طرف ته | پس دوی راوړه هغوی | روښانه نښې | پس د دغه نه دوی
پس نور پیغمبران خپلو خپلو قومونو ته ولیږل ، نو هغوی ورته څرگند دلیلو نه یوړل خو دا و نه شوه

لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِ

چه ایانې راوړه | په هغه نه | چه د دوی دروغ و کذب کړل | وړاندې | دغه شان | مونږ مهر لکوو | په زړه وو
چه په هغه نه ایمان راوړه و د کوم چه نه وړاندې دروغ و کذب کړل وو ، مونږ دغه شان د سرکشانو په زړه وو باندې

الْمُعْتَدِينَ ﴿٤٩﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ وَهَارُونَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ

د حد نه د تیریدونکو | بیا ولیږل مونږ | پس له دوی نه | موسیٰ | او هارون | طرف د فرعون
تاپه لکوو ، بیا مونږ د دغه (پیغمبرانو) نه پس موسیٰ او هارون علیهما السلام دواړه فرعون او د هغه

وَمَلَايِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٥٠﴾

او د دغه د سردارانو ته | په خپلو غمښوسره | نو دوی غرور وکړه | او دوی وو | قوم | گناه کاران
د لاریانو ته د خپلو غمښوسره ولیږل خو هغوی لوی وکړه | او دغه خلق وو مجرمان -

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا

بیا چه هرکله | راغی دوی ته | حق | زمونږ له طرف نه | دوی وویل | بیشکه | دا (خو)
نوهی کله چه ورته زمونږ د طرف نه حق ورغی ، نو هغوی وویل چه دا خو څرگند

لِسِحْرِ مُّبِينٍ ﴿٥١﴾ قَالَ مُوسَىٰ أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ

جادو | ښکاره | وویل | موسیٰ | آیا تاسو وایئ دا | د حق په بایله | هرکله چه هغه راغی تاسو ته
جادو ده - موسیٰ علی السلام وویل چه آیا تاسو د حق په حقله دا وایئ هرکله چه هغه تاسو ته راغی

أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا

آیا دا جادو ده ؟ | اونه کامیابیږی | جادوگر | دوی وویل | آیا ته راغی یه مونږ
د چه دا جادو ده ؟ حال دا د چه جادوگر هېڅکله نه کامیابیږی - هغوی وویل چه آیا ته مونږ

لَتَلْفِتَنَّا عَنْهَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اَبَاءَنَا وَتَكُونُ لَكُمْ

چه ته واپس موٽيند | له هغه څه نه | ڇه موندلې ځا موټي | په هغه | خپل پلارنيك | او دى | تاسو دواړه

ته د ځه د پاره راغلې يې څه ته موټد هغه لاس ته ځي ځوا واده په کومه څه موټي خپل پلارنيك موندلى دى او څه دملک

الْكِبْرِيَاءِ فِي الْأَرْضِ وَمَا خُنُّ لَكُمْ بِمُؤْمِنِينَ ۴۸ وَقَالَ

سرداري | په زمکه کې | او نه يو موټي | تاسو دواړه | منونکي | او دوييل

مشرى ستاسو دواړه په لاس راشي ، او موټي خو تاسو دواړه هېرې نه منو - او فرعون (خپل سړ

فِرْعَوْنُ اَنْتُونِي بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ ۴۹ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ

فرعون | راولي ماته | هر جادوگر | هوښيار | پس هر ځه څه راغلل | جادوگران

ته) دوييل | څه ماله ټول ماهر جادوگر راولي - نو هر ځه څه جادوگر راغلل نو

قَالَ لَهُمْ مُوسَى اَلْقُوا مَا اَنْتُمْ مُلْقُونَ ۵۰ فَلَمَّا اَلْقَوْا

دوييل | دوى ته | موسى | د غورزوئ | هغه څه څه تاسو غورزونکي يې | بيا هر ځه څه دوى د غورزوئ

موسى عليه السلام ورته دوييل څه څه اچول غواړئ هغه راميدان ته کړئ - بيا هر ځه څه هغوى (خپل پري)

قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحَرُ اِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ

وى دوييل | موسى | څه څه تاسو راځي دى | (هغه) جادو دى | بيشكه الله | به هغه اوس باطله (پاړ) کړي

او کولې) د غورزوئ نو موسى عليه السلام دوييل څه تاسو څه راځي دى هغه جادو دى - الله تعالى به دا ډير زړه فنا کړي

اِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ۵۱ وَيُحَقِّقُ اللَّهُ الْحَقَّ

بيشكه الله | نه سموي | کار | د مفسدانو | (حق) به ثابت کړي | الله | حق

بيشكه الله تعالى د فساديانو کار له سمون نه وړ کوي - او الله تعالى د ځپلې وعدې مطابق حق

بِكَلِمَتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ۵۲ فَمَا اَمِنَ لِمُوسَى اِلَّا

په خپل حکم سره | اگرکه | نه ځه خوښوي | مجرمان خلق | پس ايمان راونه وړ | په موسى | مگر

رښتيني کوي | اگرکه | د مجرمانو ناخوښه وي - پس د فرعون او دده د سردارانو دوييل

دُرِّيَّةٌ مِّنْ قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَتْهُمْ اَنْ

يوه دى | له قوم دده نه | په ډيرزه | له فرعون نه | اوله سردارانو ددوى | څه

نه د موسى عليه السلام د قوم د يو څو کسانو نه سوا چا هم په ده ايمان رانه وړد څه چرته په مصيبت

يَفْتِنَهُمْ ط وَاِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَاِنَّهٗ

عذاب به کړي دوى | او بيشكه | فرعون (دو) | زور آور | په زمکه کې | او بيشكه د (دو)

کې ځه اخته نه کړي - او بيشكه څه فرعون په ملک کې ډير زور آور وو ، او هغه به ډير

لِسَنِ الْمُسْرِفِينَ ۵۳ وَقَالَ مُوسَى يَقَوْمِ اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ

له حد نه تيريدونکي | او دوييل | موسى | اے زما قوم ! | که چرې تاسو | ايمان راځي دوى

زياته کولو - او موسى عليه السلام دوييل څه اے زما قوم ! که تاسو په (رښتيا) به خداى

يَا لِلّٰهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا ۖ اِنْ كُنْتُمْ مُّسْلِمِينَ ﴿۸۳﴾ فَقَالُوا عَلٰى اللّٰهِ

یہ اللہ | نو ہم پہ ہفتہ باند | توکل کوئی | کہ چرے بی تاسو | فرمان بردار | پس دوی دوئیل | یہ اللہ باند | ایمان داوے وی تو یہ ہفتہ باند تکیہ وساتئی کہ تاسو فرمان بردار بیئی ۔ نو ہفتوی جواب ورکرو چہ زمونہ پہ

تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً ۖ لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۸۵﴾ وَنَجِّنَا

توکل وکرو مونہ | از مونہ ربہ | مہ جو وہ مونہ | فتنہ | د پارہ د قوم | د ظالمانو | او خلاصہ رکرو مونہ | اللہ تعالیٰ توکل دے اے زمونہ ربہ ! مونہ د ظالمانو پہ لاس کئے فتنہ مہ گر حوہ او پہ خیل رحمت مونہ د

بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿۸۶﴾ وَاَوْحَيْنَا اِلٰى مُوسٰى

پہ خیل رحمت سرہ | لہ قوم د کافرانوہ | او مونہ دوحی وکروہ | موسیٰ تہ

کافرانو د دے نہ بیچ کرہ ۔ او مونہ موسیٰ او د ہفتہ وروسی تہ دوحی

وَاٰخِيهِ اَنْ تَبَوَّآ لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بَيُوتًا وَّاجْعَلُوا

او د دہ وروسی | چہ | تاسو جوہ کروی | د خیل قوم د پارہ | پہ مصر کئے | کورونہ | او جوہ کروی | وکرہ ، تاسو د خیل قوم د پارہ پہ مصر کئے کورونہ قائم وساتئی ، او خیل کورونہ

بَيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَّاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ ط وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۸۷﴾ وَقَالَ

خیل کورونہ | د عبادت خایونہ | او قائم کروی | مونہ | او زیرے وکروہ | مؤمنانوہ | او دوئیل | د مونہ خایونہ کروی ، او د مونہ پابندی ساتئی | اوتہ مؤمنانوہ زیرے وکروہ | او موسیٰ علیہ السلام

مُوسٰى رَبَّنَا اِنَّكَ اَتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَاةَ زَيْنَةً وَّ

موسیٰ | اے زمونہ ربہ ! | بیشک تادو رکرو دے | فرعون | او د دہ سردارانوہ | زینت | او | دوئیل | اے زمونہ ربہ ! | تا فرعون لہ او د ہفتہ سردارانوہ | د بناست سامونہ او چیر ماونہ

اَمْوَالًا ۚ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوْا عَنْ سَبِيْلِكَ

دولت | پہ ژوند د دنیا کئے | اے زمونہ ربہ ! | چہ دگا گمراہ کروی (خلق) | استاذ لارے نہ | پہ دے دنیا ورکروی دی (نتیجہ دا چہ) | اے زمونہ ربہ ! | ہفتوی استاذ لارے نہ خلق گمراہ کوی

رَبَّنَا اَطْبَسْ عَلٰى اَمْوَالِهِمْ وَاَشْدُدْ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ

اے زمونہ ربہ ! | فنا کرہ | مالونہ د دوی | او سخت کرہ | زہونہ د دوی | اے زمونہ ربہ ! | د دوی مال او دولت برباد کرہ ، او د دوی زہونہ سخت کرہ

فَلَا يُؤْمِنُوْا حَتّٰى يَرُوْا الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ ﴿۸۸﴾ قَالَ قَدْ

چہ دوی ایمان نہ وری | تردے چہ | دوی دگوری | عذاب | دردناک | اللہ و فرمائیل | یقیناً | چہ ہیچرے ایمان نہ وری ، تردے چہ | دردناک عذاب وویئی ۔ | اللہ تعالیٰ ورتہ و فرمائیل

اُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيْمَا وَلَا تَتَّبِعَنَّ سَبِيْلَ الَّذِيْنَ

قبولہ کرے شوہ | ستاسو دے | پس تاسو دوارہ ثابت قدم وسیلہ | او تابعداری مہ کوئی | د لارے | دہو خلقو | چہ ستاسو دے قبولہ شوہ | تو یہ خیل لارہ قائم و سیرئی | او د ہفتہ چاہ لار مہ حی چہ

لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾ وَجُوزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَاتَّبَعَهُمْ

چہ علم نہ لری | او پورے ویستل مونہ | بنی اسرائیل | ددریاب نہ | پس دوی پے شو
نہ پوہیری | او مونہ بنی اسرائیل د سمندر نہ پورے ویستل | نو فرعون اود ہفہ

فَرَعُونَ وَجُنُودَهُ بَغِيًّا وَعَدُوا حَتَّىٰ إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ

فرعون | اود دہ لبکرے | پہ ظلم | اوزیاتی سرہ | تردے چہ | ہرکھ | دے پہ دویبیدو شو
لبکرونہ ہم د ظلم اود زیاتی پہ غرض ورپے روان شول | تردے چہ ہفہ پہ دویبیدو شونو

قَالَ اٰمَنْتُ اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا الَّذِي اٰمَنْتُ بِهِ بَنُو

نوح وئیل | مایقین وکرو | چہ نشہ دے | (خوک) معبود | سوا | دہفہ ذات نہ | چہ ایمان راوے دے پہ ہفہ | بنی
وے وئیل چہ زہ ایمان راوے ہم چہ دہفہ ذات نہ سرا بل معبود نشہ پہ کوم چہ بنی اسرائیلو ایمان

إِسْرَءِيلَ وَاَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾ وَقَدْ عَصَيْتَ

اسرائیلو | اوزہ | لہ فرمانبرداری نہ یم | آیا اوس (ایمان راوے) | حال دے چہ تا نافرمانی کردہ
راوے دے اوزہ پہ مسلمانانو کہے شاملیدیم - (وے فرما ئیل) اوس (ایمان راوے)؟ حال دادے چہ لہ

قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٩١﴾ فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ

دہاندہ کنہ | اوتہ وے | لہ فساد کوونکونہ | پس نن بہ | مونہ نجات دکرہ | ستا بدن تہ
دے نہ دہاندہ تا نافرمانی کرے دے اوتہ لہ فساد کوونکونہ یے - پس نن بہ مونہ ستا بدن بچہ کرد

لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَ آيَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ

چہ تہ شے | ہفہ چا دیار | چہ تانہ وروستور اتلنکی دے | مخنیہ | ادیشکھ | دیر | لہ خلقونہ
چہ تہ دراتلنکونسلونو دپارہ (دعبرت) مخنیہ شے | او واقعی دیر خلق زمونہ د خنبونہ

عَنْ آيَتِنَا لَعْفُلُونَ ﴿٩٢﴾ وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مَبَٰوِصَ دِي

زمونہ لہ آیتونہ | بے خبرہ دی | ادیشکھ | حائے وکرہ مونہ | بنی اسرائیلونہ | حائے بنہ
بے خبرہ دی - او بیشکھ مونہ بنی اسرائیلو لہ پہ زمکہ دیر بنہ حائے وکرہ

وَرَزَقْنَهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ ۖ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّىٰ جَاءَهُمْ

اومونہ روزی وکرہ دوی | لہ پاکیزہ خیزونہ | پس دوی اختلاف ونہ کرد | تردے چہ | راغے دوی تہ
اومونہ دوی لہ پاکیزہ خیزونہ رزق وکرہ | نو دوی (یوبل سر) اختلاف ونہ کرد | تردے چہ دوی تہ

الْعِلْمُ ۚ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ فِيمَا كَانُوا فِيهِ

علم | بیشکھ ستارب بہ | فیصلہ وکری | ددوی ترمینخہ | پہ ورخ د قیامت | پہ ہفہ خبرہ کنے | پہ کومہ چہ دے
(دحق) علم راغے - بیشکھ ستارب بہ د قیامت پہ ورخ ددوی ترمینخہ فیصلہ وکری پہ ہفہ خبرہ کنے پہ کومو

يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾ فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِّمَّا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ

اختلاف کولو | پس کہ پھرے تہ یے | پہ شک کنے | لہ ہفہ (کتاب) نہ | چہ نازل کرد مونہ | ستا طرف تہ
کنے چہ دوی اختلاف کولو - کہ پھرے تا تہ پہ ہفہ خبرہ کنے کومے چہ مونہ بہ تا نازلے کری دی خہ شک وی نو

فَسَلِّ الَّذِينَ يَقْرَءُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ

نہیں وکرا | دھتہ خلقوتہ | چہ لوی | کتاب | ولاندلہ تانہ | بیشکہ راغلے تانہ | حق (قرآن) دھتہ چانہ پتوس وکرا چہ لہ تانہ ولاندل کتابونہ لے لوستل ، بیشکہ تانہ د خیل پروردگار د طرف نہ

مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ۹۳ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ

ستادرب لہ طرف نہ | پس مہ کیرہ تہ | لہ شک کوونکونہ | اومہ کیرہ تہ | لہ هغو خلقونہ حق راغلے دے ، نوھرگز پہ شکونو خلقو کینے مہ شاملیرہ اوپہ هغه خلقو کینے هم حان مہ گروہ

كَذِبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونُ مِنَ الْخَسِرِينَ ۹۴ إِنَّ الَّذِينَ

چہ دروغے وگنزل | د الله آیتونہ | پس تہ بہ شے | لہ نقصان موتد ونگونہ | بیشکہ | هغه خلق چہ چہ د الله تعالیٰ نخبے دروغ گنہی ، مکنی تاوانی بہ شے - بیشکہ د چاہہ حقلہ چہ ستا

حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ۹۵ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ

ثابت شو | پہ هغوی باند | حکم | ستادرب | ایمان نہ راوہی | اوکے چہ | راشی دوی تہ درب خبرہ ثابتہ شوے دہ هغوی ایمان نہ راوہی - اگرکہ ہر قسم نخبے ورتہ

كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۹۶ فَلَوْلَا

تولے معجزے | تردے چہ | دوی وگوری | عذاب | دردناک | پس ولے نہ راشی ، ترخو چہ دردناک عذاب ونہ وینی - نوداسے (مثال نشتہ) چہ یو

كَانَتْ قَرْيَةً آمَنَتْ فَتَفَعَّلَهَا إِيْمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ

شو | یو کلے | چہ ایمان لے راوہی | نونفع لے رسول دے | ددے ایمان | سوا | د قوم کلے د عذاب لید ونہ پس ایمان راوہی وی اوخیل ایمان ورتہ نفع و رکری وی بغیر د یونس علیہ السلام د

يُونُسَ لَمَّا آمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ

د یونس نہ | هرکہ چہ دوی ایمان راوہی (نق) مونبر لے کرو | لہ دوی | عذاب | دذلت قوم نہ ، هرکہ چہ هغوی ایمان راوہی ، نو مونبر ترے نہ شرمونکے عذاب پہ دے دنیا کینے لے

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنَ الْغَمِّ ۹۷ وَكَوْشَاءَ رَبُّكَ

پہ ژوند د دنیا کینے | اومونبر نفع و رسولہ دوی | ترخہ مودے پورے | اوکے چہ غمبٹلے | ستارب گرو ، او دوی تہ مونبر یوے مودے پورے نفع و رسولہ - اوکے ستارب غمبٹلے نو مودے

لَا مَنَ مَنْ فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ شَكِرٌ

تو ایمانہ راوہی | هغه چاہہ زمکہ کینے دی | تولو پہ جمع | پس آیاتہ | بہ مجبورہ کرے خلق چہ پہ مخ د زمکہ دی تولو بہ ایمان راوہی دو ، نو آیاتہ خلق پہ دے مجبورہ کرے

النَّاسِ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۹۸ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ

خلق | تردے چہ | تردے چہ | دوی شی | مؤمنان | اونشتہ د طاقت | یونس لہ تردے چہ دوی ایمان راوہی او هیئتوک دانہ شی کولے

أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرَّجْسَ عَلَى الَّذِينَ

چہ هغه ايمان راوړي | مگر | په حکم دالله | اوهغه غورزوي | ناپاکي | په هغو خلقو چہ
چہ ايمان راوړي | مگر دالله تعالیٰ په حکم سره | او الله تعالیٰ پليدي په هغه چا ورغورزوي چہ د

لَا يَعْقِلُونَ ۱۰ قُلْ انْظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

نہ پوهيږي | دوايه | وگورئ | څه څيزونه دي | په آسمانو کي | او په زمکه کي |
عقل نه کار نه اخلي - ورته دوايه چہ ليد وگورئ په آسمانو او په زمکه کي څه څيزونه موجود دي

وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ۱۱

او په کار نه راځي | غځي | او ديري | هغو خلقونه | چہ ايمان نه راوړي
او (د دنيا) مټي غځي او توله ويري هغه خلقوله هيڅ فائده نه ورکوي کوم چہ ايمان راوړل نه غواړي -

فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا

پس دوی انتظار نه کوي | مگر | په شان | د ورځو | د هغو خلقو چہ تير شوي دي
نو آيا اوس دوی د هغه ورځو انتظار کوي کوم چہ له دوی نه په

مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ۱۲

وړاند له دوی نه | دوايه | پس انتظار کوي | بشکه زه (هم) | تاسو سره | له انتظار کوونکو نه يم
وړاند ينيو خلقو راغله - ورته دوايه چہ ښه ده تاسو هم انتظار کوي او زه هم تاسو سره انتظار کوم -

ثُمَّ نَبْغِي رَسُولًا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا

بيا | موږ بيا رسول وركوو | خپلو پيغمبرانو ته | او هغو خلقونو ته | چہ ايمان راوړي | دغه شان | حق ده
نو بيا به (د عذاب په وخت كې) موږ خپل پيغمبران او (نور) مؤمنان بچ كړو ، هم دغسې زمونږ ذمه واري

عَلَيْنَا نَنْجِي الْمُؤْمِنِينَ ۱۳ قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ

په موږ باند | چہ موږ بچ كړو | د ايمان خاوندان | دوايه | اے | خلقوا
ده چہ مؤمنان به بچ كړو - (اے پيغمبره!) دوايه چہ اے خلقوا! كه

إِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ

كه چرې تاسو يي | په شك كې | له دين زمانه | نو زه عبادت نه كوم | د هغو
اوس هم زما دين په حقله ستاسو څه شك پاتې وي ، نو زه د هغه معبودانو عبادت نه كوم چہ

تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي

د كومو چہ تاسو عبادت كوي | سوا دالله نه | ليكن | زه عبادت كوم | صرف د هغه الله
تاسو ته بغير د خداي نه عبادت كوي ، بلكه زه خو د هغه الله عبادت كوم چہ ستاسو ژوند او

يَتَوَكَّلُكُمْ وَأَمَرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۱۴ وَأَنْ أَقِمَّ

چہ مرگ دركوي تاسو | اوماته حكم شو د | چہ | يم زه | د ايمان والو نه | او دا چہ | نيغ كړه
مرگ د هغه په قبضه كې د اوماته حكم شو د دے چہ په مؤمنانو كې د شامل يم او دا حكم ته رايه دې

وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝۱۵

مخ خیل | دین | حنیف تہ | اومہ کیرہ تہ | لہ مشرکانو نہ
خیل خان دین غاہے تہ یو مخیر کرہ ، او پہ مشرکانو کینے مہ شامل کرہ ۔

وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ

اومہ بلہ | دالہ نہ سوا (بل خوک) | چہ نہ نفع در رسو تاتہ | اوندہ نقصان در رسو تاتہ | کہ تہ داسے و کرہ
او دالہ تعالیٰ نہ سوا دہفہ چاہ نہ دُعا مہ غواہہ چہ نہ نفع در کو لے شی اوندہ ضرر در کو لے شی کہ

فَأِنَّكَ إِذَا مِّنَ الظَّالِمِينَ ۝۱۶ وَإِنْ يَمْسُكَ اللَّهُ بِضُرٍّ

نوبیشک تہ بہ | ہفہ ختیہ | لہ ظالمانو نہ | او کہ چرے ورسو تاتہ اللہ | دختہ | تکلیف
داسے و و کرل نو پہ ظالمانو کینے بہ شمیر شے ۔ او کہ اللہ تعالیٰ در نہ تکلیف ورسو نو بے د

فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ

نوشته خوک لرے کو دے | دہفہ | سوا دہفہ نہ | او کہ چرے | ہفہ رسول غواہی تاتہ | دختہ | بنسیر کہ
ہفہ نہ بل خوک لرے کو لے نہ شی ، او کہ ہفہ در نہ خیر رسول غواہی نو دہفہ نفل

فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ

نوشته خوک دفع کو دے | دہفہ د فضل | رسو | دا فضل | چاہ تہ غواہی | لہ خیلو بند کاتو
ہیشوک رد کو لے نہ شی ۔ دہفہ چہ پہ کو مو بند یا نو مرضی دُشی نو فضل پرے کو

وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝۱۷ قُلْ يَٰ أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ

اودے | بخشنونک | مہربان دے | دواہی | اے | خلقو | راغلے دے تاسو تہ
او ہفہ بخشنونک رحم کو دے ۔ دواہی چہ اے خلقو ! تاسو تہ د خیل رب د طرف

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ

حق (قرآن) | ستاسو رب لہ طرف نہ | پس خوک چہ | پہ نیغہ لارہ راشی | پس بیشک ہفہ پہ سمہ لارہ راشی | خیل خان دیارہ
نہ حق رارسید لے دے ۔ نو خوک چہ پہ سمہ لارہ روان شو نو د خیل خان دیارہ رواں شو ۔

وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ

او خوک چہ | بے لارہ شو | نوبیشک ہفہ بے لارہ کیری | خیل خان دیارہ | اوندہ یم | زہ | پہ تاسو باند
او خوک چہ مکرہ شو نو وبال لے پہ خیل خان شو ، اوزہ ستاسو خہ ذمہ وار خو نہ

بِوَكِيلٍ ۝۱۸ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ

نکھبان ۔ | او پیروی کوہ تہ | دہفہ خہ | چہ وحی لے کو لے شی | تاتہ | او صبر کوہ
بیم ۔ او پہ ہفہ دمی عمل کوہ کومہ چہ تاتہ راشی | او صبر کوہ

حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ ۖ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ۝۱۹

تردے چہ | فیصلہ و کری | اللہ | اودے | دہفہ نہ بنہ | فیصلہ کو دے دے
تردے چہ اللہ تعالیٰ فیصلہ و کری ۔ او ہفہ دیر بنہ فیصلہ کو دے دے ۔

سُورَةُ هُودٍ مَكِّيَّةٌ مِائَةٌ وَخَمْسُونَ آيَةً بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ثَلَاثٌ وَعِشْرُونَ آيَةً وَعَشْرٌ وَكُونُوا
سورة هود مکی دے او پینے (شروع) د الله په نوم چه لوئے مهربان د بیرزیات رحم کوونکے د ۱۲۳ آیتونه او ۱۰ رکوع کانه دی
شروع کوم د الله په نوم سره چه لوئے مهربان د بیرزیات رحم غاوند دے

الرَّاقِ كَتَبَ أَحْكِمَتْ آيَتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ
انفلاک را (د) کتاب د | چه محکم کرے شول | آیتونه د | بیا په تفصیل سره بیان کرے شول | له طرفه | د حکمت والا
(قرآن) یودا دے کتاب دے چه آیتونه د (په دلائلوسر) مضبوط دی، او بیا داچه پراستی بیان شوی دی

خَيْرٍ ۱) أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۖ إِنِّي لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيرٌ
خبردار | چه عبادت مہ کوہ | سوا د الله نه | بیشک زه | تاسو پاره | دهغه له طرفه | ویرودنک
د یوحکم باخبره د طرف نه، داچه د الله نه سوا د یل چا عبادت مہ کوئ. زه دهغه د طرف نه تاسو د پاره ویرودنک

وَبَشِيرٌ ۖ وَأَنِ اسْتَغْفَرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تَوَبُّوا إِلَيْهِ
اوزیر د وړکوونکیم | اوداچه | بخښنه وغواړئ | دخپل رب نه | بیا | توبه وکړئ | دهغه په حضورکې
اوتاسو زیږد کوونکیم، اوداچه دخپل رب نه بخښنه غواړئ، بیا هغه ته ځان رجوع ساتئ

يَمَتِّعُكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَ يُؤْتِ
هغه به د وړکړی تاسو | سامان (د ژوند) | (د ویر) ښه | یو مقرر وخت پورے | او | ور به کړی
هغه به در له (د ژوندون) ښکل سازو سامان تریو مقرر وخته در کوی | او (په اخرت کښه)

كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ ۖ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ
هر | خاوند د بزرگۍ ته | دهغه بزرگی | او که چر تاسو مخ واورئ | نو بیشک زه | د ویریم
زیات ښه عمل کوونکو ته به زیات ثواب وړکړی، او که چر تاسو (د الله تعالی نه) مخ واورئ نو بیشک

عَلَيْكُمْ عَذَابٌ يُّومٍ كَبِيرٍ ۚ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ ۖ وَهُوَ
په تاسو | د یوے لوئے ورکے د عذاب نه | هم د الله طرف ته | تاسو له واپس تلل دی | او هغه
زه په تاسو باند د یوے لوئے ورکے د عذاب نه ویریم. هم د الله تعالی طرف ته ستاسو واپسی ده او هغه

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۚ أَلَا إِنَّهُمْ يَثْنُونَ صُدُورَهُمْ
په هر څیز باند | قادر دے | واوره | بیشک دوی | را خبر کوی | خپله سینې
په هر څه پوره پوره قدرت لری. واوره | دوی خپله سینې تا دوی | چه د الله تعالی

لَيَسْتَخْفُوا مِنْهُ ۚ أَلَا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ لَا يُعْلَمُ
چه پټ شئ دوی | له هغه نه | واوره | څه وخت | چه دوی اغوندی | جامه خپله | (الله) پوهیږي
نه پټ شئ. واوره | چه دوی څه وخت په ځان جامه راواچوی نو الله تعالی ته هغه

مَا يُسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۚ
په هغه څه | چه دوی پټوی | او په هغه څه | چه ښکاره کوی | بیشک هغه | پوهیږي | په رازونو | د سینو
هر څه معلوم دی کوم چه دوی پټوی او کوم چه څرگندوی هغه د رازونو په رازونو (هم) ښه خبردار دے.

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ

اونہ کے ہیٹھ | تلونکے (سادار) | پہ زمکہ کنے | مگر | پہ اللہ دے | روزی دھن | اوپیڑنی
اود زمکہ پہ مخ تلونکے ہیٹھ جاندار دے نشہ چہ دھن روزی د اللہ تعالیٰ پہ ذمہ نہ دی ، اودھن تہ

مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعُهَا كُلُّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ۝ وَهُوَ

دہہ تیکادونہ | اود دہہ دساتہ حائے | ہرختہ | پہ کتاب | روینانہ کنے دی | اودھم ہنہ
دہریونن دزیاتے اود لہرے استوگنے حائے معلوم ک دہرختہ پہ یو واضعہ کتاب کنے درج دی اواللہ تعالیٰ

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ

چاہہ | پیدا کرل | آسمانونہ | اوزمکہ | پہ شپرد وورخوکنے | اود دہہ دھن عرش
ہنہ ذات دے چہ آسمانونہ اومذکہ نے پہ شپرد وورخوکنے پیدا کرل ، اود دھن عرش (مکوت)

عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتَ

پہ اوبوباند | چہ و آزمائی تاسو | چہ خوک لہ تاسو | دیرینہ دے | پہ عمل کنے | اوکے چرے | تہ دوائے
پہ اوبوقائم ووجہ ستاسوازمینبت دکری چہ خوک درکنے د عمل پہ لحاظ دیرینہ دے (اے پیغمبر!) کہ تہ ووتہ

إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

چہ خامخابہ تاسورا وچتولے شی | پس لہ مرگ نہ | نوضور بہ ووائے | ہنہ خلق | چہ کافران دی
دوائے چہ تاسو بہ دمرگ نہ پس بیاراز وندی کیری ، نو کافران بہ خامخا ووائے چہ

إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝ وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ

نہ دے | دا | مگر | جادو دے | بنکارہ | اوکے چرے | وروستو کرمونہ | لہ دوی نہ | عذاب
دا خو خرکند جادو دے | اوکے چرے مونہ لہ دوی نہ تریوے مودے عذاب

إِلَى أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ لَيَقُولَنَّ مَا يَحْبِسُهُ إِلَّا يَوْمَ

تریوے مودے | شمیرے شوے | نوضور بہ ووائے داخل | آخیز | منع کرو دا | واورہ | پہ کومہ وورچہ
وروستو کرو ، نو دوی وائی چہ آخیز خیز (داعذاب) منع کرو ، واورہ چہ پہ کومہ

يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا

لاشی پہ دوی باند ہنہ عذاب | نہ | بہ شی واپس کوئے | لہ دوی نہ | اوکے چرے | دوی | (عذاب)
ورخ (عذاب) لاشی نو لہ دوی نہ بہ بیرتہ نہ شی گرخوئے ، اودھن عذاب بہ ترے نہ راتاؤ شی

كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝ وَلَئِنْ أَدْخَلْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً

پہ کومہ پورچہ دوی | توتہ کوئے | اوکے چرے | اوخکو و مونہ | بنیادم تہ | دخیل طرفہ | رحمت
پہ کومہ پورے چہ بہ دوی توتہ کوئے اوکے مونہ یو بنیادم تہ دیونعت خونند ور کرو

ثُمَّ نَرْغَبُهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَكُوفُ كَفُورًا ۝ وَلَئِنْ أَدْخَلْنَا

بیا | مونہ واپس واخلو ہنہ | لہ ہنہ | بیشک ہنہ (شی) | نا امیدہ | ناشکرہ | اوکے چرے | مونہ واخلو ہنہ
اوبیانے ترے نہ واپس واخلو نو ہنہ نا امیدہ اوناشکرہ شی ، اوکے چرے مونہ ہنہ دھن

نَعْمَاءَ بَعْدَ خَرَاءٍ مَسْتَه لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيَّاتُ عَنِّي

ارام | پس | د تکلیف نہ | چہ رسیدگی وی دہانتہ | نوزورس بہ وائی | لالہ | تکلیفونہ | لہ مانہ
تکلیف رسول نہ پس د فہمت مزہ وُخکو د ، نو وائی چہ تو لے سختی لے لہ مانہ (ہیشہ پیار لے شے

إِنَّهُ لَفَرِحَ فَخُورٌ ۝ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

بیشک ہفہ | دیر خوشحال | فخر کو دیکے دے | مکر | کو مو خلقو چہ | صبر و کرد | او عمل لے و کرد | نیک
نورپہ د حال کئے | دیر غاورہ او فخر کو دیکے وی۔ مگر ہفہ خلق چہ صبر کو ی ، اونیک کارونہ کو ی

أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۝ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا

ہم داخقی دی | چہ دوی پارہ | بخینہ دہ | او اجر | دیر لوئے | نو شاید چہ تہ | پرینو دویئے | خے ہفہ
دہغوی د پارہ بخینہ ہم دہ او لوئے اجر ہم دے۔ نو (دوی یہ دے امید کئے گچہ) شاید چہ تہ د (اللہ

يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا

چہ وحی لے کوئے شی | تانہ | او تنکیری | پہ ہفہ | ستاسینہ | چہ | وائی دوی | ولے نہ
(د) وحی نہ خے برخہ (د دوی د خاطر پیریز) او ستازہ کہ یہ دے تنکیری چہ دوی وائی چہ یہ دہ بانہ

أَنْزَلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ أَوْجَاءٌ مَعَهُ مَلَكٌ ۖ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ

شوہ نازلہ | پہ دہ بانہ | خزانہ | یا ولے رانغلہ | دہ سرہ | فرشتہ | بیشک | چہ تہ | دیر دیکے
خزانہ ولے راکوزہ نہ شوہ ، یاد اچہ یوہ فرشتہ ورسرہ ولے رانغلہ ، تہ خوبس دیرونکے یے اد

وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۝ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ

او اللہ | پہ ہر خیز بانہ | نگہبان دے | یا | دوی وائی | چہ دہ لہ خانہ جوہ کر دے | دویہ
(دوانہ) اللہ تعالیٰ د ہر خیز کار ساز دے۔ آیا (داخل) وائی چہ (قرآن) دہ د خانہ جوہ کر دے۔ دویہ

فَأَتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيْنَ ۖ وَادْعُوا مَنِ اسْتِطَعْتُمْ

پس راؤہی تاسو | لسن | سورتو تہ | پہ شان دے | لہ خانہ جوہ شوی | اورا و بلی | خوک چہ رابطہ شی
چہ نبیہ دہ نو دے غوندہ (بو) لسن سورتو نہ تاسو ہم پہ دروغہ (جوہ کر دے) راؤہی او د اللہ تعالیٰ نہ سوا

مِّنْ دُونِ اللَّهِ ۚ إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِيْنَ ۝ ۱۳ ۚ فَالْمُتَسَجِّجِيْنَ ۚ لَكُمْ فَاَعْلَمُوْا

سوا | د اللہ نہ | کہ چرے تاسو بی | رہنیتی | پس کہ چرے دوی جواب درنہ کہ شی | تاسو | نو بوہ شی
چہ پہ چامو وس برکیبوی ہفہ راؤ بلی کہ تاسو رہنیتی بی ۔ نو کہ دوی داکارونہ کرے شی نویقین و کردی

إِنَّمَا أَنْزَلَ بِعِلْمِ اللَّهِ ۖ وَإِنْ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۖ فَهَلْ أَنْتُمْ

چہ ہفہ خا نازل شو دے | پہ علم د اللہ | اودا چہ | نشنہ د بل معبود | سوا د ہفہ نہ | پس آیا | تاسو
چہ د کتاب) د اللہ پہ علم (اوپہ قدرت) راغلے دے اودا چہ بے د اللہ نہ بل معبود نشنہ نو آیا تاسو (اوس)

مُسْلِمُونَ ۝ ۱۴ ۚ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا ۖ نُوفِّ

مسلمانان بی | خوک چہ | غواہی | ژوند | د دنیا | اود د زینت | نومویر پورہ و کردی
نہ مسلمان بی؟ خوک چہ د دنیا ژوند او د دے رونق غواہی ، نومویر ورنہ د

إِلَيْهِمْ أَعْمَالُهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ

دوی تہ | بدلہ دے عملوں دوی | پہ دنیا ہے | ادوی تہ | پہ دنیا کے | کم نہ شی و رکولے - | دا دلہ
ہغوی علوتہ ہم پہ دے دنیا کے وریورہ کرد او ہغوی پہ دنیا کے پہ نقصان کے نہ شی ساتلے، ہم داخل

الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا

ہفہ خلق کا | پہ نشہ دے | دوی لہ | پہ آخرت کے | سوا داور تہ | او بر باد شول | خہ چہ دوی و کرل | پہ دے
دی د کو مود پارہ چہ پہ آخرت کے د دوزخ داور تہ سوا بل خہ نشہ او کوم نیک کارونہ چہ دوی پہ دنیا کے

وَبُطِلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِّن رَّبِّهِ

او باطل دی | خہ چہ | دوی کول | آیا خوک پہ وی | پہ یو (واضح) دلیل باند | دخیل رب د طرف نہ
کری دو قول ضائع شول او خہ چہ دوی کول قول بر باد شول - نو آیا خوک چہ دخیل رب پہ واضح لارہ باند قائم د

وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كُتِبَ مُوسَىٰ إِمَامًا

اولوی دے لہ | یو گواہ | دہفہ لہ طرف نہ | او ددہ نہ و ہاند گواہ د | کتاب | د موسی | چہ پیشوا
او دہ سرہ پہ دے قرآن کے (معجزانہ) شہادت ہم وی اولہ دے نہ و ہاند د موسی علیہ السلام کتاب ددہ پیشوا

وَرَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ

اور حمت دو | ہم داخل | ایمان راوی | پہ دے | او خوک چہ | انکار کری | ددے | لہ فرقہ نہ
ودہ د پارہ وجہ د رحمت وہ ہم داخل پہ دے (قرآن) باند ایمان راوی او کوم قولے چہ ددے نہ انکار کری

فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ ۚ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ

پس اور | ددہ دوعک خلے دے | پس نہ مہ کیرہ | پہ شک کے | لہ دے نہ | بیشکہ دا (کلام) | حق دے
نو ہغوی تیکاؤ نہ دوزخ دے نو تہ پہ دے حقلہ پہ شک شبہ کے مہ پریوہ، بیشکہ دا قرآن ستاد رب

مِّن رَّبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَر النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ

ستاد رب لہ طرف نہ | او لیکن | اکثر خلق | ایمان نہ راوی | او خوک | زیات ظالم دے
لہ طرف نہ برحق دے خو اکثر خلق پہ دے ایمان نہ راوی - اولہ ہفہ چانہ زیات ظالم

مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۚ أُولَٰئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ

لہ ہفہ چانہ | چہ تری | پہ اللہ باند | دروغ | ہم دغہ کسان | پہ پیش کو لے شی | دخیل رب پہ و ہاند
خوک دے چہ پہ اللہ تعالیٰ باند دروغ د تری ، داسے خلق بہ خیل رب تہ پیش کو لے شی

وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۚ أَلَا

او وائی بہ | گواہان | (چہ) ہم داخل دی | کوموچہ | دروغ و دیل | پہ خیل رب باند | او اورہ
او گواہان بہ پرے شہادت و رکوی چہ دا ہفہ خلق دی چہ پہ خیل رب تے دروغ تری دو، واؤرہ

لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ

لعنت دے | دا اللہ | پہ ظالمانو باند | کوم چہ | منع کری (خلق) | دلا لارہ نہ | دا اللہ
چہ پہ ظالمانو دا اللہ تعالیٰ لعنت وریری - پہ ہفہ چا چہ دا اللہ تعالیٰ دلا لارہ نہ نور خلق منع کری

وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَفَرُونَ ۝۱۹ أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا

اولتوی پہ ہٹے کئے | عیب | اودوی | د آخرت نہ | منکر دی | دا خلق | داسے نہ | دوی (اللہ تعالیٰ) پہ مزکہ

مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ۝

چہ عاجزہ کوئے شو (اللہ) | پہ زمکہ کئے | اونہ | دوی | دپارہ | داللہ نہ | سوا | خوک مددکار

يُضَعِفُ لَهُمْ الْعَذَابُ ۝ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّعْيَ وَمَا كَانُوا

دوچند بہ کرے شی | دوی | پارہ | عذاب | نہ | دوی (داسے) | چہ دوی طاقت لرے | دآورید | اونہ | دوی

يُبْصِرُونَ ۝۲۰ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ

چہ کتلے شوے | ہم | داخل دی | کو موچہ | نقصان و کرو | دخیلو خانو | اوورک شول | لہ دوی نہ

مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝۲۱ لَاجِرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَسِرُونَ ۝۲۲

ہفتہ | چہ دوی بہ تہل | ہیٹ شک نشتہ | چہ دوی | پہ آخرت کئے | نقصان موند و نیکی دی

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَاخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ ۝

بیشک | کو موخلقوچہ | ایمان راؤدو | او عملے و کرو | نیک | او عاجزی لے و کرہ | دخیل رب پہ و ہاند

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۝ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝۲۳ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ

ہم | داخل | جنتیان دی | دوی بہ | پہ دے کئے | ہمیشہ وی | مثال | ددوارہ | دودے

كَالْأَعْنَى وَالْأَصْمَىٰ وَالْبَصِيرِ وَالسَّيِّعِ ۝ هَلْ يَسْتَوِينَ مَثَلًا

پہ شان | دہوند | او | د کونہ | او | د کتونکی | او | آورید و نیکی | آیا | دوارہ برابر دی | بہ مثال کئے

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝۲۴ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ

آیا نصیحت نہ | اخلی | تاسو | او بیشک | مونز لیرے | دو | نوح | خیل قوم تہ | چہ بیشک زہ | تاسو

نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝۲۵ أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۝ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ

دیر و نیکی | سنکارہ | (اودا) | چہ تاسو عبادت مہ کوئی | سوا | داللہ نہ | بیشک زہ | ویریم | پہ تاسو بانہ

عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ ﴿٧٦﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ

عذاب | ددرخ | درد و رکونک | پس و وئیل | هغه سردارانو | چه کافران و | دده له قوم نه
تاسو باند یوه ورځ دردناک عذاب راشی - نو د هغه د قوم سردارانو چه کافران و | جواب و رکړو

مَا نَرِكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَرِكَ أَتَّبَعَكَ

نه وینو مونږ تا (هغه نور) | مگر انسان | په شان زموږ | اونه | دینو مونږ تا | چه پیروی کړی وی ستاچا
چه مونږ ته خوته بس د ځان غوند یو بنیاد مښکاره او مونږ دا کوو چه ستا پیروی په مونږ کېنه

إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِادِّى الرَّأْيِ وَمَا نَرَى لَكُمْ عَلَيْهَا

سوا د هغو خلقو نه | چه ذلیل دی په مونږ کېنه | په سرسری رائه سره | او مونږ نه وینو | تاسو پاره | په خپل ځان
هم ردیلا نو خلقو اختیار کړه ده چه د سرسری عقل خاوندان دی او مونږ په تاسو کېنه هېڅ خبره

مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَذِبِينَ ﴿٧٧﴾ قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ

هغه فضیلت | بلکه | مونږ خو خیال کوو په تاسو | د دروغ ژبن | هغه و وئیل | اے زما قوم! | تاسو خو و کوړی
هم (د ځان نه) زیاتی نه وینو بلکه ګمان کوو چه تاسو دروغ ژبن یی (نوح) و وئیل اے زما قوم! دا خو بنیایى

إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَاتَّبِعِي رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِهِ

که چیر | زه یم | په واضح دلیل باند | د خپل رب د طرف نه | او را کو هغه ماته | رحمت (نبوت) | له خپل طرف نه
چه که زه د خپل رب د طرف نه په یو ښکاره دلیل ولا یم او هغه د خپل طرف نه په ما باند خپل رحمت کړه

فَعَمِيَتْ عَلَيْكُمْ أَنْذَرُكُمْ هَا وَانْتُمْ لَهَا كَاهُونَ ﴿٧٨﴾

بیا هغه (دلیل) ښکاره شى | تاسو ته | آیا مونږ هغه بده تاسو په زور و متو | او تاسو | هغه | نه خوښوی
دے خو هغه (رحمت) تاسو ته نه ښکارى نو آیا مونږ هغه بده تاسو په زور منله شو سره د که هغه تاسو نه خوښوی

وَيَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجَرْتُمْ عَلَى اللَّهِ

اولے زما قوم! | زه نه غواړم له تاسو نه | په دے | (هغه) مال | نه دے | اجر زما | مګر صرف | په الله
او آ زما قوم! | زه په دے (تبلیغ باند) تاسو نه هېڅ مال نه غواړم، زما اجر خو صرف د الله تعالی په ذمه دے

وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُّلِقُوا رَبَّهُمْ

اونه یم زه | شړونکى | د هغو خلقو | چه ایمان راوړه دے | بېشکه دوی | ملاقات کوونکى د | خپل رب سره
او کو مو خلقو چه ایمان راوړه دے زه هغوی د خپل ځان نه شړنه نه شم هغوی د خپل رب سره ملاقات کوونکى دی

وَلَكِنِّي أَرْسَلْتُكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٧٩﴾ وَيَقَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِي

لیکن زه | وینم تاسو | داسے قوم | چه تاسو جهالت کوئ | اولے زما قوم! | څوک به مدد وکړ زما
بلکه زه خود اکورم چه تاسو په جهالت کېنه پراته یی - او آ زما قوم! څوک به د الله تعالی په مقابله

مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتَهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي

د الله په مقابله کېنه که چیر | زه دوی و شرم | نو آیا تاسو غورنه کوئ | او زه دانه وایم | تاسو ته | چه ماسره
کېنه زما امداد و کړی که زه دوی و شرم نو آیا تاسو غورنه کوئ ؟ اونه زه تاسو ته دا وایم چه ماسره

خَزَائِنِ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبِ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَ

خزانے دی | دے اللہ | اونہ (داچہ) | زہ عالمیم | پہ غیبو باند | اونہ | زہ دا داوایم | چہ زہ | فرشتہ یم | او
دے اللہ تعالیٰ خزانے دی | اونہ دا داوایم | چہ دے غیبو علم لرم | اونہ دا دعویٰ لرم | چہ زہ فرشتہ یم | او

لَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا

نہ زہ وایم | ہفہ کسانو تہ چہ | سپک کوری وڈ | سترکے ستاسو | چہ ہرگز بہ نہ ورکوی دوتہ | اللہ | خہ نہت
نہ دے ہفہ کسانو پہ حقہ چہ تاسو وڈ دھقارت پہ نظر کوری داوایم | چہ اللہ تعالیٰ بہ ورلہ ہیچ خیر نہ ورکوی

اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ ۚ إِنِّي إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ۝

اللہ | بنہ پوہہ دے | پہ ہفہ خہ | چہ ددوی پہ زہ نوکینے | بیشک زہ | پہ ہفہ خہ | بہ لہ ظالمونہ یم ۔
اللہ تعالیٰ دے ہفہ زہ نوکینے پہ حال بنہ خبر دے ، کہ زہ دے وایم نو پہ ظالمونہ کہنے بہ شمیر شم ۔

قَالُوا يَنْوُحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَكُثِّرْتَ جَدَلْنَا فَأَتَيْنَا

دوی وویل | اے نوخ ! | تاجکڑہ وکڑہ مونیر سرہ | پس دیرہ وکڑہ تا | مونیر سرہ جکڑہ | پس تہ راولہ مونیر تہ
ہفہی ورتہ وویل اے نوخ ! تا مونیر سرہ بحث وکڑہ او دیر زیات بحث وکڑہ اوس بس ہفہ خیر

بِمَا تَعْدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝ قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ

ہفہ خہ چہ وعدے کوئے تہ مونیر سرہ | کہ چہ نہ بیئے | لہ رشتیا ویونکو تہ | ہفہ وویل | بیشک چہ راہہ ولی تاسو تہ
راولہ دے کوم نہ چہ تہ مونیر ہمیشہ ویروے کہ تہ رشتینے بیئے ؟ (نوح ورتہ) وویل چہ ہفہ خہ بہ اللہ تعالیٰ

بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ۝ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي

ہفہ | اللہ | کہ چہ و غواہی | اونہ | بیئی تاسو | عاجزہ کوونکی | اونہ بہ فائدہ دے کوئی تاسو | زمانیت
بہ خپلہ پہ تاسو راولی کہ و غواہی | او تاسو ہفہ عاجزہ کوئے نہ شئی | او زمانیت بہ تاسو تہ ہیچ فائدہ

إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ

کہ چہ زہ و غواہم | چہ | زہ نصیحت وکرم | تاسو تہ | کہ چہ و غواہی اللہ | چہ بے لاسے کری تاسو | م دے
در نہ کری کہ چہ زہ تاسو تہ نصیحت کول و غواہم ہر کھ چہ اللہ تعالیٰ تہ ستاسو کراہی منظورہ وی ہفہ

رَبُّكُمْ فَوَالْيَهُ تَرْجِعُونَ ۝ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ

رب دے ستاسو | او دے طرف تہ | بہ تاسو واپس کیڑی | آیا دوی وائی | چہ لہ مانجورہ کوئے دے (قرآن)
ستاسو رب دے اودھم ہفہ تہ بہ تاسو تہ واپس کیڑی ۔ آیا دوی دا وائی چہ دے (قرآن) پہ دروغہ جوہ کہے

قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَىٰ إِجْرَائِي وَأَنَا بِرِيءٌ مِّمَّا

دوایہ | کہ چہ مالہ خانہ دا جوہ کہی | انوم پہ مادے | زما جرم دگناہ | او زہ بیزارہ یم | لہ ہفہ خہ نہ
دے؟ ورتہ وواہ چہ کہ ما خانہ جوہ کہے وی نوڈ دے جرم بہ پہ ماوی او کوم جرمونہ چہ تاسو کوئی نوزہ دے

تُجْرِمُونَ ۝ وَأَوْحِي إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ

چہ تاسو جرم کوئی | او وحی وکڑے شوہ | دے نوح طرف تہ | چہ بیشک | ہیچ کھ بہ ایمانہ راوی | ستاد قوم نہ
ہفہ نہ بری یم او نوح علیہ السلام تہ وحی وکڑے شوہ چہ ستاپہ قوم کہنے چاہے ایمان راوہو ہفہ راوہو اوس

إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿۳۶﴾

سوا | دھنچانہ | چہ ایمان لے راؤ گے | پس تہ غم مہ کوہ | پہ وجہ دھنچہ | چہ دوی لے کوی -
پکے بل ہیٹوکی ایمانہ راؤری ، نوتہ د دوی پہ کارونو ہیٹو غم مہ کوہ -

وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي الَّذِينَ

اوتہ جوہ کرہ | کشتی | زمونیز پہ ورائد | اوز مونیز پہ حکم | اومہ | کوہ خبرہ ماسرہ | دھنچہ بارہ کینے
اوز مونیز پہ نگرانئ کینے یوہ کشتی جوہ کرہ اوز مونیز پہ حکم لے جوہ کرہ اوماسرہ دظالماتو پہ عقلہ

ظَلَمُوا ۚ إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ﴿۳۷﴾ وَيَصْنَعِ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ

چہ ظلم لے کرے | بیشک دوی | غرقیدونکی دی | اوجورولہ دہ | کشتی | اوہرکھ چہ بہ | تیریدل
خبرہ مہ کوہ ، دوی بہ خامخا دو بیری ، اونوح علیہ السلام کشتی جوہرولہ ، اوہرکھ چہ د قوم

عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ ۚ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا

دھنچہ خوگ | سرداران | ددہ د قوم | نوتوہ بہ کو لے دہ | دہ پور | دہ وویل | کہ چہ | تاسو خاندی
سرداران بہ لے پہ خوا کینے تیریدل نوتوہ بہ لے وریور لے کو لے ، نوح علیہ السلام ورتہ وویل کہ تاسو مونیز

مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿۳۸﴾ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۚ

مونیز پور | نو بیشک مونیز بہ خاندو | پہ تاسو پور | لکھ چہ | تاسو خاندی | پس زری بہ | تاسوتہ معلومہ شی
پور ملنہ لے کوئی نومونیز بہ پہ تاسو پور خاندو لکھ چہ تاسو خاندو لکھ کوئی - ویریور بہ درتہ معلومہ شی

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿۳۹﴾

چہ پہ چارائی | دھنچہ عذاب | چہ رسوا بہ کری ہنچہ | اونا زیری | پہ ہنچہ | عذاب | ہمیشہ
چہ پہ چا باند شرمونکے عذاب رائی او پہ چا باند د ہمیشہ عذاب را کو زیری -

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ ۖ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا

تردے چہ | اوہرکھ رانے | زمونیز حکم | او جوش وھلو | تنور | نو | حکم وکر مونیز | وخیژوہ | پہ کشتی کینے
(دا خبر کیک) تردے چہ زمونیز حکم رانے او دمرکے نہ اوبہ راؤ وٹلے نومونیز ورتہ حکم وکر چہ پہ دے کینے

مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ

دھر قسم | جوہے (نراومادہ) | دوہ | او خیل کوروالا | سوا دھنچہ چانہ | چہ ثابت شوے پہ ہنچہ
دھر قسم خاندو نہ یوہ جوہہ یعنی دوہ دوہ تنہ وخیژوہ او دخیل کور خلق ہم مکر (ہنچہ نہ) دچا پہ عقلہ

الْقَوْلُ ۖ وَمَنْ آمَنَ ۖ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿۴۰﴾

حکم | او (ہنچہ ہم) | چہ ایمان لے راؤ گے | اوتہ ووا ایمان راؤ گے | دہ سرہ | مکر لبر وکسانو
چہ فیصلہ شوے دہ اوہنچہ خلق ہم پکینے کسینوہ) چہ ایمان لے راؤ گے | او (نوح) سرہ ویرد کو خلقو ایمان راؤ گے و

وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرِبَهَا وَمُرسِهَا إِنَّ رَبِّي

اودہ وویل | (چہ) سوارہ شی | پہ دے کینے | د اللہ پہ نوم سرہ | پہ روانید دہ | او ددرید دے کینے | بیشک زمارب
اونوح و فرمائیل پہ دے کشتی کینے سوارہ شی دہ روانیدل او ددریدل د اللہ تعالیٰ پہ نوم دی بیشک زمارب

لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۴۱﴾ وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ تَف

بمجنون کے | مہربان دے | اوجھ | روانہ وہ | اچکے دودوئی | پہ موجوں کے | پہ شان دغرو نو
بمجنون کے مہربان دے | اوکشتی ہفتی لڑے دغرو نو پہ شان دنگو دنگو چپو کے روان کہل

وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يُبْنَىٰ أَرْكَبٌ مَّعَنَا

او آواز وکرو | نوح | خیل خوئے | اوجھ دو | پہ غاہ | اے زماخویہ | سورشہ | مونبر سرہ
اونوح علیہ السلام خیل خوئے تہ آواز وکرو اوجھ یواخ تہ ولاہ دو | اے زماخویہ | مونبر سرہ | سورشہ

وَلَا تَكُن مَّعَ الْكَافِرِينَ ﴿۴۲﴾ قَالَ سَاوِيٌّ إِلَىٰ جَبَلٍ يَعْصِيُنِي

اومہ کیرہ تہ | کاخانو سرہ | ہفت وویل | زہ بہ پناہ واخلم | پہ یوغرباند | ہفت بہ پچ کرمی
او کاخانو سرہ مہ پاتے کیرہ | ہفت وویل زہ بہ پیرز دیوغربناہ واخلم چہ ما بہ داوبو

مِنَ الْمَاءِ ۖ قَالَ لَأَعَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ

(دطوفان) داوبونہ | نوح وویل | ہتھوکی پچ کوئے نشتہ | نن | ذاللہ دحکم نہ | مگر یہ چاہے | ہتھوکی
نہ بچ کرمی (نوح) و فرماویل | نن ذاللہ تعالیٰ د عذاب نہ خوکی بچ کوئے نشتہ | مگر یہ چاہے ہفت

وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ ﴿۴۳﴾ وَقِيلَ يَا رَجُلُ

او حالہ شوہ | ددوی پہ میں کے | چپہ | نوہفہ شو | لہ چوبید ونگوئہ | او وویل شو | اے زکے
مہربان وی | پہ کے ددو اور تر میٹہ یوہ چپہ راوچتہ شوہ نوہفہ م د نورو سرہ چوب شو | او حکم وشوہ کے

اَبْلَعِ مَاءَكَ وَيَسْمَاءُ أَقْلَعِ وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ

بنکتہ را کادہ | خیل اوبہ | او اے آسمانہ | منع شہ | او کے شوے | اوبہ | او پورہ شو | کار
خیل اوبہ بنکتہ را کادہ او اے آسمانہ | بس شہ | نو اوبہ کے شوے او کار پورہ کرے شو

وَأَسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۴۴﴾

او ددریدلہ (کشتی) | پہ جودی غرباند | او وویل شو | لرحودی (درخت نہ) | ظالمان خلق
او کشتی دجودی پہ غرباند ودریدلہ او وویل شو چہ ظالم قوم د پارہ ہلاکت دے

وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي

او آواز وکرو | نوح | خیل رب تہ | پس دہ وویل | اے زمار بہ | بیشک | زماخوئے | زما د کور والوئہ دے
اونوح علیہ السلام خیل رب تہ آواز وکرو او دے وویل چہ اے زمار بہ | بیشک زماخوئے زما کور والوئہ کے شامل دے

وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَكَمِينَ ﴿۴۵﴾ قَالَ يَبْنَؤُ

اوبیشک | ستا وعدہ | ربتینہ دہ | اوتہ | دتوونہ بنہ فیصلہ کوئے | وویل (اللہ) | اے نوح
اوستا وعدہ بالکل ربتینہ دہ اوتہ خود ہریو حاکم د پاسہ لوئے حاکم ہے | اللہ ورنہ وویل چہ نوح

إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ ۖ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِ مَا

بیشک دے | نہ دے | ستا د کور والوئہ | بیشک ددہ | عمل | نیک نہ دے | پس سوال مہ کو لہ مانہ | اوجھ
دے ستا د کور پہ خلقو کے شامل نہ دے | ددہ علونہ بنہ نہ دی نو تہ مانہ ددے خیز سول مہ کو

لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٤٦﴾ قَالَ

چہ نشسته | تاته | په هغه باندې | علم | بشكه زه | نصيحت كوم تاته | چه رنه | ته | له جا هلاونه | ده ووييل
چہ ته پيرے نه پوهيږي ، زه درنه نصيحت كوم چه چرے د نادانانو غوندې نه شي . نوح ووييل

رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ

اے زما ربه ! | بشكه زه | ستا پناه غواړم | (له دې نه) چه | سوال وكړم لږانه | دهغه | چه نشته د ماته | دهغه
چہ اے زما ربه ! زه په تاسره پناه غواړم چه زه له تاته داسه خيز وغواړم چه پوهه پيرے نه

عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿٤٧﴾

علم | او كه چرته | بخښنه ونه كړي ماته | اوته | په مارحم ورنه | كړ | (نوشتم به زه | له نقصان موندونكو نه
يم ، او كه ته ما ونه بخښي او په مارحم ونه كړي نو زه به تا وافي شتم -

قِيلَ يٰ نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ

حكم وشو | اے نوح ! | بشكه راشه | په سلامتيا سره | زمونږ له طرفه | او برکتونو سره | په تاباندې | او په هغه امتونو باندې
ورته حكم وشو چه اے نوح ! (اوس) كوزشه | زمونږ له طرفه نه | په تاباندې او په هغه امتونو باندې چه تاسره دى

مِّنْ مَّعَكَ وَأُمَمٌ سَنُتَبِعُكُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا

دهغه خلقونه | چه تاسره دى | او خه امتونه | كومته چه به مونږ زرفانده وركړو | بيا به هغوى ته ورسيدى | زمونږ له طرفه
سلامتيا او برکت دى ، او داسه امتونه به هم راځي چه مونږ به ورله لږي وركوي عيشونه وركوي بيا به په

عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٨﴾ تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ

عذاب | دردناك | دا (قول) | خبرونه دى | د غيبو | چه مونږ دى رالېږودغه | تاته
زمونږ د طرفه دردناك عذاب راشي . (لے پيغبره !) دا د غيبو خبرونه دى چه مونږ تاته دوى په ذريعه راوليږل

مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ

نه ته په هغه باندې پوهيدلې | اونه ستا قوم | له دے نه وړاندې | پس صبر كړه | بشكه
له دے نه وړاندې نه تاته معلوم وو اونه ستا قوم ته ، پس صبر كړه . بشكه

الْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾ وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَقَوْمِ

بنده انجام خو | د پرهيزكارو دى | او د عاد طرفه (زمونږ وليږلو) د دوى ورور | هود | ده ووييل | اے زما قوم !
بنده انجام خوم د پرهيزكارو دى . او قوم د عاد طرفه مو د دوى ورور هود (وليږلو) ده ووييل اے زما قوم

اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا

عبادت كوي د الله | (چه) نشته داسو پاره | هيڅ يوه معبود | سواله ده نه | نه يئې تاسو | مكر صرف
تاسو د الله تعالى عبادت كوي دهغه نه بغير ستاسو بل معبود نشته ، تاسو خو صرف دروغ

مُفْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ يَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجَرْتُمْ

له ماته خبره هورونكى | اے زما قوم ! | زه نه غواړم له تاسو نه | په دے | (خه) اجر | نه دے | زما اجر
نولې دى - اے زما قوم ! زه تاسو نه په دے (تبليغ) باندې هيڅ بدل نه غواړم زما بدل خو

إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرْنِي ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۵۱﴾ وَلَيَقَوْمٌ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ

مکر | یہ ہفتہ ذات کوم چہ | زہ پید اکرم | پس آیا تاسو عقل نہ لری | او کزما قومہ | تاسو بخشنہ غور | ادھیل نہ
دہفتہ ذات پہ ذمہ دہ چہ زہ پید اکرم یم نو آیا تاسو عقل نہ کار نہ اخلی - او کزما قومہ | ادھیل نہ بخشنہ غور |

ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً

بیا رجوع کوئی | ہفتہ طرف نہ | ہفتہ بہ را لیری | آسمان (نہ) | پہ تاسو باند | پہ شیو شیو باران | اوزیات بہ کرمی | طاقت
بیا ہفتہ نہ توجہ کوئی نو ہفتہ بہ پہ تاسو باند پہ شیو شیو باران ووروی - او تاسولہ بہ ددے طاقت سرہ

إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ ﴿۵۲﴾ قَالُوا يَهُودُ مَا جِئْتَنَا

تاپہ موجود طاقت کئے | او مخمہ اروئی تاسو | کنا ہکاران شوی | دوی وویل | اے ہود! | نہ کراوہ تامونہ
نورزیات طاقت در کرمی او (دحق نہ) مخونہ مہ اروئی چہ مجرم بہ شق - دوی جوہ و کرہو چہ اے ہود! تاخو مونہ نہ

بِبَيْنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ

خہ دلیل | اومونہ نہ یو | پرینودونکی | خیل معبودان | پہ خبرہ ستا | اونہ یومونہ پہ تا
خہ واضح دلیل نہ کراوہ یو، اومونہ خیل معبودان ستاپہ وینا پرینودے نہ شو، اونہ مونہ پہ تا ایمان

بِمُؤْمِنِينَ ۖ إِنْ تَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ

ایمان راوہونکی | نہ وایو مونہ | مکر (دچہ) رسولے دتاتہ | خنے معبودانوزمونہ | خہ ضرر
راوہونکی یو - مونہ خوصوف دا وایو چہ زمونہ یومعبود نہ پہ دے مصیبت اختہ کرمے یے -

قَالَ إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ وَأَشْهَدُوكَ أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿۵۳﴾

دہ وویل | بیشک زہ گواہ کوم | اللہ | او تاسو ہم گواہ شق | چہ زہ | ویزا یم | لہ ہفتہ نہ | چہ تاسو شریکوی
ہود وویل چہ بیشک زہ اللہ تعالیٰ گواہ کوم او تاسو ہم گواہ و سیرئی چہ زہ د ستاسو شرک نہ ویزا یم

مِنْ دُونِهِ فَكَيْدُ وَنِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظَرُونَ ﴿۵۴﴾ إِنِّي تَوَكَّلْتُ

دہفتہ نہ سوا | پس تدبیر و کرمی زما غلاتا | قول | بیا | مہلت مہ را کوئی ماتہ | ماخو | توکل و کرد
د اللہ تعالیٰ نہ علاوہ تاسو قول ماتہ فریبو نہ جوہ کرمی اویا ماتہ مہلت مہ را کوئی - زما پہ اللہ تعالیٰ باند

عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ ۖ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ

پہ اللہ باند | چہ زما رب دے | اوستاسو (ہم) رب دے | نشہ خہ (ساداریہ زمکہ) تلونکے | مکر ہفتہ | نیوونکے دے
توکل دے چہ زما ہم رب دے اوستاسو ہم رب دے، داسے ہیٹ یوزوندے نشہ چہ دہفتہ تندے د اللہ تعالیٰ

بِنَاصِيَتِهَا ۚ إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۵۵﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا

تندے دہفتہ | بیشک | زما رب | پہ نیغہ لاسہ باند دے | پس کہ چہ تاسو مخ وادی
پہ قبضہ کئے نہ وی، بیشک زما رب (دحق و انصاف) پہ نیغہ لاسہ باند دے - او کہ تاسو مخ اروئی

فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ ۖ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي

نوما در رسو دے تاسوتہ | (ہفتہ پیغام) چہ را لیرے شوے یم زہ پہ ہفتہ | تاسوتہ | اوستاسو جانشین بہ کرمی | زما رب
نوما یقینا ہر ہفتہ پیغام تاسوتہ در رسولے دے پہ کوم سرہ چہ زہ تاسوتہ را لیرے شوے یم او زما رب بہ ستاسو پہ

قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

یوربل قوم | تاسو نه علاوہ | او تاسو به نقصان و نه رسول شئ هغه ته | بیشک زما رب | د هر شئ د
حائے یوبل قوم آباد کړی او تاسو به هغه ته هېڅ نقصان رسول نه شئ ، زما رب د هر شئ تکمبات

حَفِظٌ ۵۷ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا

نکړان دے | او هر کله چه راغے | زموږ حکم | نو خلاصه ورکړو مونږ | هود ته | او هغو خلغو ته | چه ایمان راوړه
دے - او خه وخت چه زموږ حکم راوړسیدو نو مونږ هود علیہ السلام او د هغه ایماندار ملگری په خپله

مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ۵۸ وَتِلْكَ

د دغه سره | په خپل رحمت | او مونږ خلاصه ورکړو دوی | له سخت عذاب نه | او دادے
مهربانئ بچ کړل - او هغوی مو د چیر سخت عذاب نه بچ کړل - او دغه قوم د

عَادَتٌ لِّتَحَدُّوا بَأْيْت رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا

(قوم د) عاد | کوم چه انکار وکړو | د آیتونو | د رب خپل | او نافرمانی ئه وکړه | د هغه د رسولانو | او پیروئ د کړه
عادو ، چه د خپل رب د نغښو نه ئه انکار وکړو او د هغه د پیغمبرانو نافرمانی ئه وکړه او د هر ظالم

أَمَرَ كُلَّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ۵۹ وَاتَّبَعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً

د حکم | د هر سرکش | جکړمار | او د لکول شو دوی په | په دے دنیا کښه (هم) | لعنت
او سرکش د حکم پیروی ئه وکړه - آخر دا چه په دے دنیا کښه هم لعنت ورپسے شو، او د

وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا بَعْدَ الْعَادِ

او | په ورځ د قیامت (هم) | دا ورهه | بیشک | قوم د عاد | انکار وکړو | د خپل رب | دا ورهه | لعنت دوی په عاد
قیامت په ورځ به هم ورپسے وی ، یاد ساتئ چه د عاد قوم د خپل رب نه منکرشو ، خبر شئ چه د هود قوم عا د د

قَوْمِ هُودٍ ۶۰ وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَقَوْمِ

چه قوم د هود دو | او (قوم د) ثمود طرف ته | (مونږ د لیرو) د دوی ورور | صالح | د دے دوئیل | اے زما قوم
رحمت نه | لرے پر یوتل | او ثمود (نومے قوم) ته (نومو) د دوی ورور صالح وکړیو د دے ورته دوئیل چه اے زما قوم

اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِن إِلَهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنشَأَكُمْ

عبادت وکړئ | د الله | نشته د تاسو له | هېڅوک معبود | سوا د هغه نه | هغه پیداکړئ تاسو
د الله تعالی عبادت کوئ چه د هغه نه بغیر ستاسو بل معبود نشته ، هم هغه تاسو د مزک نه

مِّنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوا ثُمَّ تَوَبُّوا إِلَيْهِ

له زمکه نه | او آباد ئه کړئ تاسو | په دے کښه | پس بخښنه غواړئ هغه ته | بیا رجوع کوئ | هغه طرف ته
را پیداکړی یئ او په دے کښه آباد کړی یئ او د هغه نه معافی غواړئ بیا هغه ته توجه کوئ

إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ ۶۱ قَالُوا يَصْلِحْ قَدْ كُنْتَ فِينَا

بیشک زما رب | نزد دے دے | قبولو ئکے دے | دوی دوئیل | اے صالحه | بیشک نه دے | په مونږ کښه
بیشک زما رب هر چاته نزد دے او د دے کالنه قبولو ئکے دے ، دوی ورته دوئیل چه اے صالحه ! د دے نه وړاندې تانه

مَرْجُوا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَنَّا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا

دَآمید و نو آسره | له دے نہ وړاندې | آیا ته مونږ منع کوي | چه عباد و کړو مونږ | هغه څه چه عباد يې کولو | پلارانو زموږ
زموږ ډیر آسیدونه وو ، آیا ته مونږ د دے د عبادت نه منع کوي د کومو عبادت چه زموږ پلار نيکه

وَأَنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ۖ قَالَ

اوبشکه مونږ | په شک کې يو | له هغه څه نه | کوم طرف ته چه ته مونږ بله | په لوی شک کې | ده وویل
کړه وو ، او د کوم خبرې طرف ته چه ته مونږ رابلې دهغه په خپله مونږ په ډیر شک کې پراته يو - ده وویل

لِقَوْمٍ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَاتَّبِعُوا

اے قومہ زما! | آیا کورئ تاسو | که چرکه زه یم | په یو واضح دلیل باندې | دخپل بله طرف نه | اوهغه را کړه و ما
اے زما قومہ! داڅو ووايي چه که زه دخپل رب د طرف نه په یو واضح دلیل قائم یم اوهغه په ما

مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَتَصَرَّفِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ تَف

له خپل طرف نه | رحمت (نېټه) | نوڅوک | به زما مدد وکړي (په کړي) | دا الله نه | که چرکه | زه دهغه نافرمانی وکړم
خپل رحمت هم کړه وی نوڅوک به دا الله تعالی په مقابلې کې زما امداد کوي که زه دهغه نافرمانی وکړم

فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ ۖ وَيَقَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ

پس نه | زیاتوی تاسو ما ډیاره | بغیر د نقصان نه | اوله زما قومہ! | دا | اوسنه ده | دا الله | تاسو ډیاره
تاسو څو مال هم تاوان را کوي - او اے زما قومہ! دا دا الله تعالی اوسنه ده چه تاسو ډیاره

آيَةً فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَ لَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ

بوه غښه | پس پرېږدئ دا | چه څرېږي | په زمکه | دا الله | او مه رسوي دے ته (څه) تکليف
يوه غښه ده | پس تاسو ډا پرېږدئ چه دا الله تعالی ملک کې آزاده څرېږي او دے ته څه تکليف مه رسوي

فَيَاخُذْكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ ۖ فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا

پس و به نيسي تاسو | عذاب | نزده (ډیر زړه) | نو دوی اوسنه مړه کړه | نو دے فرمايل | نفع واخلئ (د ژوند)
کني يو نزده عذاب به مو را ونيسي - په ځمکې باندې هم دوی هغه اوسنه ووژله نو صالح و فرمايل چه په خپله

فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ۖ ذَلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ ۖ فَلَمَّا

په خپلو کورونو کې | درے | ورځې | دا | وعدہ ده | چه دروغ نه ده | پس هر کله چه
کورو نو کې به د دروغ نوره تیرې کړي (یاد ساتئ چه) دا وعدہ ده چه پکې بالکل دروغ نشته - بیا هر کله چه

جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا

راغې | زموږ حکم | نو خلا وکړو مونږ | صالح ته | اوهغو خلکو ته | چه ایمان راوړه | ده سره | په رحمت | خپله
زموږ حکم راغې نو مونږ په خپل رحمت سره صالح له اوهغو خلکو له چه د ده سره ئې ایمان راوړه دے و نجات وکړه

وَمِن خَزْيٍ يَوْمَئِذٍ ۖ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ۖ وَآخِذْ

اوله رسوايي نه | د دغه ورځې | بیشکه | ستارب | هم هغه دے | زور وړ | زبردست | او ونيول
او د هغه ورځ رسوايي نه (موږ کړل) ، بیشکه ستارب ډیر قوی او غالب دے - یا ته شول قاطمان

الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جُثَمِينَ ﴿٤٧﴾

ہفہ خلق چہ | ظلم ۛے وکړد | یوے (غیبی) چغ | پس د سحره وودوی | په خپلو کورونو کې | مره پراته
نو هغوی یوے (نا تر سے) چغ و نیول ، نو په خپلو کورونو کې د سحر په وخت کې داسے پر مخ پر یوتل

كَانَ لَمْ يَخْنَوْا فِيهَا إِلَّا أَنْ تَمُودًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا

لکه چہ | دوی هډ وونه | په دغه ځای کې | اوږه ! بیشکه (قوم د) تمود | انکار وکړد | دخپل رب | اوږه
لکه چہ دوی د غلته هډ او سیدلی نه وو ، یاد ساتی چہ تمود یا نو دخپل رب نه انکار کړے وو ، یاد ساتی

بَعْدًا لَتَمُودَ ۖ وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلًا إِبْرَاهِيمَ

لرے ولے دوی | تمود یا نو د پاره | او بیشکه | راغله وے | زموږ رالیرے شو (فرستے) | ابراهیم ته
چہ تمود یا نو (د رحمت نه) چیر لرے وغور زیدل او بیشکه زموږ فرستو ابراهیم علیه السلام ته زیرے راوړد

بِالْبُشْرَى قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعَجَلٍ

په زیری سره | دوی ووئیل | سلام | ده ووئیل | سلام | بیا ده وخت تیر نه کړد | چہ راوړده | څخ
او ورته ۛے ووئیل چہ سلامت او سے ، ده ووئیل چہ تاسو هم سلامت اوسئ نو ساعت تیر نه و وچہ یو وریت څخ ۛے

حَنِينٍ ﴿٤٨﴾ فَلَمَّا رَأَىٰ أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكَرَهُمْ وَأَوْجَسَ

وریت شو | بیا هر کله چہ | ده وکتل | د دوی لاسونه | چہ نه رسیدی | هغه ته | نو د شکمن شو په دې | او محسوس کړه (په زړه کې)
ورله راوویستلو - خو چہ دا ۛے وکتل چہ د دوی لاسونه ورته نه وړاند کیدری نو شکمن شو او په زه ۛے کې

مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ لُّوطٍ

له دوی نه | ویره | دوی ووئیل | مه ویریده | بیشکه موږ رالیرے شوی یو | د لوط د قوم طرف ته
ۛے ترے نه ویره وشوه - فرستو ورته ووئیل چہ مه ویریده موږ د لوط علیه السلام قوم ته رالیرے شوی یو

وَأَمْرَاتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكْتُ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَقَ ۖ وَمِنْ وَرَاءِ

او بی بی د ده | ولایه وه | پس دے وختدل | نو زیږ وکړو موږ د ځته | د اسحاق | او وروستو
او د ابراهیم علیه السلام بی بی ولایه وه (اؤریدل ۛے) نو ۛے خاندل نو موږ ورله د اسحق (نوم ځوے) زیرے وکړد او په

إِسْحَقَ يَعْقُوبُ ۖ قَالَتْ يُوَيْلَتِي ءَأَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ

د اسحق نه | د یعقوب | دے ووئیل | چہ هائے زما کم نصیبه | آیا زه به زیږوم | حالانکه زه | بوچی یم
اسحق پسه د (هغه ځوے) یعقوب - دے ووئیل چہ هائے زما کم نصیبه زه به اوس ځوے راوړم چہ بوچی شوم

وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا ۖ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٤٩﴾ قَالُوا اتَّعَجِبِينَ

او دا | زما خاوند (هم) | بوځا دے | بیشکه | دا (خو) | خبره ده | عجیبه | دوی ووئیل | آیانه تعجب کوے
او دا زما خاوند هم بوځا دے - دا خو ډیره عجیبه خبره ده ، دوی ووئیل آیا ته د الله تعالیٰ په

مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمْتُ اللَّهَ وَبَرَكَتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ

د الله په کارونو کې | د الله رحمت | او د هغه برکتونه دوی | په تاسو | اے کوروالو !
کارونو کې تعجب کوے - اے د دے کور خاوندانو په تاسو د الله تعالیٰ رحمت او برکتونه ورپیری

إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ﴿۴۳﴾ فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ

بیشک ہفہ | ستائیلے شوے | دلوینی خاوند | پس ہر کچہ | لامہ | لہ ابراہیم نہ | ویرہ | اور غے دہۂ تہ
بیشک ہفہ | تعریف جو کہ اوڈ لوئے شان خاوند | نوہر کلہ چہ | د ابراہیم علیہ السلام | ویرہ ختمہ شوہ | وزیرے ورتہ

الْبَشَرِ يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ﴿۴۴﴾ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ

زیرے | نومونہ سرہ پہ جگر شو | د لوط د قوم پہ بارہ کہنے | بیشک | ابراہیم | د زغم خاوند دو
راغلو ، نومونہ سرہ لے د لوط د قوم پہ حقہ بحث شروع کرو ، بیشک ابراہیم علیہ السلام دیر حلیم ،

أَوَّاهٌ مُنِيبٌ ﴿۴۵﴾ يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا

(اللہ نہ) ویریدونکے | (ہفہ تہ) رجوع کوونکے | اے ابراہیم ! | مخ وارہہ | لہ دے نہ
د اللہ نہ ویریدونکے اور رجوع کوونکے وو | اے ابراہیم ! | دا خبرہ | پریبرہ

إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ ۖ وَإِنَّهُمْ لَأْتِيهِمْ عَذَابٌ

بیشک راغلے دے | حکم ستاد رب | او بیشک پہ دوی بانڈ راتلوونکے | عذاب
بیشک ستاد رب | قطعی حکم شوے دے او پہ دوی بہ داسے عذاب ضرور راتئی

غَيْرَ مَرْدُودٍ ﴿۴۶﴾ وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئَاءَ بِهِمْ

چہ نہ دے واپس کیدونکے | اوہر کلہ چہ | راغلے | زموونہ رالیر شو (فریتے) | لوط تہ | (نو) ہفہ غزن شو | پہ وجہ ددوی
چہ ہفہ د واپس کیدونہ دے | اوہر کلہ چہ زموونہ فریتے لوط علیہ السلام تہ راغلے نو ددوی پہ راتلوخفہ شو ،

وَصَاقَ بِهِمْ ذُرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ ﴿۴۷﴾ وَجَاءَهُ

او تنگ شو | لہ دوی نہ | پہ زہہ کہنے | اووئے وئیل | (چہ) دا (خو) | بوہ ورتہ | دمصیت | اوراغلل دہۂ تہ
او پہ زہہ کہنے بار شو ، اووئے وئیل چہ دا ننئی ورخ دیرہ سختہ دہ ، او ددہ د قوم

قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ

د دہ د قوم (خلق) | پہ منہہ منہہ | ددہ طرفتہ | اولہ ورائد نہ | بہ دوی کول | بد کارونہ
خلق پہ منہہ منہہ دہۂ تہ راغلل ، او دوی لا د ورائد نہ بد کارونہ کول

قَالَ يَقَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ

(لوط) وئیل | اے زما قومہ ! | دادی | زما لونرہ | دوی | دیرے پاکے دی | تاسو پارہ | پس د ویریزئی | د اللہ نہ
لوط وئیل اے خلقو ! | دا زما لونرہ دی ، دا تاسو پارہ پاکے دی (دوی سرہ نکاح وکھئی) | د اللہ تعالیٰ نہ ویریزئی

وَلَا تَخْزَوْنَ فِي ضَيْفِي ۖ أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ ﴿۴۸﴾ قَالُوا

اوہ رسوا کوئی ما | زما پہ میلمونکے | آیانشہ دے | پہ تاسو کہنے | خو کہہ | پہ سمہ لاروان | دوی وئیل
او ما پہ خپلو میلمونکے مہ رسوا کوئی ، آیا پہ تاسو کہنے سم سرے نشہ - دوی د وئیل

لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَالَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ

بیشک پوہمیت تہ | چہ نشہ زموونہ | ستاہ لونرو کہنے | حقہ | حق (دلچسپی) | او بیشک تہ | سہ پوہمیت
چہ تاتہ معلومہ دہ چہ ستاد لونرو مونرہ تہ حقہ ضرورت نشہ - او تاتہ داہم معلومہ دہ

مَا نُرِيدُ ۙ قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوِي

مونہ چٹہ غواہد | دہ وویل | کاش کہ (وہ) | ماسرہ | پہ تاسو باند | خہ طاقت | یا | ماہنا آختے وے
چہ مونہ خہ غواہد؟ لوط علیہ السلام وویل اے کاش! ماسرہ دے مقابلے طاقت وے یارم دیوے مضبوط

إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ ۙ قَالُوا يَلُوْطُ إِنَّآ رُسُلُ رَبِّكَ

چا زور آور قوم تہ | فرستو وویل | اے لوط! | بیشکہ مونہ | رالیر شو (فرستے) | یو | ستا در ب
آسرے سرہ پناہ نیوے وے - فرستو وویل اے لوط! بیشکہ مونہ ستا در ب رالیرے شوے فرستے

لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ

ہیٹ کہ بہ ونہ رسیدی دی | تاتہ | پس یو خہ | خیل کسان | د شپے پہ خہ برخہ کئے | او دروستو نہ گوری
یو، دوی تاتہ نزدے کیدے قدر لہ ہم نہ شی، نو د شپے شپے د خیل کوں خلق و باسہ او پہ تاسو کئے بہ

مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَاتُكَ ۖ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ

لہ تاسو نہ | ہیٹو ک | سوا | ستا د شیخہ نہ | بیشکہ دا | رسیدی بہ دے نہ | ہفتہ خہ رسیدی بہ دوی
ہیٹو ک ہم مخ پہ شانہ گوری خو (صرف) ستا شیخہ ہفتہ بہ ہم پہ دغہ آفت کئے آختہ کیری چہ دا نور (قول) پکئے

إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ۙ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا

بیشکہ ددوی د وعدہ وخت | صبا دے | آیانہ دے | صبا | نزدے | پس ہر کہ چہ راغ | زمونہ حکم
آختہ کیری | ددوی د پارہ ٹاکے وخت صبا کے آیا صبا نزدے نہ دے؟ تو ہر کہ چہ زمونہ حکم راور سیدو

جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَابًا مِّنْ سِجِّيلٍ ۚ

نو کہ لہ مونہ | برنی برخہ دے (کلی) | دلاند برخہ | او وورول مونہ | پہ ہفت | کانہی | د کتکانہو
نو مونہ ہفتہ زمکہ لاند باند کسہ، او پہ ہفتی مو پرلہ پسے د کانہو باران

مَنْضُودٍ ۙ مُّسَوَّمَةٍ عِندَ رَبِّكَ ۖ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ۙ

پرلہ پسے | نخبہ دار | ستا در ب پہ نزد | اونہ دے (کلی) | د ظالماتونہ | خہ لرے
وورولو پہ کو مو چہ ستا سو در ب لہ طرف نہ نخبے لکیدے و او دا خائے د دے ظالماتونہ خہ لرے نہ دے

وَالِإِلَٰهِ مَدِينٍ ۚ أَخَاهُمْ شُعَيْبٌ ۚ قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ

او مدین تہ (مو ولیلو) | ددوی وور | شعیب | دہ وویل | اے زما قومہ! | عبادت کوئی | د اللہ
او مدین طرف تہ مو ددوی وور شعیب ولیلو دہ وویل اے زما قومہ! د اللہ تعالیٰ عبادت کوئی

مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَٰهِ غَيْرُهُ ۚ وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ ۚ إِنِّي

نشستہ تاسو پاوا | ہیٹو معبود | بے لہ دہ نہ | او کسی مہ کوہ | پہ ناپ | او قول کئے | بیشکہ زہ
د ہفتہ نہ سوا ستا سوبل معبود نشستہ - او پہ ناپ او تول کئے کے مہ کوئی، بیشکہ زہ

أَرْسَلَكُمْ بِخَيْرٍ ۖ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ۙ

وینم تاسو | خوشحالہ | او | بیشکہ زہ ویریدم | پہ تاسو | لہ عذاب نہ | دورے را کیردے
تاسو خوشحالہ کوہم او زہ ستا سوبل حق کئے د ہفتے ورتے د عذاب نہ ویریدم چہ تاسو تول بہ را کیردے

وَيَقُومُ أَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا

اے زما قومہ! پورہ و رکوی | پیمانہ | او تلہ | پہ انصاف | او کم مہ درکوی
اے زما قومہ! ناپ او تول پہ انصاف سرہ پورہ پورہ کوئی ، او خلقوتہ دھفوی

النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾ بَقِيَّتُ اللَّهِ

خلقوتہ | ددوی خیزونہ | او مہ کرخئی | پہ زمکہ کبے | فساد کوونکی | باقی بچ شوی | ذاللہ
خیزونہ کم مہ درکوی | او ذ زمکہ پہ مخ فساد مہ کوئی ، ذاللہ (پہ درکود کبے) بچ شو

خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۚ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿٨٦﴾

بھتر دے تاسولہ | کہ چرے | تاسوینی | مؤمنان | اونہ ایم زہ | پہ تاسو باند | نگہبان
کہہ درلہ (دیرہ) بھترہ دہ کہ تاسو مؤمنان یی - او زہ خہ ستاسو نگران خو مقرر شوے نہ یم

قَالُوا يَشْعِبُ أَصْلُوكَ تَأْمُرُكَ أَنْ نَتْرُكَ مَا يَعْبُدُ

دو وویل | اے شعیب! | آیا ستامونخ | تاتہ حکم کوئی | چہ مونز پریردو | ہفہ خہ چہ | عبادت بہ لے کو
دو جواب و رکود چہ اے شعیب! | آیا ستادامونخ | تاتہ ہیلہ داتقلیم بنائی | چہ مونز دہفہ خیزونہ پریردو | چہ

أَبَاؤُنَا أَوْ أَنْ تَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ

پلارنوزمونز | یا چہ | مونز ونہ کرو پہ خیلوما لونو کبے | خہ چہ مونز غواہ | بیشک تہ خو | بُردبار
چہ زمونز پلارنوزمونز دھفہ عبادت کو یو یا دایریردو | چہ پہ خیلوما لونو کبے | پہ خیلہ خوینی لاس و هو ، واقعی تہ خو دیرھو

الرَّشِيدُ ﴿٨٧﴾ قَالَ يَقُومُ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيْنَةٍ

بنہ سرے پیٹ | دہ وویل | اے زما قومہ! | آیا تاسو وینی | کہ چرے زہ ایم | پہ یووا ضمہ دلیل باند
او پوخ دیندار شوے پیٹ ، دہ وویل چہ اے زما قومہ! | داخو راتہ دواینی چہ کہ زہ | دخیل رب طرف نہ پہ

مِّن رَّبِّي وَرَزَقْنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا ۚ وَمَا أُرِيدُ

دخیل رب لہ طرف نہ | او ہفہ را کروی دی ماتہ | دخیل طرف نہ | روزی بنہ | او زہ نہ غواہم
خو کند دلیل ولاہیم (بیا ہم) ہفہ مالہ | دخیل طرف نہ بنہ مال روزی کرے وی | او زہ مادانیت نہ کہ چہ

أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَكُم عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ

چہ زہ د مخالفت و کم تاسو سرہ | دھفہ نہ چہ تاسو ترے منع کوم | زہ نہ غواہم | مکر | اصلاح
ستاسو خلاف دہفہ کارنہ پہ خیلہ لاس و اچوم د کوم نہ چہ زہ تاسو منع کوم ، زہ خو ستاسو اصلاح کول غواہم

مَا اسْتَطَعْتُ ۚ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ

ترخو چہ مانہ کیدے شی | اونشتہ زما توفیق | مکر ذاللہ (پہ مد) | پہ ہفہ | زہ توکل کوم | او دہفہ طرف
ترخو چہ م و س رسی | او زما چہ خہ توفیق کہ ذاللہ تقالی د طرف نہ کہ پہ ہفہ | باند م توکل کہ او پہ ہفہ

أُنِيبُ ﴿٨٨﴾ وَيَقُومُ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي ۚ أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا

زہ رجوع کوم | او اے زما قومہ! | تیار نہ کروی تاسو | زما مخالفت | دہتہ چہ ورسیری تاسو نہ | پہ مثل دہفہ
کبے ہفہ تہ مخ کرخوم او اے زما قومہ! (ہے نہ چہ) ماسرہ دشمنی تاسو تر دہدہ ورسوئی چہ پہ ہفہ

أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ

یہ رسیدے دو | قوم د نوح | یا قوم د ہود | یا قوم د صالح تہ | اونہ دے قوم د لوط | لہ تاسونہ مصیبت اختہ شئی لکہ د نوح قوم یا د ہود قوم یا د صالح قوم چہ پرے اختہ شوی دو ، اود لوط د قوم (زمانہ او علا)

يَبْعِدُ^{۸۹} وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ

لرے | اوبخینہ غواہی | لہ خیل رتہ | بیا توبہ کوئی | دھفہ طہ تہ | بیشک زمارب | مہربان تاسونہ لرے نہ دہ اوتاسو د خیل رب نہ بخینہ غواہی | بیا ہفہ تہ رجوع شئی | زمارب یقیناً رحم کوونکے (او)

وَدُودٌ^{۹۰} قَالُوا يَشْعِبُ مَانِقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ وَإِنَّا

محبت کوونکے د | دوی دوویل | اے شعیب | مونہ نہ پوہیدو | پہ دیرو (خبر) | ہفہ چہ تہ وائے | اوبیشک مونہ مینہ ناک دے | دوی دوویل | اے شعیب | خہ چہ تہ وائے | پہ ہفہ کئے | پہ اکثر و خبرو مونہ نہ پوہیدو اوتہ

لَنُرَاكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنتَ عَلَيْنَا

تا وینو | پہ خیل مینہ کئے | کمزورے | اوکہ نہ وستا خاندان | نوتہ بہ موسکسار کوئی | اونہ یئے تہ | پہ مونہ مونہ نہ پہ خیل تولی کئے | دیرو کمزورے سے بنکارے اوکہ ستا (د) | کورنی (ملاحظہ) نہ وے | تو مونہ بہ نراوسہ سنگسار کوئی او

بِعَزِيزٍ^{۹۱} قَالَ يَقَوْمِ أَرَهْطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَاتَّخَذْتُمُوهُ

غالب | دہ دوویل | اے زما قومہ | آیا زما خاندان | زیٹ زور آور دے پہ تاسو | دالہ نہ | اوتاسو غور نہ دے ہفہ تہ پہ مونہ غالب یئے | دہ دوویل چہ زما قومہ | آیا زما د کورنی (حق) | پہ تاسو د اللہ تعالیٰ نہ زیٹ دے | حال داد چہ تاسو

وَرَأَيْتُمْ ظَهْرِيَّ إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ^{۹۲} وَيَقَوْمِ

لہ وروستو د شاکا نو خیلو | بیشک زمارب | بہ ہفہ خہ | چہ تاسو کوئی | احاطہ کوونکے دے | او اے زما قومہ | ہفہ ہم شاتہ پریسے دے ، بیشک زمارب ستاسو پہ قولو کارونو راجا پیرہ دے - او اے زما قومہ

اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ

عمل کوئی تاسو | پہ خیل خلے باندا | بیشک زما ہم عمل کوونکے یم | زس بہ تاسو معلومہ شی (چہ) | پہ چا | راجی تاسو پہ خیل چال چلیبیدی اوزہ بہ (پہ خیل چال) روان یم - زس بہ درتہ معلومہ شی چہ شرمونکے عذاب

عَذَابٍ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ وَارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ

(ہفہ) عذاب | چہ رسوا بہ کڑی ہفہ | او ہفہ شوک | چہ ہفہ دروغ ن دے | اوتاسو انتظار کوئی | بیشک زما ہم) | تاسو سرہ بہ پہ چا راجی ، او شوک دروغ ن دے - اوتاسو ہم انتظار کوئی اوزہ بہ ہم تاسو

رَقِيبٌ^{۹۳} وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَحْنُ شُعَبًا وَ الَّذِينَ آمَنُوا

انتظار کوونکے یم | او ہر کلہ چہ | راجی | زمونہ حکم | نومونہ نجا در کڑی | شعیب تہ | او ہفہ خلق تہ چہ | ایمائے راہ کو سرہ انتظار کوئم - او ہر کلہ چہ زمونہ حکم راجی نو شعیب (علیہ السلام) | او دھفہ مؤمنان ملگری مویہ

مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَ أَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا

د دہ سرہ | پہ خیل رحمت سرہ | او وونیول | ظالمان | (غیبی) چفہ | بیا دوی شول د صبا | پہ خیل رحمت سرہ بچہ کھل ، او ظالمان یوے ناترے چفہ راوونیول ، نو پہ خیلو کورونو

فِي دِيَارِهِمْ جَثِمَيْنِ ۚ كَانَ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۚ أَلَا بُعْدًا

په خپلو کورونو کې | صدۀ پریوتلی | لکه چه دوی هډاوسیدلی نه وو | په هغه کې | داوړه ! | لرے شول (درمت نه) |
کې (داسے) | هرولی پریوتل ، | لکه چه هډو چرے | پکې اوسیدلی نه وو ، | واوړه ! | چه مدین (هم) د

لَمَدَيْنَ كَمَا بَعَدَتْ ثَمُودُ ۚ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا

مدین (دوال) | څنگه چه لرے شوی وو | ثمودیان | ادبیشکه | مونږ لیرے وو | موسیٰ | خپلو نخبوسره
رحمت نه (داسے) | لرے شول لکه ثمودیان (چه لرے شوی وو) | او مونږه موسیٰ علیه السلام د خپلو نخبو او د څرگند

وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ۚ اِلٰی فِرْعَوْنَ وَمَلَاِیْهِ فَاتَّبَعُوْا اَمْرَ فِرْعَوْنَ

او په دلیل | روښانه سره | په طرف د فرعون | اود دده د سردارانو | پس د پیرو وکړه | د حکم | د فرعون
د بیل سره راولیږلو ، | فرعون اود هغه سردارانو ته ، | خو هغوی د فرعون په حکم روان وو

وَمَا اَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيْدٍ ۚ يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ

اونه وو حکم | د فرعون | په سمه لاس | هغه به وړاندې د | د خپل قوم | په ورځ د قیامت | پس داخل به کړی دی
او د فرعون حکم (بالکل) درست نه وو ، د قیامت په ورځ به د خپل قوم وړاندې روان دی ، نو د ورځ نه به

النَّارُ وَيُبْئِسُ الْوَرْدُ الْمُرْوَدُ ۚ وَاتَّبَعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً

اور کې | او هغه ډیر بد | ځای د | د کوزیدو | او دوی پښه شو | په دے (دنیا) کې | لعنت
ئ د وړ کوز کړی او هغه ډیر خراب ځای دے د کوزیدو - او په دے دنیا کې هم ورپسے لعنتونه دی او د

وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يُبْئِسُ الرَّفْدُ الْمَرْفُودُ ۚ ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَاءِ الْقُرٰی

او په ورځ | د قیامت (هم) | هغه خراب | انعام د | چه دوی ته ورکړ شول | دا | خبرونه دی | د هغه کلو
قیامت په ورځ به هم وی ، دغه بدله (د لعنتونو) ډیره خرابه ده - دا د هغه کلو خبرونه دی

نَقْصُهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ۚ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ

چه مونږ آورو | تاته | څه نه هغه نه | باقی دی | او (څه) ختم شوی دی | او مونږ په دوی ظلم نه دے کړې
چه مونږ تاته آورو ، څه کلی لا تر اوسه موجود دی او څه ختم شوی دی ، او مونږ په هغوی زیاته نه دے

وَلٰكِنْ ظَلَمُوْا اَنْفُسَهُمْ فَمَا اَغْنَتْ عَنْهُمْ اِلٰهَتُهُمُ الَّذِي يَدْعُوْنَ

لیکن | دوی ظلم وکړو | په خپلو ځانونو | پس په کار راغلل | د دوی | معبودان د دوی | کوم چه دوی بلل
کړے ، بلکه هغوی پخپله په ځان زیاته وکړو ، نو هغه معبودان ئه هیڅ په کار راغلل چه د الله تعالی

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ لَّسَا جَاءَ اَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوْهُمْ

سوا د الله نه | هیڅ (هم) | هر کله چه | راغلو | حکم ستا د رب | او د معبودانو زیاته کړه دوی
نه بغیر به ئه هغوی بلل ، هر کله چه ستا د رب حکم راغی ، او (بلکه) هغوی خودرله

غَيَّرَتْۢ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا كَذٰلِكَ اَخَذُ رَبِّكَ اِذَا اَخَذَ الْقُرٰی وَهِيَ

په له هلاکت نه | او هم دغه شان | نیول دی | ستا د رب | هر کله چه هغه ونیسی | کلی | کله چه هغوی
د هلاکت نه بغیر هیڅ فائده ورنه کړه - او ستا د رب نیول هم داسے وی هر کله چه د کلو خلق راوینی ، کله چه

ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخَذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ ۱۰۲ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ

ظالمان وی | بیشک | د هغه نیول | دردناک | (او) سخت دی | بیشک په دے کې | نخښه ده | د هغه چا د پاره
هنوی زیاتے وکړی ، د هغه نیول دردناک او سخت دی ، بیشک په دے کې د هغه چا د پاره نخښه پرته

خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ۱۰۳ ذَلِكَ يَوْمٌ مَّجْهُوْعٌ لَّهُ النَّاسُ

چه | ویریدي | د عذاب | د آخرت (رنه) | دا (داسے) ورځ ده | چه | پکې به جمع کړه شی | خلق
ده چه د آخرت د عذاب نه ویریدي ، هغه به داسے ورځ وی چه ټول خلق به راټول کړه شی

وَذَلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ ۱۰۴ وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَّعْدُودٍ ۱۰۵

او دا به (داسے) ورځ وی | چه ټول به | پکې ځانګړه شی | او وروستو کوو مونږ دے | مګر | یوے مقررے موږ پورے
دا هغه ورځ ده چه | پکې به ټول (د الله په دربار کې) پیش کولے شی او مونږ خود وی بس تر یو ټاکلے موږ پورے وروستو

يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَبُهِتُمْ شَقِيٌّ وَ

په کومه ورځ چه هغه راشی | خبره به نه کوی | هیڅوک | مګر | د هغه په اجازت | پس څه له دوی | به بد بخت و | او
کړی دی ، هرکله چه هغه ورځ راشی نو هیڅوک به بغیر د الله د اجازت نه خبره هم نه شی کولے نو څه خلق به بد بخت و

سَعِيدٌ ۱۰۵ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا ۱۰۶ فِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ

څه نیک بخت | پس کوم خلق چه به | بد بخت وی | نو هغو به په دوزخ کې و | هغو د پاره به | په هغ کې (هله) | نعرے
و څه به نیک بخت وی ، پس هغه خلق چه بد بخت و | وی په دوزخ کې به وی ، په هغ کې به نعره سورے

وَسَهِيْقٌ ۱۰۷ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا

او هغه وی | همیشه به وی | په هغ کې | ترڅو چه قائم دی | آسمانونه | اوزمکه | مګر
و هی | په هغ کې به همیشه پراته وی ، ترڅو چه آسمان او زمکه موجود دی ، مګر

مَا شَاءَ رَبُّكَ ۱۰۸ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ۱۰۹ وَأَمَّا الَّذِينَ

څه چه وغواړی | ستارب | بیشک ستارب | کوی | هغه څه چه | هغه غواړی | او کوم | خلق چه
څومره چه ستا پروردگار وغواړی ، بیشک ستارب چه څه غواړی کوی ، او څوک چه د نصیب خاوندان

سُعِدُوا ۱۱۰ فِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ

نیک بخت کړه شول | پس په جنت کې به وی | همیشه به وی | په هغ کې | ترڅو چه قائم دی | آسمانونه
دی ، نو هغوی به په جنت کې وی او همیشه به پکې مزه کوی ، ترڅو چه آسمانونه اوزمکه موجود

وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ ۱۱۱ عَطَاءٌ غَيْرٌ مِّجْدُودٍ ۱۱۲ فَلَا تَكُ

اوزمکه | مګر | څه چه وغواړی | ستارب | دا ورکړه ده | نه ختمیدونکے | پس مڼه کړه ده
دی ، مګر څومره چه ستارب وغواړی ، دا نه ختمیدونکے ورکړه ده ، نو ته د دوی په باره

فِي مَرِيَةٍ مِّمَّا يَعْْبُدُ هَؤُلَاءِ ۱۱۳ مَا يَعْْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْْبُدُ

په شک کې | له هغه څه نه | چه عبادت کوی | دا خلق | دوی عبادت نه کوی | مګر | څنګه چه به عبادت کولو
کے د کو موڅیزو نو چه دوی عبادت کوی هیڅ شک مڼه کوه ، دا خلق هغه شان عبادت کوی لکه چه د دوی

أَبَاؤُهُمْ مِّن قَبْلُ ۖ وَإِنَّا لَنُوقُوهُمْ نَصِيبَهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ ۝۹

دَدوی پلارانو | دواندله دوی | اوبیشکه مونز به پور پور ورکړدوی | ددوی برخه | بغیر د کولونو نه وړاند ددوی پلارانو عبادت کولو | اوبیشکه مونز به دوی ته خپله (د عذاب) برخه بغیر د کولونو پور پور ورکړ

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ ۖ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ

اوبیشکه مونز ورکړه وو | موسی ته | کتاب | بیا اختلاف وکړه شو | په دې کې | اوکه چرته وې | یوه خبره او مونزه موسی علیه السلام ته کتاب ورکړو نو په هغه کې (هم) اختلاف وکړه شو او که یوه خبره ستا د رب له

سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضَىٰ بَيْنَهُمْ ۖ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ

دواند شوې | ستا د رب له طرف نه | نو فیصله به شوه | ددوی ترمنځ | اوبیشکه دوی | په شک کې دی | له دې نه طرف نه وړاند خلاصه شوه نه وې نو هغوی ترمنځ به (خوا) فیصله شووه او دوی یقیناً په دې معامله کې به

مُرِيبٌ ۝۱۰ وَإِنَّ كَلَامًا لِّمَن لِّيُوقِينَهِمْ رَبُّكَ أَعْمَالَهُمْ ۖ إِنَّهُ

په ژور شک کې | اوبیشکه | ټولونه | هرکله چې | به ضرور پوره بدل وکړي | ستارب | ددوی د عملونو | بیشکه هغه شک کې دی - اوبیشکه ستارب به دې ټولونه د خپلو عملونو بدل پوره پوره ورکوي ، هغه ددوی

بِمَا يَعْمَلُونَ خَيْرٌ ۝۱۱ فَاسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتُ وَمَنْ تَابَ

خه چې دوی کوي | ښه خبرداري | پس قائم اوسه ته | څنگه چې تاته حکم شوې | او هغه څوک | چې توبه یې کړه په کارونو ښه خبر دے - نو ته (په سمه لار) قائم اوسه لکه څنگه چې درته حکم شوې | او هغه خلق هم

مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا ۖ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝۱۲ وَلَا تَرْكَبُوا

تاسره | اوله حد نه مه تیر یږه | بیشکه هغه | هغه خه ته چې تاسو کوئ | کوری | اومه مانله کیری چې توبه یې کړه ده او تاسو ملگری د اوسرکشی مه کوئ بیشکه هغه ستاسو کارونه وینی کوئ - او هغو خلقو ته مه

إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ ۖ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ

د هغو طرف ته | کومو چې ظلم وکړو | پس وبه رسیئ تاسو | اوس | او نشته د تاسوله | د الله نه سوا مانله کیری چې ظالمان دی کئی تاسو ته به (هم د دوزخ) اور ورسیري | او د الله تعالی نه بغیر هیڅوک به مو

مِّنْ أَوْلِيَاءٍ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ۝۱۳ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ

څوک | دوستان | بیا به | تاسو ته مدته ملاویری | اوقایم کړه | مونځ | په دواړو طرفونو کې د ورځ مدد کار نه وی او د هیڅ اړخ نه به ستاسو امداد نه شي کېدای - (لے پیغمبره) د ورځ دواړو غاړو ته او د شپې

وَزُلْفًا مِّنَ اللَّيْلِ ۖ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ۚ ذَلِكَ ذِكْرِي

او په خه برخه کې | د شپې | بیشکه نیکیانې | لرې کوي | بدیانې | دا | نصیحت دې په خه برخه کې د مونځ پابندی ساته ، یقیناً نیکیانې بدی ختموی ، دا نصیحت د منونکو د

لِلذِّكْرِ ۖ وَاصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۝۱۴

د نصیحت قبلوونکو د پاره | او صبر کوه | پس بیشکه | الله | نه ضائع کوي | اجر | د نیکانو پاره (په جامع) نصیحت دې - او صبر کوه ، الله تعالی هېڅکله د نیکانو اجر نه ضائع کوي -

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ

پس ولے نہ شول | لہ ہفہ امتونونہ | چہ وہاندلہ تاسونہ وو | خاوندان د عقل | چہ منع کولے خلق
نوداولے داسے | ونہ شولا چہ ستاسونہ پہ ورو مبوا متونو کینے داسے ہوسیار خلق موجود و چہ خلق نے

عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا

لہ فساد کولونہ | پہ زمکہ کینے | مگر | لبر | کوموتہ چہ | مونبر نجات ورکرو
پہ ملک کینے دفساد جوہرولونہ منع کولے سواد لبر خلقونہ کوم چہ مونبر لہ دوی نہ د عذاب نہ بچ

مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا

لہ دوی نہ | او پیروی وکرہ | ہغو خلقو | چہ ظالمان وو | دہفہ غہ چہ اسوکی ورکرو شوروہ پہ ہفہ کینے | اوہفہ دود
کولے ، او کوم خلق چہ ظالمان وو ہغوی ہم پہ ک خبر وپسے شول پہ کومو کینے چہ عیش آرام وو ، او

مُجْرِمِينَ ﴿١١٦﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ

مجرمان | او نہ دے | ستارب داسے | چہ ہلاک کری | کلی | پہ ظلم سرہ
ہغوی گناہکار وو۔ او ستارب داسے نہ دے چہ کلی پہ ناحقہ تباہ کری

وَأَهْلَهَا مُصْلِحُونَ ﴿١١٧﴾ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ

او خلق دہفہ | اصلاح کوونکی وی | اوکہ غوبٹے | ستارب | نوغامخایہ کری وو | خلق
پہ دگمال کینے چہ دہفہ خلق د اصلاح کوشش کوی۔ اوکہ ستادرب مرضی وے نو قول بنیاد م بہ نے یو

أُمَّةً وَاحِدَةً ۚ وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ﴿١١٨﴾ إِلَّا مَنْ رَّحِمَ

ہم یو اُمت | او ہمیشہ بہ وی | مختلف | مگر ہفہ شوک | پہ کومو چہ رحم وکرہ
اُمت کہے وو ، خودوی بہ اوس ہمیشہ پہ اختلاف کینے پراتہ وی۔ مگر پہ چا چہ ستارب رحم

رَبُّكَ ۚ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ

ستارب | اوہم دے دپارہ | دوی نے پیدا کول | او پورہ شوہ | خبرہ | ستادرب | چہ زہ بہ ضرور د کوم
دکری اوہم د دپارہ نے دوی پیدا کری دی ، او ستادرب دا خبرہ پورہ شوے دہ ، چہ زہ بہ

جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١١٩﴾ وَكُلًّا نَقُصُّ

دونخ | لہ پیریانو | او انسانانونہ | قول پہ یوہائے | اوہریو (خبر) | مونبر بیانوو
دونخ د پیریانو او د بنیادمو ہولو نہ د کوم ، او د پیغمبرانو پہ قصو کینے

عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُنَبِّئُ بِهِ فُؤَادَكَ

تاتہ | لہ خبرونونہ | د پیغمبرانو | چہ مونبر قوی کہو | پہ ہفہ سرہ | ستازہہ
مونبر داتولے قصے تاتہ (حکہ) اور وو چہ ستازہہ پیرے مضبوط کہو ،

وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ ۚ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَىٰ

اورا غلہ تاتہ | پہ دے کینے | حقہ (خبرہ) | اونصحت | او | یاد دوں
او پہ دے (قصو) کینے تاتہ حق او نصحت او یادگیرنہ د مؤمنانو دپارہ

لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ اَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ

دَٰمُوا مَنَازِدَ پارہ | او وایہ | ہغو خلقو تہ | چہ ایمان نہ راوہی | چہ تاسو عمل کوئی | پہ خپل حالے
راغلے دے - او خوک چہ ایمان نہ راوہی هغوی تہ وایہ چہ تاسو پہ خپل حالے عمل کوئی

إِنَّا عَمِلُونَ ۝ وَانْتَظِرُوا ۚ إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ۝ وَلِلَّهِ

بیشک مونږ (هم) | عمل کوډ | او انتظار کوئی | بیشک مونږ (هم) | انتظار کوډ | او الله ډپاره دے
مونږ به (په خپل حالے) عمل کوډ او (دَا نجام) انتظار کوئی مونږ هم انتظار کوډ | او دَ آسمانونو او

غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ

(دَ غیب (علم) | دَ آسمانونو | او دَ زمک | او دَ هغه طرف ته | به رجوع کولے شی کارونه | ټول
زمک غیب هم الله تعالی ته معلوم دی ، او هغه ته به هر خبره واپس کیږی نو ته مونږ

فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝

پس عبادت کوډ دهغه | او توکل کوډ | په هغه | اونه دَ رب ستا | بے خبره | له هغه نه | چہ تاسو کوئی -
دهغه عبادت کوډ او هم په هغه باند توکل ساته ، او ستارب ستاسو دَ کارونو نه غافل نه دے -

سُورَةُ يُوسُفَ وَمِائَةٍ ۖ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ أَحَدَ عَشَرَ آيَةً وَأَنشَأَ ثَمَانِيَةً

سورة يوسف مکی دَ او په دَ کښه (شروع) دَ الله په نوم چہ لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دَ | ۱۱ آیتونه او دولس رکوع لاند
شروع کوم دَ الله په نوم سره چہ لوئے مهربان ډیر زیات رحم غاوند دَ

الرَّاقِ بِتِلْكَ آيَةِ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا

التر | دَا | آیتونه دی | دَ کتاب | روښانه | بیشک مونږ نازل کړودا | قرآن
التر | دا ډول دَ کتاب آیتونه دی چہ خپل مطلب صفا صفا ښائی - بیشک مونږ دا قرآن په عربی ژبه

عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ

په عربی کښه | چہ تاسو | پوهه شی - | مونږ بیانوو | تاته | ډیر ښه
کښه نازل کړے دے چہ تاسو (ډیر) ښه پوهه شی (دَ پیغمبره دَ اسلام) مونږ دَ دے قرآن په ذریعہ چہ

الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنُ ۖ وَإِنْ

قصه | په دے وجه | چہ مونږ وحی وکړه | ستا طرف ته | دَ دے | قرآن | او اگر چہ
مونږ ستا طرف ته را لیږلے دے ، تاته یوه ډیره ښه قصه اورود ، او ته دَ دے

كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الْغَافِلِينَ ۝ إِذْ قَالَ يُوسُفُ

ته وے | له دے نه وړاندې | له بے خبرو نه | هر کله چہ وویل | یوسف
نه وړاندې یقیناً بے خبره وے - هر کله چہ یوسف علیه السلام خپل پلار

لِأَبِيهِ يَأْتِي رَافِي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسُ

خپل پلار ته | اے پلار! | بیشک ما و لیدل | یولس | ستوری | او نور
ته وویل چہ اے بابا! | ما یولس ستوری | او نور او سپوږمۍ | په خوب کښه

وَالْقَمَرَ رَأَيْتَهُمْ إِلَىٰ سَجْدَيْنَ ۖ قَالَ يَبْنَئِي لَأَتَقْصُصَ

او سپود مئی | مادوی وُلیدل | چہ دوی ماتہ سجدہ کوی | دہ دوئیل | اے زماہویہ! | مہ بیانوہ
وُلیدل ، خہ گورم چہ دا قول زماہیہ ورا ند تہیتا شوی دی۔ دہ دوئیل اے زماہویہ! | دا خوب خیلو

رُعْيَاكَ عَلَىٰ اخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا ۗ إِنَّ الشَّيْطَانَ

خیل خوب | خیلو ورونہوتہ | مکنی دوی بہ وچلوی | ستا (خلاق) خہ چال | بیشکہ | شیطان
ورونہوتہ مہ آوروہ ، مکنی (دُخوس) دپارہ بہ درتہ خہ چل جوہ کری ، بیشکہ شیطان

لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ۚ وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ

د انسان | دشمن دے | بشکارہ | اوہم دغہ شان | بہ غورہ کری تا | ستارب | اوہ بے بنائی تاتہ
د انسان بشکارہ دُشمن دے ۔ | او ستارب بہ دغہ شان تا غورہ کری ، اوتاتہ بہ د

مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ

تعبیر بیانول | (د خوب) د خیرو | او پورہ بہ کری | خیل نعمت | بہ تا باند | او د یعقوب بہ خاندان باند
خوبو نو د خیرو تعبیر و بنائی ، او بہ تا باند او د یعقوب بہ خاندان باند بہ خیل نعمتو نہ پورہ کری

كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ ۚ

لکہ چہ | پورہ کرے | و وہنہ | ستا بہ یلاس نیکہ | لہ دے نہ ورا ند | بہ ابراہیم | او اسحاق باند
لکہ خٹکہ چہ ہفہ لہ دے نہ ورا ند ستا یلاس نیکہ ابراہیم او اسحاق باند پورہ کری وو ،

إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۖ لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ

بیشکہ | ستارب | پوہہ | د حکمت خاوند دے | بیشکہ دی | بہ قصہ د یوسف کئے | او د دہ دورونہوتہ
بیشکہ ستارب بہ ہر خہ پوہہ د حکمت خاوند دے ۔ بیشکہ یوسف علیہ السلام او د دہ دورونہوتہ بہ قصہ

آيَاتٍ لِلنَّاسِ آيَاتٍ ۖ إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَ أَخُوهُ

نخبے | د سوال کوونکو د پارہ | ہر کہ چہ دوی دوئیل | چہ ضرور یوسف | او | د دہ دورور
کئے تہوس کوونکو د پارہ نخبے دی ۔ خہ وخت چہ دوی دوئیل چہ یوسف علیہ السلام او د دہ دورور (سکہ)

أَحَبُّ إِلَيْنَا مِمَّا وَ نَحْنُ عُصْبَةٌ ۚ إِنَّ آبَانَا

زیات خواہ دی | زمونہ یلاس تہ | لہ مونہ نہ | او | مونہ یو جماعت یو | بیشکہ | زمونہ یلاس
دورور زمونہ د یلاس زمونہ نہ زیات خوش دی ، حال دادے چہ مونہ خو پورہ یو جماعت یو ، بیشکہ زمونہ یلاس

لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۖ اقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا

بہ خطائی کئے دے | بشکارہ | تاسو ووژنئی | یوسف | یا وغورزوئی دے | یوہ بلہ زمکہ کئے
بہ بشکارہ غلطی باند دے ۔ (راشئی) یوسف ووژنئی | یائے چرتہ یو بل ملک تہ وغورزوئی

يَجْعَلْ لَكُمْ وَجْهًا أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ۖ

چہ خالی شی | تاسو پارہ | توجہ | د یلاس ستاسو | او چہ شی تاسو | پس لہ دے نہ | نیکان خلق
نو د یلاس مخہ بہ درتہ یوازے شی ، اولہ دے نہ پس بہ تاسو دیر بنہ شی

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَالْقَوْهُ فِي غَيْبَتِ

دوئیل | یو دیونکی | له دوی نه | چه مه وژنی | یوسف | او غورزی | په تیاره کښه
په هغوی کښه یو تن دوئیل | چه یوسف مه وژنی | خو په یو شاړ کوهی کښه

الْجُبِّ يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ فَعِلِينَ ۱۰ قَالُوا

د کوهی | چه اوچت کړی | څوک | مسافر | که چیرې | یی تاسو | کوونکی | دوی دوئیل
له واچوی | چه څوک مسافر ته ویاړی (او ځان سره نه بوئی) | که تاسو (خامخا) څه کول غواړئ | دوی دوئیل

يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ

اے زموږ پلار! | څه وشو پته | چه ته په مونږ اعتبار نه کوي | د یوسف په باره کښه | او بیشکه مونږ | دده
له زموږ پلار! | داپه تا څه چل دے | چه د یوسف علیه السلام په حقله په مونږ اعتبار نه کوي | سره دده

لَنُصْحُونَ ۱۱ أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعِ وَيَلْعَبْ وَإِنَّا لَهُ

خیر خواه یو | ته دے ولیرې | مونږ سره | صبا ته | چه دے وځوری | اولوبه وکړی | او بیشکه مونږ | دده
چه مونږ خود هغه خیر خواه یو - صبا له مونږ سره ولیرې | چه وځوری (وڅښی) | اولوبه مشغولا وکړی | او مونږ به

لَحْفَظُونَ ۱۲ قَالَ إِنِّي لَخَافَتُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ

حفاظت کوونکی یو | (یعقوب) دوئیل | بیشکه ما | غمکین کوی | د | چه تاسو بوځئ دے | اوزه ویریزم
دده حفاظت کوو - یعقوب علیه السلام | دوئیل چه زه په دے خفه یم چه تاسو دے (زمانه) بوځئ | او ما سره ویرې

أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غِفْلُونَ ۱۳ قَالُوا لَيْنَ أَكَلَهُ

چه و به خوری دے | شرمخ | او تاسو به | له دده نه | به خبره یی | دوی دوئیل | که چیرې وځوری دے
دده چه شرمخ به ته درنه وځوری | او تاسو به تر نه (په خپله مشغولا کښه) غافله شوی یی - دوی دوئیل چه که دده

الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَّخَسِرُونَ ۱۴ فَلَمَّا ذَهَبُوا

شرمخ | او مونږ | یو طاقتور | جماعت یو | بیشکه مونږ هغه وخت | نقصان موندونکی یو | بیا هرکله چه دوی بوتلو
(رانه) شرمخ | وځوری | او مونږ دومره لوسته | ټوله موجودیو نوبیا خو مونږ ډیر غور زیدلی سړی یو | نو هرکله چه

بِهِ وَاجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ

هغه | او دوی اتفاق وکړو | چه واچوی دے | په تیاره کښه | د کوهی | او مونږ وحی وکړه | دده ته
هغه ته بوتلو | او بوخ نیت ته وکړو | چه هغه په یو شاړ کوهی کښه واچوی | او مونږ یوسف علیه السلام

لَتُنَبِّئَهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۱۵ وَجَاءُوا أَبَاهُمْ

چه ضرور به ته خبر وکړدوئ | د دوی د دے کار | او دوی به پیژنی هم نه | او دوی راغلل | خپل پلار ته
ته وحی وکړه چه یو ورځ به راشی چه ته به دوی ته دا خبره په گوته کوي | او دده به (هغه وخت هم) پرته پوهیږی | او دوی خپل پلار ته

عِشَاءً يَبْكُونَ ۱۶ قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ

د ما سختن به وخت | چه ژړل ته | دوی دوئیل | اے زموږ پلار! | مونږ خو | لاسي | چه ځکښه وځو | یو بل نه پېژنئ
په ما سختن کښه په ژړا راغلل | و ته وئیل چه اے زموږ بابا! | مونږ په خپل مینم کښه د منډو مقابلې شروع کړه

وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ

اور پینو دو مونبر | یوسف | د خیل سامان سره | پس وخور هغه | شرمخ | اونه یے ته | یقین کوونکے
او مونبر یوسف د خیل سامان سره پرینودو | نو شرمخ (راغلے) او هغه نے وخور او ستار مونبر پہ خبره یقین

لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ۱۷ وَجَاءُو عَلَى قَبِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ

پہ مونبر | اگر کہ | یوسف | رشتیتی | اور ائے رلہ | د پاسہ د قبیص هغه | وینہ | د دروغو
نہ راچی | اگر کہ | مونبر رشتیتی یو ، | او د هغه پہ قبیص باندے د دروغو وینہ لکولے راوہ

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ

وئے فرمیل | بلکہ | لہ خانہ جوہ کرے | تاسو د پارہ | ستاسوزم نو | یوہ خبره | پس صبر | دیر بنہ دے | او د الله نہ
یعقوب علیہ السلام وویل چہ نا بلکہ د تاسولہ خانہ یوہ خبره جوہ کرے دے ، پس ہم صبر غورہ دے | او تاسو چہ

الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ۱۸ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا

مدد غورم | پہ هغه چہ | تاسو بیانوی | اور اغلہ | یوہ قافلہ | پس دوی و لیرلو
خہ وایبی نو پہ هغه کئے د الله زما امداد وکری - او (بل خوا) یوہ قافلہ راغلہ ، نو دوی خیل یواوہ راوئے

وَأَرَادَهُمْ فَأَذَلَّ دَلْوَهُ قَالَ يَبُشْرَىٰ هَذَا غُلْمٌ

خیل اوبہ راوونکے | پس دہ و غور زولہ | خیلہ بوقہ | وئے ویل | اے زیرے دے | دا (خو) | یوہلک دے
و لیرلو | دہ خیلہ بوقہ ورو غور زولہ | دہ وویل چہ اے (ملکروا) زیریم دربان داخو بیکسے هلک

وَأَسْرَوْهُ بِضَاعَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ۱۹ وَشَرَوْهُ

او دے پتہ کرد | د تجارت مال لے وکړلو | او الله | بنہ پوہ دے | پہ هغه چہ دوی کول | او دوی خرڅ کړو دے
راوختو او هغوی د تجارت پہ خیال پتہ کړو ، او الله تعالی د هغوی پہ تولو کارو بنہ واقف دو - او هغوی پہ چیر

بِثَمَنِ خَيْرٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ ۲۰ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ۲۱

پہ قیمت لیر | پہ څو درهيو | شمیرے شود | او دوی دو | د دہ پہ باره کئے | بیزارہ -
لیر قیمت د شمیر پہ یو څو درهيو خرڅ کړو ، او هغوی د دہ پہ حقله (هسے هم) بیزارہ دو

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِّصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ عَسَىٰ

او وویل | هغه چا | چہ اختہ لے دوکے | پہ مصر کئے | خیل بنہ ته | پہ عزت سره اوسانہ دے | کید شتی
او چا چہ (بیا) هغه پہ مصر کئے و اخستو نو خیل شتی ته لے وویل چہ د دہ دیر خیال ساتہ ، کید شتی

أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا ۲۲ وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ

چہ د نفع را کړی مونبر ته | یا مونبر جو کړو دے | خوئے | او دغه شان | مونبر ځائے وکړو | یوسف ته
چہ د مونبر د پارہ سودمند ثابت شتی یا مونبر د کپہ خوئے و نیسو او دغه شان مونبر یوسف علیہ السلام لہ پدے

فِي الْأَرْضِ ۲۳ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ ۲۴ وَاللَّهُ غَالِبٌ

پہ زمکه (ملک) کئے | او چہ مونبر و نیایو د ته | تعبیر بیانول | د خوب ، د خبرو | او الله | غالب دے
ملک کئے ځائے وکړو چہ مونبر د ته د خوب د خبرو تعبیر و نیایو ، او الله تعالی پہ خیل (هر)

عَلَىٰ أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۱﴾ وَلَمَّا بَلَغَ

پہ خیل (ہر) کارکنے | اولیٰکن | اکثر | خلق | نہ پوہیڈی - | اوہر کلہ چہ | ورسید و یوسف
کارکنے غالب دے، خو اکثر خلق (پہ دے) نہ پوہیڈی - | اوہر کلہ چہ یوسف علیہ السلام

أَشَدَّهُ اتَيْنَهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿۳۲﴾

خیل حوانئی تہ | نور کردہ مونبدہ تہ | حکمت | او علم | اودغہ شان | مونبدلہ و رکوؤ | نیکی کوونکو تہ
خیل حوانئی تہ ورسید و نومونبدہ تہ تہ حکمت او علم و رکوؤ او مونبدہم دغہ شان نیکانولہ بدلہ و رکوؤ۔

وَرَأَوْدَتُهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ

او غللول و غوبتل دے | ہفہ شیخ | چہ دے کپہ کور دہفہ کپہ دو | ددہ د نفس (د حفاظت) نہ | او ہفہ بندے کپہ
او د کو مے شیخ کور کپہ چہ یوسف علیہ السلام اوسید و، ہفہ دے خیل طرف تہ مانلہ کول غوبتل او تو لے دروازے

الْأَبْوَابِ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي

دروازے | اودے وئیل | دے خوانہ راشہ | دہ وئیل | پناہ غواہم د اللہ | بیشک ہفہ | زما مالک دے
لے بندے کپہ او رتہ لے وئیل چہ راہہ، دہ وئیل زہ پہ اللہ سرہ پناہ غواہم، بیشک ہفہ زما مالک

أَحْسَنَ مَثْوًى إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿۳۳﴾ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ

ہفہ پہ شہ شان | وساتلم زہ | بیشک | نہ کامیا بیڈی | ظالمان خلق | او بیشک ارادہ و کپہ شیخ | ددہ
دے چاہہ زہ پہ شہ شان وساتلم او ظالمان بہ یقیئاً نہ کامیا بیڈی۔ بیشک ہفہ دہ تہ وپاند شوہ او یوسف

وَهُمْ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَىٰ بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ

ادارہ پہ کپہ دہ | دے تہ | کپہ کپہ و کپہ دہ | دلیل | د خیل رب | دغہ شان | چہ لرے وساتو مونبدہ
بہ ہم وروپاند شوے و و کپہ د خیل رب دلیل لے نہ دے لید لے۔ داسے حکم و شو چہ مونبدہ لہ دہ نہ

عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْخَالَصِينَ ﴿۳۴﴾

لہ دہ نہ | بدی | او بے حیائی | بیشک دے | زما لہ بندگانو نہ | چہ خالص کپہ شادی
بدکاری | او بے حیائی لرے وساتو یقیئاً دے زمونبدہ لہ مخلصانو بندگانو نہ دے۔

وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَا

اودواہو منہ کپہ | دروازے تہ | او شیخ و شللو | ددہ قمیص | لہ دروستونہ | او بیا مونبدہ کپہ دواہو
اودواہو دروازے طرف تہ منہ کپہ او شیخ لہ وروستونہ ددہ قمیص و شللو اودواہو ددے فاوند

سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ

فاوند دے شیخ | دروازے سرہ | دے وئیل | خہ سزا دہ | دہفہ چاہ | چہ ارادہ و کپہ | ستا شیخ سزا
پہ دروازہ (ولای) و لید و۔ شیخ وئیل چہ شوک ستا شیخ سرہ د بد نیت ارادہ

سَوْءًا إِلَّا أَنْ يَسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۳۵﴾ قَالَ هِيَ رَأَوْدَتُنِي

د بدکار | سوا | لہ دے نہ چہ کپہ قید کپہ شی | یا (ور کپہ شی) عذاب | دردناک | یوسف وئیل | دے | او غللول زہ
و کپہ دہفہ سزا دے نہ سوانو لہ خہ کپہ شی چہ یاخو کپہ قید کپہ شی یاور لہ دردناک سزا و کپہ شی یوسف وئیل دے زہ خیل

عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا ۚ إِنَّ كَانَ قَبِيضُهُ

دُخِلَ خَان (دُخِلَ خَان) | اُوکواہی ورکرہ | یوگواہ | دے لے خاندان نہ | کہ چہ وی | ددہ قمیص
طرف تہ مائل کول غونبتیم، اود بنجہ دقبیلہ نہ یوگواہی ورکوونکی گواہی ورکرہ کہ چہ د یوسف قمیص د

قَدْ مِّنْ قَبْلِ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَذِبِينَ ۝۲۶

شلیلہ | لہ مخہ نہ | نوداہہ رشتینی وی | اودے بہ | لہ دروغزنونہ وی | اوکے چہ
وہاند نہ شلیلہ وی نوداہہ رشتینی دہ | اویوسف دروغزن دے | اوکے چہ

كَانَ قَبِيضُهُ قَدْ مِّنْ دُبْرِ فَكَذَبَتْ وَهُوَ

وی | ددہ قمیص | شلیلہ | لہ وروستونہ | نوداہہ دروغزنونہ وی | اودے بہ
د یوسف قمیص لہ وروستونہ شلیلہ وی | نوداہہ دروغزن دہ | اویوسف

مِنَ الصِّدِّيقِينَ ۝۲۷ فَلَمَّارًا قَبِيضُهُ قَدْ مِّنْ دُبْرِ قَالَ إِنَّهُ

لہ رشتینونہ وی | بیاہرکہ چہ ولیدو | ددہ قمیص | شلیلہ | لہ وروستونہ | نودہ دویل | بیشک
رشتینی دے | بیاہرکہ چہ خاوند د یوسف قمیص د وروستونہ شلیلہ ولیدو نوئے ویل چہ د

مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ۝۲۸ يُّوسُفُ أَعْرَضَ عَنْ هَذَا

ستاسود بنجہ فریب د | بیشک | ستاسو فریب | دیرلوئے د | اے یوسف | پریزدہ | دا خبرہ
ستاسود بنجہ فریب د | بیشک چہ ستاسو فریبونہ دیرلوئے دی | اے یوسف | دا خبرہ شاتہ وغورنہ

وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ ۚ إِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الْخَاطِئِينَ ۝۲۹ وَقَالَ نِسْوَةٌ

اومعافی وغوارہ تہ | دخیل گناہ | بیشک ہم تہ یئہ | لہ خطا کارونہ | اودویل | بنجہ
اد بنجہ | تہ دخیل گناہ معافی وغوارہ ، بیشک ہم تہ | لہ گناہکارونہ یئہ | اوپہ بنارکے بنجہ

فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ

پہ بنارکے | چہ د عزیز (د مصر) بنجہ | غلول غواہی | خیل غلام | ددہ د نفس (د حفاظت)
دویل چہ (د کوہ) | د عزیز بنجہ خیل غلام (پہ ناجائزہ) خیل خان طرف تہ مائلہ کول غواہی

قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا ۚ إِنَّا لَنَرُهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝۳۰ فَلَمَّا سَمِعَتْ

چہ رابنکیل کٹے دہ د | بہ خیل محبت کئے | بیشک مونہر خوکوڑا | پہ بنکارہ گراہی کئے | بیاہرکہ چہ | واوڑیدو دے
د یوسف محبت (د دے پہ زہا کئے) | خائے نبولے د بیشک مونہر داپہ بنکارہ غلطی کئے وینو | نوہرکہ چہ ہفے د نورو

بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَكًا ۖ وَأَتَتْ

د دوی د فریب خبرے | نو دے قاصد و لیرلو | د دوی طرف تہ | اوتیارے کمر د | دوی د پارہ | یو مجلس (ضی) | اوورے کرہ
بنجہ د مکر نہ دے خبر دواوڑیدو نوہغوی لے (دودھی لہ) راوغونبتہ اوہغوی د پارہ لے یو مجلس (ضیانت) بنارکرو او

كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُمْ سَكِينًا ۖ وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ ۚ

ہرے یوے تہ | لہ ہغوی نہ | چاہہ | اودے دویل (یوسف تہ) | تہ وٹھہ | د دوی پہ وہاند
پہ ہغوی کئے ہر یولہ لے (د میو پریکولو د پارہ) | یوہ یوہ چاہہ ورکرہ | اویوسف تہ لے دویل چہ لیرورتہ مخامخ راووخہ

فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ

بیاہر کلمہ چہ | ہونچو ولید لودے | نوحیرائے شولے | اودوی پریکول | لاسونہ خیل | اووٹ ویل | پناہ | دالہ | نوحیر کلمہ چہ | ہونچو ولید لودے | نوحیرائے شولے | اودوی پریکول | لاسونہ | دھیر دالاس | پریکول اووٹ ویل دالہ پناہ |

مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ۝۳۱ قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِينَ

نہ دے دا | انسان | نہ دے | دا | مگر | فرستہ | معززہ | دے دریل | پس ہم داکہ ہفہ چہ | داسرے بشر نہ دے | داخو پس یوہ عزتمندہ فرستہ دے | د عزیز شے ووئیل داہم ہفہ دے |

لَمُتْنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاودَتْهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ

تاسوما ملامتہ کوئی | یہ دے کئے | اویشک | ماو غلولودے | ددہ د نفس (دحقاعت) نہ | نودہ (خیل عزت) پچ کرو | د کوم یہ معاملہ کئے چہ ناسوزہ ملامتہ کوم اویشکہ مادے خیل خان تہ راوہو | خودہ رانہ خان بیچ کرو |

وَلَئِنْ لَّمْ يَفْعَلْ مَا أَمَرَهُ لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونًا مِنَ الصَّغِيرِينَ ۝۳۲

اوکہ پچر | ونہ کرو دہ | خہ چہ زہ وایم دہ تہ | نوضرہ قید کرے شی دے | اوضرہ دی | دذلیلو خلقونہ | اوخہ چہ زہ وایم کہ پچرے دہ | ونہ کرل نوقینا یہ دے قید کرے شی | او دیر بے عزتہ بہ شی |

قَالَ رَبِّ السِّجْنِ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ

دہ ووئیل | اے زماربہ | قید خانہ | زیاتہ خونبہ دہ | ماتہ | لہ ہفہ خہ نہ | کوم طرف تہ چہ دوی مابلی | یوسف علیہ السلام دے زماربہ | زما قید لہ دے نہ زیات خونبہ دے کوم طرف تہ چہ دوی مابلی |

وَلَا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنَّ مِنَ

اوکہ پچر تہ نہ لرے کوے | لہ مانہ | ددوی فریب | نوزہ یہ مانلہ شم | دوی تہ | اوشم بہ زہ | اوکہ پچر تا ددوی مکرو فریب لہ مانہ منع نہ کرو نوزہ بہ ددوی طرف تہ مانلہ شم | اولہ جاہلانہ |

الْجَاهِلِينَ ۝۳۳ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ

لہ جاہلانہ | پس قبولہ کرہ | ددہ ددعا | ددہ رب | پس لرے کرو | لہ دہ نہ | دہفہ (شجر) مگر | بیشک بہ شم | پس اللہ تعالیٰ ددہ ددعا قبولہ کرہ | اولہ دہ نہ | ددوی مکرو فریب لرے کرو بیشک |

هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝۳۴ ثُمَّ بَدَأَهُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا رَأَوْا

ہم ہفہ | آویدونکے | پوہہ دے | بیا | بنکارہ شوہ دوی | پس لہ ہفہ نہ | چہ ولید دوی | اللہ تعالیٰ ہم خبرہ آوری اوپہ ہفہ پوہہ دے - بیاہر کلمہ چہ دوی تولے | نچنے ولید لے نودوی تہ ہم دا |

الْآيَاتِ لَيَسْجُنَنَّهُ حَتَّىٰ حِينٍ ۝۳۵ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنُ

نچنے | چہ دے ضرور قید کئے واپوی | ترغہ مودے پوہے | اوداغل شول | دہ سرہ | پہ قید خانہ کئے مصلحت بنکارہ شوہ چہ تریوے مودے پوہے (یوسف) پہ قید کئے واپوی | اودہ سرہ | پہ قید خانہ کئے دہ |

فَتَيْنٍ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ

دوہ خوانان | ووئیل | بولہ دے دواہونہ | بیشک ماو کنتل | چہ زہ نچوہوم | شراب | اوووئیل | نورخوانان داخل شول | پہ دوی کئے یووئیل چہ زہ خیل خان (پہ خوب کئے) کورم چہ شراب نچوہوم اووئیل |

الْآخِرُ إِنِّي أَرَانِي أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ

بل | زہا یہ خوب کئے وینم | چہ ما اوچتہ کری دی | پہ خیل سرباند | روئتی | چہ خوری | مارغان لہ ہفتہ
ووبیل چہ زہا کورم چہ ما پہ سرباند روئتی اوچتہ کری دی چہ مارغان ترے نہ (پہ تو کو تو کو خوراک کوی

نَبَّأْنَا بِتَأْوِيلِهِ ۚ إِنَّا نَرْكَبُ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۳۶﴾ قَالَ

وَسَيَاهُ مُوَيْدَةً ۖ دَدِے تعبیر | بیشکہ مونڈ گوروتاتہ | لہ نیکو کارونہ | وئے فرمائیل
مونڈتہ ددے تعبیر و سبایہ ، یقیناً تہ مونڈتہ سبہ سرے بنکارے - یوسف علیہ السلام و فرمائیل

لَا يَأْتِيَكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقُنِيهِ إِلَّا نَبَأْتُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ

نہ راجی تاسوتہ | خوراک | کوم چہ تاسوتہ دکر لے شی | مگر | زہا بہ و سبایم تاسو | ددے تعبیر | و باند لہ دہ
چہ تاسولہ بہ خیل (مقرس) رنق لاندہ وی راغلے ، چہ زہا بہ ددے تعبیر تاسوتہ دہفہ د راتلونہ و باند

يَأْتِيَكُمَا ۚ ذَٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي ۖ إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ

چہ ہفتہ راشی تاسو | دا دہفہ (علم) نہ دچہ | بنود لے ماتہ | زمارب | بیشکہ ما پر سیدو لو | دین دہفہ قوم
بیان کریم ، دا پہ ہفہ علمو نو کئے یو علم دے چہ خیل رب ماتہ رکرے دے - مادہ فو خلقو مذہب پرینے دے

لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿۳۷﴾ وَاتَّبَعْتُ

چہ ایمان نہ راوری | پہ اللہ | اودوی | د آخرت نہ | منکر دی | او ما پیوری دکرہ
چہ پہ اللہ تعالیٰ ایمان نہ راوری ، او د آخرت د دورے نہ ہم انکار کوی - اوزہ د خیل

مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۚ مَا كَانَ لَنَا

د دین | د خیلو پلارانو | ابراہیم | اسحاق | او یعقوب | نہ دی مناسب | مونڈلہ
پلار نیکہ | ابراہیم ، اسحاق او یعقوب (علیہم السلام) پہ مذہب چلیرم - مونڈ سرہ دانہ

أَنْ نُّشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ۚ ذَٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا

چہ مونڈ شریک کرو | د اللہ سرہ | خہ خیز | دادے | فضل د اللہ | پہ مونڈ باند
بنائی چہ مونڈ د اللہ تعالیٰ سرہ خہ خیز شریک کرو ، دا د اللہ تعالیٰ پہ مونڈ باند او پہ تھو

وَعَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَر النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿۳۸﴾ يٰصَاحِبِ

او پہ تھو خلقو باند | لیکن | اکثر خلق | شکر نہ کوی | اے زما ملکرو!
خلقو باند فضل دے ، لیکن اکثر خلق (دہفتہ) شکر نہ کوی - اے زما د قید خانے

السَّجْنِ ۚ عَٰزِبًا ۖ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ

د قید خانے | آیامعبودان | مکرود | بہتر دی | یا اللہ | یو
ملکرو! آیا جدا جدا دیر معبودان سبہ دی | یا اللہ چہ یو او زبردست

الْقَهَّارُ ﴿۳۹﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمِيَتْهُنَّ

غالب | تاسو عبادت نہ کوی | دہفہ نہ سوا | مکرود خونا مو | چہ ایبنی دی تاسو ہفہ
دے ، تاسو د اللہ تعالیٰ نہ سوا صرف ددے نومونو عبادت کوی - چہ تاسو او ستاسو پلارانو

أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ

تاسو | اوستاسو پلارانو | چہ نہ دے نازل کرے | اللہ | پہ ہفہ باند | خہ دلیل | دھان نہ الینسی دی - راو | د کومو پہ حق کہنے چہ اللہ تعالیٰ ہیٹھ دلیل نہ دے نازل کرے۔

إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ ط أَمَرَ الْأَتْعَبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ط

نہ دے حکم (دچا) | سوا د اللہ نہ | ہفہ حکم کرے دے | چہ عبادت مہ کوئی | مکر | ہم دھفہ | حکومت خوبس یوازے د اللہ تعالیٰ حق دے | ہفہ دا حکم کرے دے | چہ بے دھفہ نہ دبل چا عبادت مہ کوئی

ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ

دادے | دین | نیغ (برحق) | لیکن | اکثر | خلق | ہم دا درست دین دے ، لیکن اکثر خلق پرے نہ

لَا يَعْلَمُونَ ۝ يَصَاحِبِيَ السَّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ

نہ پوہیری | اے زما د قید خانے ملگرو! | پہ تاسو دوا رو کئے یو | خنبوی بہ | خیل مالک نہ | پوہیری - اے زما د قید خانے ملگرو! | پہ تاسو کہنے بہ یو | خیل مالک نہ شراب

خَمْرًا ۚ وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ

شراب | اوکوم چہ | دویم دے | نوہفہ بہ پہ سولئی کوئے شی | پس خوری بہ | مارغات | خنبوی ، او پاتے شو بل نو ہفہ بہ پانسی شی ، او مارغان بہ ترے نہ دسر غوئے رہے توگو

مِنْ رَأْسِهِ ط قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِينَ ۝ وَقَالَ

د دہ لہ سر نہ | فیصلہ وشوہ | دھفہ کار | د کوم پہ بارہ کہنے | چہ تاسو تپوس کوئی | او کوئے فرما ئیل | توگو خوری ، دھفہ خبرے فیصلہ شوے دہ ، د کوم پہ بارہ کہنے چہ تاسو تپوس کوئی او پہ ہفودوا

لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ

ہفہ کئے (د کوم پہ نسبت) چہ خیال دوا | چہ ہفہ بہ غلام شی | لہ د دوا رو نہ | زما ذکر و کرہ | خیل مالک سرہ | کہنے د کوم پہ نسبت چہ یوسف خیال کرے وو چہ غلام بہ شی ہفہ نہ کو فرما ئیل چہ نہ خیل مالک نہ زما ذکر و کرہ

فَأَنسَاهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السَّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ ۝

پس ہیر کو د دہ نہ | شیطان | ذکر کوئل خیل مالک نہ | پس پاتے شو (یوسف) | پہ قید خانہ کہنے | خو | کلونہ | خو شیطان دھفہ نہ د خیل مالک پہ ورا ند یاد و ل صفا ہیر کوئل نو یوسف علیہ السلام شو کالہ پہ قید خانہ کہنے پاتے شو۔

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ

اوو وئیل | بادشاہ | بیشک زہ | وینم | اووہ | غواکلنے | خرے | چہ خوری دوی | او بادشاہ وئیل چہ زہ (پہ خوب کہنے) وینم | چہ اووہ | خرے غواکلنے دی ، دوی لہ اووہ ماندہ

سَبْعَ عَجَافٍ وَسَبْعَ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ ۚ

اووہ (رہ) | ماندہ (غواکلنے) | اووہ | ویری | شنہ | او نور (اووہ) | اوچ | غواکلنے خوری ، او اووہ شنہ ویری دی او اووہ (رہ) نور اوچ دی

يَا أَيُّهَا الْمَلَأَ أَفْتُونِ فِي رُءُيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّعْيَا

اے درباریانو! | مانہ تعبیر و نبائی | زما د خوب | کہ چرے | یئی تاسو | د خوب

اے درباریانو! | مانہ د دے خوب تعبیر و نبائی | کہ تاسو | د خوبونو تعبیر ایستے

تَعْبِرُونِ ﴿۴۳﴾ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ وَ مَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ

تعبیر درکودنکی | دوی دوئیل | (دا) پریشانہ | خوب دے | او | نہ یو مونز | پہ تعبیر

شی - دوی ورتہ و وئیل چہ دا ہے پریشان خوانی دہ ، او مونز د داسے خوبونو پہ تعبیرونو

الْأَحْلَامِ يَعْلَمِينَ ﴿۴۴﴾ وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ

د خوبونو | عالمان | او دوئیل | ہفہ کس | چہ رہا شوو | لہ د دواہونہ | او یاد دے ہفہ تہ

نہ | پوہیدو - او پہ دواہو (قیدیانو) کہنے شوک چہ رہا شوے دو ، او دیرہ مودہ پس و ترا یاد

بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أَنْبِئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ﴿۴۵﴾ يُوسُفُ أَيُّهَا

خہ مودہ پس | زہ بہ ونبایم تاسوتہ | د دے تعبیر | پس ماؤ لیرہ | اے یوسف! | اے

شول ہفہ و وئیل چہ زہ بہ تاسوتہ د دے تعبیر ونبایم پس ماؤ لیری | اے یوسف! | اے

الصَّدِيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ

دبتیا و یونکیہ | مونزہ (د خوب) ونبایہ | چہ اوڈہ | غواہانے | خربے | چہ خوری دوی لہ

دبتینہ | مونزہ (د خوب) تعبیر ونبایہ چہ اوڈہ خربے غواہانے دی اور نورے) اوڈہ قہ غواہانے

سَبْعُ عِجَافٍ وَ سَبْعُ سُنْبُلَاتٍ خُمْرٍ وَأُخَرَ يَبْسُتُ

اوڈہ | مانہ (غواہانے) | او اوڈہ | وری | شنہ | او نور (اوڈہ) | اوچ

لے (لکیدی) خوری | او اوڈہ شنہ وری دی ، او (ورسہ) نور (اوڈہ) اوچ وری دی

لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۴۶﴾ قَالَ

چہ زہ | واپس لاہشم | د خلقو طرف تہ | چہ دوی | پوہہ شی | وئے فرمائیل

چہ زہ خلقو تہ واپس ورشم ، شاید چہ ہفوی ہم پوہہ شی - یوسف علیہ السلام وئیل

تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأْبًا فَمَا فَصَدْتُمْ فَذُرُّوهُ

تاسوبہ کزو کری | اوڈہ | کالہ | پرلہ پسے | بیاخہ چہ | تاسو لو کری | نو پریردی ہفہ

چہ تاسوبہ اوڈہ کالہ پرلہ پسے مزکے کری ، نوچہ کوم فصلونہ وری بی نو ہفہ پہ ویدو کئے

فِي سُنْبُلَةٍ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ ﴿۴۷﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ

پہ خیلو ویدو کئے | مکر | لہ | لہ ہفہ شنہ | چہ تاسوئے خوری | بیا بہ راشی | پس

(پتہ) پریردی خولہ مقدار کوم چہ تاسو خوری (ہفہ ترے وری وری) بیا بہ وریسے اوڈہ (د سوکرے)

ذَلِكَ سَبْعُ شِدَادٍ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ

لہ دے نہ | اوڈہ (کالہ) | سخت | چہ دوی بہ و خوری | خہ چہ | تاسو ورا نہ (جمع کری) | یئی دی | دغہ کلونہ

سخت کلونہ راشی چہ ہفہ ہر خہ بہ و خوری چہ تاسو د بخوا نہ جمع کری دی

وَمَا أَبْرَأُ نَفْسِي ۚ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌۭ بِالسُّوءِ ۖ

اوزہ بری نہ کہنم | خیل نفس | بیشک | نفس | ضرور حکم کو دے گی | دبدئی
اوزہ خیل حان تہ بنہ نہ وایم | وے | چہ نفس خوبندہ تہ بدے لارے چارے بنائی

إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي ۚ إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝۵۳ وَقَالَ الْمَلِكُ

مگر یہ چاہہ رحم وکری | زمارب | بیشک زمارب | بخشنوئے | مہربان دے | او وویل | بادشاہ
خوبہ کوم (نفس) چہ زمارب رحم وکری بیشک زمارب بخشنوئے مہربان دے ، او بادشاہ وویل

أَتُؤْنِّي بِهِ أَسْتَخْلِصُكَ لِنَفْسِي ۚ فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ

راولئی مالہ ہفہ | چہ زہ خاص کوم ہفہ | دخیل ذات دپارہ | بیاہرکہ چہ | ہفہ سہئے خیر وکری | دوویل دہ | بیشک تہ
ہفہ مالہ راولئی چہ زہ ئے خاص خیل کارلہ وساتم نوہرکہ چہ ئے ورسرہ خیر وشرے نو درتہ ئے دوویل

الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ۝۵۴ قَالَ اجْعَلْنِي

نن درخ | مونبر سرہ | عزتمند | امانت داریئے | (یوسف) دوویل | مقرر کردہ ما
چہ تہ د نن نہ زماپہ دلبار کنے عزتمند او معتبر شوے ، یوسف علیہ السلام دساتہ دوویل چہ ما د وطن پہ

عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ ۚ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْكَ ۝۵۵ وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا

پہ خزائو | د زمک | بیشک زہ | حفاظت کوئے | یوہہ یم | او دغہ شان | مونبر مآدر کرد
خزائو باند مقرر کردہ ، بیشک زہ دیر بنہ محافظ یم او د دے کارنہ پورہ واقف یم - او دغہ شان مونبر یوسف

لِيُؤْسَفَ فِي الْأَرْضِ ۚ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ ۖ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا

یوسف تہ | یہ زمکہ کنے | د بہ اوسید | ہفہ مائے | کوم حائے چہ | دہ غوبتل | مونبر رسود | خیل رحمت
د (مصر) ملک اختیار مند کرد چہ کوم حائے ئے نہا غواہی ہلتہ د اوسیدری ، مونبر چالہ چہ دغواہ وخیل رحمت

مَنْ نَّشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۝۵۶ وَلَا جُرْأُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ

چاتہ چہ | مونبر غواہو | او مونبر نہ ضائع کوو | اجر | د نیکانو | او اجر | د آخرت | دیر بنہ دے
رسو | او مونبر نیکو خلقو بدلہ (ہیچرے) نہ ضائع کوو او د آخرت بدلہ دیر بنہ دہ

لِّلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ۝۵۷ وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ

ہفہ خلقو دپارہ | چہ ایمان راوہی | او پیرہیز کاری ئے کولہ | او راغلل | و د و نہرہ | د یوسف
ہفہ کسانولہ چہ ایمان ئے راوہے دی او پیرہیز کار او سیری او د یوسف علیہ السلام ورونہرہ ہم (مصر) راغلل

فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ۝۵۸ وَلَمَّا

پس داخل شول | یہ دہ | پس دہ وپیژندل دوی | او دوی | ہفہ | نہ پیژندو | اوہرکہ چہ
او ترہفہ اور سیدل ' نوہفہ وپیژندل او ہفوی دے و نہ پیژندے شو | اوہرکہ چہ

جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ ۖ قَالَ أَتُؤْنِّي بِأَخِي لَكُمْ مِّنْ أَبِيكُمْ ۚ

ہفہ تیار کرد دوی دپارہ | د دوی سامان | نو دوویل دہ | راولئی مالہ | وور ستاسو | چہ ستاسو دپلارنہ دے
یوسف علیہ السلام ہفوی لہ سامان تیار کردو نو وے دوویل تا سو خیل پلارنہ (میرے) ودرہم مالہ راولئی

الَا تَرَوْنَ اَنِّيْ اُوفِي الْكَيْلَ وَاَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِيْنَ ۝۵۹ فَاِنْ

آیا نہ دینی تاسو | چہ زہ پورہ و رکوم | پیمانہ | اوزہ | دیرینہ | میلستیا در کوئی یم | بیا کہ چرے
تاسو نہ گوسئی چہ زہ پورہ پیمانہ و رکوم | اوبنہ پورہ میلستیا در کوئی یم ، کہ چرے تاسو ہفہ

لَمْ تَأْتُوْنِيْ بِهٖ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِيْ وَلَا تَقْرُبُوْنِ ۝۶۰ قَالُوْا

رانہ و ستلو تاسو مالہ | ہفہ | نوخہ پیمانہ (غلہ) نشہ | تاسولہ | ماسرہ | اومہ رانزدے کیڑی ماتہ | اوئیل دوی
مالہ رانہ و ستلو نو تاسو بہ زمالہ طرف نہ غلہ نہ ملا دیردی اونہ بہ زما خوانہ رانزدے کیڑی ، ہفوی وئیل

سَنُرَاوِدُ عَنْهُ اَيَّاهُ وَاِنَّا لَفَعْلُوْنَ ۝۶۱ وَقَالَ لِفَتِيْنِهٖ اجْعَلُوْا

مونز بہ خواہش و کرو | ددہ پہ حقلہ | ددہ دپلارنہ | اوبیشکہ مونز | خانہ دار کوئی یو | اودہ وئیل | خیلو خادمانو تہ | چہ تاسو کیڑی
چہ مونز بہ تے دپلارنہ و خواہ و اودا کار بہ ضرور کوئی - یوسف علیہ السلام خیلو خادمانو تہ وئیل چہ ددوی ادا

بِضَاعَتِهِمْ فِيْ رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُوْنَهَا اِذَا انْقَلَبُوْا اِلَى اٰهْلِهِمْ

ددوی پسنگہ | ددوی پہ سامان کئے | چہ دوی | ہفہ و پیڑی | ہرکہ چہ دوی واپس شی | خیلو خلقوطہ
کرے قیمت ددوی پہ سامان کئے (پت) کیڑی شاید چہ خیلو خیلو انو تہ واپس ورسی نووے پیڑی ، او

لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ۝۶۲ فَلَمَّا رَجَعُوْا اِلَى اٰبِيْهِمْ قَالُوْا يَا اَبَانَا

دپارہ دچہ دوی | دوبارہ راشی | پس ہرکہ چہ | دوی واپس راغل | خیل پلارنہ | نووے وئیل | اے زمونز پلارہ
شاید چہ یہ دے وجہ واپس راشی ، نوہرکہ چہ ہفوی خیل پلارنہ واپس ورسیدل نووے وئیل چہ زمونز پلارہ

مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ فَارْسِلْ مَعَنَا اَخَانًا نَّكْتُلُ

راشدہ) بندہ کہ شہوہ لہ مونز نہ | پیمانہ (غلہ) | پس و لیبرہ | مونز سرہ | زمونز ورور | چہ مونز پیمانہ (غلہ) راوہ
یہ مونز بیا دپارہ غلہ بندہ شوے دہ - نو زمونز ورسور راسرہ و لیبرہ چہ غلہ راوہ

وَاِنَّا لَهٗ لَحٰفِظُوْنَ ۝۶۳ قَالَ هَلْ اٰمَنُكُمْ عَلَيْهِ اِلَّا كَمَا

اوبیشکہ مونز | ددہ | حفاظت کوئی یو | دے فرماییل | آیازہ پہ تاسو اعتبار و رکوم | ددہ پہ حقلہ مگر | خنکہ چہ
او مونز بہ دہفہ دیر خیال ساتو - یعقوب دوییل چہ آیازہ ددہ پہ حقلہ پہ تاسو باند ہفہ شان اعتبار و رکوم

اٰمَنُكُمْ عَلٰی اَخِيْهِ مِنْ قَبْلُ ۖ فَاَللّٰهُ خَيْرٌ حٰفِظًا ۚ وَهُوَ

ما اعتبار کرے دویہ تاسو | ددہ دورور پہ حقلہ | لہ کئے و راند | پس اللہ | دیرینہ | محافظ دے | اوہم ہفہ
لکہ چہ لہ کئے و راند یم ددہ دورور (یوسف) پہ حقلہ در باند کرے و د ، خوہم اللہ تعالیٰ دیرینہ محافظ دے ا دہفہ

اَرْحَمُ الرَّحِيْمِيْنَ ۝۶۴ فَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوْا بِضَاعَتَهُمْ

دقوونہ زیات رحم کوئی کے | اوہرکہ | چہ دوی پرانستلو | سامان خیل | نو بیا موندلہ دوی | خیلہ نقدی
دقوونہ زیات مہربان دے - اوہرکہ چہ ہفوی خیل سامان پرانستلو نو خیلہ نقدی تے بیا موندلہ کوہ

رُدَّتْ اِلَيْهِمْ قَالُوْا يَا اَبَانَا مَا نَبْغِيْ ۖ هٰذِهِ بِضَاعَتُنَا

چہ واپس کرے شوہ | دوی نہ | دوی وئیل | اے زمونز پلارہ | خہ خواہ و مونزہ | ددہ | زمونز پسنگہ
چہ ورتہ واپس شوے و ہ ، ہفوی وئیل اے بابا | مونز لا نورخہ خواہو؟ | ددہ زمونز نقدی ہم

رُدَّتْ اِلَيْنَا وَنَمِيرُ اَهْلَنَا وَنَحْفَظُ اَخَانَا

چہ واپس کھے شوکہ | مونزہ | اومونزہ غلہ راہرو | خیلو خلقو دپارہ | اومونزہ بہ حفاظت کود | د ورور خیل
مونزہ واپس شوے دہ او مونزہ بہ د خیل کور داو د پارہ نوزہ غلہ راہرو او د خیل ورور حفاظت بہ کود

وَنَزْدَادُ كَيْلٍ بَعِيرٍ ذَلِكْ كَيْلٌ يَّسِيرٌ ۝ قَالَ لَنْ اُرْسِلَهُ

اومونزہ بہ زیاتہ راہرو | غلہ | (یوبار) د اوبس | دا | بیمانہ (غلہ) | آسانہ دہ | دے فرمائیل | ہیتم کلمہ بہ ونہ لیرم د
او د یو اوبس بارہ زیاتہ راہرو ، دا یو اوبس غلہ بہ د بیرہ پہ آسانہ ملاؤشی ، یعقوب علیہ السلام وویل زہ بہ

مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُوْنِ مَوْثِقًا مِّنَ اللّٰهِ لَتَأْتِنِنِيْ بِهٖ

تاسوسرہ | تردے چہ | تاسو رکڑی مانتہ | پختہ وعدہ | د اللہ | چہ تاسو بہ خانجا راو لئی مالہ | دے
هیتم کلمہ د تاسوسرہ ونہ لیرم ترخو چہ تاسو مالہ د اللہ تعالیٰ پہ نوم پوخ قول رانہ کڑی چہ مالہ بہ خانجا واپس رارسوئی

اِلَّا اَنْ يُّخَاطَبَكُمْ فَلَمَّا اتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللّٰهُ عَلَى

مکر د چہ | راگیر شو | تاسو | بیا هر کلمہ چہ | ادوی ور کلمہ دہ تہ | خیل پختہ وعدہ | نوٹ فرمائیل | اللہ | پہ ہفتہ خبر
البتہ دا چہ تاسو قول پخیلہ چرتہ راگیر شی ، نو هر کلمہ چہ ہغوی پوخ قول ور کور و یعقوب و فرمائیل چہ مونزہ تہ

مَا نَقُولُ وَكَيْلٌ ۝ وَقَالَ يَبْنَى لَا تَدْخُلُوْا مِنْ اَبَابٍ وَّاحِدٍ

چہ مونزہ کوو | ضامن دے | ادو وویل | اے زما خانو! | مہ داخلیرئی تاسو | لہ یوے دروازے تہ
د یو اللہ تعالیٰ دے ضامن دے او ہفتہ وویل چہ اے زما خانو! تاسو ہم دیوے دروازے تہ مہ داخلیرئی -

وَادْخُلُوْا مِنْ اَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ ۖ وَمَا أُغْنِيْ عَنْكُمْ مِنَ اللّٰهِ

او داخل شی | لہ جدا جدا دروازو نہ | اوزہ نہ شم دفع کولے | لہ تاسو نہ | لہ حکم د اللہ نہ
بلکہ پہ جدا جدا دروازو ورنوختی - اوزہ د اللہ تعالیٰ دہ تہ فیصلہ نہ تاسو بیچ کولے

مِنْ شَيْءٍ ۚ اِنْ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ

هیتم خبر | نشتہ دے حکم | مکر صرف | د اللہ | ہم پہ دہ | ماتوکل وکرو | او ہم پہ دہ
نہ شم ، بے دہ تہ نہ د بل ہیما حکم نہ چلیبری ، پہ ہفتہ ہم توکل دے او توکل چہ توکل کوی نورف

فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ۝ وَلَمَّا دَخَلُوْا مِنْ حَيْثُ اَمَرَهُمْ اَبُوْهُمْ

توکل کول پکاری | توکل کود نکولہ | او هر کلمہ چہ دوی داخل شول | کوم حائے نہ چہ | حکم ور کھے دودوتی | ددوی پلار
پہ ہفتہ د توکل کوی ، او هر کلمہ چہ ہغوی ورنوئل کوم خلے نہ چہ دوی نہ ددوی پلار حکم ور کھے

مَا كَانَ يُغْنِيْ عَنْهُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ۚ اِلَّا حَاجَةً

دہ نہ شو بیچ کولے | دوی | د اللہ د تقدیر نہ | لہ ہم | مکر | بوغواش دو
دو ، د خدائے پہ مقابلہ کتہ ہیتم تد بیرہم د ہغوی پہ کار راتلے نہ شو دا خود یعقوب علیہ السلام

فِيْ نَفْسٍ يَّعْقُوْبَ قَضٰهَا وَاِنَّهٗ لَذُوْ عِلْمٍ لِّمَّا عَلَّمْنٰهٗ

د یعقوب پہ زہہ کتہ | کوم چہ دہ پورہ کور | او بیشک ہفتہ | خاوند د علم دو | دہ تہ ہفتہ تہ | چہ مونزہ دہ تہ ہنو د
پہ زہہ کتہ یو ارمان دو چہ ہفتہ پورہ کور او ہفتہ د علم خاوند دو تہ چہ مونزہ ورتہ علم ور کھے دو ،

وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ

اولیکن اکثر خلق نہ پوہیدی | اوہرکہ چہ | دوی داخل شول | پہ یوسف
خو اکثر خلق (پہ دے حقیقت) نہ پوہیدی | اوہرکہ چہ | ہغوی یوسف علیہ السلام تہ درغلل نوہنہ

أَوْى إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا

نودہ تھا ورکہو دخیل غاسوہ | خیل وروتہ | دہ وویل | بیشک ہم زہ | ستاوروریم | پس مہ غمزن کیرہ | پہ ہغہ
خیل سکہ ورورلہ خان سرہ ملے ورکہو اوروتہ وویل چہ ہم زہ ستاورور (یوسف) یم ، نو تہ ددوی پہ کارونو

كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾ فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ

چہ دوی بہ کول | بیاہرکہ چہ | نیارکہو دہ دوی لہ | ددوی سامان | نودہ کیسودہ | پیالہ
مہ خفہ کیرہ - نوہرکہ چہ لہ دہغوی سامان نیارکہو نوخیلہ پیالہ لہ دخیل (سکہ) ورور

فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَدْنَىٰ مُوَدِّنَ أَيْتَهَا الْعَيْرُ إِنَّكُمْ لَسَرِقُونَ ﴿٧٠﴾

دخیل ورور پہ سامان کینہ | بیا آواز وکہو | یو آواز کوئی | اے قافلہ والو! | بیشک تاسو | خامخا غلہ یی
پہ سامان کینہ کیسودہ ، بیا یو منادی آواز وکہو چہ اے دقافلہ خلقو! تاسو غلہ یی -

قَالُوا وَقَبِلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقَدُونَ ﴿٧١﴾ قَالُوا نَفَقْدُ صَوَاعَ الْمَلِكِ

دو دوویل | اورا خامخا شول | ددوی طرفتہ | خہ دی چہ تاسو ورک شوی | دو دوویل مونزہ وکہو | پیمانہ | دبادشاہ
ہغوی دوویل اوورپہ (پہ کلک) راوہاند شول چہ تاسو خہ ورک شوی دی ؟ ہغوی دوویل چہ زمونزہ دبادشاہ پیمانہ

وَلَمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا تَاللَّهِ

او دبارہ دہغہ چاہہ راوہی دا | یو بار داونہ دے | اوزہ ددے | ذمہ واریم | دوی دوویل | قسم بہ اللہ
ورکہو شوی دہ اوچا چہ راہید اکرا ہغہ لہ بہ دیوون بار (غلہ) وکہو اوزہ ددے (انعام) ذمہ واریم ہغوی دوویل دالہ تم

لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَّا جِئْنَا لِنَفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ﴿٧٣﴾

تاسوتہ بنہ معلومہ دہ | مونزہ یو راغلی | چہ مونزہ فساد وکہو | پہ ذمہ کینہ | ادنہ مونزہ یو | غلہ
چہ تاسوتہ بنہ معلومہ دہ چہ مونزہ دلتہ پہ فساد پس نہ یو راغلی | ادنہ مونزہ غلہ یو -

قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٧٤﴾ قَالُوا جَزَاؤُهُ

دو دوویل | پس خہ سزادہ دہغہ | کہ چرے یی تاسو | دروغزن | دوی دوویل | سزادہغہ (دادہ)
ہغوی دوویل کہ چرے تاسو دروغزن ثابت شوی نو بیا بہ ددے خہ سزای ؟ ہغوی دوویل چہ دہغہ سزادہ

مَنْ وَجَدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي

(چہ) دچاہہ سامان کینہ ہغہ (پیمانہ) بیا مونزہ شہ | پس ہم ہغہ (سہ) | ددے بدلہ دہ | دغہ شان | مونزہ سزادہ وکہو
چہ دچاہہ سامان کینہ پیمانہ راوختہ نوہغہ تن دپہ خیلہ د خان پہ بدلہ کینہ ایسا کرے شی ، مونزہ مجرمانولہ ہم دغہ

الظَّالِمِينَ ﴿٧٥﴾ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ

ظالما نو تہ | پس شروع کرا (تلاشی) | ددوی دسامانونو | دہوچہ | دخیل ورور دسامان نہ | بیا
شان سزاورکو ، نو دخیل ورور دہوچی نہ وراں لہ دہغوی دہورو (تلاشی) شروع کرا ، بیا لہ

اَسْتَخْرِجَهَا مِنْ وِعَاءِ اَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَاْخُذَ

١٢ | راوويستله هغه | د خپل ورور د بورئ نه | دغه شان | مونږ تدبير وکړو | يوسف د پاره | دغه نه شو | خستله
د خپل (سکه) ورور د بورئ نه (پيالئ) راوېسکه | دغه شان مونږ يوسف د پاره تدبير وکړو ، هغه خپل ورور د بادشاه

اَخَاهُ فِي دِيْنِ الْمَلِكِ اِلَّا اَنْ يَّشَاءَ اللّٰهُ نَرْفَعُ دَرَجَتٍ مِّنْ

خپل ورور | د هغه بادشاه د قانون مطابق | مکر د اچې | د غواړي | الله | مونږ د چتود | درجې | د چاچې
(معي) په قانون کې نه شو ، مکر د اچې هم الله تعالی منظور و و ، مونږ چې د چا د غواړو ، درجې نه

نُشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٤٦﴾ قَالُوا اِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ

مونږ د غواړو | او د پاسه | د هر خاوند د علم | يولوی علم والای | د دوئیل | که چرکه غلا کړی | نو غلا کړی ده
د چته کړو ، او د هر عالم د پاسه بل لوی عالم شته - هغوی ووئیل که (نن) دغه غلا وکړه نو بخوا دده سکه

اَخْرَجَهُ مِنْ قَبْلِ فَاسْرَهَا يُوْسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ

دده ورور هم | له دغه نه وړاندې | پس پته ورساله دا | يوسف | په خپل زړه کې | او ښکاره نه کړه | دوی ته
ورور هم غلا کړی و ، نو يوسف عليه السلام دا خبره په زړه کې واچوله ، او هغوی ته نه څرگنده نه کړه

قَالَ اَنْتُمْ شَرُّ مَّكَانٍ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا تَصِفُوْنَ ﴿٤٧﴾ قَالُوا

دوئیل (زړه کې) | تاسو | ډیر بد یئ | په درجه کې | او الله | ښه پوه ده | په هغه څه چې تاسو بیانوی | د دوئیل
د رته نه دوئیل چې تاسو ډیر حراب خلق یئ | او څه چې تاسو بیانوی الله تعالی په هغه ښه پوه دی ، هغوی دوئیل

يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ اِنَّ لَهُ اَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ اَحَدَنَا مَكَانَهُ

اے عزیز! | بیشکه دده | پلار دے | بوجا | د ډیر عمر | پس ونیسې | یوله مونږ نه | دده په ځای
اے عزیز! | بیشکه دده | پلاس ډیر بوجا دے ، نو دده په ځای مونږ کېنې یو تن ونیسې

اِنَّا نَرٰكَ مِنَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٤٨﴾ قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ اَنْ نَّاْخُذَ اِلَّا مَن

بیشکه مونږ وینو تا | له نیکانو نه | دده دوئیل | د الله پناه غواړم | چې زه د ونیسم | سوا دده نه
مونږ د وینو گورو چې ته ډیر ښه سره یئ - هغه دوئیل د الله تعالی پناه چې بل څوک را ونیسم خوښ هغه

وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ اِذَا لَظَلُمُوْنَ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا اسْتِئْذِنُوْا

چې مونږ د مونږ | خپل سامان | دده سره | بیشکه مونږ به | هغه وخت | خامخا ظالم یو | بیا هر کله چې | نا امید شول دوی
څوک چې ورسره م خپل خبز مونږ دے دے کئی نو بیا خو به مونږ په ظالمانو کېنې شمیر شو نو هر کله چې دوی د هغه (پوه)

مِنْهُ خَلَصُوا نَحِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ اَلَمْ تَعْلَمُوْا اَنَّ اَبَاكُمْ

له هغه نه | نو ځان له شول دوی | مشور د پاره | دوئیل | مشر د دوی | آيا نه | پوه یږئ تاسو | چې ستاسو پلاس
نه مایوسه شول نو د مشور د پاره ځان له شول ، په دوی کېنې مشر و دوئیل چې آيا تاسو ته معلومه نه ده چې پلاس

قَدْ اَخَذَ عَلَيْكُمْ مَّوْتَقًا مِّنَ اللّٰهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَطْتُمْ فِيْ يُوْسُفَ

اخستله و و | له تاسو نه | پخه د عده | د الله | اوله دے نه وړاندې | چې قصور وکړ تاسو | د يوسف په حقله
درنه په قسمونو پوخ لوظ اخستے وو اوله دے نه وړاندې تاسو د يوسف په حقله هم تصور کړی دے

فَلَنْ أَسْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي

پس زہ بہ ہیٹھکہ نہ پریں دم | دازمکہ | ترہفہ وفتہ پورچہ | اجازت را کوی ماتہ | زما پلاس | یا فیصلہ وکری | اللہ ماد پارہ
نوزہ خود املک نہ پریں دم | ترخوچہ پلاس راتہ اجازت راتہ کوی | یا اللہ زما پہ حقلہ فیصلہ ونہ کوی

وَهُوَ خَيْرُ الْحَكِيمِينَ ۸۰ اَرْجِعُوْا اِلٰی اٰبِیْکُمْ فَقُولُوْا یٰ اٰبَا نَا

اوہفہ | دتولونہ شہ | فیصلہ کوونکے دے | تاسو واپس لاہی | خیل پلاس تہ | پس وواپی | اے زموںز بابا
ادہم ہفہ چیرنبہ فیصلہ کوونکے دے | تاسو خیل پلاس تہ | پستہ لاسی شہ | نورتنہ وواپی | چہ اے بابا |

اِنَّ اَبْنٰکَ سَرَقَ ۚ وَمَا شَهِدْنَا اِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا کُنَّا لِلْغِیْبِ

بیشک ستاؤے | غلا وکرہ | اومونز گواہی ورنہ کمرہ | مگر | خہ چہ مونز تہ معلوم ودا | اومونز تہ دو | دغیبو
ستاؤے غلا کرے دہ | اومونز دخیل علم مطابق گواہی وکرے دہ | اومونز تہ دغیبو

حٰفِظِیْنَ ۸۱ وَسَّئِلِ الْقَرْیَةَ الَّتِیْ کُنَّا فِیْهَا وَالْعِیْرَ

حفاظت کوونکی | اوتیوس وکرہ | دکلہ (دخلقو) نہ | چہ دو مونز پہ ہفہ کئے | اولہ ہفہ قافلہ نہ
خبر نہ وو اوپہ کوم کلی کئے چہ مونز دیرہ دو دہفہ ہائے دخلقو نہ تیوس وکرہ ادہفہ قافلہ والو نہ

الَّتِیْ اَقْبَلْنَا فِیْهَا ۚ وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ۸۲ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَکُمُ

چہ مونز داغلو پہ ہفہ کئے | او بیشک مونز | دشتینی یو | دیقوب | دوئیل | رنا | بلکہ | بناستہ کرے د | تاسو پارہ
چہ مونز دسرہ (پہ ملکتیا کئے) راغلی یو اومونز بالکل دشتینی یو | یعقوب علیہ السلام دوئیل تا بلکہ داخو تاسو تہ

اَنْفُسُکُمْ اَمْ رَاۤءَ فَصَبْرٌ جَمِیْلٌ ۚ عَسٰی اللّٰهُ اَنْ یَّاتِیَنِیْ بِہُمْ جَمِیْعًا

زہروستاسو | یوکار | پس (ہم) صبر چیرنبہ دے | امید | چہ اللہ یہ | راوی ماتہ | دوی قول
خیلو نفسو تو یوہ خبرہ بناستہ کرے دہ نوہم صبر چیرنبہ ک | کیک شہی چہ اللہ تعالیٰ دالقول ماتہ واپس رادلی

اِنَّہٗ هُوَ الْعَلِیْمُ الْحَکِیْمُ ۸۳ وَتَوَلّٰی عَنْہُمْ وَقَالَ یٰ اَسْفٰی عَلٰی یُوسُفَ

بیشک ہم ہفہ | پوہہ | دحکمت خاوند | اومغے واہولو | لدوی نہ | اوکے وئیل | ہائے افسوس | پہ یوسف باند
ہفہ پہ ہر خہ پوہہ دحکمت خاوند دے او یعقوب دہغوئی نہ مغ واہولو اوکے وئیل چہ ہائے افسوس | پہ یوسف

وَاَبِیْصَتْ عَیْنُہٗ مِنَ الْحُزْنِ فَہُوَ کَظِیْمٌ ۸۴ قَالُوْا تَاللّٰهِ تَفْتُوْا

اوسینے شوے | دواہہ سترکے ددہ | لہ غم نہ | ادہفہ | چیرخفہ دلگیر ودا | اوکے وئیل | قسم پہ اللہ | تہ خوہیشہ
باند | او دغم پہ تہ اثر | لے سترکے سپینے شوے | ادہفہ پہ خفہ دلگیر (ناست) | ووہامونے وئیل | داللہ قسم | تہ بہ

تَذَکَّرُ یُوسُفَ حَتّٰی تَکُوْنَ حَرَضًا اَوْ تَکُوْنَ مِنَ الْهٰلِکِیْنَ ۸۵

یادوے | یوسف | تودے چہ | تہ شہ | بیمار | یا شہ تہ | لہ ہلاکیدونکو نہ
تل د یوسف پہ یاد کئے اختہ یے | تودے چہ خان بہ ورپے رنخور کرے | یا بہ ہلاک مہ شہ

قَالَ اِنَّمَا اَشْکُوْا بَنِیَّ وَحُزْنِیْ اِلَی اللّٰهِ وَاعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ

دہ وئیل | بیشک چہ | زہ بیانوم | خیل خفکان | اوخیل غم | اللہ تہ | ادزہ پوہیرم | داللہ دطرف نہ
ہفہ وئیل چہ زہ خوصوف داللہ تعالیٰ پہ وپاند خیل پہ قرارے اوخیل غم بیانوم | ادزہ داللہ تعالیٰ دطرف نہ پہ ہفہ

مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۸۶﴾ يَبْنَىٰ اَذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَآخِيهِ

یہ ہفتہ خہ تاسو پوہیڑی | آزما حامنو! | لای شئی | پس لہون وکری | دیوسف | اوددہ دورور
خبر پوہیدم چہ تاسو پک نہ پوہیڑی۔ اے زما حامنو! حئی لای شئی اود دیوسف اود ہفتہ دورور (برہن) لہون

وَلَا تَأْيُسُوا مِنْ رَوْحِ اللّٰهِ إِنَّهُ لَا يَأْيُسُ مِنْ رَوْحِ اللّٰهِ إِلَّا

ادمہ نا امیدہ کیری | دالہ درحمت نہ | بیشکہ چہ نہ نا امیدہ کیری | دالہ درحمت نہ | مگر
وکری اود اللہ تعالیٰ درحمت نہ مہ مایوسہ کیری، دالہ تعالیٰ درحمت نہ خوصوف کافران خلق

الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ ﴿۸۷﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ

توم | د کافرانو | بیاہر کلہ چہ دوی داخل شول | دہفہ یہ وہاند | نوڈ وئیل | اے عزیز!
مایوسہ کیری۔ بیاچہ ہفوی یوسف علیہ السلام نہ ورغلل نووے وئیل چہ اے عزیز! مونہ نہ اوزموت

مَسْنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُّزْجَاةٍ فَأَوْفِ لَنَا

رسیدہ مونہ نہ | اوزمونہ د کورخلقوتہ | تکلیف | اوزمونہ راوہدہ | سرمایہ | معمولی | پس پورہ راکرہ | مونہ نہ
د کورخلقوتہ چیر تکلیف رسید لے دے اوزمونہ خہ برہن شان معمولی سرمایہ راوہدہ دے مونہ نہ (دغل) پورہ

الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللّٰهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿۸۸﴾ قَالَ

پیمانہ (دغل) | اوزخیرات وکریہ | یہ مونہ نہ | بیشکہ اللہ | جزا و رکوی | خیرات و رکونکوہ | دے وئیل
پیمانہ راکرہ اویہ مونہ خیرات وکریہ، بیشکہ اللہ تعالیٰ صدقہ و رکونکوہ جزا و رکوی۔ یوسف علیہ السلام

هَلْ عَلِمْتُمْ مَّا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَآخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ﴿۸۹﴾

آیا تاسونہ معلومہ دے؟ | خہ چہ | وکری تاسو | یوسف | اوددہ دورورسہ | ہرکلہ چہ تاسو | نا پوہیڑی
تیس وکریو آیا تاسونہ معلومہ دے چہ د نا پوہیڑی یہ زمانہ کینے تاسو یوسف اوددہ دورورسہ خہ سلوک کیرے دو

قَالُوا ءَاِنَّكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي

دوی دوئیل | آیا بیشکہ نہ | ہم تہ یے | یوسف | دے دوئیل | (ہو!) ہم دے یوسف یم | اودازما وورور دے
ہفوی دوئیل آیا ہم تہ یوسف یے؟ دے دوئیل ہو! ہم دے یوسف یم | اودازما وورور دے

قَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَنْ يَّتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيعُ

احسان کرے دے | اللہ | یہ مونہ باند | بیشکہ | خوک چہ پرہیزکاری کوی | اوصبر کوی | نو بیشکہ اللہ | نہ ضائم کوی
یہ مونہ باند اللہ تعالیٰ احسان کرے دے، یقیناً خوک چہ (اللہ) نہ ویریری اوصبر کوی، نو بیشکہ اللہ تعالیٰ (دے دے)

أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۹۰﴾ قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ أَشْرَكَ اللّٰهُ عَلَيْنَا

اجر | دنیکانو | دوی دوئیل | قسم یہ اللہ | بیشکہ فضیلت درکریے دے تاتہ | اللہ | یہ مونہ باند
نیکانو خلقوا جر نہ ضائم کوی۔ ہفوی دوئیل دالہ قسم! اللہ تعالیٰ تالہ یہ مونہ باند فضیلت درکریے دے

وَأِنْ كُنَّا لَخَطِيئِينَ ﴿۹۱﴾ قَالَ لَا تَثْرِبَ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ يُغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْ

او ہم مونہ خطا کارو | دے دوئیل | ہیٹ الزام نشتہ | یہ تاسو | نن ورخ | معاف وکری اللہ | تاسو
او بیشکہ ہم مونہ خطا کارو۔ یوسف علیہ السلام و تہ دوئیل نن یہ تاسو ہیٹ الزام نشتہ اللہ تعالیٰ دے تاسو معاف کیری

وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿٩٢﴾ اذْهَبُوا بِقَبِيصِي هَذَا فَالْقُوهُ عَلَى وَجْهِهِ

اوهغه | دتولو نہ زیات رحم کوونکے دے | یوسفی | زما قمیص | دا پس درواچوی دا | یہ مخ
اوهغه دتولو نہ زیات مہربانہ دے - (اوس) تاسو دا زما قمیص یوسفی، نو زما د پلاس پہ مخ

أَبِي يَأْتِ بِصِيرَاءٍ وَأُتُوْنِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا

دپلار زما | ہفتہ بہ شی | بیٹا | اوراولی مالہ | خیل کوس والا | قول | اوهرکلہ
واچوی دہفتہ سترکے بہ روہبانہ شی او مالہ خیل قول خاندان دلتہ راولی، اوهرکلہ

فَصَلَّتِ الْعَيْرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنَّيْ لِأَجِدُ رِبْحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَن تَفِدُّوْنِ ﴿٩٤﴾

روانہ شوہ | قافلہ | نو دوئیل | ددوی پلار | بیشک زہ بیاموم | بوئیں | دیوسف | کہ تاسوم بے چہ و نہ بولی
قافلہ روانہ شوہ نو ہفتوی پلاس و دوئیل چہ دیوسف بوئیں راباند و لکید و خوہے نہ چہ تاسو راتہ لیوے دوایی

قَالُوا تَاللّٰهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ﴿٩٥﴾ فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ

دو دوئیل | داللہ قسم | بیشک نہ | یہ خیلہ پخوانی خطائی کئے یئے | بیاہرکلہ | چہ راغے | زبرد کوونکے
ہفتوی و دوئیل داللہ قسم بیشک نہ | یہ خیل پخوانی وہم کئے یئے - بیا چہ زبیرے در کوونکے راغے

أَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا ۖ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ

نو واچوودہ (قمیص) | یہ مخ ددہ | نوشو لودے | بیٹا | وئے وئیل | آیامانہ دو وئیلی | تاسوتہ
اوهغه قمیص دہفتہ پہ مخ واچو نو بیٹے سترکے روہبانہ شولے - یعقوب علیہ السلام دوئیل آیا ما تاسوتہ دو وئیل

إِنِّيْٓ أَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا يَا بَنَا

بیشک زہ | پوہیدرم | داللہ د طرف نہ | یہ ہفتہ | چہ تاسو پرنہ پوہیدی | دو وئیل | از مونہ پلارہ | مخنبنہ و غوارہ
بیشک ماتہ داللہ د طرف نہ ہفتہ خبرے معلومے دی چہ تاسوتہ نہ دی معلومے ہفتوی و دوئیل اے بابا! مونہ خطا کار

لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ﴿٩٧﴾ قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ

مونہ پلارہ | زمونہ دگنا ہون | بیشک مونہ دو | گناہکاران | دہ دوئیل | زس بہ | ذہ | مخنبنہ و غوارہ | تاسو پلارہ
یو، مونہ پلارہ زمونہ دگنا ہون | مخنبنہ و غوارہ | وئے فرمائیل، چیر زس بہ دخیل نہ تاسو پلارہ مخنبنہ

رَبِّيْٓ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿٩٨﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ أَوَى

دخیل نہ | بیشک ہفتہ | مخنبنہ | مہربان دے | بیاہرکلہ | چہ دوی داخل شول | یہ یوسف | نو خائے در کوودہ
و غوارہ | بیشک ہفتہ مخنبنہ کے رحم کوونکے دے، بیا چہ دوئی قول یوسف لہ ورسیدل نو ہفتہ مور او پلاس

إِلَيْهِ أَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِن شَاءَ اللّٰهُ أَمِينٌ ﴿٩٩﴾ وَرَفَعَ

خیل ماسرہ | خیل مور پلارہ | او وئیل | داخل شئی | یہ مصر کئے | کہ چہ اللہ و غوثیل | یہ امن سرہ | او اوجت کینیول
خان سرہ کینیول او وئے وئیل قول یہ مصر کئے داخل شئی کہ اللہ تعالیٰ تہ منظور وی نو پہ امن بہ وسیری اوخیل

أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا ۖ وَقَالَ يَأْبَتَ

خیل مور او پلاس | پہ تخت باند | او پریوتل دوی | ددہ پہ ورائند | پہ سجدہ | اودہ وئیل | اے زما پلاس
مور پلاس پہ شاہی تخت باند کینیول او قول یوسف نہ پہ سجدہ پریوتل - او یوسف وئیل اے زما پلاس

هَذَا تَأْوِيلُ رُءْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا ط

دادے | تعبیر | زما د خوب | لہ دے نہ وہاں | بیشکہ کرو دا | زمارب | رشتیا
دا زما د خوب تعبیر دے چہ ما وہاں لید لے وو ، ہفہ (خوب) زمارب رشتیا کرو ، او

وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُم مِّنَ الْبَدْوِ

ادھفہ احسان و کرد | پہ ما | ہرکہ چہ زہ تے راو ویستلم | لہ قید خانے نہ | اورائے دستلق تاسو | لہ صحرائہ
ماسرہ تے (داخومرہ) احسان و کرد چہ د جیل نہ تے راو ویستلم او تاسو تپول تے د کلی نہ (دلتم) راوستی

مِنْ بَعْدِ أَنْ تَرَعَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي ط إِنَّ رَبِّي

پس لہ ہفہ نہ چہ | فساد و اچو | شیطان | پہ مینہ زما | او پہ مینہ زما د ورنہ کینے بیشک | زمارب
پس لہ دے نہ چہ شیطان زما او زما د ورنہ وہ پہ مینہ کینے فساد اچو لے وو ، بیشکہ زمارب

لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ ط إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۝ رَّبِّ

نبہ تدبیر کو نکے د | چا د پارہ چہ | ہفہ و غواہی | بیشکہ ہفہ | پوہہ | خاوند د حکمت دے | زمارب
چہ خہ غواہی نو ہفہ لہ مزید ارتدبیر و کپی ہفہ پہ ہر خہ پوہہ د حکمت خاوند دے ، اے زمارب !

قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ

تاراکمہ ماتہ | بادشاہی | او تا و بشود د لوماتہ | تعبیر | د خوبو
تا مالہ حکومت ہم را کرو ، او د خوبو د تعبیر علم د را کرو

فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيَّ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

آپید اوونکیہ ! | د آسمانو | او د زمک | ہم تہ زما کار سازی | پہ دنیا کینے | او آخرت د کینے
اے د آسمانو او د زمک خالقہ ! تہ پہ دنیا او پہ آخرت دواہو کینے زما کار سازی

تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ ۝ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ

ما اوچت کپڑ (لہ دنیا) | فرمانبردار | او ما شامل کرہ | پہ نیکانو کینے | دا خبرونہ دی
ما د دنیا نہ د فرمانبردار پہ حالت کینے اوچت کرہ او د نیکانو پہ ٹولی کینے م شامل کرہ ! دا د غیبو خبرونہ

الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ ۚ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ

د غیبو | (چہ) وہی کو موئز دے | ستا طرفتہ | اونہ وے تہ | د دوی سرہ
د چہ تاتہ تے موئز دوی پہ ذریعہ در لیز و اونہ ہفہ وخت د ہغوی سرہ موجود نہ وے

إِذَا جُمِعُوا أَمْرُهُمْ وَهَمُّ بِمَكْرُومٍ ۝ وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ

ہرکہ دوی جمع کرہ (پوہ کرہ) | خیل کار | او دوی | بد تدبیر کو | اونہ دی اکثر خلق
کلیہ چہ ہغوی پہ خیلہ ارادہ باتو اتفاق کرہ و او سازشونہ تے تیارول - او (پہ دوی کینے) اکثر خلق

وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ۝ وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ط

اگرکہ تہ و غواہے | ایمان را دہونکی | اونہ غواہے تہ لہ دوی نہ | پہ دے تبلیغ | خہ اجر
ایمان نہ را دہی اگرکہ دیر ستازہ غواہی اونہ خہ د دوی نہ پہ دے تبلیغ بان خواجر نہ غواہے

خَيْرٌ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا۟ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۰۹ حَتّٰىۤ اِذَا اسْتَيْسَسَ

بہتر دے | دھغو د پاره | کو موچہ پر ہیز و کرد | پس آیا تا سو عقل نہ لری | تر دے چہ | ہر کلہ | نا اُمیدہ شول
ہغو خلقو د پاره بہتر دے کو مچہ پر ہیز و کردی پس آیا تا سونہ پوہیری ، تر دے چہ کلہ پیغبران مایوسہ شول

الرُّسُلُ وَظَنُوْا۟ اَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوْا۟ جَاۤءَهُمْ نَصْرًا۟

پیغبران | او دوی گمان و کرد | چہ دوی | دروغن کرے شوی دی | نورغے دوی تہ | زموئز مدد
او دوی گمان شو چہ (اوس) دوی دروغن کرے شوی دی نو دوی تہ زموئز مدد را ورسیدد

فَنَجّٰیۙ مَنْ نَّشَاءُۙ وَلَا يَرُدُّۙ بَاسُنَاۙ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِیْنَ ۝۱۱۰

پس غلا و کرے شو | ہغه چاہے چہ | موز غوبتل | اونہ شی لری کیڈ | زموئز عذاب | د مجرمانو خلقونہ
نو کو مچہ موز غوبتل ہغه بچ کرے شول ، او زموئز عذاب د مجرمانو نہ نہ پستہ کیری۔

لَقَدْ كَانَ فِیۡ قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ۬ لِّاُولِیۤ الْاَلْبَابِۙ مَا كَانَ

یقیناً دے | دھغو پہ قصو کتے | عبرت | د عقل مند اتو د پاره | نہ دے (قرآن)
بیشک دھغو پہ قصو کتے پوہہ خلقو لہ لوئے عبرت دے ۔ دا (قرآن) د

حَدِیْثًا یُّفْتَرٰی وَّ لٰكِنْ تَصَدِّقُ الَّذِیۡۤ بَیْنَ يَدَیْهِۙ

خبرہ | د دروغ جوہہ شوے | او | لیکن | تصدیق دے | دھغه خہ چہ | لہ دے نہ وړاندی
دوغو جوہ (کلام) نہ دے ، بلکہ دھغه (کتاب) تصدیق کوی چہ وړاندی ترے نہ راغله دے۔

وَتَفْصِیْلُۙ كُلِّ شَیْءٍ وَّ هُدًى وَّ رَحْمَةٌ لِّلْقَوْمِۙ یُؤْمِنُوْنَ ۝۱۱۱

او تفصیل | دھر خیز | او ہدایت | اورحمت دے | دھغو خلقو د پاره | چہ ایمان را وری
او دھر (مذہبی) خیز تفصیل بنائی ، او مؤمنانو لہ ہدایت اورحمت دے ۔

سُوْرَةُ الرَّعْدِ مَدَنِيَّةٌ وَّ هِيَ ثَلَاثٌ وَّ اَرْبَعُوْنَ اٰیَةً وَّ سِتُّ رُّكُوْعَاتٍ

سورۃ رعد یہ مدنیہ کتے نازل شوا یہ (شروع کو م) د اللہ پہ نوم چہ لوئے مہربان و یرزیا رحم کو وکے دے | دے کتے ۳۴ آیتونہ او ۶ رکوع کا دی
د اللہ پہ نوم شروع کو مچہ لوئے مہربان (او) یرزیا رحم خاوند دے

اَلْمَرَّاتِ تِلْكَ اٰیَةُ الْكِتٰبِۙ وَالَّذِیۡۤ اُنْزِلَ اِلَیْكَ

افلام میم را | دا | آیتونہ دی | د کتاب | اوہغه خہ چہ | نازل شوی دی | ستا طرف تہ
افلام میم را ۔ دا (د قرآن) د کتاب آیتونہ دی ، او ستا درب لہ طرف نہ خہ چہ پہ تا نازل کرے شوی

مِّنۡ رَّبِّكَ الْحَقُّۙ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا یُؤْمِنُوْنَ ۝۱۱۲

ستا درب لہ طرف نہ | حق دی | لیکن | اکثر خلق | ایمان نہ را وری
دی ، ہغه (بالکل) رشتیادی ، مگر اکثر خلق ایمان نہ را وری ۔

اَللّٰهُ الَّذِیۡ رَفَعَ السَّمٰوٰتِ بِغَیْرِ عَمَدٍ تَّرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوٰی

اللہ ہغه دے | چہ اوچتے کرل | آسمانونہ | بے ستونو | چہ تا سوئے وینی | بیا | لے قرارے دنیو
اللہ تعالیٰ ہغه (پاک) ذات دے چہ آسمانونہ بے بغیر ستونو اوچتے کرئی (نکہ چہ) تا سوئے وینی ، بیا بہ عرش (د حکومت)

عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي

یہ عرش | اوپہ کارٹے وُلکول | نوس | اوسپوڑ مئی | ہریوروان دے
قائم دے ، او تور | او سپوڑ مئی | یہ کار لکولی دی ، او ہریو یہ مقرر

لِرَجُلٍ مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ

مقررہ مودے دیارہ | ہفہ انتظام کوی | ذکر | ہفہ یہ تفصیل سرہ بیانوی | نخبے | چہ تاسو
دخت باندی روان دے ، ہم ہفہ دہرے خبرے انتظام کوی ، ہفہ خپے نخبے یہ تفصیل سرہ بیانوی چہ

بَلِقَاءَ رَبِّكُمْ تُوقِتُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ

یہ ملاقات | درب خیل | یقین وکری | او ہم ہفہ دے چاچہ | دُغورولہ | زمکہ
تاسو دخیل رب پہ ورائد حاضرید و یقین وکری | او اللہ تعالیٰ ہفہ ذات دے چہ زمکہ نے خورہ کہے دے

وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ

اوجوڑے کول | پہ دے کئے | غرونہ | اونہرونہ | اولہ ہر قسمہ | میوونہ نے
اوپہ دے کئے نے غرونہ او دریا بونہ جوہ کری دی ۔ او پہ دے کئے نے دہر قسم میوونہ

جَعَلَ فِيهَا زَوَاجِينَ اثْنَيْنِ يُغْشَى اللَّيْلُ النَّهَارُ

پیدا کرے | پہ زمکہ کئے | جوڑے | دودہ دودہ | پتوی | شپہ | پہ ورخ سرہ
جوڑے جوڑے پیدا کرے دی ، او ہفہ شپہ دورخے پہ رنہ سرہ پتوی

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝ وَفِي الْأَرْضِ

بیشک | پہ دے کئے | نخبے دی | ہفہ خلقو دیارہ | چہ فکر کوی | او پہ زمکہ کئے
پہ دے خبرو کئے دے فکر کوونکو خلقو دیارہ نخبے پرتے دی | او پہ زمکہ کئے مختلف

قِطْعٌ مَّتَجَوَّاتٍ وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ وَزُرْعٌ وَنَخِيلٌ

دھیر قسمہ | توتے دی | دیوبل سرہ انشتہ | اوباغونہ دی | دانگورو | او پتی دی | اوقجورے دی
تکرے دی | چہ یوبل سرہ ملاؤ دی | او دانگورو باغونہ دی | او پتی دی | اوقجورے دی

صُنُوفٍ وَغَيْرِ صُنُوفٍ يُسْقَىٰ بِمَاءٍ وَاحِدٍ قَفًّ وَتُفَضِّلُ

بشاخونوالا | اوبغیر بشاخونوالا | اوبہ کولے شئی | ہم یو قسمہ | اوبونہ | اومونہ فضیلت ورتو
دُخوچیر بشاخونوی او نئے دیوتے ، قول پہ یو قسم اوبو باندی خرو بیری ، خوبیا ہم مونہ یو دے

بَعْضَهَا عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الْأُكُلِ ۝ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ

خنولہ | پہ خنوباندی | پہ خوراک کئے | بیشک | پہ دے کئے | نخبے دی
بل نہ پہ خوراک کئے غورہ پیدا کرے دی ، بیشک پہ دے قولو خبرو کئے نخبے پرتے دی ہفہ

لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝ وَإِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ

ہفہ خلقو دیارہ | چہ عقل لری | اوکہ چرے | تہ تعجب کوے | پس عجیبہ دہ | خبرہ ددوی
خلقو دیارہ چہ عقل نہ کارا خلی ۔ اوکہ تہ تعجب کوے نو دے تعجب جوکہ خو ددوی دا بنادہ

عَٰذَا كُنَّا تُرَابًا ۖ اِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ۚ اُولَٰئِكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

ایا کله چه شو مونږ خاوره | ایا مونږ به | پیدا کیږو | بیا د سره | هم دا خلق دی | کوموچه | انکار وکړو
چه هر کله مونږ مړه شو او خاوره شو نو لا بیا به د نوی سره پیدا کیږو ، دا هغه خلق دی چه دخپل رب نه منکرې

يَرْبِّيْهِمْ ۚ وَ اُولَٰئِكَ الْاَغْلٰلُ فِىْ اَعْنَاقِهِمْ ۚ وَ اُولَٰئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ

د خپل رب | او هم دا خلق دی | چه طوقونه به وى | د دوى په غټونكې | اودوى دى | خاوندان | د اور
اود دوى په غټونو كې به طوقونه زورند پراته دى ، او هم دغه خلق دوزخيان دى

هُمۙ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝۵ وَيَسْتَعْجِلُوْنَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ

دوى به | په هغه كې | هميشه دى | اودوى په تندى غواړي له تانه | بدى | وړاند
چه هميشه به پكې (لوغڼ) پراته دى ، اودوى په نا تلوار كوى چه مصيبت د عافيت نه وړاند

الْحَسَنَةِ ۖ وَ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثَلُتِ ۚ وَ اِنَّ رَبَّكَ

له بشپړه نه | او بيشكه تير شوى دى | وړاند له دوى نه | عذابونه | او بيشكه | ستارب
راشئ ، حال داده چه د دوى نه وړاند ډير عذابونه تير شوى دى ، او بيشكه ستارب د دے

لَذُوْ مَغْفِرَةٍ لِّلنَّاسِ ۚ عَلٰى ظُلْمِهِمْ ۚ وَ اِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيْدٌ

لوى معاف كوونكې دے | د خلقو | باوجود د دوى د ظلم | او بيشكه | ستارب | سخت
خلقو د زياق كوو باوجود مخنيونكې دے ، او بيشكه ستارب سخت سزاوړ كوونكې

الْعِقَابِ ۝۶ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْ لَا اُنْزِلَ عَلَيْهِ

عذاب وركوونكې | او وائى | كافران خلق | چه د لى نازل نه شو | په ده باند
دے - او دا كافران وائى چه د ده د رب له طرف نه په ده باند خه غښه

اٰيَةً مِّنْ رَّبِّهِ ۖ اِنَّمَا اَنْتَ مُنْذِرٌ ۚ وَ لِكُلِّ قَوْمٍ

خه غښه | د ده د رب له طرف نه | بيشكه چه ته | وپرونكې يے | او | هر قوم د پاره
د لى نازل نه شو ، (له پيغمبره) ته خوصوف (د بدو نتيجه) وپرونكې يے | او د هر قوم د پاره يو

هَادٍ ۝۷ اَللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ اُنْثٰى ۚ وَ مَا

يولاره ښودونكې | الله | پوهيږي | په هغه خه | چه په خپته كې لى | هر يوه ښځه | او خه چه
رهناده الله تعالى ښه پيژنى خه چه ديوے كې په خپته كې پراته دى او خه چه (د ښي)

تَقِيْضُ الرِّحَامِ ۚ وَ مَا تَزْدَادُ ۚ وَ كُلُّ شَيْءٍ عِنْدَ رَبِّمَقْدَارٍ ۝۸

په رحم كې | رحمونه | او خه چه زياتيږي | او هر يو خيز | د هغه سره | په اندازه دے
په رحم كې (د ښي د پيداوښت په حقل) كې زياته كيږي او دا هر خيز د هغه په نزديه يوه مقرر اندازه كيږي

عَلِمُ الْغَيْبِ ۚ وَ الشَّهَادَةِ الْكَبِيْرُ الْمُتَعَالِ ۝۹ سَوَاءٌ مِّنْكُمْ

هغه پوهه | په پټو | او په ښكارو | د ټولو نه لوى كې | خاوند د اوچته مرتبه كې | برابر دى | له تاسو نه
هغه په پټو او په څرگندو ټولو خيزونو باند ښه عالم كې ، ډير لوى دے ، عالیشان دے (د هغه په علم كې) برابر دى كې

مَنْ أَسَرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخَفٌّ بِأَلِيلٍ

خوک چه | پتوی | خبره | اوخوک چه | یہ اوجیت آواز دانی دا | اوخوک چه | پت دے | یہ شپہ کنے
خوک خبره پتہ کبری ، او کہ خرگندہ کبری ، او کہ خوک د شپہ (پہ نیارہ کنے) پت شی او کہ د

وَسَارٍ بِالنَّهَارِ ۱۰ لَهُ مُعَقِّبٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ

او (خوک چه) روٹ دے | دوسرے | دھغہ | پھرے داری | دے (بندہ) نہ دہاند | او د کہ نہ دروستو
ورے (خرگند) گرجی راکرخی ، ہریولہ وار پہ وار راتونکے (فرشتے) مقررے دی دہاند ہم اور دروستو ہم

يَحْفَظُونَهُ ۱۱ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ ۱۲ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ

ہوئی د کہ حفاظت کوی | د الله پہ حکم سرہ | بیشک الله | نہ بد لوی | حالت دیو قوم
چہ د الله تعالیٰ پہ حکم دھغہ حفاظت کوی ، بیشک الله تعالیٰ دیو قوم (نہ) حالت نہ بد لوی

حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ ۱۳ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ

تردے چه | بدل کوی دوی | ہغہ خہ چه | د دوی پہ زبونکے (جملہ) | او ہر کھ چه | ارادہ و کوی | الله | یو قوم نہ
ترجو چه ہغوی پہ خیل خان کنے (پہ خیل) تبدیل پیدا نہ کوی او ہر کھ چه الله تعالیٰ پہ یو قوم باند د مصیت

سَوْءًا ۱۴ فَلَا مَرَدَّ لَهُ ۱۵ وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ مَن وَّالٍ ۱۶

د بدی | نو ہیشوک واپس کوئے نہ شی ہغہ | اونشنہ د دوی | دھغہ نہ سیوا | مددگار
(راوستو) ارادہ و کوی نو ہیشوک نے واپس کوئے نہ شی اونہ بل خوک د خدائے پہ مقابلہ کنے دھغوی مدد کوئے شی

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا ۱۷ وَيُنْشِئُ

ہم ہغہ دے چه | بنائی تاسوتہ | برینسا | دپارہ د ویرے | او امید و رکوبو | او اوجتوی
الله تعالیٰ ہغہ ذات دے چه تاسوتہ د بجلی پرق بنائی چه د ویرے او امید دواہو ذریعہ دہ اور د اوبونہ دے دے

السَّحَابَ الثِّقَالَ ۱۸ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ ۱۹ وَالْمَلِكَةُ

دریغہ | درنہ | او پاک بیانوی | رعد | دھغہ تعریف سرہ | او فرشتے (ہم)
درنے وریغہ لاخیرتوی او رعد (گرجوہ) پہ تعریف سرہ دھغہ پاک بیانوی او فرشتے ہم دھغہ ذریعہ

مِنْ خِيفَتِهِ ۲۰ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَن يَشَاءُ ۲۱

دھغہ د ویرے نہ | او ہغہ رالیری | تندار | بیا راعور زوی ہغہ | یہ چا چه ہغہ وغوی
نہ رپیری (او دھغہ پاک بیانوی) او ہغہ تندار رالیری نو چه پہ چا غواہی پہ ہغہ نے راعور زوی

وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ ۲۲ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ ۲۳

او دوی | جگہے کوی | د الله پہ حقلہ | او ہغہ | سخت | نیوونکے دے
اور تہ گوجہ (دوی د الله پہ حقلہ جگہے کوی) حال دا چه ہغہ د کوئے طاقت خاوند دے

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ ۲۴ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ

ہم دھغہ | بلند | رنیتے دہ | او کوم چه | دوی بلی | دھغہ نہ سیوا | ہغوی جواب نہ و کوی | دوی تہ
ہم دھغہ بلند برحق دہ - اوخوک چه دھغہ نہ بغیر توہر خلق بلی نو ہغوی ورتہ ہیٹ جواب و کوی

بَشَىءٍ إِلَّا كَبَاسِطٌ كَفَّيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ

دھیتھنیز | مکر | لکھ چہ (خوک) خواہ کڑی خیل دواہ لاسو | دَاو بھرت تہ | چہ ورسیری | دَدَہ خُطَہ تہ | اونہ دی ہفہ
نہ شئی، مکر دھہ بندہ پہ شان چہ خیل دواہ لاسو نہ اُبو تہ و غوہوی چہ دَدَہ خُطَہ تہ را ورسیری حال دچھہ ہفہ

بِإِلَهِهِ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۚ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ

دہ تہ رسیدونکی | اونہ دہ | بلنہ | د کافرانو | مکر پہ گمراہی کئے (بے اثرہ) | ادا اللہ تہ | سجدہ کوی
چرہم دہ تہ نہ شئی راسید اود کافرانو بلنہ خو بے اثرہ اومنا تہ دہ، اود خوک چہ پہ اسمانونو کئے اوز مکہ کئے

مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلْلُهُمْ بِالْغُدُوِّ

ہرہہ خوک | چہ پہ اسمانونو کئے | اوز مکہ کئے دی | پہ خوشہ | او پہ ناخوشہ | اوسوری ددوی | د صبا
دی پہ خوشہ یا پہ ناخوشہ ہم اللہ تعالیٰ تہ سجدہ کوی اود ہغوئی ہول سوری ہم سحر اوما نام

وَالْأَصَالِ ۚ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ قُلْ

اود مابنام (پہ دختا) | دواہ | خوک دے | رب | د اسمانونو | اود زمک | دواہ
ورنہ سجدہ کوی . (اے نبی!) پیوس ترے نہ وکرا چہ د اسمانونو اود زمک رب خوک دے؟ نہ ورتو وایہ چہ

اللَّهُ ۚ قُلْ أَفَاتُخَذْتُمْ مِّنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ

اللہ دے | دواہ | آیا تاسو نیوی دی | بے لہ ہفہ تہ | دوستان | ہغوی اختیار نہ لری
مرا اللہ ک۔ ورتہ دواہ چہ آیا تاسو دھفہ نہ بغیر نور داسے مد دکاران خان لہ نیوی دی چہ ہغوی دخیل خان

لِأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا ۚ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ

دخیل خان دپارہ | د فائدے | اونہ د نقصان | دواہ | آیا | برابر دے | ہورند
دپارہ د نفع اوضو اختیار ہم نہ لری، ورتہ دواہ چہ آیا ہورند اود سترگو خاوند چرے برابر

وَالْبَصِيرُ ۚ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ ۚ أَمْ جَعَلُوا

او بینا؟ | یا | آیا | برابر دی | تیارہ | اورنہ | یادوی جوہوی
شئی؟ | یا تیارہ | اورنہ چرے یو برابر کیدے شئی؟ | یا دوی اللہ تعالیٰ لہ

اللَّهُ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ ۚ

اللہ دپارہ | داسے شریکان | چہ ہغوی پیدا کری دی | پہ شش دپیدا کولو دھفہ | پس گھوڑ شو د | پیدا وبت | پہ دوی
داسے شریکان را پیدا کری دی چہ د اللہ د مخلوق غوند مخلوق نے پیدا کرے د چہ دوی تہ د پیدا ائش پہ خفہ شک پیدا

قُلْ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۚ أَنْزَلَ

دواہ | اللہ | پیدا کونکے دے | دھر خیز | اودھفہ | یودے | غالب د | ہفہ را وورولے
شو د ورتہ دواہ چہ اللہ تعالیٰ دھر خیز خالق دے (اودھفہ یودے دے) | پہ توو غالب دے، ہفہ د برہ نہ

مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ ۖ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ

لہ اسمان نہ | اوبہ | بیارا و بھیدل | خوہونہ | پہ خیلہ اندازہ | بیادیت کدو
اوبہ را وورولے، چہ دھفہ پہ اندازہ خوہونہ را و بھیدل، نود دغے سیلاب

السَّيْلُ زَبَدًا رَّابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ

سیلاب | زک | دپاسہ راتلونکے | اولہ ہفتہ نہ | چہ گرمی نے دوی | پہ ہفتہ باند | پہ اور کہے
پہ سراند زکونہ راؤختل ، او قہ چہ دوی پہ اور کہے گرمی

ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِّثْلَهُ كَذَلِكَ يَضْرِبُ

دپالہ دغوشلو | دکالی | یاد سامان | زک دے | پہ شان ددے | دغہ شان | بیانوی
دکالو یاد لوبنو جو دلو دپارہ پہ ہفتہ باند ہم دغے زکونہ راخیزئی - دغہ شان اللہ تعالیٰ دحق او

اللَّهُ الْحَقُّ وَالْبَاطِلُ ۚ فَاَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً

اللہ | حق | او باطل | لیکن کوم | زک چہ دے | ہفتہ لاسی شی | اوچ شی
دباطل مثالونہ بیانوی ، تو زکونہ ہو اوچ شی ہسے بیکارہ لاسی

وَاَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمُكُّ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ

اوہفتہ نہ چہ | فائدہ دکوی | خلقوتہ | ہفتہ پاتے شی | پہ زمکہ کہے | دغہ شان
اوکوم خیزچہ خلقوتہ فائدہ دکوی نو ہفتہ پہ دنیا کہے باقی پاتے شی ، اللہ تعالیٰ ہم دغہ

يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ۝ لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنَىٰ

بیانوی | اللہ | مثالونہ | ہفتہ خلقوتہ دپارہ | چہ حکم نے وُصَلو | دخیل رب | بہتری دہ
شان مثالونہ بیان فرمائی چاہے دخیل رب خبرہ دُمنلہ ہغوی نہ بنہ بدلہ (مقررہ) دہ -

وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُم مَّا فِي الْأَرْضِ

اوکومو خلقوتہ | حکم دُنہ منلو | دہفتہ | کہ چرے وی | دہغوی | ہفتہ نہ | چہ پہ زمکہ کہے دی
او چاہے دہفتہ خبرہ دُنہ منلو کہ ہغوی سرہ د دنیا قول خیزونہ ہم دُشی او دومرہ قدر ورسرہ

جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ

قول | او پہ شان دے (نورم وی) | دہفتہ سرہ | ہفتہ پہ خیلہ بدلہ کہے وکول وغوای | ہفتہ | ہم داخلے | کوم دپارہ پہ | بد
نورم ہم دُشی نو ہغوی پہ نے پہ فدیہ کہے وکولوتہ تیارشی د ہغوی حساب بہ دیر سخت

الْحِسَابِ ۚ وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وِبِئْسَ الْمِهَادُ ۝ أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّ

حساب وی | او حائے ددوی | دوزخ دے | او (ہفتہ) بد | حائے دے | پس آیا ہفتہ کس | چہ پوہیری | چہ نہ
وی او دہغوی تیکانہ بہ دوزخ وی او ہفتہ دیر خراب حائے دے ، آیا خوک چہ دایقین لری

أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ ۚ إِنَّمَا

نازل شوی دی | تاتہ | ستاد رب نہ طرف نہ | ہفتہ حق دی | پہ شان دہفتہ چاہے | چہ ہوند وی | بیشکہ چہ
چہ پہ تا باند دخیل رب د طرف نہ کوم (کتاب) راغلے دہفتہ دے دہفتہ چاہے شا کیدے شی خوک چہ ہوند وی

يَتَذَكَّرُ ۚ أُولَٰئِكَ أَلْكَابِ ۝ الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ

نصیت قبلوی | عقل مند خلق | کوم خلق چہ | پورہ کوی | وعدہ داللہ | اوہغوی نہ ماٹوی
نصیت خو پس دیوہ خاوندان قبلوی ، خوک چہ داللہ تعالیٰ سوہ کہے وعدہ کہ پہ حائے کوی اوہفتہ وعدہ

وقف النبی صلی اللہ علیہ وسلم

النقص ۲۳۶

الْمِيثَاقَ ۚ وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ

وعدہ | او | ہفتہ خلق چہ | پیوند کوی | ہفتہ خنہ | چہ حکم کرے دے | اللہ | دھنہ | چہ پیوند کرے نہ ماتوی | او | خوک چہ ہفتہ (رشتہ) پالی | دے کو موڈ پالنے چہ اللہ تعالیٰ حکم کرے دے | او

وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ۚ وَالَّذِينَ

دھنوی ویریری | لہ رب خیل نہ | او ویریری | دے بد | حساب نہ | او کو موخلق چہ دے خیل رب نہ ویریری | او دے سخت حساب کتاب نہ ویریری | ، او خوک چہ دے خیل

صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا

صبر و کرو | بہ غونستلو | دے رضا | دے رب خیل | او دھنوی قائمی | مونہ | او خرخ کوی رب دے رضا مندی | بہ تلاش کئے مضبوط لکیاوی | او مونہ کوی | او زموہ دے

مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيُدْرِعُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ

لہ ہفتہ نہ | چہ و کرے دے مونہ دوی | بہ پتہ | او بہ بنکارہ | او دفع کوی | بہ نیکی سرہ | بدی | او دے کرے رزق نہ (دے نیکی پہ لارہ کئے) | بہ پتہ | او بہ خرگندہ خرخ کوی | او دے نیکیو پہ ذریعہ بدی | خنوی

أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَقَبَى الدَّارِ ۚ جَنَّتْ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا

ہم داخل دی | چہ دے دے پارہ | دے آخرت | کور دے | باغونہ دی | دے ہمیشہ اوسیدو | دوی بہ دے دے داخل دی ہم دا ہفتہ خلق دی کو موڈ پارہ | چہ دے آخرت کور دے | یعنی دے ہمیشہ اوسیدو | باغونہ دی | بہ کو موکتے چہ بہ

وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمُ الْمَلَائِكَةُ

او خوک چہ | نیکان وی | لہ پلار نو دے دوی نہ | اولہ بنحو دے دوی | اولہ اولاد دے دوی نہ | او فرستے بہ دوی بخیلہ | او دے دوی پلار نیکیہ | او دے دوی بہ بنحو اولاد کئے چہ خوک نیک وی داخلیری | او فرستے بہ

يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ۚ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ

داخلیری | بہ دوی باند | لہ ہرے دروازے نہ | دوائی بہ سلام دے | بہ تاسو | حکم چہ | تاسو صبر و کرو ورتہ دے ہرے یوے دروازے نہ | لہ راحی | دوتہ بہ وائی | چہ سلامت و سئی حکم چہ تاسو بہ صبر و کولو نو

فَنِعْمَ عَقَبَى الدَّارِ ۚ وَالَّذِينَ يَنقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ

نہ دے نہ دے | دے آخرت | کوی | او کو موخلق چہ | ماتوی | وعدہ | دے اللہ | بہ دے جہان کئے مو انجام نہ شو | ، او خوک چہ | دے اللہ تعالیٰ سرہ کرے وعدہ | دے بخولو نہ پس

مَنْ بَعْدَ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ

دے دے | دے بخولو نہ پس | او دوی پرکوی | چہ حکم کرے دے | اللہ | دھنہ | چہ | پیوند کرے شی بیا ماتوی | ، او دے کوے (رشتہ) چہ اللہ تعالیٰ دے پالنے حکم کرے دے ہفتہ نہ پالی

وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ

او دوی فساد کوی | بہ زمرہ کئے | ہم داخل دی | چہ دوی دے پارہ | لعنت دے | او دوی دے پارہ | او بہ ملک کئے فساد جوہوی | ، او بہ دے دے خلقو بہ لعنت ویریری | او دے خلقو

سَوْءَ الدَّارِ ۵۵) اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۖ

خراب | کوردے | اللہ | فراخہ کوی | رزق | چاڈ پاره چہ | هغه وغواہی | او تنکوی (مکوی)
انجام بہ خراب دی - اللہ تعالیٰ چہ چالہ وغواہی نو روزی ورلہ فراخہ کوی او چالہ چہ وغواہی (نوروزی ورلہ) تنکہ کوی

وَفَرِحُوا بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ

او دوی خوشحالہ | پہ ژوند | دُنیا | اونہ دے | ژوند | دُنیا | دَاخِرَتِہ مقابلہ کئے
او دوی دُنیا پہ ژوند خوشحالیری ، او دُنیا ژوند دَاخِرَتِہ مقابلہ کئے (اخستل) دیرہ حقیرہ (تاوی)

إِلَّا مَتَاعٌ ۖ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ

مِکْرٌ | سامان لږ | او داتی | کوم خلق چہ | کافران دی | چہ ولے نازلہ نہ شوہ | پہ دے بانډ
سودا دہ - او کافران داتی چہ ولے پہ دے بانډ د خیل رب له طرف نہ (زمونږ)

آيَةٍ مِّن رَّبِّهِ ۖ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَن يَشَاءُ

نخبنہ | ددہ دَرَبِ د طرف نہ | دواہی | بیشک | اللہ | گمراه کوی | چالہ | چہ وغواہی
تاکل) معجزہ رانقلہ ؟ ورته دواہی چہ اللہ تعالیٰ د چاہیہ حقلہ وغواہی نو گمراه ئے کیری

وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَن أَرَادَ اللَّهُ لَهُ سَبِيلًا ۚ

او | لاره ښائی | خیل طرف ته | هغه چاته | چہ رجوع وکړی | هغه خلق چہ | ایمان راوړی | او اطمینان موی
او هغه چاته سمه لاس ښائی چہ رجوع ورته وکړی - یعنی څوک چہ ایمان راوړی او د اللہ تعالیٰ

قُلُوبَهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ ۖ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا قُلُوبُهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۚ

زړونه د هغوئ | په ذکر د الله سره | یاد ساته | هم په ذکر د الله سره | آرام نیسی | زړونه | هغه خلق چہ
په ذکر مطمئن شی ، واوړه ! چہ د الله تعالیٰ په ذکر سره زړونه تسلی کیری ، چاہیہ

أَمِنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحَسَنَ مَا بِهِم

ایمان راوړو | او عملونه ئے وکړل | نیک | خوشحالی دہ | هغوی د پاره | او ښه | تمکادونه دہ -
ایمان راوړو او نیک کارونه ئے وکړل ، هغوی له خوشحالی دہ او ښائسته انجام دے -

كَذَٰلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهَا أُمَمٌ

دغه شان | مونږ راوړلے ته | (د داسے اُمت کئے | چہ تیر شوی دی | له دے نه وړاند | لوی اُمتونه
دغه شان مونږ ته په یو داسے اُمت کئے راوړلے یئے چہ له دے نه وړاند هم دیر اُمتونه تیر شوی دی

لَتَتَلَوُا عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ

چہ ته وولے | دوی ته | هغه حق چہ | مونږ ته وحی کړه دہ | ستا طرف ته | او دوی | انکار کوی
چہ ته ورته هغه (کتاب) واوړو چہ مونږ درته راوړلے دے هغه حال دادے چہ هغوی هډه

بِالرَّحْمَنِ ۖ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ

د رحمن | دواہی | هم هغه دے | زما رب | نشته بل څوک معبود | سیوا د هغه نه | هم په هغه | ما توکل وکړم
د رحمن نه انکار کوی ، ورته دواہی چہ هم هغه زما رب دے ، د هغه نه بل معبود نشته په هغه م توکل دے

وَالِيهِ مَتَابٌ ۝۳۱ وَكَوَأَنَّ قُرْآنًا سِيرَتْ بِهِ الْجِبَالُ

وہ مدہ طفتہ | زما رجوع دہ | اوکے چرکے | یو قرآن | چہ روا نو لے شوے | پہ (ذریعہ دے) | غرونہ
دھفتہ بہ واپس ہم - اوکے یو قرآن داسے داغ وے چہ پہ ہفتے غرونہ اہولے شی

وَقُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْكَلِمَ بِهِ الْمَوْتُ بَلْ لِلَّهِ

یا شلید لے | پہ دے سرہ | زمکے | یا خبرے کو لے | پہ دسره | مرو | بلکہ | اللہ دیارکے دے
یا پرے زمکے تکرے کیگدشی، یا دے پہ ذریعہ مرو خبرے کو لے (بیا یہ ہم دوی ایہ نہ راؤدو)

الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَأْتِئِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ

کار | قول | ایانہ دہ شوے تسلی | مؤمنانوتہ | کہ چرے غوبٹلے | اللہ
بلکہ قول کارونہ دالہ پہ اختیار کئے دی، اوس ہم دمسلمانو پہ دے خبرہ تسلی نہ دہ شوے چہ کہ اللہ تعالیٰ غوبٹلے

لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ

توہدایت پہ کو لے | خلقو | قتلوتہ | اوہمیشہ | کوم خلق چہ | کافران دی | دوی نہ بہ (رسیری
نو تولو خلقوتہ بہ لے ہدایت کرے دو - او دا کافران بہ ہمیشہ پہ داسے حالت کئے پراتہ وی چہ دخیلو

بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةً أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِّنْ دَارِهِمْ حَتَّى يَأْتِيَ

د دوی دملونو پہ بل کئے | سخت مصیبت | یا بہ راہکتہ کیبری | نزدے | د دوی دکور | تردے چہ | راشی
کناہونو پہ وجہ بہ پرے خفہ ناخفہ آفت راہی یا بہ د دوی پہ خواؤشا بانید راہی ، تردے چہ دالہ تعالیٰ

وَعَدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِعَادَ ۝۳۲ وَلَقَدْ

وعدہ | دالہ | بیشک | اللہ | خلاف نہ کوئی | لہ وعدے نہ | او بیشک
دوعہ پورکید و وقت راشی - بیشک اللہ تعالیٰ دخیلے وعدے نہ خلاف نہ کوئی ، اولہ تانہ وہاند

اسْتَهْزِئْ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا

توتے شوے دے | پیغبرانو پورے | لہ تانہ | محکمتے | پس مامہلت و رکرو | ہغو خلقوتہ | چہ کافران دی
ہم پہ پیغبرانو پورے ملنہے شوی دی ، خوما (اول) کافرانو تہ مہلت و رکرو

ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ۝۳۳ أَفَمَن هُوَ قَائِمٌ

بیا | ما و نیول دوی | نو شکہ | وو | زما عذاب | پس آیا کوم (اللہ) | چہ ہفتہ نگران دے
نو بیام راؤ نیول ، نو (تہ گورہ چہ) زما سزاخو مرہ سختہ وہ ، پس آیا کوم اللہ چہ دہم سری دتولو

عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ

پہ ہر نفس باند | تہ چہ ہفتہ گتہلی دی | او جو رکری دی دوی | اللہ دیارہ | شریکان | وواہ
مملونو نگران دے (ہفتہ دتا نو پہ شان کیگدشی) او دوی د (داسے) اللہ شریکان جو رکری دی - ورتہ وواہ

سَمُّوهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ بِظَاهِرٍ

واخلی نامے د دوی | یا تا سونبائی ہفتہ نہ | ہفتہ نہ | چہ دہفتہ پہ علم کئے نشہ | پہ زمکے کئے | یا کوئی سرسری
چہ دہفتہ صفتونہ خو (لہ) داوروی آیا تا سوا اللہ تعالیٰ دداسے (نا آشنا) خیزنہ خبروئی چہ پہ تولہ دنیا کئے دہفتہ پہ علم کئے

مِّنَ الْقَوْلِ ۖ بَلْ زَيْنٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا

خیره | بلکہ | بناؤستہ کرے شو | کافرانو د پاره | ددوی فریب | اومنع کرے شول
نشستہ کرتا هغوئ تش پہ خلہ (ستا معبودان) دی بلکہ کومو خلقو چہ کفر و کفر د هغوئ د پاره د هغوئ مکر بناؤستہ کرے شو د اوهغوئ

عَنِ السَّبِيلِ ۖ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۝۳۳

(د حق) لارے نہ | اوجالہ چہ | گمراہ کری | الله | نو نشستہ | دہ د پاره | خوک لارہ بنودونکے
لارے (د هدايت) نہ منع کرے شوی دی او خوک چہ الله تعالیٰ گمراہ کری هغه بل هیتوک پہ لارہ کولے نہ شی

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ

دوی د پاره | عذاب دے | پہ ژوند کنے | د دنیا | او خامخا عذاب | د آخرت | دیر سخت د
هغوئ د پاره د دنیا پہ ژوند کنے عذاب دے او د آخرت عذاب خودیر سخت دے

وَمَا لَهُمْ مِّنَ اللَّهِ مِنْ وَّاقٍ ۝۳۴ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ

اونشته دے | دوی د پاره | د الله نه | خوک بیج کوونکے | مثال | د هغه جنت | د کوم چہ | وعدہ شو د
او هیتوک دوی د الله تعالیٰ (د عذاب) نه بچ کولے نہ شی ، د کوم جنت چہ پر هیز کار و خلقو سره وعدہ شو

الْمُتَّقُونَ ۖ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ كُلُّهَا دَائِمٌ

پر هیز کار و سره | بهیری به | لاند د هغه نه | نهرونه | میوے د هغه | همیشه دی
دے ، د هغه کیفیت دادے چہ لاند به ترے نه ولے بهیری ، د هغه میوے او د هغه سورے به

وَّظِلُّهَا ۖ تِلْكَ عِقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا ۖ وَعِقْبَى الْكَافِرِينَ

او د هغه سورے | دادے | انجام | د هغو خلقو چہ پر هیز کار | او انجام | د کافرانو
تل عمری قائم وی ، دغه د پر هیز کار و انجام دے ، او د کافرانو انجام (د دوزخ) او

النَّارِ ۝۳۵ وَالَّذِينَ اتَّيْنَهُمُ الْكِتَابُ يَفْرَحُونَ بِمَا

دوزخ دے | او هغه خلق | چہ در کرے د مونږ هغوئ | کتاب | دوی خوشحالیری | په هغه
دے - او هغه خلق کوموله چہ مونږ کتاب در کرے دے هغوئ په تایاند په نازلیدونکی د کلام

أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ ۖ مَنْ يُنْكِرْ بَعْضَهُ

چہ نازلوے شی | ستا طرف ته د قرآن | او هغه قومونه | هغه دی چہ انکار کوی | د دے (قرآن) د خور مکون
خوشحالیری او د هغوئ په مختلفو ټولونکے داسه کسان هم شته چہ د دے د هغو حصونه انکار کوی

قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ ۖ إِلَيْهِ

دوایه | بیشکه چہ | ماته حکم شو دے | چہ زه عبادت و کرم | د الله | او شریک دونه نیسم | د هغه سره | د هغه طرف ته
درته دوایه چہ ماته خو بس دا حکم شو دے چہ د الله تعالیٰ عبادت و کرم او هیتوک ورسلا شریک نه کرم ، زه د

أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَأْبٍ ۝۳۶ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا ۖ

زه بلنه کوم | اوم د هغه طرف ته | (ماله) واپس کیدای | اوم دغه شان | نازل کړو مونږ دا | حکم | په عربی بڼه
هغه طرف ته بلنه کوم | اوم هغه ته به واپس کیرم | اوم غه شان مونږ دا (کتاب) دیو صفا حکم په عربی نازل کړو

وَلِينَ اتَّبَعَتْ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۚ

او کہ چہ | تا پیروی و کمرہ | د دوی د خواہشاتو | پس له دے نه | چہ راغله دے تاته | له علم نه
او کہ تہ دے (رسم) علم د لاتلو نه پس هم د هغوی — په خواہشاتو پسے لای — نو

مَالِكٍ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَّيِّ وَلَا وَاِقِ ۖ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا

نه په و تاد پاره | د الله په مقابلہ کښه | څوک مد کار | اونه څوک بچ کوونکے | او بیشکه | رالیدی و و مونږ | پیغمبران
د الله تعالی په مقابلہ کښه به نه څوک مد کار پیدا شی اونه بچ کوونکے — اوله تاته و هاند هم مونږ د پیغمبران

مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً ۖ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ

له تاته و هاند (هم) | او ورکړه د مونږ | هغوی ته | شخړه | او اولاد (هم) | اونه و و اختیار | یو پیغمبر ته
لیدی دی | او هغوی له مو شخړه او اولاد ورکړی دی — ، او هیت یو پیغمبر د الله تعالی

أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ كُلٌّ أَجَلَ ۖ كِتَابٌ ۝

چہ راوړی و | څه نڅښه | بغیر | د حکم | د الله نه | هر یو | وخت | (حکم دے) لیکل شو
د حکم نه بغیر یو آیت (قدر له) هم نه شی راوړی — د هر د زمانه یو (خپل) کتاب دی

يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ ۖ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ۝

لړی کوی | الله | څه چہ غواړی | او باقی ساتی (څه چہ غواړی) | او هغه سره | اصل | کتاب دے —
الله تعالی چه کوم حکم غواړی هغه لړی کوی او چه کوم غواړی هغه باقی ساتی او اصل کتاب خو صرف هغه سره دے

وَأَنْ مَّا نُرِيكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ ۖ أَوْ تَتَوَفَّيَنَّكَ

او کہ چہ | و ښایو مونږ تاته | څه | هغه څه چہ | وعدہ دے کوو مونږ دوی سره | یا وفات درکړو مونږ تاته
او مونږ چه دوی سره (د عذاب) کومه وعدہ کوو که د هغه یوه برخه تاته و ښایو — یا تاته وفات درکړو

فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ۖ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا

پس بیشکه | چه په تاباند | پیغام رسول دی | او په مونږ باند | حساب اخستل | آیانه دی لیدی دوی | چه مونږ
نوستا کار خو ښ حکمو ته رسول دی او د مونږ په ذمه حساب اخستل دی — آیا دوی نه گوری چه مونږ

نَآتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا ۖ وَاللَّهُ يَحْكُمُ

راوړاند کړو | زمکه نه | کمو د | د دے له طرفونو نه | او الله | حکم کوی
په دے زمکه راوړاند کړو او د هغه غاړه نه دے (په دوی) رالنډو او حکومت الله تعالی کوی

لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ ۖ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۖ وَقَدْ مَكَرَ

څوک بندولې نه شی | د هغه حکم | او | هغه | دیر زس | حساب اخستونکے | او بیشکه فریب کړی و و
هیڅوک د هغه حکم بندولې نه شی او هغه دیر زس حساب خلاصوی — اوله دوی نه و هاند هم

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا ۖ يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ

هغه خلقو چه | له دوی نه و هاند و و | نو هم د الله دی | تد بیرونه | ټول | هغه پوهیږی | په هغه څه چه کوی
خلقو دیر دیر فریبو نه کړی و و حال دا چه تد بیرونه خو ټول الله تعالی سره پراته دی هغه ته معلومه ده چه هر یو یو

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ

اونہ دے | لیوے مونہ | ہیٹ پیغمبر | مکر | پہ ڈیہ | ددہ د قوم
او مونہ چہ ہرکہ یورسول لیوے دے نوہنہ خیل قوم ہم دہقوی پہ ژبہ کئے پیغام رسوے دے

لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي

دپارہ د کچہ بیان کری | دوی پارہ (ہکونہ) | بیا مکرہ کوی | اللہ | ہنہ ٹوک چہ وغواہی | اولامہ بنائی
چہ زمونہ حکمونہ ورتہ بنہ ٹرکند کری بیا دچا پہ حقلہ چہ اللہ غواہی نوکراٹے کری او دچا پہ حقلہ چہ غواہی

مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا

ہنہ چاتہ | چہ وغواہی | او ہنہ | زبردست | د حکمت خاوندہ | او بیشک | مونہ ولیرو
نوہدایت ورتہ وکری ، او ہنہ غالب د حکمتو نو خاوند دے او مونہ موسیٰ (علیہ السلام) دخیل

مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجَ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ

موسیٰ | پہ نخبوز مونہ سرہ | چہ راؤ باسہ | خیل قوم | لہ تیارونہ
نخبوسرہ لیوے دو چہ خیل قوم د (جہالت د) تیارونہ راؤ باسہ او (د علم) رسواتہ گئے

إِلَى النُّورِ ۝ وَذَكِّرْهُمْ بِأَيْمِ اللَّهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةٍ

د زہد طرفتہ | اونصیحت وکرہ دوی تہ | پہ ورہو د اللہ | بیشک | پہ دے کئے | نخبہ دی
لولہ ، او ہقوی تہ د اللہ تعالیٰ (عبرت نا کے تاریخی) معاملے وریادے کہہ ، پہ دے کئے دھر صبر کوونکی

لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ

دپارہ دھر | صبر کوونکی | شکر گزارہ | او ہرکہ چہ | وویل | موسیٰ | خیل قوم تہ
شکراستونکی دپارہ لوئے لوئے نخبہ پرے دی او ہرکہ چہ موسیٰ علیہ السلام خیل قوم تہ وویل

اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنْجَاكُمْ

یاد کری | نعمت | د اللہ | (چہ) پہ تاسو (دے) | ہرکہ چہ | ہنہ نجات درکرو تاسو تہ
چہ د اللہ تعالیٰ ہنہ مہر بانیانے رایادے کری کوہ چہ ہنہ پہ تاسو باندی کری کلمہ چہ ہنہ تاسو لہ د ضرعون

مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَيَذُبُّونَ أَبْنَاءَكُمْ

لہ قوم د فرعون نہ | چہ رسو لوہ دوی تاسو تہ | خراب | عذاب | او ڈل بہے | حامن ستاسو
قوم نہ نجات درکرو چہ تاسو لہ بہے سخت تکلیفونہ درکول او ستاسو حامن بہے ذبح کول، او

وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ۝

او ڈوندی بہے بری بیوڈ | لونہ ستاسو | او پہ دے کئے ستاسو | از میبست دو | ستاسو د رب لہ طرف نہ | پیر لوئے
ستاسو لونہ بہے ٹوندی پیری بیوڈے او پہ دے کئے ستاسو د رب لہ طرف نہ پیر لوئے از میبست دو

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ

او ہرکہ چہ | اعلان وکرو | ستاسو رب | کہ چرے شکر وکرو تاسو | نوزہ بہ زیات درکرم تاسو تہ
او یاد کری کلمہ چہ ستاسو رب تاسو خبر درکرو چہ کہ تاسو رزما | شکر و باسی نوزہ بہ تاسو ضرور نور (نعتونہ) درکرم

وَلَيْنَ كَفَرْتُمْ اِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ۝ وَقَالَ مُوسٰى اِنْ تَكْفُرُوْا

او که چک | تاسو ناشکری وکړه | نو بيشکه | زما عذاب | ډير سخت دے | او وویل | موسی | که چرے کافر شوی | او که ناشکری کوئ | نو زما عذاب ډير سخت دے - او موسی علیه السلام وویل که تاسو انکار وکړئ

اَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا ۚ فَاِنَّ اللّٰهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ ۝

تاسو | او هغه ټوک چه | په زمکه کېنې دى | ټول | نو بيشکه | الله | بے نياز | ستا بې شوء د | او د زمکه په مخ اوسيدونکي ټول خلق د الله تعالى نه منکر شى نو الله تعالى (ترے نه) بے پروا او د تعریفونو لائق دے

اَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُوءُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ

آيانه دے راغلي تاسو ته | خبر | د هغه خلقو | چه له تاسو نه وړاندو | د قوم د نوح | او د عاد | آيا تاسو نه د پيغوانو خلقو حالات نه دي رارسيدلي - د نوح عليه السلام د قوم او د عاد د شمودو

وَتَمُوْدَ ۚ وَالَّذِيْنَ مِنْ بَعْدِهِمْ ۚ لَا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا اللّٰهُ

او د تمود | او کوم خلق چه | پس له دوی نه وړ | نه | پيژني دوی (هيڅوک) | سوا | د الله | د هغه ټولو قومونو چه د دوی نه وروستو راغلي وو؟ د هغوی شميره بے د الله نه بل چاته معلومه نه ده -

جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَرَدُّوْا اَيْدِيَهُمْ فِىْ اَفْوَاهِهِمْ

راغلل دوی ته | د دوی پيغمبران | په واضعو دليلونو سره | پس ورکړل دوی | خپل لاسونه | د پيغمبرانو په خلو کې | هغوی ته خپلو پيغمبرانو غوږ کړندې | غږه را وړې | خو هغوی خپل خپقونه د دغو پيغمبرانو په خلو کې ورکړل

وَقَالُوْا اِنَّا كَفَرْنَا بِمَاۤ اُرْسِلْتُمْ بِهِ وَاِنَّا لَفِىْ شَكٍّ مِّمَّا

او دوی وویل | مونږ انکار کوو | په هغه | چه تاسو رالېږ شوي يې په هغه | او بيشکه مونږ | په شک کې يو | له هغه نه | او ورته ئې وویل چه مونږ ستاسو په ذريعه د رالېږلي شوو حکمونو نه انکار کوو او تاسو چه مونږ ته کوه بلنه راوئ

تَدْعُوْنَآ اِلَيْهِ مُّرِيبٌ ۝۹ قَالَتْ رُسُلُهُمْ اِنِىْ اللّٰهُ شَكٌّ

چه بلئ تاسو مونږه | هغه ته | چه په ډير شک کېنې د | وویل | د دوی پيغمبرانو | آيا په الله کې مو | شک دے | د هغه په حقله زموږ | (په زړونو کې) شک او تردد کې - د هغوی پيغمبرانو ورته وویل آيا تاسو د الله په حقله شک کوئ؟

فَاَطِرِ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ يَدْعُوْكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ

چه پيدا کوونکې د آسمانونو | او | د زمکه | هغه رابلئ تاسو | د پاره د که چه وځينئ | تاسو ته د | چه آسمانونه او زمکه ئې پيدا کړي دي ، هغه خو تاسو (توحيد) رابلئ چه ستاسو گناهونه معاف

مِّنْ ذُنُوْبِكُمْ وَيُخَفِّرْكُمْ اِلٰى اَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ قَالُوْا اِنْ اَنْتُمْ

گناهونه ستاسو | او هغه مهلت درکړئ تاسو | تر مودے | مقره یې پورے | دوی وویل | نه يې تاسو | کړي ، او تر يوے مقره یې نيته پورے مهلت درکړئ ، هغوی ورته وویل چه تاسو غوږ نه

اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا ۚ تُرِيدُوْنَ اَنْ تَصُدُّوْنَا عَمَّا

مگر بنياد م | په شان زموږ | تاسو غواړئ | چه مونږ منع کړئ | له هغه نه | غونډ بنياد م يې - تاسو خو بس دا غواړئ چه مونږ د هغو (معبودانو) نه منع کړئ | چه زموږ پلار نيکه

كَانَ يَعْبُدُ اَبَاؤُنَا فَاتُّوْنَا بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ۝۱۰ قَالَتْ

چه عبادت ڪو ڪو | زمونڊ پلارائون ڪونو | پس راڻو ۽ مونڙهه | (هغه) دليل | ڏيکاره | ڏوٺيل
به ڪي عبادت ڪولو ، ڀنڀ ۽ ده نو مونڙ ته يوه ڀنڀڪاره معجزه راڻي - پيغمبرانو ڏرتي ووتيل

لَهُمْ رُسُلُهُمْ اِنْ نَحْنُ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ

دوي ته | پيغمبرانو ڏدوي | (چه) نه ڪي مونڙ | مگر | بنيادم | ٻه شان ستاسو | اوليڪن | الله
چه مونڙهه خو بيشڪه چه هم ستاسو غويد بنيادم ڪيو ، خو الله تعاليٰ چه ٻه

يَمِيْنٌ عَلٰى مَنْ يَّشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَمَا كَانَ لَنَا

احسان ڪوي | ٻه ڇا چه غواري | له خپلو بندگانهه | اونه ڏي مڪن | مونڙ ڊپاره
خپلو بندگانهه ڪي ٻه ڇا ۽ غواري نو ٻه هغه احسان ڏکري ، او ڏاڙ مونڙ به وس ڪي نه ڏه

اَنْ تَاتِيَكُمْ بِسُلْطٰنٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ وَعَلٰى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ

چه مونڙ راڻو تاسوته | (هغه) دليل (معجزه) | مگر | ٻه حڪم | ڏالله | او ڏهم ، ٻه الله باند | توکل پڪار ڏه
چه مونڙ تاسوته ڏالله تعاليٰ ڏ حڪم نه بغير هغه معجزه وڻياو ، او مؤمنانوله پڪار ڏي چه صرف ٻه

الْمُؤْمِنُوْنَ ۝۱۱ وَمَالَنَا اَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰنَا

مؤمنانوله | او (هغه) عذر ڏه مونڙ ڊپاره | چه مونڙ توکل ونه ڪرو | ٻه الله باند | او هغه ڀنڀو ڏي مونڙ ته
الله باند توکل وساتي - او مونڙ ڏو ٻه ٻه الله تعاليٰ باند توکل ڏو نه ڪرو ، حال ڏا چه هغه مونڙ ته

سَلٰنَا وَلَنَصْبِرَنَّ عَلٰى مَا اٰذَيْتُمُوْنَا ۖ وَعَلٰى اللّٰهِ

لاره زمونڙ | او مونڙ به ضرور صبر ڪو | ٻه هغه هغه | چه تڪليف راڻي تاسو مونڙ ته | او ٻه الله باند
زمونڙ (دين) طريقي وڻيو ڏه او تاسو چه مونڙهه ڪوم تڪليف راڻي - مونڙ به ٻه ضرور صبر ڪو او هم ٻه الله

فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ۝۱۲ وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِرُسُلِهِمْ

توکل ڪول پڪار ڏي | توکل ڪو ڪونهه | او ڏوٺيل | هغو خلقو چه | ڪافران وو | خپلو پيغمبرانو ته
باند توکل ڪو ڪونهه توکل ڪول پڪار ڏي - او ڪومو خلقو چه ڏکڻ لاره اختيار ڪره هغوي خپلو پيغمبرانو ته

لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ اَرْضِنَاۤ اَوْ لَنَعُوْدَنَّ فِيْ مِلَّتِنَا ۖ

(چه) مونڙ به ضرور واپس تاسو | له ڇپل زمڪ نه | ٻا به خامخارا ڏکڻي تاسو | زمونڙ به دين ڪي
ڏوٺيل چه مونڙ به تاسو ضرور ڏخيل ملڪ نه ڏياسو يا به زمونڙ مذهب نه بيا راويس ڪيري

فَاَوْحٰى اِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظّٰلِمِيْنَ ۝۱۳

پس وحى وکړه | دوي ته | ڏدوي رب | چه مونڙ به ضرور هلاڪ ڪرو | ظالمان
نو خپل رب هغوي ته وحى وکړه چه مونڙ به ضرور ظالمان تباه ڪو ڏه

وَلَنُسَكِّنَنَّكُمْ اِلَآءِ اَرْضٍ مِّنْۢ بَعْدِهِمْ ۖ ذٰلِكَ لِمَنْ خَافَ

او مونڙ به ضرور آباد ڪو تاسو | ٻه زمڪ ڪي | پس له دوي نه | ڏا ڏه ڇا ڊپاره ڏه | چه ويريري
او تاسو به ڏهغوي نه پس ٻه ڏه ملڪ ڪي آباد ڏو - ڏا (ڏانعام وعدا) هر هغه ڇا سره ڏه چه زما

مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ۱۴ وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ

لهودريئنه زما په وړاندې | او ويريزي | زما (د عذاب) د وعده ته | او فتحه وغوښتله دوى | او | نامراده شو
په وړاندې د اودريدو ته | او زما د عذاب د وعده نه ويريزي | او هغوئ فيصله وغوښتله | او هريوسرکش ضدې

كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ۱۵ مِّنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِنْ مَّاءٍ

هر يوسرکشه | صدى | وروستو دهغه نه | دوزخ دے | او په دهغه به څښول شي | او به
بنده نامراده پاتې شو | او په قيامت کې د هغه مخه ته دوزخ پروت دى | او په هغه به د ويې زوے غونډ

صَدِيدٍ ۱۶ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ

د نوونو | چه گوټ گوټ به څښي هغه | او تر دغه ده چه تير به كړې شي د خلق نه | او راځي به ده ته | مرګ
او به څښولې شي | چه گوټ گوټ به ټې څښي | او د ستوني نه به ټې ښكته كولې نه شي | او د هرې غاړې نه به

مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ ۱۷ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ

له هرځاي نه | او نه به وي كې | مړ كيدونكې | او وروستو د ده به | عذاب وي
پرې مرګ راځي خو هغه به مړ كيدى نه - | او په يو پسې بل سخت عذاب ته به

غَلِيظٌ ۱۸ مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ

د بړسخت | مثال | د هغو خلقو | كومو چه كفر وكړو | د خپل رب سره | عملونه د دوى | په شان د ايرودى
ورمخامخ كيږي - | چه د خپل رب نه انكار كړې دے ، د هغوئ د عملونو مثال د هغه ايرې په شان دى

أَشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا

چه سخت راووزي په هغه | باد | په ورځ د سيلوئ | نه به شي موندلې دى | له هغو (عملونو) نه چه
چه د سيلوئ په ورځ ټي يوتيز او تند باد واووزي ، خه چه دوى كول په هغه كې به په هيڅ

كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ ۱۹ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ۲۰ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ

دوى كړى دى | هيڅ څيز | هم دا ده | گمراهي | د لرې (سخته) آياتانه دى كلى | چه الله
قابونه شي موندلې ، هم دا هغه (څرگنده) غټه گمراهي ده ، آياتانه دى ليدلى ؟ چه الله تعالى

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۲۱ إِنَّ يَشَاءُ يَذْهَبَكُمْ وَيَأْتِ

پيدا كړل | آسمانونه | او زمكه | په حقه | كه چر هغه وغواړي | نو بويه چي تاسو | او را به ولى
آسمانونه او زمكه په حقه پيدا كړي دى ، كه هغه وغواړي نو تاسو به فنا كړي | او بل نه

يَخْلُقُ جَدِيدٍ ۲۲ وَمَا ذَٰلِكَ عَلَىٰ اللَّهِ بِعَزِيزٍ ۲۳ وَبَرَزُوا

مخلوق | نوے | او نه ده دا | الله د پاره | خه گرانه | او حاضر به شي دوى
مخلوق به راوړي ، او دا كار الله تعالى ته هيڅ گران نه دے ، او دوى ټول به

لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا ۲۴ الضَّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا ۲۵

الله نه | ټول | بيا و به وائى | كمزورى خلق | هغو خلقو ته چه | چه غر ور به ټي كولو
الله تعالى ته مخامخ كيږي ، نو (د دے دنيا) كمزورى خلق به (د دے دنيا) غټانو نه تپوس وكړي چه

إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا

بیشک مونزدو | ستاسو | تابع | پس آیا | تاسو | لرے کو لے شی | له مونزدو
مونزدو ستاسو (د حکم) تابع دو نو بیا آیا تاسو زمونزد نہ د الله عذاب حق قدرے

مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهَدَيْنَاكُمْ

عذاب | د الله | حق قدرے | دوی بہ ووائی | کہ پھر | ہدایت کرے د مونزد نہ الله | نو ہدایت کرے د مونزد نہ تاسو
کہو لے شی ؟ ہغوی بہ ورتہ ووائی کہ الله مونزد نہ ہدایت کرے د نو مونزد نہ تاسو ہدایت

سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجْرَعْنَا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيصٍ ۝۲۱

برابرہ دہ | پہ مونزد | کہ ناقلارہ شو مونزد | یا | صبر و کرو مونزد | نشہ دے مونزد د پارہ | ہیچ خلاصہ -
کرے دو اوس مونزد تو لو تہ یوشان خبرہ دہ کہ چنے و هو او کہ صبر کو و خور مونزد خلاصہ پہ ہیچ صورت کیے نشہ

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ

اووہ وائی | شیطان | ہر کہ چہ | فیصلہ و کرے شی | د کار | بیشک الله | وعدہ کرے دہ تاسو
اوچہ د تو لو کار نو فیصلہ وشی نو شیطان بہ ووائی چہ بیشک الله تعالی تاسو سرہ رشتین وعدہ

وَعَدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتَكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ

وعدہ رشتین | او ما وعدہ کرے دہ تاسو سرہ | بیا ما د بخلاف و کرو تاسو سرہ | اونہ وو | زما | یہ تاسو باند
کرے دہ ، او ما ہم درسرہ وعدہ کرے دہ نو وعدہ خلافی م و کرہ او زما یہ تاسو حق زور خونہ

مِّنْ سُلْطٰنٍ إِلَّا اَنۡ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِيۡ فَلَا تَلُمُوۡنِيۡ وَلَٰكُمۡ مَّا

حق زور | مکر د اچہ | مارا و بللی تاسو | بیا تاسو زما خبرہ و منلہ | پس مہ ملامتہ کوئی ما | او ملامتہ کرے
پلیدو ، خوما تاسو تہ بلنہ و کرہ او تاسو زما خبرہ و منلہ نو اوس ما مہ ملامتہ کوئی بلکہ خیل

اَنۡفُسُكُمۡۤ اَنَاۡ بِمُصْرِخِكُمۡ وَمَا اَنْتُمْ بِمُصْرِخِيۡۤ اِنِّيۡ

خیل خانو نہ | نہ زہ | ستاسو فریاد آوریک شم | اونہ تاسو | زما فریاد آوریک شی | بیشک زہ
مان ملامتہ کرے (نن) نہ زہ ستاسو فریاد آوریدے شم اونہ تاسو زما فریاد آوریدے شی، نن زہ پہ خیلہ

كَفَرْتُ بِمَاۤ اَشْرَكْتُمُوۡنَ مِنْۢ بَعۡلٍۭ اِنَّ الظَّٰلِمِيۡنَ لَهُمۡ

انکار کو م | له ہغہ حق نہ | چہ تاسو بہ شریکولم زہ | له دے نہ و راند | بیشک | ظالمان چہ دی | دوی یاد
د ہغہ خبرے نہ ویزارہ یم چہ تاسو بہ پخوا د خدائے سرہ شریک گنرم - بیشک داسے ظالمانو د پاسرہ

عَذَابٍۭ اَلِيۡمٍ ۝۲۲ وَاُدۡخِلَ الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا

بہ عذاب دی | دردناک | او داخل بہ کرے شی | ہغہ خلق چہ | ایمان دے راڈے دی | او عمل دے کرے دی
دردناک عذاب (مقرر) دے ، اوچا چہ ایمان راڈے دے او نیک کاروندے کرے دی ، ہغوی بہ

الصَّٰلِحٰتِ جَنَّٰتٍۭ تَجۡرِيۡ مِنْ تَحۡتِہَاۤ اَلۡاَنۡهٰرُ خٰلِدِيۡنَ فِيۡہَاۤ اِنَّہُمۡ

نیک | باغونو تہ | چہ بھیڑی بہ | لاند د ہغہ نہ | نہرونہ | دوی بہ ہمیشہ وی | پہ ہغہ کیے
داسے باغونو تہ داخلو لے شی چہ د ہغہ لاند بہ نہرونہ بھیڑی ، دخیل رب پہ حکم بہ ہغوی

يَا ذُن رَّبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ ۖ فِيهَا سَلَامٌ ۝۲۳ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ

پہ حکم | دَرَبِ دَدُو | دَدُو (دَمَلَقَات) دَعَا بِہِ | پہ ہفے کینے | سلام | آیاتانہ دی کتلی | چہ خٹکے | بیان کرو
پہ دے کئے ہمیشہ وی، اوہلہ بہ دہغوی دَمَلَقَات دَعَا "سلام" وی، آیاتانہ لیدل چہ اللہ تعالیٰ

اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ

اللہ | یومثال | چہ کولہ خیرہ | پاکیزہ | پہ شان داوے | پاکیزے | چہ جرہہ دہغ | مضبوط وی
خٹکے د پاکے کلمے مثال بیان کرے دے | چہ ہفہ دیوے پاکے اوئے پہ شان دہ | چہ دہغہ جرہہ رہے زمکہ

وَفَرَعُهَا فِي السَّمَاءِ ۝۲۴ تَوَاتَىٰ أَكْطَا كُلِّ حِينٍ يَأْذُنُ

او | بناخ دہغ | پہ آسمان کئے وی | درکوی | خیلہ میوہ | پہ ہریو | فصل کئے | پہ حکم
کئے (مضبوطہ او بناخ) پہ آسمان کئے دے، ہفہ دخیل رب پہ حکم سرہ پہ ہر فصل کئے خیلہ میوہ

رَبِّهَا ۖ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ

درب خیل | او بیانوی | اللہ | مثالونہ | خلقو دپارہ | چہ ہغوی ترے نہ
ورکوی، او اللہ تعالیٰ خلقو دپارہ مثالونہ حکم بیانوی چہ ہغوی ترے نہ

يَتَذَكَّرُونَ ۝۲۵ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ

نصیحت حاصل کری | او مثال | دخیلے ناپاکے | پہ شان داوے ناپاکے دے | چہ راوٹیکل شی
سبق واخلی - او دیوے ناپاکے خبرے مثال دیوے ناپاکے اوئے پہ شان دے چہ دزمکے لہ

مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَالَهَا مِنْ قَرَارٍ ۝۲۶ يُثَبِّتُ اللَّهُ

دزمکے لہ پاسہ نہ | نشتہ دے ہفہ لہ | خہ مضبوطی | مضبوط ساقی | اللہ
پاسہ نہ راوویستلے شی (او) ہفہ دپارہ ہیخ مضبوطیا نہ وی، اللہ تعالیٰ مومنان ددغے بخبرہ

الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ ۖ

ہفہ خلق چہ ایمان راوہی | پہ خبرے | مضبوط سرہ | پہ ژوند ددنیا کئے | اوپہ آخرت کئے (ہم)
رکلمہ (ہیے) پہ برکت سرہ د دنیا پہ ژوند کئے اوپہ آخرت کئے (ہم) مضبوط ساقی

وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ قُلُوبَهُمْ ۖ يَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ۝۲۷

او بے لاسے کوی | اللہ | ظالمان | او | کوی | اللہ | ہفہ خہ غواری
او اللہ تعالیٰ ظالمان لکراہ ساقی - او اللہ تعالیٰ چہ خہ غواری ہفہ کوی

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَدَّوْا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ

آیاتانہ دی کتلی | ہفہ خلقوتہ | چہ بدلے کرو | داللہ نعمت (ایمان) | پہ کفر سرہ | او درکوزے کرد | خیل قوم
آیاتانہ خلق نہ دی لیدلی کوموچہ داللہ تعالیٰ نعمت پہ ناشکری بدل کرو او خیل قوم نے (ہم) د

دَارِ الْبُورِ ۝۲۸ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا ۖ وَبِئْسَ الْقَرَارُ ۝۲۹ وَجَعَلُوا

کوس دہلاکت تہ | (یعنی) پہ درخ کئے | ہغوی بہ داخلیری پہ دے کئے | اور (ہفہ خرابہ) | تیکاؤنہ دہ | او دوی جوہری
ہلاکت پہ کوس یعنی پہ جہنم کئے ورکوز کرد چہ تول بہ پکئے داخلیری اوہفہ خیرہ خرابہ تیکاؤنہ دہ او دے خلقو

لِلّٰهِ اَنْدَادًا لِّيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعُوا فَاِنَّ

اللہ دپارہ | شریکان | چہ بے لاسہ کرى (خلق) | ددک د لاسے نہ | دواہ | تاسو فائدہ واخلئ | بيا بیشک
اللہ لہ شریکان جوہ کرى دى چہ خلق د هغه د لاسے نہ گمراہ کرى ، ورتہ وواہ چہ لبرہ فائدہ واخلئ ، بیشک

مَصِيرُكُمْ اِلَى النَّارِ ۳۰ قُلْ لِّعِبَادِىَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوا يُقِيمُوا

ستاسو واپس کيدل | ددوزخ طرف تى | دواہ | نما بند کا نو تہ | کو موچہ | ايہا راوڻ دے | چہ هتو قائم کرى
ستاسو واپس کيدل دوزخ طرف تہ دى . (لے پیغمبرہ) | زما هغه بند کا نو تہ وواہ چہ ایمان تے راوڻ دے چہ هتو د

الصَّلٰوةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِّنْ قَبْلِ

مونہ | او خرڇ د کرى | لہ هغه هغه نہ | چہ رزق ورکړ د مونږ دى | پي پتہ | او پي ښکاره | او پي د لہ نہ
مونږ نو پابندى و ساقى او هغه چہ مونږ ورکرى دى لہ هغه نہ پي پتہ او پي ښکاره (د نیکي پي لار کي) خرڇ کوى و پي د لہ نہ

اَنْ يَّاتِيْ يَوْمَ لَّا يَبِيعُ فِيْهِ وَلَا خِلَلٌ ۳۱ اَللّٰهُ الَّذِىْ خَلَقَ

چہ راشی | هغه ورځ | چہ نہ به واخلستل خرڇول | پي هغه کي | او نه دوستى | الله | هغه ذات د | چہ پيدائے کړل
چہ هغه ورځ راشی چہ پي کي به واخلستل خرڇول نه وى او نه به دوستى پي کار راځي . الله هغه پاک ذات د چا چہ

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاَخْرَجَ بِهٖ

آسمانونہ | او زمکه | او نازلے تے کړے | لہ آسمان نہ | اوبه | بيا تے راوويستل | پي د کړه
آسمانونہ او زمکه پيداکړل او د برہ نہ تے اوبه راوورو لے ، بيا د هغه (اوبو) نہ تے

مِنَ الثَّمَرٰتِ رِزْقًا لَّكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمْ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِى الْبَحْرِ

ميوے | روزى | تاسو دپارہ | او تابع تے کړه | تاسو دپارہ | کشتى | چہ روانه وى | پي سمندر کي
(مختلف) ميو تاسو لہ د رزق پي طور پيدا کړے او تاسو دپارہ تے کشتى تابع کړه چہ د هغه پي حکم پي

بِأَمْرِہٖ ۳۲ وَسَخَّرَ لَكُمْ الْاَنْهَارَ ۳۳ لَّكُمْ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ

پي حکم ددک | او تابع تے کړل | تاسو دپارہ | دريا بونہ | او تابع تے کړل | تاسو دپارہ | نور | او سپوږمى
سمندر کي روانه وى او ستاسو (فائدے) لہ تے دريا بونہ تابع کړل او نور او سپوږمى تے تاسو دپارہ پي کار و لگول چہ

دَاٰيِبِيْنَ ۳۴ وَسَخَّرَ لَكُمْ الْيَلَّ وَالنَّهَارَ ۳۵ وَاَنْتُمْ مِّنْ كُلِّ

هميشه روان | او تابع تے کړل | تاسو دپارہ | شپه | او ورځ | او در تے کړل | تاسو | لہ هر هغه غيږ نہ
هميشه روان وى ، او تاسو دپارہ تے شپه او ورځ مسخر کړل او تاسو لہ تے هغه ټول غيږونه درکړل

مَا سَأَلْتُمُوْهُ ۶۰ وَاِنْ تَعَدُّوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ لَا تُحْصَوْهَا ۶۱

هغه چہ | تاسو د غوښتل | او که چرک تاسو شميرل وغواړئ | نعمتونہ د الله | نو د به نہ شميرلے شئ هغه
چہ تاسو غوښتل ، او که تاسو د الله تعالى نعمتونہ شميرل وغواړئ نو شميرکے پوره کو لے نہ شئ

اِنَّ الْاِنْسَانَ لَظَلُوْمٌ ۶۲ كَفَّارٌ ۶۳ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ رَبِّ اجْعَلْ

بیشک | انسان | دیر ظالم | دیر ناشکره د | او هر کله چہ د وئیل | ابراهيم | لے زما ربہ ! | جوہ کړه
بیشک چہ انسان دیر لے انصافہ ناشکره دے او کوم وقت چہ ابراهيم دعا وکړه چہ لے زما ربہ ! (د ابراهيم مکہ)

هَذَا الْبَلَدَ اِمْنَا وَاجْنِبْنِي وَبَنِيَّ اَنْ تَعْبُدَ الْاَصْنَامَ ۝

دا | بنار | خائے دامن | اولیے و سائے ما | او زما اولاد | (لہ کنہ) چہ مونبر عبادت و کرو | دبتانو
د امن خائے کرے ، او ما او زما اولاد دبتانو د عبادت نہ بیچ و سائے ۔

رَبِّ اِنَّهُمْ اَضَلُّنَ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِ

اے زماربہ ! بیشکہ دوی | گمراہ کھل | دیر | خلق | پس چاچہ | پیروی و کرہ زما
اے زماربہ ! دے بتانو خو چیر خلق گمراہ کھری دی ، نو خوک چہ پہ مایسے روان دی

فَاتَّهٖ مِیِّۢۚ وَمَنْ عَصَانِیْ فَاِنَّكَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝

بیشکہ ہخہ | لہ مانہ کی | او چاچہ | نافرمانی و کرہ زما | نو بیشکہ تہ | بخشنوئے | مہربان یے | اے زمونہ زما
ہغوی خوزما دی او خوک چہ زما نافرمانی و کھری نو تہ | بخشنوئے | دیر مہربانہ یے ۔ اے زمونہ زما

اِنِّیْۤ اَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِیْ بِوَادٍ غَيْرِ ذِی زَرْعٍ عِنْدَ بَیْتِکَ

بیشکہ ما آباد کرو | خیل اولاد | پہ داسے وادی کئے | چہ بے فصلہ دے | استاذ کور (کعبہ) سرہ
بیشکہ ما خیل اولاد ستا محترم کور کعبہ سرہ نزد بے اوبو او بے گیارہ میدان کئے

الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيْمُوا الصَّلٰوةَ فَاجْعَلْ اَفِیْدَةً

چہ عزتمند دے | اے زمونہ زما ! | چہ دوی قائم کھری | مونہ | پس کرہ | زہونہ
آباد کرو ، اے زمونہ زما ! د یارہ دے چہ دوی د مونہ نو پابندی و ساقی ، نو د خے خلق زہونہ

مِّنَ النَّاسِ تَهْوِیْۤ اِلَیْهِمْ وَاَرْزُقْهُمْ مِّنَ الثَّمَرِۤتِ لَعَلَّهُمْ

د خلقو | مائلہ | د دوی طرف تہ | اوروزی و کرہ دوی تہ | لہ میوونہ | چہ دوی
د دوی اخر تہ مائلہ کرے ، او دوی لہ میوے روزی کرے چہ ستا شکر

یَشْكُرُوْنَ ۝ رَبَّنَا اِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نَخْفِیْ وَمَا نَعْلِنُ وَمَا نَخْفِیْ

شکر و کھری | اے زما زما ! بیشکہ تاتہ معلوم دی | خہ چہ مونہ پتہو | او خہ چہ بشکارہ کو | اونہ دے پتہ
و باسی ۔ اے زمونہ زما ! بیشکہ تاتہ معلوم دی خہ چہ مونہ پتہو او خہ چہ شرکند دور ، او د اللہ تعالیٰ

عَلٰی اللّٰهِ مِنْ شَیْءٍ فِی الْاَرْضِ وَلَا فِی السَّمَآءِ ۝

د اللہ نہ | ہیٹ خیز | پہ زمکہ کئے | اونہ | پہ آسمان کئے | قول تعریفونہ
نہ پہ زمکہ کئے خہ خیز پتہ نہ دے اونہ پہ آسمان کئے ۔ قول تعریفونہ اللہ

لِلّٰهِ الَّذِیْ وَهَبَ لِیْ عَلَی الْکِبَرِ اِسْمَاعِیْلَ وَاِسْحٰقَ

اللہ لہ دی | چاچہ | رکول | مالہ | پہ بوہا وانی کئے | اسماعیل | اسحاق | او اسحاق
د یارہ دی چہ ماتہ تے پہ سپینہ بدیرہ (دوہ حامن) اسماعیل او اسحاق (علیہما السلام) رکول

اِنَّ رَبِّیْ لَسَمِیْعٌ الدَّعَآءِ ۝ رَبِّ اجْعَلْنِیْ مُقِیْمَ الصَّلٰوةِ

بیشکہ | زمارب | آوریڈونک | د دعادے | اے زماربہ ! | جوہ کرہ ما | قاتوونک | د مونہ
بیشکہ زمارب دعا کائے آوری ۔ اے زماربہ ! ما او زما اولاد (ہم) د مونہ

وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ

اور مالہ اولاد نہ (ہم) | اے زموںزربہ! | اوقبولہ کرا | دعاؤں | اے زموںزربہ! | و بخشہ ما | اومور اوپلازما
پابند و سائتہ ، اے زموںزربہ! | زما دعا قبولہ کرا ۔ اے زموںزربہ! | ما اوزما مور اوپلاز

وَالْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ۝ وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهُ غَافِلًا عَمَّا

او (تو) مؤمنان | یہ کومہ ورخ | چہ بہ قانی | حساب | اوتہ خیال مہ کوا | چہ اللہ | بے خبری | لہ ہفتہ
او قول مؤمنان و بخشہ یہ کومہ ورخ چہ بہ حساب کتاب کیڑی ۔ اوتہ داکمان مہ کوا چہ اللہ تعالیٰ داکمانو

يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ

چہ کوی | ظالمان | بیشک چہ | ہفتہ مہلت در کرا دوتی | ترہے ورے | چہ غریبہ پاشی | یہ ہفتے
دکارونہ غافلہ دے ، ہفتوی تہے خو بس ترہے ورے پور مہلت در کرا چہ سترے بہے

الْأَبْصَارُ ۝ مَهْطَعِينَ مُقْبِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ

سترے | منہے بہ وہی | اوچت کری بہ وی | خیل سرونہ | نہ بہ راوایس کیڑی | ددوی طرفہ
غریبہ پاتے شی ۔ ہفتوی خیل سرونہ اوچت کری منہے بہ وہی ، دہفتوی نظر بہ دہفتوی طرفہ

طَرْفُهُمْ ۚ وَأَفْذَتْهُمْ وَأَنْذِرُ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمْ

نظر نہ ددوی | اوزہونہ ددوی بہ | الوقی دی (لہ ویکہ) | او ویروہ | خلق | دہفتے دگنہ | چہ راہہ شی پیدی
یستہ نہ راکری | اوزہونہ بہے الوقی دی ۔ اوراے پیغمبرہ! | خلق دہفتے ورے نہ اویرہ وہ پیکومہ کتے چہ بہ

الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخِّرْنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ

عذاب | نو داتی بہ | ہفتہ خلق چہ | ظالمان ووا | اے زموںزربہ! | مہلت راکری موزنہ | ترمودے نزدے پور
بہ ہفتوی عذاب راشی ، نو ہفتہ خلق کوم چہ ظالمان دی واتی بہ اے زموںزربہ! | موزنہ لہ بز شان مہلت راکری

نَحْبُ دَعْوَتِكَ وَنَتَّبِعُ الرَّسُولَ ۖ أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِّنْ قَبْلُ

موزنہ قبولہ کرو | بلنہ ستا | او پیروی بہ و کرو | د رسولانو | آیا تاسو بہ قسمونہ نہ خورل | ورا نہ دگنہ
چہ موزنہ ستا دعوت قبول کرو اور پیغمبرانو پیروی و کرو (وہ ویکے شی چہ) | آیا تاسولہ نہ ورا نہ قسمونہ نہ خورل

مَا لَكُمْ مِّنْ زَوَالٍ ۝ وَسَكَنْتُمْ فِي مَسْكِينَ الَّذِينَ ظَلَمُوا

چہ نشتہ تاسولہ | ہیخ زوال | او اوسیدلی وی تاسو | یہ خایونو کتے | دہفتہ خلقو | کوموچہ ظلم کرے دو
چہ یہ تاسو بہ ہیخے زوال نہ راتی ، حال داچہ تاسو دہفتہ چاہہ خایونو کتے استوکن وی چہ یہ خاں نے زیاتے

أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا

یہ خیلو خانونو | او واضعہ شوے وہ | تاسونہ | (چہ) شکہ | موزنہ (سلوک) کرے دو | ہفتوی سر | اوموزنہ بیان کری دو
کرے دو ۔ اوبنہ بیکارہ ددوتہ معلومہ وہ چہ ہفتوی سرہ موزنہ شکہ کری دو ، او دہفتوی مثالونہ مو

لَكُمْ الْأَمْثَالَ ۝ وَقَدْ مَكَرُوا مَكَرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكَرَهُمْ

تاسو پارہ | مثالونہ | او کری دی دوی (د حق دین خلاف) | فریبونہ خیل | او اللہ سرہ دی | فریبونہ ددوی
درتہ اوپولی دو ۔ او دوی خیل تول فریبونہ خلاص کرل او ددوی د فریبونہ جواب اللہ تعالیٰ پوررت دو

وَإِنْ كَانَ مَكْرَهُمْ لِلتَّرْوُلِ مِنْهُ الْخِيَالُ ﴿٣٦﴾ فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ

او اگر چه وو | ددوی تدبیر (داسے) | چه و خوزیری | له (دو چھ) | نه | عزونه | پس خیال مہ کوہ | بہ اللہ |
اگر کہ ددوی چالونہ داسے درانہ چالونہ وو چه عزونہ ہم ورنہ دہیکے نہ وو | نو داکمان ہیچے مہ کوہ

مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٣٧﴾ يَوْمَ

د مخالفت کوونکی | دوعک خیل | د رسولانو خیلوسر | بیشک | اللہ | دیر زبردست | بدلہ اخستونکے | بہ کومہ ورچ |
چہ اللہ بہ خیلو پیغبرانو سرہ وعدہ خلافی وکری | بیشک اللہ غالب بدلہ اخستونکے دے | ددوی دھنورے نہ

تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ

بدلہ کرے شی | زمکہ | بے لہ دے زمکنہ | او آسمانونہ (ہم) | او بیکارہ بہ شی دوی | اللہ تہ
وویرہ | بہ کومہ ورچ | چه زمکہ بہ بلہ زمکہ شی | او آسمانونہ بہ نور آسمانونہ شی | او دوی قول بہ یو غالب اللہ

الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿٣٨﴾ وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِينَ

چہ یو دے | غالب دے | او وہیہ وینے تہ | مجرمان | بہ دغہ درخ | تہ لے شوی
تہ خرگندور مخامخ شی ، او تہ بہ وینے چه مجرمان بہ پہ دغہ ورخ | بہ یو بل پورے پہ زنجیرونہ

فِي الْأَصْفَادِ ﴿٣٩﴾ سَرَّابِلُهُمْ مِّنْ قَطِرَانٍ وَتَغْشَىٰ وُجُوهُهُمْ

پہ زنجیرونہ نوکینے | ددوی قیصونہ (بہ دی) | د کوکرو | او پتہ بہ کری | مخونہ ددوی
تہ لی وی | دھوی قیصونہ بہ د کوکرو نہ جوہ دی ، او پہ مخونہ بہ لے (د) اور (طلبہ)

النَّارِ ﴿٤٠﴾ لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ ۚ إِنَّ اللَّهَ

اوس | چه بدلہ ورکری | اللہ | ہریو | نفس تہ | دھنہ تہ | چه دہ کری دی | بیشک | اللہ
راخورہ وی ، د پارہ دے چه اللہ تعالیٰ ہر نفس لہ د خیل عمل بدلہ ورکری ، بیشک اللہ تعالیٰ

سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤١﴾ هَذَا بَلَاءٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذِرُوْا بِهِ وَلِيَعْلَمُوا

دیر زس حساب اخستونکے | دا (قرآن) | پیغام دے | خلقو د پارہ | اوچہ وویر وشی دوی پہ سرہ | اوچہ د پوہشی
حساب کتاب دیر زس خلاصوی - دا (قرآن) د خلقو د پارہ یو لوئے پیغام دے | اوچہ د پوہ ذریعہ ہغوی وویر وشی اوچہ

أَنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُولَٰئِكَ الْآلِيَافِ ﴿٤٢﴾

چہ بیشک ہم دے | معبود دے | یو | اوچہ نصیحت حاصل کری | د عقل خاوندان
پوہشی چه پہ حقیقت کہنے اللہ یوازے معبود دے | اوچہ د پوہ خاوندان ترے نہ سبق داخل

سُورَةُ الْحَجْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ ۚ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ تَسْمَعُونَ آيَةً وَسَيَكُونُ كُتُبًا

سورۃ حجر پہ مکہ کہنے نازل شواوہ | (شروع) | د اللہ پہ نوم سرہ لوئے مہربا دیر زیا رحم کوونکے دے | دے یو کم مثل ایونہ او شیہ دے |
د اللہ پہ نوم شروع کوم چه لوئے مہربا دیر زیا رحم خاوند دے

الرَّافِ تِلْكَ آيَةُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُّبِينٍ ﴿٤٣﴾

الف یلام - لہ - دا | آیتونہ دی | د کتاب | او د قرآن | روبانہ
الف یلام - لہ - دا | د یو (کامل) کتاب او واضح قرآن | آیتونہ دی

رَبِّمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ۝۲ ذَرْهُمْ

دیر حلقہ | بہ آرزو کوی | ہفتہ خلق | چہ کافران شول | چہ کاش دوی دے | مسلمانان | دوی پریزیدہ
ہفتہ خلق کو موچہ ذکر لاس اختیار کرے دے | آرزو بہ کوی چہ اے کاش دوی مسلمانان شری دے | دوی پریزیدہ

يَا كُلُّوْا وَيَتَمَتَّعُوْا وَيُلْمِهِمُ الْاَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ۝۳

چہ خوری | او فائدہ داخل | او پہ غفلت کئے | وساقی دیکر | اُمید | بیازر بہ | دوی پوہہ شی
چہ خوری (حسبی) او فائدہ اخلی (غلط) اُمید نہ لے پہ غفلت کئے غور زوی پس دیر زر بہ ورتہ معلومہ شی

وَمَا اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَّعْلُوْمٌ ۝۴ مَا تَسْبِقُ

اونہ | ہلاک کرے مونہ | ہیٹھ کلے | مگر | ہفتہ دپارہ | یو لیکے شوے | وخت مقہر دو | نہ شی ورنہ کیدے
او مونہ ہیٹھ یو کلے نہ دے ہلاک کرے مگر دے ہفتہ دپارہ یو لیکے شوے وخت مقہر دو ، یو قوم دے خیل

مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَمَا يَسْتَاخِرُوْنَ ۝۵ وَقَالُوا يَأَيُّهَا الَّذِي

ہیٹھ اُمت | دخیل مقہر وخت نہ | او نہ | ہفتہ وروستو پاتے کیدے شی | او کافران دوییل | اے ہفتہ سر یہ
نیٹھ نہ نہ خو ورنہ تلے شی اونہ وروستو پاتے کیدے شی - او دوی وائی چہ اے ہفتہ سر یہ | چہ

نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ اِنَّكَ لَمَجْنُوْنٌ ۝۶ لَوْ مَا تَأْتِيْنَا بِالْمَلٰٓئِكَةِ

یہ کوم چہ نازل شوے | (دا) قرآن | بیشک تہ | دیوانہ یے | ولے تہ نہ راوے مونہ تہ | فرشتہ
(ستاد وینا مطابق) قرآن دربان نازل شوے دے تہ خوتیا رلیوے یے - کہ چرے تہ رشتینے یے نو مونہ تہ

اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ۝۷ مَا نُزِّلَ الْمَلٰٓئِكَةُ اِلَّا بِالْحَقِّ

کہ چرے یے تہ | لہ رشتیا ویونکونہ | مونہ نہ نازلو | فرشتہ | مگر | پہ حق سرہ
(خیلے) فرشتہ ولے نہ را محامخ کوے - (ورنہ وواہ) مونہ خوہے فرشتہ نہ رالیرو مگر یہ حق سرہ

وَمَا كَانُوْا اِذَا مُنْظَرِيْنَ ۝۸ اِنَّا نَحْنُ الذِّكْرُ وَاِنَّا لَهٗ

اونہ یہ شور و رکولے دوتہ | ہفتہ وخت | مہلت | بیشک مونہ | نازل کرو | دا ذکر (قرآن) | او بیشک مونہ | ددہ
او ہفتہ وخت یہ دوی تہ ہیٹھ مہلت و رکولے نہ شی - بیشک دا قرآن مونہ نازل کرے دے او ہم مونہ بہ لے

لِحٰفِظُوْنَ ۝۹ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِيْ شِيعِ الْاَوَّلِيْنَ ۝۱۰

حفاظت کوونکی یو | او بیشک رالیرو دی مونہ (پیغبران) | ورنہ نہ تانہ | پہ ورو مینوا متونو کئے
حفظت کووے کووے - او بیشک مونہ لہ تانہ ورنہ تیرو قومونہ تہ ہم پیغبران لیرو وو ،

وَمَا يَأْتِيْهِمْ مِّنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا كَانُوْا بِهِ يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝۱۱ كَذٰلِكَ

اونہ یہ راتلو دوی تہ | خوک | رسول | مگر دوی یہ ہفتہ پوسے | توتے کوے | دغہ شان
او ہیٹھ داسے نہ وہ شوے چہ مونہ یو رسول لیروے وی او ہفتی وریوسے توتے نہ وی کرے دغہ شان

نَسْلُكُهُ فِيْ قُلُوْبِ الْمُجْرِمِيْنَ ۝۱۲ لَا يَوْمُنُوْنَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ

مونہ | چو وودا | پہ زہونو کئے | دگنا ہکارتو | دوی ایمان نہ راوہی | پہ دے | او بیشک تیر شوے دے
مونہ دا (توتے) د مجرمانو پہ زہونو کئے ورا چوے - دوی پہ دے (قرآن) ایمان نہ راوہی او دے بخوانو خلقو نہ

سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ۝ وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ

رسم | د پخوانو خلقو | او که چیرې رانیزو مونږ | په دوی | یوه دروازه | له آسمان نه | اودوی په هغه کې
هم د غنې دستوری راغله ده - او که مونږ دوی ته په آسمان کې یوه دروازه پرانیزو بیا دوی په کې

يَعْرِجُونَ ۝ لَقَالُوا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ

خیږی | نو ځای یې ووايي | چه بېشکه | بندې کړې شوې | زموږ سترگې | بلکه | مونږ | هغه خلق یو
بره هم وخیږی - نو هم دا به وایي چه زموږ نظر بندې وکړې شوه - بلکه په مونږه خو سم دم

مَسْحُورُونَ ۝ وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا

چه جادو راند شوې | اویقینا | مونږ جوړ کړل | په آسمان کې | برجونه | او ښائسته کړې د مونږ دا
جادو وکړې شو - او مونږه په آسمان کې غټ غټ ستوری جوړ کړی دی او هغه مو کتونکو ته

لِلنَّظَرِ ۝ وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ ۝ الْآمِنِ

د کتونکو د پاره | او حفاظت کړې د مونږ د دې | د هر | شیطان | مردود نه | مکرهغه شوې چه
ښائسته کړی دی ، او هغه مو د هر شیطان مردود نه محفوظ کړی دی - مکرهغه شوې چه

اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ مُّبِينٌ ۝ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا

په غلا واورې | پس ولگي هغه پس | یوه شعله | روښانه | او زمکه | خوره کړې ده مونږ
په غلا خبره او بیدل و غواړي نو روښانه شعله ورپسې ورشي - او مونږ زمکه خوره کړې ده

وَالْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ ۝

او مونږ غورزولې | په کې کې | غرونه | او راټوکولې د مونږ په کې کې | هر څیز | مناسب
او مونږ په دې کې غرونه اچولې دي او په هغه کې مو هر قسم څیزونه په اندازه اندازه راټوکولې دي -

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَّسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ ۝ وَإِنْ

او پیداکړې د مونږ | تاسو پاره | په کې کې | سامان د ژوند | او چه نه یی تاسو | هغه ته | رزق ورکونکي | اونه دې
او په هغه کې مو تاسو له هم | د ژوند سامان جوړ کړې دې | او هغه چاله (هم) | چه تاسو ورله د روزی انتظام نه کوئ - او

مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ ۝

هیڅ څیز | مگر | مونږ سره دی | خزانې د هغه | او مونږ نه نازلو هغه | مگر په اندازه | مقدار (سره)
هیڅ څیز داسه نشته چه د هغه خزانې مونږ سره نه وي او مونږ هغه په مناسب اندازه سره نازلو

وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاقِحَ فَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ

او لیږلې د مونږ | هوا کله | د کې (د اوبو نه) | پس راوړولې د مونږ | له آسمانه | اوبه | پس ځنولې د مونږ تاسو ته هغه اوبه
او د اوبو نه د ک بادونه هم مونږه را لیږو، بیا مونږ له آسمان نه اوبه راوړو، بیا مونږ هغه اوبه په تاسو ځنېوو

وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ۝ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ

اونه | یی تاسو د هغه | جمع کوونکي | او بېشکه مونږ | ژوند ورکوو | او مونږ مړگ راوړو | او هم مونږ
او د اوبو نه تاسو پخپله را جمع کولې نه شي - او بېشکه هم مونږ ژوند ورکوو او مړگ راوړو او هم مونږ

الْوَرَثُونَ ۳۳) وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا

وارثان یو - | او بیشک | مونږ ته علم د | د وړاندو پتو خلقو (هم) | له تاسو نه | او بیشک مونږ ته علم د | وارثان یو - | او کوم خلق چې تاسو نه وړاندو تیر شوی د مونږ هغه هم پتو نو او کوم چې تاسو نه وروستو راتلونکی دی

الْمُسْتَأْخِرِينَ ۳۴) وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۳۵)

د وروستو (هم) | او بیشک | هم ستارب به | جمع کړی دوی | بیشک هغه | د حکمت خاوند | پوهه دے | هغه هم پتو نو - | او بیشک ستارب به دا ټول را جمع کړی - | هغه د حکمت خاوند په هر څه پوهه دے

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ۳۶)

او بیشک | پیدا کړه د مونږ | انسان | او چې کړنکېد ونه څه نه | تور چقه نه | خخاشوے | او بیشک مونږ انسان د کړنکېد ونه | تورے خخاشوے څه نه پیدا کړه دے -

وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ ۳۷) وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ

او پیریان | مونږ پیدا کړی وو | له دے نه وړاندو | داوس | کرم نه | او هر څه ووئیل | ستارب | او پیریان مو د دے نه وړاندو دے لوگی اوس نه پیدا کړل | او هر څه چې ستا رب

لِلْمَلَكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ۳۸)

فرېستو ته | بیشک زه | پیدا کوونکېم | د انسان | داو چې کړنکېد ونه څه نه | تورے چقه نه | خخاشوے - | فرېستو ته ووئیل چې بیشک زه انسان پیدا کوونکې یم د کړنکېد ونه | تورے خخاشوے څه نه

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ

بیا هر څه | زه ته برابر جوړ کړم | او یو کړم | په ده کېنه | د خپل روح نه | نو تاسو پر یوږی | ده ته | نو هر څه چې زه ته برابر جوړ کړم او د خپل طرف نه پکې روح واچوم ، نو تاسو ورته په سجده

سُجِدِينَ ۳۹) فَسَجَدَ الْمَلَكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ۴۰) إِلَّا ابْلِسَ

سجده کوونکی | پس سجده وکړه | فرېستو | ټولو د دوی | په جمع | سوا | د ابلیس نه | پر یوږی ، | ټولو فرېستو ورته په جمع سجده وکړه | خو یو ابلیس ونه کړه

أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ۴۱) قَالَ يَا ابْلِسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ

ده انکار کړو | چې شی دے | د سجده کوونکو سره | دے فرماییل | اے ابلیس ! | په تاهه وشول | چې ته نه شوه | هغه سجده کوونکو سره د شاملیدو نه انکار وکړو | الله تعالی و فرماییل اے ابلیس ! | په تاهه وشول | چې په

مَعَ السَّاجِدِينَ ۴۲) قَالَ لَمْ أَكُنْ لِأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ

سره | د سجده کوونکو | ده ووئیل | زه (هغه) نه یم | چې سجده وکړم | انسان ته | چې پیدا کړه د تاهه | سجده کوونکو کېنه شامل نه شو - | هغه ووئیل چې دانه شی کیدے چې زه داسه انسان ته سجده وکړم

مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ۴۳) قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ۴۴)

داو چې کړنکېد ونه څه نه | د تورے چقه نه | خخاشوے | د فرماییل پس ووو | دلته نه | پس بیشک ته | رنځ شوه | چې هغه تا د کړنکېد ونه | تورے خخاشوے نه پیدا کړه د الله و فرماییل دلته (جنت) ته ووو و بیشک ته رنځ شوه |

وَأَنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ۖ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي

اوبیشک | پے تاباند | لعنت دے | ترورے دجزا | وئ وئیل | اے زماربہ | پس مهلت راکړه ماته
او پے تا به تر قیامتہ لعنت ورپری ، هغه وئیل اے زماربہ ! (شہدہ) ماته دحشر

إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ ۖ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ۖ (۳۷) إِلَى يَوْمِ

ترهغه ورے چه | (مړی) به وچتوے شی | و فرمایل | بیشک ته | له مهلت ورکړه شوونه یی | ترهغه ورے پورے
ترورے پورے مهلت راکړه . (الله ورته) و فرمایل (شہدہ) تاته مهلت دے ، ترهغه ورے پورے

الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ۖ قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ

چه (د هغه) وخت مقرر دے | د هغه وئیل | اے زماربہ ! | په سبب دد چه تازه گمراه کړم | نوزه به فرو بیا ستی کړم
چه د هغه وخت (ماته) معلوم دے - د هغه وئیل چه اے زماربہ ! لکه څنگه چه تازه گمراه کړم یی نوزه به

لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَا أُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ۖ (۳۸) إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ

دوی ته گناه | په زمکه کې | او زه به فرو گمراه کړم دوی | قول | مکرستابندگان | له هغونه
هم دغسے دوی ته دمزک په مخ گناهو (گناهو) بیا ستی بنکاره کوم او ټول به خامخا گمراه کوم سوا ستا د هغه بندگانو

الْمُخْلِصِينَ ۖ قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ۖ (۳۹) إِنَّ عِبَادِي

چه مخلص دی | و فرمایل | هم داده | لاسره | مایورے | نیغه | بیشک (کوم چه) | زما بندگان (دوی)
نه چه مخلص دی | الله و فرمایل ماته د رارسیدو هم دا نیغه لاسره د هغه ، زما په بندگانو به یقیناً

لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَنٌ إِلَّا مَنْ آتَبَكَ مِنَ الْغَوِينَ ۖ (۴۰) وَإِنَّ

نشته دے | ستا | په هغوی باند | څه غلبه | مکر څوک چه | پیروی وکړی ستا | له گمراهانو نه | اوبیشک
ستا زور نه چلیږی - مکر په هغه خلقو چه یخپله ستا پیروی کوی او گمراه شو کوی او دوزخ

جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ۖ (۴۱) لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ يَكُلُّ بَابٌ

دوونځ | ځای د وعدے د دوی | د ټولو | د دے | اووکا (د) | دروازے دی | د هر دروازے دپاره
یقیناً د دے ټولو د وعدے ځای دے ، د دے اووکا دروازے دی ، د هر دروازے

مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ ۖ (۴۲) إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۖ (۴۳)

له دوی نه | برخه دے | جدا کړه شوے | بیشک | پر هیز کاران به | په باغونو | او چینو کې (دوی)
د پاره په دوی کې جدا کړه برخه مقرر دے - بیشک پر هیز کاران به په باغونو او چینو کې وسپری

أَدْخَلُوهَا بِسَلَامٍ أَمِينٍ ۖ (۴۴) وَتَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ

تاسو داخل شئ په دے کې | په سلامتی سره | په امن سره | اومونږ به وباسو | هغه څه | چه د دوی په سینو کې دی
(ویه ویلے شی) چه تاسو په دے کې په امن او سلامتی سره داخل شئ ، اومونږ د دوی د سینو نه چه څه (بغض)

مِّنْ غَلِيٍّ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ ۖ (۴۵) لَا يَسْمَعُ فِيهَا

له کینے نه | (دوی به) ورونږه ورونږه | په تختونو (ناست) | یو بل ته مخامخ | نه به رسی دوی ته | په دے کې
کینه دی ویه باسو چه د ورونږو په شان به یو بل ته مخامخ به تختونو ناست وی ، په هغه ځای کې به پرے

نَصَبَ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ ﴿٤٨﴾ نَبِيُّ عِبَادِي

خۂ تکلیف | اونہ بہ | دوی | ددے نہ | ویستے شی | خبرور کرہ | زما بند کا نو تہ
خۂ تکلیف نہ راہی | اونہ بہ ترے نہ چرے بہر ویستے شی - (اے نبی) زما بند کا نو تہ خبرور کرہ چہ زہ

أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٤٩﴾ وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ

چہ بیشک زہ | بخینو کے | مہربان یم | او بیشک | زما عذاب | ہم دا | عذاب
چیر بخینو کے زیات رحم کوونکے یم - او زما عذاب ہم چیر دردناک عذاب

الْأَلِيمُ ﴿٥٠﴾ وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ﴿٥١﴾ إِذْ دَخَلُوا

دردور کوونکے | او خبرور کرہ دوی تہ | د میلنو | ذابراہیم | ہرکہ چہ دو داخل شول
دے - او دوی تہ ذابراہیم علیہ السلام د میلنو قصہ واو س وہ ، ہرکہ چہ دوی ہغہ لہ

عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا

بہ دہ | نو دوی ووئیل | سلام | (ابراہیم) ووئیل | بیشک مونہ | لہ تاسو تہ | ویریدو | دوی ووئیل
ورغلے نو دوی سلام و کرو ، (ابراہیم) ووئیل چہ مونہ خولہ تاسو نہ ویریدو - دوی ووئیل چہ

لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٥٣﴾ قَالَ أَبَشْرْتُمُونِي

مہ ویریدہ | بیشک مونہ | زیرے در کو تاتہ | ذہلک | ہونیار | دہ ووئیل | آیا تاسو زیرے را کوئی ماتہ
چہ تہ مہ ویریدہ مونہ تاتہ دیو ہونیار خوئے د پید اکید زیرے در کو ، ابراہیم علیہ السلام ووئیل چہ تاسو

عَلَى أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فِيمَ تَبَشِّرُونَ ﴿٥٤﴾ قَالُوا

سرہ ددے چہ | رسیدے کما تہ | بودا والے | نو دہ | زیرے را کوئی تاسو | دوی ووئیل
مالہ پہ دے حال کئے زیرے را کوئی چہ زہ بودا شوے یم پس دہ خبرے زیرے را کوئی - فرشتہ ووئیل

بَشْرُكَ يَا لِحَقٍّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَاطِنِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ وَمَنْ

زیرے در کو مونہ تاتہ | پہ رشتیا | پس مہ کیرہ تہ | لہ نا امیدہ خلقونہ | دہ ووئیل | او خوک
مونہ تالہ دیو رشتیق خیز زیرے در کو ، نو تہ نا امیدہ کیرہ مہ ، ابراہیم علیہ السلام ووئیل ، د

يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿٥٦﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ

نا امیدہ کیری | لہ رحمت نہ | ذرب خیل | سوا د کمر اہانونہ | دہ ووئیل | پس خۂ مدعادہ ستار
کمر اہانونہ سوا خوک دی چہ د خیل رب نہ بہ نا امیدہ کیری دہ ووئیل چہ اے فرشتہ تاسو

أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٧﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٥٨﴾

اے | را لیرے شود (فرشتہ) | دوی ووئیل | بیشک مونہ | را لیری شوی یو | طرف دیو قوم تہ | چہ مجرمان دی
پہ خۂ پسے را علی یی ؟ دوی ووئیل چہ مونہ د نا فرمانو دیو قوم طرف تہ را لیرے شوی یو

إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجُّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٩﴾ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَرْنَا

سوا د خاندان نہ | بیشک | مونہ یہ خانہ خانان در کو دوی | توونہ | سوا | ددہ د شیئہ | مونہ مقرب کرہ
سوا د لوط د کو و الوونہ ، مونہ بہ دوی تول یح کرو ، سوا د ہغہ د شیئہ نہ چہ مونہ فیصلہ کرے دہ چہ ہغہ

إِنَّهَا لَمِنَ الْغَيْرِينَ ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦١﴾

بیشک ہفہ | بہ لہ پاتے کید و نکی نہ وی | پس ہر کلمہ چہ فرشتے د لوط علیہ السلام کورنئے | تہ را غلے -
بیشک وروستو پاتے کید و نکونہ دہ | پس ہر کلمہ چہ فرشتے د لوط علیہ السلام کورنئے | تہ را غلے -

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّكَرُّونَ ﴿٦٢﴾ قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا

دہ و وئیل | بیشک تاسو | خلق یئی | نا آشنا | دوی و وئیل | نہ | بلکہ | راوہے د مونبر تاتہ | ہفہ و وئیل |
دہ ورتہ و وئیل | تاسو خونہ آشنا خلق بنکاری | دوی ورتہ و وئیل | چہ نہ | بلکہ مونبر خودرتہ ہفہ و وئیل |

كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٦٣﴾ وَأَتَيْنَكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٤﴾

چہ پہ ہفہ کہے بہ | دوی شک کولو | اوراوہے د مونبر تاتہ | رشتینے (حکم) | او بیشک مونبر | رشتینے یو
راوہے دے چہ دوی بہ | پکے شک کولو | اور مونبر تاتہ یقینی واقع کید و نکے خیر راوہے د مونبر بالکل رشتینے یو |

فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ

نوؤباسہ | خیل کور والا | پہ یوہ برہہ کہے | د شپے | اوتہ حہ | د دوی نہ وروستو
نوؤ شپے پہ یوہ برہہ کہے خیل کور والا او باسہ | اوتہ ورپسے وروستو وروستو حہ

وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿٦٥﴾

اوشانہ نہ گوری | لہ تاسونہ | ہیٹوک | اولاہ شئی | د کوم حائے | چہ تاسوتہ حکم کوئے شئی
او پہ تاسو کہے د ہیٹوک شانہ نہ گوری | او د کوم حائے چہ درتہ حکم شوے د گھلتہ لاہ شئی |

وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَٰلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَٰؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ

اور مونبر فیصلہ ولیرلہ | طرف د ہفہ تہ | د دے خبرے | چہ جرہہ | د دے خلق | بہ پرکیرے شئی
اور مونبر د ہفہ (لوط) | طرف تہ د دے خبرے فیصلہ ولیرلہ | چہ صبارا خیرئی نوؤ دے خلق بہ جرہہ |

مُّصْبِحِينَ ﴿٦٦﴾ وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٦٧﴾ قَالَ إِنَّ

د صبار کید و سرہ | اورا غلل | بنار والا | چہ خوشحالی لے کولہ | وئیل | بیشک
غوٹے شوی وی | او د پہ دے کہے | د بنار خلق خوشحالہ خوشحالہ را غلل (لوط) | وئیل | چہ داخلہ

هَٰؤُلَاءِ ضَيِّفَىٰ فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿٦٨﴾ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَخْزُونِ ﴿٦٩﴾

داخلہ | زما میلانہ دی | پس تاسوما مہ رسوا کوئی | او ویریدی | د اللہ نہ | او مامہ بے عزتہ کوئی
خوزما میلانہ دی | پس تاسوما مہ شرموئی | او د اللہ تعالیٰ نہ | ویریدی | او زما بے عزتی مہ کوئی |

قَالُوا أَوَلَمْ نُنْهَكَ عَنِ الْعِلْمِينَ ﴿٧٠﴾ قَالَ هَٰؤُلَاءِ بَنَاتِي

دوی وئیل | آیا مونبر تہ نہ و منع کرے | د قوے دنیا د مرستہ نہ | دہ و وئیل | دا | زما لونہ دی (دوی سو نکام و کرے)
دوی وئیل | آیا مونبر تہ د قوے جہان (د حمایت) نہ نہ یہ منع کرے (لوط) | وئیل | دا زما لونہ دی (دوی سو نکام و کرے)

إِنْ كُنْتُمْ فَعَلِينَ ﴿٧١﴾ لَعَنُوكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٧٢﴾

کہ چہ | یئی تاسو | کوونکی | ستاپہ ژوندیم د قسم وی | بیشک دوی | پہ خیلہ نشہ کہے | لاندہ کانہہ دوی
کہ تاسو خا خا خہ کول غواڑی (اے نبی) | ستاپہ ژوندیم د قسم وی | چہ ہفوی پہ خیلہ نشہ کہے | لاندہ کانہہ شوی دوی

فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ﴿۴۳﴾ فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا

پس و نیول هغوی | هیبت ناک آواز | پہ وخت دُور ختو کئے | پس کرہ مونہ | دَکپاسنی برخہ | دے بکتہ نوؤر اختوسرہ دوی یوے ہیبتنا کے چٹے و نیول - بیا مونہ دے کلپاسنی برخہ لاند کرہ

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ ﴿۴۴﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ

او مونہ وُورول | پہ دوی بانڈ | کانہی | لہتہ کانہوتہ | بیشک | پہ دے کئے او مونہ پہ دوی بانڈ دکنکرہ کانہی - وُورول ، یقیناً پہ دے کئے دغوراد

لَايَةٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ ﴿۴۵﴾ وَإِنَّهَا لَيْسَبِيلٌ مَّقِيمٍ ﴿۴۶﴾ إِنَّ

نخبے دی | غور او فکر کوونکو دپارہ | او بیشک غورکے دے | پہ یوہ نیغہ لاسہ بانڈ | بیشک فکر کوونکو دپارہ نخبے دی - او بیشک ہفہ (کلے) پہ نیغہ آبادہ لاسہ بانڈ (بروت) دے ، بیشک

فِي ذَلِكَ لآيَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿۴۷﴾ وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ

پہ دے کئے | نخبے دی | مؤمنانہ دپارہ | او بیشک وُو | اوسیدونکی دبنہ پہ دے کئے دے ایمان والو دپارہ نخبے دی - او دبنہ اوسیدونکی (یعنی دشعبہ دقوم خلق)

لَظَالِمِينَ ﴿۴۸﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿۴۹﴾

ظالمان | پس بدلہ واخستہ مونہ | لہ دوی نہ | او بیشک دواہ (کلے) | پہ بشارہ لاسہ (براتہ) دی ہم دیر ظالمان وُو - او مونہ لہ دوی نہ بدلہ واخستہ اودا دواہ (بربادشوی) کلی پہ لویہ لاسہ بانڈ پراتہ دی

وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحَجَرِ الْمُرْسَلِينَ ﴿۵۰﴾ وَآتَيْنَهُمْ آيَاتِنَا

او بیشک دروغ وکنہل | اوسیدونکو | دحجر (وادئ) | پیغمبران | اوور کرہ مونہ دوی | خپے نخبے او دحجر (وادئ) | اوسیدونکو خلقو ہم پیغمبرات دروغترن وکنہل او مونہ دوی تہ ہم خپے نخبے دکرہ

فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿۵۱﴾ وَكَانُوا يُنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ

پس دوی وُو | لہ ہفہ نہ | مخر اوونکی | او دوی | بہ تراشل | دغرونو نہ خوہفہ خلقو ترے نہ محنوتہ وُوکرہول - او دوی بہ پہ غرونو کئے کورونہ کنستل او

بَيُوتًا آمِنِينَ ﴿۵۲﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ﴿۵۳﴾

کورونہ | چہ پہ امن و سیربی | نوؤنیول دوی (ہم) | یوے چٹے | پہ وخت دہبا کئے او بے غمہ بہ پہ کئے اوسیدل - نو دوی دہم) دسحروخت کئے یوے چٹے و نیول

فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۵۴﴾ وَمَا خَلَقْنَا

پس پہ کارانخلو | ددوی | ہفہ (مال) چہ | دوی کستلے دو | اونہ دی پیدا کرہ مونہ نوخہ چہ ئے کستلی وو ہفہ ئے ہیٹ پہ کار لافلل او مونہ آسمانونہ او

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ

آسمانونہ | اوزمکہ | اوخہ چہ | ددواہو پہ مینہ کئے دے | مکر پہ حق سرہ | او بیشک زمکہ اوخہ چہ دے دواہو پہ مینہ کئے دی بے کارہ نہ دی پیدا کرہ | او بیشک

السَّاعَةِ لَا تِيَّةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ ۝۸۵ إِنَّ رَبَّكَ

قیامت | خامخارا تلونکے | پس مخ واروہ | مخارول | پہ بنہ طریقہ | بیشک | رب ستا
قیامت خامخارا تلونکے دے ، نو تہ پہ بنہ طریقہ | ددوی نہ مخ وگرخوہ ، بیشک ستارب دہر خیز

هُوَ الْخَلْقُ الْعَلِيمُ ۝۸۶ وَلَقَدْ آتَيْنَكَ سُبْعًا مِّنَ الْمَثَرَاتِ

ہم دے | پیدا کوونکے | پوہہ | او بیشک مونہ درکری | تاتہ | اووہ (آیتونہ) | چہ بیایا لوستلے شی
خالق دے پہ ہر خہ پوہہ دے ۔ او مونہ تاتہ داسے اووہ (آیتونہ) درکری دی چہ مکرر لوستلے شی

وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ ۝۸۷ لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا

او قرآن | عظمت والا | مہ غور نوہ | خیل نظرونہ | طرف دہفہ تہ | چہ فائدہ ورکے مونہ
اولوے قرآن (مودر کرے دے) تہ خیل سترے قدرلہ ہم پہ ہفہ خیزونو پس مہ پورنہ کوہ چہ مونہ

بِهِ أَزْوَاجًا مِّنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَخَفِضْ

پہ ہفہ | جماعتونہ | لہ کافرانہ | او مہ غمٹن کیرہ | پہ دوی بانہ | اورا شکتہ کرہ
دے (کافرانو) مختلفو قسمونو لہ ورکری دی ، او ددوی پہ حقلمہ مہ کوہ (دوی پریردہ) او ایماندار

جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝۸۸ وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ۝۸۹

متہ خیل | ایمان والو دپارہ | اووایہ | بیشک زہیم | ویرونکے | بنکارہ -
تہ خیل خان نرم کرہ - او داوایہ چہ زہ خوبس خرگند ویرونکے یم -

كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ۝۹۰ الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ

پہ شہ دہفہ (عذاب) چہ مونہ نازل کرے دو | پہ ہفہ تقسیمونکو (کافرانو) | کو موچہ | کرے دو | قرآن
لکہ شکہ چہ مونہ (عذاب) نازل کرے پہ ہفہ قسم خوردونکو بانہ چا چہ قرآن تو تہ تو تہ

عَصِيْنَ ۝۹۱ فَوَرَّبِكَ لَسُّلَٰهُمْ أَجْمَعِينَ ۝۹۲ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝۹۳

تو تہ تو تہ | پس قسم پہ رب ستا | مونہ بہ ضرورتیوس کو ددوی | تو لونہ | دہفہ عملونو پہ حقلمہ چہ دوی بہ کول -
کرے دو ، نو ستا پہ رب مہ دقسم وی چہ مونہ بہ دتو لونہ تیوس کو دہفہ کارونو پہ حقلمہ چہ دوی کول -

فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ۝۹۴

پس صفا صفا آوروہ | ہفہ خہ چہ | تاتہ حکم درکولے شی | اولرے وسیرہ | لہ مشرکانو تہ
نوتانہ چہ دکوم کار حکم شوے دے ہفہ صفا صفا آوروہ او د مشرکانو پیروا مہ کرہ -

إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ۝۹۵ الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا

بیشک مونہ کافی یوتا دپارہ | دتو کوونکو (خلاف) | کو مخلق چہ | جوہدی | اللہ سرہ | معبودان
مونہ تالہ دملنہ وکوونکو کسانو پہ مقابلہ کبہ کافی یو او ہفہ خلق چہ داللہ تعالیٰ سرہ بل معبود

آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۝۹۶ وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ

نور | پس زہ بہ | ددوی تہ معلومہ شی | او بیشک مونہ پوہیدو | چہ تکبیری | ستاسینہ (زہ)
ہم مہی نو دیر زہ ورتہ (حقیقت) معلومہ شی ۔ او مونہ تہ بنہ معلومہ دہ چہ ددوی پہ وینا کانو

بِمَا يَقُولُونَ ﴿٩٤﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ

دھنہ نہ | چہ دوی وائی | پس پاکی بیانہ | یہ تعریف سرہ | دخیل رب | ادشہ |
باند ستارہ تنگیری | نو تہ دخیل رب | یہ تعریف سرہ پاکی بیانہ | اوپہ سجدہ کوونکو

مِّنَ السَّجْدِينَ ﴿٩٥﴾ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿٩٦﴾

لہ سجدہ کوونکو | او عبادت کوہ | دخیل رب | تردے چہ | راشی تاتہ | یقینی خبرہ (یعنی مرگ)
کینے شامل اوسہ | او دخیل رب عبادت کوہ | تردے چہ یقین درتہ (مختہ) راشی

سُورَةُ النَّمْلِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ قِسْمًا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ثَمَّاءُ وَعِشْرُونَ آيَةً سِتَّةَ عَشَرَ كُوفًا

سورہ نمل پہ مکہ کینے نازل شوپہ کینے (شروع) دالہ پہ نوم چہ لوئے مہربان دیر زیارم کوونکو ۱۲۸ آیتونہ او ۱۶ رکوع کلنے دی
شروع کوم دالہ پہ نوم سرہ چہ لوئے مہربان دیر زیارم خاوند دے

أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ ۖ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ

راعے | حکم دالہ | پس تہ تندی مہ کوہ دھنہ پارہ | ہنہ پاک دے | او اوچت دے
دالہ تعالیٰ حکم راعے | نو تاسودے دپارہ | ہنہ پاک دے | او دھنہ خیزوونہ (پہ)

عَمَّا يُشْرِكُونَ ① يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ

لہ ہنہ نہ | چہ دوی شریک جوہوی | ہنہ نازلوی | فرشتے | یہ وحی سرہ
اوچت دے چہ دوی نے ورسرہ شریکوی | ہنہ فرشتے ددوی سرہ | یہ خیل حکم

مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادَةٍ ۖ أَنْ أَنْذِرُوا

پہ خیل حکم سرہ | پہ چاہہ وغواری | لہ خیلو بند کانونہ | چہ اویروی
رانازلوی | پہ خیلو بند کانونہ کینے چہ پہ چاہاند وغواری | چہ تاسو اویروی

أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ② خَلَقَ السَّمَوَاتِ

دو نہ چہ | نشہ بل معبود | سوا زمانہ | پس ہم لہ مانہ وویزی | پیدا کرل ہنہ | آسمانونہ
چہ زمانہ سوا | بل خوک معبود نشہ پس ہم لہ مانہ وویزی | ہنہ آسمانونہ | او زمکہ

وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ ۖ تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ③ خَلَقَ

او زمکہ | پہ حکمت سرہ | لوئے دے | لہ ہنہ نہ | چہ دوی شریک جوہوی | پیدا کرل ہنہ
پہ حکمت سرہ پیدا کرل دی | ہنہ دیر اوچت دے ددوی د شریکانونہ | ہنہ انسان

الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ④

انسان | لہ منی نہ | پس ناگہانہ | ہنہ شو | جگر مار | بنکارہ
دیو خاکی نہ پیدا کرل | بیا ہنہ پہ بنکارہ (دخدائے پہ بارہ کینے) | پہ جگرہ شو

وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا

او خاردوی | ہنہ پیدا کرل دا | تاسود پارہ | پہ ہنہ کینے | کریمہ جامہ | او فائدے دی | او ہنہ ہنہ
او ہنہ خاردوی پیدا کرل چہ پہ ہنہ کینے تاسولہ کریمہ جامہ دہ او (نوسے) فائدے ہم دی او دھنہ نہ

تَأْكُلُونَهُ ۝ وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تَرِيحُونَ وَحِينَ

تاسو خوری | او تاسو د پاره | په دے کښه | بښاست (دے) | کوم وخت چه | مابښام ۽ واپس راولی | او هر کله چه
تاسو (قسم قسم) خوراکونه کوئ او تاسو د پاره په دے کښه بښاست او شان دے چه مابښام ۽ (کورنه) واپس راولی

تَسْرَحُونَ ۖ وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بِلِغِيهِ

د صبا ۽ بوخی | او هغوی د چتوی | بارونه ستاسو | هغه بښار طرف ته | چه نه وی تاسو | رسیدونکی هغه ته
او کله چه سحر ۽ خرید لوته پرید دئ او هغوی ستاسو درانه درانه بوجونه داسے لرے لرے بښارونو ته اوری چه تاسو ورته

إِلَّا يَشِقُّ الْإِنْفُسُ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَعُوفٌ رَّحِيمٌ ۖ وَالْخَيْلُ

مکر په مشقت | د حانونو | بیشکه | ستاسو رب | دیر مهربان | رحم کوونکے دے | او (پید ۽ کرل) اسونه
بغیر د دیر مشقت نه رسید ۽ نه شوئ، بیشکه ستاسو رب مهربان رحم کوونکے دے - او هغه اسونه او

وَالْبِغَالُ وَالْحَمِيرُ لَتَرْكِبُوها وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا

او قچرے | او خرونه | چه تاسو سواره شئ په هغه باند | او (هغه) بښاست دی | او هغه پید اکوی | هغه غه
قچرے او خرونه پید اکری دی چه تاسو پرے سورلی کوئ او بښاست موهم دے ، او هغه داسے خیزونه

لَا تَعْلَمُونَ ۙ وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ

چه تاسو نه پوهیږئ - | او الله ته (رسید) | نیغه | لاسره | او په دے کښه (ځنډ لاسه) | کبرے دی
پید اکوی چه تاسو پرے نه پوهیږئ او نیغه لاسره خوالله تعالیٰ ته ور رسیدی او په دے کښه ځنډ لاسه کبرے هم دی

وَلَوْ شَاءَ لَهْدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ۙ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ

او که چر هغه غوښتل | نو لاسه به ۽ نیو د و تاسو | ټولو ته | هم هغه دے | چاچه | راوړو له | له آسمان نه
او که هغه غوښتل نو تاسو ټولو ته به ۽ هدایت کړه دے - الله تعالیٰ داسے ذات د چاچه له آسمان نه تاسو د پاره

مَاءٍ لَّكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ۙ

اوبه | تاسو د پاره | له دے نه | څښل دی | اوله دکنه | (زرغون پیری) او ځنډ | چه په دے کښه | تاسو خړوئ (څاروی)
اوبه راوړو له ، هم له دے نه تاسو څښی او هم له دکنه او ځنډ زرغون پیری چه تاسو په کښه څاروی خړوئ

يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالْخَيْلَ

هغه زرغونوی | تاسو د پاره | په دے (اوبو) سره | فصلونه | او بښون | او د قچورو (اونډ)
او د دے (اوبو) په ذریعه تاسو د پاره فصلونه ، بښون ، قچورے ، الکور

وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً

او انگور | او د هر قسم | میوے | بیشکه | په دے کښه | نڅښنه ده
او د هر قسم نورے میوے زرغونوی ، بیشکه په دے کښه د غور او فکر کوونکو

لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۙ وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ

هغه قوم له | چه فکر کوی | او تابع ۽ کرله | تاسو د پاره | شپه | او ورځ | او نور
د پاره غټه نڅښنه پرته ده - او هغه تاسو د پاره شپه او ورځ تابع کړل ، او نور

وَالْقَمَرُ وَالنَّجْمُ مَسْخَرَاتٌ بِأَمْرِہٖ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ

اوسپورمئی | اوستوری (ہم) | تابع دی | دھغہ پہ حکم | بیشک | پہ دے کئے
اوسپورمئی ہم - اوستوری ہم دھغہ د حکم تابع دی - بیشک پہ دے کئے دیرے کئے

لَاٰیۃٍ لِّقَوْمٍ یَّعْقِلُوْنَ ۝۱۲ وَمَا ذَرَّالْکُمْ فِی الْاَرْضِ مُخْتَلِفًا

نخبے دی | ہغو خلقو د پاره | چہ عقل لری | اوخہ چہ | ہغو پیدا کرل تاسو | پہ زمکہ کئے | مختلف دی
پرے دی ہغو چالہ چہ د عقل نہ کار اخلی - اوکوم رنگ پہ رنگ خیزونہ چہ ہغو پہ زمکہ کئے پیدا کر دی

اَلْوَانِہٖ ۝۱۳ اِنَّ فِیْ ذَٰلِکَ لَاٰیۃٌ لِّقَوْمٍ یَّذْکُرُوْنَ ۝۱۴ وَہُوَ الَّذِیْ

رنگونہ د دے | بیشک | پہ دے کئے | نخبہ دہ | ہغو خلقو د پاره | چہ غور کوی | اوہم ہغو د | کوم چہ
ہغو ہم تاسو د پاره دی، بیشک پہ دے کئے سوچ کوونکو خلقو د پاره نخبے دی - اوہم ہغو د چاہے

سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَاْکُلُوْا مِنْہٗ لَحْمًا طَرِیًّا وَتَسْتَخْرِجُوْا مِنْہٗ حَلِیۡۃً

تابع لے کرو | دریاب | چہ تاسو خوری | لہ کنہ | غوبہ | تازہ | اوچہ تاسو راؤ باسئی لہ کنہ | کالے
ممندرتابع کرو چہ تاسولہ دے نہ (دکبانو) تازہ غوبہ و خوری او تاسولہ دے نہ کالی راؤ باسئی چہ

تَلْبَسُوْنَہَا ۝۱۵ وَتَرٰی الْفَلَکَ مَوَآخِرَ فِیْہِ وَلِتَبْتَغُوْا

چہ تاسو لے اچوئی | او تہ وینے | کشتی | (اوبہ) شلوی روانے وی | پہ دے کئے | اوچہ تاسو لہوئی
تاسو لے اچوئی او تہ گوسے چہ کشتی (د دریاب) اوبہ شلوی (اورولنے دی) داخلہ چہ تاسو دانلہ

مِنْ فَضْلِہٖ وَلَعَلَّکُمْ تَشْکُرُوْنَ ۝۱۶ وَالْقٰی فِی الْاَرْضِ رَوَاسِیْ

دھغہ فضل | اوچہ تاسو | شکر کوی | اوہغو غور زول | پہ زمکہ کئے | عزدنہ
فضل تلاش کرئی اوچہ دھغہ شکر او باسئی - او پہ زمکہ کئے د غرونو میخونہ کینودل چہ

اَنْ تَمِیْدَ بِکُمْ وَاَنْہَرًا وَّسُبُلًا لَّعَلَّکُمْ تَهْتَدُوْنَ ۝۱۷ وَعَلِمْتَ

چہ (نہ) رُغروی | تاسو | او دریابونہ | اولارے | چہ تاسو | لاسہ بیامومی | اوخہ نوک نخبے (ہم)
تاسو (بواخ تہ) و نہ رُغروی او دریابونہ (و بھیل) اولارے جوہ کرے چہ تاسو لار بیامومی او (دغہ شان نوک (ہم)

وَبِالنَّجْمِ هُمْ یَهْتَدُوْنَ ۝۱۸ اَفَمَنْ یَّخْلُقْ کَمَنْ

اوچہ ستور و (ہم) | دوی لاسہ مومی | پس آیا ہغو (اللہ) چہ | پیدا کوی | پہ شان دھغہ چاہے
دیرے نخبے لے جوہ کرے او د ستور پہ ذریعہ خلق لار بیامومی - پس آیا خوک چہ پیدا کوی دھغہ چاہے شان

لَا یَخْلُقُ ۝۱۹ اَفَلَا تَذْکُرُوْنَ ۝۲۰ وَاِنْ تَعْدُوْا نِعْمۃَ اللّٰہِ

چہ ہیٹ ہم نہ پیدا کوی؟ | بیا آیا تاسو غور نہ کوی؟ | اوکے چرے | تاسو شمیرل غواری | د اللہ نعمتونہ
کیکے شی چہ ہیٹ نہ پیدا کوی نوآہا تاسو (دومرہ قدرلہ) غور نہ کوی؟ اوکے تاسو د اللہ د نعمتونو شمیرہ کول غواری

لَا تُحْصُوْہَا ۝۲۱ اِنَّ اللّٰہَ لَغَفُوْرٌ رَّحِیْمٌ ۝۲۲ وَاللّٰہُ یَعْلَمُ مَا تُسْرُوْنَ

نووبہ نہ شمیرلے شی ہغو | بیشک اللہ | نخبونکے | مہربان د | او اللہ | پوہہ د | پہ ہغو د | چہ تاسو بتوئی
نوبہ شمیرہ نہ شی کو لے بیشک اللہ نخبونکے دیر رحیم کوونکے دے او اللہ تعالیٰ نہ معلوم دی خہ چہ تاسو بتوئی

وَمَا تَعْلَمُونَ ۝ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

اوپہ ہفہ خہ چہ تاسو ٲنکارہ کوئی | اوہفہ خیزونہ | چہ دوی ٲے بلی | سوا ذہ اللہ نہ
اوہفہ ہم چہ تاسو ٲے ٲنکارہ کوئی۔ او کوم چہ دوی ذہ اللہ تعالیٰ نہ سوا بلی، ہفوی

لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ۝ أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ ۝

ہفوی نہ ٲیدا کوئی | ہیٹ خیز | اوہفوی خٲنچیلہ ٲیدا کو ٲے شی | مرہ دی | نہ دی ژوندی
ہیٹ ہم نہ شی ٲیدا کو ٲے بلکہ ہفوی ٲنچیلہ ٲیدا کرے شوی دی، ہفہ قومہ دی ژوندی نہ دی

وَمَا يَشْعُرُونَ ۝ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ۝ إِلَهُكُمْ إِلَهٌُ وَاحِدٌ ۝

او دوی نہ ٲوہیڑی | چہ کلہ بہ | دوی راپور تہ کو ٲے شی | ستاسو معبود (خو) | معبود | یو دے
او دوی نہ ٲوہیڑی چہ کلہ بہ دوی راپور تہ کو ٲے شی۔ ستاسو معبود ہم یو معبود دے

فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ

ٲس کوم خلق چہ | ایمان نہ راڈری | ٲہ آخرت | زہونہ ددوی | منکر دی
نو خوک چہ ٲہ آخرت بانڈ یقین نہ لری دہفوی زہونہ منکر دی

وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ۝ لَاجِرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا

او دوی | غرور کوی | یقینا | چہ اللہ | ٲوہیڑی | ٲہ ہفہ خہ
او ہفوی ٲان تہ غاورہ وی۔ یقینی خبرہ دہ چہ اللہ تعالیٰ ٲوہیڑی ٲہ ہفہ خہ چہ

يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ۝ إِنَّهُ لَإِيْحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ۝

چہ دوی ٲتوی | اوپہ ہفہ خہ | چہ دوی ٲنکارہ کوئی | بیشک ہفہ | نہ خوبنوی | غرور کوونکی
دوی ٲتوی اوپہ ہفہ ہم چہ دوی ٲے ٲنکارہ کوئی بیشک ہفہ مغرورہ خلق نہ خوبنوی۔

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَّاذَا أُنْزِلَ رَّبُّكُمْ ۝ قَالُوا

اوہرہ چہ | ووی ٲے شی | دوی تہ | خہ | نازل کری دی؟ | ستاسو ٲروردگار | نو دوی دائی
اوہرہ کلہ چہ ددوی نہ ٲیوس وشی چہ ستاسو رب خہ رانازل کری دی۔ نو دائی چہ (ٲس ہم ہفہ)

أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝ لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ

قصہ دی | دٲخوانو خلقو | چہ دوی بہ وٲتوی | خٲل ٲیتی (دگناہونو) | ٲورہ ٲورہ | ٲہ ورخ
دٲخوانو خلقو (بے سندہ) قصی۔ (نتیجہ بہ ٲے داوی) چہ د قیامت ٲہ ورخ بہ د خٲلوگناہونو ٲیتی ہم

الْقِيَامَةِ ۝ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۝ أَلَا سَاءَ

د قیامت | اوخہ | ٲیتی | دہفو خلقو | چہ دوی ٲے گمراہ کوی | بغیر د علم نہ | واڈرہ | بد دی
ٲورہ وٲتوی او دہفو خلقو دگناہونو ٲیتی ہم چہ دوی ٲے بغیر د علم نہ گمراہ کری دی، قومرہ خراب د

مَا يَزِرُونَ ۝ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۝ فَآتَى اللَّهُ

ہفہ خہ | چہ دوی ٲے وٲتوی | بیشک تدبیر کرے وو | ہفو خلقو چہ | لہ دوی نہ وړاندو | ٲس راغ (ہکم ذہ اللہ)
دغہ ٲیتی چہ دوی بہ ٲے وٲتوی۔ ددوی نہ وړاندو خلقو ہم (دحق خلاف) تدبیر نہ وکرل ٲس ددوی بہ

بُنْيَانَهُمْ مِّنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ

دَدوی د عمارت (د غور زولو) | د بنیادونو نه | پس راږیوتلو | په دوی باندې | چټ | د پاسه د دوی
په عمارت د الله تعالیٰ (عذاب) د بنیادونو نه رلغ ، پس چټ د دوی د پاسه نه راږیوتلو

وَأَنَّهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يُخْزِيهِمْ

اوراغ په دوی | عذاب | د کوم ځای نه چې | د دوی خیال نه وو | بیا به د قیامت په ورځ | دوی رسوا کړی
او په دوی د داسې طرف عذاب رلغ چې د دوی پرې گمان هم نه وو بیا به ئې الله د قیامت په ورځ هم

وَيَقُولُ آيُنْ شُرَكَاءِ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقُّونَ فِيهِمْ

او د بې وائی | کوم ځای دی | زما شریکان | هغه چې | تاسو به | جگړه کوله (موضا نوسره) | د هغه په بار کې
رسوا کړی ، ورته به وائی چې اوس ونبایئ چې زما هغه شریکان کوم ځای دی چې تاسو به د هغوی په حقله (د مؤمنانوسره)

قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ

وائی به | هغه خلک | کومو ته چې ورکړ شو د علم | بیشکه | رسوائی | نن ورځ | او سختی
جگړه کول - نو د علم خاوندان به ووائی چې نن (پوسره) رسوائی او بد بختی په هغه کافرانو

عَلَى الْكُفْرَيْنِ ﴿٢٧﴾ تَتَوَقَّعُهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ

په کافرانو ده | په هغو خلکو چې | قبض کول به روځو د دوی | فرشتو | دوی ظلم کولو | په خپلو ځانونو
ده ، چې فرشتو ترس نه په داسې حال کې روځونه قبض کړی دی چې لکيا دوی په ځان کې ظلم کولو

فَالْقُوا السَّلْمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَى إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ

پس دوی به پیش کړی | صلح | چې مونږ خو به نه کوله | څه بدی | ولې نه | بیشکه الله | پوه ده
نوبیا به هغوی د صلح خبره راجحې کړی چې مونږ خو هیڅ بد نه کول ، ولې نه ! بیشکه الله تعالیٰ ته ستاسو

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا

په هغه څه | چې تاسو به کول | پس داخل شئ | په دروازو کې | د دوزخ همیشه به وسیرئ | په هغه کې
د ټولو عملونو خبر ده - نو اوس د دوزخ دروازو ته ورننؤئ ، په دې کې به همیشه پراته یئ

فَلَيْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٩﴾ وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا

پس بد ده | ځای | د کبر ژنو | او د ویل شو | هغو خلکو ته | چې پر هېڅ کارې
د مغروره خلقو د پاره څومره خرابه نیکانو نه ده . او څوک چې متقیان دی د هغوی څه تېوس وشی

مَاذَا أُنْزِلَ رَبُّكُمْ ط قَالُوا خَيْرًا ط لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا

چې څه | نازل کړی دی | ستاسو رب | نو دوی وائی | لیکه خبره | هغو د پاره | کومو چې نیکي وکړه
چې ستاسو رب څه راناازل کړی دی ؟ نو جواب به ورکړی چې ډیر ښه (کلام) ، کومو خلکو چې نیکي وکړه

فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ ط وَلَنِعْمَ

په دې دنیا کې | نیکه بدله ده | او څاڅا کوس | د آخرت | غوره ده | او ډیر ښه ده
هغوی د پاره په دې دنیا کې نیکه بدله ده او البته د آخرت کوس د ټولو نه بهتر ده او ډیر هېڅ کار د هغه

دَارَ الْمُتَّقِينَ ۝ جَنَّتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَى مِنْ تَحْتِهَا

کوس | دپرہیز گارانو | باغونہ دی | دہیشہ | چہ دوی بہ داخلیری دے | بہیری بہ | لاند دے نہ
کوس | پیرنبہ دے - ہفہ دہیشہ اوسیدو باغونہ دی پہ کومو کئے چہ بہ دوی داخلیری دے لاند نہرونہ

الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ ۖ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ

نہرونہ | دوی دپارہ | بہ وی پہ دے کئے | خہ چہ دوی غواہی | دغہ شان | جزا ورکوی | اللہ
بہیری ہلتہ چہ بہ دوی خہ غواہی ہفہ بہ ورنہ ملاویری ، پرہیز گارانو تہ اللہ تعالیٰ ہم دغہ

الْمُتَّقِينَ ۝ الَّذِينَ تَوْفَّيْهُمْ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ ۖ يَقُولُونَ

پرہیز گارانو تہ | ہفہ چہ | قبض کوی روحو ددوی | فرشتے | (پہ دگھال کئے چہ) دوی پاکے وی | (دوی تہ) وائی
شان بدلہ ورکوی ، دا ہفہ خلق دی د کومو روہونہ چہ فرشتے (پہ دگھال کئے) دباسی چہ دوی پاک وورشتے بہ

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ۖ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

سلام دوی | پہ تاسو | داخل شئی | جنت تہ | دہغو (عملون) پہ بدلہ کئے | چہ تاسو کول -
ورنہ وائی چہ پہ تاسو سلام وی ، او دخیلو (نیکو) عملون پہ بدلہ کئے جنت تہ ورنہ وائی -

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَبِّكَ

ایا دوی انتظار کوی | صرف دے | چہ راشی دوی تہ | فرشتے | یاراشی | حکم ستادرب
ایا دوی (کفار) صرف پہ انتظار کئے دی چہ دوی تہ فرشتے راشی یا ستادرب حکم (عذاب یا قیامت) راشی

كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ

ہم دغہ شان | کہے وو | ہغو خلقو | چہ لہ دوی نہ ورنہ وو | اونہ وو کہ ظلم پہ دی | اللہ | لیکن
دغہ شان ہغو خلقو ہم کری وو چہ ددوی نہ پخو اتیرشوی دی او اللہ تعالیٰ پہ دوی ہی ظلم نہ وو کہ

كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ

دوی پخیلہ | پہ خیلو خانو | ظلم کولو | پس ورسید لے دوی تہ | بدے (نتیجہ)
بلکہ دوی پخیلہ پہ خیلو خانو ظلم کولو - نو آخر دوی تہ دخیلو عملون سزا

مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝

ددوی دعملون | اوراتاؤشو | پہ دوی | ہفہ (عذاب) | کوم پورے چہ | بہ دوی توفے کولے
ورسیدہ | او ہفہ عذاب ترے نہ را چلیہ شوجہ دوی بہ وریورے توفے کولے -

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا

او دوئیل | ہغو خلقو | کوموچہ شرک وکرو | کہ چرے غوشتے | اللہ | نومون بہ عبادت نہ وو کہ
او دوئیل ہغو خلقو چہ شرک نے کہے وو ، کہ چرے اللہ تعالیٰ غوشتے نو نہ بہ مونہ د اللہ نہ

مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ مِّنْ وَلَا آبَاءُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ

سوا د (اللہ) نہ | د خہ خیز | مونہ | اونہ زمونہ پلارنیکہ | اونہ بہ مونہ حرام کہے وو | ددہ دکم نہ پیر
سوا د خہ خیز عبادت کہے وو | اونہ زمونہ پلارنیکہ - اونہ بہ مونہ دہفہ د حکم نہ پیر خہ

مِنْ شَيْءٍ ۖ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ فَهَلْ

خیز خیز | هم دغه شان | کړی وو | هغه خلقو چه | له دوی نه وړاندو | پس آیا
خیز حرام کړی وو، هم د غصه بهانه هغه خلقو هم کړی وو چه د دوی نه پخوانی شوی دی، نو د پیغمبریه

عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ

دَرسو لائو پڻ ڏم (خه نور هم) شته | سوا | د تبليغ | بڻڪاره نه | اوبيشڪه مونڊ ليڙ لڙي ڏي | ٻي هريو
ڏم خوبيس دومره قدر ڪار ڏي ڇه صفا صفا (وينا) ورته وُرسوي او مونڊ ٻي هر قوم ڪنن نه نه ب

أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ

اُمت کئے | یو پیغبر | چہ عبادت کوئی | دَاللہ | اوْھان ساتی | لہ بتانو نہ
پیغبر ضرور لیجے دے (چہ ورشہ او وایہ چہ اے خلقوا) دَاللہ تعالیٰ عباد کوئی او دَتانو (دَعائی) نہ ھان ساتی

فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ

پس کُنْ لہ دُؤنَ | ہفہ شوک وو | چہ ورتہ ھدایت کرے دے | اللہ | او کُنْ لہ دُؤنَ | ہفہ شوک وو | چہ ثابتہ شوے وہ | یہ ہفہ یابند
نوپہ دوی کئے کُنْ دلے دی | چہ اللہ تعالیٰ ورتہ ھدایت وکرو او کُنْ دلے دی | یہ کومو ھہ مگر اھی ثابتہ

الضَّلَالَةُ ۖ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

گمراہی | پس وگرھئی | پہ زمکہ کہنے | پس وگورئی چہ | خنکہ | شو | انجام
شوہ ، نونا سولہ پہ ملک کہنے وگرھئی او وگورئی چہ د دروغزن گہرو نکو خلقو انجام

الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٦﴾ إِنَّ تَحْرِصَ عَلَى هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ

د دروغ گنهونکو | که چرے | ته خواهش و کرے | په سمه لاس د راوستو دوی | نویښکه | الله
خه شو ؟ که ستا دا تمنا وی چه دوی به په سمه لاس روان شي نو الله تعالی هغه څوک

لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣٤﴾

لاره نه بښائی | هغه چانه کوم چه | هغه گمراه کړی | اونشته د کد دوی | څوک مدد کار
په سمه لاره نه بوځی چه بوځل ئی د عناد په وجه گمراه کړی وی او نه د داسه خلقو څوک مدد کار شته

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مِنْ

او دوی قسمونه خوری | په الله | سخت | قسمونه | چه نه به راپاسوی | الله | خوځېم
او دا خلق د الله تعالی سخت قسمونه خورې، چه الله تعالی به هغه دوباره نه راژوندی کوی شو

يَمُوتُ بَلَىٰ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

چہ مرشی۔ ولے نہ! دا وعدہ خود اللہ تعالیٰ پہ ذمہ لائامہ دہ لیکن اکثر خلق نہ پوہیری

لَيَبَيِّنَنَّ لَهُمْ الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلَيَعْلَمَ الَّذِينَ

پہ دوی | ہفہ خبرہ | چہ دوی اختلاف کو نو پہ سے ہے | ارچہ پیرہ |
(دوبارہ بئے حکم ژوند کوی) | چہ پہ دوی | دہفہ فیز حقیقت واضعہ کری | پہ کوم کہے | چہ دوی اختلاف کو نو اوچہ | د کا فرانو

كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَذِبِينَ ﴿٣٩﴾ إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ

چہ کافران دی | چہ بیشکہ دوی | کافران وو - | بیشکہ | زمونڊوينا | يوخيڙتہ
يقين راشي | چہ هم دوي دروغشن دؤ - | مونڊ چہ ديو خيڙ د پيدا کولو اراده

إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٠﴾ وَالَّذِينَ

هر که چہ مونڊ د اراده وکړو | نومونڊ وایو | هغه ته | شه | نو هغه شي | او کومو خلقو چہ
و کړو ، نو بس دومره ورته وایو چہ "اوشه" نو هغه اوشي - | او چا چہ د

هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ

هجرت وکړو | الله د پاره | پس له دے نه | چہ په دوي ظلم و شو | خامخا به مونږ دوي له ما وکړو
الله تعالی د پاره هجرت کړے دے ، پس له دے نه چہ ظلمونه پرے شوي وو ، نو مونږ به ور له په دنیا

فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَلَا جَزَاءَ الْآخِرَةِ الْكَبِيرُ لَوْ كَانُوا

په دنیا کښه | بنه | او اجر | د آخرت | چیر لومے دے | کاش! هغه خلق
کښه هم چیر به تپکاؤنږه ورکړه ، او د آخرت اجر خو چیر لومے دے - کاش! هغه (هجرت نه

يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٢﴾

پوهیدے | کومو خلقو چہ | صبر وکړو | او په خپل رب باند | ئے توکل وکړو -
بلته کیدونکی) پوهیدے - دا هغه خلق دی کومو چہ د صبر نه کار واخستو او په خپل رب باند ئے توکل وکړو

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِي إِلَيْهِمْ فَسَلُّوا

اونه دی لیږدی مونږ (پیغمبر) | له تانه وړاند | مکر سری | وحی به رالیدله مونږ | هغوی طرف ته | پس پیوس وکړی
(اوله پیغمبره!) مونږ له تانه وړاند هم ربل څوک نه بلکه) سری پیغمبران لیږدی دی چہ وحی به مو ورته لیږله نو د

أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ ۖ وَأَنْزَلْنَا

د عالمانو نه | که چرے تاسو | نه پوهیږئ | په دلیلونو | او کتابونو سره | او نازل کړو مونږ
عالمانو نه پیوس وکړئ که تاسو پخپله نه پوهیږئ (هغوی مو د) ښکاره دلیلونو او کتابونو سره (لیږدی وو) او مونږ

إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ

ستطرف ته | (دا) قرآن | چہ ته بیان کړے | خلقو ته | هغه څه چہ نازل کړے شو | د دوی طرف ته | او چہ دوی
ستطرف ته کتاب نازل کړے دے چہ خلقو د پاره (هغه کلام) واضح کړے کوم چہ د دوی طرف ته نازل کړے شو او چہ

يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٤﴾ أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ

غوراو فکر وکړی | آيا به ويرے شول | هغه کومو چہ | تدبیرونه وکړل | یس | چہ ننباسی
دوی د فکر نه کار واخلي - آيا هغه خلق کوم چہ بد بد تدبیرونه اختیاروي به ويرے شوي دی چہ الله تعالی

اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ

الله | دوی | په زمکه کښه | یا راشي په دوی | عذاب | کوم ځله نه چہ
دوی په زمکه کښه ننباسی ، یا په دوی باند عذاب راشي | چہ د دوی په وهم

لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤٧﴾ أَوْ يَأْخُذْهُمْ فِي تَقْلِبِهِمْ فَمَاهُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٤٨﴾

دوی تہ خبر ہم نہ وی | یا ہفہ ونیسی دوی | پہ تگ راتگ کئے ددوی | پس نہ دی دوی عاجزہ کوونکی
اوگمان کئے ہم نہ وی۔ یا دوی پہ تگ راتگ کئے (ناگمانہ) را ونیسی، دوی پہ ہیٹ شان ہم (اللہ) عاجزہ کوے

أَوْ يَأْخُذْهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ ۖ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٤٩﴾

یا ہفہ ونیسی دوی | دویرے پہ حالت کئے | پس بیشک ستاسورب | دیر مہربان | رحم کوونکے دے۔
نہ شی، یا پہ داسے حالت کئے دوی ونیسی چہ دوی ویریدی وی، بیشک ستاسورب دیر مہربان (او) رحم کوونکے دے

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَقَّهُوْا

آیا نہ دی | کتلی دوی | طرف دہفہ نہ | چہ پیدا کری دی | اللہ | لہ خیزونہ | چہ کری
آیا دوی چرے داسے خیزونہ نہ دی لید لی کوم چہ اللہ تعالیٰ پیدا کری دی | چہ دہفہ سوری

ظَلَّلَهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ

سوری دہفہ | لہ بنی طرف نہ | اولہ کس طرف نہ | سجدہ کوونکی | او دوی
بنی او کس طرف نہ کری، اللہ تعالیٰ تہ سجدے کو | او دوی

دَاخِرُونَ ﴿٥٠﴾ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

عاجزی کوونکی دی | او اللہ نہ | سجدہ کو | خہ چہ پہ آسمانوں کئے دی | او خہ چہ پہ زمکہ کئے دی
فرمان بردارہ دی۔ (او قول) ذاللہ تعالیٰ تابع دی خومرہ کرخید وکی خیزونہ چہ پہ آسمانوں کئے دی او

مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يُسْتَكْبَرُونَ ﴿٥١﴾ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ

لہ جاندارونہ | او فرشتے (ہم) | او دوی | غور نہ کو | دوی ویریدی | دخیل رب نہ
خومرہ چہ پہ زمکہ کئے دی او فرشتے (ہم) | او دوی خیل حان لوئے نہ گہری، دخیل ہفہ رب نہ ویریدی

مَنْ فَوْقَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٥٢﴾ وَقَالَ اللَّهُ

چہ ددوی د پاسہ دے | او دوی کو | ہفہ خہ چہ | دوی تہ حکم کوے شی | او وویل | اللہ
چہ ددوی د پاسہ (غالب) دے او ہم ہفہ کار کو دی کوم چہ دوی نہ حکم کوے شی۔ او اللہ تعالیٰ فرما

لَا تَتَّخِذُوا إِلَٰهَيْنِ اثْنَيْنِ ۚ إِنَّمَا هُوَ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ

مہ نیسی | معبودان | دودہ | بیشک | ہفہ خو | معبود | یو
چہ تاسودودہ معبودان مہ نیسی (یاد ساتی) چہ بیشک معبود صرف یو دے۔

فَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ ﴿٥٣﴾ وَلَهُ مَا فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ

پس ہم لہ مانہ | ویریدی | او ہم دہفہ | خہ چہ | پہ آسمانوں کئے | او زمکہ کئے دی
پس ہم لہ مانہ ویرہ کو | او خہ چہ پہ آسمانوں کئے دی او خہ چہ پہ زمکہ کئے دی قول ہم دہفہ دی

وَلَهُ الدِّينُ وَإِصْبَاطُ الْفَخْرِ ۚ اللَّهُ تَتَّقُونَ ﴿٥٤﴾ وَمَا

او ہم دہفہ | بندگی | واجب دہ | پس آیا غیر | ذاللہ نہ | تاسو ویریدی | او ہفہ خہ چہ
او ہم دہفہ عبادت لایم دے، آبا تاسو ذاللہ تعالیٰ نہ سوا دنورونہ ویریدی او تاسوسرہ

يَكُم مِّن نَّعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ

تاسوسره دی | له نعمت نہ | پس اللہ د طرف نہ دی | بیا هرکله چه | تاسوته رسیبری | تکلیف | نوهغه ته
چه خه نعمت دے نوهغه د الله تعالی د طرف نہ کی بیا هرکله چه تاسوته خه تکلیف رسیبری نو تاسو هم هغه

تَجْعَرُونَ ﴿٥٣﴾ ثُمَّ إِذَا كُشِفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ

فرياد کوئی | بیا هرکله چه | لرے کړی | تکلیف | له تاسونه | نو هم هغه وخت | یوه ډله
ته فرياد کوئی ، بیا هرکله چه له تاسو تکلیف لرے کړی نو له تاسونه خه خلق فوراً د خپل رب

مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَهُمْ

له تاسونه | خپل رب سره | شریک مقسروی | چه دوی ناشکری وکړی | دهغه خه | چه ورکړی دی مونږ دوی
سره شریک مقسروی - د پاره د دے چه خه مونږ دوی له ورکړی د هغه ناشکری وکړی

فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ

پس تاسو فائدو واخلي | پس ډیرزی | به تاسوته معلومه شی | او مقسروی دوی | د پاره دهغوچه | دوی پرته پوهیږی
نو (خوورخه) مزه وکړی زه به تاسوته حال معلوم شی - او دوی هغه چاله چه دوی نه پخپله نه پیژنی زموږ

نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ ۖ تَاللَّهِ لَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتَرُونَ ﴿٥٦﴾

برخه | له هغه خه نه | چه مونږ ورکړل دوی | په الله قسم | خامخا به تپوس کړی له تاسو | دهغه خه چه تاسو له ځان نه ترې
په ورکړی رزق کړه برخه مقسروی ، قسم په الله که چه تاسونه به خامخا داسه بهتانو نو په حقله پوښتنه کړی

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْيَنبِطِ سُبْحَنَهُ ۖ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ ﴿٥٧﴾

او دوی مقسروی | الله د پاره | لونه | پاک دے هغه | او ځان د پاره | خه چه دوی غواړی (یعنی ځان)
او دوی الله تعالی له لونه مقسره کړی دی (حالانکه) هغه پاک د ځان له هغه خه غواړی کوم چه د دوی خوښ

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا

او هرکله چه زیږه ورکړه شی | بوله په دوی کښه | د جینی | نوشی | مخ د دکه | تو
وی (یعنی ځان) حال دا که چه هرکله په دوی کښه چاته د لور زیږه واوړولے شی نو دهغه مخ تک تور شی

وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٥٨﴾ يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَبِهِ

او دے له غم نه ډک وی | پته پری | له خلقونه | په وجه د شرم | دهغه خه | چه ده ته زیږه ورکړه
او هغه غزن شی ، د کوم څیز چه د که ته زیږه ورکړه شو د دے د شرم په وجه هغه د قوم نه پته مخ کړی

أَيْمُسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ ۖ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ ۖ أَلَا سَاءَ

چه وساقی دا | په ذلت سره | یا ښځه کړی دا | په خاوره کښه | یادساته بد دے
(او سوچ کوی) چه ذلت ووزغی او (لور ژوندی) پریږدی یائے په خاورو کښه ښځه کړی ، یادساته چه د دے

مَا يَحْكُمُونَ ﴿٥٩﴾ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ

هغه خه | چه دوی نه فیصله کوی | کوم خلق چه | ایمان نه لری | په آخرت | د دوی مثال
دا فیصله ډیره خرابه ده ، کوم خلق چه په آخرت ایمان نه راوړی - دهغوی مثال دی

السَّوْءِ ۚ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝۶۰

بددے | ادا اللہ دپارہ دے | مثال | دتو لو نہ اوچت | اودھن دیر غالب | خاوند د حکمت دے۔
خراب دے | اود اللہ تعالیٰ شان دیر اوچت دے | اودھن زبردست د حکمت خاوند دے۔

وَلَوْ يُوَٰخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ

وکه چیر | ونیسی | اللہ | خلق | پہ وجہ د ظلم ددوی | نو پیکر بہ نزدی | پہ دے (زمکہ) | خہ خوزید وکے خیز
وکه چیرے اللہ تعالیٰ خلق ددوی د ظلم پہ وجہ نیولے نو هغه بہ د زمکہ پہ مخ هیت سادار نہ ووپریسے

وَلَكِنْ يُّؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَاِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ

لیکن | هغه مهلت و رکوی دوی | تروخت | مقرر پورے | بیا چہ کلہ راشی | مقرر وخت ددوی
لیکن هغه دوی تہ یو مقررہ وخت پورے مهلت و رکوی ، بیا هر کلہ چہ ددوی وخت راشی

لَا يَسْتَاخِرُونَ سَاعَةً ۚ وَلَا يَسْتَقْدِرُونَ ۝۶۱ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ

نور و ستو بہ پاتے نہ شی دوی | یوساعت | اونہ بہ وړاند لاہشی | اودوی مقرر وی | اللہ دپارہ
نونہ بہ یوساعت وروستو کیدے شی | اونہ بہ وړاند کیدے شی ، او (نن) دوی اللہ له هغه خہ

مَا يَكْرَهُونَ ۖ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكُذْبَ أَنَّ

هغه خہ چہ | دوی نے نہ خوینوی | اوبیانوی | ژبے ددوی | دروغ خبرہ | چہ
مقرر وی چہ یخیلہ خیل ھان نہ نہ خوینوی ، اود دوی ژبے دروغ وائی ، چہ

لَهُمُ الْحُسْنَىٰ ۖ لَآ جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ

دوی دپارہ | بنہ حال دے | لائمی خبرہ دکہ | چہ | دوی دپارہ | دوزخ دے | اوبیشک دوی
د دوی پہ برخہ کینے تش بنہ والے دے ، دوی له خوبس یو خیز دے چہ هغه د دوزخ اور دے اوبیشک دوی

مُفْرَطُونَ ۝۶۲ تَاللّٰهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ

بہ وړاند لیبرے شی (دوزخ تہ) | د اللہ قسم | بیشک | مونږ لیبری کا (پیغمبران) | د اُمتونو طرف تہ | له تانہ وړاند
بہ (دوزخ تہ) وړاند لیبرے شی - د اللہ قسم مونږ له تانہ وړاند هم امتونو طرف تہ پیغمبران لیبری دی

فَزَيَّنَّ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ فَهُمْ وَلِيُّهُمْ الْيَوْمَ

بیا بنائستہ کرل | دوی دپارہ | شیطان | عملونہ ددوی | پس هغه | ملگرے ددوی | نن ورځ
بیا شیطان ددوی (خراب) عملونہ دوی نہ بنائستہ بنکارہ کرل ، پس نن هغه ددوی دوست دے

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝۶۳ وَمَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ

اودوی دپارہ | عذاب دے | دردناک | اونہ دے | نازل کرے مونږ | پہ تاباند | کتاب
اودوی (تولو) دپارہ دردناک عذاب دے - اومونږ پہ تاباند داکتاب ھکہ نازل کرے دے

إِلَّا لِنُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ ۖ وَهُدًى وَرَحْمَةً

مگر | دپارہ دے چہ تہ بیان کرے | دوی تہ | هغه خبرہ | چہ دوی بہ اختلاف کو نو پہ هغه کینے | اوهدایت | اور رحمت
چہ تہ ددوی اختلافی خبرے دوی نہ پہ بنہ شان واضح کرے ، او (دکتاب) د مؤمنانو دپارہ

لَقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا

هغه خلقوله | چه ایمان راوی | او الله | را دورو له | له اسمان نه | اوبه پس ژوندی کړه | هدايت اورحمت دے - او الله تعالى د بركه نه اوبه راوورو له نو د هغه په ذريعه له

بِهِ الْأَرْضُ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ

په دسره | زمکه | پس له مړي (شايد) د هغه نه | بيشكه | په دے كېنه | نخښه ده | هغه خلقو د پاره زمکه داوچيدونه پس بيا ژوندی كړه - په دے كېنه هغه چاله غټه نخښه پرته ده چه خبره

يَسْمَعُونَ ۝ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۖ نُسْقِيكُمْ مِمَّا

چه اوږي (په غورسوه) | اوبيشكه | تاسو د پاره | په څارو كېنه | عبرت دے | مونږ څښو تاسو ته | له هغه نه نه غوږ بږدي | او تاسو د پاره په څارو كېنه هم يولو ته سبق (پروت) دے ، مونږ د هغوی د خيتو

فِي بُطُونِهِمْ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَائِغًا

چه په خيتو د دوی كېنه دي | له مينځ | د سوتو | اودينه نه | پيئ | خالص | مزيدار د سوتو اود د ويتو د مينځ نه تاسو له صفا اومزیدار پيئ څښلو له

لِّلشَّارِبِينَ ۝ وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ

څښونكو د پاره | اوله ميوونه | د تجورو | اود انكورو هم | چه تاسو جوړوئ | له هغه نه دركو - او د تجورو او د انكورو له ميوو نه تاسو د نشه څيزونه

سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝

نشه | اودوتری | ښه (دهم) | بيشكه | په دے كېنه | نخښه ده | هغه خلقو د پاره | چه عقل لري جوړوئ اوبه رزق هم (حاصلوئ) ، بيشكه په دے كېنه نخښه ده هغو خلقو د پاره چه عقل لري

وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا

اولهام وکړد | ستارب | د شاتو چي ته | چه ته جوړه | له غرونو نه | کورونه اوستارب د شاتو د چي په زه كېنه دا خبره واچوله چه ته په غرونو ، کورونو ، اونو او په

وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ۝ ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ

اوله اونو ته | اوله هغه نه | چه دوی ته چتونه جوړوي | بيا خوره | له هر قسم ميوو نه هغو اوچتو اوچتو عمارتونو كېنه چه خلق ته جوړوي كور جوړ كړه - بيا هر قسم ميوو څه وخوره

فَاسْأَلِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا ۖ يَخْرِجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ

بيا روانه شه | په لاسو | د خپل رب | چه آسانه دي | راوئ | له خيتو د هغه نه | د څښلو څيز (شات) بيا د خپل رب په آسانو لاسو باند ځه - د دوی د خيتو نه د څښلو يو څيز (شات) دوی

مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ ۖ لِلنَّاسِ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ

مختلف دی | رنگونه د هغه | په هغه كېنه | شفاء ده | خلقو د پاره | بيشكه په دے كېنه چه رنگونه ته مختلف وي | په هغه كېنه خلقو د پاره شفا ده ، بيشكه په دے كېنه هغو خلقو

لَايَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٩﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ

نخبہ دہ | ہغو خلقو د پاره | چہ فکر کوی | او الله | پیداکړئ تاسو | بیا | بہ مره کړئ تاسو
له نخبہ پرته دہ | چہ د فکر نه کار اخلي | - او الله تاسو پیداکړئ بیا بہ ہم هغه تاسو له مرگ درکوی

وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّرَدُّ اِلَى اَرْدَلِ الْعُمُرِ لِكَيَّ لَا يَعْلَمَ

اوله تاسو نه | هغه شوک د | چہ ورگړو له شی | دیر د خوارئ عمرته | چہ | نه پوهیږی
اوله تاسو نه | هغه ناکاره عمر (سخت بوډوالی) ته رسولے شی | چہ د پوه نه پس بیا (سردوبال)

بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا اِنَّ اللَّهَ عَلِيْمٌ قَدِيْرٌ ﴿٧٠﴾ وَاللَّهُ

پس د پوهیدو نه | په هغه څیز | بیشکه | الله | پوهه | د قدرتونو خاوند دے | او الله
په هغه پوهه نه شی ، بیشکه الله تعالیٰ په هر هغه پوهه (او) د قدرتونو خاوند دے | او الله

فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ

فضیلت ورکړه دے | له تاسو نه ځنونه | په ځنو باند | په روزئ کې | پس نه دی هغه خلق
تاسو له په یو بل باند | په روزئ کې فضیلت درکړه دے ، نو چاله چہ د فضیلت

فُضِّلُوا بِرَأْدِي رَزَقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَهُمْ

کو مو چہ فضیلت ورکړه دے | واپس کوونکی | د خپله روزئ | هغه چاته | چہ مریات دی د دوی | چہ دوی
ورکړه شوه دے هغوی داسه نه کوی چہ د خپله برخه مال خپلو مریانو له ورکړی ، چہ قول به

فِيهِ سَوَاءٌ اَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٧١﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ

په هغه کې | برابر (شی) | پس آیا د نعمت | د الله | دوی انکار کوی | او الله | پیداکړلے
دے حقله برابر شی ، نو آیا دوی د الله تعالیٰ د نعمت نه انکار کوی ؟ او الله تعالیٰ تاسو د پاره

لَكُمْ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا وَّجَعَلَ لَكُمْ مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ

تاسو د پاره | هم له تاسو نه | شخړه | او پیداکړلے کړل | تاسو د پاره | له ښځو ستاسو نه
هم له تاسو نه ستاسو جوړه پیداکړه ، او ستاسو له ښځو نه (ستاسو) ځامن او

بَيْنَ وَحَفْدَةٍ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبِ اَفِالْبَاطِلِ

ځامن | او نهسی | او هغه روزئ درکړه تاسو ته | له پاکیزه څیزونو نه | نو آیا په باطل باند
نهسی پیداکړل ، او تاسو له د پاکیزه څیزونو نه روزئ درکړه ، نو آیا دوی

يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٧٢﴾ وَيَعْبُدُونَ

دوی ایمان راوړی | او د نعمت | د الله | دوی انکار کوی | او دوی عبادت کوی
باطل څیزونو منی ، او د الله تعالیٰ د نعمتونو نه انکار کوی ، او دوی د الله تعالیٰ

مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِّنَ السَّمٰوٰتِ

بغیر | د الله نه | د هغه څه | چہ مالک نه وی | دوی د پاره | د رزق | له آسمانونو
نه بغیر د هغه څیزونو عبادت کوی ، چہ د آسمانونو او زمکه نه دوی ته د روزئ ورکولو هیڅ هم

وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿۴۳﴾ فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ

اولہ زمکنہ | ذہبتہم | اونہ دوی داکولے شی | پس مہ | میانوی | اللہ دپارہ
اختیار نہ لری اونہ کھف معبود انو دوس خبرہ دکا ، نو تاسو اللہ تعالیٰ تہ مثالونہ مہ

الْأَمْثَالُ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۴۴﴾ ضَرْبُ

مثالونہ | بیشک | اللہ | پوہیزی | اوتاسو | نہ پوہیزی | بیان کرد
اوروی ، بیشک اللہ تعالیٰ (پہ ہر خبرہ) پوہیزی اوتاسونہ پوہیزی - اللہ تعالیٰ یومثال

اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ

اللہ | یومثال | چہ یو غلام دے | چہ بل پہ اختیار کئے دے | ہفہ قدرت نہ لری | پہ ہیٹہ خیز
بیانوی چہ یو غلام دے چہ دبل پہ اختیار کئے دے (او) پہ ہیٹہ خیز قدرت نہ لری

وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ

(او بل) ہفہ شوک | کوم لہ چہ مونز روزی ورکے دے | لہ خیل طرف نہ | روزی | بنہ | پس ہفہ | خرخ کوی
اویو ہفہ شوک دے کوم لہ چہ مونز دخیل طرف نہ نہ رزق ورکے دے ، پس ہفہ لہ دے نہ یہ

مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوْنَ ۖ الْحَمْدُ لِلَّهِ

لہ ہفہ نہ | پہ پتہ | او پہ بنکارہ | آیا دوی برابر دی ؟ | تول تعریفونہ | اللہ دپارہ دی
پتہ او پہ بنکارہ خرخ کوی ، آیا دا دواہہ برابر دی ؟ (ہیٹکلہ نہ) تول تعریفونہ اللہ دپارہ دی

بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۴۵﴾ وَضَرْبُ اللَّهِ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ

بلکہ | اکثر لہ دوی نہ | نہ پوہیزی | اوبیان کرد | اللہ | (بل) مثال | ددوؤ سرد
لیکن یہ دوی کئے اکثر نہ پوہیزی - اوللہ تعالیٰ ددوؤ سرد یو بل مثال بیانوی

أَحَدُهُمَا أَبُكْمٌ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ

یوپہ دے دواہو کئے | گونکا دے | قدرت نہ لری | پہ ہیٹہ خیز | او ہفہ | پیتہ دے
چہ پہ دوی کئے یو گونکا دے چہ پہ ہیٹہ کار قادر نہ دے او دخیل مالک دپارہ پیتہ

عَلَى مَوْلَاهُ لَا آيِنًا يُوجِّهُهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي

پہ خیل مالک باند | کوم خلے تہ | چہ دہ ہفہ لیبری | نہ راوی | خہ خیر | آیا | برابر دے ؟
جوہر شوے دے ، ہفہ چہ کوم خواہم دے لیبری نو بنیگرہ لے دلاسہ نہ کیبری آیا برابر دے شی

هُوَ لَا وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۴۶﴾

ہفہ | او ہفہ کس | چہ حکم کوی | دانصاف | او ہفہ | پہ لارہ دے | سمہ
دا او ہفہ شوک چہ دانصاف حکم ورکوی او خیل پہ نیغہ لارہ باتل دے

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ

اوللہ دپارہ دی | پتہ خبرے | دآسمانونو | اوزمک | اونہ دہ | معاملہ | دقیامت
او دآسمانونو او دزمک دپتہ خبرو علم ہم اللہ تعالیٰ تہ دے ، او دقیامت راتل بالکل داسے دی

إِلَّا كَلِمَهِ الْبَصَرِ أَوْهُوَ أَقْرَبُ ط إِنَّ اللَّهَ
مگر | پہ شانِ درپ | دِستری | یا ہفہ | (دِ دے نہ ہم) زیات نزد دے | بیشک اللہ
لکہ دِ سترے رسیدل | یا دِ دے نہ ہم زیات نزد دے - بیشک اللہ تعالیٰ

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۞ وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ
پہ ہر خیز باند | قادر دے | او اللہ | راوویستلی تاسو | لہ خیتونہ

پہ ہر خیز باند قدرت لری ، او اللہ تعالیٰ تاسو ستاسو دِ میندو دِ خیتونہ
أَمْهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا ۖ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ

دِ میندو ستاسو | چہ تاسونہ پوہیدی | پہ ہیٹ خیز | او جوہرے کھل | تاسو دِ پارہ | غورونہ
راوویستلی پہ داسے حال کہنے چہ پہ ہیٹ نہ پوہیدی ، او اللہ تعالیٰ ستاسو غورونہ ، سترے

وَالْأَبْصَارَ ۖ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۞ أَلَمْ يَرَوْا

او سترے | او زرو نہ | دِ پارہ دِ چہ تاسو | شکر ادا کھئی | آیانہ دی کتلی دوی
او زہونہ جوہر کھل چہ تاسو شکر ادا کھئی - آیا دے خلقو

إِلَى الطَّيْرِ مَسْخَرَاتٍ فِي جَوْ السَّمَاءِ ط مَا يُمْسِكُهُنَّ

مارغانو تہ | چہ دِ حکم پابندی | پہ فضا کہنے | دِ آسمان | نہ راہننگوی دوی خوک
مارغان نہ دی لیدی چہ دِ آسمان پہ فضا کہنے دِ حکم پابندی ، دوی صرف اللہ تعالیٰ

إِلَّا اللَّهُ ۖ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۞

مگر صرف | اللہ | بیشک | پہ دے کہنے | نخبہ دی | ہغو خلقو دِ پارہ | چہ ایمان لری
راہننگ کھئی دی - بیشک پہ دے کہنے دِ ایمان راوونکو خلقو دِ پارہ نخبہ دی -

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا ۖ وَجَعَلَ لَكُم

او اللہ | جوہر کھئی دی | تاسو دِ پارہ | کورونہ ستاسو | دِ اوسید وٹلے | او جوہر کھئی دی | تاسو دِ پارہ
او اللہ تعالیٰ تاسو دِ پارہ ستاسو کورونہ دِ سکون ذریعہ وگرھول او تاسو لہ دِ دِ خارو دِ

مِّنْ جُلُودٍ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ

لہ خرمونہ | دِ خارو دِ | کورونہ (خیمہ) | چہ تاسو سپک مومئی ہفہ | پہ ورخ دِ سفر خیل
خرمونہ داسے کورونہ جوہر کھل چہ ہفہ دِ سفر پہ ورخ او دِ قیام پہ وخت کہنے (پہ دواہو

وَيَوْمَ أَقَامَتِكُمْ ۖ وَمِنْ أَصْوَافِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا

او پہ ورخ دِ ہیرہ کیدو ستاسو | اولہ ورو دِ ہفہ نہ | او لہ پشمونو دِ ہفہ نہ | اولہ دِ بشتو دِ ہفہ نہ
موقعو | تاسو سپک بیا مومئی | او دِ ہغوئی دِ وٹی نہ | او دِ پشتم نہ | او دِ ویشتونہ ستاسو دِ کورسا مانونہ او

أَنثًا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ۞ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّمَّا خَلَقَ

سامانو (دکور) | او فائدہ دہ | یوے مودے پورے | او اللہ | جوہر کھل | تاسو دِ پارہ | لہ ہغو خیزونو نہ | چہ ہغو سپک کھل
دِ فائدہ خیزونہ جوہر کھل چہ تریو وختہ پورے (ترے نہ فائدہ واخلی) | او اللہ تعالیٰ تاسو دِ پارہ دِ خیلو سپک کھل و خیزونو

ظِلًّا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ

سُورِي | اوھفہ جو رکھل | تاسو ڏيارہ | ڏعرونونہ | غارونہ | اوھفہ جو رکھ کري دي | تاسو ڏيارہ
سُورِي جو رکھل | او تاسولہ ۾ ٻہ عرونو کي ڏيکارہ | اخستلو ٿايونہ جو رکھل | او تاسولہ ۾ داس جاے جو رکھ

سَرَابِيلَ تَقِيَكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيَكُمُ بَأْسَكُمْ

جاے | ڇہ ھفہ وساق تاسو | لہ گرمي نہ | او جاے (زرغرے) | ڇہ وساق تاسو | لہ جنگ نہ
کرے ڇہ ڏگرمي نہ مو بچ کوي ، او ٿفہ داس جاے ڇہ (ڏيول سر) ٻہ جنگونو کي ستاسو حفاظت

كَذَلِكَ يَتِمُّ نِعْمَتُهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَسْلُمُونَ ﴿٨١﴾

دغه شان | ھفہ پورہ کوي | خيل نعت | ٻہ تاسو بانڊ | ڏيارہ ڏڏ ڇہ تاسو | حڪم ڏمي
کوي ، الله تعاليٰ دغه خيل نعمتون ٻہ تاسو پورہ کوي ، ڏيارہ ڏڏ ڇہ تاسو فرمان بردار وسيري

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ﴿٨٢﴾ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ

بيلڪہ ڇڙ | دوي مخ واھوي | بس بيشڪ | ٻہ تايانڊ | رسول دي | بشارہ | دوي پيڙني | نعت
نوڪ (اوس ھم) دوي مخ گرھوي نوستا ٻہ ڏمہ خو (نور ٿفہ نشست ٿش) خرگند خبر رسول دي - دوي ڏالہ نعمتونہ

اللَّهُ ثُمَّ يَنْكُرُونَهَا وَكَثَرَهُمُ الْكُفْرُونَ ﴿٨٣﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ

ڏالہ | بيا ڏمہ | دوي انڪار کوي لہ ھفہ نہ | او اڪثر ٻہ دوي کي | ناشڪر دي | او ٻہ کومہ ور ڇہ | مونڊر پيا ٿو
ڇڙ بيشڪ پيڙني او بيا (سرہ ڏي ٻوھ) ترے نہ انڪار کوي او ٻہ ڏے کي اڪثر خلق ناشڪرہ دي | او ٻہ کومہ ور ڇہ ٻہ مونڊر

مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا

ڏھريو | اُمت نہ | يوگواہ | بيا ٻہ | اجازت نہ شي ورکولہ | ھو خلقوتہ | ڇہ کافرانہ
ڏھريو امت نہ يوگواہ راپا ٿو ، بيا ٻہ کافرانوتہ (ڏمجت پيش کولو) اجازت ورکولہ نہ شي ، اونہ ٻہ

وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٨٤﴾ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ

ونہ ٻہ لہ دوي نہ | عذرونہ قبلولے شي | اوھر ڪلہ ڇہ | ڏويبي | ھفہ خلق | کومو ڇہ ظلم ڏکرو | عذاب
ڏدوي ٿفہ عذر قبلولے شي - اوھر ڪلہ ڇہ ھفہ خلق کومو ڇہ ظلم کرے وو عذاب ڏويبي

فَلَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٨٥﴾ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ

نوڪولے ٻہ نہ شي | لہ دوي نہ | اونہ ٻہ | دوي تہ | مھلت ورکولے شي | اوھر ڪلہ ڇہ | ڏويبي | ھفہ خلق
بيا ٻہ نہ ڏدوي نہ (عذاب) کولے شي اونہ ٻہ دوي تہ مھلت ورکولے شي - اوھر ڪلہ ڇہ مشرڪان خيل

أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ

ڇہ مشرڪان دي | خيل شريڪان | نوڏيہ وائي | لہ ربہ زمونڊہ | ھم دادی | زمونڊر شريڪان | کوم ڇہ
شريڪان (معبودان) ڏويبي ، نوڏيہ وائي اے زمونڊر ربہ ! ڏا زمونڊر ھفہ معبودان دي کوم ڇہ

كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ فَأَلْقُوا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ

مونڊر بلل | بے لہ تانہ | بيا دوي بہ واپس کوي | ڏدوي طرف تہ | داخبرہ | ڇہ بيشڪ تاسو
مونڊر لہ تانہ سوا بلل ، بيا ٻہ ھفوي دوي تہ ڏا جواب ورکوي ڇہ بيشڪ تاسو

النحل

لَكَذِبُونَ ﴿۸۳﴾ وَالْقَوَا إِلَى اللَّهِ يُؤْمِنُونَ السَّلَامَ وَضَلَّ

دروغزن بیٹی | اور اوراندیہ کڑی | اللہ طرفتہ | پہ دغہ ورخ | فرمانبرداری (عافری) | اورک بہ شی (ہیرہ شی) |
دروغزن بیٹی - (اور مشرکان ہم) پہ دغہ ورخ اللہ سرہ | صلح بناو تہی ، او خیل تول بہتانو نہ بہ

عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿۸۴﴾ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا

لہ دوی نہ | ہفہ خہچہ | دوی بہ لہ خانہ تہل | کو موخلقوچہ | کفر وکرو | اومنع کول (خلق)
ترے نہ ہیر شی - چاچہ | کفر لاسرا غورہ کرے وہ او نور خلق لے |

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا

د اللہ د لاسرے نہ | مونہ بہ زیات و رکرو دوی | عذاب | د پاسہ | عذاب | ولے چہ دوی بہ
اللہ تعالیٰ د لاسرے نہ منع کول ، ہغوی لہ بہ مونہ دیوے د پاسہ بلہ سزا زیاتہ کرو ، حکم چہ ہغوی

يُفْسِدُونَ ﴿۸۵﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا

فساد کولو | او پہ کومہ ورخ چہ | مونہ بہ راپاخو | دہریو امت نہ | یو گواہ
بہ (پہ دنیا کئے) فسادو نہ کول او ہفہ ورخ (ہم د یاد جو کہ دہ) چہ مونہ بہ دہریو امت نہ یو یو گواہ

عَلَيْهِمْ مِّنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ

پہ دوی | ہم لہ دوی نہ | او مونہ بہ راولو | تا | گواہ | پہ دے کافرانو
د ہغوی د مینہ نہ راوچت کرو ، اوتا بہ دے خلقو پہ مقابلہ کئے گواہ راو پانہ کرو

وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى

او مونہ نازل کرو | پہ تاباند | داکتاب (قرآن) | بیان لو د پارہ | دہر خیز | او ہدایت
او مونہ پہ تاباند داکتاب (قرآن) نازل کرے دے چہ پہ دے کئے دہر خیز واضح بیان دے او مسلمانو

وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿۸۶﴾ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ

اورحمت | اوزیرے | مسلمانانو د پارہ | بیشک | اللہ | حکم کوی
د پارہ ہدایت رحمت او زیرے دے - اللہ تعالیٰ یقیناً تاسو تہ د انصاف او د

بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَانِي ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ

د انصاف | او د نیکی | او د امداد و رکولو | خیلوانو تہ | اومنع کوی
نیکی کولو او خیلوانو تہ د (مالی) امداد و رکولو حکم کوی | او د بے حیائی

عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿۸۷﴾

لہ بے حیائی نہ | اولہ بدی | او ظلم نہ | ہفہ نصیحت کوی تاسو | چہ تاسو | نصیحت حاصل کرئی
د بد و کارونو او د سرکشئی نہ منع کوی | او تاسو تہ نصیحت کوی چہ تاسو نصیحت حاصل کرئی

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ

او پوسہ کرئی | وعدہ | د اللہ | ہر کلمچہ | تاسو وعدہ د کرئی | اومہ ماتوئی | قسمونہ
او د اللہ تعالیٰ وعدہ پوسہ کرئی ، ہر کلمچہ تاسو وعدہ و کرئی او قسمونہ د پھولو نہ پس

بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا

دَ هغه د پخولو نه پس | او بیشکه جو پرې دے تاسو | الله | په خپلو ځانونو باند | ضامن |
مۀ ماتوئ | حال دادے چه تاسو په خپل ځان باند | الله تعالی | ضامن جو پرې دے

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ۙ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي تَقْضَتْ

بیشکه | الله | پوهیدئ | په هغه څه چه تاسو کوی | او مۀ کیدئ تاسو | په شأ د هغه ښۀ | چه و سپړدل هغه
بیشکه الله تعالی ستاسو د ټولو کارونو نه خبر دے . او تاسو د هغه ښۀ په شان مۀ کیدئ چه خپل تارونه

غَزَلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا تَتَخَذُونَ آيْمَانَكُمْ دَخَلًا

یشلی شوی پڼړسی خپل | پس د مضبوطونو | ټوټه ټوټه | تاسو جوړوئ | خپل قسمونه | د دخل وړکولو ذریعہ
به ئے د مضبوطونو نه پس بیا ریشنه ریشنه کړل ، چه (په چل ول) تاسو هم خپل قسمونه د فساد کولو ذریعہ

بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَى مِنْ أُمَّةٍ ۗ إِنَّمَا

په خپل مینځ کښه | چه شی | یوه ډله | اوچته (غالب) | له بله ډله نه | بیشکه
وگرځوئ | په دے غرض چه یو ټولے د بل ټولی نه زیاته فائده اوچته کړی - الله هم دغه

يَبْلُوكُمْ اللَّهُ بِهِ وَلَيُبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ

از مینیت کوی په تاسو | الله | په دے سره | او خامخا به ښکاره کړی | په تاسو | په ورځ | د قیامت
ستاسو از مینیت کوی ، او د قیامت په ورځ به درته هغه قول (حقیقت) ښکاره

مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۙ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ

هغه خبره | په کومه کښه چه تاسو | اختلاف کولو | او که غوښتل | الله | نو جو پرې به وئ تاسو
کړی چه تاسو به پکښه اختلاف کولو . او که الله تعالی غوښتل نو تاسو قول به ئے

أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي

اُمّت | هم یو | لیکت | هغه گمراه کوی | هغه ټوک | چه هغه وغواړی | او هدایت کوی
یو اُمّت کړی وئ | خو هغه چه د چا په حقله وغواړی نو هغه گمراه کړی او د چا په حقله چه

مَنْ يَشَاءُ ۖ وَلَتَسْأَلَنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۙ

هغه چا ته چه | هغه وغواړی | او تاسو به خبره ښوئ کیدئ | د هغو (علونو) په حقله | چه تاسو به کول -
د غواړی نو هدایت ورته کوی او تاسو چه څه کارونه کوئ د هغه په حقله به درنه خامخا پوښتنه کیدئ

وَلَا تَتَّخِذُوا آيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمُ

او تاسو مۀ جوړوئ | خپل قسمونه | د دخل وړکولو ذریعہ | په خپل مینځ کښه | چه و خوئیدئ | قدم
(او دے مؤمنانو) تاسو خپل قسمونه یو بل له د دوک وړکولو ذریعہ مۀ جوړوئ ، هس نه چه د چا قدم د

بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُقُوا السُّوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ

پس | د کلکوالی د هغه نه | او تاسو وڅکئ مزره | د بدئ (مصیبت) | په سبب د هغه | چه منع کول به تاسو
مضبوطیا نه پس (بیا) و خوئیدئ او تاسو به د دے خبره تکلیف وړسی چه خلق به د الله تعالی د لاس

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۹۲﴾ وَلَا تَشْتَرُوا

لا رہے نہ | دالہ | اوتاسود پاره | عذاب دے | چیر لوئے | اوتاسومہ اخلی
نہ متع کول | اوتاسولہ بہ | چیر لوئے | عذاب در کپے شی | اودالہ تعالیٰ (سرہ کپے) وعلہ

بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۖ إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ

پہ بدل دوعہ دالہ | قیمت | لہ | بیشکہ خہ چہ | دالہ سرہ دی | ہفہ | چیر غورہ دی
(د دنیا) دلہے فائدے | ہفہ عوض مہ خر خوی | بیشکہ کوم عوضو نہ چہ اللہ تعالیٰ سرہ دی ہفہ تاسولہ چیر

لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۹۳﴾ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا

تاسود پاره | کپے تاسو | پوہیری | ہفہ خہ چہ | تاسو سرہ دی | ہفہ بہ فنا کیری | او خہ چہ
بہتر دی کہ تاسو پیرے پوہیری | خہ چہ تاسو سرہ پراتہ دی | ہفہ بہ ختم شی او خہ چہ

عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ ۖ وَلَنَجْزِيَنَ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ

دالہ سرہ دی | ہفہ (تل) باقی پکیر نکلی | اومونہ بہ ضرور کرو | ہفوتہ | کومچہ صبر و کرو | اجر دوی
اللہ سرہ پراتہ دی ہفہ (تل) باقی دیتے دی او خوک چہ ثابت قدم پاتے شو ہفوتی نہ بہ مونہ خا خا خیل

يَاحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۹۴﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ

د دے نہ غورہ | ہفہ عملونہ | چہ دوی بہ کول | چاچہ عمل و کرو | نیک | سرہ وی
اجر و کرو دہفوتیو کارونہ بہ عوض کئے کوم چہ ہفوتی کول | نیک عمل چہ ہر خوک کوی کہ نارینہ وی او کہ

أَوْ أَنْتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً ۚ

او کہ بختہ وی | او ہفہ | مؤمن وی | نومونہ بہ خا خا ژوند و کرو ہفوتہ | ژوند | پاکیزہ
زنانہ | خوجہ ہفہ مؤمن وی | نو مونہ بہ ورلہ ضرور (پہ دنیا کئے) پاکیزہ ژوند و کرو

وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۹۵﴾ فَإِذَا

اومونہ بہ خا خا و کرو دوی | ددوی اجر | ددوی د بشو عملونہ | چہ دوی بہ کول | بیا ہر کلمہ چہ
او خا خا بہ ورلہ (پہ آخرت کئے) دہفوتی دینو کارونہ بہ عوض کئے اجر و کرو | نو ہر کلمہ چہ

قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿۹۶﴾ إِنَّهُ لَيْسَ

تہ لولے | قرآن | نو پناہ غوارہ | دالہ | د شیطان | رتہ شوی نہ | بیشکہ نہ دے
تہ قرآن لوستل غوارے نو د شیطان مردود (د شر) نہ پناہ غوارہ | دہفہ قابو بہ

لَهُ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿۹۷﴾ إِنَّمَا

د دہ | (خہ) زور | یہ ہفہ خلقو چہ | ایمان تے راڈے | او یہ خیل رب باند | توکل کوی | بیشکہ چہ
داسے خلقو نہ چلیبری چہ ایمان تے راڈے وی او یہ خیل رب توکل کوی | دہفہ قابو بہ

سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَكَّلُوْنَ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿۹۸﴾

غلبہ د دہ | یہ ہفہ خلقو دہ چہ | دوستی کوی دہ سر | او کوم خلق چہ | دالہ سرہ | شریک مقرر وی
بس یہ ہفہ چا چلیبری چہ ہفہ خیل دوست گزری او د (ہفہ پہ تعلیم) اللہ لہ شریکان پیدا کوی

وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ ۖ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ

اوهرکه چه | بدکر و مونز | یو آیت | په ځای | بدل آیت | او الله | ښه پوهه | په هغه څه | په هغه نازلوي
او هر کله چه مونز د یو آیت په بدل کي بل آیت راوړي ، او الله تعالیٰ په هغه ښه پوهیږي څه چه

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۱﴾ قُلْ

نودو وای | بیشکه | چه نه | له ځان نه جوړونکي | بلکه اکثر دوی | نه | پوهیږي | دوايه
رايږي نو دا خلق وواي چه ته خوبس تش دروغ تړونکي ، نا ! بلکه په دوی کي اکثر خلق نه پوهیږي

نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا

نازل کړه د | روح القدس (جبرائیل) | ستادرب له طرف نه | په حق سره | چه مضبوط کړي (په ایمان) | مؤمنان
ته دوايه چه دا جبرائیل امین ستادرب له طرف نه په هغه نازل کړه دے چه د ایماندارو خلقو ایمان پرته

وَهَدَىٰ وَبُشِّرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿۱۲﴾ وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ

اوهدايت | اوزیر دے | مسلمانانو د پاره | او بیشکه مونز پوهیږو | چه دوی
مضبوط کړي او د مسلمانانو د پاره هدايت اوزیر دے - او مونز ته ښه معلومه ده چه دوی

يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ

واي | بیشکه چه | ده ته زده کوي | یواځان | ژبه | دهغه چا | دوی نسبت کوي
واي چه ده ته خویوسره ښودنه کوي | حال دل چه کوم سړی نه دوی داسه برنا هغه نسبت

إِلَيْهِ أَعْجَمِي ۖ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُّبِينٌ ﴿۱۳﴾ إِنَّ الَّذِينَ

طرف دهغه ته | عجمي (غير عربي) | او دا | ژبه | عربي ده | واضحه | بیشکه | هغه خلق چه
کوي دهغه ژبه خو عجمي ده او دا قرآن خو په صفا عربي ژبه کي راغله دے - څوک چه د

لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ۖ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ

ایمان نه راوړي | په آيتونو د الله | لاره نه ښايي دوی ته | الله | او دوی د پاره | عذاب
الله تعالیٰ په آيتونو ایمان نه راوړي ، الله تعالیٰ هغوی په سمه لار نه یوځي ، او هغوی له دردناک

الِيمٌ ﴿۱۴﴾ إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

دردناک | بیشکه | جوړوي | دروغ | هغه خلق | چه ایمان نه لري
عذاب مقرب دے - دروغ تړونکي خو هغه خلق دی - چه د الله تعالیٰ په آيتونو باند

بِآيَاتِ اللَّهِ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿۱۵﴾ مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ

په آيتونو د الله | او هم دا خلق دی | دروغ ژن | څوک چه انکار کوي | د الله
ایمان نه راوړي ، او هم دا خلق پوره دروغ ژن دی - څوک چه د ایمان راوړنه پس

مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ ۖ وَقَلْبُهُ مَطْمَئِنٌّ

د خپل ایمان راوړنه پس | سوا دهغه چا نه | چه مجبوره کړه شي | او د دهغه زبه | مطمئن وي
د الله تعالیٰ نه انکار کوي سوا دهغه چا نه کوم چه مجبوره کړه شي ، او د هغه زبه په ایمان باند

بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَن شَرَّ بِالْكَفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ

پہ ایمان | لیکن | خوک چہ | پرانیزی | پہ کفر سرہ | (خیلہ) سینہ | نو پہ هغوئی باندے
مطمن وی (نوداے بندہ مستثنیٰ دے) خو چا چہ خیلہ سینہ کفر نہ پرانستله ، نو پہ هغوئی بہ

غَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۱۳﴾ ذَلِكِ بِأَنَّهُمْ

غصہ | د الله | اودوی دپارہ دے | عذاب | دیرلوئے | دا حکہ چہ دوی
د الله تعالیٰ غضب وی ، او هغوئی له لوئے عذاب مقرر دے - دا حکہ چہ دوی

اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ ۚ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِيَ

خوبن کرد | ژوند د دنیا | پہ آخرت | اودا چہ الله | لازمه بنائی
د آخرت پہ مقابلہ کئے د دنیا ژوند خوبن کرد ، اودا چہ الله تعالیٰ کافرانو خلقو ته

الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿۱۴﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ

قوم | د کافرانو ته | هم دا خلق دی چہ | مهر و طے دے | الله
سمه لازمه نہ بنائی - هم دا هغه خلق دی د کومو پہ زردنو ، غوربونو

عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ

د دوی پہ زردنو | او د دوی پہ غوربونو | او د دوی پہ سترگو | او هم دا خلق دی
او سترگو باند چہ الله تعالیٰ مهر لگوئے دے ، او هم دا خلق د خیل

الْغٰفِلُونَ ﴿۱۵﴾ لَاجِرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿۱۶﴾

(د دین نہ) بے خبره | هیت شک نشته | چہ دوی | پہ آخرت کئے | نقصان موندونکی دی
انجام نہ) بے خبره دی ، دا لازمی خبره دے چہ پہ آخرت کئے به دا خلق په زیان کئے پراته وی -

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِن بَعْدِ مَا فُتِنُوا

بیا | بیشک ستارت | هغو خلقو دپارہ | چہ هجرت ئے وکړو | پس له دمه نه چہ | په مصیبتونو کئے واپوښلو
د دوی برعکس ستا پروردگار د هغه چا په حقله چہ په سختو سختو آزمیښتونو کئے اچولے شوی

ثُمَّ جَهِدُوا وَصَبِرُوا ۚ إِنَّ رَبَّكَ مِنَ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ

بیا | هغوی جهاد وکړو | او صبر ئے وکړو | بیشک | ستارت | پس له هغه نه | بخښونک
دود او د هغه نه پس ئے هجرت وکړو او (په تکلیفونو باند ئے) د صبر نه کار واخستو ، نو ستارت د دے کارونو نه

رَّحِيمٌ ﴿۱۷﴾ يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ

مهربان دے | په هغه ورځ | چہ رایه شی | هر یو کس | چہ جگره به کوی | د خیل طرف نه
پس بخښونک مهربان دے - په کومه ورځ چہ به هر خوک د خیل طرف نه راځی - او جگره به کوی

وَتُؤْتَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ

او پوره به ورکړے شی | هر نفس ته | خه چہ ده کړی وی | او په دوی به ظلم نه شی کولے | او بیان کرد
او هر چا ته به د د ک د عملونو پوره بدل ورکولے شی او په دوی به ظلم نه شی کولے ، او الله تعالیٰ

اللَّهُ مَثَلًا قَرِيَةً كَانَتْ أَمْنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا

الله | مثال | ديو کلی | چه دو هغه په امن الام نيونک | راتله به هغوی ته | روزی هغوی
د یو کلی د خلقو مثال ورکوی چه هغوی په امن او اطمینان سر و سیدل ، روزی به ورته فراخه

رَغَدًا مِّنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ

فراخه | له هر ځای نه | بیا ناشکری وکړه دغه کلی | د نعمتونو د الله | پس وڅکولو هغوی ته الله
د هر څه غاړه نه راتله ، خو هغوی د الله تعالی د نعمتونو ناشکری وکړه ، نو الله تعالی

لِبَاسٍ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾

جامه | د لوړې | او د ویرې | په سبب د هغه څه چه | دوی به کول -
د هغوی د عملونو په وجه | په هغوی باندې لوڅې قحط او دیرۍ راوستله

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ

او بیشکه راغی دوی ته | یو پیغمبر | له دوی نه | پس دوی دروغ ژن وکړلو هغه | نو دویول دوی له
او بیشکه هغوی ته هم له هغوی نه یو پیغمبر راغی نو هغوی د دروغ ژن وکړلو نو هغوی عذاب

الْعَذَابِ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١١٣﴾ فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا

عذاب | او دوی ظالمان وو | پس خورئ | له هغه څه نه | چه روزی درکړده تاسو الله | حلاله
دویول او هغوی ظالمان وو - پس څه چه الله تعالی تاسوله درکړی دی ، له هغه نه حلال

طَيِّبًا ص وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ رَآيَا تَعْبُدُونَ ﴿١١٤﴾

پاکیزه | او شکر کوئ | د نعمت د الله | که چرې تاسو هم دهغه | عبادت کوئ
او پاکیزه څیزونه خورئ ، او د الله تعالی په نعمتونو شکر وپاښئ که تاسو په رشتیا ، دهغه عبادت کوئ

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ

بیشکه | هغه حرام کړې ده | په تاسو | مرداره | او وینه | او غوښه | د خنزیر
هغه خو په تاسو باندې مرداره او وینه او د خنزیر غوښه او کوم څیز چه د الله تعالی نه

وَمَا أَهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ

او هغه څه | چه پر نامه یا د شوی وی د غیر الله | بیا څوک چه مجبور شي | نا فرمان نه وی | اونه د حد تیرید ونکړي
سوا د بل چا په نامه منل شو وی حرام کړی دی ، بیا څوک چه مجبور شي او نا فرمانه او د حد نه تیرید ونکړه

فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٥﴾ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ

نو بیشکه الله | بخښونکې | مهربان دے | او تاسو مه وایئ | هغه څیز ته | چه بیانوی
وی نو بیشکه الله تعالی بخښونکې مهربانه دے - او تاسو مه وایئ هغه چه ستاسو ژبې دروغ

الْسِّنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ

ژبې ستاسو | په دروغه | چه دا حلال دی | او دا حرام دی | د پیاوړې د چه تاسو وتری | په الله
بیانوی ، چه دا حلال دی او دا حرام دی ، نیغه نه داسې چه تاسو په الله

الْكَذِبَ ۖ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿۱۳﴾

دروغ | بیشک | کوم خلق چہ | تہی | پیدائش باند | دروغ | ہغوی ناکامیابی
دروغ و تہی ، بیشک شوک چہ یہ اللہ تعالیٰ کے دروغ و تہمتوں کو ہغوی ہتھکھ نجات نہ بیاموی

مَتَاعٌ قَلِيلٌ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۴﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا

(داخو) فائدہ | بردہ شان | اودوی دپارہ | عذاب کے | دردناک | او یہ ہغو باند | چہ یہودیان دی
(د دنیا) بردہ شان عیش دے او (بیبا) ہغوی لہ دردناک عذاب مقرر کے۔ او شوک چہ دیہودو یہ دین دی

حَرَمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ ۖ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ

حرام کرل مونز | ہغہ خہ چہ | مونز بیان کری دی | پہ تا | لہ دے نہ ورنہ | او ظلم نہ دے کرے مونز دی
یہ ہغوی باند مونز ہغہ خیزونہ حرام کری دو کوم چہ موتاتہ پخوا بیان کری دی۔ او مونز یہ ہغوی باندیہ

وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿۱۵﴾ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ

او لیکن دوی | پہ خیلو خانو تو | ظلم کولو | بیا | بیشک ستار | ہغو خلقو دپارہ
زیاتہ نہ دے کرے ، بلکہ ہغوی پخیلہ پہ خان زیاتہ کولو ۔ بیا بیشک ستار ہغو خلقو دپارہ کوموچہ

عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ

چہ عملونے وکرل | خراب | پہ ناپوہنی سرہ | بیا توبہ وکری | پس لہ دے نہ
یہ ناپوہنی سرہ بد عملونہ وکرل بیا لہ ہغہ نہ پس ہغوی توبہ وکری اوخیل

وَأَصْلَحُوا ۖ إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۶﴾

او اصلاح وکری | بیشک ستار | پس لہ ہغہ نہ | بخبوتک | مہربان دے
خان سم کری تو پس لہ دے نہ ستار یقیناً ۔ بخبوتک مہربان دے

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا ۖ وَلَمْ يَكُ

بیشک | ابراہیم | دو | لوئے پیشوا | فرمانبردار | داللہ | یوحیزیے (حق تہ مائل) | اودہ دوہغہ
بیشک ابراہیم (د خلقو لوئے پیشوا) داللہ تعالیٰ فرمان مونکے او صرف حق طرف تہ مائل دو ۔ اوہغہ لہ

مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۷﴾ شَاكِرًا ۖ لِّأَنْعَمِهِ ۖ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ

لہ مشرکانونہ | شکر کونکے دو | دہغہ د نعمتون | ہغہ د غور کرے دو | اودہ تہ ہڈا وکرل
مشرکانونہ نہ وو ، داللہ تعالیٰ د نعمتون شکر گزار دو ، داللہ تعالیٰ دے غور کرے دو (او یہ سمہ

إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۱۸﴾ وَاتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَإِنَّا

سمہ لاسے طرف تہ | اودر کرہ مونز دہ تہ | پہ دنیا کئے | بشیکرہ | اد بیشک دے بہ
لاسے روان کرے دو ۔ او مونز ورتہ پہ دنیا کئے ہم نہ حالت وکرے دو او یہ آخرت

فِي الْآخِرَةِ لِمَنِ الصَّالِحِينَ ﴿۱۹﴾ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ

پہ آخرت کئے ہم | لہ نیکو بند کانونہ وی | بیا مونز دوی وکرہ | ستا طرف تہ | چہ پیروی وکرہ | د دین
کئے خویہ صالحان کئے شمیر دے ۔ بیا مونز تاتہ داوحی وکرہ چہ د ابراہیم پہ لاسہ

إِذْ هَمَّ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٣﴾ إِنَّمَا جَعَلَ

د ابراهيم | چيو مخيزو | او نه وو | له مشرکانو نه | بيشڪه مقرر ڪري شوه وو
روان اوسه چيو مخيزو وو | او په مشرکانو ڪنه شامل نه وو - (د) سبت (احترام) خوپه هغه

السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ

(احترام) دَورے دَعالی | پہ ہُو خَلقو بانڈی | کومو چہ اختلاف وکرو | پہ ہنغ کینے | اوبیشکھ | ستارب | بہ فیصلہ وکری
چامقر رشوے وو چہ پہ دے حقلے اختلاف کرے وو | اوبیشکھ ستارب بہ دَ قیامت پہ ورخ

بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٣﴾ اُدْعُ

دَدُو پِه مینِ کُنِ | پِه وِر مَد قیامت | پِه هغه هُ کُنِ | چِه دُو یِ پِه هُ کُنِ اختلاف کولو | دعوت وِ کِرِه (خلقو)
د دُو یِ پِه مینِ کُنِ فیصله وِ کِرِی پِه کومو خبرو کُنِ چِه دُو یِ اختلاف کولو . تَه دَخیل رِب

إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ

دَخیل رب دلا رے طرف ته | په حکمت | او په نصیحت | ښه سره | او بحث وکړه دوی سوه
دلا رے طرف ته په حکمت او په نصیحت سره بلنه کوه ، او دوی سره په

بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۖ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ

پہ داسے طریقہ | چہ بنہ وی | بیشکہ | ستارب | ہغہ بنہ پوہیدری | پہ ہغہ چاہہ | گمراہ شو
بہترہ طریقہ بحث کوہ ، بیشکہ ستارب نہ بنہ معلومہ دکہ چہ شوک دہ ہغہ دلا رہے نہ

عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۝ وَإِنْ عَاقَبْتُمْ

دَھغہ دَلا رہے تہ | اوھغہ بنی پوھیری | یہ سمہ لاسموندونکو | اوکھ چرے | تاسو بدلہ اخلو
نکرا شوے دے؟ اوھغہ دَھدایت خاوندان ہم بنی پیڑنی - اوکھ تاسو بدلہ اخلو

فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ ۖ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ

نوتا سو بدله داخلے | پہ مثل دھے | چہ تاسوسہ معاملہ شوکہ پہ ہے | اوکے چرے تاسو صبر و کړی | نو خانخا دا
غواړی نو بس دومره قدر درد ورته ورسوئ شو مره چہ تاسو رسوئ وی اوکے صبر و کړی نو دا کار د

خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿١٢٦﴾ وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ

نبیؐ دے | صبر کو نکو دیارہ | اوتہ صبر کوہ | اونہ دے صبر ستا | مگر دالہ پہ مدد
صبر کو نکو دیارہ | دیر بہتر دے | او (اچھی خبرہ!) تہ صبر کوہ | وستا صبر خو بس | دالہ تعالیٰ پہ توفیق

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾

اوتہ مہ عمر کیلئے | پہ دوی باندی | اونہ تنے | زہ کا تنک | لہ ہفتہ نہ | پہ دوی تے تد پیر کو
دے اود دوی پہ حال غم مہ کوہ ، اود دوی پہ فریبونو خیل زہ مہ تنکوہ

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٧٨﴾

بیشکہ اللہ | سرہ دے | ذہن خلق | ہم یہ ہیں | وہ ایسے ہیں | جو اللہ کے ساتھ ہوں گے۔

بیشک اللہ تعالیٰ دھقہ چا سرہ مل دے شوک چہ یرہیز کاروی او شوک چہ بنہ سلوک ساقی
بیشک اللہ | سرہ دے | دھقہ ملو | چہ یرہیز کاروی | او هغو خلقو (سرہ دے) | چہ نیکی کوونکی دی -

سُورَةُ بَنِي إِسْرَائِيلَ مَكِّيَّةٌ مِائَةٌ وَ (شروع) دَاللہ پہ نوم چہ لوئے مہربان دیر زیات رحم کوونکے ۵ پہ دے کئے ۱۱۱ ایقونہ او ۱۲ رکوع کا دی سورۃ بنی اسرائیل پہ مکہ کئے نازل شو شروع کوم دَاللہ پہ نوم چہ لوئے مہربان دیر زیات رحم کوونکے دے۔

سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
پاک دے | ہفتہ ذات چہ | بوئے تلو | خیل بندہ | دَشیے | لہ مسجد | حرام نہ
(اللہ) ہفتہ پاک ذات دے چہ خیل بندہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم لے شپہ پہ شپہ د مسجد حرام (خانہ کعبہ) نہ
إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ

طرف د مسجد اقصیٰ نہ | ہفتہ کوم لہ چہ | برکت و در کرد موزن | چار چا پیرہ د ہفتہ | چہ و بنیابو موزن دہ
مسجد اقصیٰ (بیت المقدس) نہ بوتلو چہ د ہفتہ کیر چا پیرہ (علاقہ) لہ موزن برکتونہ و رکری دی چہ موزن دہ تہ خیل
مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ① وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ
خیل نخبے | بیشک ہفتہ | آوریڈونکے | لیدونکے دے | ادور کرد موزن | موسیٰ تہ کتاب | اوموزن جو رکروہفتہ
نخبے و بنیابو، بیشک اللہ تعالیٰ آوریڈونکے اولیدونکے دے اوموزن موسیٰ لہ کتاب و رکرو ادو کتاب موزن

هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ أَلَّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكَيْلًا ② ذُرِّيَّةَ مَنْ
ہدایت | بنی اسرائیل د پاره | چہ تاسو مہ نیسی | بے لہ مانہ | خوک کار ساز | اولادہ د ہفتہ چا
بنی اسرائیل د پاره د ہدایت ذریعہ کر خولے وک چہ (خبردار) زمانہ بغیر بل ہیشوک خیل کار ساز و نہ کپڑی لے د ہفتہ چا اولادہ

حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ③ وَقَضَيْنَا
موزن سوارہ کرل | د نوح سرہ | بیشک ہفتہ دُو | بندہ | شکر گزار | اولیکلی دو موزن
چہ موزن د نوح سرہ (پہ کشتی کئے) سوارہ کپڑی وئی، بیشک نوح یو شکر گزار بندہ وو۔ اوموزن بنی اسرائیل تہ پہ

إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ
بنی اسرائیل د پاره | پہ کتاب کئے | چہ تاسو بہ فساد کوئی | پہ زمکہ کئے | دوہ خلہ
خیل کتاب کئے دا خبرہ پہ گو تہ کرے وہ چہ تاسو بہ پہ ملک کئے دوہ خلہ فساد کوئی

وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا ④ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا
او تاسو خانہ سرکشی کوئی | سرکشی لویہ | پس ہر کہ چہ راشی | دوخت دے وعدے | پہ دواہ و کئے ورومبی | نور و بہ لیر و
او دیرہ سرکشی بہ کوئی | پس ہر کہ چہ پہ دوو کئے د ورومبی وعدے (د پورہ کیدو) دوخت رانے

عَلَيْكُمْ عِبَادَ النَّارِ أُولَىٰ بِأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ
پہ تاسو باند | خیل بندکان | جنگیالی | سخت | پس دوی بہ ورنوئی | پہ مینہ د کورونو کئے
نوموزن پہ تاسو باند خیل داسے بندیان و گو مارل چہ ہفتوی دیر جنگیالی وو، نوستاسو پہ کورونو درنوتل او داہوہ

وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ⑤ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ
و داہوہ وعدہ وہ | چہ پورہ کید لہ یہ | بیاموزن در کرلہ | تاسوتہ | غلبہ | پہ دوی باند | اوموزن تاسو مہ در کردو
داسے وعدہ وہ چہ خانہ پہ پورہ کید لہ۔ بیاموزن (دو بارہ) تاسولہ پہ ہفتوی باند غلبہ در کرلہ او پہ مالونو او پہ

بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ⑥ إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ

پہ مالون | او خانو نو سره | او مونږ جو پرکړئ تاسو | زيات | لښکر | که چرې نیکې وکړه تاسو | نو نیکې مو وکړه
خانو مو ستاسو امداد وکړه | او تاسو نه مویو لومړۍ ټولۍ جوړه کړه - که تاسو ښه کوئ | نو خپل خان د پاره

لَا أَنْفُسَكُمْ قَفَّ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا ۖ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ

د خپلو خانو د پاره | او که چیرې تاسو بدې وکړه | نو خپلو خانو د پاره | بیا هرکله چه راغی | (وخت) د دویمې وعده
ښه کوئ ، او که بد کوئ نو خان سره به بد کوئ ، نو بیا چه د دویمې نېټې وخت راغی

لَيْسَ بَشَرًا ۚ وَلِيَذَّخَّرَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ

چه دوی وران کړي | مخونه ستاسو | او چه دوی داخل شي | جومات ته | څنگه چه د دواړو داخل شوو | په اول ځل
چه هغه (دښمن) ستاسو مخونه وران کړي او هغوی په مسجد (اقصی) کښه ورننوځي لکه چه هغوی په اول ځل درنوځي

وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا ۚ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ

او چه تاسو کړي | کوم ځمکې چه غلبه بیا مومي | په پورتنۍ کولو سره | امید ده | ستاسو رب | هغه به رحم وکړي په تاسو
و دا د اچې کوم ځمکې غلبه بیا مومي هغه پوره برباد کړي - امید ده چه ستاسو رب په تاسو رحم وکړي

وَإِنْ عُدْتُمْ عَدُنَا ۖ وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ

او که چیرې | تاسو را و پس کښې | نو مونږ به هم را و پس شو | او جوړه کړو مونږ | دوزخ | کافرانو د پاره
او که تاسو بیا هغه څه وکړل نو مونږ به هم هغه کوو او مونږ دوزخ کافرانو د پاره قید خان جوړه

حَصِيرًا ⑧ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ

قید خان | بیشکه دا | قرآن | لاسه ښائی | هغه کومه چه | د ټولو نه ښه ده | او زیره وړکوي
کړه ده - بیشکه دا قرآن هغه لاسه ښائی کومه چه بالکل ښه ده ، او کوم ایماندار

الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ⑨

مؤمنانو ته | هغه کوم چه | عمل کوي | ښه | چه بیشکه دوی له | اجر ده | لومړۍ
چه نیک کارونه کوي هغوی ته زیره وړکوي چه د هغوی د پاره ډیر لومړۍ اجر مقرره ده -

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ ۖ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ⑩

او دا چه کوم خلقي | ایمان نه راوړي | په آخرت | مونږ تیار کړه | هغوی پاره | عذاب | دردناک
او دا چه کوم خلقي په آخرت باندې ایمان نه راوړي مونږ هغوی د پاره دردناک عذاب تیار کړه ده

وَيَذَّخَّرُ الْإِنْسَانَ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ ۖ وَكَانَ الْإِنْسَانُ

او د دعا کوي | انسان | د بدې | په شان د دعا د ده | د نیکۍ | اوده | انسان
او ځنې انسانان د عذاب د پاره داسې دعا غواړي لکه چه هغه د نیکۍ دعا غواړي | او انسان ډیر تلوار کوونکي

عَجُولًا ⑪ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ ۚ لِيَذَّكَّرُوا

تلوار کوونکي | او مونږ جوړه کړي | شپه | او ورځ | دوه ځنې | په نوره کړه مونږ | ځنېه | د شپې
دې - او مونږ د شپې او ورځې ته دوه ځنې جوړه کړي دي نو د شپې هغه ځنېه موقتې کړې

وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ

او جوہ کرہ مونڊ | نختہ دورے | روپانہ | چہ تاسو ورتوئی | فضل (روزی) | د رب خیل
دہ او دورے نختہ موروشانہ کرے دہ | چہ تاسو | پکنے د خیل رب فضل لتوے شی

وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ ۚ وَكُلُّ شَيْءٍ فَصْلَانُهُ

او چہ تاسو معلوم کړئ | شمیر | د کلونو | اد حساب | اد هر خیز | مونڊ بیان کړو
او چہ د کلونو شمیر او (نور) حساب درته معلوم کړئ ، او هر خیز مونڊ په تفصیل سره بیان

تَفْصِيلًا ۚ وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ ۚ وَنُخْرِجُ

په تفصیل سره | او هر انسان | زوړند کړو مونږ | دده قسمت (علمنامه) | دده په غاږه کښه | او مونږ به راویسو
کړے دے - او مونږ د هر چا علمنامه د هغه د غاږه امیل کړے دے ، او د قیامت په

لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا ۚ ۱۳ اِقْرَأْ كِتَابَكَ ۚ

دده دپاره | په ورځ د قیامت | یو کتاب | چہ د به موی هغه | سپردلے | دلوله | خپل کتاب (علمنامه)
ورځ به ورته یوه علمنامه مخامخ کړدو چہ سپردلے به ئے و وینی (اودیه وئیلے شی) خپله علمنامه دلوله

كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ۚ ۱۴ مَن اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا

کافی ئے | ته پخپله | نن ورځ | د خپل ځان خلاف | حساب اخستونکے | چاچہ | لارۍ بیا موندۍ | نوبیقینا
نن ته د خپله علمنامے د حساب دپاره | په خپله کافی ئے - څوک چہ په سمه لار ځی نوبیقینا د

يَهْتَدَىٰ لِنَفْسِهِ ۖ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۚ وَلَا تَزِرُ

هغه لارۍ بیا موندۍ | خپل ځان دپاره | او څوک چہ گمراه شو | نوبیشک چہ گمراه شو | خپل ځان دپاره | اونه وچتوی بیته
خپله فائده دپاره ځی ، او څوک چہ بے لارۍ شی نو هغه د خپل نقصان دپاره بے لارۍ شی او هیڅوک به د

وَاِزْرَةً ۚ وَزَرًا خَرَىٰ ۚ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ۚ ۱۵

څوک پیته وچتوئکے | پیته د بل | اونه یو مونږ | عذاب ورکوونکی | تر دے چہ | مونږ ولیږد | څوک پیڅیر
بل پیته نه وچتوی ، او مونږ عذاب نه ورکوو ترڅو چہ یو پیڅیر ونه لیږو

وَإِذَا أَرَدْنَا أَن نُّهْلِكَ قَرْيَةً ۖ أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا

او هر کله چہ | مونږ وغواړو | چہ مونږ هلاک کړو | یو کله | نو مونږ حکم وکړو | د هغه مالدارو خلکو ته | نو هغوی نافرمانی وکړه په دے
او هر کله چہ مونږ اراده وکړو چہ یو کله د هلاک کړو نو د هغه ځلے مالدارو خلکو ته حکم وکړو نو (د هکونو منلو په ځان) هغوی

فَفَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ ۖ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا ۚ ۱۶ وَكَمْ أَهْلَكْنَا

بیان تہ شونځی په هغوی باند | خبره (د عذاب) | پس هلاک کړل مونږ هغوی | په یو کسان هلاک | او څومره | مونږ هلاک کړل
پکښه وړانف شروع کړی نو د عذاب تاپه پرے د لکی نو مونږ د تباہ او برباد کړو او مونږ څومره (دیر) امتونه

مِنَ الْقُرُونِ مِن بَعْدِ نُوحٍ ۚ وَكُنِيَ بِرَبِّكَ بِذُنُوبٍ عِمَادَةٍ

کلی | د نوح نه پس | او کافی دے | ستارې | په گنا هونو | د بندگانو خپلو
د نوح علیه السلام نه پس هلاک کړی دی ، او د کافی دے چہ ستارې د خپلو بندگانو د گنا هونو نه

خَيْرًا ۱۷ بَصِيرًا ۱۸ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا

خبردار | بینا | شوک چہ | غواہی | پہ تندی (پہ دنیا کئے) | مونہ بہ ذر و رکڑ | ہفتہ | پہ دے دنیا کئے
خبر دے اور حثہ وینی موری شوک چہ پہ تندی د دنیا (گتھو) خواہش لری مونہ بہ ورلہ پہ تندی پہ دنیا کئے

مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا

خومرہ چہ مونہ و غواہ | چاد پارہ | چہ مونہ و غواہ و | ہیا | مونہ مقرر کرے | ہفتہ | پارہ | دوزخ | ہفتہ | داخلہ پہ دے کئے
ورکڑ و خومرہ چہ و غواہ و او د چاہہ خلقہ چہ و غواہ و ، خوبیا بہ ورلہ دوزخ تیار کرو چہ پہ ہفتہ کئے بد حالہ

مَذْمُومًا مَدْحُورًا ۱۹ وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا

بد حالہ | شرے شوے | او شوک چہ غواہی | آخرت | او کوشش و کرہ ہفتہ | د پارہ | د مناسب کوشش
او بد چالہ ورنوئی | او شوک چہ د آخرت خواہش ساتی او ہفتہ | د ہفتہ | پہ مناسب کوشش و

وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ۲۰ كَلَّا نَبْدُ هَٰؤُلَاءِ

او دے مؤمن دی | پس ہم داخل دی | چہ کوشش د دوی | قبول شو | ہریولہ | مونہ و رکڑ و | دوی تہ ہم
او مؤمن ہم وی ، نو د داسے خلقو کوششوتہ بہ مقبول وی ۔ مونہ د ہرچا امداد کو د دوی ہم

وَهُؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ ۖ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ۲۱

او دوی تہ ہم | لہ بخشش | د رب ستانہ | اونہ دے | بخشش | ستادرب | منع شوے
او د ہفتوی ہم داستا درب و رکڑ دے ، او ستادرب و رکڑ پہ چاہند نہ دے ۔

أَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۖ وَلِلْآخِرَةِ الْكِبْرُ دَرَجَاتٍ

وگورہ | چہ خٹکے | مونہ فضیلت و رکڑ و | حنولہ | پہ حنو بانڈ | او خامخا آخرت دے | لوبو درجو والا
تہ وگورہ ! چہ مونہ دوی لہ خٹکے پہ یوبل بانڈ (پہ دنیا کئے) فضیلت و رکڑ دے او البتہ د آخرت درجے د قولونہ لوتے

وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا ۲۲ لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا

او د پرلوتے | پہ فضیلت کئے | مہ مقررہ | د اللہ سرہ | شوک بل معبود | پس تہ بہ کیشینے | بد حالہ
او پہ فضیلت کئے د قولونہ زیاتے دی ۔ اللہ سرہ شوک بل معبود مہ جوہرہ ، کئی بد حالہ بے مددگارہ بہ

مَّخْذُورًا ۲۳ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا يَٰهٗ وَبِالْوَالِدَيْنِ

بے مددگارہ | او حکم کرے دے | ستارب | چہ عبادت مہ کوئی | مکر صرف ہفتہ | او موریلار سرہ
ناست پاتے شے ۔ او ستارب دا حکم کرے دے چہ بے دہفتہ تہ د بل ہیچا عبادت مہ کوئی او موریلار سرہ

إِحْسَانًا ۖ إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا

احسان کوئی | کہ چہ دوی ورسیری | تاسرہ | بوہا والی تہ | یولہ دوی نہ | یادوی دواہہ
نبہ سلوک ساتی ، کہ پہ دوی کئے یو یا ہفتہ دواہہ ستا پہ وھانس بوہا والی تہ ورسیری

فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَوْفٍ ۖ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا

پس مہ وایہ | دوی تہ | اف دہم | اور تہ مہ کوہ دوی تہ | او وایہ | دوی تہ | خبرہ
نو تاسو دوی تہ اف قدرلہ ہم و نہ کرئی او دوی مہ رہتی | او دوی سرہ پہ نرمی خبرہ

کَرِيمًا ۲۳) وَخَفِضَ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ

نبیہ | اوسکتہ کمرہ | دوی دپارہ | مہ | د عاجزی | لہ مہربانی نہ | اووایہ
کوہ - او دھغوی پہ وہاند پہ مینہ محبت سرہ د عاجزی نہ تہیت وسیرہ ، او داسے دایہ چہ

رَبِّ اَرْحَمُهُمَا كَمَا رَيِّنِي صَغِيرًا ۲۴) رَبِّكُمْ اَعْلَمُ

اے ربہ زما! | پہ ددولہ رحم وکرہ | لکہ ٹنکہ | چہ دوی ذہ پالیم | بہ وہو کوالی کئے | ستاسورب | نبیہ پوہیری
اے زما ربہ! | پہ ددولہ واند رحم وکرہ | لکہ چہ دوی پہ وہو کوالی کئے زما پالنے کمرہ دہ ، حقہ چہ ستاسوپہ

بِمَا فِي نَفْسِكُمْ ۲۵) اِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ

پہ ہفہ | چہ ستاسوپہ زہ نوکئے | لکہ چرے یی تاسو | نیکان | نو بیشکہ ہفہ | دے | رجوع کو نوکو دپارہ
زہ نوکئے دی ستاسورب نبیہ معلوم | لکہ تاسو نیکان یی ، نو ہفہ د توبے ایستونکو خلقو د پارہ

غَفُورًا ۲۵) وَاِنَّ الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ

مخبونکے | اوورکرہ | رشتہ دارتہ | حق دہفہ | اومسکین | اومسافرتہ
مخبونکے دے - او رشتہ دار ، محتاج او مسافر تہ دھغوی حق وکرہ

وَلَا تُبْذَرُ تَبْذِيرًا ۲۶) اِنَّ الْمُبْذَرِينَ كَانُوا اِخْوَانَ الشَّيْطَانِ

اوفضول خرقی مہ کوہ | پہ فضول خرقی کولوسر | بیشکہ فضول خرچہ کوونکی | دی | ورونہ | دشیطانانو
اومال بے حایہ مہ الوزوہ | بیشکہ فضول خرچہ خلق د شیطانانو ورونہ دی

وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ۲۷) وَاِمَّا تَعْرِضْنَ عَنْهُمْ

اودے | شیطان | دخیل رب | ناشکرہ | اوکے چرے تہ مخرواہوے | لہ دوی نہ
اوشیطان دخیل رب حیر زیات ناشکرہ دے اوکے چرے تہ لہ دوی نہ خنک کوے دپارہ

اِبْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِّنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا

پہ انتظار کئے | د رحمت | دخیل رب | چہ تہ امید کوے دھغ | نو وایہ | ہغوی تہ | خبرہ
د دے چہ ستادرب لہ طرف تہ ہفہ خراخی راشی چہ ستاورتہ امید و نہ دی نو ہغوی تہ پہ نرمی سرہ جواہ

مَّيْسُورًا ۲۸) وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً اِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا

پہ نرمی | اومہ ساتہ | خیل لاس | تہ لے | خیل ختہ پورے | اومہ خوروہ ہفہ
وہ کوہ - او خیل لاس خیل ختہ پورے تہ لے مہ ساتہ یعنی شوم مہ جوہیرہ) ، او نہ لے بالکل پراستی

كُلَّ الْبَسِطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا ۲۹) اِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ

پہ پورہ خورولوسرہ | پس تہ بہ کینے | ملامتہ | تش لاسے | بیشکہ ستارب | فراخہ کوی
چلوہ ، کئی ملامتہ تش تور لاس بہ ناست پاتے شے ، بیشکہ ستارب چادپارہ چہ غواہی

الرِّثْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۳۰) اِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ

روزی | چادپارہ چہ غواہی | اوتنکوی | بیشکہ ہفہ | دے | پہ خیلو بند کاوہ
رثق فراخہ کوی او (چادپارہ چہ غواہی) تنکوی
یقیناً ہفہ لہ خیلو بند کاوہ نہ نبیہ

خَيْرًا بَصِيرًا ۳۰ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةً إِمْلَاقٍ

خبردار | دانا | اومہ وژنی تاسو | اولاد خپل | له ویرے | دتنگدستی نه خبردے اوهرغه وینی کوزی، او خپل اولاد د غریبی د ویرے نه مه وژنی،

نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ ۖ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطَاً كَبِيرًا ۳۱

مونږ | روزی ورکوو دوی ته | اوتاسونه هم | بیشکه د دوی وژل | ده | گناه | لویه مونږ هغوئ له هم روزی ورکوو اوتاسوله هم، بیشکه د دوی وژل ډیر غټ جرم ده

وَلَا تَقْرَبُوا الزَّوْجَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً ۖ وَسَاءَ سَبِيلًا ۳۲

اومہ نزدې کیږی | زنا ته | بیشکه دا | ده | بے حیائی | اوبده | لار ده او د زنا خوانه هم مه ورنزدې کیږی داغټه بے شرمی ده او ډیره خرابه لار ده.

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ۖ

اومہ وژنی | (هغه) نفس | کوم چه حرام کړې ده | الله | مکر | په حق سره او هغه نفس مه وژنی د کوم (وژل) چه الله تعالی حرام کړی دی مکر په جائزه

وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيٍّ سُلْطٰنًا

اوڅوک چه ووژل شو | په ظلم سره | پس مونږ ورکړې ده | د ده وارث ته | قوت (اختیار) اوڅوک چه برناحقه ووژل شی نو مونږ د هغه وارث ته اختیار (د قصاص) ورکړې ده

فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ۳۳ وَلَا تَقْرَبُوا

پس زیاتنه کوی | په وژلو کې | بیشکه د ده | به مدد کول شی | اومہ نزدې کیږی نو ده له پکار دی چه ده قاتل | په وژلو کې زیاتنه کوی له چه ده نه مدد ورکړې شو | او د یتیم مال ته

مَالِ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ

مال | د یتیم ته | مکر په هغه طریقه | چه هغه | د ټولو نه ښه وی | ترده چه | هغه ورسپړی نردې هم مه حتی مکر صرف په هغه طریقه چه د ده په حق کې غوره وی نردې چه هغه پوځ غر

أَشَدُّهُ ۖ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ ۚ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ۳۴ وَأَوْفُوا

خپله ځوانی ته | او پوره کوئ | وعده | بیشکه | د وعدې به | تپوس کول شی | او پوره وړکوئ ته ورسپړی او د وعدې پابندی ساتئ بیشکه د وعدې به حقله به تپوس پوښتنه کیږی او چه د

الْكَيْلِ إِذَا كَلَّمْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطِ الْمُسْتَقِيمِ ۖ ذَلِكَ خَيْرٌ

پیمان | هرکله چه تاسو پیمان کوئ | اوتول کوئ | په تله | سمه | دا | به تره پیمان کوئ نو پوره پوره پیمان کوئ او چه توله کوئ نو | په سمه برابرک تله باند توله کوئ دا ډیر غوره ده

وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ۳۵ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ ۖ

او ډیره ښه ده | په لحاظ د انجام | اومہ څه | هغه غیږ پس چه نشته د | تاته | د هغه څه | علم او د انجام په لحاظ سره د ټولو نه ښه ده | او په هغه خبره پس مه څه د کوم چه تاته | پوځ | علم نه دی

إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ

بیشک | غوبن | اوسنرک | اوزہک | دہریو ددوی بہ | لہ دک نہ
بیشک | د غوبونو | سترکو اود زہک | د دے تلوو خیزونو بہ حقلہ بہ دہرچانہ پوشتنہ

مَسْئُولًا ۳۶ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ

نپوس کیوی | اوتللمہ کوہ | پہ زمکہ کنے | پہ غروسرہ | بیشک تہ | ہیئ کل نہ شے شلوے
کیوی - | او د زمکہ پہ مخ ایغ نیغ مہ گرہہ | تہ خو نہ زمکہ شلوے

الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ۳۷ كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ

زمکہ | او ہیئ کل نہ شے رسید | غرونو تہ | پہ اوردوالی کنے | داستول | خراب کارونہ
شے اونہ پہ اوردوالی کنے غرونو تہ رسید لے شے - | داتول خراب کارونہ ستادرب پہ

عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ۳۸ ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَى إِلَيْكَ رَبُّكَ

ستادرب پہ نزد | ناخونہ دی | دا (پہ ہفہ خبرو) کنے دی | چہ وحی رالیہ دہ | ستا طرف تہ | ستارب
نزد بالکل ناخونہ دی - | دا (تولے) خبرے پہ ہفہ حکمت کنے شمیردی چہ ستا پیروس دکار

مِنَ الْحِكْمَةِ ۳۹ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُلْقَى

لہ حکمت نہ | او مہ جوہوہ | د اللہ سرہ | خوک بل معبود | چہ بیاتہ وغورزکے
ناتہ رالیہ دے - | او د اللہ تعالیٰ سرہ بل معبود مہ شریکوہ | کنی پہ دوزخ کنے

فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ۴۰ أَفَأَصْفُكُمْ رَبُّكُم بِالْبَنِينَ

پہ دوزخ کنے | ملامتہ شوے | شرلے شوے | آیا غورہ کروی بی تاسو | ستاسورب | خامنود پارہ
بہ ملامتہ او ذلیل وغورزولے شے - | (لے مشرکانو) آیا ستاسورب تاسولہ جو خامن درکرل

وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلِكَةِ إِنَاثًا إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ۴۱

اونیولی دی | فریثہ (خان د پارہ) | لونہہ | بیشک تاسو | البتہ وایی | خبرہ دیرہ (سختہ)
او پچیلہ ہفہ (خان لہ) فریثہ لونہہ جوہے کروی دی؟ بیشک تاسو دیرہ سختہ خبرہ کوئی

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ

اویقیئاً موثر پہ رنگ رنگ بیاکرے | پہ دے قرآن کنے | چہ دوی نصیحت حاصل کروی | اونہ زیاتوی دوی (داقران)
وموثر پہ دے قرآن کنے (د توجید مضمون) پہ رنگ رنگ بیان کرے | چہ دوی پیکر نہ پوہہ شی - مگر د دے نہ خو

إِلَّا نُفُورًا ۴۲ قُلْ تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ يَحْضَرُكُمْ

مگر | پہ نفرت کنے | دواہہ | کہ چرے دے | ہفہ سرہ | نور معبودان | لکہ شکہ چہ | دوی وائی
د دوی (کفارو) نفرت نور زیاتیوی - ورتہ وواہہ کہ چرے اللہ تعالیٰ سرہ نور معبودان ہم وے لکہ چہ دوی وائی

إِذَا لَا تَتَغَوَّاهُ إِلَى ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ۴۳ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى

نود غہ دخت بہ | دوی ضرور لہوے وہ | د عرش د مالک طرف تہ | خفہ لاسرہ | پاک دے ہفہ | او اوچت دے
نوپہ دے صورت کنے بہ دوی د عرش د مالک طرف تہ ضرور شہ لاسرہ لہوے وہ - ہفہ د دے خبرونہ پاک دے

عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ۝ تَسْبِيحٌ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ

له هغه څه نه | چه دوی دای | په اوچتوالی | لوی سره | پاک بیانوی | دهغه | آسمانونه | ادوه واره
اوڅه چه داخل دای له هغه نه هغه زیات اوچت اولی دے - ادوه آسمانونه اوزمکه او هغه ټول خیزونه

وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِّن شَيْءٍ إِلَّا يَسْبِيحُ بِحَمْدِهِ

اوزمکه | اوهر هغه څه چه په دے دی | اونه دے | هیڅ خیز | مگر پاک بیانوی | دهغه په حمد سره
چه په دے کښه آباد دی دهغه پاک بیانوی اودله خیز نشته چه هغه دالله دتقریف سره دهغه پاک

وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ۝

لیکن | تاسو نه پوهیږئ | په تسبیح یادولو دوی | بیشکه هغه | دے | دذغم غاوند | بخښونکي
نه بیانوی | خوتاسو د هغوی په تسبیح نه پوهیږئ | بیشکه هغه دیر | حلیم (او) | بخښونکي دے -

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

اوهر کله چه لوله ته | قرآن | مونږ کوو | په مینو سنا | او په مینو دهغه چا کښه | چه ایمان نه راوړي
اوهر کله چه ته قرآن لوله ، نو مونږ سنا او او دهغه خلقو تر مینو چه په آخرت باند ایمان نه

بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا ۝ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمُ آكِنَةً

په آخرت | یوه پرده | پټه | او مونږ غور زولی دی | ددوی په زړونو | پردے
راوړی یوه پټه پرده راواچوو - او مونږ د هغوی په زړونو دا سے پردے واچو چه

أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ

چه دوی پوه نه شي په دے | او ددوی په غوږونو کښه | دروند واک | اوهر کله چه | ته یاد وے | خپل رب
هغوی پرے پوهه نه شي او د هغوی په غوږونو کښه دروند والے پیداکوو ، اوهر کله چه ته په قرآن کښه یوازے

فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوْ عَلَىٰ أَذْبَارِهِمْ نُفُورًا ۝ نَحْنُ أَعْلَمُ

په قرآن کښه | یوازے | اودوی کړئ | په شاگانو خپلو | په نفرت | مونږ ښه پوهه یو
د خپل رب ذکر کوے ، نو هغوی ورا ته شا کړی او په نفرت سره ترے نه روان شي ، مونږ ته ښه معلومه

بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ

په کوم غرض چه | دوی آوری دا | هر کله چه | دوی غوږ ږدی | ستا طرف ته | اوهر کله چه دوی
ده چه د کوم غرض دپاره داخل کوی | څه وخت چه دوی تاته غوږونه نیسي اوڅه وخت چه دوی

نَجْوَىٰ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا

پټه پټه صلاح کله کوی | هر کله چه | وای | ظالمان | چه تاسو پیروی نه کوئ | مگر
په خپل مینو کښه پټه پټه صلاح کله کوی کوم وخت چه دا ظالمان وای چه تاسو خو په یو دا سے سری پے ران

رَجُلًا مَّسْحُورًا ۝ أَنْظِرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ

دیوسری | چه په هغه جادو شوے دے | د کوراه | چه څنگه | بیانوی | تا دپاره | مثالونه
یمنی چه د جادو عمل پرے شوے دے ، کوراه کنه ! چه داخل تا دپاره څنگه څنگه مثالونه بیانوی

۱۷

فَضَلُوا ۖ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا ۖ عِزَّاكُمَا

پس دؤے لاس شول | پس دوی نہ شی موندلے | لاسہ | اودوی وائی | آیا هرکه چه مونبر شو
نودوی پخبله همراہ شوی دی اوسمه لاس موندلے نہ شی۔ اودوی وائی چه آیا هرکه مونبر همدوکی او (بیا)

عِظَامًا وَرُفَاتًا ۖ إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٤٩﴾ قُلْ

هه دوکی | او چوره | آیا مونبر به | بیا راپا خولے شو؟ | په پید اوشت | نوی کنے ؟ | ووايه
چوره شو نو د نوی سری به بیا راپید اکیدو او بیا به راتولیدو ؟ ورته ووايه

كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٥٠﴾ أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ

شی تاسو | کانری | یا اوسپنه | یا یوبل خه خیز | له هغه خه نه | چه لوئ دوی
چه تاسو کانری شی | یا اوسپنه شی ۔ یا خه بل سخت خیز چه ستاسو په خیال کنے (د هغه ژوندی کیدل)

فِي صُدُورِكُمْ ۖ فَسَيَقُولُونَ مَنِ يُعِيدُنَا ۖ قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ

ستاسو په سینو (زهدنو) کنے | بیا زبر به ووائی | خوک به | مونبر بیا پید اکړی | ووايه | هغه کوم چه | تاسو پید اکړی
دیر گوان وی نودوی به خورس ووائی چه بنه نو مونبر به خوک بیا ر ژوندی کوی ؟ وژ ووايه چا چه تاسو په ورومی

أَوَّلَ مَرَّةٍ ۖ فَسَيَنْغَضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ

په اول ځل | پس دوی به و خوزوی | ستا طرف ته | خپل سر ونه | او و به وائی | کله به وی دا
ځل پید اکړی وئ؟ نو (په تعجب سره) ستاسو په مخکې به سر ونه و خوزوی (یعنی خبره به نه منی) او تپوس به وکړی چه د

قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٥١﴾ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ

ووايه | شاید | چه هغه وی | نزدے | په کومه ورځ چه | هغه راوبلی تاسو | تاسو جوړ وړ کوی (تعبیل به کوی)
به کله وی ورته ووايه کیدک شی چه هغه وخت نزدے راغلی وی ، دابه په هغه ورځ وی چه (الله به) تاسو راوغواړی

بِحَمْدِهِ وَتَنْظُنُونَ أَنَّ لَكُمْ إِلَهًا ۖ وَقُلْ

د هغه په ثناء سره | او تاسو به خیال کوی | چه | تاسو په دنیا کنے | پاته شوی | مگر لبر ساعت | اودوايه
نو تاسو به د هغه تقریفونه کوی او د هغه حکم به منی اودا خیال به کوی چه تاسو خو دیر لبر ست (په دنیا کنے) پاته شوی وئ

لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۖ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزَغُ

نما بند کانونه | چه (خبره د) هغه وائی | کومه چه | د تلو نه بشه وی | بیشکه | شیطان | فساد اچوی
اوزما بند کانونه ووايه چه هغه خبره کوی چه دیرک زیاته بشه وی ، بیشکه شیطان د دوی ترمنځه فساد

بَيْنَهُمْ ۖ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿٥٢﴾ رَبُّكُمْ

د دوی په منځ کنے | بیشکه | شیطانات | دے | د انسان | د بنمن | بنکاره | ستاسو رب
اچوی ، بیشکه شیطان د انسان بنکاره د بنمن دے ۔ ستاسو رب

أَعْلَمُ بِكُمْ ۖ إِنَّ يَشَاءُ يَرْحَمَكُم ۖ أَوْ إِنَّ يَشَاءُ يُعَذِّبْكُمْ ۖ ط

بشه پوهه د | په حال ستاسو | که چیر | هغه وغواړی | نورحم به وکړی په تاسو | یا که چیر هغه وغواړی | نو عذاب به درکړی تاسو
نه ستاسو حال بشه معلوم دے که چیر هغه وغواړی نو په تاسو به رحم وکړی یا که هغه وغواړی نو تاسو له به عذاب درکړی

وَرَجِلِكَ وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدُّهُمْ ط

او خپد پیاده | او شریک شه دوی سره | په مالونو کې | او په اولاد کې | او وده وکره دوی
راوځیږی ، او هغوی سره په مالونو او په اولاد کې | ځان له برخه ونیسه ، او هغوی سره وکره

وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ۴۳ اِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ

او وده نه کوی دوی سره | شیطان | مگر صرف دوه | بیشکه | بندګان زما | نشته دښت | په دوی باند
کوه او کوه وده په شیطان هغوی سره کوی هغه ټوله دوه ده - بیشکه زما په (مخلصانو) بندګانو به ستا زور

سُلْطَنٌ وَكَفَى بِرَبِّكَ وَكِيلًا ۴۵ رَبُّكُمُ الَّذِي يُزَيِّجُ لَكُمُ الْفُلْكَ

خه زور (غلبه) | او کافی ده | ستارب | کارساز | ستارب | هغه ذات ده | چه روانی | تاسو پاره | کشتی
نه چلیږی | او ستارب کافی کارساز ده - ستا سرب هغه ذات ده | چه تاسو د پاره په سهندر

فِي الْبَحْرِ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۱۱ هُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۴۶

په دریاب کې | چه تاسو ولټوی | د د کا فضل | بیشکه هغه | ده | په تاسو باند | ډیر مهربان
کېنه کشتی چلوی چه تاسو د هغه فضل (روزی) ولټوی - بیشکه هغه په تاسو ډیر مهربان ده -

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهًا

او هر کله چه | رسیږی تاسو | تکلیف | په سمندر کې | نو هیرشی | هغه څوک | چه تاسو بللی | د هغه (الله) نه سوا
او هر کله چه په سمندر کې تاسو نه خه تکلیف رسیږی نو د الله تعالی نه سوا کوم کوم چه تاسو بللی هغه تاسو نه هیر

فَلَمَّا نَجَّكُمُ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ۴۷

بیا هر کله چه | خلاصه د کرځو | د اوچه طرف ته | نو تاسو مخ واړولو | او ده | انسان | ناشکره
شی ، بیا هر کله چه هغه تاسو اوچه طرف ته رابچ کړی نو تاسو مخ واړوی ، او انسان ډیر ناشکره ده -

أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يَخْصِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ

آیا پس تاسو په ویر شوئ | چه هغه ښځه کړی | تاسو | طرف | د اوچه کې | یا راوړیږی | په تاسو باند
آیا تاسو د ځخبر نه بې غه شوی یئ چه تاسو اوچه طرف ته راوړی او په زمکه کې موبخه کړی | یا در باند د کانو شکو

حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ۴۸ أَمْ أَمِنْتُمْ

کانډی ورونه هوا | بیا به ونه مومئ | ځان د پاره | کارساز | یا | تاسو په ویر شوئ
سیلنی راوړی ، بیا تاسو د خپل ځان د پاره څوک کارساز بیا نه مومئ - یا تاسو بې فکره شوی یئ

أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا

له دښته چه هغه تاسو واپس کړی | به دښته | په دویم ځل | بیا راوړیږی | په تاسو باند | سخت طوفان
چه هغه دوباره تاسو د (دریاب) ته بوځی ، بیا په تاسو باند د هوا سخت طوفان

مِّنَ الرِّيحِ فَيَغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ۖ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْهَا

د هوا | بیا تاسو غرق کړی | به وجه د ځچه تاسو کفر وکړو | بیا به | ونه مومئ | ځان د پاره | په موبخه
راوړیږی ، بیا تاسو د ناشکری په بدله کې غرق کړی ، نو بیا به هیر څوک زمونږ نه د ښوونې

بِهِ تَبِيعًا ۶۹) وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَهُمْ فِي الْوَيْدِ

پہ ۶۹ خبرہ | خوک نیو لوالا | او بیشک | عزت و رکھو مونہ | اولاد آدم تہ | او مونہ سوارہ کرل دوی | پہ اوچہ قابل ہم بیانہ مومئی او بیشک مونہ آدم اولاد تہ عزت و رکھے دے او مونہ دوی پہ اوچہ او پہ دریاب دوارو

وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ

اوسمند رکھے | او مونہ دوی روزی و رکھہ | لہ پاکیزہ خیزونو تہ | او فضیلت و رکھو مونہ دوی | پہ دیرو باند لہ ہفہ چا کئے سوارہ گرھو او مونہ دوی لہ پاکیزہ خیزونو نہ رزق و رکھو او پہ خیل دیر مخلوقات باند موورلہ بکارہ

خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ۷۰) يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ اُنَاسٍ بِاِمَامِهِمْ ۷۱

کوم چہ مونہ پید اگری گ | پہ فضیلت و رکھو لوسر | پہ کومہ ورم | چہ راڈلو مونہ | قول خلق | ددوی دپیشوایا نو سرہ فضیلت و رکھے دے - ہفہ ورم ریا دکہ چہ مونہ بہ قول خلق د خیلو خیلو پیشوایا نو سرہ راوغوارو

فَمَنْ اَوْفَىٰ كِتَابِهِ بِيَمِينِهِ ۷۲) فَاولئك يقرءون كتبهم

پس چاہتہ چہ | و رکھے شوہ | عمل نامہ دہفہ | دہفہ پہ بنی لاس کئے | پس دغہ خلق بہ | لولی | خیلہ علم نامہ نو دچا علم نامہ چہ دہغوی بنی لاس کئے و رکھے شوہ ، نو ہغوی بہ خیلہ علم نامہ لوستل شروع کری

وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ۷۳) وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ اَعْمٰی فَهُوَ

او پہ دوی بہ ظلم نہ شی کوئے | دیوتا برابر | او خوک چہ وی | پہ دے (دنیا) کئے | ہوند | نو ہفہ رہہ او پہ ہغوی بہ دتار برابر ہم ظلم نہ کیڑی - او خوک چہ پہ دے دنیا کئے ہوند پاتے شی پس ہفہ بہ پہ

فِي الْاٰخِرَةِ اَعْمٰی ۷۴) وَاصْدُ سَبِيلًا ۷۵) وَاِنَّ كَادُوْا

پہ آخرت کئے (ہم) | ہوند (وی) | او دیرزیات بے لاکہ | دلا سے نہ | او یقینا | دو دوی نزدے آخرت کئے ہم ہوند وی او د (خلاصی) لاسے نہ بہ دیرزیات بے لاکہ وی ، او (ای نبی) دوی پہ دے خبرہ

لَيَفْتِنُوْكَ عَنِ الَّذِيْٓ اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَةً ۷۶)

چہ البتہ و غولوی تا | لہ ہفہ خیز نہ چہ | وحی کئے دہ مونہ | تاتہ | چہ نہ و تہ | پہ مونہ | بلہ خبرہ لہ دے نہ کئے دیر کو شش کئے چہ تا دہفہ وحی نہ چہ مونہ دتار دیر لے دہ و رغروی پہ دشان چہ تہ پہ مونہ باند خان نہ فہ دروغ دتار

وَإِذَا لَاتُخَذُوكَ خَلِيلًا ۷۷) وَلَوْ لَا اَنْ تَبْتَئِكَ لَقَدْ كِدْتِ

او ہفہ خت | بہ دوی نیوے و تہ | دوست | او کہ چہ مونہ ستا قدم کلک کئے نہ و | یقینا نزدے وہ او کہ تا دغے کئے و نو دوی بہ (خیل خان سرہ) خود اشنا کئے و - او کہ مونہ ستا قدم کلک کئے نہ وے نو دا خبرہ

تَرَكْنَ اِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيْلًا ۷۸) اِذَا لَا اَذَقْتِكِ ضِعْفَ الْحَيٰوةِ

چہ تہ مائل شو و | ددوی طرف تہ | لہ دشان | ہفہ وخت | بہ مونہ ٹکولے و تاتہ | غبرگہ (سزا) | دژوند عید نہ وہ چہ نہ ورتہ لہ دشان مائل شوے وے - پہ دے صورت کئے بہ مونہ نالہ پہ ژوند کئے او دمرک

وَضِعْفَ الْمَمٰتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيْرًا ۷۹)

او غبرگہ (عذاب) | دمرک (نہیس) | بیا بہ نہ موند لوتا | خان دپارہ | پہ مقابلہ زمونہ کئے | خوک مددکار نہ نیس دغبرگے سزامزہ شکولے وہ نو بیا بہ تا زمونہ پہ مقابلہ کئے ہی خوک مددکار موندلے نہ و -

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا

اوبیشکے نزدیک دو | چہ دوی تیر باسی تا | زمکے (دَمکے) نہ | چہ دوی وُباسی تا | لہ کھلے نہ | او دھمکتے
اونزدے وہ چہ دوی (کافرانو) دے زمکے (دَمکے) نہ | ستا قدمونہ خویوے وچہ نادے (ملک) نہ بہر اوباسی، خو

لَا يَلْبِتُونَ خَلْقَكَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا

بہ پاتے نہ مشی دوی | پس لہ تانہ | مکر | لب | پہ شان دے ستور | دھغہ چاچہ | ارا لیرے دو مونہ
بہ دے حال کئے بہ ہم ستاد وتلو نہ پس دوی چیر بردلتنہ پاتے شی۔ (دازمونہ پخوانے دستور) لکھ ھنگہ چہ زمونہ د

قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ۝ أَقِمِ

لہ تانہ ورائد | لہ پیغبرانو زمونہ نہ | او دے نہ موے تہ | زمونہ پہ سنت کئے | خہ بدلون | قائم کرہ
دستور دھغہ پیغبرانو پہ حقہ راغے دے چہ لہ تانہ ورائد مولیرلی وو اوزمونہ پہ دستور کئے بہ ھینگہ تبدیلی بیان موے۔

الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَىٰ غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ

مونہ | پہ وخت دزوال | دَنُور | ترتیارے پورے | دَشپے | او قرآن (لولہ)
تہ خیل مونہ کوہ، دَنُور د جارتلو نہ (پس) دَشپے ترتیارے (خوریو) پورے او (دے نہ علاوہ) دما

الْفَجْرِ ۚ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ۝ وَمِنَ اللَّيْلِ

دَصبا | بیشک | قرآن (لوستل) | دَصبا | د حاضری وخت دے (د فرشتو) | او دَشپے پہ خہ برخہ کئے
مونہ ہم کوہ، بیشک دَصبا د مونہ کول (د فرشتو) د حاضری وخت دے۔ او دَشپے پہ یوہ برخہ

فَتَهَجَّدُ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ ۖ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ

بیداروسہ | پہ دے (قرآن) سرہ | دازیات دی | ستاد پاره | نزد دے دہ | چہ تاودروی | ستارہ
کئے ہم د تہجد مونہ کوہ چہ داستاد پاره زیاتی (مونہ) دے۔ اُمید دے چہ ستارہ بہ تالہ پہ مقام محمود

مَقَامًا مَّحْمُودًا ۝ وَقُلْ رَبِّ اُدْخِلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ

بہ مقام محمود کئے | او دواہ | اے زمار بہ! | داخل کرہ ما | پہ داخلو | غوروسرہ
کئے خلے درکری۔ او دواہ اے زمار بہ! ما (پہ مدینہ کئے) پہ بنہ شان داخل کرہ

وَاَخْرِجْنِيْ مَخْرَجِ صِدْقٍ وَّاجْعَلْ لِّيْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا

او بہر تہ راولہ ما | پہ راویستلو | غوروسرہ | اوراکرہ | مالہ | لہ خیل طرف نہ | غلبہ
او (لہ مکہ نہ) ما پہ عزت سرہ وُباسہ | او مالہ د خیل طرف نہ غلبہ | او مدد

تَّصِيْرًا ۝ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ ۚ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ

خیل مدسہ | او دواہ | راغے | حق دین | او ورک شو | باطل دین | بیشک | باطل | دی
راکرہ۔ او دا اعلان وکرہ چہ حق (بس دادے) راغے او باطل (لاہو) ورک شو۔ بیشک باطل خود ہسے ہم) دور کید

زَهُوًّا ۝ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ۚ

وُرکید وکی | او مونہ نازلو | لہ قرآن نہ | ھنگہ چہ ھغہ | شفا دہ | اورحمت دے | مؤمنانو د پاره
خیزو | او مونہ پہ قرآن کئے دا سے خیزو نہ رالیرو چہ د مؤمنانو د پاره شفا اورحمت دے

بَيِّنْ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۝ وَإِذِ

واضح | پس خوک | زیات ظالم کی | له هغه چانه | چه وتری | په الله باند | دروغ | او هر کله چه
وړاند کوی؟ او دهغه چانه زیات ظالم خوک کید ۷ شی چه په الله باند دروغ و نهوت لکوی، او هر کله چه

اعْتَرَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهُ فَأَوَّا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرُ

تاسو د دوی نه جدا شوئ | او د کومو چه دوی عبادت کوی | سیوا د الله نه | نو پناه واخلي | په غار کې | خوربه کړی
تاسو هغوئ (مشرکان) او د کومو چه هغوئ د الله تعالی نه سیوا عبادت کوی پرینودل نو په غار کې پناه واخلي استا

لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيُهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مِرفَقًا ۝

تاسو پاره | ستاسو رب | خپل رحمت | او پيدا به کړی | تاسو پاره | ستاسو په کار کې | آسانی
رب به تاسو د پاره خپل رحمت خور کړی او ستاسو کارونو کې به د آسانی (سامان) پیدا کړی

وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزُورُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ

او ته به د وینې | نور | هر کله چه راخیژي | (نو) بچ کيږي | د دوی له غار نه | بنی طرف ته
او چه نور راخیژي نو ته به ۷ گور ۷ چه د هغوئ غار نه بنی اړخ ته بچ کيږي

وَإِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ

او هر کله چه | پر یوړی | نو په ډډه تیريږي له دوی | کس اړخ نه | او دوی | په اړت خلک کېږي | د دغای
او چه ډو بیږي نو د هغوئ نه کس اړخ ته ډډه کوی او هغوئ د غار په اړت بیرت خلک کېږي

ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ

دا | له نخبونو دی | د الله | چانه چه | هدایت کړی | الله | نو هغه | لاسه موندونکې ده
دا د الله تعالی د نخبونو (جوه نخبه) ده خوک چه الله تعالی په سمه لاس واچوی نو هغه په سمه لاس روان شی

وَمَنْ يَضِلْ فَلَنْ يَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا ۝

او خوک چه | هغه به لاسه کړی | نو هغه کله به ونه موندی | ده د پاره | خوک دوست | سمه لاسه موندونکې -
او خوک چه به لاسه کړی نو هیڅوک به دهغه مدد کار لار نه موندونکې بیا نه موندی -

وَتَحْسَبُهُمْ آيِقًا وَالَهُمْ رُقُودٌ وَنُقِلَبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ

او ته به گمان وکړی په دوی | د وینو | حال دا چه دوی | اوده دی | او مونږ اړو وراړو دوی | بنی طرف ته
او (له مخاطبه) تابه خیال کوو چه دوی وین دی حال دا چه دوی اوده دی، او مونږ دوی بنی او کس اړخ ته

وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ

او کس طرف ته | او د دوی سپه | خوربه کړی دی | خپله دواړه څنګ | په دوشل
اړو وراړو، او د دوی سپه په دوشل باند خوربه څنګ ناست و

لَوِاطَلَعَتْ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتُ مِنْهُمْ فَرَارًا وَلَمَلَيْتُ مِنْهُمْ رُعْبًا ۝

که ورشه ته | په دوی باند | نو به کړی نه | له دوی نه | په تیننه | او چکه به شه ته | له دوی نه | په ویرنه
که تا ورته (هبله غوند) سرور ښکاره کړی و نو بستنه به تر نه تینیدل ۷ او د هغوئ رعب به در باند خورشو و

لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرُ شَيْءٍ جَدَلًا ٥٢

دَیَارَه دَخَلُو | دَهَر قَسَم | مَثَالُونَه | اودے | انسان | دهر خیزنه زیات | جگر مار
رنگ رنگ مثالونه بیان کرل ، خوانسان په جگره کولو کښه دهر چانه سیوا دے -

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى وَيَسْتَغْفِرُوا

اودنه دى منع کړى | خلق | چه دوى ايمان راوړى | هر کله چه راغلودوى ته | هدايت | اوچه بخښنه وغوړى
او دا خلق د هدايت راتلونو پس نورخه خيز د ايمان راوړونو او دخپل رب نه د بخښنه غوښتلونو نه

رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ

له رب خپل نه | سیوا د دے نه چه | راشی دوى ته | طریقه د پخوانو خلقو | یاراشی دوى ته | عذاب
منع کړى دى ؟ خو بس دا چه (دوى انتظار کوى چه) د پخوانو خلقو غوندې معامله د ورسره وشى یا د ورباند

قَبْلًا ٥٣ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَيُجَادِلُ

مخامخ | اومونږ نه لیږو | پیغمبران | مکرزیر وروکوونکى | او ویروونکى | او جگره کوى
مخامخ عذاب راشی - اومونږ پیغمبران صوف په د کچه را لیږو چه خلقونه زیره واورى او عذاب نه لى دویروى او کوم

الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي

هغه خلق | چه کافران شول | په ناحقه | چه بے اثره کړى دوى | په د کچه | حقه (خبره) | اودونبول دوى | آیتونه زما
خلق چه منکران دى په ناحقه جگره کوى چه حق پرے بے اثره کړى ، او هغوى خو زما رد قدرت

وَمَا أُنذِرُوا هَزُؤًا ٥٤ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ

او هغه حقه | چه دوى پر دیر د شى | په توقه | او خوک دے | زیات ظالم | له هغه ښه | چه پوهه کړه شى | په آیتونو | د رب خپل
خښه اود کوم خیز نه چه ویر و شوى (هغه ټول) توقه مسخره کړى او د هغه چا نه غټ ظالم خوک کیدل شى ؟ چه دخپل رب

فَاعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَايَ ٥٥ إِنَّا جَعَلْنَا

نوهغه مخ واورى | له هغه نه | او هغه هیر کړى | هغه حقه | چه وړاند لیږلى دى | دواړو لاسونو د دے | بیشکه مونږ اچولی دى
(د قدرت) د خښنوپه ذریعه وړ نصیحت وکړه شى نوهغه ترے نه مخ وگرځوى او خپل (د گناه) کارونه هیر کړى اومونږ

عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةٌ أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا

د دوى په زړونو باند | پردے | چه دوى په دے پوهه رنډه شى | اود دوى په غوږونو کښه | دروند واد
دوى په زړونو باند پردے راغونډ لے دى چه گنى په دے (قرآن) د پوهه شى اود دوى مو په غوږونو درانه

وَأِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا ٥٦ وَرَبُّكَ

او که چرے | ته دوى راوړلے | هدايت طرف ته | نودو ښه هڅه لارې بیان مووى | په دغه وخت | هميشه | اوستاد
کړى دى او که ته لى (هر قومره) سم لاره ته راوړلے خو دوى به هيچرے سم لاره ته رانه شى - اوستاد

الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبْتُمْ لَعَجَلَ لَهُمْ

بخښونکى | خاوند د رحمت دے | که چرے هغه ښولے دوى | په هغه حقه چه کړى دوى | نوهغه ښه زړ لري | دوى پاره
بخښونکى چه رحم کوونکى دے - که الله تعالى د دوى په عملونو باند د دوى ښول کولے نو سمستى به لى پرے

عَلَمًا ۶۵ قَالَ لَهُ مُوسَى هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَى أَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا

یوعلم | دوئیل | ہفتہ | موسیٰ | آیا پیروی و کرم ستا | یہ دیکھ (خبرہ) چہ تہ زُدہ کرے ماتہ | لہ ہفتہ نہ بنودے وو۔ موسیٰ ہفتہ تہ دوئیل آیا زہ تاسرہ لاسہ شم ؟ یہ دے شرط چہ تہ ماتہ دسبیکرے ہفتہ خبرہ

عَلَّمْتَ رُشْدًا ۶۶ قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۶۷

چہ بنودے شوی د تاتہ | خہ بنیکرہ | دہ دوئیل | بیشکہ تہ بہ | ہیچ کلہ ونہ کرے شے | ماسرہ | صبر | ونبائے کومے چہ تاتہ بنودے شوی دی (خضر) دوئیل چہ تہ ماسرہ یہ پاتے کیدو بہ صبر ونہ کرے شے۔

وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ۶۸ قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ

دشکہ بہ تہ صبر و کرے | یہ ہفتہ | چہ احاطہ نہ دہ کرے تا یہ ہفتہ | دہ دوئیل | تہ بہ بیا موما | کہ چکر و غوی و د کومے خبرے چہ تاتہ خبر نشہ نو تہ یہ ہفتہ خٹکے صبر کولے شے۔ موسیٰ دوئیل کہ اللہ تعالیٰ د غوی نو تہ بہ

اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ۶۹ قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي

اللہ | صبر کونکے | اوزہ بہ ناخرمانی نہ کوم | ستا | دہ خبرے | دہ دوئیل | پس کہ پھرے | پیروی کولے تہ زما ماصابرہ بیا مومے اوزہ بہ (ہیچ کار) ستا حکم نہ خلاف نہ کوم (خضر) دوئیل چہ بنہ کہ تہ ماسرہ پاتے کیدو غوی

فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ۷۰

نوتیس مہ کوہ لہ مانہ | دہ ہیچ خیز | تردے چہ | زہ بیان کرم | تاتہ | دہ | ذکر | نوزمانہ دہ ہیچ خیز یہ حقلہ تیس مہ کوہ ترخو چہ زہ یہ خیلہ دہ | ذکر درتہ ونہ کرم

فَانْطَلَقَا ۷۱ حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا ۷۲ قَالَ

نودواہ روان شول | تردے چہ | ہر کلہ دواہ سوارہ شول | یہ کشتی کئے | ہفتہ سور و کرد یہ ہفتہ کئے | موسیٰ دوئیل نودواہ روان شول تردے چہ یہ یوہ کشتی کئے سوارہ شول نو (خضر) پکے سور و کرد، موسیٰ درتہ

أَخْرَقَهَا لِنُغْرَاقِ أَهْلِهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ۷۳ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ

ایا تا سور و کرد یہ کئے | چہ تہ دہوب کرے | خلق دے | بیشکہ تا و کرد | یو خیز | لوتے | دہ دوئیل | آیا مانہ دوئیل دوئیل تا یہ کئے سور و کرد چہ پکے سوارہ خلق دہوب کرے داخوتا عجیبہ کار و کرد (خضر) دوئیل مانہ دوئیل چہ تہ بہ

إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۷۴ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ

بیشکہ تہ | بہ ہیچ کلہ ونہ کرے شے | ماسرہ | صبر | دہ دوئیل | مہ نیسہ ما | یہ ہفتہ | چہ ماہیر کل ماسرہ یہ پاتے کیدو صبر ونہ کرے شے۔ موسیٰ دوئیل چہ زما یہ ہیرہ ما مہ نیسہ

وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ۷۵ فَانْطَلَقَا ۷۶ حَتَّىٰ إِذَا أَقْبَا غُلًّا فَقَتَلَهُ

اومہ اچوہ بہ ما | زما یہ معاملہ کئے | سختی | بیادواہ روان شول | تردے چہ | ہر کلہ دواہ ملاو شول | یوہلک سور | نوہفتہ تہ تہ اوزما یہ کئے معاملہ کئے ماسرہ دیرہ سختی مہ کوہ۔ نوبیا دواہ روان شول تردے چہ یوہلک سور ملاو شول نوہفتہ

قَالَ أَقْتَلْتُ نَفْسًا زَكِيَّةً ۷۷ بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ۷۸

دہ دوئیل | چہ تا و دژلو | یونفس | پاک | بے دقتصاص د نفس | بیشکہ تا و کرد | یو کار | ناخوبیہ قتل کرو، موسیٰ دوئیل چہ بنہ | تا یو بے گناہ روح بغیر د بدل نہ وژلو؟ داخود دیر خراب کار و کرد

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۝ قَالَ

دوئیل دے | آیا مانہ | وو وئیل | تاتہ | بیشک تہ | بہ ہیخ کله ونہ کرے شہ | ماسرہ | صبر | موسیٰ وئیل
(خضر) ورتہ دوئیل آیا ماتانہ نہ وو وئیل چہ نہ بہ ہیخکله ماسرہ صبر ونہ کرے شہ | موسیٰ وئیل

إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَحِّبْنِي ۚ قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي

کرچہ | زہ پتوس وکرم لہ تانہ | دختہ خیز | پس لہ دے نہ | نومہ ملکرے کوہ ما | بیشک تہ بہ رسیکے | زمالہ طرف نہ
کہ چرے ددے نہ پس ما دختہ خیز پہ حقلہ پتوس وکرم تو بیا ما هان سرہ مہ ساتہ | بیشک زما پہ حقلہ تاخیل

عُذْرًا ۚ فَاَنْطَلَقَا ۚ حَتَّىٰ إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلَهَا

عذرتہ | بیا دواہہ روان شول | تردچہ | هرکله راغلل دوی | دیو کلی پہ خلقو | نو طعام ے وغوشتلو | د کلی دخلقونہ
عذر پورہ کرو بیا دواہہ روان شول | تردچہ دیو کلی پہ خلقو تیریدل نو دھغوی نہ ے دودھی وغوشتلہ ،

فَابَوْا ۖ أَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ

نو دھغوی انکار وکرم | چہ میلمستیا وکری ددو | پس بیا موندی | پہ دے کلی | یو دیوال | چہ غورزیدو تہ تیار و
خو دھغوی ورتہ د میلمستیا وکرم لہ انکار وکرم نو دوی پہ ہفے کلی کینے یو (زومہ) دیوال بیا موند چہ غورزیدو تہ تیار

فَأَقَامَهُ ۖ قَالَ لَوْ شِئْتُ لَتَّخَذْتُ عَلَيْهِ أَجْرًا ۝ قَالَ

نو ہفہ دا نیغ کرو | ووئیل موسیٰ | کہ چرے غوٹے تا | نو اختہ بہ ووتا | پہ ہفے باند | اجرت | (خضر) وئیل
وو نو خضر ہفہ (دیوال) نیغ کرو، موسیٰ وئیل کہ تا غوٹے و نو پہ دے کار بہ دختہ لہر دیر اجرت اختہ و خضر وئیل

هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ ۚ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ

دادہ | جدائی | پہ میخ زما | او پہ میخ ستا کینے | اوس بہ زہ ونبایم تاتہ | مطلب | دھفہ | چہ تا ونہ کرے شو
چہ (بس) دا (روخت) زما اوستا د جدائی وخت دے - اوس زہ د دغ واقعاتو پہ اصلیت باند تا خبروم چہ تا پرے

عَلَيْهِ صَبْرًا ۝ أَمَّا السَّفِينَةُ ۖ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ

پہ ہفے باند | صبر | ہفہ کومہ | کشتی چہ (دوہ) | دیو خوش مسکینا نو وہ | چہ کار بہ ے کولو | پہ دریاب کینے
صبر ونہ کرے شو ، ہفہ کشتی چہ وہ نو ہفہ دیو خوش مسکینا نو وہ چہ پہ دریاب کینے بہ ے مزدوری کولہ

فَارَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا ۚ وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ

نوما وغوشتل | چہ عیب زنہ کرم دا | او وو | پہ ورائد ددوی نہ | یو بادشاہ | چہ نیولہ بہ | ہریوہ کشتی
نوما وغوشتل چہ عیب پکینے پید اکرم او ددوی نہ ورس تو یو بادشاہ وو ، چہ ہر (بس) کشتی بہ ے

غَصْبًا ۚ وَأَمَّا الْغُلَامُ ۖ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا ۚ أَنْ يُرْهِقَهُمَا

پہ زبردستی | او ہفہ ہلک چہ وو | نو وو دھفہ مور پلاں | مؤمنان | پس موندو ویریدو | چہ دے بہ غالب پہ دوی باند
پہ زبردستی نیولہ - او ہفہ ہلک چہ وو نو دھفہ مور او پلاں ایماند او وو موند سرہ ویرہ پید اشوہ چہ چرتہ

طُغْيَانًا ۖ وَكُفْرًا ۚ فَاَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِمَّا زَكَاةً

پہ سرکشی | او پہ کفر کینے | پس وغوشتلہ موند | چہ بدلہ وکرے دواہوتہ | رب ددوی | بہترہ | لہ دے نہ | پہ پاکیزگی کینے
پہ سرکشی او کفر کینے کہ پہ دوی غالب رانہ شی - نو موندہ دا وغوشتلہ چہ ددو پہ بدلہ کینے بہ ورتلہ خیل رب دا بہ اولاد

وَأَقْرَبَ رَحْمًا^{۸۱} وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ

و ڇيرنزدے | په مهر يانئ کيڼه | او هغه کوم ديوال چه وو | پس هغه وو | د دوو هلکانو | چه يتيمان وو | په ښار کيڼه
درکړی چه ده نه به ډير پاکيزه اوزيا مينه ناک وی او هغه ديوال چه وو هغه د ښار د دوو يتيمانو هلکانو (ملکيت) وو او

وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ

او وه | لاند د دے نه | خزانه | د دوی | او وو | د دوی پلار | نیک | پس د غوښتلې | ستارې
د دے لاند د دے دواړو خزانه ښخه وه او د دوی پلار یونیک سره وو ، نو ستارې دا وغوښتل چه دوی

أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ

چه ورسپړي | دواړه | خپله خوانئ ته | او د دواړه راوباسي | خپله خزانه | په مهر يانئ | د رب ستا
دواړه پوخ عمر ته ورسپړي ، او خپله خزانه خپله راوباسي ، (دا هرڅه) ستا د رب په مهر يانئ سره

وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَٰلِكَ نَأْوِيُ مَا لَمْ تُسِطِرْ عَلَيْهِ

اونه د کړې مادا کار | په خپله رائے سره | دا دے | مطلب | د هغه څه | چه نه شو کولې تا | په هغه
کیدل (او ما چه څه کړی دی په خپله مرضي نه دی کړی ، دا دے هغه حقیقت په کوم باند چه تا صبر

صَبْرًا^{۸۲} وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْقُرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ

صبر | او دوی پوښتنه کوي | تاته | په حقله | د ذوالقرنین | ووايه | زه به واوروم | تا سوته
ونه کړې شو . او (په ښځه) تاته خلق د ذوالقرنین په حقله تپوس کوي ورته ووايه چه د هغه ذکر درته زه اوس

مِّنْهُ ذِكْرًا^{۸۳} إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ

د هغه | څه حال | بيشکه مونږ حکومت ورکړې وو | ده ته | په زمکه کيڼه | او مونږ درکړې ووده ته | د هر قسم
آوړوم - مونږ هغه له په زمکه باند حکومت ورکړې وو ، او مونږ هغه له هر رنگه سازو سامان

سَبَبًا^{۸۴} فَاتَّبَعَ سَبَبًا^{۸۵} حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا

سازو سامان | نو دروان شو | په يوه لاره | تر دے چه | هر کله د ورسيدو | هلته د وبيدو | د ثور ته | نو ده بيا موند
ورکړې وو ، نو هغه په يوه لاره روان شو ، تر دے چه د نور د وبيدو | هلته ته ورسيدو | نو هغه گوري چه هغه د

تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا

چه د وبيدو | په يوه چينه کيڼه | د تور څخه | او ده بيا موندو | د هغه خوا کيڼه | يو قوم | مونږ وويل
تور څخه په يوه چينه کيڼه د وبيدو | او د هغه په خوا کيڼه يو قوم بيا موندو ، مونږ ورته وويل

يَا الْقُرْنَيْنِ إِنَّمَا أَنْتُ تُعَذِّبُ وَإِنَّمَا أَنْتُ تُجْزَىٰ فِيهِمْ حُسْنًا^{۸۶}

اے ذوالقرنین! | بيا دا چه سزا ورکړه ته | او يا | دا چه ته اختيار کړه | د دوی په حقله | ښه طريقه
چه اے ذوالقرنین! (ستا اختيار دے) که سزا ورکړې او که دوی سره ښه (سرم) سلوک کوي -

قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ

ده وويل | هغه چا چه | ظلمه وکړو | نو ډير به | مونږ سزا ورکړو | تاته | بيا به واپس کيږي | خپل رب طرف ته | پس غن آبه درکړي
هغه وويل چه څوک ناخرماني کوي نو هغه له به مونږ سزا ورکړو | بيا به هغه خپل رب ته واپس کولې شي ، نو هغه به درله

عَذَابًا تُكْرَهُ ۝۸۷ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءٌ

عذاب | سخت | او هغه څوک چه ایمان راوړو | او عمل وکړو | نیک | نو هغه د پاره | بدله ده |
دیر سخت عذاب ورکوي - او څوک چه ایمان راوړی او نیک کارونه کوي ، نو هغه له به ښه بدله

الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ۝۸۸ ثُمَّ اتَّبَعَ سَبَبًا ۝۸۹

ښه | او د پیر زړه موندو او یو | ده د پاره | په خپل کار کښه | خبره د آسانۍ | بیا | هغه روان شو | په یوه لاره
ورکړو ، او په خپله معامله کښه به موند هغه سره نرمه خبره کوو - بیا هغه په یوه (بله) لار روان شو -

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ

تر دے چه | هر کله ورسیدو | ځای د ختلو | د نورت | نو بیا هغه موندو هغه | چه راختلو | په یو قوم
تر دے چه هر کله هغه مشرق (طرف ته یوځای) ته ورسیدو نو هغه نور په یو داسې قوم باند په راختلو بیا موندو

لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا ۝۹۰ كَذَلِكَ ۖ وَقَدْ أَحْنَأْنَا بِمَا

چه نه | دوه جوړه کړې مونږ | دوی پاره | د دے په مخکې | څه پرده | هم داسې ده | او بیشکه مونږه احاطه کړې | په هغه
چه مونږ ور له د نوس نه د بچ کیدو (هلاک و نه) پرده جوړه کړې نه وه - دا خبره هم د غصه ده او مونږ ته د هغه ټول

لَدَيْهِ خُبْرًا ۝۹۱ ثُمَّ اتَّبَعَ سَبَبًا ۝۹۲ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ

چه د ده سره | علم - | بیا هغه روان شو | په یوه لاره | تر دے چه | هر کله ورسیدو | په مینه د دوو غرونو کښه
سازو سامان دیر ښه معلوم ک - بیا هغه په یوه (بله) لاره روان شو - تر دے چه هغه د دوو غرونو مینه ته ورسیدو

وَجَدَ مِنْ دُونِهَا قَوْمًا لَّا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ۝۹۳ قَالُوا

نو بیا موندو | د دے بل طرف ته | یو قوم | چه نه د و ن د دے ته | چه دوی د پوه شې | په خبره دوی دوی
نو د هغه نه بل طرف ته یو داسې قوم بیا موندو چه تقریباً په خبره نه پوهیدل - دوی وویل

يٰۤاَلْقَرْنَيْنِ اِنَّ يَاجُوجَ وَمَاجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْاَرْضِ فَهَلْ

اے ذوالقرنین! | بیشکه | یا جوج | او ماجوج | فساد کوونکی دی | په زمکه کښه | نو آيا
اے ذوالقرنین! بیشکه یا جوج او ماجوج په دے زمکه کښه دیر فسادونه کوي نو آیا مونږ

نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ اَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ۝۹۴ قَالَ

مونږ جمع کړو | تا د پاره | څه مال ؟ | په شرط | چه ته جوړ کړې | په مینه زمونږ | او په مینه دوی کښه | یو دیوال | ده وویل
تاله څه مال را جمع کړو ؟ چه ته زمونږ او د هغوی تر مینه یو دیوال جوړ کړې - ده وویل

مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ

چه کوم ما د کړې د ماته | په دے حقله | زما رب | هغه ښه ک | پس تاسو زما مدد وکړئ | په طاقت سره | زه به جوړ کړم | په مینه ستاسو
په کوم (مال) باند چه ماله زما رب قدرت را کړې ده هغه دیر ښه ک ، تاسو (صوف) د مته په طاقت زما امداد وکړئ زه به

وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ۝۹۵ اَتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ

د په مینه د دوی کښه | یو دیوال | تاسو راوړئ مال | تخته | د اوسپنه | تر دے چه | هر کله | هغه برابر کړو | مینه
ستاسو او د هغوی تر مینه یو دیوال جوړ کړم ، تاسو مال د اوسپنه تخته راوړئ ، تر دے چه د دواړو غرونو تر مینه

الصَّٰدِقِيْنَ قَالَ اَنْفُخُوْا حَتّٰی اِذَا جَعَلَهُ نَارًاۙ قَالَ اَنْشُوتِیْ

دَدواہ و غم نہ کئے | نوک و ٹیل | (اور) و پوکئی | تر دے | چہ | ہر کلمہ ہفتہ کبرہ دا | اوس | (نو) وے و ٹیل | راوری مالہ
جائے | برابر کرو | نو حکم | و کرو چہ | (اوس) و پوکئی | تر دے | چہ | ہفتہ | لے | لکھ | د اور سور کرو | نوکے و ٹیل | چہ | (اوس)

اَفْرِغْ عَلَیْهِ قَطْرًاۙ ﴿۹۶﴾ فَمَا اسْطَاعُوْا اَنْ یَّظْهَرُوْهُ وَمَا اسْتَطَاعُوْا

چہ | وار دم | یہ | ہفتہ | ویلے شوے | تانبہ | پس | دس | نہ | شو | لے | دی | د | ہفتہ | د پاسہ | دراخلو | اوس | نہ | و دوی
رالہ | ویلے شوے | تانبہ | راوری | چہ | (د پاسہ) | لے | پرے | و اجوم | نو ہفتوی | (یا جوج ماجوج) | نہ | خود | ہفتہ | د پاسہ

لَهُۥ نَقَبًاۙ ﴿۹۷﴾ قَالَ هٰذَا رَحْمَةٌ مِّنْ رَّبِّیْۚ فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ رَّبِّیْۚ

یہ | ہفتہ | کئے | دسوری | کولو | دے | و ٹیل | دا | رحمت | دے | زما درب | پس | ہر کلمہ | چہ | راشی | وعدہ | زما درب
راختہ | شو | او | نہ | کئے | سور | کولے | شو | ذوالقرنین | و ویلے | چہ | (م) | زما درب | یو رحمت | نہ | نو ہر کلمہ | چہ | زما درب | مقررہ | نیتہ

جَعَلَهُ دَكَّآءَۙ وَكَانَ وَعْدُ رَّبِّیْ حَقًّاۙ ﴿۹۸﴾ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ

نو ہفتہ | بہ | کری | دا | ہوارہ | اودہ | وعدہ | زما درب | رہتینے | او پرے | بہ | دے | و مونہ | خے | نہ | دوی | نہ
راور سیدی | نو دا | مضبوط | دیوال | یہ | (م) | و ران | کری | او زما درب | وعدہ | برحقہ | دے | او یہ | دغہ | ورخ | بہ | مونہ | دوی | دے

یَوْمَیْنِ یَّمُوجُۙ فِیْ بُعْضٍ وَّ نُفَخَ فِی الصُّوْرِ فَجَمَعْنَهُمْ جَمْعًاۙ ﴿۹۹﴾

یہ | دغہ | ورخ | چہ | موجو نہ | وہی | یہ | حو کئے | او پوکے | بہ | دو ہلشی | یہ | شپیلی | کئے | بیا | بہ | مونہ | جمع | کرو | دوی | قول
پریدہ | دو | لکھ | چہ | یہ | یوبل | کئے | بہ | ورنوئی | او شپیلی | بہ | پوک | و ہلے | نشی | نو بیا | بہ | ہول | رابو | خائے | کرو

وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَۙ یَوْمَیْنِۙ لِلْكَافِرِیْنَ عَرْضًاۙ ﴿۱۰۰﴾ الَّذِیْنَ كَانَتْ اَعْيُنُهُمْ

او مونہ | بہ | راو | دوزخ | یہ | دغہ | ورخ | د کا فرانو | بالکل | خامخہ | ہفتہ | چاہتہ | چہ | وے | سترکے | دھتوی
او یہ | ہفتہ | ورخ | بہ | دوزخ | ہفتہ | کا فرانو | تہ | ور | کئے | کرو | چہ | دھتوی | یہ | سترگو | باند | زما دیر | دلو

فِیْ غَطَآءٍۙ عَنْ ذِكْرِیْ وَكَانُوْا لَا یَسْتَطِیْعُوْنَ سَمْعًاۙ ﴿۱۰۱﴾ اَفَحَسِبَ

یہ | پردہ | کئے | لہ | ذکر | زمانہ | او دوی | طاقت | نہ | لرلو | د آوری | د | پس | آیا | گمان | و کرو
چہ | حقہ | پردہ | راغورید | لے | وے | او ہفتوی | د آوری | لو طاقت | نہ | لرلو | آیا | بیا | ہم | کا فران | دا

الَّذِیْنَ كَفَرُوْا اَنْ یَّتَّخِذُوْا عِبَادِیْ مِنْ دُوْنِیْۙ اَوْلِیَآءَۙ

کا فرانو | چہ | ونیسی | دوی | زما بند | گمان | زمانہ | سیوا | دوستان
خیال | کوی | چہ | ما | پریدہ | او زما | بند | گمان | خیل | حان | لہ | کار ساز | جوہ | کری

اِنَّا اَعْتَدْنَا جَهَنَّمَۙ لِلْكَافِرِیْنَ نَزْلًاۙ ﴿۱۰۲﴾ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْۙ

بیشک | مونہ | تیار | کرے | د | دوزخ | د بارہ | د کا فرانو | د میلستیا | دواہ | آیازہ | و نیایم | تاسوتہ
مونہ | کا فرانو | لہ | دوزخ | د میلستیا | د بارہ | تیار | ساتلے | دے | (لے | نبی | تہ | وواہ | چہ | آیازہ | تاسوتہ | د

بِالْاٰخِرِیْنَۙ اَعْمَالًاۙ ﴿۱۰۳﴾ الَّذِیْنَ ضَلَّ سَعِیُهُمْ فِی الْحَیٰوةِ

زیات | نقصان | مند | وکی | یہ | علونو | کئے | ہفتہ | خلق | چہ | بر باد | شول | کوشش | نوہ | دھتوی | یہ | ژوند | کئے
ہفتہ | جایتہ | و نیایم | چہ | یہ | خیل | عل | کئے | دینا | و انیان | باقی | دی | دا | ہفتہ | کسان | دی | چہ | دھتوی | کوشش | نوہ | د دنیا | بہ | ژوند

صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ۖ فَاتَتْ بِهِ قَوْمَهَا

دیوے روڑے | پس ہیچ کلمہ بہ خبر نہ کریم | نن ورخ | دچا انسان سرہ | بیادے راودو | ہفہ | خیل قوم تہ
منے دے۔ نوڑہ نن دھیجا بنیادم سرہ خبرے اتے نہ کوم، بیا ہفہ ماشوم پہ غیر کئے واخستو او خیل قوم

تَحْمِلُهُ ۖ قَالُوا يَمْرُؤٌ لَّكَدْ جِئْتَ شَيْئًا فَرِيًّا ۖ

اوپت کرے | دوی دوئیل | اے مریم! | بیشک | تاکرے دے | یوکار | دیر بد
تہ ورغلہ۔ ہفوی ورتہ دوئیل چہ اے مریم! تا دیر بد کار کرے دے۔

يَاخْتِ هَرُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَغِيًّا ۖ

اے خور | دہارون | نہ وو | ستاپلاس | سپے بد | اونہ وہ | ستاموس | بدکارہ
اے دہارون خورے! ستاپلاس خہ خراب سپے نہ وو او نہ ستا مور بدکارہ وہ۔

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ ۖ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْبَيْتِ صَبِيًّا ۖ

نواشا وکرہ | ددہ طرف تہ | دوی دوئیل | خٹکہ خبر وکرہ و موزر | دہفہ سرہ چہ وی پہ زانگو کئے | ماشوم
پہ دکیاند مریم د ماشوم طرف تہ اشارہ وکرہ ہفوی دوئیل چہ موزر پہ زانگو کئے پروت ماشوم سرہ خٹکہ خبر وکرہ

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ۖ آتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ۖ وَجَعَلَنِي

دوئیل دہ | بیشک زہ | بندہ یم داللہ | راکرے ددہ ماتہ | کتاب | اودہ جوہ کریم زہ | نبی | اودہ جوہ کریم زہ
عیسیٰ دوئیل بیشک زہ داللہ تعالیٰ بندہ یم ہفہ مالہ کتاب راکرے اوزہ نے نبی جوہ کریم اوزہ نے برکتی

مُبْرَكًا ۖ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الصَّالِينَ ۖ وَذَكَرَ اللَّهُ مَا

برکت والا | کوم حُلے | چہ زہ یم | اودہ وصیت کرے د ماتہ | د مونغ | اودہ زکوۃ | ترخو پورے
کرے یم پہ ہر حُلے کئے چہ زہ یم اودہ ماتہ د مونغ د کولو اودہ زکوۃ د وکولو حکم راکرے د ترخو پورے

دُمْتُ حَيًّا ۖ وَبَرًّا بِوَالِدَتِي ۖ وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ۖ

چہ یم | ژوندے | اونہ سلوک کوونکے | دخیل مور سرہ | اودہ نہ یم جوہ کریم زہ | جابر | بد بخت
چہ ژوندے یم اوزہ نے دخیل مور خدمت گزار جوہ کریم یم او سرکتی او بد بخت نے نہ یم پیدا کرے۔

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ ۖ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ۖ

اوسلام دے | پہ ما باند | پہ کومہ ورخ | چہ زہ پیل شوم | اوپہ کومہ ورخ | چہ بہ زہ مرم | اوپہ کومہ ورخ | چہ بہ زہ راؤت کرے شم | ژوندے
اوپہ ما باند سلام دے | پہ کومہ ورخ | چہ زہ پیل شویم | اوپہ کومہ ورخ | چہ بہ زہ مرم | اوپہ کومہ ورخ | چہ بہ زہ بیا ژوندے راپا قولے

ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ۖ قَوْلَ الْحَقِّ ۖ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ۖ

دادے | عیسیٰ خوئے دمریم | (دادہ) خبرہ | ربتینے | پہ کومہ کئے چہ | ددی شک کوی
شم۔ دادے عیسیٰ ابن مریم، داہفہ ربتینے خبرہ دہ پہ کومہ کئے چہ خلق شک کوی۔

مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ ۚ سُبْحَنَهُ ۚ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا

نہ دہ مناسب | اللہ دپارہ | چہ دے دنیسی | خوک خوئے | دے پاک دے | ہرکے چہ د فیصلہ کوی | د یوکار
داللہ تعالیٰ داتان نہ دے چہ ہفہ د مان لہ اولاد و نیسی، ہفہ بالکل پاک دے، ہفہ چہ دیوکار فیصلہ وکری

فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿۳۵﴾ وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ

نوبیشک | چہ وائی | ہفتہ تہ | شہ | نوہفتہ شی | اوبیشکہ اللہ | زمارب | اوستاسورب دے
نوبس دومرہ قدرورتہ ووائی چہ "اوشہ" نوہفتہ کاراوشی - اوبیشکہ چہ اللہ زماہم رب دے اوستاسوہم رب دے

فَاعْبُدُوهُ ۖ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿۳۶﴾ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ

پس دہفتہ عبادت وکری | ہم دادہ | لاسرا | نیغہ | بیا اختلاف وکرو | جماعتونو
نوبوازے دہفتہ عبادت کوئی ہم دغہ (دردین) نیغہ لاسرا دہ - بیا د اہل کتابو جماعتونو دیوبل سرہ

مِنْ بَيْنِهِمْ ۖ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدٍ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿۳۷﴾

پہ خیل صیغہ کنے | پس خرابی دہ | ہغوخلغو دپارہ | چہ کافران دی | دحاضری نہ | دورے لوئے -
اختلاف پیدا کرو نوہغوخلغو دپارہ افسوس دچہ (دقیامت) پہ لویہ ورخ داللہ تعالیٰ پہ وپاند د ودرید دالکاروکی

أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ ۖ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ

نبہ بہ واوری | اونیہ بہ ووینی | پہ کومہ ورخ | چہ دوی راشی مونرتہ | لیکن | داظالمان | نن ورخ
پہ کومہ ورخ چہ بہ دوی مونرتہ راشی خورمرا بنہ آوریونکی اولیدونکی بہ وی ، لیکن نن ورخ ظالمان پہ بنکارہ

فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۳۸﴾ وَأَنْذَرُهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ ۖ إِذْ قُضِيَ

پہ گمراہی بنکارہ کنے دی | او دویروہ دوی | لہ ورے دپسینانیتانہ | ہرکلمہ فیصلہ وکری شی
گمراہی کنے دی - اوتہ دوئی دحسرت دورے (دعذاب) نہ دویروہ خٹہ وخت چہ بہ آخرکیصل

الْأَمْرُ ۖ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ ۖ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۳۹﴾ إِنَّا نَحْنُ

دکار | او دوی دی | پہ غفلت کنے | او دوی | ایمان نہ راوری | بیشکہ مونرتہ
صادرہ کرے شی (لیکن) دوئی پہ غفلت کنے پرانہ دی او ایمان نہ راوری ، بیشکہ ہم مونرتہ

نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿۴۰﴾ وَاذْكُرْ

وارث شو | دزمکے | او دہفتہ چا | چہ پہ زمکہ کنے | اوزمونرتہ | بہ دوی راکرھوے شی | او یادکرہ
زمکہ او پہ دے باند د اوسیدونکو وارث یو اوہم زمونرتہ بہ دوی راکرھوے شی - اوتہ پہ د کتاب

فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ ۖ إِنَّهُ كَانَ صَدِيقًا نَبِيًّا ﴿۴۱﴾ إِذْ قَالَ

پہ کتاب کنے | ابراہیم | بیشکہ ہفتہ | دو | رشتینے | نبی | ہرکلمہ چہندوئل
کنے د ابراہیم (علیہ السلام) ذکر وکرہ ، بیشکہ ہفتہ دیر رشتینے نبی - دو ، ہرکلمہ چہ ہفتہ پلارنہ

لَأَبِيهِ يَأْتِي لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ

خیل پلارنہ | اے زماپلارہ | تہ وے عبادت کوے | دہفتہ | چہ نہ آوری | اونہ وینی | اونہ دفعہ کوے | لہ تانہ
ودیل چہ اے زما بابا ! تہ وے دلے خیز عبادت کوے چہ نہ آوری اونہ وینی اونہ ستا پہ کار راتے

شَيْئًا ﴿۴۲﴾ يَأْتِي رَافِي ۖ قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ

خٹہ خیز | اے زماپلارہ | بیشکہ | ماتہ راغلے دے | ہفتہ علم | چہ نہ دے راغلے تانہ
شی - اے زماپلارہ ! بیشکہ ماتہ ہفتہ علم حاصل دے چہ ہفتہ تانہ نصیب شوے نہ دے

فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ۝ يَأْتِ لَاتَعْبُدِ الشَّيْطَانَ

پس نہ پیروی و کبرہ زما | چہ و نیایم تاتہ | لارہ | سمہ | اے زما پلارہ! | عبادت مہ کوہ | دشیطان
نو زما پیروی و کبرہ زہ بہ درنہ سمہ لارہ و نیایم۔ اے زما پلارہ! دشیطان عبادت مہ کوہ

إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا ۝ يَأْتِ إِنْ

بیشک | شیطان | دے | دَرَحْمَان | نافرمانہ | اے زما پلارہ! | بیشک زہ
بیشک شیطان دَرَحْمَان نافرمان دے - اے زما پلارہ! ماسرہ دے

أَخَافُ أَنْ يَمْسَكَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ

ویریم | چہ | وہ رسیبری تاتہ | عذاب | دَرَحْمَان لہ طرفتہ | پس شہ بہ تہ
ویرہ دہ چہ چرنہ یہ تاباند دَرَحْمَان دَاخِ نہ عذاب رانہ شہ ، نو تہ بہ دشیطان

لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ۝ قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنْ الْهَيْتِ يَا بُرْهِيمُ

دشیطان | ملکرے | دہ و وئیل | آیا اوہید لے یے تہ | زما د معبودانونہ | اے ابراہیم!
ملکرے (پاتے) شہ - (آزورنہ) و وئیل چہ بنہ ابراہیم! گئی تہ زما د معبودانونہ اوہید لے یے؟

لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا ۝ قَالَ سَلَامٌ

کہ چرے منع نہ شو تہ | خواجہ بہ زہ سنگسار کریم تا | اولرے شہ لہ مانہ | ویرہ مودہ | دہ و وئیل | سلام دوی
کہ تہ (دخیلو خبرونہ) منع نہ شوے نو زہ بہ د سنگسار کریم او زما د مخہ نہ ہمیشہ دیارہ یہ چہ شہ - ابراہیم و وئیل

عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي ۝ إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ۝ وَأَعْتَزُّكُمْ

یہ تاباند | زہ بہ بخشنہ غوارم | استا دیارہ | دخیل رب | بیشک ہفہ | دے یہ ما باند | مہربان | او یہ چہ کیرم زہ لہ تہ
یہ تاد سلام وی، زہ بہ تاد پارہ دخیل رب نہ بخشنہ غوارم بیشک ہفہ یہ ما ویرمہربان دے - او زہ لہ تاسونہ او

وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۚ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ

اولہ ہفہ تہ نہ | چہ بلئی تے تاسو | دَاللہ نہ سیوا | او زہ بلم | دخیل رب | اُمید دے | چہ نہ یہ ہم زہ
کوم چہ تاسو دَاللہ تعالیٰ نہ سیوا بلئی دہفہ نہ یہ چہ کیرم او زہ بہ دخیل رب بلنہ کوم - امید چہ زہ بہ

بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ۝ فَلَمَّا اعْتَرَاهُمُ مَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ

یہ بللو دَرَب خیل | محروم | بیہرکہ چہ | چہ و کبرہ دہ لہ دُون | اولہ ہفہ تہ نہ | چہ دوی عبادت کولو | سیوا
دخیل رب نہ یہ خواست کولو کئے محروم نہ پاتے کیرم۔ بیہرکہ ابراہیم دہفہ خلقونہ او دہفوی د معبودانونہ یہ

اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۖ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ۝

دَاللہ نہ | نوور کرمونہ | دہ تہ | اسحق | اویعقوب | اوہریو | مونہ جوہ کرم | نبی
چہ شو نو مونہ ورلہ (شو) اسحق او (نوس) یعقوب و رکول او یہ دواہ کئے موہریو نبی جوہ کرم

وَوَهَبْنَا لَهُم مِّن رَّحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُم لِسَانَ صِدْقٍ

او مونہ ورکول | دوی تہ | لہ خیل رحمت | او کرمونہ | ددوی | ذکر خیر
او مونہ یہ دوی باند خیل رحمت و فرما یلو او ددوی ذکر خیر موہریو اوجت

عَلِيًّا ۝ وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا

دیر اوجت | او یاد کرے | پہ کتاب کے | موسیٰ | بیشک دے | دو | خاص بندہ
کرے دے۔ اوتہ پہ کتاب کے موسیٰ (ہم) ذکر و کرے۔ بیشک ہفہ دالہ تعالیٰ خاص بندہ

وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ۝ وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ

او دو | دالیرے شوے | پیغمبر | او مونیر آواز و کردہ تہ | د طور د بنی طرف نہ
او رسول او بنی دو۔ او مونیر ہفہ تہ ذکر و طور د بنی طرف نہ آواز و کرد

وَقَرَّبْنَاهُ وَقَرَّبْنَاهُ نَحِيًّا ۝ وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ

اونز د کرد مونیر کے | دراز د خبر و د پارہ | او عطا کرد مونیر | د تہ | لہ خیل رحمت نہ | د دہ ورور
او ہفہ مو حان تہ دراز دارفی د خبر و کولو د پارہ (انز د کرد) او ہفہ تہ مو د خیل مہر بانئی پہ وجہ د ہفہ ورس ہارون

هَارُونَ نَبِيًّا ۝ وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ

ہارون | بنی | او یاد کرے | پہ کتاب کے | اسماعیل | بیشک دے | دو | رشتہ
د بنی پہ حیثیت عطا کرد۔ اوتہ پہ کتاب کے د اسماعیل ذکر (ہم) و کرے۔ بیشک چہ ہفہ د وعدہ (دیر)

الْوَعْدِ ۝ وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ۝ وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ

د وعدے | او دو | دالیرے شوے | بنی | او دہ بہ حکم کولو | د خیل کور خلقوتہ | د مانعہ
رشتہ دو۔ او رسول او بنی ہم دو۔ او ہفہ بہ د خیل کور خلقوتہ د مونیر ادا کولو او د زکوٰۃ د

وَالزَّكَاةِ ۝ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ۝ وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ

او د زکوٰۃ | او دو | پہ نزد د رب خیل | غورہ | او یاد کرے | پہ کتاب کے
و کولو حکم کولو او د خیل رب پہ نزد دیر غورہ دو۔ اوتہ پہ دے کتاب کے د ادریس ذکر (ہم)

إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَّبِيًّا ۝ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ۝

ادریس | بیشک دے | دو | رشتہ | بنی | او اوجت کرد مونیر کے | مکان اوجت تہ
و کرے، بیشک چہ ہفہ دیر رشتہ بنی دو۔ او مونیر دیرے اوجتے مرتبہ تہ ورسولو۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَّةِ

ہم دا دلہ | ہفہ خلق دی چہ | انعام و کرد اللہ | پہ دوی بانڈ | لہ پیغمبرانہ | لہ اولاد
دا ہفہ نبیان دی پہ کومو چہ اللہ تعالیٰ لہ پیغمبرانہ انعام و کرد (یعنی) اولاد د

آدَمَ ۝ وَوَمِنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ ۝ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ إِبْرَاهِيمَ

د آدم نہ | اولہ ہفہ چانہ | چہ سوارہ کرل مونیر | د نوح سرہ | اولہ اولاد نہ | د ابراہیم
آدم نہ اولہ ہفہ چانہ کوم چہ مونیر نوح سرہ (پہ کشتی کے) سوارہ کرل او نے د ابراہیم او د یعقوب علیہما السلام

وَإِسْرَءِيلَ ۝ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذْ اتَّخَذُوا

او د یعقوب | اولہ ہفہ چانہ | چہ ہدایت ورتہ و کرد مونیر | او غورہ کرد مونیر | لہ چہ دوستی | پہ دوی بانڈ | ایتونہ
د نسل نہ دو | او د اتول | پہ ہفہ خلقو کے شامل و چہ مونیر ورتہ کرے و او غورہ کرے مو و ہر کلمہ بہ د ہفہ پہ ورتہ د نسل

الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ۝۵۸ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ

ذکر حسن | نودوی بہ پریونل | سجده کوونکی | اوڑھیدونکی | بیاجانشین شول | پس لہ دوی نہ | نا اہل
آیتونہ و لو سکتے شول تو پہ سجده بہ پریونل اوڑھیدل بہ - بیا دھغوی نہ پس رختے داسے نا اہل جانشین شول

أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا ۝۵۹

چہ ضائع کرے | مونخ | او پیریونل وکرہ | دخواہشاتو | پس زر بہ | دوی بیامومی | (سزاد) مگر اہی
چہ مونخونہ لے ضائع کرے ، او پہ خواہشاتو پسے روان شول ، نوچ یرزہ بہ دگر اہی سزا بیامومی

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ

مکر | چا چہ | توبہ وکرہ | او ایمان راوے | او عملے وکرے | نیک | پس ہم داخل | بہ داخل پیری
سیوا دھغہ چا نہ کوم چہ توبہ وکرہ او ایمان لے راوے او نیک عملونہ لے وکرے ، دا خلق بہ جنت کہے

الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ۝۶۰ جَنَّتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ

یہ جنت کہے | او ظلم بہ نہ کیری بہ دوی | ہیٹ | پہ باغون کہے | دھیشہ اوسید | ہغہ د کو موچہ | وعدہ کرے دہ
داخل پیری | او پہ دوی بہ ہیٹ ظلم نہ شی کیدے ، ہمیشہ د پارہ پہ داسے باغون کہے د کو مو وعدہ

الرَّحْمَنِ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ ۖ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ۝۶۱ لَا يَسْمَعُونَ

رحمن | دخیلو بند کا نوسرہ | غائبانہ | بیشک | دہ | وعدہ ددہ | راتلونکے | نہ بہ آوری دوی
چہ رحمن دخیلو بند کا نوسرہ غائبانہ کرے دہ بیشک دھغہ وعدہ خامخا پورہ کیدونکے دہ - ہلنہ بہ شہ فضل

فِيهَا لَغْوٌ إِلَّا سَلَامٌ وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةٌ وَعِشْيَا ۝۶۲

یہ ہغہ کہے | عت خبر | سیوا | دسلام نہ | او دوی پارہ | ددوی رزق دے | یہ ہغہ کہے | سحر | او مابنام
خبرہ نہ آویں | خوس سلام (بہوی) | ادھغوی نہ بہ | پکینے سحر مابنام روزی ورکولے شی

تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ۝۶۳

دا | ہغہ جنت دے | د کو م چہ بہ | مونز وارثان جوہود | لہ خیلو بند کا نونہ | شوک چہ | دی | پریہیز کاران
دا ہغہ جنت دے د کو م وارث چہ بہ مونز لہ خیلو بند کا نونہ ہغہ شوک جوہود کوم چہ پریہیز کاروی

وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا

او مونز نہ نازلیرو | مگر یہ حکم | د رب ستا | ہم ددہ دی | شہ چہ زمونز بہ وہاں دے | او شہ چہ | زمونز نہ وروستو
او (فرستو وویل) مونز دخیل رب د حکم نہ بغیر نہ نازلیرو ، ہم دھغہ دی شہ چہ زمونز بہ وہاں دے | او شہ چہ زمونز شاتہ دی

وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ ۖ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ۝۶۴ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

او شہ چہ | ددے پہ مینے کہے دی | اونہ دے | ستارے | ہیرو نکے | رب دے | د آسمانوں | او د زمکے
او شہ چہ ددے پہ مینے کہے دی | او ستارے (ہیٹ خبرہ) | ہیرو نکے نہ دے - ہغہ د آسمانوں او د زمکے او شہ چہ

وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ ۖ هَلْ تَعْلَمُ

او شہ چہ | ددے پہ مینے کہے دی | پس عبادت وکرہ ددہ | او تیک ولادہ سپرہ | دھغہ عبادت د پارہ | آیا نا تہ معلوم دے
و کہ یہ مینے کہے دی | دتو شیز و نورب دے | دھغہ عبادت کوئی او ہم دھغہ پہ عبادت تیک ولادہ سپری آیا تہ دھغہ

لَهُ سَمِيًّا ۝ وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ إِذَا مَاتَ لَسَوْفَ أَخْرَجُ

دھن | ہم نام | او دوائی | انسان | چہ آیا ہرکہ زہ مرشم | نوبیا بہ زہ راویستے شم
خوک ہم نام معلوم دے۔ اور کافر انسان دوائی چہ آیا زہ ہرکہ مرشم نوبیا بہ ہم ژوندے (دقبرنہ) راویستے

حَيًّا ۝ أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ

ژوندے | آیا نہ یاد دے | انسان | چہ پیدا کرو مونہ دے | وہاند لہ کنہ | ادنہ دو دے
شم۔ آیا انسان تہ یاد نہ دی چہ لہ دے نہ وہاند مونہ دے پیدا کرو چہ دے لہیت خیز

شَيْئًا ۝ فَوَرَّبِّكَ لَخَشْرَتُهُمْ وَالشَّيْطَانِ ثُمَّ لَخُضْرَتُهُمْ

ہیچ خیز | پس قسم دے رب ستا | مونہ بہ ضرور جمع کرو دوی | او شیطانان | بیا | مونہ بہ ضرور حاضر کرو
ہم نہ دو، نو ستا رب قسم دے چہ مونہ بہ دوی او شیطانان ضرور جمع کرو، بیا بہ دا قول ددو زخ نہ چاہیو

حَوْلَ جَهَنَّمَ جَنِيًّا ۝ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ

چاہیرہ | ددو زخ نہ | پریوتلی بہ کوہو | بیا | خامخابہ راجدا کرو مونہ | لہ ہریو امت نہ | چہ بہ دوی بے
حاضر کرو چہ بہ کوہو بہ (غور زیدی) پراتہ دوی۔ بیا بہ دہریو توی نہ ہفہ کسان بیل کرو چہ درحمن (خدائے) تہ

أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا ۝ ثُمَّ لَخَنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ

دیر زیات | درحمان نہ | سرکشی کوئے دو | بیا | ہم مونہ | بنہ پیژنو | ہفہ خلق کوم چہ
بہ سرکشی کوئے دتو نہ پیش پیش و د۔ بیا مونہ ہفہ ہم بنہ پیژنو چہ بہ دے کئے د

أُولَىٰ بِهَا صِلِيًّا ۝ وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ

زیات قابل دی بہ کئے | ددو اخلیدو | اونشتہ | یہ تاسو کئے خوک | مکر تیرید و نکہ پیہ ہفہ (دا) دہ | ستا بہ رب باند
داخلیدو زیات قابل دی۔ او بہ تاسو کئے داسے ہیٹوک نشتہ چہ بہ ہفہ بہ نہ تیریدی داسا سو بہ رب باند لازمہ

حَتْمًا مَّقْضِيًّا ۝ ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا

لانہم | مقرر رشوے | بیا بہ نجات و کرو مونہ | ہفہ خلقو تہ | چہ پریہز گاری | او پیرے بہ ددو ظالمان | بہ ہفہ کئے
خبرہ دہ چہ خامخابہ پورہ کیہی۔ بیا بہ مونہ ہفہ کسان بچ کرو چہ پریہز گارہ دی او ظالمان بہ یکے دنہ بہ کوہو

جَنِيًّا ۝ وَإِذْ أَنْتَلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

بہ کوہو و غور زیدی | او ہرکہ چہ لوستلشی | بہ دوی باند | زمونہ آیتونہ | واضحہ | نووائی | ہفہ خلق | چہ کافرادی
غور زیدی پریہز دو۔ او ہرکہ چہ دوی تہ زمونہ سیکارہ بخنے اوروے شی نو خوک چہ کافران دی ہفہ غوی مؤمنانو

لِلَّذِينَ آمَنُوا ۝ أَيْ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ۝

ہفہ خلقو تہ | چہ ایمانداردی | چہ کوم یو فریق پہ دواہ کئے | غور دے | بہ مرتبہ کئے | او دیرشہ دے | دجلس بہ لحاظ
نہ وائی چہ بہ (مونہ) دواو فرقو کئے دچاٹے بہتر دے او دچا مجلس دیر بنانستہ دے

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَا ۝ وَرَعِيًّا ۝

او قومرہ | مونہ ہلاک کرل | لہ دوی نہ وہاند | قومونہ | چہ ہغوی بہتر دو | بہ سازو سامان | او بنود نہ کئے
او مونہ لہ دوی نہ وہاند دیر امتونہ ہلاک کرل چہ (ددوی نہ) بہ سازو سامان او ظاہری شکل و صورت کئے دیرشہ دو۔

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا ۝

دواہ | خوک چہ دی | پہ مگراہٹی کینے | نومہلت ورکوی | ہفتہ | اللہ | تریوے مودے
(اے پیغمبر!) نہ دواہ چہ خوک پہ مگراہٹی کینے پراتہ دی نورحمن (خداے) ہفتویٰ لہ پورہ پورہ مہلت ورکوی

حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ ۝

تردے چہ | ہرکہ دوینی دے | ہفتہ چہ | دوی سوتے وعدہ کولشی | یا | عذاب | اویا | قیامت
تردے چہ دکوم خیز ورمسہ وعدہ شوے دکہ ہفتہ پہ خیلوسترکو ووینی یا (د دنیا) عذاب اویا قیامت

فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضْعَفُ جُندًا ۝

نودوی تہ بہ محکوشی | چہ خوک دکہفہ | چہ زیات خراب دے | د مکان پہ لحاظ سہ | اوزیات کمزورے دی | د لیکر پہ لحاظ سہ
نودابہ ورتہ معلومہ شی چہ د چا حائے خراب دے او د چا لیکرے کمزوری دی؟

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَقِيَّةُ الصَّلَاحُ ۝

اوزیاتوی اللہ | کو موخلفو چہ | ہدایت حاصل کرو | پہ ہدایت کینے | اوباقی پاتے شوے | نیکی
او کو موخلفو چہ ہدایت حاصل کرو اللہ تعالیٰ ہفتویٰ تہ نورزیات ہدایت ورکوی اونیکانے کوے چہ باقی پاتے کیڈکے

خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا ۝ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي

بہترے دی | پہ نزد رب سنا | پہ ثواب کینے | اوبہترے دی | پہ لحاظ انجام | پس آیاتا ولیدو | ہفتہ کس چہ
دی ہفتہ سنا د رب پہ نزد د ثواب او د انجام پہ اعتبار سہ بہترے دی۔ آیاتا ہفتہ سرے لید لے دے چہ

كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا ۝ أَطَّلَعَ الْغَيْبَ

انکارے وکرو | زمونہ د آیتونہ | اودہ وویل | چہ ماتہ بہ غامخار کوشی | مال | او اولاد | آیات خبر شوے دے | پہ غیب
چہ زمونہ د حکمونہ لے انکار وکرو او دوائی چہ ماتہ بہ (پہ آخرت کینے م) مال او اولاد را کو لے شی۔ آیات نہ د غیبو خبر

أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۝ كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ

یا | دہ اختہ دہ | د رحمن نہ | خہ وعدہ | ہیتم کلہ د نہ دہ | او سن مونہ ویکو | ہفتہ چہ دوائی | اومونہ بہ زیاتو
معلوم شوے دے یادہ د رحمن نہ خہ وعدہ اختہ دہ؟ ناداس نہ دہ خہ چہ دے وائی مونہ ہفتہ لیکو او د دہ د

لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ۝ وَنَزَّلْنَاهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ۝

دہ د پارہ | عذاب | اورد | اومونہ بہ وارثان یو | دہفتہ چہ دے وائی | اورابہ شی د مونہ نہ | یوانے
پارہ بہ عذاب زیاتو۔ او د دہ د ویلے خبرے بہ م مونہ وارثان پاتے کیڈو او دے بہ مونہ نہ یوازے راہی

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لِّيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ۝ كَلَّا سَيَكْفُرُونَ

اودوی نیولی دی | د اللہ نہ سیوا | نور معبودان | چہ وی دوی | دوی پارہ | سبب عزت | ہشک نہ! | انکار بہ وکری دوی
او دوی د اللہ تعالیٰ نہ سیوا خان نہ نور معبودان نیولی دی چہ د دوی د پارہ د عزت باعث وی، ہشک نہ! دوی بہ دیر

بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا

د دوی د عبادت نہ | اوشی بہ ہفتویٰ | د دوی | مخالف | آیاتانہ دی کتی؟ | چہ بیشک مونہ را لیبی دی
د دوی د عبادت نہ انکار وکری او د دوی مخالف بہ شی (اے پیغمبر!) آیاتانہ نہ دہ معلومہ چہ مونہ بہ

السَّيِّطِينَ عَلَى الْكٰفِرِينَ تَوْزُهُمْ اَزَّ اِنَّهٗ فَلَاتَعَجَلْ عَلَيْهِمْ

شیطانان | په کافرانو باند | چه راپاروی دوی | په راپارولو سره | یس ته تندي مه کوه | په دوی
شیطانان په کافرانو باند ورپریشی دی چه هغوی (کفر او گناه) ښه راپارگوښه د دوی په حقله تلواړمه کوه

إِنَّمَا نَعِدُّ لَهُمْ عَذَابًا ۙ يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ

بیشک مونږ شمیرو | دوی دبلره | شمیر | په کومه ورځ چه | مونږ جمع کړو | پرهیز کاران | د رحمن طرف ته
مونږ څخه د دوی کارونه شمیرو ، په کومه ورځ چه مونږ ټول پرهیز کاران خلق د رحمن (خدا) ته

وَفَدًّا ۝^{٨٥} وَنَسْوَكَ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ ۝ وَرَدًّا ۝^{٨٦} لَا يَمْلِكُونَ

میلانه جو کری | او وی مشرو | گنا هکاران | د دوزخ طرف ته | تیزی شوی | دوی به اختیار نه لری
میلانه کړو جمع ته کړد - او بهرمان د دوزخ غاړه ته (اوبی) تیزی وئشرو - د سفارش اختیار به هیا

الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۖ ﴿٨٤﴾ وَقَالُوا

د شفاعت | سیوا د ہفہ چانہ | چہ اختہ ئے وی | د رحمن نہ | وعدہ | او دوی وویل
تہ نہ وی ، بغیر د ہفہ چانہ چہ د رحمن (خدا ئے) نہ ئے اجازت اختہ وی ۔ او (داخلی) دانی

اَتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ۚ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا اِذَا ۙ تَكَادُ السَّمٰوٰتُ

نیولے دے | رحمن | ہوئے | بیشک راہ و تاسو | خیز | بد | نزد دے | چہ | آسمانوں
چہ رحمن (خداے) | خان | لہ | اولاد | نیولے دے۔ | داتا سو | دیرہ | خرابہ | خبرہ | کرے | دے۔ | نزد دے | چہ | پہ | کوینا

يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ۝٩٠

و چوئی | له ځای (خبر) نه | او وشلیری | زمکه | او راوغورزیری | غرونه | ټوټه ټوټه -
باند آسمانونه وشلیری او زمکه پر ټوټه ټوټه شی او غرونه راوغورزیری او ریزه ریزه شی -

اَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمٰنِ وَلَدًا ۖ وَمَا يُنْبِغِي لِلرَّحْمٰنِ اَنْ يَّتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٢﴾

چہ دوی دعویٰ و کپہ | دَر حَمْنِ دِیَارِہ | اَدْنِہ دِی مَنَاسِب | دَر حَمْنِ دِیَارِہ | چہ وُنِیسی | خُوئے
خَلک چہ هَعَوِی دَر حَمَانِ دِیَارِہ خُوئے مَقَر کَرے دے ، هَال دَا دِی چہ دَر حَمَانِ دِیَارِہ مَنَاسِبِہ نَدَدَہ چہ خُوک خُوئے جَوہ کَرِی

إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا أَتَى الرَّحْمَنَ عَبْدًا ۖ

توّل (مخلوق) چہ دے | پہ آسمانوں کو کہنے | او پہ زمکہ کہنے | مگر ہفت بہ راشی | رحمن نہ | دیندہ پہ حیثیت
خومرہ شو کہ چہ پہ آسمانوں کو پہ زمکہ کہنے موجود دی ہر وہ رحمن (خدا ہے) تہ دیندہ پہ حیثیت حاضر ہے

لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ۖ وَكُلَّمُ أَتْبَعُ

بیشک هغه اهاطه کړې ده د دوی | او د دوی شمیره ټول کړې ده | په شمیر لوسره | اوله دوی نه هریو | به راشي د دغه ټول
هغه دا ټول څیزونه اهاطه کړي دي او بڼه ټول شمیر لوی ، او هریو نه ورته د قیامت په

يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرَدًّا ۝۵۹ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

پہ درخِ دَقیامت | بوازے | بیشک کوم خلق پہ | ایمان راوری | اودوی عمل و کردو | نیک
ورخِ ایکی بوازے حاضریری۔ بیشک چاچہ ایمان راوری دے | اودنیکئی کارونه ئے کردی

سَجَّعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا ۙ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ

دیر زبانی پیدا کری | دوی پاره | رحمن | محبت | پس یقیناً | مونہ آسان کرے | ستاپہ ژبہ
رحمن (خدا نے) بہ دھغوی دپارہ محبت پیدا کری - نو مونہ د (قرآن) ستاپہ ژبہ حکم آسان کرے دے

لِنُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَنُنَذِرُ بِهِ قَوْمًا لَّدَا ۙ

چہ تہ زیرے در کرے | بہ دکرہ | پرہیز کارانوتہ | اوچہ تہ دویرو | بہ دے سرہ | خلق جگرمار
چہ تہ دے بہ ذریعہ پرہیز کارانوتہ زیرے در کرے او دے بہ ذریعہ جگرمار خلق دویرو دے

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هَلْ يُخَشِ

او خومرہ | ہلاک کرل مونہ | وہاندہ کنہ | قومونہ | آیا | تہ محسوسے
او مونہ دے خلقونہ وہاندہ خومرہ دیر تولی ہلاک کری دی ، نو آیا نن تہ بہ ہغوی کنے

مِنْهُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ۙ

لہ دوی نہ | خوک بود ہم | یا تہ آؤردے | دھغوی | مکنکوسہ قدرلہ
خوک (باقی پلتے) دینے ، یا دھغوی مکنکوسہ قدرلہ چرتہ آؤرے -

سُوْرَةُ مَكِّيَّةٌ ذِي مِائَةٍ وَ ۙ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورۃ طہ پہ مکہ کنے نازل شواوہ (شروع) داللہ پہ نامہ چہ لوئے مہربان دیر زبانی رحم کوونکے دے کنے ۱۳۵ آیتونہ او ۸ رکوع کاغذ
شروع کوم داللہ پہ نامہ چہ تو مہربان دیر زبانی رحم خواندے

طه ۱ مَا أُنزِلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ۙ إِلَّا تَذِكْرًا

طہ | مونہ نہ دے نازل کرے | بہ تاباند | دا قرآن | چہ تہ بہ تکلیف کنے پیروزے | مکر | نصیحت
مونہ دا قرآن بہ تاباند دے دپارہ نہ دے نازل کرے چہ تہ بہ تکلیف شے ، بلکہ داخوہفہ جاتہ یادگیرہ

لَمَنْ يَخْشَى ۙ تَتَزَيَّلًا ۚ مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمُوتِ الْعُلَى ۙ

ہفہ جاتہ | چہ دیرہ کوی | نازل شوے دے | دھفہ چا طرف نہ | چہ پیدا کرے دے | زمکہ | او اوچت آسمانونہ
دے چہ دیرہ کوی . دھفہ (اللہ) د طرف نہ نازل شوے دے چہ زمکہ او اوچت آسمانونہ نے پیدا کری دی

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ۚ لَهُ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

ہفہ دیر مہربان | پہ عرش باند | قائم دے | ہم ددہ دی | خہ چہ پہ آسمانونہ کنے دی | اوخہ چہ | پہ زمکہ کنے دی
ہفہ رحمن (خدا نے) د حکومت | پہ عرش قائم دے . ہر خہ دھفہ دی خہ چہ پہ آسمانونہ کنے دے اوخہ چہ پہ زمکہ

وَمَا بَيْنَهُمَا ۚ وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ۙ وَإِنْ تَجْهَرُ بِالْقَوْلِ

لوخہ چہ | دے دواوہ پہ مینہ کنے دی | اوخہ چہ | دی لاندہ زمکہ نہ | اوکے چرے | تہ پہ اوچت آواز دکرے | خبرہ
کنے دی اوخہ چہ ددواوہ پہ مینہ کنے دی | اوخہ چہ د زمکہ نہ لاندہ پراتہ دی . اوکے تہ پہ زورہ خبرہ وکرے نو

فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى ۚ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ لَهُ

نوبتیکہ ہفہ | بوہیری | پہ پتہ خبرہ | او پہ دیرہ پتہ خبرہ | ہم اللہ دے | نشہ دھیکو معبود | سیوا دھفہ نہ | م دھفہ
ہفہ پہ پتہ خبرہ وہم پتہ خبرہ (ہفہ) اللہ دے دھفہ نہ سیوا بل معبود نشہ ہم دھفہ

الْأَسَاءَةُ الْحُسْنَى^(٨) أَتَيْتُكَ حَدِيثُ مُوسَى^(٩) إِذْ رَأَى

نامے | ہے | او آیا | راعلہ کتاتہ | خبر | د موسیٰ | ہر کلمہ و لید دہ
ہے ہے نامے دی۔ او آیات تاتہ د موسیٰ (علیہ السلام) واقعہ معلومہ دہ، ہر کلمہ چہ ہفہ

نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي

اور | نووٹے فرمائیل | خپل کور والاتہ | تاسو ایسا رشتیٰ | بیشکہ ما | لیدلے دے | اور | اُمید نرم
اور ولیدو | نو خپل کور والاتہ | دے فرمائیل | تاسو دلته ایسا رشتیٰ | بیشکہ ما | اوس لیدلے دے | شاید چہ زہ

اَتِيَكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ اَوْ اَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ۝ فَلَمَّا

چہ زہبہ راوہم تاسو | لہ حفہ نہ | یوہ شعلہ | یا بہ زہبیا موم | پہ دغہ اوس | درک دلارے | پس ہرکہ چہ
نرے نہ تاسو لہ یوہ شعلہ راوہم | یا داور پہ خوا کینے دلارے درک و لگوم ۔ نوخہ وخت چہ

أَتَمَّهَا نُودَىٰ يَمُوسَىٰ ۖ إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ ۚ إِنَّكَ

ہلنتہ ورسیدو | نوا آواز ورتہ وشو | اے موسیٰ! بیشک زہ | ستار بیم | نو تہ او باسہ | خیلے پنرے | بیشک تہ
ہلنتہ ورسیدو | نوا آواز ورتہ وشو | اے موسیٰ! زہ ستار بیم | نو تہ خیلے پنرے و باسہ بیشک چہ تہ پیو

بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى^{١٢} وَإِنَّا اخْتَرْنَاكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى^{١٣}

پہ پاک میدان کہئے یئے | دَٹوئی (وادئ کئے) | اوما | تہ غورہ کرئیے | پس داؤسرا | چہ کومہ وحی درتہ کیڑی
پاکیزہ میدان یعنی پہ ٹوئی کہئے (ولامہ) یئے۔ اوما تہ غورہ کرے یئے نوچہ تہ حکم درتہ کوئے شی ہفہ آؤسرا

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿١٣﴾

بیشک زکاء رب یم | نشسته کابل شوک معبود | بے لہ مانہ | پس عبادت کوہ زما | او قائم کرہ | مونخ | زما دیاد دپارہ
بیشک ہم زہ ستار رب یم، زمانہ سیوا ستابل معبود نشسته، نور ما عبادت کوہ | او زما دیاد (دپارہ) مونخونہ کوہ -

إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أَخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ

بیشک | قیامت | راتلونکے دے | زہ غواہم چه هغه پت و سامتم | چه بدله ور کرے شی | هر نفس ته
بیشک چه قیامت راتلونکے دے ، زہ غواہم چه هغه پت و سامتم | چه هر تن ته دخلو کوششونو

بِمَا تَسْغِي ١٥ فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبِعْ

دھغہ خہ چہ دے کئے کوشش کوی | پس منع نہ کری تا | دے نہ | خو کہ چہ | ایمان نہ راوی | پہ دے | او ہغہ روانہ
بدلہ ملاؤ تھی ، نو ہغہ خو کہ چہ ایمان نہ لری او دخیلو خواہشتا تو پیردی کوی چرنہ تا دے (حق لایم)

فِيهَا مَارِبٌ أُخْرَى ۝ قَالَ أَلْقِهَا يَمُوسَى ۝

یہ دے کہے | کارونہ دی | نورہم | اللہ و فرما بیٹل | و غور زوہ | اے موسیٰ |
 زہ نور ہم دیر کارونہ اخلم - (اللہ ورتہ) و فرما بیٹل | چہ دا و غور زوہ | اے موسیٰ |

فَالْقِهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى ۝ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ ۝

پس دہ و غور زوہ | پس ناگھانہ | ہفہ (شو) | مار | (چہ) منڈے وھلے | دئے فرما بیٹل | داؤنیسہ | اومہ ویریرہ
 نوہفہ (امسا) و غور زوہ نوہفہ ناگھانہ مار جوہ شو چہ منہے وھلے - وئے فرما بیٹل | داؤنیسہ | اومہ ویریرہ -

سَنَعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَى ۝ وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجْ

مونہ بہ زر دا واپس کرد | ہم پہ ہفہ حالت کہے | چہ و ہو مہ وود | اوملاؤکرہ | خیل لاس | پہ خیل ترخ کہے | ہفہ راؤنی
 مونہ دے درلہ اوس بیا د اول پہ شان (امسا) کوو ، اوتہ خیل لاس پہ خیل ترخ کہے و رکہہ ہفہ بہ بغیر

بَيضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ آيَةً أُخْرَى ۝ لِنُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَى ۝

روبانہ | بے لہ خہ عیب نہ | (دادہ) نخبہ | دویمہ | چہ مونہ و بناوتاتہ | خپے نخبے | لوئے لوئے -
 دہ عیب نہ سپین (پر قیدے) راؤنی | دادویمہ نخبہ | دہ دیکہ پارہ | چہ مونہ تاتہ خپے لوئے لوئے نخبے و بناو

إِذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ۝ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ۝

لاہی شہ | د فرعون طرف نہ | بیشکہ ہفہ | سرکشہ شوکے | دہ و بیٹل | اے زمار بہ | پرانیزہ | زما د پارہ | زما سینہ
 (اوس) تہ فرعون نہ ورشہ حکمہ ہفہ | دیر سرکشہ شوکے | موسیٰ د دعاؤکرہ | اے زمار بہ | زما سینہ | پرانیزہ -

وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ۝ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ۝ يَفْقَهُوا

اواسان کرہ | ماد پارہ | زما کار | او پرانیزہ | غوتہ | زما لہ ژبے نہ | (چہ) دوی پوہشی
 اوزما معاملہ ماتہ آسانہ کرہ - اوزما د ژبے غوتہ | پرانیزہ ، چہ خلق زما پہ خبرہ نہ

قَوْلِي ۝ وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي ۝ هَارُونَ أَخِي ۝

زما پہ خبرہ | او جو کرہ | د پارہ زما | وزیر (مددگار) | زما لہ خاندان نہ | ہارون | درور زما
 پوہشی ، اوزما د کوس پہ خلق کہے زما یو مدد کار مقر رکہے (یعنی) ہارون چہ زما ورور دے

أَشَدُّ بِهِ أَزْرِي ۝ وَأَشْرِكُهُ فِي أَمْرِي ۝ كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا ۝

مضبوط کرہ | پہ دہ سرہ | زما قوت | او شریک کرہ دے | زما پہ کار کہے | د پارہ د کچہ | مونہ پاک بیان کرہ ستا | دیرہ
 دہفہ پہ ذریعہ زما قوت مضبوط کرے اوہفہ راسرہ پہ (دے) کار کہے شریک کرے چہ مونہ ستا دیرہ دیرہ پاک بیان کرہ

وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا ۝ إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ۝ قَالَ قَدْ أُوتِيتَ

اومونہ یاد کرہ تا | دیر | بیشکہ تہ | مونہ تہ | گورے | وئے فرما بیٹل | تاتہ در کرے شول
 اوتا دیر دیر یاد کرہ ، بیشکہ تہ زمونہ (حالات) گورے وینے - وئے فرما بیٹل | اے موسیٰ | تا چہ خہ

سُؤْلَكَ ۝ يَمُوسَى ۝ وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَى ۝

خہ چہ تا و غوبنتل | اے موسیٰ | او بیشکہ | مونہ احسان کرہ | پہ تا | بوہل | نور ہم
 و غوبنتل ہفہ تالہ در کرے شول ، اومونہ (لہ دے نہ ورائد) پہ تا مانڈ | بوہل نور ہم احسان کرے وود

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ۖ (۳۸) أَنْ اقْدِفِيهِ فِي التَّابُوتِ

ہر کہچہ الہام ولیدو مونہ | ستاد مور طرف تہ | دھغہ خہ | چہ الہام وڑ کیک شو | چہ و غور زوہ دا | پہ یو صندوق کئے
چہ ستامورتہ مودھغہ خبرے الہام وکرو چہ دالہام قابلہ وہ (یعنی) دا چہ (موسیٰ) پہ یو صندوق کئے و اچوہ

فَاقْدِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي

بیاد غور زوہ دا | پہ دریاب کئے | بیابہ را و غور زوہ | دریاب | پہ کنارہ | چہ دنیسی دے | دشمن زما
بیافغہ (صندوق) پہ دریاب کئے لاهو کرہ نو دریاب بہ لے پھیلے غارے تہ را ولی اوھغہ خوک بہ لے را دنیسی چہ

وَعَدُوٌّ لَّهِ ۖ وَالْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةٌ مِّنِّي ۖ وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي ۖ (۳۹)

او دشمن ددہ | او ما و اچوہ | پہ تاباند | محبت | دخیل طرف تہ | او چہ دپالے شے تہ | زما د ستر کو پہ ورنہ
زما ہم دشمن د اوددہ ہم دشمن د اوما پہ تاباند دخیل رخ تہ (دخلقو) مینہ اچوہ و اودا چہ خازما پہ نگرانی کئے ستا پالنے وکرو

إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن

ہر کہچہ تللہ | ستا خور | پس دوئیل دے | آیا | زہ دنیسایم تاسوتہ | ہغہ خوک چہ
شی او ہر کہچہ ستا خور ورغلہ او (فرعونیا نو تہ) و دئیل چہ آیا زہ درتہ دداسے خلقوینہ درکرم چہ ہغوی بہ لے (دیہ)

يَكْفُلُهُ ۖ فَرَجَعْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ

ساتنہ وکری ددہ | بیاستنہ کرے مونہ تہ | ستاد مور طرف تہ | چہ یخے شی | ستر کے دھغہ | او غمزنہ نہ شی
بنہ (پالنے) وکری نو مونہ تہ خیل مورتہ بیاستنہ ورسولے چہ دھغہ ستر کے درباند یخے شی او نہ غمزنہ کیری

وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا ۚ

او و وڑ لو تہ | یوسرے | بیامونہ خلاصہ درکرو تاتہ | لہ غم نہ | او مونہ پہ از مینست کئے و اچوہ | پہ از مینست کو لوسر
اوتا یوسرے وڑے و نو مونہ تالہ ددغے غم نہ نجات درکرو و اتہ مو پہ قسم قسم از مینستو کئے و اچوہ

فَلَيْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ۖ ثُمَّ جِئْتُ عَلَىٰ قَدَرٍ يٰمُوسَىٰ ۖ (۴۰)

نو تہ پلے شو | خوکلو نہ | پہ مدین والو کئے | بیار اگلے تہ | پہ مقہ وخت باند | اے موسیٰ!
نو تہ خوکلو کالہ دمدین پہ خلقو کئے پاتے شوے، بیاموسی! تہ پہ خیل مقہ وخت (دلت) را غلے

وَأَصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي ۖ (۴۱) إِذْ هَبُّ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِأَيْتِي

او غورہ کرے ماتہ | دخیل ذات دپارہ | لارشہ | تہ | اوستا ورور | زما پہ نخبوسرہ
او (بیا) ماتہ خیل مان لہ غورہ کہے (نواوس) تہ اوستا ورور زما د (درنجیلو) نخبوسرہ لای شی

وَلَاتِنِيَا فِي ذِكْرِي ۖ (۴۲) إِذْ هَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ۖ (۴۳)

اوستی مہ کوئی | زما پہ یاد کئے | تاسودواہ لاشی | فرعون تہ | بیشک ہغہ | لہ حد نہ تیر شوے
او زما پہ ذکر کئے سستی مہ کوئی، تاسودواہ فرعون تہ ورشی حکہ چہ ہغہ دحد نہ ورا وید لے دے

فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ۖ (۴۴)

پس وواپی ہغہ تہ | خبرہ | نرمہ | کیکشی چہ ہغہ | نصیحت قبول کری | یا و دیریدی | دواہ و دئیل
نوھغہ سرہ پستہ خبرے وکری شاید چہ نصیحت قبول کری یا (زما د نیو نہ) و دیریدی دواہ و دئیل

رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَى ۝٥٥ قَالَ

لہ ربہ زمونہ | بیشکہ مونہ ویرید | چہ ہفہ یہ زیانہ وکری | پہ مونہ | یا یہ لہ حد نہ تیرشی | اللہ و فرما میل
چہ اے زمونہ ربہ ! مونہ ویرید چہ چرہ پہ مونہ باند زیانہ و نہ کری یا زیات سرکشہ نہ شی | اللہ و فرما میل

لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَى ۝٥٦ فَاقُولَا

تاسومہ ویریدی | بیشکہ زہ | تاسوسرہ یم | زہ آؤسرم | اوزہ ویم | پس لاشی ہفہ نہ | پس دوایی
چہ تاسو ویریدی مہ زہ ستاسو ملگرے یم | زہ ہرہہ ویم اوکورم | نود وارہ ہفہ نہ ورشی اووایی

إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ۝

بیشکہ مونہ | رالیرلے شوی یو | ستادرب | پس ولیرہ | مونہ سرہ | بنی اسرائیل
مونہ دو وارہ ستادرب رالیرلے شوی یو ، نو تہ مونہ سرہ بنی اسرائیل | پیریدہ -

وَلَا تُعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِّنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْنَا ۝

اومہ پہ عذاب کوہ دوی | بیشکہ مونہ راوہ کتاتہ | نخسہ | ستادرب لہ لہرف نہ | اوسلامتی دوی | پہ ہفہ چہ
وہغوی لہ تکلیفونہ مہ و رکوہ ، مونہ تاتہ ستادرب داہ نہ نخسہ راوہ دہ اوسلامتیہ دہفہ چہ (پہ نصیب)

اتَّبِعْهُ الْهُدَى ۝٥٧ إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَنْ كَذَّبَ

چہ پیروی وکری | دہدایت | بیشکہ | وحی رالیرلے شوکہ | مونہ نہ | چہ عذاب | پہ ہفہ چاہے | چہ دروغ وکری
دہ چہ یہ سمہ لارہ روان وی ، مونہ نہ خود او وحی شوکہ چہ (دقہہ) عذاب ہفہ چاہے مقرر دیکہ (بیخبر) دوغز

وَتَوَلَّى ۝٥٨ قَالَ فَمَنْ رَّبُّكُمْ يَا مُوسَىٰ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي

اومخ واری | فرعون وویل | پس شوک دے | رب ستاسو | اے موسیٰ ! | دوویل موسیٰ | زمونہ رب ہفہ دے | چاہے
وگہری اور دحق نہ) مخ اوی فرعون وویل اے موسیٰ ! ستاسو رب شوک دے موسیٰ و فرما میل چہ زمونہ رب ہفہ دے

أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَىٰ ۝٥٩ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ ۝

درکرد | ہر خیزتہ | وجود ددہ | بیلے لاسر دینود لہ | دہ دوویل | پس خہ | حال دے | د ورومیو امتونہ
چہ ہر خیزلے پید اوینت و رکہ دے او بیلے ورتہ سمہ لاسر بنوگہ دہ فرعون وویل چہ داوایہ چہ دتیرہ قومونہ خہ حال شر

قَالَ عَلِمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى ۝٦٠ الَّذِي

موسیٰ وویل | ددے علم | زمارب سرہ | پہ کتاب کہے دے | نہ غلطی | زمارب | اونہ ہیری | کوم چہ
موسیٰ وویل چہ دد محلم خو زمارب سرہ (پہ لوح محفوظ کہے درج) دے زمارب نہ غلطی کوئی اونہ ترے نہ خہ ہیری (اللہ) ہفہ

جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَوَسَّلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا ۝٦١ وَأَنْزَلَ

جوہہ کہہ | تاسود پارہ | زمکہ | فرش | او جوہے کہے | تاسو پارہ | پہ کہے | لارے | اونانزے کہے
ذات دے چہ زمکہ لے تاسود پارہ فرش کہے دہ او تاسود پارہ لے پہ ہفہ کہے لارے جوہہ کری دی اود

مِنَ السَّمَاءِ مَاءً ۝٦٢ فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّنْ تَبَاتٍ شَتَّىٰ ۝٦٣

لہ آسمان نہ | اوبہ | پس راوویستے مونہ | دد پہ ذریعہ | دیر قسمہ | سبزیاں | مختلف
آسمان نہ لے اوبہ راوورولے ، بیا مونہ دہ ہفہ پہ ذریعہ قسم قسم شینک راویستے دے (پہ خیلے)

كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِلأُولَى النَّهْيِ ۝۵۴ مِنْهَا

خوری | او خروئی | خیل خاروی | بیشک | پہ دے کئے | نخبے دی | عقلمند د پاره | له دے نه
خورئی | او خیل خاروی | یکجے خروئی | بیشک | پہ دے کئے | عقلمند د پاره | دیرے نخبے دی مونږ تاسو د دے زمک

خَلَقْنَكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى ۝۵۵

مونږ تاسو پیداکړی | او په دے کئے به | مونږ تاسو واپس راوړو | اوله د نه به | مونږ تاسو را دباسو | په دویم ځل
نه پیداکړی یی | او دے ته به تاسو واپس کوو | او هم د دے نه به مویو ځل بیا بهر را دباسو

وَلَقَدْ آرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى ۝۵۶ قَالَ أَجِئْتَنَا

او خامخا مونږ د ښودنه ته | خپله نخبه | توله | نو ده دروغ وگڼله | او انکار کړو | د وویل | آيا ته راغله یی مونږ ته
او هغه ته (یعنی فرعون ته) مونږ خپله ټوله نخبه وښودله | خو هغه دروغ وگڼله | او انکاری پاته شو | هغه د وویل | اے موسی

لِتُخْرِجْنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَمُوسَى ۝۵۷ فَلَنَاتُبَيِّنَنَّكَ

د پاره د څه ته وبله مونږ | زموږ له زمک نه | په خپل جادو | اے موسی | پس خامخا به راوړو مونږ تاته
آيا ته مونږ ته ځکه راغله یی څه مونږ د خپل جادو په زور زموږ د ملک نه وبله | نو اوس به مونږ هم ستا په

بِسِحْرِ مِثْلِهِ فَلَجَعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ

یو جادو | په شان د د | پس مقرر کړه | په مینځ زموږ | او په مینځ ستاسو | وخت د ویکه | څه خلاف ونه کړو له هغه نه مونږ
مقابلې کئے دغه جادو را وړاندې کړو | نو ته زموږ او د خپل ځان تر مینځ یو داسه ځل مقرر کړه څه نه به

وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سُوَّى ۝۵۸ قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ

او نه ته | یو میدان دی | هوار | موسی وویل | ستاسو وعدہ | ورځ | د ښانست ده
تر څه مونږ خلاف کوو او نه ته | په یو هوار میدان کښه (د مقابلې دی) (موسی) وویل څه (ښه ده) تاسو سره د میل ورځ

وَأَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ ضَحًى ۝۵۹ فَرَعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ

او دا څه را جمع کړه شی | خلق | د څاښت په وخت | بیا واپس شو | فرعون | بیا ده جمع کړو | خپل مکر و فریاد
ښه شو | او دا څه خلق د تور غوړی نه پس را جمع شی | غرض دا څه فرعون واپس شو نو خپل د مکر سامان ته ټول

ثُمَّ آتَى ۝۶۰ قَالَ لَهُمْ مُوسَى وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا

بیا راغ | د وویل | دوی ته | موسی | (نفس د په تاسو) مه جوړوئ | په الله باند | دروغ
راغونډ کړو نو بیا راغ | موسی هغه خلق ته وویل څه اے بد نصیبو! تاسو په الله باند د دروغو غوښتونه مه تړئ

فَيُسْحِتْكُمْ بِعَذَابٍ وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرَى ۝۶۱ فَتَنَّا زَعُورًا

پس هلاک به کړی تاسو | په عذاب | او هغه نامراده شو | چاچه | دروغ جوړ کړل | نو هغوی په جگړه شو
کئی هغه به تاسو په عذاب سره هلاک کړی | او څوک څه دروغ جوړوی هغه نامراده پاته شو | بیا هغوی په

أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَأَسَرُّوا النَّجْوَى ۝۶۲ قَالُوا إِن هَٰذَا لَسِحْرَانِ

په خپل کار کښه | په خپل مینځ کښه | او هغوی پټه وکړه | مشوره | دوی وویل | بیشک | دا دواړه | جادو کړدی
خپل مینځ کښه | په خپله معامله کښه | په جگړه شول | او پټه مشوره کړه | (بیا کښه) وویل څه دا دواړه (د ورنه) هم جادو کړدی

يُرِيدُنَ أَنْ يُخْرِجُكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمْ وَيَذْهَبَا

غواہی | چہ اویاسی تاسو | ستاسو لہ زمکے نہ | د خیل جادو پہ ذریعہ | اودوی لہے کمری (برباد کمری)
(او) داغواہی چہ تاسو د خیل ملک نہ د جادو پہ زور بہر دویاسی ، اوستاسو غوریزہ لارچارہ

بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَى^(۶۳) فَاجْبِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ اتُّوْا صَفًّا^(۶۴)

ستاسو طریقہ | بہترینہ | نوافق و کمری | پہ خیل تدبیر باند | بیا | راشئی | پہ صف کتبہ
ورائہ کمری ، نو توں سرہ رایو حائے شی اود خیل فن بند و بست و کمری نو بیا قطار قطار راشئی

وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنْ اسْتَعْلَى^(۶۵) قَالُوا يَمُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقَى

او بیشک کامیاب شو | نن درخ | ہفہ فوک | چہ غالب شو | دوی وویل | اے موسیٰ ! | یا خو | تہ وغورز وہ
مکہ چہ نن یہ ہفہ فوک میدان کتی چہ غالب راشی | ہفوی وویل چہ اے موسیٰ ! یا خوتہ (دوہجے خیلہ امسا)

وَأِمَّا أَنْ تَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى^(۶۶) قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا

اویا | شو مونزہ | اول | غورز وونکی | دے فرمائیل | بلکہ | وغورز وئی تاسو | نو ناگھانہ
وغورز وہ یا ہم مونزہ دوہجے غورخو د موسیٰ و فرمائیل چہ ناہم تاسو اول وغورخوئی نو ناگھانہ

حِبَالُهُمْ وَعِصِيَّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى^(۶۷)

د دوی رسی | اود دوی امسا گانے | پہ خیال کتبہ راغ | ددک | د دوی د جادو پہ وجہ | چہ ہفہ | منہ دے دھی
د ہفوی پیری ادا امسا گانے د موسیٰ پہ خیال کتبہ د جادو پہ زور سرہ داسے شکارہ شتوے لکہ چہ منہ دے ترہے دھی

فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً^(۶۸) مُوسَى قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ

پس محسوسہ کرہ | پہ خیل نہا کتبہ | ویرہ | موسیٰ | مونزہ وویل | مہ ویریزہ | بیشک تہ
پہ د باند موسیٰ پہ خیل نہا کتبہ ویرہ محسوسہ کرہ ، مونزہ ورتہ وویل چہ مہ ویریزہ ہم تہ بہ برے

أَنْتَ الْأَعْلَى^(۶۹) وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا

یے | غالب | او وغورز وہ | تہ چہ | ستاپہ نبی لاس کتبہ دی | ہفہ بہ تیر کمری | تہ چہ | دوی جوہ کمری د
بیا موے - اودا ستاپہ نبی لاس کتبہ چہ (امسا) دہ داوغورزہ د دوی جوہ کمری توں خیزونہ بہ تیر کمری

إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سِحْرٍ وَلَا يُفْلِحُ السِّحْرُ حَيْثُ أَتَى^(۷۰)

یقیناً تہ چہ | دوی جوہ کمری دی | ہفہ چال د جادو کرک | اوتہ بہ کامیاب پیری | جادو کر | ہرچرتہ چہ لایہ شی -
دوی چہ تہ جوہ کمری دی داخوتش د جادو فریب د او جادو کر چہ ہر حائے تہ لایہ شی نو کامیاب بیدے نہ شی

فَأَلْقَى السَّحْرَةَ سَجْدًا^(۷۱) قَالُوا أَمَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَى^(۷۲)

پس پریوتل | جادو کر | پہ سجدہ | دوی وویل | مونزہ ایمان راہد | پہ رب | دہارون | اوموسیٰ
بیا جادو کر پہ سجدہ پریوتل او دائے وویل چہ مونزہ خود ہارون اوموسیٰ علیہما السلام پہ رب ایمان راہد

قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمْ

فرعون وویل | تاسو ایمان راہد | پہ دہ | وہاں نہ دکتہ چہ | زک اجازت درکرم تاسو | بیشک د | ستاسو مشردے
فرعون وویل لہ دے نہ وہاں چہ زک تاسو تہ اجازت درکرم تاسو پہ دہ ایمان راہد ، بیشک چہ داستاسو ہفہ

الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَا تُقِطَعْنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلُكُمْ مِّنْ خِلَافٍ

چاہے | بنودے کاتسو | جادو | پس خامخابہ پریکرم | ستاسولاسونہ | او ستاسو بیبے | دکھاغواغونو نہ |
مشر (استاذ) دے چہ تاسونہ ہم جادو بنودے | نوادس زہ ستاسولاس او بیبے | اروی پریکرم اود قجورو یہ اونو

وَلَا وَصَلَبَكُمْ فِي جُدُوعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمَنَّ إِنَّمَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَىٰ ۝

اودہ بہ ضرورتاسو یہ سولوی و خیروم | یہ تنو | د قجورو | اوتاسو نہ معلومہ شی | چہ شوک یہ مونہ کئے | سخت او پائیڈ ارعذاب ورکولولادہ
کئے مونہ سولوی خیروم ، اوداہ درتہ معلومہ شی چہ یہ مونہ (دواہ) کئے دجا عذاب سخت اوزی پائے کیدنے

قَالُوا لَن نُّؤْتِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرْنَا

دوی وویل | ہیٹ کلہ بہ ترجیم درتہ کروتانہ | یہ ہفہ خہ | چہ راغلی کی مونہ تہ | واضح دلیلو تہ | او چاہے | مونہ پیدا کرو
عذاب ک؟ ہفوی (جادو کرو) درتہ وویل چہ مونہ بہ تا ہیٹ کلہ غورہ نہ کد دہفہ خرگند ددلیلو نو یہ دراندہ مونہ تہ راغلی د اودہفہ

فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝

بس تہ وکرہ | خہ چہ | تہ کولو والا یے | بیشک | تہ خو حکم کولے تہ | ددے ژوند | د دنیا
خدا یہ مقابلہ کئے چہ مونہ ہے پیدا کری یونو تہ چہ ہر خہ فیصلہ کول غواہے ہفہ وکرہ تہ جو بس د دنیا یہ حقلہ (چہ خہ غواہے ہفہ)

إِنَّمَا آمَنَ بِرَبِّنَا لِيُغْفَرَ لَنَا خَطِيئَاتِنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا

بیشک مونہ ایٹ راوہ | یہ رب خیل | چہ ہفہ و بخنی | مونہ لہ | زمونہ گناہونہ | او ہفہ خہ | چہ مجبورہ کروتا مونہ
کولے تہ مونہ خوپہ خیل رب باند ایمان راوہ چہ ہفہ زمونہ گناہونہ معاف کری او کوم جبر چہ تاربانہ د جادو یہ حقلہ کئے

عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۝ إِنَّهُ مَن يَأْتِ رَبَّهُ

یہ ہفہ | لہ جادو کولونہ | او اللہ | جبریبہ | او باقی پائے کیدنے ک | بیشک ہفہ | شوک چہ راشی | خیل رب تہ
دے ہفہ (ہم راتہ و بخنی) او اللہ دہر جانہ بہتر دے او باقی پائے کیدنے دے یاد ساتی چہ شوک خیل رب تہ د مجرم

مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ۝ وَمَنْ يَأْتِهِ

گناہکار | نو بیشک دہ د پارہ | دوزخ دے | نہ بہ کمری | یہ ہفہ کئے | اونہ بہ ژوند پائے کیری | او شوک و راشی دہ تہ
یہ حیث راشی نو بیشک ہفہ د پارہ جہنم دے چہ نہ بہ | پکے مری اونہ بہ رغیری او شوک چہ ورتہ ایمانہ

مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ ۝

مؤمن | ہفہ عملونہ و کول | بنہ | بس ہم داخل کی چہ دوی د پارہ | درجے دی | او پتے
ورش چہ دیکٹی کارونہ کے ہم کری وی | نو داسے خلق لہ او پتے مرتبہ مقررے دی

جَنَّاتٍ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

باغونہ | دہمیشہ اوسین | چہ بہیری بہ | لاندہ ہفہ نہ | نہر نہ | ہمیشہ بہ وی | یہ ہفہ کئے
(یعنی) دہمیشہ استومنے د پارہ باغونہ چہ دہفہ لاندہ بہ ولے بہیری ، دوی بہ | پکے تل ترنہ دوسیوی

وَذَٰلِكَ جَزَاؤُا مَنْ تَزَكَّىٰ ۝ وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ ۝

او دا | بدلہ دہ | دہفہ چاہے پاک شو دے | او بیشک مونہ روحی ولیولہ | موسی تہ
او ہم دغہ انعام دے دہفہ چاہے پاک شو | او مونہ موسی تہ خیلہ دہی | ولیولہ

أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا

چہ دُشپے بوخہ | زماندگان | بیا جوہہ کچہ | دوی دپارہ | لاسہ | پہ سمندر کینے | یوہا اوچہ لاسہ جوہہ کچہ

لَا تَخَفْ دَرَكًا وَلَا تَخْشَى ۝ فَاتَّبِعْهُمْ

مہ دیربہ | دینولے کینہ | اومہ ویربہ (لہ دوسینہ) | پس دوی پے شو | فرعون | دخیلوں کروسرہ

فَغَشِيَهُمْ مِنْ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ۝ وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ

پس پت کول دوی | سمندر | ہفہ چہ | پتہ لے کول دوی | اوکراہ کچہ | فرعون

قَوْمَهُ وَمَاهَدَى ۝ يٰبَنِي إِسْرَءِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ

خپل قوم | اوسہ لاسہ ونہ بنولہ | اے بنی اسرائیلو! | بیشک نجات در کړد مونږ تاسو | ستاسو د دینمن نہ

وَوَعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ

اووعلہ وکچہ مونږ تاسوسرہ | د طور بنی طرف تہ | او نازل کړل مونږ | تاسو باند | من

وَالسَّلْوَى ۝ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا

او سلوی | خورسئ | لہ ہفہ پاکیزہ خیزونہ | کوم چہ | مونږ تاسوتہ در کړی دی | او حد نہ مہ تیربہ

فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي ۝ وَمَنْ يَحْلِلْ عَلَيْهِ

پہ دیکتہ | کئی راکوږ بہ شی | پہ تاسو باند | زما غضب | اوپہ چا باند چہ راکوږ شی

غَضَبِي فَقَدْ هَوَى ۝ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ وَامِنْ

زما غضب | نو ہفہ هلاک شو | اوبیشک زہ | دیر زیات بخونکیم | ہفہ خوک چہ | توبہ لے وکچہ | او ایمن لے راورہ

وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى ۝ وَمَا آغْجَلَك عَنْ قَوْمِكَ يٰمُوسَى ۝

او عمل لے وکړو | نیک | بیائے سمہ لاسہ بیا موندہ | او کوم غیز بہ تنگ راوستے تہ | دخیل قوم نہ | اے موسیٰ!

قَالَ هُمْ أُولَاءِ عَلَى أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ

دہ دوئیل | دوی دغہ دی | ماپے دی | او ما شندی وکچہ | ستا طرف تہ | اے ربہ زما

لَتَرْضَىٰ ۖ قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ

چہ تہ راضی تھے | وئے فرمائیل | بیشکہ مونہ | پہ آزمینیت کئے | وچولہ | ستاقوم | | لہ تانہ پس | | افکراہ کمرل دوی
تہ خوشحالہ تھے | وئے فرمائیل | مونہ ستاقوم | لہ تانہ پس | پہ آزمینیت کئے | وچولہ | | او هفوی خوشامری گمراہ

السَّامِرِيُّ ۖ فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا ۚ قَالَ

سامری | پس را واپس شو | موسی | خیل قوم تہ | پہ غصہ | پہ افسوس | وئے فرمائیل
کمرل - | پس موسی علیہ السلام | غصہ | او د افسوس | پہ حالت | کئے خیل قوم | تہ واپس راغے | او د وئیل

يَقَوْمُ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا ۚ أَفَتَالِ أَفْطَالٍ عَلَيْكُمْ

اے زما قومہ! | آیا وعدہ نہ وہ کرے تاسو | ستاسورب | وعدہ بنہ | آیا او بد دہ شوہ | پہ تاسو باند
چہ اے زما قومہ! | آیا ستاسورب | تاسو سرہ | بوه بنہ | وعدہ نہ وہ کہے ، | بیا آیا پہ تاسو باند | پیرزبات

الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمُ

مودہ | بیا و غوبنل تاسو | چہ را کوزشی | پہ تاسو باند | غضب | ستاسو د رب | بیا مخالفت | وکرو تاسو
وخت تیر شوے وو ، | یاد او خونہ وہ چہ | پہ تاسو د رب غضب (خامخا) | راشی | نو حکم | ماسرہ | دیوخ کری

مَوْعِدِي ۖ قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حَمَلْنَا

زما د وعدے | دوی ووئیل | مخالفت نہ دے کرے مونہ | ستا د وعدے | پہ خیل اختیار | اولین مونہ باند بار کر شوہ
لوظہ لاس پسر شوئی هفوی ورتہ ووئیل چہ مونہ تاسرہ | د خیل لوظ نہ پہ خیلہ خو | لاس پسر شوئی نہ یو خو خبرہ دادہ چہ پہ

أَوْزَارًا مِّنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَىٰ

بوج | د کالو | د قوم (د فرعون) | نو مونہ دا وغورنول | بیا دغہ شان | و غورنول
مونہ باند (قطبی) قوم (پاتے شوی) کالی درانہ شوی وو نو مونہ هغہ و غورنول ، | نو دغہ شان سامری هم

السَّامِرِيُّ ۖ فَأَخْرَجَ لَهُمْ عَجَلًا جَسَدًا لَّهُ خُوَارٌّ فَقَالُوا

سامری | بیا دہ را وویستلو | دوی دیارہ | بو شخ | بوجسم | چہ یکنے آواز وو | پس دوی ووئیل
و غورنول نو بیا (سامری) | هغہ خلقوتہ | یو شخ | را بنکارہ | کرد چہ هغہ تش کالبوت وو | خو آواز پہ تے کوو | پس هفوی

هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَىٰ هَٰ فَنَسِيَ ۖ أَفَلَا يَرَوْنَ إِلَّا يَرْجِعُ

دا ستاسو معبود دے | او معبود | د موسی | پس دہ هیر کرو | پس آیا دوی نہ کتل | چہ هغہ نہ وراپس کوی
ووئیل چہ هم | داستا معبود | د او د موسی | هم معبود | نو موسی | هیر کرو | آیا دا خلق نہ گوری | چہ هغہ (بت) | د هفوی

إِلَيْهِمْ قَوْلًا ۖ وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ۖ وَلَقَدْ قَالَ

دوی تہ | خہ خبرہ | او نہ اختیار لری | د دوی | نقصان | او نہ د خہ نفع | او بیشکہ وئیل وو
د خبرے جواب نہ و رکوی | او نہ د هفوی | نقصان اختیار لری | او نہ د نفع ، | اولہ دے تہ و باند هارون

لَهُمْ هَٰرُونُ مِنْ قَبْلُ يَقَوْمُ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ

دوی تہ | هارون (هم) | لہ دے نہ و باند چہ | اے زما قومہ! | بیشکہ پہ آزمینیت کئے | وچولہ | شوئی تاسو | پہ د شخ | | او بیشکہ
هفوی وئیل هم وو | چہ اے زما قومہ! | پہ دے شخ | سرہ | پہ تاسو آزمینیت کرے شوے دے او بیشکہ

رَبِّكُمْ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي ۙ قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ

رب سنا سو | رحمن دے | پس تاسو پیروی و کروی زما | او و منی | زما حکم | دوی و وئیل | مونز به هیکله پرنه رده
سنا سورب رحمن (خدائے) دے نو په مایه روان و سیری او زما حکونه منی هغوی و وئیل چه مونز خوبه دده

عَلَيْهِ عَكْفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى ۙ قَالَ يَهُرُونَ

په دے | یتنگ پاتے کیده نکی | تر دے چه | واپس راشی | زمونز طرف ته | موسی | دفرما ییل موسی | اے هارونه !
په عبادت کنه اخته پراته یو تر دے چه موسی رات واپس راشی - موسی و وئیل چه اے هارونه !

مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ۙ أَلَا تَتَّبِعُنَّ ۚ أَفَعَصَيْتَ

خه غیر منع کړه ته | هر کله چه تا ولیدل دوی | چه گمراه شول | چه نه زما پیروی مه کړه | ایا تا نافرمانی وکړه
ته ماله و له نه راتله خه دخت چه تا د اولیدل چه دوی گمراهان شول ؟ ایا تا هم زما د حکم نافرمانی

أَمْرِي ۙ قَالَ يَبْنَوْهُمْ لَا تَأْخُذْ بِالْحَيَاتِي وَلَا بِرَأْسِي إِنِّي خَشِيتُ

زما د حکم | دده و وئیل | اے زما د مورخویه ! مه نیسه | زما د بیره | اونه ویننه د موزما | بیشکه زه ویریدم
وکړه ؟ (هارون م) و وئیل چه اے زما د موراد و پیه (وروره) ! زما د بیره او زما سرمه رانیسه ماسره خودا اندیینه

أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ۙ

چه ته به وائے چه | جدائی راوستله تا | د بنی اسرائیلو په مینغ کینه | او خیال دونه ساتلو | زما د خبره
شو چه گنی ته دا و نه وائے چه تا په بنی اسرائیلو کینه ډله بازی و اچوله او زما د وینا انتظار دونه کړو

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَسَامِرِيُّ ۙ قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا

د فرما ییل | پس خه حال دے ستا | اے سامری ! | دده و وئیل | مالیدی و و | هغه خه چه | نه و ولیدی دوی
موسی و وئیل چه بنه سامریه ! ته و وایه چه ستا خه معامله ده ؟ هغه و وئیل چه ماته یو داسه خیر نیکاره شو چه هغه

بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ

هغه | پس راواخستله ما | یو موته خاوره | د نقش قدم | د فریسته | پس و اچوله ما هغه (په شعی کینه) | او دغه شپه
بل چاته نه ښکارید و ما د فریسته د قد مونز د خاوره یو موته راوچت کړو بیام هغه په دے بت کینه ورو اچولو او هم دا

سَوَّلْتُ لِي نَفْسِي ۙ قَالَ فَادْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ

صلاح را کړه | ماته | زما نفس | وئے فرما ییل | لرے شه | پس بیشکه | تا د پاره | په ژوند کینه (اوسه)
خبره زما نفس ته ښه و لکیده موسی و فرما ییل چه هه ! چه ټول عربیه ته هم دا وائے چه ماله

أَنْ تَقُولَ لِمَسَاسٍ ۖ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ تَخْلَفَهُ ۚ وَانْظُرْ

چه ته به وائے | چه (ماته) لاس مه راوړی | او بیشکه تا د پاره | یوه وعده ده (د عذاب) | چه مخالفت به نه شی کیده د هغه | او وکړه
لاس مه راوړی - او تا سره یوه بله وعده (د عذاب هم) ده چه د هغه نه د خلاص نشته او خپل د

إِلَى الْإِهْكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَّنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ

خپل معبود ته | هغه په کوم چه ته همیشه پاتے وے | معتكف | مونز به ضرور وسيزودا | بیابه د بهیو د
معبود ته وکړه د کوم چه ته عبادت کړه | مونز به دا وسيزو | او بیا (د دے ایره) به په

فِي الْيَمِّ نَسْفًا ۙ إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَإِلَهِ إِلَّا هُوَ ۚ

یہ دریاب کہنے | یہ الٰہ و لوسرہ | بیشک معبود ستاسو | اللہ دے | ہفتہ ذات دے | چہ نشہ دے | ہفتہ معبود | بے لدہ نہ دریاب کہنے | بھوو ، ستاسو معبود خوبس یواللہ دے | چہ دے ہفتہ نہ سبوا بل معبود نشہ ،

وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۙ كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ

راکیر کر دے ہفتہ | ہر خیز | یہ علم سرہ | دغہ شان | مونز بیاتو | تاتہ | لہ خبرونو دے ہفتہ ہر خیز یہ خیل علم کہنے راکیر کر دے ، (آپینبرہ) دغہ مونز تاتہ دے تیرو (زہو واقعات) خبرونہ

مَا قَدْ سَبَقَ ۚ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ۙ مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ

ہفتہ نہ چہ تیر شو دی | او بیشک مونز در کر و تاتہ | لہ خیل طرف نہ | ذکر (قرآن) | چاہہ مخ وارولو لہ دے نہ آور و ، او مونز درلہ د خیل طرف نہ یوہ (بشہ) نصیحت نامہ در کر دے دہ ، شوک چہ دے نہ مخ و چکر دی

فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وِزْرًا ۙ خَلِيدٌ فِيهِ ۚ وَسَاءَ

بیشک ہفتہ | بہ اوچت کری | یہ ورخ د قیامت | یو بوج | ہمیشہ بہ وی دوی پہ ہفتہ کہنے | او بدی ہفتہ بہ د قیامت پہ ورخ (دگنا ہونو) یو روئے | پندی اوچت کر دے وی او پہ دغہ (حائے) کہنے بہ ہمیشہ وسیری

لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ حِمْلًا ۙ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَ

د دوی د پارہ | یہ ورخ د قیامت | ہفتہ بوج و چٹول | یہ کومہ ورخ چہ بہ پوکے و وھلے شی | پہ شیلی کہنے | او دغہ بہ د قیامت پہ ورخ د ہغوی پہ حقلہ دیر خراب بند وی یہ کومہ ورخ چہ شیلی بہ پوک و وھلے شی اوٹول

نَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ۙ يَخَافَتُونَ بَيْنَهُمْ

راجم بہ کرو | مجرمان | یہ دغہ ورخ | چہ شے شوی بہ و دے ستر کے | پتہ پتہ خبرے بہ کوی دے | پہ خیل میں کہنے مجرمان بہ یہ دغہ ورخ دے رابو حائے کرو چہ شے ستر کے بہ لے (نیوے) وی - پہ خیل میں کہنے بہ گنکوسے کوی

إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ۙ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ ۚ

چہ نہ بی پاتے شوی تاسو | مکرلس (ورخے) | مونزہ بشہ پوھیرو | یہ ہفتہ چہ | دوی لے وائی | چہ تاسو خوبہ صرف لس رورخے پہ دنیا کہنے | پاتے شوی یئی ، خہ چہ دوی - وائی مونز یہ ہفتہ بشہ پوھیرو

إِذْ يَقُولُ امْتَلَهُمْ طَرِيقَةٌ ۖ إِنَّ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ۙ وَيَسْأَلُونَكَ

ہر کہ چہ ووائی | یہ دوی کہنے بشہ | پہ رائے کہنے | چہ نہ بی پاتے شوی تاسو | مکر یوہ ورخ | او دوی تیوس کوی لہ تانہ دغہ وخت بہ یہ دوی کہنے زیاتے بنے رائے والا ووائی چہ تاسو خوبہ یوہ ورخ (پہ دنیا کہنے) پاتے شوی یئی (اے پیغمبر)

عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ۙ فَيَذَرُهَا قَاعًا

د غرونو پہ حقلہ | نو ووائہ | چہ خوارہ بہ کڑی دا | زمارب | پہ الٰہ و لوسرہ | پس پڑیہ بدی دا | میدان خلق لہ تانہ دغہ نو پہ حقلہ تیوس کوی نو ووائہ چہ زمارب بہ غمزہ نہ بالکل والوزی ، اوز مکہ بہ ہوار میدان

حَفْصًا ۙ لَّا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ۙ يَوْمَئِذٍ

ہوار | نہ بہ وینے تہ | پہ دے کہنے | کو بد والے | اونہ خہ اوچت والے | یہ دغہ ورخ بہ ہوار پر بدی | تہ بہ نہ پہ دے کہنے خہ کو بد والے و وینے اونہ لوہ والے - یہ دغہ ورخ بہ تہول

يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَأَعْوَجَ لَهُ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ

روان وی دیکو وروستو | دیو آواز کوونکی | ہیج کو بدوالی بہ نہ وی | دھنہ | او بکنہ بہ شی | آوازونہ
(خلق) پہ بلونکی پسے روان شی چہ دھنہ پہ ورنید بہ (دھیجا) ہیج کزلیچ باقی پاتے نہ شی او قول آوازونہ بہ د رحمن خد

لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ۝۱۰۸ يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ

اللہ تہ | پس نہ بہ اُورے تہ | مکررو آواز | بہ دغہ ورخ | بہ فائدہ نہ ورکوی | شفاعت
(د آواز) پہ ورنید تیت شی نو تہ بہ دنیو د کشار نہ بغیر بل آواز نہ اُورے ، بہ دغہ ورخ بہ سفارش چاتہ فائدہ نہ ورکوی

إِلَّا مَنْ أَدْنَىٰ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا ۝۱۰۹ يَعْلَمُ مَا

مکرہ چاتہ | چہ اجازت بہ ورکوی ہفتہ | رحمان | او خوشہ کئے وی | دھنہ | خبرہ | ہفتہ پوہیری | پہ ہفتہ
خو ہفتہ چاتہ چہ رحمن ورتہ اجازت ورکے وی او دھنہ پہ حقلہ خبرہ خوشہ کرے وی ، ہفتہ د تو لو خلقو

بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا ۝۱۱۰ وَعَنْتَ

چہ ورنید د دوی دی | او پہ ہفتہ | چہ وروستو د دوی دی | او احاطہ نہ شی کو پہ ہفتہ | پہ علم سرہ | او تیت شوی بہ وی
وہاند وروستو حالات دیرینہ پیڑی (خلق) پہ خیل علم سرہ دھنہ (معلوماتو) احاطہ نہ شی کو او قول مخونہ

الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ۝۱۱۱

مخونہ | ہمیشہ ژوندے او قائم پاتے کیلے نکی تہ | او نامرادہ شوہنہ | چاچہ | بوج اویت کرو | د ظلم
بہ د تل ژوندی او د نظام چکونی (اللہ) پہ ورنید تیت شوی وی او چاچہ د نامرادہ بوج اویت کرو ہفتہ بہ نامرادہ وی

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَفُ ظُلْمًا

او شوک چہ کوی عمل | نیک | او ہفتہ مؤمن وی | پس د بہ نہ ویریری | لہ ظلم نہ
او شوک چہ نیک کار د کوی ، او ہفتہ مؤمن ہم وی نو ہفتہ سرہ بہ نہ د ظلم خہ ویرہ وی

وَلَا هَضْمًا ۝۱۱۲ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا

اونہ لہ خہ نقصان نہ | اودغہ شان | مونہ نازل کرودا | قرآن | پہ عربی کئے | او مونہ پہ رنگ رنگ بیان کرل
اونہ د نقصان - اودغہ رنگ مونہ دا قرآن پہ عربی ژبہ کئے نازل کرے دے او پہ دے کئے

فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ۝۱۱۳

پہ دے کئے | ویرول | دپارہ د دے چہ دوی | پریزگاری وکری | یا ہفتہ پیداکری | دوی دپارہ | خہ نصیحت
موہر قسم سزاگانے اُورولی دی چہ خلق و ویریری یا داچہ (د قرآن) پہ کئے پوہہ پیداکری -

فَتَعَلَّىٰ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ

نودیر لے | اللہ | بادشاہ | چہ حقیقی دے | اوتندی مہ کوہ | پہ (لوستلو) قرآن کئے | ورنیدلہ دے نہ
نودیر لے دے ہفتہ اللہ چہ حقیقی بادشاہ دے اوتہ (د قرآن) پہ (لوستلو) کئے (ہیچرہ) تلوار مہ کوہ ، د دے نہ

أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ۝۱۱۴

چہ پورہ شی | ستا طرف تہ | دھنوی | او وایہ | اے زما ربہ! | زیات کرہ ما | پہ علم کئے
ورنید چہ د دے وحی درنید پورہ پورہ رانازلہ شی او دا وایہ چہ اے زما ربہ! زما علم زیات کرہ -

وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسَىٰ وَلَمْ نُجِدْ لَهُ

او مونڙو عہدہ واغستلہ | دآدم نہ | لہ دے نہ واپس | پس ہفتہ ہیر کرل | او نہ موندہ مونڙ | پہ دے کئے
او مونڙ لہ دے نہ واپس دآدم نہ وعدہ اختہ وہ خود ہفتہ نہ غفلت وشو او مونڙ پہ ہفتہ کئے عزم و نہ

عَزَمًا ۱۵) وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا

پنجنہ ارادہ | او ہر کلمہ چہ مونڙو وویل | فرشتوتہ | چہ تاسو سجدہ وکری | آدم تہ | پس سجدہ وکری
موند لو۔ او (یاد کرہ) ہر کلمہ چہ مونڙ فرشتوتہ وویل | چہ تاسو آدم تہ سجدہ وکری نو تو لو سجدہ وکری

إِلَّا إِبْلِيسَ ۖ أَبَىٰ ۖ فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَّكَ وَلِزَوْجِكَ

سوا دابلیس نہ | دہ انکار وکری | مونڙو وویل | اے آدم | بیشک دا | دشمن دے ستا | دستا دنجے
خوابلیس ونہ کرہ ہفتہ انکار وکری۔ پس مونڙو وویل چہ اے آدم! داستا او ستا دنجے دشمن دے ۔

فَلَا يَخْرُجْ جَنَّاتٍ مِّنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَىٰ ۖ إِنَّ لَكَ الْأَلْتَجُوعَ فِيهَا

پس نہ ونہ باسی تاسو دواہہ | لہ جنت نہ | بیابہ تاسو نہ تکلیف و | بیشک تاد پارہ | چہ نہ نہ او پر کیری | پہ دے کئے
نوہے نہ چہ تاسو دواہہ دجنت نہ بھی و باسی نو پہ مصیبت کئے اختہ شق۔ دلنہ (پہ جنت) کئے نہ نہ او پر کیری

وَلَا تَعْرَىٰ ۖ وَأَنَّكَ لَا تَظْمَوُا فِيهَا وَلَا تَضْحَىٰ ۖ ۱۶)

اونہ نہ برہنہ پیرے | او بیشک نہ نہ | نہ تیرے کیری | پہ دے کئے | اونہ نہ | د نوں گرمی بیاموے ۔
اونہ نہ چہ برہنہ پیرے اودا ہم دہ چہ نہ نہ چہ تیرے کیری اونہ نہ پہ نور کئے تنکیرے ۔

فَوَسَّوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَىٰ شَجَرَةٍ

بیاموسہ واپولہ | ہفتہ نہ | شیطان | دہ وویل | اے آدم! | آیا زہ و بنایم تانہ | یوہ اونہ
نوشیطان دہغوی پہ زہ کئے دسوسہ واپولہ ہفتہ وویل چہ اے آدم! آیا زہ تانہ دہیشہ پاتے کیدو اونہ

الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَىٰ ۖ ۱۷) فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوَاتُهُمَا

دہیشہ کیدو | او بادشاہی | چہ نہ زہ پیری | بیاد و دوخوہ | لہ دکنہ | نوںکار شول | دوی نہ | شرمکھو ددوی
و بنایم اودا سے بادشاہی و بنایم چہ چہ نہ نہ کز و کیری نو دواہو دہغے (اوتے) نہ غوراک وکری نو خیل دپیر کھایو نہ و بنکار

وَطَفِقَا يَخْصِفْنَ عَلَيْهِمَا مِنْ ذَّرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَىٰ

اوشروع وکری دوی | چہ انشلولے | پہ ٹانو پورے | پانہرے | دجنت | اونا فرما فی وکری
شول | او دواہو پہ ٹان پورے دجنت پانہرے انشلول شروع کرل | او آدم علیہ السلام نہ دخیل

آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ ۖ ۱۸) ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ

آدم | درب خیل | او ہنہ غلطی کئے پریٹلو | بیاغورہ کرو دے | رب ددہ | بیاتوبہ قبولہ کرہ | ددہ
رب پہ حکم کئے قصور وشو ادهغوی پہ غلطی کئے پریٹلو | بیاخیل رب ہفتہ مقبول کرو نو دہفتہ توبہ نے قبولہ کرہ

وَهَدَىٰ ۖ ۱۹) قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ

اولا پاورتہ و بنودلہ | دے فرماییل | بیشک لادشمن | دلنہ نہ | توں | کئے نہ تاسو نہ نہ | دکنو | دشمنان دوی
اوسہ لادشمن و بنودلہ اللہ و فرماییل چہ تاسو دواہہ اوس (دجنت نہ) کوز شق پہ جمع، تاسو بہ دیوبل دشمنان پکی

فَأَمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى ۖ فَمِنَ اتَّبَعِ ۚ هُدَاى ۚ فَلَا يَضِلُّ

پس کہ چہ راشی تاسو نہ | زمالہ طرف نہ | ہدایت | نو چاہہ پیروی و کہہ | زما دہدایت | نو ہفہ بہ نہ گمراہی
بیانہ چہ زما د طرف نہ تاسو نہ ہدایت درشی ، نو خوک چہ زما د ہدایت پیروی و کہی نو ہفہ بہ نہ گمراہی

وَلَا يَشْقَى ۚ وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا

اونہ بہ تکلیف موی | او چاہہ مخ وادولو | زما د ذکر نہ | نو بیشک دہفہ | ژوند بہ | تنگ وی
اونہ بہ محرومہ پاتہ کیری - او خوک چہ زما د یاد نہ مخ وادوی نو بیشک دہفہ ژوند نہ بہ لند تنگ وی

وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمًى ۚ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمًى

او مونہ بہ رپاخوؤ | پہ ورخ د قیامت | دوند | وائی بہ | اے زما رہہ ! | ولے رپاخوؤم تازہ | دوند
او د قیامت پہ ورخ بہ مونہ ہفہ دوند رپاخوؤ - ہفہ بہ دوائی چہ اے زما رہہ ! تازہ دوند ولے رپاخوؤم یم

وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ۚ قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيتَهَا ۚ

او زہ خوؤم | بینا | دُہ فرمائی | دغہ شان | راغلے تاتہ | نخبہ زمونہ | نو تاہفہ ہیرے کرے
زہ خوہ دُنیا کہنے دسترگو خواند و م حکم بہ دُشی دغہ شان تاتہ زمونہ نخبہ راغلے وے خو تا دہفہ پروا و نہ سائلہ

وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى ۚ وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ

او دغہ شان | نن ورخ بہ | ہیرے کرے نہ | او دغہ شان | مونہ سزا و رکود | ہفہ چاتہ چہ لحد نہ تیرشی
او دغہ بہ نن تہ ہم ہیرے کرے نہ - او دغہ مونہ ہر ہفہ چالہ سزا و رکود چہ لہ حد نہ ورا نہ تیر

وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى ۚ

او ایسا نہ وری | پہ آیتون | د رب خیل | او عذاب | د آخرت | زیات سخت | او زیات باقی پاتہ کید
شی او د خیل رب نخبہ و نہ منی ، او د آخرت عذاب دیر سخت او دیر باقی پاتہ کید و نہ دے -

أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ

آیا لا و نہ بنولہ | دوی تہ | چہ قومہ | مونہ ہلاک کرل | لہ دوی ورا نہ | قومونہ | چہ دوی گوی را گوی
آیا دوی دیکہ ہم سبق و نہ خستلو چہ مونہ (تراوسہ) د دوی نہ ورا نہ قومہ دیر قومونہ تباہ کیری چہ دہغوی

فِي مَسْكِنِهِمْ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّأُولِي النُّهَى ۚ

د دوی پہ کورونو کہنے | بیشک پہ دے کہنے | نخبہ دی | د عقلمند و د پارہ | او کہ چہ شوئے و
پہ کورونو کہنے (اوس) دوی گوی را گوی ؟ بیشک پہ دے کہنے د عقل خواند او د پارہ نخبہ پرے دی او کہ چہ سستا

كَلِمَةٍ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى ۚ فَاصْبِرْ

یوہ خبرہ | لہ ورا نہ | ستاد رب لہ طرف نہ | نو (عذاب) لازم دُو | او یوہ نیتہ | مقرر شوے | پس صبر و کہہ
درب لہ طرف نہ یوہ خبرہ د اول نہ (خلاصہ) شوئے و او یو وقت مقرر نہ وے نو پہ دوی بہ عذاب راتل لازم شوی و ورا نو

عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ

پہ ہفہ خہ | چہ دوی وائی | او پاک بیان کہہ | پہ تعریف سہ | د خیل رب | ورا نہ | د راختلو | د نور نہ
تہ د دوی پہ خبر ورا نہ صبر و او د خیل رب پاک دہفہ د تقریف و سہ بیان و ، د نور د ختلونہ ورا نہ

وَقَبْلَ غُرُوبِهَا ۚ وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ ۖ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ

اور واپس | دُپریوتلو دے نہ | اوپہ ٹے وختونو | دَ شے | پس پاکی بیانوہ | اوپہ طرفونو کئے | دورے
او دَ نور | دَ دُوبید لو نہ واپس او دَ شے پہ ٹے وختونو کئے | ہم تسبیح کوہ او دورے پہ اول اوپہ آخر کئے ہم

لَعَلَّكَ تَرْضَى ۝ وَلَا تَمُدَّنْ عَيْنُكَ إِلَى مَا مَتَّعْنَا بِهِ

چہ تہ خوشحال تے | او مہ غروہ | خیل سترے | پہ طرف دھتہ خیزونو | چہ فائدہ ور کرہ مونہ | پہ دُسرہ
دَ پارہ دَ چہ خوشحالہ اوسیرے او ہیچرے پہ ہفتہ خیزونو پس سترے مہیوہ تہ کوہ چہ مونہ دَ دوی حنو

أَزْوَاجًا مِّنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ لِنَفِثْتَهُمْ فِيهِ ۖ وَرِزْقُ

مختلفو خلقوتہ نہ دوی نہ | رونق | دَ ژوند | دَ دنیا | چہ مونہ پہ دَ آزمینت دکرہ | پہ ہفتہ کئے | اور دوی
تہ لکولہ ور کبری دی | دانتش دَ دنیا دَ ژوند رونق دے | چہ مونہ پہ دے کئے دَ دوی آزمینت دکرہ

رَبِّكَ خَيْرٌ ۖ وَأَبْقَى ۝ وَأَمْرُ أَهْلِكَ بِالصَّلَاةِ وَأَصْطَبِرْ

ستادرب | غورہ | او پائیدارہ دہ | او حکم کوہ | خیل کورواوتہ | دَ مونہ | ادقام وُسیرہ
اوستادرب ور کبرے رزق غورہ اوزیات باقی پاتے کیدونکے | او خیلوخیلو اتہ دَ مونہ حکم ور کوہ او پخیلہ ہم دَ

عَلَيْهَا ۖ لَأَنسُكَ رِزْقًا ۖ نَحْنُ نَرْزُقُكَ ۖ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى ۝

پہ ہفتہ | نہ غوارو مونہ تانہ | روزی | ہم مونہ | روزی دکرہ کوتالہ | او دنیہ | انجام | دَ پیرہیز کاری دے
مونہ پابند وُسیرہ مونہ تانہ روزی نہ غوارو بلکہ مونہ تانہ رزق دکرہ | او نبہ انجام دَ پیرہیز کاری دے

وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِّن رَّبِّهِ ۖ أَوَلَمْ تَأْتِهِم بَيِّنَةٌ

او دوی وائی | ولے نہ | راجی مونہ تہ | خہ نخبہ | ددہ دَ رب دَ طرف نہ | ایانہ دہ راغلے دوی تہ | واضحہ نخبہ
او (دا) خلق وائی چہ دے مونہ تہ دَ خیل رب دَ طرف نہ یوہ نخبہ ولے نہ راہری ؟ ایانہ دوی تہ ہفتہ خبرے شرکندے

مَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَى ۝ وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ

چہ دہ | پہ ورو مبینو صحیفو کئے | او کہ چہ مونہ | ہلاکولے دوی | پہ عذاب سرہ
را نفلہ چہ پہ یحواتو صحیفو کئے (لیکلی) پرتے وے او کہ مونہ دوی ددے (قرآن) نہ ورو چہ پہ عذاب باند

مِّن قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا ۖ فَنَتَّبِعِ

لہ دے نہ واپس | نو دوی بہ ویل | آرمونہ ربہ | ولے تاراؤنہ لیبرو | زمونہ طرف تہ | خوک رسول | چہ مونہ پیرو پیرو
ہلاک کبری وے نو دوی بہ ویل چہ اے زمونہ ربہ | آرمونہ ربہ | ولے یو رسول راؤنہ لیبرو چہ مونہ ستاد حکم

آيَتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَنَخْزَى ۝ قُلْ كُلٌّ مُّتَرَبِّصٌ ۖ فَتَرَبَّصُوا

ستاد آیتونو | لہ دے نہ واپس | چہ ذلیل شو مونہ | اور سوا شو مونہ | دواہ | ہریو | انتظار کوونکے | پس تاسودہم | انتظار کو
پیرو کبرے وے واپس ددے نہ چہ بے قدرہ اور سوا شو ؟ ورتہ وایہ چہ تہ انتظار کو یو تاسو ہم انتظار کو یو

فَسَتَعْلَمُونَ ۖ مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَى ۝

پس زہر بہ تاسو پوہ شئی | چہ خوک دی | خاوندان | دلاہے | نیغ | او خوک دی | چہ سمہ لارے بیاموندہ
دیر زہر بہ درتہ معلومہ شئی چہ خوک پہ سمہ لارہ روان دی | او خوک ہدایت موندونکی دی

اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ۝ وَمَا جَعَلْنَهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُوْنَ الطَّعَامَ

که چہ تاسو | نه پوهیږئ | اونه وو جوړ کړه مونږ د هغو | داسه جسم | چه نه به نه خورو | طعام
نه پوهیږئ نو د علم والو نه پیوس وکړئ - او مونږ د دے نبیانو داسه بدنونه نه وو جوړ کړي چه مڼي خوراکونه دت

وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ۝ ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ

اونه | دوی وو | همیشه اوسیدونکي | بیا | رښتین کړه مونږ دوی سره | وعده | پس نجات ورکړو مونږ دوی
کوی اونه همیشه هغوی ژوندی پاته شوی دی بیا مونږ هغوی سره خپله وعده رښتیا کړه نو هغوی له او (نور)

وَمَنْ نَّشَاءُ وَاهْلَكْنَاهُمُ الْمُسْرِفِينَ ۝ لَقَدْ أَنْزَلْنَا

اوهغه چاته | چه غوښتل مونږ | او هلاک کړل مونږ | حد نه تیریدونکي | بیشکه | نازل کړه د مونږ
چاله چه مو غوښتل مونږ نجات ورکړو او حد نه تیریدونکي مو هلاک کړل (له خلقوا) مونږ به تاسو یو کتاب

إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ ۝ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝

ستا سوطر ته | یو کتاب (قرآن) | چه به هغه کڼه | ستاسو ذکر دے | پس آیا تاسو نه پوهیږئ
(قرآن) نازل کړه دے په کوم کڼه چه تاسو د پاره نصیحت دے، نو آیا تاسو پوهیږئ نه

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا

او ډیر | برباد کړي مونږ | کلی | چه وو هغوی ظالمان | او پیدا کړل مونږ
او مونږ داسه ډیر کلی تباہ کړل چه د هغه خلق ظالمان وو ، او د هغوی نه

بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ۝ فَلَمَّا أَحْسَوْا بِأَسَنَاءِ

پس له هغه نه | قومونه | نور | پس هرکله چه | دوی محسوس کړو | زمونږ عذاب
پس مویو بیل قوم را پیدا کړو ، نو هرکله چه هغوی زمونږ عذاب ولیدو

إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ۝ لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَىٰ

ناکھانه به دوی | له هغه ځای نه | تښتیدل | مه تښتئ | او واپس شئ | په طرف
نو د هغه کلی نه په تښتښته شروع شول (اوس) مه تښتئ او کوم نعمتونه چه تاسو ته درکړه

مَا أَتَرَفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَسْأَلُونَ ۝ قَالُوا

د هغه (سامن) | چه عیش به کولو تاسو به هغه کڼه | او خپلو کورونو ته | شاید چه تاسو نه | پیوس وښی | دوی وویل
شوی وو هغه ته او خپلو کورونو طرف ته واپس راشئ شاید چه تاسو نه هغه پیوس وښی ؟ هغوی وویل

يَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۝ فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّىٰ

هائ افسوس ! | بیشکه وو مونږ | ظالمان | پس همیشه دے | هم دا | چغه ددوی | تر دے چه
چه افسوس ! بیشکه هم مونږ ظالمان وو - نو لکيا وو هم د غصه چغه و هله تر دے چه هغوی

جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خُمِدِينَ ۝ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ

کړل مونږ دوی | په شان د کوښوی فصل | او په شان د مراور | اونه دے پیدا کړه مونږ | آسمان
مو د رښلی شوی فصل او د مراور په شان کړل - او مونږ آسمان او زمکه او هغه چه

وَالْأَرْضُ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبَادِنَا ۖ لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ

اوزمکہ | اوخہ چہ | ددے پہ مینہ کئے دی | لو بے | کہ چرے غوبستے مونہ | چہ جوہہ دکرہ
ددے پہ مینہ کئے دی | لو بے تماشہ مونہ دہ جوہہ کھے۔ کہ چرے مونہ لو بے تماشہ جوہول

لَهُوَ لَا تَتَّخِذْنَهُ مِنْ دُونِنَا ۚ إِنَّ كُنَّا فَعِلِينَ ۝۱۷

لو بے | نوخا مخاہ مونہ جوہہ کھے دہ ہنہ | لہ خیل خان نہ | کہ چرے | دو مونہہ | کوونکی | بلکہ
غوبستے | نو ہم | دخیل خان نہ | بہ مونہہ کھے وے کہ مونہہ خا مخا داسے کوئے۔ بلکہ

نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ

مونہ غورزو | حق | پہ باطل بانہ | پس ہنہ ددہ سرماتوی | پس ناکھانہ ہنہ | ورکشی
مونہ خو حق | باطل | دپاسہ ورکو | نو ہنہ دہنہ سرماتوی | نو ہنہ (باطل) ورکشی

وَلَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ۝۱۸ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ

اوتاسولہ | ہلاکت دے | لہ ہنہ خہ نہ | چہ تاسوئے بیانوی | اوہم ددہ دی | خوک چہ | پہ آسمانوں کئے
اوخہ چہ تاسو (دروغ) بیانوی | ہنہ تاسو دپارہ بربادی دہ | او پہ آسمانوں اوزمکہ کئے چہ خہ دی قول د

وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَعْسِرُونَ ۝۱۹

اوزمکہ کئے دی | اوخوک چہ | ددہ سرہ دی | سرکشی نہ کوی | ددہ لہ عبادت نہ | اونہ ستہی کیری
ہنہ دی او کوئے (خربتے) چہ ہنہ سرہ دی | نہ دہنہ دعبادت نہ سرکشی کوی اونہ ستہی کیری

يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ۝۲۰ أَمْ اتَّخَذُوا

ہنوی تسبیح وائی | شبہ | اوورخ | سستی نہ کوی | آیا | دوی نیولی دی
ورخ او شبہ | اللہ تعالیٰ تسبیح کوی | اوسستی بالکل نہ کوی۔ آیا دے خلق دزمکہ پہ مخ

الِهَةً مِّنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ ۝۲۱ لَوْ كَانَ فِيهِمَا

(نور) معبودان | لہ زمکہ نہ | (چہ) دوی | بہ بیازوندی کوی دوی | کہ چرے | پہ دے کئے
داسے خیزونہ معبودان نیولی دی | چہ خوک راپیدا کوئے شی ؟ کہ چرے پہ زمکہ او آسمان کئے

الِهَةً إِلَّا اللَّهَ ۚ لَفَسَدَتَا ۚ فَسُبْحَنَ اللَّهُ رَبِّ الْعَرْشِ

(نور) معبودان | سیوا اللہ نہ | نو دواہہ (زمکہ او آسمان) بہ تباہ شوی دو | پس پاک دے | اللہ | مالک | دعرش
داللہ تعالیٰ نہ سیوا نور معبودان نو دواہہ بہ تباہ شوی دو، نو کوئے خبرے چہ خلق دہنہ چہ خلقہ بیانوی

عَمَّا يَصِفُونَ ۝۲۲ لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ۝۲۳

لہ ہنہ خہ نہ | چہ دوی | بیانوی | تپوس بہ نہ شی کیک | لہ دہ نہ | خہ چہ دکرے | اوہم لہ دوی | بہ تپوس کیکشی
دعرش مالک اللہ تعالیٰ دہنہ پاک دے۔ ہنہ چہ ہنہ کوی نو پستہ نہ نہ نہ شی کیک | او خلقونہ بہ تپوس پستہ کیری

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ إِلَهَةً ۚ قُلْ هَاتُوا

آیا | دوی نیولی دی | داللہ نہ سیوا | (نور) معبودان | دواہہ | راوہی تاسو
کہ دوی داللہ تعالیٰ نہ سیوا (خان لہ) نور معبودان راپیدا کیری دی ؟ تہ دواہہ چہ تاسو خیل بودیل

بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرٌ مِّنْ مَّعْبُورٍ وَذِكْرٌ مِّنْ قَبْلِهِ

خپل دليل | هم دا | ذکر دے | دھنہ چاچہ | ماسرہ دی | او ذکر دے | دھنہ چاچہ | وړاند له مانہ دو
خورا محبت کړی ، دا دھنہ خلقو ذکر دے چہ ماسرہ دی ، او د هغو کوم چہ له مانہ وړاند دو

بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿۲۳﴾

بلکه | اکثر له دوی نه | نه پوهیږي | په حق | پس دوی | مخ اړونکي دی
خوپه دوی کینه اکثر خلق په حقه خبره نه پوهیږي نو (حک) د هغه نه مخ سرخوی

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيْهِ

اونه دے لیرے مونږ | له تانه وړاند | څوک | رسول | مکر | مونږ به وحی کوله
او مونږ له تانه وړاند هېڅکله داسه یو رسول نه دے لیرے چہ هغه ته مو دا وحی کړه نه

إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿۲۴﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ

د هغه وطن ته | دا چہ نشته بل څوک معبود | سیوا زمانه | پس عبادت کوئ زما | او دوی وائی | نیولے دے
دی چہ زما نه سیوا بل معبود نشته نو صرف هم زما عبادت کوئ . او دوی وائی چہ رحمن

الرَّحْمَنِ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿۲۵﴾

رحمن | اولاد | هغه پاک دے | بلکه | بندگان دی | عزتمند
(خدای) اولاد نیولے دے حال دا چہ هغه دیک نه پاک دے ، بلکه (فرشته خو) د هغه چیر عزتمند بندگان دی

لَا يَسْقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهٖ يَعْمَلُونَ ﴿۲۶﴾ يَعْلَمُونَ

نه وړاند کیري دکوله نه | په هېڅ خبره کینه | او دوی | په حکم د هغه | عمل کوئ | هغه پوهیږي
د هغه نه وړاند خبره قدرته شی کوله او د هغه په حکم پوره پوره عمل کوئ . هغه ته معلوم دی

مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا

په هغه شہ | چہ په وړاند د دوی دی | او په هغه شہ چہ د دوی وروستوی | او سفارش به نه کوی | مکر
هر شہ چہ د دے په وړاند دی ، او هر شہ چہ ترے نه شاته دی او هغوی د چا سفارش هم نه شی کوله

لِمَنْ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِّنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿۲۷﴾

هغه چا د پاره چہ | هغه چا رضی شوئ | او دوی | د هغه د ویرے نه | ویریدونکي دی .
سیوا د هغه چا نه د چا نه چہ الله تعالی رضی دی او هغوی ټول د الله د هیبت نه هیشه په ویره دی

وَمَنْ يَّقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهُ مِّنْ دُونِهِ فَذَلِكِ

او څوک چہ | وائی | له دوی نه | چہ بیشکه زه | معبود یم | د هغه نه سیوا | پس داسه له به
او په دوی کینه چہ څوک داسه ووائی چہ د هغه نه سیوا زه معبود یم نو هغه له به مونږ

نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿۲۸﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا

مونږ سزا ورکړو | د دوزخ | هم دغه شان | مونږ سزا ورکړو | ظالمانو ته | آیانه دی کتنی
د دوزخ سزا ورکړو ، مونږ ظالمانو له هم دغه شان سزا ورکړو - آيا کافرانو ته دا خبره

الَّذِي يَذْكُرُ الْهَتَكُمْ وَهُمْ يَذْكُرُ الرَّحْمَنَ هُمْ كَفَرُونَ ﴿۳۶﴾

ہفہ کس | چہ ذکر کوی | ستاسو د معبود ؟ | ادهفہ (خو) | د ذکر | د رحمن نہ | منکر دی -
(سہ) | چہ ستاسو د معبود انو ذکر (پہ بدی) کوی اوحال دا چہ دوی پہ خیلہ د رحمان د یاد نہ انکار کوی

خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأُورِيكُمْ آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ﴿۳۷﴾

پیدا شوے | انسان | لہ تندی نہ | دیر زبہ زہ و بنایم تاسو | خیلہ تجھے | پس تاسو مونہ نہ دنتا مطالبہ کوی
د انسان پہ پیدا اوینتا کہ تندی الینوے شوے دہ زہ بہ دیر زبہ تاسو نہ خیلہ تجھے و بنایم پس تاسو تندی مہ کوی

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۳۸﴾

اودوی وائی | کلہ بہ وی | دا | وعدہ | کہ چرے | یئی تاسو رستینی ؟
اودوی وائی چہ دا وعدہ بہ کلہ پورہ کیری کہ تاسو رستینی یئی ؟

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُونُ عَنْ وُجُوهِهِمْ

کاش ! چہ پوہہ شی | ہفہ خلق چہ | کافران د | ہفہ وخت چہ | نہ بہ شی لرے کولے دوی | لہ مخونو خیلونہ
کاش ! منکرانو نہ ہفہ وخت معلوم وے چہ دوی بہ نہ د خیلو مخونو نہ اور منع کولے

النَّارِ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿۳۹﴾

اور | اونہ | لہ شا کا نو خیلونہ | اونہ بہ دوی تہ | مدد ور کولے شی | بلکہ
شی ، اونہ لہ خیلو شا کا نو نہ اونہ بہ ورتہ ہیج قسم لہ امداد رسیدے شی نورخہ

تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا

راہہ شی پہ دوی | ناگہانہ | چہ ہفہ بہ دوی وار خطا کری | پس دوی بہ طاقت نہ شی کر | د دفع کوو دے اونہ
نہ خود غہ (اور) بہ پرے ناگہانہ راشی اودوی بہ حیرانہ کری ، نو بیانہ بہ ہفہ (اور) لرے کولے شی اونہ بہ

هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿۴۰﴾ وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ

بہ دوی لہ | مہلت ور کولے شی | اویقینا تہوے وشوے | د پیغمبرانوسرہ | لہ تانہ ورا نہ
وہ (د توبے ایستلو) مہلت ور کولے شی - اولہ تانہ ورا نہ ہم د پیغمبرانوسرہ تہوے شوی دی

فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ

پس راہیو تلو | پہ ہفہ کسانو چہ | خدا کا نے بدے کولے | لہ دوی نہ | ہفہ (عذاب) | پہ کوم پورے چہ
نو چا چہ ورپورے خدا کا نے کولے د ہفوی نہ ہم ہفہ عذاب راتا وشو پہ کوم پورے چہ بہ

يَسْتَهْزِءُونَ ﴿۴۱﴾ قُلْ مَنْ يَكْلَأُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

دوی خدا کا نے کولے | دواہی | حق | حفاظت کوی ستاسو | د شے | اودورے
ہفوی خندل - (پیغمبرہ!) ورتہ وواہی چہ د رحمن (د عذاب) نہ حق ستاسو شہ او ورے

مِنَ الرَّحْمَنِ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿۴۲﴾

(لہ عذاب) د رحمان نہ | بلکہ | دوی | د خیل رب لہ ذکر تہ | مخونہ اہولی دی -
حفاظت کوی (کہ ہفہ وغواہی) خبرہ دادہ چہ دوی د خیل رب د یاد نہ مخونہ اہوی

وَكُفَىٰ بِنَا حَسِبِينَ ﴿۵۷﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ

او کافی یو | مونبدہ | حساب کوونکی | او بیشک | ورکھے دو مونبز | موسیٰ | او ہارون |
او حساب اخستولہ مونبز یوازے کافی یو۔ او مونبز موسیٰ او ہارون | تہ (تورات) ورکھو

الْفُرْقَانَ وَضِيَآءٌ وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ ﴿۵۸﴾ الَّذِينَ

پہ حق او باطل کئے فرق کوونکے (کتاب) | اور نہلا | او | ذکر | پرہیزکارانو د پارہ | کوم خلق چہ
چہ پہ حق او باطل کئے فرق کوونکے اور نہلا وہ | او پرہیزکارانو د پارہ نصیحت دے، ہفہ خلق د پارہ

يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنَ السَّاعَةِ

ویریدی | لہ خیل رب نہ | بے لیدلو | او دوی | لہ قیامت نہ
چہ د خیل رب نہ غائبانہ ویریدی | او هغوی د قیامت نہ ہم ویرہ

مُشْفِقُونَ ﴿۵۹﴾ وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبْرَكٌ أَنزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ

ویریدونکی دی | او دا (قرآن) | ذکر دے | برکت والا | چہ مونبز نازل کرے دے | پس آیا تاسو
کوی۔ | او دا (قرآن) | بابرکتہ نصیحت دے کوم چہ مونبز نازل کرے دے نو آیا تاسو

لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿۶۰﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ

دے نہ | انکار کوونکی یئی؟ | او بیشک | ورکھے دو مونبز | ابراہیم تہ (ہم) | ددہ ہدایت
دے نہ انکار کوئی؟ | او مونبز ابراہیم تہ لہ دے نہ وہاند ہدایت ورکھے

مِّنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَلِيمِينَ ﴿۶۱﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ

لہ دے نہ وہاند | او مونبز دو | لہ دے نہ | بنہ واقف | ہر کلہ چہ | ددہ ووئیل | خیل پلاس
وو | او مونبز لہ دے نہ بنہ واقف وو۔ ہر کلہ چہ ددہ خیل پلاس او خیل

وَ قَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي

او | خیل قوم تہ | خہ دی دا | صورتونہ | ہفہ چہ
قوم تہ ووئیل چہ دا خہ (واہیات) شکلونہ دی چہ ددے د عبادت

أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ﴿۶۲﴾ قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا

تاسو | پہ ہفہ | منجوران یئی | دوی ووئیل | مونبز موندلی وو | خیل پلاس نیکہ | چہ دہفہ
د پارہ تاسو دیرے لکولی دی۔ ہغوی ورتہ ووئیل چہ مونبزہ خو خیل پلاس نیکونہ ددوی پہ

عَبِيدِينَ ﴿۶۳﴾ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَ آبَاؤُكُمْ

عبادت کوونکی وو | ددہ ووئیل | بیشک | وی تاسو | او | ستاسو پلاس نیکہ
عبادت کئے اختہ لیدلی دی۔ ابراہیم ووئیل چہ تاسو او ستاسو پلاس نیکونہ ہم پہ ہر گند

فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۶۴﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ

پہ گمراہی کئے | بنکارہ | دوی ووئیل | آیاتار ددہ مونبزہ | رشتینے خبرہ | یا تہ یئی
گمراہی کئے پراتہ وو۔ ہغوی ورتہ ووئیل چہ آیا تاسو مونبزہ حقہ خبرہ راڈرے ددہ کہ

مِنَ اللَّعِينِينَ ۝ قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ

له توکو وونونه | ده وویل | بلکه ستاسورب | رب دے | د اسمانونو
توے تقالے راسره کوئی؟ ابراهیم وویل چه (دخه توے؟) ستاسورب خو د اسمانونو او د زمک

وَ الْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَلِكُمْ

او | د زمک | کوم چه | پیدا کرل دوی | او | زه | په دے باند
رب دے چه دغه قول ئے راپیدا کرل - اوزه په دے خبره باند

مِّنَ الشَّاهِدِينَ ۝ وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ

له گواهانو نه بیم | او قسم په الله | چه زه به خامخا تدبیر وکړم | ستاسو د بتانو | پس له دے نه چه
گواه بیم - او د الله قسم هر کله چه تاسو (د دوی نه) لای شئ نو زه به ستاسو

تَوَلَّوْا مُدْبِرِينَ ۝ فَجَعَلَهُمُ جُذَاًا إِلَّا كَبِيرًا

مخ وگرځوئ تاسو | شا کوونکی | پس کرل ده هغه | تکره تکره | سیوا | د لوی (بت)
بتانو سره یو چال چلوم - نو (ابراهیم) هغه بتان توته توته کرل خو یو لوی بت ئے تره نه

لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ۝ قَالُوا مَن

د دوی | شاید چه دوی | د ده طرفته | رجوع وکړی - | دوی وویل | چا
سلامت بریښودو شاید چه خلق هغه ته رجوع وکړی - هغوی وویل چه دا کار زمونږ

فَعَلَ هَذَا بِإِلَهَيْنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ۝ قَالُوا

کړه دے | دا کار | زمونږ د معبودانوسره | بیشکه دے | د ظالمانونه دے | دوی وویل
د معبودانو سره چا کړه دے؟ بیشکه هغه ډیر غټ ظالم دے، چا پکته وویل

سَمِعْنَا فَتَىٰ يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ۝ قَالُوا

مونږ اوریدلی دی | یو ځوان نه | چه ذکر کوی د دوی | چه دیلے شی | هغه ته | ابراهیم | دوی وویل
چه مونږ د یو ځلمی د ځله نه د دوی بدی اوریدله ده چه هغه ته ابراهیم ویلے شی، خلق وویل

قَالُوا بِهِ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ۝

پس راولی | دے | د سترگو د وړاند | د خلقو | شاید چه دوی | گواهی ورکړی
چه ښه ده نو هغه د ټولو په مخکې راولی چه هغوی پرے گواهان شی -

قَالُوا ءَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِإِلَهَيْنَا يَا إِبْرَاهِيمُ ۝ قَالَ بَلْ

دوی وویل | آیا هم تا | کړه دے | دا کار | زمونږ د معبودانوسره | اے ابراهیم | ده وویل (نه) بلکه
هغوی ټپوس وکړه چه اے ابراهیم! آیا زمونږ د معبودانوسره دا کار تا کړه دے؟ ده وویل نه

فَعَلَهُ ۖ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَسَلُّوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ۝

دا به کړه وی | د دوی د لوی (بت) | پس ټپوس وکړی له دوی | که چر | دوی خبره کوی
بلکه دا کار د دوی دے لوی (بت) کړه دے که چر دوی خبره کوی نو د دوی نه ټپوس وکړه

فَرَجَعُوْا اِلٰى اَنْفُسِهِمْ فَقَالُوْٓا اِنَّكُمْ اَنْتُمْ الظَّالِمُوْنَ ۝۹۳ ثُمَّ

پس رجوع وکړه دوی | خپلو ماڼیو ته | بیا دوی وویل | بیشکه یی تاسو | ظالمان | بیا
هرکله چه هغوی سوچ وکړو په خپل مینم کینه نو دے ویل چه بیشکه هم تاسو بے انصافه یی . بیا هغوی (د

نُكِسُوْا عَلٰی رُءُوسِهِمْ ۝۹۴ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا هٰٓؤُلَآءِ يَنْطِقُوْنَ ۝۹۵

بنکته کړل دوی | سرو نه خپل | بیشکه | ته پوهیږه | چه دابتان | خبره نه کوی
شرم نه خپل سرو نه بنکته کړل (ادوے ویل) چه تاسو خو معلومه ده چه دوی خبره نه کوی

قَالَ اَفَتَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا

وَيُضِرُّكُمْ ۝۹۶ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۹۷ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۹۸ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۹۹ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۰۰

دے فرماییل | پس آیا تاسو عبادت کوئ | دالله نه سیوا | دهغه خه | چه نه نفع درکولے شی تاسو | دغه خیز
ابراهم ورته وویل چه آیا تاسو دالله تعالی نه سیوا دداسه خیزو عبادت کوئ چه نه فائده دررسولے شی

وَلَا يَضُرُّكُمْ اَفِ لَكُمْ تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ

اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۰۱ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۰۲ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۰۳ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۰۴

اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۰۵ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۰۶ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۰۷ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۰۸

اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۰۹ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۱۰ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۱۱ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۱۲

اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۱۳ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۱۴ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۱۵ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۱۶

اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۱۷ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۱۸ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۱۹ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۲۰

اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۲۱ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۲۲ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۲۳ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۲۴

اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۲۵ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۲۶ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۲۷ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۲۸

اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۲۹ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۳۰ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۳۱ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۳۲

اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۳۳ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۳۴ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۳۵ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۳۶

اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۳۷ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۳۸ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۳۹ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۴۰

الْحَيَّرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا

دَنیکیانو | اود قانمو | دَمونخ | اود ورکولو | دَزکوة | اد | دودوی | زمونږ
نیکو د کارونو کولو ، د مونږ کولو اود زکوة د ورکولو حکم ورکولو ، او هغوی هم زمونږ عبادت

عِبَادِينَ ۴۶) وَلَوْ طَا أَتَيْنَهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ

عبادت کوونکی | اد لوط ته | ورکړو مونږ | حکمت | او علم | او خلاصه ورکړو مونږ دغه ته
کولو - او لوط ته مونږ حکمت او علم ورکړی وو ، او د هغه کلی ته مو بچ

مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيثَ ۴۷) إِنَّهُمْ كَانُوا

له هغه کلی نه چه | کول به ئی | ناپاک کارونه | بیشکه دوی | دو
راوړيستلو د کوم اوسیدونکی چه د گنده کارونو عادت وو - بیشکه هغه خراب او بدکاره

قَوْمٌ سَوَاءٌ فَسَقِينَ ۴۸) وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ۴۹)

خلق ډیر خراب | نافرمانه | اود داخل کړو مونږ | په خپل رحمت کې | بیشکه د | له صالحانو نه وو
قوم وو - او هغه (لوط) مونږ په خپل رحمت کې داخل کړو یقیناً هغه په نیکانو خلقو کې شامل

وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ

او (یاد کړه) نوح | هر کله چه دعا وکړه | له دگنه وړاندې | پس قبوله کړه مونږ | دده (دعا) | پس خلاص کړو مونږ دغه
وو - اوله دگنه وړاندې هر کله چه نوح آواز وکړو نو مونږ د هغه دعا قبوله کړه او مونږ هغه او د هغه

وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۵۰) وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ

اود دده کور والوته | له غم | لوی نه | او مونږ مدد وکړو دده | له هغه قوم نه
خاندان د ډیر لوی غم نه خلاص کړل - او مونږ د نوح بدله د هغه خلقونه واخسته

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمٌ سَوَاءٌ فَغَرَقْنَاهُمْ

کومو چه | دروغ وگڼل | آیتونه زمونږ | بیشکه دوی وو | خلق | خراب | پس غرق کړل مونږ دوی
چه زمونږ حکومت ئی دروغ گڼل ، بیشکه چه دغه خلق ډیر خراب خلق وو ، نو مونږ دوی

أَجْمَعِينَ ۵۱) وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ

ټول | او داؤد | اوسلیمان | هر کله چه دوی فیصله کوله | د پتی په حقله | هر کله چه
ټول غرق کړل - او داؤد اوسلیمان علیهما السلام هم یاد کړه ، هر کله چه دوی د پتی په معامله کې فیصله

نَفَسَتْ فِيهِ غَمُّ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحَكْمِهِمْ

خریدلې وې | په هغه کې | بیزه | د خلقو | اودو مونږ | د فیصله د دوی
کوله په کوم کېته چه د یوې له بیزې خریدلې وې ، او مونږ ته د هغوی فیصله

شَهِدِينَ ۵۲) فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ ۵۳) وَكُلًّا آتَيْنَا

لیدونکی | پس پوهه ورکړه مونږ دده | سلیمان ته | اود هر یو له | ورکړو مونږ
ښکاره وه ، نو مونږ د هغه فیصله پوهه سلیمان ته ورکړه ، او حکمت او علم خرمونږ

حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ

حکمت | او علم | او تابع کری وومونیز | سرہ | د داود | غرونہ | چہ دوی بہ تسبیح کوو
ہر یونہ ور کرے وو | او مونیز داود سرہ غرونہ تابع کری — وو چہ ہف (غرونہ) او مارغانو

وَالطَّيْرُ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿۹﴾ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُؤْسٍ لَّكُمُ

او مارغان (ہم) | او وومونیز | کوونکی | او بیوگ وومونیز دہ تہ | جوہول | دیو لباس | تاسو دپارہ
بہ زمونیز پاکیا بیانولہ او دا کار مونیز (پہ خیل قدر) کرے وو او وومونیز ہف تہ د زغرو جوہفت ستاسو (د فاندے)

لِتَحْصِنَكُمْ مِّنْ بَأْسِكُمْ ۚ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ﴿۱۰﴾

چہ بچہ کری تاسو | ستاسو د جنگ نہ | پس آیا | تاسو | شکر کوونکی یو
دپارہ بنوگے وو چہ تاسو پہ جنگونو کئے (د نقصانونہ) بچہ کری نو آیا تاسو (زمونیز) خہ شکر یہ ادا کوئی ؟

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِ إِلَى الْأَرْضِ

او (تابع موکرہ) سلیمان لہ | ہوا | تیزہ | چہ چلیدہ بہ | بہ حکم ددہ | پہ طرف د زہک
او مونیز د سلیمان دپارہ تیزہ ہوا کلتے تابع کرے وے چہ دہفہ پہ حکم بہ ہف زہک طرف تہ

الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ ﴿۱۱﴾ وَ

ہفہ چہ | برکت اچولے د مونیز | پہ ہف کئے | او یو مونیز | پہ ہر چیز باند | پوہہ | او
چلیدے پہ کومہ کئے چہ برکت نہ ایسی وو، او مونیز تہ خو ہر خہ معلوم دی — او

مِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يَغْوُصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا

لہ شیطانانو نہ | ہفہ چہ | غولے بہئے وھل | دہ دپارہ | او کولوبہ دوی | کار
پہ شیطانانو کئے داسے ہم وو چہ دہفہ دپارہ بہئے غولے وھل | او ددے نہ علاوہ نور کارونہ

دُونِ ذَلِكَ ۚ وَكُنَّا لَهُمْ حَفِظِينَ ﴿۱۲﴾ وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ

ددے نہ سیوا (ہم) | او وومونیز | ددوی | محافظ | او ایوب | ہر کھ چہ دہ آواز کوو
بہئے ہم کول ، او مونیز بہ دہفوی حفاظت کولو - او ایوب زیاد کرہ چہ خیل رب تہئے زاری

رَبِّهِ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿۱۳﴾

خیل رب تہ | چہ بیشک | رسیدے د ماتہ | تکلیف | او تہ | زیات رحم کوونکے یے | د قولو رحم کوونکو نہ
وکرہ | چہ ماتہ تکلیف د رسیدے دے او تہ | د قولو نہ زیات رحم کوونکے یے -

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ ۚ وَآتَيْنَاهُ

پس قبولہ کرہ مونیز | ددہ دُعا | پس لرے کرہ مونیز | چہ بہ ہفہ وو | تکلیف | او وکرہ مونیز دہ تہ
نو مونیز دہفہ دعا قبولہ کرہ او دہفہ تکلیف مولرے کرہ او ہفہ تہ موخیلہ کورنی واپس

أَهْلَهُ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَىٰ

ددہ کووالا | او پہ شان ددوی | ددوی سرہ | (پہ طور) رحمت | د خیل طرف نہ | اونصحت
کرہ او ددوی پہ شان نور خلق ہم ، پہ خیل رحمت سرہ او چہ د عبادت کوونکو

فَرَجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَهَا وَأَبْنَاهَا

دَخِلَ شَرْمَكَا | پس پوکے و کڑے مونہ پر | پہ ہفے کئے | دَرُوحِ خَیْلِ | او ہفہ کپڑہ مونہ ہفہ | اودھفے خُوئے | اودھفے خُوئے
(نوم) ناموس پہ کپڑے دو نو مونہ پہ ہفے کئے خیل روح دیکھو | او ہفہ نبیخہ اودھفے خُوئے مو دے دے دُنیا

آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾ إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا

نَحْبُهُ | دَپارہ دے عالمونو | بیشک | دا | ستاسوامت دے | اُمت | یو | اوزہ
دَپارہ یوہ نخبہ و گروہ۔ بیشک ستاسو دا امت ہم یو اُمت دے ، اوزہ ستاسو

رَبُّكُمْ فَأَعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾ وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلُّ إِلَهٍ

ستار بیم | پس زما عبادت کوئی | اودوی تکرے تکرے کرو | خیل کار | پہ خیل مینہ کئے | ہریو زمونہ طرقتہ
رب بیم پس تاسو ہم زما عبادت کوئی اودے خلقو پہ خیل دین کئے اختلافات پیدا کرل (مکر) ہریو لہ زمونہ

رَاجِعُونَ ﴿٩٣﴾ فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ

رجوع کوونکے دے | نو خوک چہ | عمل کوئی | دَنیکئی | او ہفہ ایہانداروی | نو ناقدری بہ نہ کپڑ
طرف تہ واپس راتل دی، نو خوک چہ دَنیکئی کارونہ کوئی او ہفہ مؤمن ہم وی نو دھفے علی بہ ہینک

لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ ﴿٩٤﴾ وَحَرَامٌ عَلَى قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا

دھفہ دے کوشش | او بیشک مونہ ہفہ | لیکوئی یو | اونا ممکنہ دے | پہ ہریو کلی | چہ مونہ ہلاک کرے
ضائع نہ ہئی او مونہ یقیناً دھفہ عملونہ لیکو۔ او کومہ بناریہ چہ مونہ تباہ کرے دے دھفہ دے اوسید وکرو

أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾ حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ

چہ ہغوی بہ | بیرتہ نہ راگرئی (مونہ تہ) | تَرَدَّجَہ | خہ وقت راپرانتے شی | یا جوج | او ماجوج | اودوی بہ
دَپارہ نامکنہ دے چہ ہغوی بہ بیادنیاتہ واپس راشی، تَر دے چہ ہرکہ یا جوج او ماجوج پرانتے شی او ہغوی

مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿٩٦﴾ وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ

لہ ہرے لویہے نہ | راز غلی | اونزدے بہ راورسیری | وعدہ | رشتینے | پس ناگہانہ بہ
دہرے لوہے نہ پہ منہ ہ کونہیری | اور رشتینے وعدہ بہ نزدے راورسیری نو دے کافرانو

شَاحِصَةً أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ يُوِيلُنَا قَدْ كُنَّا

واڑے پاتے شی | سترکے | دھغو خلقو | چہ کافران دی | افسوس پہ مونہ ہ | بیشک دو مونہ ہ
خلقو سترکے بہ واڑے پاتے شی (بیابہ ہغوی وائی چہ) افسوس! مونہ دے حقیقت

فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٩٧﴾ إِنَّكُمْ وَمَا

پہ غفلت کئے | لہ دے (حال) نہ | بلکہ | دو مونہ ہ | ظالمان | بیشک تاسو | اودھفہ چہ
نہ پہ غفلت کئے پاتے شو، نہ بلکہ پہ حان مونہ ظلم کو لو۔ بیشک چہ تاسو ہم اود اللہ

تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا

تاسو عبادت کوئی | سیوا دے اللہ نہ | خشاک دے | ددو نرغ | تاسو (تول بہ) | ہفے تہ
نہ بغیر چہ تاسو دے عبادت کوئی ہفہ تول ہم ددو نرغ خشاک دے ، تاسو تول بہ پہ ہفے تہ

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾ قُلْ إِنَّمَا

اونہ نے البیڑے مونہ تہ | مکر | رحمت | دے تلوو عالمونو د پارہ | دواہ | بیشکہ
او مونہ تہ | دے تلوو جھانونو د پارہ | رحمت جو کرے لیڑے یے | (پیغمبر) تہ دواہ | چہ ما

يُوحَىٰ إِلَىٰ أِنَّمَا إِلَهُ الْكَوْكَبِ وَاحِدٌ ۚ فَهَلْ

وحی کو لے شی | زما طرف تہ | ہم دا چہ | ستاسو معبود | معبود دے | ہم یو | پس ایا
تہ خو بس دا وحی راغلہ دہ | چہ ستاسو معبود | بس یو معبود دے | نو ایا اوس ہم

أَنْتُمْ مُّسْلِمُونَ ﴿١٠٥﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْاْ فَقُلْ أَذْنُكُمْ

یہی تاسو | فرمانبرداری کوونکی | پس کہ چرے | مکر وادی دوی | نو دواہ | چہ ما خبردار کرئی تاسو
تاسو منی کہ نا ؟ | نو کہ بیا ہم | محونہ وادی نو تہ | ورتہ دواہ | چہ ما خو تاسو پورہ

عَلَىٰ سَوَآءٍ ۖ وَإِنْ أَدْرَىٰ أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدُ ۚ مَا

سم صفا | اوزہ نہ پوہیڑم | چہ نزد دہ | یا | لرے دہ | دکم چہ
پورہ خبر کرئی | اوماتہ دا معلومہ نہ دہ | چہ کومہ وعدہ تاسو سرہ شرے دہ | چہ ہفتہ نزد

تُوعَدُونَ ﴿١٠٦﴾ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ

تاسو سرہ وعدہ کو لے شی | بیشکہ دے | پوہیڑی | پہ بنکارہ | خبرہ | اودے پوہیڑی
دہ یا لرے دہ | بیشکہ چہ اللہ تعالیٰ پہ خبر گندہ خبرہ ہم پوہہ دے | او پہ ہفتہ ہم پوہہ دے

مَا تَكْتُمُونَ ﴿١٠٧﴾ وَإِنْ أَدْرَىٰ لَعَلَّاهُ فِتْنَةٌ لَّكُمْ

پہ ہفتہ | چہ تاسو پتوئی | اوزہ نہ پوہیڑم | شاید چہ دا | آزمینیت دی | تاسو د پارہ
چہ تاسو پتوئی | اوزہ نہ پوہیڑم کیدے شی | چہ دا (تاخیر) تاسو د پارہ یوازمینیت

وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٠٨﴾ قُلْ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ

ادفائہ وچتوں | ترخہ وختہ پورے | پیغمبر و فرمائیل | اے زما ربہ | فیصلہ وکرہ | پہ حق سرہ
وی او تاسو تہ ترخہ وختہ پورے فائدہ رسول دی | پیغمبر و فرمائیل | چہ اے زما ربہ | تہ د حق مطابق فیصلہ وکرہ

وَرَبَّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿١٠٩﴾

اوز مونہ رب | پیر مہربان دے | لہ دہ نہ مدد غوثیتلے شی | پہ ہفتہ | چہ تاسو پتوئی
اوزما رب د رحمتونو خاوند کے مونہ ترے نہ مدد غواہ و د ہفتہ خبر و پہ مقابلہ کہنے کوے چہ تاسو پتوئی

سُورَةُ الْحَجِّ مَدِينَةُ وَحْيٍ ثَمَانٍ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورہ الحج پہ مدینہ کہنے نازل شواو | (شروع) د اللہ پہ نوم چہ ملوئے مہربان و پر زیا رتم کوونکے دے | پہ دے کہے ۸ آیتونہ دا | اکریم کاہدہ
د اللہ پہ نامہ شروع کوم چہ لوئے مہربان دے پر زیا رتم خاوند دے

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ ۚ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ

اے | خلقتو | د خیل رب نہ | بیشکہ | زلزلہ | د قیامت | خیزدے
اے | خلقتو | د خیل رب نہ | ویرہ ساتی (حک کہ چہ) د قیامت (د دورے) زلزلہ یو دیر دیر دے

مُسَيِّئًا ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لَتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ

مقرر پورے | بیا | مونڈ راؤ باسو تاسو | ماشوم | بیا | چہ تاسو ورسیدری | خپلے خوانئی تہ
رحم کئے خائے کرو، بیا تاسو سم ماشوم (کرو او هغه) راؤ باسو چہ بیا د خوانئی زوس تہ ورسئی

وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّى وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ

او خنے له تاسو | هغه شوک دی | چہ مردہ شی | او خنے له تاسو | هغه شوک دی | چہ واپس کوے شی | غور زیدلی
او پہ تاسو کئے شوک داسے دی چہ (پہ پوخہ عرکے) مردہ شی او خنے داسے وی چہ (د بوجا توپ) غور زیدلی

الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَىٰ

عمرتہ | چہ هغه پوهیا تہ نہ شی | پس | له پوهیدلونه | پہ هغه خیز | او دینے تہ
عمرتہ ورسئی | چہ د پوهے نہ پس یو خل بیا سوده ناپوهه شی . او تہ دینے کورے

الْأَرْضِ هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ

زمکه | خشک پیرتہ | پس هرکله چہ | مونڈ راؤ وروے | پہ هغه باند | اوبہ
چہ زمکه اوبہ مردہ پیرتہ ده ، بیا چہ مونڈ پہ هغه اوبہ راؤ ورو ، نو

اهْتَرَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ۝

نودا و خوزیدری | اورا و پیرسیدری | اورا و توکوی هغه | د هر قسم خیزونه | بنا سته
راوینبه شی اوزر غونه شی ، او د هر قسم بنا سته شینک راؤ توکوی

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ

دا (تول) | حکه چہ | هم الله دے | برحق | او بیشک هم دے | ژوندی کوی | مری | او بیشک دے
دا حکه چہ الله تعالیٰ حق دے او هم هغه پہ خپله مرد کئے ساکاپوی او هغه

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا ۝

پہ هر خیز باند | قادر دے | او چہ | قیامت | راتلونکے دے | هم شک نشته | پہ دے کئے
پہ هر خیز باند قدرت لری . او د ا حکه چہ قیامت راتلونکے دے ، پہ دے کئے هم شک نشته

وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ

او یقیناً | الله | به بیا راپا خوی | هغه شوک | چہ په قبرونو کئے دی | او خنے له خلقونه | هغه شوک دی
او الله تعالیٰ به په قبرونو کئے پراته مری بیا را ژوندی کوی ، او په خلقونو کئے داسه هم شته

يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ۝

چہ جکره کوی | د الله په حقله | بغیر د خه علم نه | او بغیر د خه هدایت نه | او بغیر د خه کتاب | روښانه نه
چہ د الله تعالیٰ په حقله بے د خه علم نه او بے د خه دلیل نه او بے دیو روښانه کتاب نه جکره کوی

ثَانِي عِطْفِهِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا

تاوونکی | طرف د گردن خپل | چہ دے همراه کړی (خلق) | د لارے نه | د الله | د د پاره | به دنیا کئے
به تکبر سره په خت کړهولو چہ (خلق) د الله تعالیٰ د لارے نه همراه کړی داسه بند له به دنیا کئے

يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ۝۱۳ مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ

کوی | خہ چہ غواہی | کوم کس چہ | کمان کوی | چہ ہیٹ کلمہ بہ مدد ونہ کوی ددہ | اللہ
چہ خہ غواہی ہفہ کوی - خوک چہ داخیال کوی چہ اللہ تعالیٰ بہ دُنیا او آخرت کینے دخیل پیغمبر

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ

پہ دُنیا کینے | او آخرت رکینے | نوہفہ داویر دکری | یوپیرے | آسمان طرفتہ | بیاد
مدد نہ کوی ، نوہفہ لہ پکاردی چہ یوپیرے تر آسمانہ وُغزوی - بیا (دوخیتری او)

لَيَقْطَعَنَّ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدَهُ مَا يَغِيظُ ۝۱۵

پریکری | بیاد وُگوسی | آیا | لرے بہ کری | تدبیر ددہ | ہفہ (شکایت) | دکوم نہ چہ خوشال دہ
دوخی سلسلہ دپریکری بیاد وُگوسی چہ آیا دہفہ دا تدبیر دہفہ دقہر سامات ختمولے شی؟

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي

او دغہ شان | نازل کرو مونہ دا (قرآن) | آیتونہ | واضعہ | او بیشک | اللہ | ہدایت کوی
او ہم دغہ شان مونہ دا (قرآن) دَخرگند و خنبویہ شکل کینے نازل کرے دہ او چانہ چہ اللہ تعالیٰ دغواہی

مَنْ يُرِيدُ ۝۱۶ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِقِينَ

چانہ چہ | وُغواہی | بیشک | کوم خلق چہ | مؤمنان دی | او کوم خلق چہ | یہودی یا شول | او دستور و عباد کوونکی
ہدایت ورتہ کوی - بیشک کوم خلق چہ مؤمنان دی او کوم چہ یہودی یا دی او صابیات او

وَالنَّصَارَى وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ

او | نصرانیان | او مجوسیان | او کوم خلق چہ | مشرکان دی | بیشک | اللہ
او عیسایات او آتش پرست دی او خوک چہ مشرکان دی - اللہ تعالیٰ بہ دَقیامت

يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

بہ فیصلہ وکری | ددوی پہ مینہ کینے | بہ ورخ | دَقیامت | بیشک | اللہ | پہ ہر شیز بانڈ
پہ ورخ ددے تو لو پہ مینہ کینے فیصلہ وکری ، اللہ تعالیٰ نہ ہر شیز مخامخ پروت

شَهِيدٌ ۝۱۷ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ

خبردار دے | آیاتانہ دی کتلی | چہ بیشک اللہ تہ | سجدہ کوی | ہفہ خوک چہ | پہ آسمانوں کینے دی
دے - آیاتانہ نہ گورے چہ قول اللہ تعالیٰ تہ سجدہ (اوپاعت) کوی کوم مخلوقات چہ

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ

اوہفہ خوک چہ | پہ زمکہ کینے دی | او نور | او سپورمئی | او ستوری | او غرونہ
پہ آسمانوں او زمکہ کینے دی ، او نور او سپورمئی او ستوری او غرونہ او

وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقٌّ

او اونے | او خاروی | او دیر | لہ خلقونہ | او دیر (داسے دی) | چہ ثابت شوہ
اونے او خاروی پہ سجدہ پراتہ دی او دیر انسانان ہم سجدے کوی او دیر پہ کینے داسے ہم دی

عَلَيْهِ الْعَذَابُ ط وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ ط
 پہ دوی باند | عذاب | او چالراچہ | ذلیلہ کری | اللہ | پس نشستہ | ہفتہ | لہ | (شوگ) عزت در کوونکے

چہ عذاب پر ثابت شوے کہ او شوگ چہ اللہ تعالیٰ ذلیلہ کری نو ہفتہ لہ شوگ عزت در کوونکے نشستہ

إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ^(۱۸) هَذِهِ خُصَمَاءُ الَّذِينَ خَفَوْا اللَّهَ
 بیشک اللہ | کوی | ہفتہ | چہ غواہی | دا دواہ | جگرہ کوونکی (چلے) دی | کو موچہ جگرہ و کرہ

اللہ تعالیٰ چہ خہ غواہی | ہفتہ کوی | دا دواہ فرتے دی | چہ دخیل رب پہ حقہ اختلا

فِي رَبِّهِمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ نِيَابٌ مِّنْ نَّارٍ
 دخیل رب پہ حقہ | پس کوم چہ | کافران دی | پریکولے بہ شی | دوی پاره | جامے | داوس

کوی | نو شوگ چہ کافران دی | ہفتوی لہ بہ داور نہ | جامے | دسکتیلے شی

يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ^(۱۹) يُصْهَرُ بِهِ مَا
 اچولے بہ شی | دپاسہ نہ | د دوی دسرونو | یسید لے اوبہ | چہ ویلی بہ شی | پہ دے سرہ خہ چہ دی

دسرونو دپاسہ بہ ورلہ (خٹکید لے) تو دے اوبہ تو یولے شی | پہ دے سرہ بہ د دوی دخیتہ دنہ

فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ^(۲۰) وَلَهُمْ مَقَامِعٌ مِّنْ حَدِيدٍ^(۲۱) كَلَّمَ
 د دوی پہ خیتو کینے | او خرمے | او د دوی دپارہ | بہ گرزونہ دی | داوسپنے | ہرکچہ

کولے او د دوی خرمے خورینے | او د وھلو دپارہ بہ ورتہ داوسپنے گرزونہ پراتہ وی | ہرکچہ

أَرَادُوا أَنْ يَخْرِجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا
 دوارادہ و کری | چہ فوخی | لہ دے نہ | لہ غم نہ | نو دویہ واپس کولے شی | پہ ہفتہ کینے | او د خٹکی

ترے نہ خفہ زھیر بھرتہ وتل و غواہی | نو بیا بہ ورتہ ورتہ ورتہ ورتہ بہ ویلے شہیم

عَذَابَ الْحَرِيقِ^(۲۲) إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا
 عذاب | دسوزولو | بیشک اللہ | داخل بہ کری | ہفتہ کو موچہ | ایمان راوے د

دسوزیدو عذاب و خٹکی | اللہ تعالیٰ بہ ہفتہ کسان چہ ایماندار دی | او د نیکی

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّونَ
 او علونے کری | نیک | باغونے کینے | چہ بہیری بہ | لاند دھتہ | نہرونہ | اچولے بہ شی دوی

کارونہ کوی | پہ دلے باغونے کینے داخل کری | چہ دھتہ لاند بہ ولے بہیری | ہلتہ بہ ورتہ

فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا
 پہ ہفتہ کینے | باھوکان | دسروزو | او ملغرے | اد دوی لباس بہ وی | ہلتہ

دسروزو باھوکان او ملغرے اچولے شی | او ہلتہ بہ دھتہ جامے د

حَرِيرٍ^(۲۳) وَهَدُودًا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهَدُودًا إِلَى صِرَاطٍ
 دریںہم | او ہدایت شوے و دوی | دپاکیزہ | کلے (د توحید) | او ہدایت شوے و دوی | پہ طرف دلاچہ

دریںہم وی | او د اٹکے چہ یہ دنیا کینے | دوی تہ دپاکیزہ کلام ہدایت شوے و د | او د ستائیلی شوی (جندائے)

الْحَمِيدُ ۚ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

دستایلی شوی | بیشک | کوم خلق چه | کافران دی | او منع کوی (خلق) | د لارے نه | د الله لار وړ بنود شوی وک - بیشک هغه خلق کوموچه کفر اختیار کړو او چه خلق د الله تعالی د لارے نه او د

وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفُ

او (له) مسجد حرام (نه) | هغه ته چه | جوړ کړو مونږ | خلقو د پاره | برابر دے | اوسیدونکي مسجد حرام ته منع کوی کوم چه مونږ د ټولو خلقو د پاره مقرر کړی د چه په هغه کښه اوسیدونکي (کوربه) او د

فِيهِ وَالْبَادِ وَمَنْ يَرِدْ فِيهِ بِالْحَاجِمِ يَظْلَمُ نَفْسَهُ

په دے کښه | او د بهرنه راتلونکي | او څوک چه و غواړي | په دے کښه | بے دیني | په ظلم سره | مونږ به و څوک و د ده ته بهرنه راتلونکي (مسافر) یو برابر دی او څوک چه په ظلم سره په دے کښه کښه دے دیني حاری کولو اړه وکړي نو مونږ به یې

مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ۚ وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ

عذاب | دردناک | او هر کله چه | و بنودلو مونږ | ابراهیم ته | کښه | د کوس د دردناک عذاب څکه وکړو ، او هر کله چه مونږ ابراهیم ته د بیت الله (د جوړولو) کښه په گوته کړو (او حکم موړ کړو)

أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَطَهَّرَ بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ

چه شریک مې نېسه | ماسره | هیڅ څیز | او پاک و ساته | زما کور | د پاره د طواف کوونکو چه ماسره هیڅ څیز مې شریک وکړه ، او زما کور د طواف کوونکو او قیام کوونکو او رکوع او

وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ۚ وَإِذْ قَالَ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ

او قیام کوونکو | او د رکوع کوونکو | او د سجده کوونکو | او اعلان وکړه | په خلقو کښه | د حج سجده کوونکو د پاره پاک و ساته - او په خلقو کښه د حج اعلان وکړه

يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ۚ

دوی به راځي تاته | پیاده | او په هرې مانده اوښه | چه راځي به | له هرې لارې | لرې نه خلق به درله پیاده هم راځي او په تپو تپو او ښو باند سواره هم چه په لویو او بدو لارو به ځان رارسوي

لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا أَسْمَاءَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ

چه دوی حاضر شي | د خپلو فائدو د پاره | او یادې کړي | نامه د الله | په هغو ورځو کښه د پاره د دے چه دلته خپلو فائدو له را حاضر شي ، او په مقرر و ورځو کښه د الله تعالی نوم یاد

مَعْلُومَتٍ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا

چه معلوم دی | په هغه څه چه ورکړل دوی (الله) | له چار پايانو | خاړو نه | پس خوروي تاسو کړی په هغو خاړو باند چه الله تعالی ورته روزی کړی دی ، نو تاسو به خپله

مِنْهَا وَ أَطْعَمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ۚ ثُمَّ لِيَقْضُوا

له هغه نه | او | خوروي | په بد حاله | فقیرانو | بیا | لرې د کړي هم ترې نه خوروي ، او په بد حالو فقیرانو باند ئې هم خوروي ، بیا پکار دی چه خلق خپل

اللَّهُ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةٍ الْأَنْعَامِ فَالْهُكْمُ

دَاللہ | پہ ہفتہ چہ | ورکری دی دوی (اللہ) | لہ چار پایانو | دَخَارُوْنَه | پس ستاسو معبود
کوم خاوی ورکری دی پہ ہفتہ دَاللہ تعالیٰ نوم واخلی ، نوستاسو معبود

إِلَهُ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْخَبِيثِينَ ﴿٣٣﴾ الَّذِينَ

معبود یو دے | پس ہم دہ تہ | سرہیت کری | اوزیرے ورکری | عاجزی کوونکو تہ | ہفتہ خلق چہ
خوبس یو خداے دے ، نوم دَہفہ اطاعت کوئی اور (پہ پیغبرہ) | عاجزی کوونکو تہ زیرے ورکری | داہفتہ خلق

إِذَا ذَكَرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَى مَا

کلہ | یاد کرے شی | اللہ | نو دو ویریری | زہونہ ددوی | اودوی صبر کوونکی دی | پہ ہفتہ
دی چہ ہر کلہ دَاللہ تعالیٰ نوم داہستہ شی نو ددوی زہونہ ویریری ، او پہ مصیبتون کئے صبر

أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣٥﴾

چہ دوی تہ ورسیری | اودوی قائم کوونکی | دَمونہ | اولہ ہفتہ تہ | چہ ورکری دَمونہ دوی | خرشہ کوی
کوی ، او دَمونہ پابندی ساقی او زہونہ دَہ ورکری روزی نہ (دَنیکئی پہ لاس کئے) خرشہ کوی

وَالْبَدَنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا

او دَہ قربانی (اوتیان) | چہ جوہر کل موبند دوی | تاسو پاره | لہ نخبونہ | دَاللہ | تاسو دَہ پاره | پہ دے کئے
او دَہ قربانی خاوی موبند تاسو دَہ پاره دَاللہ (دَہ دین) نخبے مقرر کری دی ، پہ دے کئے ستاسو خیل

خَيْرٌ فَإِذَا كُروا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ فَإِذَا وَجَبَتْ

بسیکرہ دہ | پس یاد کری | نوم دَاللہ | پہ ہفتہ باند | چہ ولاہ تہ تہ قربانی پاپا پس ہر کلہ چہ | راپریوزی
خیر دے نوخہ وخت چہ تاسو دَہ (خاوی قربانی تہ) تہ تہ دَہ ورکری نو دَاللہ نوم پرے اخلی بیا چہ ہفتی پہ اہونہ

جُنُوبَهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرِ

اہونہ دہفتی | نو خوری | لہ ہفتہ | او خوروی | پہ صبر کوونکی غریب | او پہ سوال کری
پریوزی نو لہ ہفتہ نہ خیلہ ہم خوروی او صبر کوونکو او غوبنہ کو فقیرانو (دواہو) باند ہم خوروی

كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾ لَنْ يَنَالَ اللَّهُ

دغہ شان | تابع کرل موبند دوی | تاسو دَہ پاره | چہ تاسو | شکر وکری | ہیٹکلہ نہ رسیری | اللہ نہ
دغہ شان موبند دا خاوی ستاسو تابع کری دی چہ تاسو زہونہ شکر ادا کری ، اللہ تعالیٰ تہ نہ خود دَہ کُندارہ

لِحَوْمِهَا وَلَا دِمَائِهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ كَذَلِكَ

غوبے ددے | اونہ وینے ددے | لیکن رسیری ہفتہ تہ | پرہیز کاری | لہ تاسونہ | دغہ شان
غوبہ رسیری اونہ وینہ ، بلکہ ہفتہ تہ ستاسو صرف پرہیز کاری رسیری | پہ دَہ شان ہفتہ

سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ وَبَشِّرِ

ہفتہ تابع کرل دا | تاسو دَہ پاره | چہ تاسو لوئی بیان کری | دَاللہ | پہ ہفتہ چہ | لاسہ تہ وینو دَہ تاسو | اونہ پرے ورکری
دا خاوی ستاسو تابع کری دی چہ تاسو دَاللہ تعالیٰ لوئی بیان کری ، ہفتہ تاسو تہ لاس وینو دَہ (لہ تہ)

الْمُحْسِنِينَ ﴿۴۷﴾ إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ

نیکی کو نکتہ | بیشک اللہ | دفع کوی | له هغه خلقونه | چه ایمان راوی | بیشک | الله
نیکی کو نکتہ زیرے و رکھہ . بیشک چه الله تعالیٰ به د مؤمنانو د سرنه (د مشرکانو غلبه) لرے کوی ، (او) بیشک

لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿۴۸﴾ اُذُنَ الَّذِينَ يُقْتَلُونَ

نه خوشبوی | هر | خیانت کوونک | ناشکره | اجازت ورا کرے شو | هفونه کو موسره چه | جنگ کولے شی
الله تعالیٰ هیم یو تکجن ناشکره نه خوشبوی . هغه (مسلمانان) کو موسره چه جنگ کولے شی اوس دوی ته

بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿۴۹﴾ الَّذِينَ

هکله چه په دوی | ظلم شوه | او بیشک الله | د دوی په مدد کو باند | قادر دے | کوم خلق چه
د جنگ کولو اجازت د هکله چه په دوی ظلم کیری او بیشک الله تعالیٰ د دوی په مدد کو باند قادر دے ، دا هغه خلق

أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ

دو یتله شول | د خپلو کورونو نه | په ناحقه | صرف په دکه | چه دوی دانی | زموږ رب | الله دے
دی کوم چه د دوی د کورونو نه په ناحقه د و یتله شول صرف په دے خبره چه دوی وائی چه زموږ رب الله دے

وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَّهَدَمَتْ صَوَامِعُ

او که چرې نه دفع کولے الله | خلق | یو د بل په ذریعه | نو نړولے شوه به وے | خلوت خانے
او که چرې الله تعالیٰ خلق د یو بل په ذریعه نه دفع کولے نو (د راهبانو) خانقاهاکانه او (د عیسایانو) کورے

وَبِيعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا

او کورے | او عبادت خانے | او جوماتونه | چه یادولے شی | په دکنے | نامه | د الله | دیره .
اوله یهودیانو) عبادت خانے او (مسلمانانو) جوماتونه چه د الله نوم په کنے دیر دیرا خستے شی (دا اول) به وران شوی وو

وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿۵۰﴾

او خا مخا به مدد کوی | الله | د هغه چا چه | مدد کوی دده (د دین) بیشک | الله | دیر طاقتور | غالب دے
او الله تعالیٰ به د هغه چا مدد کوی څوک چه د هغه (د دین) مدد کوی بیشک چه الله تعالیٰ زور اور او غالب دے

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا

هغه خلق | که چرې موږ قوت ورکړو دوی ته | په زمکه کنے | نو قاسموی به دوی | مونږ | او ادا کوی به
دغه (مظلومان) دا سه خلق دی چه که موږ ور له د زمکه په مخ باند حکومت ورکړو نو د مونږ پابندی به ساتی او زکوٰتونه

الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ

زکوٰة | او حکم به کوی | د نیک کار | او منع به کوی | له ناخوبنه کارنه | او الله له | انجم
به ورکوی ، او نورو ته به د نیکی کولو حکم ورکوی ، او د بدی نه به د منع کوی او د هر کار انجم د الله تعالیٰ

الْأُمُورِ ﴿۵۱﴾ وَإِنْ يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ

د ټولو کارونو | او که چرې | دوی دروغ ژن وکړی تا | نو بیشک دروغ ژن کړی وو | له دے نه واند | قوم | د نوح
په قبضه کنے | او که نن دوی تا دروغ ژن کړی نو (هغه و شو) د دے نه بخوا د نوح علیه السلام قوم

وَإِلَى الْمَصِيرِ ﴿٥٨﴾ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ

او زما طرف تہ دی | بیرتہ ڈاگر حیدل | دوا بیہ | اے خلقو! | بیشک (چہ) | زہ | تاسو دپارہ
او ہم زما طرف تہ (د تلو) واپس راتل دی۔ ووا بیہ چہ اے خلقو! زہ خوتا سو دپارہ صفا صفا

نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٩﴾ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ

ویرونکے ایم | بنکارہ | پس کوم خلق چہ | ایمان راوہی | او علونہ دکرل | نیک | دوی لہ
ویرونکے ایم۔ نو چا چہ ایمان راوہے دے او د نیکئی کارونہ کوی نو دھغوی

مَغْفِرَةٌ ﴿٦٠﴾ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٦١﴾ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا

بخسنہ دہ | او روزی | د عزت | او ہفہ خلق | کوموچہ کوشش وکرو | زمونہ پہ آیتونو کئے
اجر بخسنہ او د عزت روزی دہ او شوک چہ زمونہ د تخمینو پہ حقہ دھف د عاجزہ کولو

مُعْجِزِينَ ﴿٦٢﴾ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٦٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا

د عاجزہ کولو | ہم دادی | اہل | د دوزخ | او نہ دے | لیرے مونہ
کوششونہ کوی، نو ہم دغہ کسان دوزخیان دی۔ او مونہ لہ تانہ وپاند چہ کوم

مِّنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى

لہ تانہ وپاند | شوک | رسول | او نہ شوک نبی | مگر ہر کجہ چہ | ہفہ قرأت کوی | نو غور زوی
رسول یا نبی را لیرے دے ہر کجہ چہ ہفہ د اللہ تعالیٰ حکمونہ لوستلی او آورو دی نو شیطان

الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ

شیطان (وسو) | د ہفہ پہ قرأت کئے | پس لرے کری | اللہ | ہفہ ہفہ چہ | غور زوی | شیطان
د ہفہ پہ لوستلو کئے (د کافراو پہ زہونو کئے) وسوسہ غور زو لے دہ۔ بیا اللہ تعالیٰ د شیطان وسوسے فنا کری

ثُمَّ يُحْكُمُ اللَّهُ أَيْتَهُ ۖ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٤﴾ لِيَجْعَلَ

بیا | مضبوطی | اللہ | آیتونہ خیل | او اللہ | پوہہ | د حکمت خاوند د | چہ جو پر کری
بیا اللہ تعالیٰ خیل آیتونہ مضبوط کری۔ او اللہ تعالیٰ پہ ہر خبرہ پوہہ د حکمت خاوند دے۔ او دا (ہر حق)

مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فَتْنَةً لِّلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ

ہفہ ہفہ | چہ غور زوی | شیطان | یو آزمیشت | ہغو دپارہ چہ | پہ زہونو د ہغوی کئے | مرض د
خک (کبیری) چہ اللہ تعالیٰ د شیطان غور زو لے وسوسہ یو آزمیشت وکروئی د ہفہ خلقو دپارہ چہ د ہغوی پہ زہونو کئے مرض د

وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٦٥﴾

اوسخت دی | د ہغوی زہونہ | او بیشک | ظالمان | پہ مخالفت کئے دی | چیر لرے
او زہونہ لے سخت شوی دی او بیشک چہ ظالمان پہ چیر دروند مخالفت کئے (بوخت) پرانہ دی

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ

او چہ پوہہ شی | کومونہ چہ | وکرے شو د | علم | چہ ہفہ (حکم) | حق دے | ستا درب لہ طرف نہ
او چہ کومو خلقونہ علم وکرے شو د چہ ہغوی بنہ پوہہ شی چہ دا ستا درب لہ طرف نہ حق دے

فَيَوْمَئِذٍ بِهِ فَتُحِيتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادٍ

بیادوی ایمان راوری | پہ ہفت | بیا تہیت شی | دہ دپارہ | ددوی زہونہ | اوبیشک | اللہ | ہدایت کوونکے
پس ہغوی پہ ک ایمان راوری او د ہغوی زہونہ د اللہ تعالیٰ پہ وراہد تہیت شی اوبیشک اللہ تعالیٰ مؤمنانہ

الَّذِينَ آمَنُوا إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ

ہفتہ خلقوتہ | چہ ایمان راوری | سہ لارے تہ | او ہمیشہ بہ وی | کوم خلق چہ
د نیغ لارے طرف تہ ہدایت کوی ، او کوم خلق چہ کافران دی

كَفَرُوا فِي مَرِيَةٍ مِّنْهُ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْثَةً

کافران دی | پہ شک کئے | ددے پہ نسبت | تردے چہ | راشی پہ دوی باند | قیامت | ناکھانہ
ہغوی بہ د قران پہ معاملہ کئے ہمیشہ پہ شک کئے پراتہ وی تردے چہ ناکھانہ بہ پرے قیامت راشی

أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَقِيمٍ ۝ الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ

یاراشی پہ دوی باند | عذاب | دورے | سپیرے | حکومت بہ | پہ دغہ ورے | د اللہ وی
یاد شنہے (دے برکتہ) ورے عذاب بہ ہے پہ سر راشی - حکومت بہ پہ دغہ ورے صرف د اللہ تعالیٰ وی

يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ ۖ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

دکے فیصلہ وکری | ددوی پہ مینے کئے | پس کوم خلق چہ | ایمان راوری | او عملوتے وکری | نیک
ہفتہ بہ د خلقو ترمینے فیصلہ وکری ، پس ہفتہ خلق چہ ایمان راوری او ہغوی نیک عمل د کرد

فِي جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

دوی بہ | پہ باغونکے | د نعمت | او کوم خلق چہ | کافران دی | او د دروغ وکری | زمونہ آیتونہ | پس م داہدہ
ہغوی بہ د نعمت پہ باغونکے وی - او ہفتہ خلق کو موچہ کفر وکرو او زمونہ آیتونہ دروغ وکری ، ہغو خلقو دپارہ

لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

چہ دوی پارہ | عذاب دی | سپکونکے | او کومو خلقو چہ | ہجرت وکرو | پہ لارہ کئے | د اللہ
سپکونکے عذاب مقرر دے - او ہفتہ خلق کو موچہ د اللہ تعالیٰ پہ لارہ کئے ہجرت وکرو

ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا ۚ وَإِنَّ اللَّهَ

بیا وورے شول | یا مہر شول | خانہ بہ رزق وکری دوی | اللہ | رزق | بنہ | او بیشک اللہ
بیا ہغوی وورے شول یا مہر شول نو اللہ تعالیٰ بہ ہغوی لہ خانہ بنہ رزق وکری او (بادساتی چہ) بیشک

لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۝ لِيَدْخُلَنَّهُمْ مِّنْ دَخَلٍ يُرْضَوْنَ

خانہ ہم دی | دیر بنہ | رزق وکونکے دے | خانہ ہفتہ بہ داخل کری دی | داسے ملے تہ | چہ ہفتہ بہ دغون کری
اللہ تعالیٰ بنہ روزی رسان دے - ہفتہ بہ ہغوی یقینا پہ داسے ملے کئے داخل کری کوم چہ بہ ہغوی غون کری

وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ ۝ ذَلِكَ ۚ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ

او بیشک اللہ | پوہہ | بردبارہ دے | دا | او غوک چہ | سختی وکری | پہ مثل دہے
او اللہ تعالیٰ بیشک (دقو لو د حال نہ) واقف او بردبارہ دے - دا او غوک چہ د زیادتی صرف دومرہ بدلہ داخل غون کری

إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَّءَوْفٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٥﴾ وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ

بیشک الله | په خلقو باند | دیرمه ربان | رحم کوونکې د | اوهم هغه د | کوم چه | ژوندی کړی تاسو
بیشک الله تعالی په بنیادمو باند دیرزیات مهربان رحم کوونکې د | او الله هغه ذات دے کوم چه تاسو را پیدا کړی

ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ۚ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ﴿٥٦﴾

بیا به مړه کړی تاسو | بیا به | ژوندی کړی تاسو | بیشک | بنیادم | خامخا ناشکړه د
بیا به در باند مرک راوی بیا به مو (سردو باره) ژوندی کړی خو په دے کښه شک نشته چه انسان دیر ناشکړه د

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنَازِعُكَ

د هر یو امت د پاره | مونږ مقرر کړل | یوه طریقه د عبادت | چه دوی عمل کوونکې دی په هغه | پس جگړه د نه کوی دوی
مونږ د هر امت د پاره (د عبادت) طریقه مقرر کړه په کوم چه هغوئ روان وی نو دوی له پکار نه دی چه

فِي الْأَمْرِ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ ۚ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُّسْتَقِيمٌ ﴿٥٧﴾ وَإِنْ

په دے معاملہ کښه | او بله (خلق) | دخپل رب طرف ته | بیشک ته | خامخا په سمه لاریه | او کړه
تاسره په دے باره کښه جگړه کوی | او ته لکيا اوسه دوی دخپل رب طرف ته رابله بیشک ته په سمه لاریه او

جَادِلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٨﴾ اللَّهُ يَحْكُمُ

جگړه کوی د تاسره | نو ووايه | چه الله | ښه پوهه د | په هغه خه | چه تاسو کوی | الله به | فیصله د کړی
که دوی تاسره جگړه کوی نو دوی ته ووايه چه هغه تاسو کوی الله تعالی د هغه نه ښه واقف دے | الله تعالی به تاسو

بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٩﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ

ستاسو په مینځ کښه | په ورځ | د قیامت | په هغه خه کښه چه تاسو په هغه کښه | اختلاف کولو | آیا تاسو ته معلومه نه
تر مینځه په هغه خبرو کښه په کومو کښه چه تاسو اختلاف کوی د قیامت په ورځ فیصله وکړی | آیا تاسو نه

أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّ ذَلِكَ

چه هم الله | پوهه دے | په هغه خه چه په آسمانو کښه دی | اوزمکه کښه دی | بیشک دا (تول)
پوهیږی چه په آسمانو اوزمکه کښه خه دی | هغه د الله تعالی په علم کښه دی | دا ټوله خبر په کتاب

فِي كِتَابٍ ۚ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٦٠﴾ وَ يَعْبُدُونَ

په کتاب کښه (درج) دی | بیشک دا | الله د پاره | آسان دی | او | دوی عبادت کوی
(لوح محفوظ) کښه (درج) دی | بیشک دا خبره الله تعالی د پاره دیرره آسانه ده | او (دا خلق) د الله تعالی نه

مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانٌ وَمَا

سیوا د الله نه | د هغه څیز چه | نه دے نازل کړے | د هغه | (الله خه) دلیل | او هغه (څښه)
سیوا د هغو عبادت کوی د هغه په حق کښه چه الله تعالی خه دلیل نه دے نازل کړے او نه دوی ته

لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ ۚ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَّصِيرٍ ﴿٦١﴾ وَإِذَا

د کوم چه نشته دوی ته | علم | او نشته دے د ظالمانو | (څوک) مددگار | او هر که
د دے خه علم نشته | او د ظالمانو د پاره څوک مددگار نشته | او هر که

بَصِيرَةً ۝ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۝

بینادے | ہفتہ پوہیری | حقہ چہ | ددوی پہ مخکے دی | اوقہ چہ | ددوی نہ وروستودی
دیر بنہ وینی گوری ، ہفتہ نہ ددوی ورائی وروستو ہر حقہ معلوم دی

وَالِی اللّٰهِ تَرْجِعُ الْأُمُورَ ۝ یَاٰیہَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوا

او طرف دالہ تہ | بیرتہ گرھولے شی | (تول) کارونہ | اے | خلقو | چہ ایمان موراوے
او تول کارونہ بہ دالہ تعالی طرف نہ واپس گرھولے شی۔ اے دایمان خاوندانو !

اَرْکَعُوْا وَاَسْجُدُوْا وَاَعْبُدُوْا رَبَّکُمْ وَاَفْعَلُوا الْخَیْرَ

رکوع کوئی | اوسجدہ کوئی | اوعبادت کوئی | دخیل رب | او کوئی | نیکی
دہفتہ پہ ورائی تہیت شی اوسجدہ کوئی او دخیل رب عبادت کوئی او دنیکی کارونہ کوئی

لَعَلَّکُمْ تَفْلِحُوْنَ ۝ وَجَاهِدُوْا فِی اللّٰهِ حَقَّ جِهَادٍ ۝

چہ تاسو | نجات بیامومی | او جہاد کوئی | دالہ پہ لاکہ کئے | (لکچہ) حق ددہ دجہاد
چہ تاسو نجات بیامومی او دالہ تعالی پہ لارکئے داسے کوشش کوئی لکہ شکہ چہ پہ حقہ سرہ پکارے

هُوَ اٰجِتِبَکُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَیْکُمْ فِی الدِّیْنِ مِنْ حَرَجٍ ۝

دہ غورہ کرئی تاسو | اونہ دہ ایسے | پہ تاسو | (پہ بارہ د) دین کئے | (حقہ) تنکی
ہفتہ تاسو لہ عزت درکرو او پہ تاسوئے ددین پہ حقہ ہیخہ قسم لہ تنکسیا رانہ وستلہ

مِلَّةَ اٰبِیْکُمْ اِبْرٰہِیْمَ ۝ هُوَ سَمَّیَکُمُ الْمُسْلِمِیْنَ ۝

ہفتہ دین کے | ستاسو دپیلار | ابراہیم | ہفتہ نامہ ایسی دہ ستاسو | مسلمان
تاسو دخیل پلاس ابراہیم پہ ملت (قائم اوسیری) ، ہفتہ پہ تاسو دمسلمانانو نامہ ایسے دہ -

مِنْ قَبْلُ وَفِیْ هٰذَا لَیْکُوْنَ الرَّسُوْلُ شَہِیْدًا عَلَیْکُمْ

لہ دے نہ ورائی | او پہ دے (قرآن) کئے | چہ دی | رسول | گواہ | پہ تاسو باند
پنجاہم او اوس پہ دے (قرآن) کئے ہم ، دہ پارہ ددے چہ رسول پہ تاسو باند گواہ شی

وَتَكُوْنُوْا شَہَدَآءٌ عَلَی النَّاسِ ۝ فَاَقِیْمُوا الصَّلٰوةَ

او یئی تاسو | گواہات | پہ خلقو باند | پس قائم کوئی | مونہ
او تاسو پہ نورو خلقو باند گواہان شی ، نو ہمیشہ دمونہ پابندی کوئی

وَآتُوا الزَّکٰوةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللّٰهِ ۝

او ورکوئی | زکوۃ | او مضبوط ونیسی | اللہ | ہم ہفتہ
او زکوۃ ورکوئی ، او دد) اللہ (حکونہ) مضبوط ونیسی - ہفتہ ستاسو

مَوْلٰیکُمْ ۝ فَنِعْمَ الْمَوْلٰی وَنِعْمَ النَّصِیْرُ ۝

ستاسو کارساز | پس خومرہ بنہ | آقا | او خومرہ بنہ | مددکار دے
مالک دے ، نو خومرہ بنہ آقا او خومرہ بنہ یوخ مددکار دے -

الْمُضْغَةَ عِظًا فَكُسَوْنَا الْعِظَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ

بونہی دغوبے | ہدیوی | بیامونز دا غوستلہ | ہدیو کو تہ | غوبنہ | بیاپیدا کر و مونز دے | یوے نوے مخلوق
بیامو ہفہ پوتہ ہدیو کی کرل بیامو پہ ہفہ ہدیو کو باند غوبنہ و خیزولہ ، بیامونز تہ یو بل نوے مخلوق جوہ کر و

فَتَبَرَّكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ۱۲ ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ۱۵

پس لوئے دے | اللہ | دتو لو نہ بنہ | جوہ دے | بیامونز تاسو | پس | لہ دے نہ | مہد کید و کی یی
نومبارک دے ہفہ اللہ چہ دتو لو نہ بنہ جوہ دے دے ۔ بیامونز لہ دے نہ پس بہ ضرور تاسو مری ۔

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تُبْعَثُونَ ۱۶ وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ

بیامونز تاسو پہ ورخ | د قیامت | راپور تہ کرے شی | او بیشک پیدا کرل مونزہ | ستاسو پاسہ | اووہ
بیامونز د قیامت پہ ورخ د نوی سرہ راژوندی کیری ۔ او مونز ستاسو د پاسہ اووہ آسمانہ

طَرَائِقَ ۱۷ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ۱۸ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ

آسمانہ | اونہ وو مونز | د خیل مخلوق نہ | غافلہ | اونازلے کرے مونز | لہ آسمانہ
جوہ کرل | او مونز (د خیل) مخلوق نہ بے خبرہ نہ یو ۔ او مونز لہ آسمان نہ پہ یوہ اندازہ

مَاءٍ بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ فِي الْأَرْضِ ۱۹ وَإِنَّا عَلَى ذَهَابٍ بِهِ

اوبہ | پہ اندازہ | پس ہا کر و مونز دے | پہ زمکہ کنے | او بیشک مونز | پہ لے کولو | د دے دے
اوبہ راوورولے ، بیامونز پہ زمکہ کنے را ایسارے کرے ، او بیشک مونز د دے پہ ختمو باند

لَقَدْ رَوْوْنَا ۲۰ فَاَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّتٍ مِّنْ تُحِيلُ ۲۱ وَ

قادر یو | بیامونز | تاسو د پارہ | پہ دسره | باغونہ | د کجورو | او
ہم قدرت لرو ، بیامونز د دے (اوبہ) پہ ذریعہ تاسو د پارہ د کجورو او انکورو باغونہ

أَعْنَابٍ لَّكُمْ فِيهَا فَاكِهٌ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۲۲ وَشَجَرَةً

دانگورو | تاسو د پارہ | پہ دکنے | میوے دی | دیرے | اولہ دے نہ | تاسو خورئی | او یوہ اونہ
پیدا کرل ، تاسو د پارہ پہ دے کنے دیرے میوے دی اولہ دے نہ خوراکونہ ہم کوئی ، او یوہ بلہ اونہ

تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْثَبُتُ بِالذَّهْنِ وَصِبْغٍ لِلْأَكْلِينَ ۲۳

چہ راوئی | لہ طور سینا نہ | ہفہ راہو کیری | پہ تیلو | او اینگولی سرہ | د خور و نکو د پارہ
لے راپیدا کرہ چہ پہ طور سینا کنے راہو کیری ، تیل پہ کنے پراتہ وی او د خور و نکو د پارہ د اینگولی کارہم ورکوی

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۲۴ نَسْفِكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا

اوبیشک | تاسو د پارہ | پہ چار یا یا نوکنے | عبرت دے | مونز خنیو و تاسو نہ | لہ ہفہ نہ | چہ د دے پہ خنیو کنے دی
او تاسو لہ پہ خارو و کنے ہم د سبق اخستو موقع دے ، مونز پہ تاسو باند د خوی د خنیو کنے خنیو و او تاسو

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ ۲۵ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۲۶ وَعَلَيْهَا

او تاسو د پارہ | پہ دے کنے | فائدے دی | دیرے | او کنے لہ دے نہ | تاسو خورئی | او پہ دے باند
لہ پہ دے کنے نورے دیرے فائدے ہم پر تے دی اولہ دے نہ کنے تاسو خورئی ہم ۔ او پہ دے خارو و

اَسْتَوَيْتَ اَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِّ فَقُلِ الْحَمْدُ

سم کینے | تہ | او ٹوک چہ | تاسرہ دی | پہ کشتی کینے | نو دایہ | قتلہ ستائنے
چہ تہ او ستا منگری پہ بیڑی کینے | تہ | دا دعالولہ چہ | دھرے تہ لائق اللہ پاک دے

لِلّٰهِ الَّذِي نَجَّيْنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۲۸﴾ وَقُلْ رَبِّ

اللہ | دپار دہ | کوم چہ | نجات را کړو مونږ ته | قوم | د ظالمانو ته | او وایہ | اے زمار به!
چہ مونږ ته | د ظالم قوم نه را خلاص کړو - او دا دعا کوہ چہ اے زمار به

اَنْزَلْنِيْ مُنْزَلًا مُّبَرَّكًَا وَّ اَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿۲۹﴾ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ

را کوز کړه ما | په منزل | مبارک کینے | اوتہ | دیر بنښه | را کوزونکے | بيشک | په دے کینے
ما (د کشتی نه) | د برکت په حائے | بانډ کونکړه | اوتہ | د تولونه ښه کوزونکے | بيشک (واقعه) کینے

لَاٰيَةٍ وَّ اِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ﴿۳۰﴾ ثُمَّ اَنْشَاْنَا مِنْۢ بَعْدِهِمْ قَرْنًا اٰخَرِينَ ﴿۳۱﴾

نڅپنه دی | او مونږ خو وو | امتحان کوونکی | بیا | مونږ پیدا کړله | پس له دوی نه | یوه بله ډله
(د عبرت) نڅپنه دی | او مونږ خواز مېشت کوونکی وو - بیا د دوی نه پس مونږ یو بل قوم را پیدا کړو -

فَاَرْسَلْنَا فِيْهِمْ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ اَنْ اَعْبُدُوْا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ

بیا ولېر مونږ | په دوی کینے | یو پیغمبر | له دوی نه | چہ عبادت کوئ | د الله | نشته د ستاسو | بل څوک معبود
نو هغوئ ته مو د خپل (قوم) نه یو پیغمبر در ولېر (هغه پیغمبر وویل) چہ تاسو د الله تعالیٰ عباد کوئ ، د هغه نه سیو

غَيْرُهُ ۖ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿۳۲﴾ وَقَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

سیو د هغه نه | پس آیا تاسو نه ویریدئ | او وویل | سردارانو | د دے له قوم نه | کوم چہ | کافران وو
ستاسو بل معبود نشته نو آیا تاسو نه ویریدئ | او د هغه د قوم سردارانو وویل ، کوم چہ منکړو

وَكَذَّبُوْا بِلِقَاءِ الْاٰخِرَةِ وَ اَتْرَفْنٰهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا

او دروغ ئے وکړلو | ملاقات | د آخرت | او مونږ عیش و آرام وکړه وو دوی | په ژوند | د دنیا کینے
او د آخرت راتلل ئے دروغ کړل | او مونږ ور له په دنیا کینے د راحت او عیش سامانونه ورکړی وو

مَا هٰذَا اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ لَا يَأْكُلُ مِمَّا تَاْكُلُوْنَ مِنْهُ

نه دے دا | مکر | یو انسان | په شان ستاسو | خوری | له هغه هغه نه | چہ تاسو ئے خوری
چہ دے خو ستاسو په شان یو سرے دے ، هغه هغه خوری کوم چہ تاسو خورئ

وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُوْنَ ﴿۳۳﴾ وَلٰٓيْنِ اطْعَمْتُمْ بَشَرًا مِّثْلُكُمْ

او څښئ | له هغه هغه نه | چہ څښئ ئے تاسو | او کړ چرے | تاسو خبره وئله | د بنیاد | په شان ستاسو
او هغه هغه څښئ کوم چہ تاسو څښئ ، او که تاسو د ځان غوندې د یو سړی فرمان په ځان د منلو ، نو

اِنَّكُمْ اِذَا لَخٰسِرُوْنَ ﴿۳۴﴾ اَيَعِدْكُمْ اَنْتُمْ اِذَا مِتُّمْ وَ كُنْتُمْ

نوبیشکه تاسو به | دغه وخت | نقصان موندونکي بی | آیا د وعدې کوئ تاسو | چہ هر کله تاسو | مړه شئ | او شئ تاسو
بیا خوتا سو په سوده تاوان کینے پریوتلئ - داسرے خوتا سو ته وائی چہ هر کله تاسو مړه شئ او خاډر

لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۳۳﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَآخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا

چہ ایمان نہ راڈی | بیا | ولیر لومون | موسیٰ | او ددہ ورور | هارون | خیلو معجزو
هغوی (در حمت نہ) لرے پریوتل - بیا مونیزه موسیٰ او دھغه ورور هارون راویلرل دخیلو حکمونو

وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿۳۴﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا

او دلیل | روبانہ (سرہ) | طرف د فرعون تہ | او دھغه سردارانوتہ | نودوی تکبر و کرد | او وودوی
او دغرگندہ دلیل سرہ - فرعون تہ او دھغه سردارانوتہ مکر هغوی تکبر و کرد او دھغه (دیر) سرکشہ

قَوْمًا عَالِينَ ﴿۳۵﴾ فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ بِبَشَرٍ مِّثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا

قوم | کبر کوئی | پس دوی وویل | آیا مونیزه ایا راڈی | پہ دو و سہد | چہ پہ شان زمونیزدی | اقوم ددوی
خلق وو - نو هغوی وویل چہ آیا مونیزه (دھیلہ بیلہ) دکان غونیزه پہ دوه کسانو باندیا ایا راڈی؟ حال داد

لَنَا عِيدُونَ ﴿۳۶﴾ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿۳۷﴾ وَلَقَدْ

زمونیز | غلامان دی | پس دوی دروغزن و کنزل دادوارہ | نودوی شول | لہ هلاکید و نکونہ | او بیشک
چہ ددوی دقوم خلق زمونیز غلامان دی نو هغوی دوارہ (پیغیران) دروغزن و کنزل پس هغوی هلاک کرے شول، او

آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿۳۸﴾ وَجَعَلْنَا

ورکرد مونیز | موسیٰ تہ | کتاب | شاید چہ دوی | سمہ لار بیا مومی | او جو کرد مونیز
مونیز موسیٰ تہ (تورات نوے) کتاب ورکرد چہ خلق ترے نہ سمہ لار بیا مومی، او مونیز دمریم حوئے

ابْنَ مَرْيَمَ وَامَّةَ آيَةٍ ۖ وَأَوَيْنَهُمَا إِلَىٰ رُبُوعٍ ذَاتِ قَرَارٍ

حوئے دمریم | او مور ددہ | نخبہ | او مونیز پناہ ورکرد دوارولہ | پہ یو اوجت حائے | داستونکے قابل
او دھغه مور یوہ غتہ او غرگندہ نخبہ و کرخولہ او هغوی لہ مویہ یوہ اوجتہ زمکہ پناہ ورکرد چہ داستونکے

وَمَعِينٍ ﴿۳۹﴾ يَأَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا

او او بولال (زمکہ کنے) | اے رسولانو! | خورئی | لہ پاکیزہ خیزونہ | او عمل کوئی
قابلہ او جاری او بولالوہ - اے زمما پیغیرانو! تاسو قول پاکیزہ خیزونہ خورئی او تل دنیکی کارو

صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿۴۰﴾ وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ

نیک | بیشک زک | پہ هغه خہ | چہ تاسو کوئی | بنہ پوہیرم | او بیشک | دا | ستاسو امت
کوئی، زک ستاسو پہ کارونو بنہ خبریم - او بیشک ستاسو دا امت ہم یو

أُمَّةً وَاحِدَةً ۖ وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ﴿۴۱﴾ فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ

امت | ہم یو | اونہ | ستاسو ربیم | پس لہ مانہ ویریزی | پس جد اجد اکرو دوی | خیل کار
امت دے - او زک ستاسو ربیم نو تاسو زما (دنا فرمانی) نہ ویریزی - بیا خلقو ددین پہ معاملہ

بَيْنَهُمْ زُبُرًا ۖ كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿۴۲﴾

پہ خیل مینہ کنے | توتہ توتہ | هر یوہ | دلہ | پہ هغه خہ | چہ دوی سرہ دی | خوشحالہ دی
کنے خیل کان جد اجد اکرو، هر یوہ دلہ ہم پہ خیلہ خبرہ باند خوشحالہ دہ -

بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْرُونَ ﴿٦٧﴾ لَا تَجْعَلُوا الْيَوْمَ إِنَّكُمْ مِمَّا

پہ عذاب کئے | نونا کھانہ بہ دوی | فریاد کوئی | فریاد مہ کوئی | نن و سرخ | بیشکہ تاسو بہ | زموئہ لہ طرفہ
راؤ نیسو، نو دوئی دغ و غت چغ کدی (ورنہ بہ وویلے شی) چہ نن چغ مہ وھی دے چہ زموئہ لہ طرفہ

لَا تُنصَرُونَ ﴿٦٨﴾ كَانَتْ آيَاتِي تُلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰٰ أَعْقَابِكُمْ

مدد نہ شی در کوئے | بیشکہ | وو آیتونہ زموئہ | چہ لوستلے بہ شول | بہ تاسو | نووئی بہ تاسو | پہ پوند و خیلو
نہ بہ ستاسو مدد نہ کبیری، زما آیتونہ بہ تاسو نہ لوستلے شول، نو تاسو بہ ترے نہ مخ پہ ش

تَنْكِصُونَ ﴿٦٩﴾ مُسْتَكْبِرِينَ ۖ بِهِ سِمِرًا تَهَجَّرُونَ ﴿٧٠﴾ أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا

بیرتہ گرجید لئی | کبر کوئی | پہ کفران | پہ افسانہ مشغول شوی | تاسو بہ پیریندو | پس آیادوی غور کوئی
تبتید لئی، غور بہ موکولو، قصی بہ موترے نہ جوہوئے، یہودہ بہ لکیاوئی - آیادوی پہ دے

الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَّالٌ مَّيَاتٍ أَبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٧١﴾ أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا

پہ دے کلام کئے | یا راغلی دی دوی تہ | ہفہ خہ نہ ووراعلی | پلاراند دوی | پہ خواو تہ | یاو نہ پیرندو دوی
کلام باند غور و نہ کرد یا دوی تہ داسے خہ علم راغلی دے چہ ددوی و ہاندینو مشرانو تہ نہ ووراعلی - یا دوی خیل

رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٧٢﴾ أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ

پیغبر خیل | پس دوی | لہ ہفہ نہ | انکار کوئی ؟ | یا | دوی دانی چہ | بہ دہ | لیونوبہ
پیغبر و نہ پیرندو دد دے پہ وجہ دوی منکر پاتے شول | یا دوی داوائی چہ دے سودائی دے ؟

بَلْ جَاءَهُمُ بِالْحَقِّ وَكَثُرَهُمُ لِلْحَقِّ كِرْهُونَ ﴿٧٣﴾ وَلَوِ اتَّبَعَ

بلکہ | دہ خوراوہے ددوی تہ | حق | او اکثر لہ دوی نہ | حق | نہ خوشی | او کہ چرے پیری کوئے
نا بلکہ ہفہ خوروتہ رشتیئے خبرہ راوہے دہ او پہ دوی کئے پہ اکثر و خلقو باند رشتیا بد لکی او کہ چکر رشتیئے

الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ ﴿٧٤﴾ بَلْ

حق | ددوی د خواہشون | نوبہ انتظامہ شوی بہ وو | آسمانونہ | اوزمکہ | اوقوک چہ پہ مینجہ ددوی کئے بلکہ
خدائے پاک ددوی پہ خوشہ تلے دے نو آسمانونہ اوزمکہ او خہ چہ پہ دے کئے دی تباہ شوی بہ دو، بلکہ

أَتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٧٥﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ

ورکدے موبند دوی | ددوی نصیحت | پس دوی | دخیل نصیحت نہ | مخا ہدی | یا تہ خواہے لہ دوی نہ
موبند خود دوی تہ سودمندہ خبرہ ورولیزلہ خود دوی د سودمندہ خبرے نہ دم، مخا ہدی آیاتہ ددوی

خَرَجًا فَخَرَّاجٌ رَبِّكَ خَيْرٌ ۖ وَهُوَ خَيْرُ الرَّزَاقِينَ ﴿٧٦﴾

خہ مزدوری ؟ | پس مزدوری | ستادرب | غورہ دہ | او دے | چیربشہ | رفاق و رکود کئے دے
نہ خہ معاوضہ خواہے معاوضہ خوستا درب دتو نہ بشہ دہ او ہفہ دتو نہ بشہ رفاق و رکود کئے دے

وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٧﴾ وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

او بیشکہ تہ | راہے دوی | طرف د لارے سے تہ | او بیشکہ | کوم خلق چہ ایمان نہ راوی
او بیشکہ تہ دوی سے لارے طرف تہ راہے | او بیشکہ ہفہ خلق چہ بہ آخرت باند

بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنِكَبُونَ ﴿۴۵﴾ وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ

پہ آخرت باند | لہ دے لارے نہ | یو طرف تہ شوی دی | اوکے پھر مونبرم وکرو پہ دوی | اولے کد | خہ چہ پہ دوی
ایمان نہ لری، هغوی د ر سم | لارے نہ بے لارے شوی دی | اوکے مونبر پہ دوی باند رحم وکرو او د دوی تکلفونہ

مِّنْ ضَرٍّ لَّجَّوْا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿۴۶﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ

تکلیف | نو خاما بہ لکیا وی دوی | پہ خیلہ سرکشی کنے | سرگردانہ شوی | ادیشک و نیول مونبر دوی
لرے کرو، نو بیا بہ ہم دوی پہ خیلہ گمراہی کنے سروہلی بردہلی گمراہی - او مونبر دوی پہ عذاب

بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ﴿۴۷﴾ حَتَّىٰ

پہ عذاب کنے | پس د نہ کمرہ دوی عاجزی | رب خیل نہ | اونہ زاری وکمرہ دوی | تردے چہ
کنے رانیولی دو، خو بیا ہم نہ خو خیل رب تہ تبت شول اونہ لے ورتہ زاری وکمرہ - تردے چہ ہرکہ

إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذْ هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿۴۸﴾

پرانستہ مونبرہ | پہ دوی باند | دروازہ | د عذاب | سخت نودغہ وقت دے | پہ دے کنے | نا امیدہ شول
مونبر پہ دوی باند د سخت عذاب دروازہ پرانستہ نو بیا دوی پہ دے کنے نا امیدہ شول -

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا

او اللہ ہم هغہ د کچاچہ | پیداکرل تاسو د پیارہ | غوبرونہ | اوسترکے | او زہونہ | دیر لہ
او اللہ تعالیٰ هغہ ذات دے چہ تاسولہ لے غوبرونہ، سترکے او زہونہ درکرل، خو تاسو دیر

تَشْكُرُونَ ﴿۴۹﴾ وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿۵۰﴾

تاسو شکر کوئی | او ہم هغہ د کچاچہ | خوارہ کرئی تاسو | پہ زمکہ کنے | او طرف د هغہ تہ بہ | تاسو جمع کو لے شئی
کم شکر کوئی - او اللہ تعالیٰ هغہ ذات دے چہ تاسولے د زمکہ پہ مخ خوارہ کرئی یی او ہم د هغہ طرف تہ بہ تاسو جمع

وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ

او د هغہ ذات دے | چہ ژوندی کوئی | او مرہ کوئی | او ہم د دہ (اختیار) دے | بدلون | د شے
کو لے شئی او ہم هغہ دے چہ ژوند و رکوی او وژل کوئی او د شے ورے اہول راہول د هغہ پہ

وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۵۱﴾ بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ

او د ورے | پس آیا تاسو عقل نہ لری | بلکہ | دوی دوئیل | پہ شات | د هغہ هغہ چہ | وئیلی دو
قدرت کنے دی، نو آیا تاسو د عقل نہ کار نہ اخلئی؟ بلکہ داخل ہم هغہ خبرے کوئی لکہ چہ پخوانو

الْأَوَّلُونَ ﴿۵۲﴾ قَالُوا ءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا ءَأَنَّا

پخوانو خلقو | دوی واٹ | آیا ہرکہ چہ مونبر مہرہ شو | او شو مونبر | خاورے | ادھار دی | آیا مونبر بہ
(کافرانو) کرئی دی - دوی واٹ چہ ہرکہ مونبر مہرہ شو او خاورے او ہل دی شو، نو آیا لایبابہ

لَسَبْعُونَ ﴿۵۳﴾ لَقَدْ وَعِدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ

(دوبارہ) راپا خولے شو | بیشک | وعدہ شوے دہ | مونبر سرہ | او د پلار او زونبر سرہ | ہم د | وپاند لہ دے
ژوندی راپا خولے شو؟ داسے وعدے خو مونبر سرہ او زونبر مشرانو سرہ پخوانو دے کی پیری

إِنْ هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿۸۳﴾ قُلْ لِّمَنِ الْأَرْضُ
نہ دی دا | مکر | قصہ | د پخوانو خلقو | وواہ | د چادہ | زمکہ
دا قول ہیٹھ ہم نہ دی تے د پخوانو خلقو بے سند ہ خبرے دی۔ (لے پیغمبر!) نہ ورتہ وواہ چہ بنہ را

وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۸۴﴾ سَيَقُولُونَ اللَّهُ قُلْ
اوہغہ تہ | چہ پہ بے بے دی | کہ چرے تاسو پوہیری؟ | دوی بہ زہ وائی | د اللہ | وواہ
زمکہ او دے د پاسہ وسیدونکی خلق قول د چا (مخلوق) دی کہ تاسو تہ خبری؟ دوی بہ ضرور ووائی چہ دا قول د

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۸۵﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ
پس آیا نہ | قبلوی تاسو نصیحت | وواہ | خوک | رب | د آدو آسمانونو | اورب
اللہ (مخلوق) د نو ورتہ وواہ چہ بنہ نو بیا فکر پوے نہ کوئی؟ ورتہ وواہ | چہ د آدو وارو آسمانونو رب خوک د آو کوے

الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿۸۶﴾ سَيَقُولُونَ اللَّهُ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿۸۷﴾
د عرش | عظیم | دوی بہ زہ وائی | اللہ | وواہ | پس آیا تاسو نہ ویری؟
عرش خاوند خوک دے؟ دوی بہ جواب وکری چہ داہغہ د اللہ دی نو ورتہ وواہ چہ تاسو تہ نہ وے ویری

قُلْ مَنْ مِثْلِهِ مَلَكُوتٌ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُحْيِيهِ وَلَيُجَارِ
وواہ | خوک دے | چہ پہ لاس ہغہ بے | حکومت | دہر خیز دے | اوہم ہغہ پناہ و رکوی | او نہ شی پناہ و رکوی
د وواہ چہ ہغہ خوک د چہ د ہغہ پہ لاس بے د ہر خیز واک اختیار دے او ہغہ پناہ و رکوی او د ہغہ پہ مقار

عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۸۸﴾ سَيَقُولُونَ اللَّهُ قُلْ فَأَنِّي
د ہغہ خلاف | کہ چرے تاسو پوہیری؟ | زہ بہ دوی وائی | اللہ | وواہ | بیا د کم ملے نہ
بے خوک چالہ پناہ نہ شی و رکولے کہ چرے تاسو پوہیری (نو ووائی) نو دوی بہ فوراً ووائی اللہ! نو ورتہ وواہ چہ

تُسْحَرُونَ ﴿۸۹﴾ بَلْ أَتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿۹۰﴾
پہ تاسو جادو کملے شی | بلکہ | راوے ڈھونڈ دوی تہ | حقہ خبرہ | او بیشکہ دوی | دروغ زن دی۔
بیا پہ تاسو کوے غارے نہ جادو وشی؟ بلکہ مونڈ دوی تہ حقہ خبرہ رسو دے او دوی یقیناً دروغ زن دی۔

مَا تَتَّخِذُ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا
نہ دے نیوے | اللہ | ہیٹھ اولاد | او نشستہ دے | د دے سرہ | خوک بل معبود | دہغہ خستہ
اللہ تعالیٰ ہیٹھ خاں لہ ہوئے کہے نہ دے او نہ ہغہ سرہ بل معبود شریک شتہ، کہ دے دے

لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ
وول | ہر | معبود | خہ | چہ ہغہ پیدا کری ووا | او غالب بہ راتلو | بوپہ دوی بے
نو ہر یو معبود بہ خیل مخلوق خاں لہ بیل کہے ووا | او بیا بہ لے | پہ یو بل باند حمل

عَلَى بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهُ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿۹۱﴾ عَلِيمٌ
پہ بل باند | پاک دے | اللہ | لہ ہغہ خہ نہ | چہ دوی لے بیانوی | بوہہ دے
اللہ تعالیٰ د ہغہ خبرو نہ پاک دے کوے چہ دوی د ہغہ پہ حقہ بیانوی ہغہ بہ پتہ

أَنَّهُمْ هُمُ الْفَآئِزُونَ ﴿۱۱۱﴾ قُلْ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ

ہم دوی دی | مراد تہ رسید و نکی | وہ دانی (اللہ) | خومرہ مودہ | پاتے شوی و تاسو | پہ زمکہ کئے | پہ شیر
ہفوی (سم پوس) | کامیاب شول - ورتہ بہ دانی چہ (بشہ) تاسو د کلوتو پہ حساب خومرہ مودہ پہ زمکہ

سِنِينَ ﴿۱۱۲﴾ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسَلِ الْعَادِيْنَ ﴿۱۱۳﴾

د کلوتو | دوئی بہ دوائی | پاتے شومونز | بوہ ورخ | یاخہ | دورے | پس پیوس و کہہ | لہ شیر کو د نکو
استوکن پاتے وی ! ہفوی بہ دوائی چہ بوہ ورخ قدر بہ پاتے و و یاد ورخہ برہ حصہ یہ و لا | دشیر کو د نکو (فرستو) نہ پیوس

قُلْ إِنْ لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنكُم كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۱۴﴾ أَفَحَسِبْتُمْ

وہ فرمائی | نہ وی پاتے شوی تاسو | مگر | لہہ مودہ | کاش | چہ تاسو | بوہید لے | پس آیا تاسو خیال کرے دو
و کہہ ، (اللہ بہ) و فرمائی چہ تاسو (پہ دنیا کئے) چیرہ نہ بلکہ لہہ مودہ پاتے دی کہ تاسو بوہید لے - آیا تاسو داخل دو

أَنَّمَا خَلَقْنَكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿۱۱۵﴾ فَتَعَالَى

چہ بیشک | مونز پیدا اکری وی تاسو | بے کارہ | اوچہ تاسو بہ | زمونز طرف تہ | نہ شئی را کرخوے | پس چیرا دیت کہ
چہ مونز تاسو بے فائدے پیدا اکری یئی | او دا چہ تاسو بہ زمونز طرف تہ واپس نہ را کرخئی - ہفہ اللہ چہ بادشاہ

اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿۱۱۶﴾

اللہ | بادشاہ | حقیقی | نشتہ د بل شوک معبود | سیوا د ہفہ نہ مالک د | د عرش | قدرمند
حقیقی دے د ہفہ شان اوچت کہ د ہفہ نہ سیوا بل معبود نشتہ ، ہفہ د عزت والا د عرش مالک دے -

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا

او شوک چہ | و بلی | اللہ سرہ | معبود بل | چہ نشتہ د ہفہ دلیل | د دہ سرہ | د دے | نو بیشک چہ
او شوک چہ د اللہ سرہ د بل معبود بل نہ کوئی - سرہ د دے چہ ہیچ دلیل و سرہ پرے نشتہ نو د ہفہ

حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿۱۱۷﴾ وَقُلْ رَبِّ

حساب د دہ | د دہ د رب سرہ دے | بیشک خلاصہ بہ نہ موی | کافران خلق | او دوائیہ | اے زما ربہ
حساب بہ خاتما د خیل رب سرہ کیری ، دا یقینی دہ چہ کافران کامیا بیدے نہ شئی اوتہ دا دوائیہ چہ زما ربہ

اغْفِرْ وَأَرْحَمَ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿۱۱۸﴾

عفوہ و کہہ | اورحم و کہہ | اوتہ | د قلو نہ بشہ | رحم کو دیکے یئے -
ما و بخشنہ | او پہ مارحم و کہہ | اوتہ د قلو نہ بشہ رحم کو دیکے یئے -

سُورَةُ النُّوْرِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعٌ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَتَسْتَوْنَ آيَةً وَتَسَعُ رُكُوعَاتٍ

سورۃ نور پہ مدنیہ کہے نازل شو پہ (شعور) د اللہ پہ نامہ چہ لوئے مہربان د پرزیا رحم کو دیکے د کہے ۶۵ آیتونہ او ۹ رکوع کا دی
د اللہ پہ نامہ شروع کوم چہ لوئے مہربان د پرزیا رحم خاوند دے

سُورَةُ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ

دا یو سورہ د | چہ نازل کرے د مونز دا | او فرض کرے د مونز دا | او نازل کرل مونز | پہ دیکے | آیتونہ | واضح
دا یو سورہ د کوم چہ مونز نازل کرل او د دے (حکونہ مویہ تاسو) فرض کرل او پہ دیکے موصفا صفا حکونہ نازل کرل

تَعْلَمُ تَذَكَّرُونَ ① الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ

دیکھاؤ دیکھنا سو نصیحت حاصل کری | زنا کارہ بیٹھ | او زنا کار سرے | پس دھنی | ہر | یو
چہ تاسو نصیحت حاصل کری ، زنا کارہ بیٹھ او زنا کار سرے پہ دواہ د کئے ہا یو

مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ

لہ دوی نہ | سٹل | دورے | اونہ د | راحی ستاسو | پہ دواہ و بانڈ | رحم
سٹل سٹل دورے دھنی ، او ستاسو د پہ دے دواہ و بانڈ د اللہ تعالیٰ پہ حکم

فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

د اللہ پہ دین کئے | کہ چرے تاسو | ایمان لری | پہ اللہ بانڈ | او پہ ورخ | د آخرت
چلو کئے ہیٹھ ترس نہ راحی ، کہ چرے تاسو پہ اللہ تعالیٰ او د قیامت پہ ورخ باور لری ۔

وَلْيَشْهَدْ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ② الزَّانِي لَا يَنْكِحُ

او پکار د چہ حاضر و عذاب د دوی نہ | یوہ چہ | د مسلمانانو | زنا کار سرے | نکاح نہ کوی
او پکار دی چہ د دے دواہ و تنو سزائے د مسلمانانو یو تو لے حاضر (ولادہ) وی ، زنا کار سرے زنا کارے بیٹھ یا

إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً ③ وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ

مکر د زنا کارے بیٹھ | یا مشرکے بیٹھ سرے | او زنا کارہ بیٹھ | نکاح نہ کوی دسرے | مکر زنا کار
مشرکے بیٹھ نہ سیوا بل چاسرے وادہ نہ کوی | او زنا کارے بیٹھ سرے ہم بغیر د زنا کار سرے یا مشرک سرے نہ

أَوْ مُشْرِكَةٍ ④ وَحُرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ⑤ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ

یا مشرک سرے | او حرام شوے د | داکار | پہ مؤمنانو | او کوم خلق چہ | تہمت لکوی
بل حق نکاح نہ کوی او د اعل مؤمنانو د پارہ حرام مقرر کرے شوے د | او ہفہ خلق چہ پہ پاک منو

الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ

پہ پاک لمونو بیٹھ بانڈ | بیا | نہ راوی دوی | خلور | گواہان | پس د دھنی دوی
بیٹھ بانڈ تہمتونہ و لکوی ، بیا خلور گواہان رپرے بانڈ | پیش نہ کرے شی ، نو ہغوی اتیشا

ثَمَنِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا ⑥ وَأُولَٰئِكَ

اتیشا | دورے | او مہ قبلوی | د دوی | گواہی | چرے (ہم) | او ہم داخل
د رے د دھنی ، او بیا ہیچرے د ہغوی ہیٹھ گواہی مہ قبلوی ، او ہم دغہ خلق

هُمُ الْفَاسِقُونَ ⑦ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ

فاسقان دی | مکر | کوم خلق چہ | توبہ و کری | پس | لہ دے نہ
بد کردارہ دی ، ہر ! حق چہ د دے کار نہ پس توبہ و باسی | او د خپلو عملونو

وَأَصْلَحُوا ⑧ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ⑨ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ

او اصلاح لے کرے | نو بیشک | اللہ | دیر بخشنک | رحم کوئے دے | او کوم خلق چہ | تہمت و لکوی
صلاح و کری ۔ نو بیشک اللہ تعالیٰ دیر بخشنک مہربان دے ۔ او کوم خلق چہ پہ خپلو بیٹھ بانڈ

أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ

پہ خپلو بیویاں | اود نہ وی | دوی سرہ | گواہان | سیوا | دخیل ذات نہ | نو گواہی پکارده
د زنا عیب و لکری اود د هغوئی سرہ دخیل ذات نہ سیوا نور گواہان نہ وی نو د داسے سری د

أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ⑥

د یو له دوی نہ | خلو رخله | گواہی (قسم) | په الله | چه بیشکه دے | رشتینه دے -

گواہی صورت داسے چه هغه به خلو رخله په الله تعالی قسم خړی چه بیشکه هغه په خپله دعوی کئے رشتینه دے

وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ⑦

اوپه پنجم حل | داچه | لعنت دوی | د الله | په دے | که چیرے وی دے | له دروغ ویو نکو نه

اوپه پنجم حل به داسے ووائی چه که چیرے هغه دروغ ژن وی نو په هغه د الله تعالی لعنت وی -

وَيَذَرُهَا عَنْهَا الْعَذَابُ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ

اولرے کولے شی | له دے (بښه) نه | عذاب (داخبره) | چه گواہی ورکړی | خلو رخله گواہی | په الله

اود بښه نه سزا په دے شان سره لرے کیډک شی | چه هغه د خلو رخله په الله تعالی باندې قسم وخورى

إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ⑧ وَالْخَامِسَةُ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ

چه بیشکه دے | له دروغ ویو نکو دے | اوپه پنجم حل | داچه | غضب دوی | د الله

چه داسرے دروغ ژن دے | اوپه پنجم حل د داسے ووائی چه په ما د الله تعالی غضب

عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ ⑨ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ

په دے (بښه) | که چیرے وی دے | له رشتینا ویو نکو نه | اوکه پکښه دے | فضل | د الله | په تاسو

دانا زل شی که دا سره رشتینا وائی - اوکه د الله تعالی فضل او مهر بانی در باند نه دے اودا خبره

وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ⑩ إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ

اود د رحمت | اوداچه الله | توبه قبولونکې | حکمت والا دے | بیشکه کوم خلق چه | راغلل | په تهمت سره

نه دے چه الله تعالی توبه قبولونکې د حکمتو نو غاوند دے (نوپه تومصیبت کئے په پراته وی) - کومو خلقو چه (په عائشه باندې) تهمت وکولو

عَصَبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ

یوه ډله ده | له تاسو نه | مه گنړی تاسودا | بده | خان د پاره | بلکه دا | غوره ده | تاسو پاره

هغه مه له تاسو نه پوتولے دے | تاسو د خان د پاره دا (قیصی) | بده مه گنړی | بلکه تاسو د پاره خو هم دا غوره ده

بِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَّا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ ⑪ وَالَّذِي

هر یوکس د پاره دے | له دوی نه | هغه ټیږ | چه دے وکړو | له گناه نه | او کوم کس چه

په دوی کئے هر چا د پاره څومره چه هغه حصه واخسته هغه هو مره گناه ده | او چاچه په کئے د

تو لې کبره منهم له عذاب عظیم ⑫ لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ

ذمه وار دے | دلوت تهمت | له دوی نه | د د پاره عذاب دے | دیر لوتے | له دونه شړ | هر کله چه واورید تاسودا

توبه نه زیاته حصه واخسته د هغه سزا هم (د نورونه زیاته) لویه ده - هر کله چه تاسودا (د تهمت) خبره

ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا ۖ وَقَالُوا

چہ ہمارے دے | مؤمنان و مسلمان | او مؤمنان و مسلمان | یہ خپلو خلقو | ذنیکئی | او ویلے دے دوی
واور بیدہ نو لے دے | ونہ شوقہ چہ مسلمانان و مسلمانان | خپلو خپلوانو | یہ حقہ نیک گمان کرے دے | او دے لے

هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ ۖ لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ

چہ داخو | بہتان دے | ہنکارہ | ولے رانہ و ستل دوی | یہ دے خبرہ | خلور | گواہان
دویلی دے چہ داخو ہنکارہ بہتان دے - دوی یہ خپلہ خبرہ باند ولے خلور گواہان بیدانہ کرلے نو ہرک

فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَٰئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَذِبُونَ ۝۱۳

پس ہرک چہ رانہ و ستل دوی | گواہان | پس دے گسان | یہ نزد اللہ | دروغن دے
چہ دوی گواہان رانہ و ستل شول | نو بس د اللہ تعالیٰ یہ نزد (خو) ہم دوی دروغن شول -

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

او کہ چہ نہ دے | فضل | د اللہ | یہ تاسو | او دے رحمت | یہ دنیا کئے | او آخرت (کئے)
او کہ یہ تاسو باند د اللہ تعالیٰ فضل او مہربانی یہ دنیا او آخرت دوارو کئے نہ دے، نو تاسو

لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝۱۴

نور سیک بہ و تاسو | یہ وجہ دے | چہ مشغول شوئی تاسو | یہ ہفے کئے | عذاب | چہ لویے | ہرک چہ تاسو راستلہ داخو
چہ یہ کومہ مشغلہ کئے | پریوتی وئی نو یہ دے کئے بہ در باند لوئے آفت رانازل شوے دو، کوم وخت چہ تاسو

بِالْإِسْنَتِكُمْ وَتَقْوَوْنَ يَا قَوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ

یہ خپلو زبوی | او تاسو ویلے | یہ خپلو خلوسرہ | ہفہ خبرہ چہ نشہ | تاسوتہ | دے | (ختر) علم
داخبرہ | کئے تر کئے نقل کولہ | او یہ خلہ موہفہ خبرہ کولہ چہ تاسو ترے نہ خپلہ خبرہ وئی او

وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا ۖ وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ۝۱۵

او تاسو کٹرلہ دا | معمولی خبرہ | او ہفہ وہ | یہ نزد د اللہ | دیرہ لویہ - | او لے ونہ شوقہ
او دا مو معمولی خبرہ کٹرلہ حال دا چہ د اللہ تعالیٰ یہ نزد دیرہ غیہ (خرابہ) خبرہ دے - او ختر وخت

إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا ۖ

ہرک چہ | او ورید لو تاسو غے تہمت | چہ ویلے تاسو | نہ دے مناسب | موبزلہ | چہ یہ زبہ راوہ و موبزلہ | داخبرہ
چہ تاسو او رید لے وہ نو دے مو لے نہ ویلے چہ موبزلہ دا سے خبرہ دے | استل نہ بنا بیبری

سَبْحَنَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ۝۱۶

تہ پاک یے | داخو | بہتان دے | دیر لویے | نصیحت کوی تاسوتہ | اللہ | دے خبرہ چہ
سبحان اللہ! داخو دیر لویے بہتان (دروغ) دے - (واوری) اللہ تعالیٰ تاسوتہ نصیحت کوی، کہ چہ

تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا ۖ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ۝۱۷

تاسو دوبارہ (مے) کوئی | دے کار | ہیتر کھ | کہ چہ یی تاسو | مؤمنان | او بیانیوی | اللہ
تاسو مؤمنان یی نو بیا ہیچرے دے کار ونہ کرے - او اللہ تعالیٰ تاسو دوبارہ حکم

لَكُمْ الْآيَاتُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝١٨ إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ

آیتونه | او الله | پوهه | د حکمت خاوند د | بیشکه | کوم خلق چه | غواړی
 او الله تعالی په هر څه پوهه د حکمت خاوند د، بیشکه کوم خلق چه دا غواړی

أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

چہ خورہ شی | بے حیائی | پہ ہغو خلقو کینے چہ | مؤمنان دی | هغو د پاره | عذاب دے | دردناک
چہ پہ مؤمنانو کینے د بے حیائی خورہ شی ، هغو د پاره پہ دنیا او آخرت کینے

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۖ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٥﴾

پہ دنیا کہنے | او پہ آخرت (کہنے) | او اللہ | پوہیری | او تاسو | نہ پوہیری ۔
دردناک عذاب مقرر دے ۔ او اللہ تعالیٰ نہ دھرے خبرے علم دے او تاسو نہ پوہیری

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَعُوفٌ

و کہ پھر نہ دے | فضل | دَ اللہ | پہ تاسو | اود دے رحمت | اود اچہ | اللہ | دیر مہربان
و کہ پھر نہ دے | تاسو باید دَ اللہ تعالیٰ فضل | اود دے رحمت نہ دے | (نو تاسو بہ سخت ترین سزا در کرے شو کہ) اود اچہ اللہ تعالیٰ

رَحِيمٌ ٤٠ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ٥

دیرنوی کوونکے مہربان دے۔ اے مؤمنانو! تاسو د شیطان پہ قدمو نو پسے مہ

وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطَايَ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ

و حق کہ چہ | پیروی کوی | دَ ق د مونی | د شیطان | نوبیشکہ هغه | حکم کوی | د بے حیائی
و حق کہ چہ یہ شیطان پسے روائ شی نو هغه خو همیشہ د بے شرمی اود بدو کار و نولای

وَالْمُنْكَرِ ۖ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا

او د بدکار | او که چرکه نه وے | فضل | د الله | په تاسو | او د د رحمت | نو پاک شوی به نه وو
چارے بنائی ، او که په تاسو باند د الله تعالی فضل او مهربانی نه وے نو په تاسو کبه به هیڅوک

مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَيِّجُ مَنِ يَشَاءُ

له تاسونہ | هیثم کس | هیثم کله | لیکن | الله | پاکوی | خوکی چه غواری
هیچرے پاک شومے نه و د ، هو الله تعالی چه د پا په حقله و غواری نو هغه پاک اوصفا کری

وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾ وَلَا يَأْتِلُ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ

والله | آوريدونکے | پوهہ دے | اوقسم دینہ خوری | دفضیلت خاوند | له تاسونه
والله تعالیٰ هرڅه آوری په هرڅه پوهه ده | او په تاسو کې څوک چه دبزرگڼی او دڅراغی روزنی خاوندان

وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِيَ الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ

او فراهی خواند | چه (نه) ورکوی | خپلوانو ته | او مسکینانو ته | او هجرت کوونکو ته
دی نو هغوئ د خپلوانو ، مسکینانو او د الله تعالی په لاس کېنه هجرت کوونکو ته د خه نه ورکولو

فِي سَبِيلِ اللَّهِ ^{۲۱} وَلِيَعْفُوا وَلِيَصْفَحُوا ^{۲۲} أَلَا تَجْبُونَ ^{۲۳} أَنْ يَغْفِرَ

پہ لارہ کئے | دَاللہ | اوپکار دہ چہ عفوہ وکری | او درگزس وکری | آبا تاسونہ خوشی | چہ معاف کری
قسمونہ نہ خوری اوپکاری چہ معافی ورنہ کوی او درگزس نہ کاراخی، آبا دامو خوشہ نہ دہ چہ اللہ تعالیٰ

اللَّهُ لَكُمْ ^{۲۴} وَاللَّهُ غَفُورٌ ^{۲۵} رَحِيمٌ ^{۲۶} إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ

اللہ | تاسو | او اللہ | دیر بخونک | مہربان دے | بیشک | کوم خلق چہ | تہمت لکوی
درنہ بخنبہ وکری، او اللہ تعالیٰ دیر بخونک مہربان دے۔ ہفہ خلق چہ پہ پاک ملو، بے خبرہ

الْمُحْصَنَاتِ الْغُفْلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَعْنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

پہ پاکدامنو | بے خبرہ | او مؤمنانو بخوباند | لعنت شو دے دوی | پہ دنیا کئے | او پہ آخرت کئے
او ایماندارو بخوباند تہمتونہ لکوی، نو پہ هغوئ باند پہ دنیا او پہ آخرت دوا کئے لغتو نہ دیری

وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ^{۲۷} يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنُهُمْ

او دوی دپارہ | عذاب دے | دیر لوئے | پہ هفہ ورخ چہ | گواہی بہ ورکوی | پہ دوی باند | ژ بے ددوی
او هغوئ لہ دروند عذاب مقرر دے۔ پہ هفہ ورخ چہ خپل ژ بے او خپل لاسونہ او خپل بے

وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ^{۲۸} يَوْمَ يُوَفِّيهِمْ

او لاسونہ ددوی | او بپے ددوی | د هفہ خہ | چہ کول بہ دوی | پہ دغہ ورخ | پورہ بہ ورکوی دوی
بہ پورے پہ خپلہ گواہی کوی چہ دوی خہ کارونہ کول۔ پہ دغہ ورخ بہ اللہ تعالیٰ دوی تہ

اللَّهُ دِينَهُمْ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ^{۲۹}

اللہ | بدلہ ددوی | پہ انصاف | او دوی بہ پوہشی | چہ بیشک اللہ | ہم دے برحق دے | (حق) واضح کوونک
د دے پورہ پورہ سزا ورکری او دوی تہ بہ معلومہ شی چہ اللہ تعالیٰ واقعی رشتیہ او دھہ خبرہ بشکارہ کوونک دے

الْخَبِيثَاتِ لِلْخَبِيثَاتِ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتِ لِلطَّيِّبِينَ

ناپاکے بنجہ | د ناپاکو سرود دپارہ دی | او ناپاک سہری | د ناپاکو بنجود دپارہ دی | او پاکے بنجہ | پاکو سرود دپارہ دی
ناپاکے بنجہ د ناپاکو سرود لائق دی، او ناپاکے سہری د ناپاکو بنجود لائق دی، او پاکے بنجہ د پاکو سرود

وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ

او پاک سہری | پاکو بنجود دپارہ دی | داخل | بری دی | لہ هفہ خہ نہ | چہ دوی وائی | او دوی پورہ
او پاک سہری د پاکو بنجود لائق دی، داخل د دے (شریر د) خبرونہ بالکل پاک دی (او) دوی د

مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ^{۳۰} يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا

بخنبہ دہ | اور نفاق | د عزت | اے ایمان خاوندانو! | دننہ مہ ورخی | کورونو تہ
پارہ بخنبہ او د عزت روزی دہ۔ اے ایمان خاوندانو! د خپلو کورونو نہ بغیر د نورچا کورونو

غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا ذَلِكُمْ

سبوا | لہ کورونو خپلونہ | تردے چہ | تاسو اجازت واخلی | او سلام د اچوی | د هفہ پہ استوگنو | دا (خبرہ)
نہ تر هفہ مہ ورنو زئی تر هفہ اجازت واخلی او د هفہ پہ استوگنو خلقو سلام وائے چوی۔ دا کار تاسو

خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿۴۷﴾ فَإِنْ لَّمْ تَتَّخِذُوا فِيهَا أَحَدًا

غورہ دہ | تاسو پاره | د پاره د کچہ تاسو | نصیحت حاصل کرئ | پس کہ چکر بیانہ مومئی تاسو | یہ ہف کئے | ہیٹوک
د پاره دیر غورہ دے | چہ تاسوئے خیال و سائی | نوکے یہ ہفہ کوس کئے درتہ ٹوک بشکارہ نہ شی نو تر ہفہ مہ

فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ ۖ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا

پس دننہ مہ ورخی غمائے نہ تر دچہ | اجازت در کرے شی | تاسو تہ | اوکے چرے وو یلے شی تاسو تہ | چہ واپس شی
ورنوزی ترخو چہ اجازت درتہ دننہ شی | اوکے دا درتہ وو یلے شی چہ واپس لاہ شی

فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿۴۸﴾

نو واپس شی | دا (خبرہ) | زیاتہ پاکیزہ دہ | تاسو پاره | او اللہ | یہ ہفہ خہ | چہ کوئی ئے تاسو | پوہہ دے۔
نو واپس شی، ہم دا خبرہ ستاسو یہ حقلہ غورہ دہ | او اللہ تعالیٰ ستاسو یہ کارونو بنہ پوہہ دے -

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ

نشہ دے | پہ تاسو | (خہ) گناہ | چہ دننہ ورشی تاسو | کوردونہ | چہ نہ و سیری ٹوک
پہ دے خبرہ کئے پہ تاسو خہ گناہ نشہ چہ پہ کومو کورونو کئے ٹوک نہ و سیری (او) ستاسو مال اوسامان پہ ہفہ کئے

فِيهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿۴۹﴾

پہ ہفہ کئے | (بلکہ پہ ہفہ کئے) مٹاوی | ستاسو | او اللہ | پوہیری | خہ چہ تاسو بشکارہ کوئی | او خہ چہ | تاسو پتوئ
دننہ وی نو ہفہ تہ ورنوزی، او اللہ تعالیٰ ستاسو یہ خرگند و او پہ پتو کارونو باند بنہ پوہیری

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوْنَ مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ

ووایہ | مؤمنانوسرونہ | چہ تینے ساقی | سترکے خیل | او حفاظت د کوی | د خیلو شرمکاھو
(پہ پیغبرہ) مؤمنانوتہ ووایہ چہ خیل سترکے د تینے ساقی | او د خیلو سترونو حفاظت د کوی

ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ مِّمَّا يَصْنَعُونَ ﴿۵۰﴾ وَقُلْ

دا | دیر پاکیزہ دہ | دوی د پاره | بیشک اللہ | خبردار دے | یہ ہفہ خہ | چہ دوی ئے کوی | او ووایہ
دا خبرہ د دوی د پاره دیرہ بہترہ دہ، اللہ تعالیٰ د خلقو پہ تو کارونو بنہ خبر دے - او مؤمنانوسرو

لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ

مؤمنانوسرونہ | چہ کوزے ساقی | خیل سترکے | او حفاظت د کوی | د خیلو شرمکاھو
تہ ووایہ چہ خیل سترکے د کوزے ساقی، او د خیلو سترونو حفاظت د کوی

وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ

ونہ د بشکارہ کوی | خیل بنائست | مگر | کوم چہ ظاہر دوی | لہ ہفہ نہ | او ہنوی د راواچوی
او خیل دول سنکار د نہ خرگند دوی، البتہ کوم چہ نہ شی پتہیدے، او خیل لو پتہ د پہ سینو

خُضْرُهُنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ ۚ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ

خیل لو پتہ | پہ خیلو گریوانو | اونہ د بشکارہ کوی | خیل بنائست | مگر خاوندانو خیلوتہ
باند غورہیدے لری، او خیل دول سنکار د نہ خرگند دوی | نو خیلو خاوندانوتہ

أَوْ آبَائِهِمْ أَوْ آبَاءَ بُعُولَتِهِمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَ بُعُولَتِهِمْ أَوْ

یا خپلو پلارانوته | یا | د خپلو خاوندانو پلارانوته | یا خپلو خاوندانوته | یا د خپلو خاوندانو خاوندانوته | یا
یا خپلو پلارانوته | یا سخرانوته | یا خپلو خاوندانوته | یا د خاوندانو خاوندانوته | یا

إِخْوَانِهِمْ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِمْ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِمْ أَوْ نِسَاءَهُمْ أَوْ مَا

یا خپلو وروڼوته | یا خپلو وروڼو ته | یا خپلو خور یونوته | یا خپلو ښځوته | یا په هغه (ښځو)
خپلو وروڼو ته | یا خپلو وروڼو ته | یا خپلو خور یونوته | یا (د خپل مذهب) ښځوته | یا

مَلَكَتْ أَيْمَانَهُمْ أَوِ التَّيَعُّنِ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ

د کوموچه مالکان دی | د دوی ښی لاسونه | یا هغه خادمان چه | چه حاجت نه لری (د ښځو) | له سرو نه
خپلو وینځوته ، | یا له سرو نه هغه خادمانوته چه نفسانی خوا هشات نه لری

أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبَنَّ

یا هغه ماشومان | کوم چه | خبر نه وی | په شرمکاڼو | د ښځو | اونه د دوی دوی (زمنه)
یا هغه ماشومانوته چه لا د ښځو د پردو د خبرو نه واقف نه وی او (د تللو په وخت کې) ښځو

بِأَرْجُلِهِنَّ لِيَعْلَمَ مَا يُخْفَيْنَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا

په خپلو ښځو | چه معلوم شی | هغه څه چه | پټوی نه دوی | له خپل ښناست نه | او تاسو توبه وکړئ
د خپل ښځو په زور کاڼه وی چه په دے سره د دوی پټو کالو آواز واوریدے شی ، او تاسو ټول الله تعالی

إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾

د الله په وړاند | ټول | اے | مؤمنانو! | د پاره د ځکه تاسو | کامیاب شی .
نه توبه وباسئ | اے مؤمنانو! | چه تاسو نجات بیامومی - او په

وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ

او نکاح وکړئ | د کونډو ښځو ته | له خپل قوم نه | او د نیکانو | غلامانو | او د وینځو
تاسو کښه چه کوم ښځو کونډه دی د هغوی نکاح کوئ او د خپلو نیکانو غلامانوم او د وینځو هم (نکاح کوئ

إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ

که چرے وی دوی | محتاجه | نو غنیان به کړی دوی | الله | په خپل فضل سره | او الله
که دوی غریبان وی نو الله تعالی به ئ په خپل فضل سره غنیان کړی - او الله تعالی د ډیرے

وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٢﴾ وَلَيْسَتَعَفِيفَ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا

ډیر وړوونکے | پوهه دے | او پاکدامنه د وسپړی | هغه خلق چه | نه بیامومی (سامان) | د نکاح
فراختیا خاوند چه هر څه پوهه دے او کوم خلق چه د نکاح طاقت نه لری - پکار دی چه هغوی مان

حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ

تر دے چه | غنیان کړی دوی | الله | په خپل فضل سره | او هغه خلق چه | غواری | معاخذ کول
پاکدامنه ساتی تر دے چه الله تعالی په خپل فضل سره هغوی غنیان کړی او کوم غلامان چه تاسو سره مکاتبت (معاخذ

مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۚ

لہ ہفہ چانہ | چہ مالکان شوی دیکڑ لاسو ستاسو | پس مکاتب کری ہغوی | کہ چرک تاسو معلومہ کری | پہ ہغوی کہنے | فہ نیکی
کول او ازادی حاصلو | غواہی کہ چہرے تاسو نہ پہ ہغوی کہنے نیکی او صلاحیت معلوم وی نو ہغوی سرہ مکاتب دکر

وَأَتَوْهُمْ مِّن مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا تُكْرَهُوا فَتِيَّتَكُمْ

و تاسو ورکری دوی | دالہ مال نہ | کوم چہ لے درکے دتاسو | اومہ مجبورہ کوئی | خیلہ وینے
او کوم مال چہ اللہ تعالیٰ تاسو لہ درکے دے لہ ہفہ نہ دوی نہ ہم لبرور کری | او خیلہ وینے د دنیا د ژوند

عَلَى الْبَغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَعُوا عَرْضَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا

پہ بدکاری باند | کہ چہرے | غواہی دوی | پاکدانی و سید | دپارہ دیکہ حامل کری | سامان | د دنیا د ژوند
د فائدو حاصلو | دپارہ پہ زنا کاری | مجبورہ کوئی ہر کد چہ ہغوی پاک ملنے او سیدل غواہی

وَمَنْ يُكْرِهْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِمْ غَفُورٌ

او شوک چہ | مجبورہ کوئی دوی | نو بیشک | اللہ | پس د دوی د مجبورہ کولونہ | محبوبہ
او شوک چہ ہغوی (پہ زنا کولو) مجبورہ کری | نو اللہ تعالیٰ د ہغوی د مجبور تیا نہ پس محبوبہ

رَحِيمٌ ۚ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا

مہربان دے | او بیشک | نازل کرل مونڈ | ستا طرف تہ | آیتونہ | روینانہ | او مثالونہ
مہربان دے ، او مونڈ ستا طرف تہ واضح حکمونہ نازل کری دی او د ہغو خلقو مثالونہ

مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ۚ اللَّهُ

د ہغو خلقو چہ | تیر شوی دی | لہ تاسو نہ و ہاند | او نصیحت | د پیرہیز کار نو دپارہ | اللہ
(بیان کری دی) چہ ستا سونہ و ہاند تیر شوی دی او د ویرید و نکو دپارہ (د نصیحت (ذریعہ) دے ، اللہ تعالیٰ

نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نَوْرِهِ كَمِشْكُوَةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ

نور | د آسمانونو | او د زمکے دے | مثال | د دہ د نور | پہ شاد تاح | چہ پہ ہفہ کہنے | دیوہ دہ
د آسمانونو او د زمکے نور دے د دہ د نور مثال داسے د لکہ چہ یوتاخ دیکہ پہ ہفہ کہنے دیوہ پرتہ

الْبُصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ ۚ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ

ہفہ دیوہ | پہ دیوہ شیشہ کہنے دہ | ہفہ شیشہ | داسے دہ لکہ چہ | داستور د | زلید ویکے | بلوے شی ہفہ
دہ او ہفہ دیوہ پہ دیوہ شیشہ کہنے دہ (او ہفہ) شیشہ لکہ یو حلدہ ستورے دے ، دغہ دیوہ دیوہ

مِنْ شَجَرَةٍ مُّبْرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَّكَادُ

لہ یوے اُونے نہ | چہ برکتی دہ | د زیتون | چہ نہ نور خاتہ دہ | اونہ نور پریوانہ تہ | نزد دے دیکہ
فائدہ مندے برکتی اُونے نہ بلیری (یعنی) د زیتون نہ چہ نہ نور خاتہ غارے نہ ولاہ دہ اونہ د قلعہ غارے دہ

زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُّورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي

نیل دہفہ | رنہا درکری | اگر کہ نہ وی رسید ہفہ تہ | اوس | رنہا دہ د پاسہ درنہا | لاسہ بنائی
د رنہا د رنہا د رنہا لکہ چہ پہ خیلہ بہ اوس بلہ شی اگر کہ اورو رتہ نزد ہفہ نہ شی ہفہ تولہ رنہا رنہا دہ ، اللہ تعالیٰ چہ دیکہ

اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ

اللہ | خپل نور ته | چا ته چه دے وغواړی | اوبیا نوى | الله | مثالونه | خلقو د پاره
په حقله وغواړی نو د خپل نور هدايت ورته وکړی او الله تعالى خلقو د پاره مثالونه بیا نوى

وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝۳۵ فِي بُيُوتٍ أُذِنَ اللَّهُ أَنْ تَرْفَعَ وَيُذْكَرَ

او الله | هر څيز باند | پوهه دے | په هغه کورونو کې | چه حکم کړه | الله | چه اُوچت د کړه شی | اوياد د شی
او الله تعالى په هر څيز بڼه پوهه دے ، په داسے کورونو (يعني جياتونو) کې چه الله تعالى د هغه (کورونو) په حقله

فِيهَا اسْمُهُ ۝ يَسْبَحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ۝۳۶

په هغه کې | نامه د دد | پاکي بیا نوى | د دد | په هغه کې | سحر | ماښام
دا حکم ورکړه دے چه د هغه ادب لحاظ د ساتلے شی او د هغه نوم د په کې اختل شي په هغه کې سحر ماښام خلق د الله پاکي

رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ

(د) سړي | چه نه غافله کوی دوی | سوداگری | او نه اخستل خرڅول | د الله ذکر نه | او د قانو
بیا نوى ، داسے خلق کوم چه د الله تعالى ذکر نه نه تجارت غافله کولے شی نه اخستل خرڅول او نه د مونځ قانو او

الصَّلَاةِ وَآيَتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ

د مونځ نه | اود ادا کولو | د زکوٰۃ نه | دوی ویریدی | له هغه ورځ نه | چه اُلته به شی
زکوٰۃ ادا کولو نه (څه څیز دوی منع کولے شی) ، هغوی د هغه ورځ نه ویریدی چه زهونه

فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ۝۳۷ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ

په هغه کې | زهونه | اوسترگے | د پاره د دے چه جزا ورکړی دوی | الله | غوره
اوسترگے به په کې (په بل مخ) واوړی ، انجام به ئے داوی چه الله تعالى به ورله د خپلو نیکو عملونو

مَا عَمِلُوا وَيَزِيدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهِ ۝ وَاللَّهُ يَرْزُقُ

د هغو عملونو | چه دوی کول | او چه زیات ورکړی دوی ته | د خپل فضل نه | او الله | رزق ورکوی
دیره بڼه بدله ورکړی او د خپل فضل نه به زیات هم ورکړی ، او الله تعالى چه د چا په حقله

مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝۳۸ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ

چا ته چه غواړی | بے حساب | او کوم چه کافران دی | عملونه د دوی | په شان د سراب دی
غواړی نو بے حساب رزق ورکوی ، او څوک چه کافران دی د هغوی عملونه د سراب په شان دی

بَقِيعَةٍ يَّحْسِبُهُ الظَّمْآنُ مَاءً ۝ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ

په بیا بان کې | چه خیال کوی په هغه | ترے | د اوبو | تر دے چه | هر کله راشی هغه ته | نو بیا نه موی (هلته)
چه په یو هوامیدان کې پرے تر دے د اوبو گمان کوی خو هر کله چه ورته نژدے ورشی نو هیڅ بیا نه

شَيْئًا ۝ وَجَدَ اللَّهُ عِنْدَهُ فَوْقَهُ حِسَابًا ۝ وَاللَّهُ سَرِيعُ

هیڅ | او بیا موی الله | هلته | نو هغه پور د کړی ده ته | حساب د دد | او الله | دیر زی
موی او هلته (د) الله (تقدیر) بیا موی نو هغه ورسره خپل حساب پوره کړی (او د مړ کړی) او الله تعالى دیر

الْحِسَابِ ۚ أَوْ كُظِّلَتْ فِي بَحْرِ لَحْجِي يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ

حساب کو فکے ۛ یا پہ شان د تیارو | پہ یو ژور دریاب کئے | چہ راپتوی دے | چہ | د پاسہ
زہ حساب خلاصوی یا (ہفہ عملونہ) دے دی لکے د لوئے ژور سمند د لاند تیرے چہ لوئے لوئے چہ پر

مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَتْ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ

د بے چہ | د پاسہ دھے | وریخ وی | تیارے دی | خے دھے | د پاسہ خے نور
باند راخی، د یوے چہ د پاسہ بلہ چہ وی او بیا دھے چہ د پاسہ وریخ وی غرض دا چہ لاند باند تیارے راتوے

إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكَدْ يَرَاهَا وَمَنْ لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا

مکہ چہ راویاسی ۛ خیل لاس | نو لیدے نہ شی ہفہ | اوہ ہفہ کس چہ | نہ دے جو کرے | اللہ | دہ لہ | رخہ | نور
شوی وی کہ خوک خیل لاس راویاسی نو داسے (تیارے) وی لکے چہ ہفہ ہم لیکے نہ شی او چالہ چہ اللہ (د ہدایت) رہا

فَمَالَهُ مِنَ نُورٍ ۚ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ

پس نشہ دہ د پارہ | رخہ | نور | آیانہ دی کتلی تا | چہ د اللہ | پاک بیانوی | خوک چہ پہ آسمانوں کئے
ورنہ کوی نو ہفہ لہ بل ہیچر نہ رہا نشہ، آیاتانہ معلومہ نہ دہ چہ قول (مخلوق) د اللہ تسبیح وائی خوک چہ پہ آسمانوں

وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَفَّتْ كُلُّ قَدْعِلْمٍ صَلَاتَهُ

او زمکہ (کئے دی) | او مارغان | وزرے خود وکی | ہریو | پیژند لے دہ | خیلہ دے
کئے او زمکہ کئے دی او او تو کی مارغان ہم چہ وزرے غور وے وی، ہریو تہ خیلہ خیلہ دے او خیلہ خیلہ تسبیح

وَتُسَبِّحُهُ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ۚ وَلِلَّهِ مُلْكُ

او خیلہ تسبیح | او اللہ | پوہہ دے | پہ ہفہ خہ | چہ دوی کوی | اوہم اللہ د پارہ دہ | بادشاہی
معلومہ دہ، او اللہ تعالیٰ تہ د دوی قول عملونہ معلوم دی۔ او د آسمانوں او د زمکہ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَالِىَ اللَّهُ الْمَصِيرُ ۚ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي

د آسمانوں | او د زمکہ | او د اللہ طرف تہ | واپس تلل دی | آیانہ دی کتلی تا | چہ اللہ | روانوی
بادشاہت ہم د اللہ تعالیٰ د پارہ دہ ہم د اللہ تعالیٰ طرف تہ واپس تک د آیاتانہ دی لیدل چہ ہم اللہ تعالیٰ

سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَّامًا فَتَرَى الْوَدْقَ

وریخ | بیا | یوخلے کوی | دا پہ خیل مینہ کئے | بیا کوی دا | قَط پہ قَط | بیاتہ وچہ (چہ) | باران
وریخ روانوی، بیاتے پہ خیل مینہ کئے یوخلے کوی، بیلے لاند باند کوی، نو تہ وے وینے چہ دھے د

يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مِزَابًا فِيهَا

راوی | د دے د مینہ نہ | او ہفہ راوری | لہ آسمان نہ | د غرونو (پہ شان دریمو) نہ | چہ پہ د کئے وی
مینہ نہ باران راوی | او د وریخو د لویو لویو حصونہ د لویو راوری

مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَن مَّن يَشَاءُ

بردی | پس ہفہ وروی | دا | پہ چاچہ غواہی | او بیرنہ لے کر خوی | لہ ہفہ چانہ | چہ غواہی
نو پہ چا چہ غواہی پہ ہفہ لے راوری او چہ د چانہ چہ خوسہ شی دھغوی نہ لے بیرنہ ساقی

